

ספר
אשר בנחל

שנת
ה'תשס"ט
חלק קפ"ג

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור
חכמה יסודתם, עניינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל השם יתברך בכל דרגה ודרגה מפל
מקום שהוא יהיה מי שיהיה

*

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה אדמו"ר
רבי נחמן מברסלב זי"ע
ועל פי דברי תלמידו מורנו
הגאון הקדוש אור נפלא אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב זי"ע
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הובא לדפוס על ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכַרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ) לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וּגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפַּק לְרֹעַב נִפְשָׁךְ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשָּׁבֵעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵינּוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׁכוֹתְבֵין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וַיִּשְׂבַּע מִטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבעולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה, וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי

ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שי", ומהו שי שהן מביאין לפניו, אלו שי של צדקה, שי של גמילות חסדים, שי של משרים, שי של אמונה, שי של רחמים, שי של שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדפאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם, ומחמת שעדין אוחזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלום לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר, וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויאגלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכנינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

אתשנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינֵי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ט נִסָּן ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְיִנִיק וְחַפְּסִים . . . גְּרוֹ יֵאִיר תְּלַמֵּיד "בֵּית
שְׁלֹמֹה"

אָף שֶׁלֹּא כוֹתְבִים בְּחַל הַמוֹעֵד, אָבֵל כָּל הַפּוֹסְקִים מִתִּירִין בְּדָבָר
הָאֵבֶד לְכַתֵּב, וְהִנֵּה אֵין עוֹד דָּבָר הָאֵבֶד כְּמוֹ נִשְׁמָה שֶׁהִיא חֶלֶק אֱלוֹךְ
מִמֶּעַל נֶאֱבָדָת בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, אֲשֶׁר בּוֹדֵאֵי מִצְוָה לְהַצִּילוֹ
לִפְנֵי שֶׁהוּא נִטְבָּע בְּתֵהוּם רַבָּה, לְגַבֵּי מָה אֲנִי אוֹמֵר לָךְ אֵת זֶה, לְצַעֲרֵי
הָרַב לְאַחֲרוֹנָה שְׁלֹשׁ בַּחוּרִים שְׁלֹמֵדוֹ אֲצִלֵּי הֵלְכוּ לְכָל הָרוּחוֹת וְכוּ',
גָּזְזוּ אֵת הַפְּאוֹת שְׁלֵהֶם וְכוּ' וְכוּ', וְעַכְשָׁו הֵם לֹא מִתְבַּיְשִׁים עוֹד
לְהִסְתַּכֵּב בֵּין הַבַּחוּרִים בְּגֵאוֹה סְרוּחָה וְכוּ', כְּאֵלוֹ הַשִּׁיגוּ אֵיזָה הַשֵּׁג
גְּדוֹל וְכוּ', וְהֵם בְּעֶצְמָם לֹא יוֹדְעִים לְאֵיזָה פַח וּבוֹר הֵם נִפְלוּ, וְלִכֵּן
אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ וּמִזְהִיר אוֹתָךְ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָךְ שׁוּם שְׁיִכוּת
עִמָּהֶם וְשֶׁלֹּא תִדְבֵר אִתָּם, וְאֶסוּר לְעִמֵּד בְּד' אֲמוֹת שְׁלֵהֶם, כִּי הֵם מֵאֵד
מְסַכְּנִים, כִּי כָךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל "חֲסִיד שֶׁנִּפְּלָ גְרוּעַ מִמֶּשְׁמֵד", וְהַסְבִּירוֹ
מוֹהֲרַנ"ט ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת רֵאשׁ חֲדָשׁ הַלְכָה ז' אוֹת נב וְכֵן לְקוּטֵי הַלְכוֹת שְׁלוּחִין
הַלְכָה ה' אוֹת יז) אֶחָד שֶׁהִשְׁתַּמֵּד בְּגִלּוּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל וְכָל בַּר שֶׁכָּל יִבְרַח
מֵהֶם, כִּי מִי רוֹצֵה שְׁיִהְיֶה לוֹ שְׁיִכוּת עִם מֶשְׁמֵד? אָבֵל אֶחָד שֶׁהוּא עֲדִין
מִתְפָּאֵר שֶׁהוּא חֲסִיד וְכוּ', וְהוּא רְקוּב טוֹב טוֹב מִבְּפָנִים, עַד שֶׁהוֹרִיד
אֵת הַפְּאוֹת וְכוּ', וְעוֹד מִתְפָּאֵר שְׁכַךְ צְרִיכִים לְהִתְנַהֵג וְכוּ' וְכִיף לוֹ וְכוּ',
מִבְּחוּר כְּזֶה צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְהִזְהַר שֶׁהוּא גְרוּעַ מִמֶּשְׁמֵד, וְלִכֵּן אֲנִי
מֵאֵד מִזְהִיר אוֹתָךְ שֶׁלֹּא תִדְבֵר עִם הַשְּׁלֹשׁ בַּחוּרִים הָאֵלוֹ בְּשׁוּם פָּנִים
וְאֶפֶן.

אֵתָּה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֵל הַזְכוּת שֶׁל הָאָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ
פְּאוֹת, עַד כְּדֵי כָךְ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֶלֶק א' סִימָן יז) כְּשֶׁבֵר
יִשְׂרָאֵל מְנַעֵנַע עִם הַפְּאָה שְׁלוֹ הוּא גּוֹרֵם שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְהַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, מְכַל שְׁכֵן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל זוֹכֵה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם שַׁחֲרִית
מִנְחָה עֶרְבִית בְּמַנְיֵן אֵיזָה נַחַת רוּחַ הוּא גּוֹרֵם לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,

וְכֵן כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְנִיחַ תְּפִלִּין וְהוּא הוֹלֵךְ עִם צִיצִית וְכוּ', וּמִכָּל שָׁכֵן וְכָל שָׁכֵן מִי שְׁזוּכָה גַם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצַּת מִקְרָא קִצַּת מְשֻׁנָּה קִצַּת גְּמָרָא קִצַּת הֶלְכָה הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹרֹךְ וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְזִכֵּי הָרְאוֹת רוֹאִים אִיךָ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַבֵּב אֶת הָאָדָם שֶׁמְקִיִּם אֶת הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִיךָ שֶׁמְלַאכֵי מַעֲלָה שׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה מִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנּוֹת, הוּא מְקָרֵב אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאמְרָם ו'ל (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ז' סִימָן ג')

אִין כָּל הַגְּלִיּוֹת הִלְלוּ מִתְכַּנְּסוֹת אֶלֶּא בְּזָכוֹת מְשֻׁנּוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיָּה חֲזֵק בְּאַמוּנָה וְתִתְרַחֵק מֵאֵלּוּ הַתּוֹלְעִים וְכוּ', שְׁנִתְקַלְקְלוּ כָּל כֶּף עַד שֶׁהוֹרִידוּ אֶת הַפְּאוֹת וְהִלְכוּ לְכָל הַרוּחוֹת וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי, אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן תְּבָרַח לָךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם שְׁחֵרִית מְנַחֵה עֶרְבִית, וְתִבְרַח לָךְ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת שְׁמִינִי, וְתַגְרֵס ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת שְׁזָה יִהְיֶה אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁלָּךְ, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְאֵז תַּעֲשֶׂה נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים בְּזָה וּבְכָא.

הַמְּאַחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

אֶת־שֵׁנֵט.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח י"ט נִסָּן ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה . . . נְרוּ יֵאִיר

יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל מִהַשְּׁלֵשׁ בַּחֲזוֹרִים שֶׁלְּמַדּוֹ אֲצִלִּי וְהוֹרִידוּ אֶת הַפְּאוֹת, וְהִלְכוּ לְכָל הַרוּחוֹת וְכוּ', וְעַכְשָׁו אֲנִי שׁוֹמֵעַ שֶׁבָּחַג הֵם מְסֻתָּבְבִים בֵּין הַתְּלַמִּידִים שֶׁלָּךְ וְעוֹד מִתְּפָאֲרִים אֵיזָה כִּיף יֵשׁ לָהֶם וְכוּ' וְכוּ', (מִה שֶׁהָאֵמֶת יִתְגַּלֶּה לָהֶם עוֹד כַּמָּה חֲדָשִׁים שֶׁהֵם בְּעֲצָמָם יֵרְאוּ בְּאֵיזָה בֶּן נִפְלוּ וְכוּ'), אֲבָל לְעַת עֲתָה זֶה מְאֹד מְסַכֵּן לְהַתְּלַמִּידִים שֶׁלָּךְ שֶׁיִּסְתַּוְּכְבוּ

סְבִיבָם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר שֶׁהַדְּבוּר יֵשׁ לוֹ כַּח לְטוֹב אוֹ לְהַפֵּךְ, וְהַנְּהָ אֲנִי בָּא עוֹד שְׁבוּעַ וְאֲנִי כִּכָּר אֲדַבֵּר עִם כָּל הַתְּלַמִּידִים אִיךְ שְׁצָרִיכִים לְהַזְהֵר מֵהֶם, אָבֵל עַד שְׁבוּעַ הַנּוֹזֵק יְכוּל לְהִיטֵת מְאֹד חֲמוּר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּזְהָר אֶת כָּל הַתְּלַמִּידִים שֶׁלְּךָ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שְׂיִכוֹת אֶל שְׁלִשְׁתָּם, וּבְכֻלָּל טוֹב שֶׁתְּסַבִּיר לָהֶם אֶת חֲמַר הָעֲנִיָּן וְכוּ', הֶרְגַע שְׂאָדָם עוֹזֵב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֲמָנָא לִישׁוּכָן כַּמָּה אֲלָפִים וּרְכָבוֹת קְלָפוֹת מְסַבְבִּים אוֹתוֹ, וּמוֹהַרְנִית ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי הַלְכוֹת גְּלוּחַ הַלְכָה ב' אוֹת ג') פֹּאוֹת וְזָקָן בָּהֶם תְּלוֹי עֵקֶר הַיְהוּדוּת, וְהֶרְגַע שְׂאָדָם נוֹגַע בְּזָקָן וּפֹאוֹת הוּא מִתְרַחֵק מִהַיְהוּדוּת, וְכֵן אָמַר (שֵׁם גְּלוּחַ הַלְכָה ד' אוֹת ה') עִם יִשְׂרָאֵל סִימָנָם עַל יְדֵי הַפֹּאוֹת וְהַזָּקָן, וְתַכְף וּמִיד כְּשִׁמוּרִידִים אֶת הַפֹּאוֹת מִתְרַחֵקִים מִהַיְהוּדוּת, וְכֵן אָמַר (שֵׁם גְּלוּחַ הַלְכָה ה' אוֹת א') קְדֻשַׁת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הֵם הַפֹּאוֹת וְהַזָּקָן וְהֵם עֵקֶר הַסִּימָן וְהַהֲכָר בֵּין יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְדַבֵּר עִם הַתְּלַמִּידִים שֶׁלְּךָ עַד שְׂאֲנִי בָּא בְּעוֹד שְׁבוּעַ שֶׁלֹּא יִתְחַבְּרוּ עִם הַשָּׁלֵשׁ מוֹרְדִים הָאֵלּוּ.

אֵל תִּרְאֶה אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה לְאַף אֶחָד.

הַמְּאַחַל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה

אֶתֶּשׁ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמִינֵי י"ט נִסָּן חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל . . . שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אֶת הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יַעֲבֵר בְּקֻלוֹת, וְאֵל תִּדְאָגוּ, הָעֵקֶר לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם אֲלֵא לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וּבְזִכּוֹת זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוֹר לְכֶם

שתקבלו כל מה שאתם צריכים, כי אין עוד דבר טוב כמו השלום
ואהבה בין הזוג.

בענין ללכת אל רופאה וכו', מה טוב ומה נעים, אבל אל תכנסו
בלחץ משום דבר, כי הקדוש ברוך הוא גדול ותולדי בקלות.

המאחל לכם מועדים לשמחה

אתשסא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמיני י"ט ניסן חל המועד פסח ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . שיחיו

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקו יחד, ואל תדאגו, גם לכם
יהיה פרי בטן בעזרתו יתברך שמו, רק צריכים לחכות עוד קצת,
וכו', תשתדלו מאד מאד לחיות ביחד באהבה ובשמחה עם האח
והגיסה ובשום פנים לא לריב וכו', ולא להחזיק שום טינה בלב
וכו', ומכל שכן לא לקנאות חס ושלום, כי כל אחד ואחד יש לו
צנור מן השמים שהקדוש ברוך הוא ממשיך את הישועות דרך שם,
ולכן עליכם שניכם להתפלל בכל יום ולומר "יום תהלים" להוריד
כמה דמעות, ולבקש ממנו יתברך על כל מה שאתם צריכים, אבל
רק להיות בשלום ובאהבה עם האח והגיסה, כי אצלו יתברך שנוא
המחלקת, ובפרט בין שני אחים תאומים.

אני מאד רוצה שתהיו שניכם שמחים ועליזים, ולעזר אחד
להשני, ותצליחו את דרככם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם שתפקדו בזרע של קימא.

המאחל לכם מועדים לשמחה

אתשסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמִינֵי י"ט נִסַּן חֵל הַמּוֹעֵד פֶּסַח ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל . . . שְׂיִחִיו
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׂאֵל תִּתְּבַלְּבוּ מִשּׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם,
אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד שֶׁתַּעֲשׂוּ שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם לְבֵין הָאִחַ וְהַגִּיטָה, וְאֲנִי בְּעֶצְמִי
יִשְׁתַּדֵּל בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, כִּי
כִּךְ רָאוּי שְׂשֵׁנִי אַחִים יֵאָהְבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי.

וּמָה שְׂאֵת נִפְקָדָה וְכו', וְגִיטַתְךָ עֲדִין לֹא נִפְקָדָה וְכו', אֶת לֹא
צְרִיכָה לְהִתְבַּלְּבֵל מִזֶּה וְכו', וְלֹא לִפְחַד מִזֶּה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְגַם לָהֶם עוֹד יִהְיֶה פְּרִי בֶטֶן, הָעֵקֶר תַּחֲיוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה
גְּדוֹלָה מְאֹד, וּתּוֹתְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, אֲנִי מִבֵּין שְׁלָהֶם כּוֹאֵב וְכו', אֲבָל
גַּם לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן פְּרִי בֶטֶן, וְלִכֵּן אֲסוּר לָכֶם לְהִתְבַּלְּבֵל
מִזֶּה, בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, וְתַעֲלִימוּ עֵין מֵהַכֵּל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְתוֹלִידֵי הוֹלְדָה בְּנִקְלָה.
שְׁבוּעַ הִבָּא אֲנִי יִהְיֶה כֹּבֵר בְּיַבְנָאֵל בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאִז
נְדַבְּרָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

אתשסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמִינֵי י"ט נִסַּן חֵל הַמּוֹעֵד פֶּסַח ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל . . . שְׂיִחִיו
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הבחור דבר עם בתכם תחיה, ורציתי מאד לדעת מה התגובה שלה? כדי להמשיך וכו', ורציתי לדעת את זה מה שיותר מהר, כי שבוע הבא אני כבר יהיה ביבנאל בעזרתו יתברך שמו.

העקר תתחזקו מאד, ותדעו שהקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם.

המאחל לה מועדים לשמחה

אתשסד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמיני י"ט ניסן חל המועד פסח ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה ללכת עם אשתך בסבלנות ובעדינות, וכו', וכו', ודע לה שאצל כל בני זוג אחר החתנה זה קורה וכו', וכו', ולא צריכים להפנס בלחץ חס ושלום שלא תלך אתה ביד קשה כמו שאתה כותב, כי זה רק ירחיק אותה ממך.

אני בא בשבוע הבא בעזרתו יתברך שמו, ואני יסדר שהכל יהיה על צד הכי טוב, העקר לא להפנס בלחץ.

רק חזק ואמץ ותלמד בכל יום את השעורים במקרא משנה גמרא מדרש, ועולמך תראה בחייה.

המאחל לה מועדים לשמחה

אתשסה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמיני י"ט ניסן חל המועד פסח ה'תשס"ט

שלום רב אל . . . תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

השם דקלה היא על שם דקל - תמר, ולכן יש להוסיף שם כי לא נותנים שם על עץ או אילן, וכו' וכו', כי השמות יש להם ענין פנימי, ולכן את יכולה להוסיף או תמר, שהיא שם תנכי, או רות, (שיקראו אותך רות) ולהסביר להורים שלא יפגעו שאין שרש על שם דקלה, ובשמות צריכים מאד מאד להקפיד שלא יהיה בעיות אחר כן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך.

המאחל לך מועדים לשמחה

אתשסו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני כ' ניסן חל המועד פסח ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

דעו לכם שהקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם בהשגחה פרטית, ולכן אם כבר נתתם את השם אליעזר שלמה שישאר ככה, כי כך רצה הקדוש ברוך הוא, ובעזרתו יתברך שמו יהיה לכם עוד ילדים תתנו את השמות שתכננתם, אבל אל תצטערו כי כך זה מהשמים, וכמו כן אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן מד) שהשם של האדם הוא דבר גדול מאד, ואמר רבנו ז"ל שהקדוש ברוך הוא מכניס בלב האב והאם את השם וכך הוא מהשמים, ולכן אם נסתובב שנתתם לו שם אליעזר שלמה סימן שזה יהיה הרצון של הקדוש ברוך הוא, ולכן אסור לכם

לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר, וּבְכֻלָּל אַתֶּם צְרִיכִים לְהִרְגִיל אֶת עַצְמְכֶם לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מְכַל דְּבַר קָטָן, וְיִמֵי שְׂחִי בַצּוּרָה כְּזוֹ שֶׁכָּל דְּבַר מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ הוּא מִבְּקֵשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ כְּבָר חַיִּים אַחֲרַיִם לְגַמְרֵי, הֶעֱקַר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כִּי הַשְּׂמֵחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגַשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה עַל יָדֵי זֶה מִתְרַחֵב לְבוֹ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מָה שֶׁבָּנִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִפְּנֵי שֶׁאֵין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת מִפְּנֵי שֶׁלֹּא שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים וְלָמָּה הֵם לֹא שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים כִּי לֹא מוֹצְאִים בְּעַצְמָם נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְלִכֵּן תִּמְצְאוּ בְּעַצְמְכֶם נִקְדוּת טוֹבוֹת תְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָכֶם בֵּית מִשְׁלָכְכֶם בִּיבְנָאֵל וַיֵּשׁ לָכֶם יְלָדִים חֲמוּדִים וַיֵּשׁ לָכֶם מְכַל טוֹב, לָמָּה אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּצַעֲרָה? הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים וַיְהִיָּה לָכֶם רַק שִׂמְחָה בַּתּוֹךְ הַבַּיִת.

הַמְּאַחַל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה

אֵת שֶׁסּוּ.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ" נִסָּן חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם רַב אֶל . . . תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִם אַתְּ חָיָה בְּתַחוּשָׁה כְּאֵלוֹ רוֹצִים לְקַחַת מִמֶּךָ אֶת הַיְלָדִים וְכוּ', אֲזֵי לְצַעֲרֵי הָרַב אַתְּ מִסְכְּנָה גְדוֹלָה מְאֹד וְכוּ', כִּי הַהוֹרִים צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמִיחִים שֶׁהַיְלָדִים מִתְחַתְּנִים מָה שְׁיִוְתָר בְּגִיל צַעֲרָה, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב הַיּוֹם אֲנַחְנוּ עֲדִים שְׁיִלְדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוּת רַעֲה וְהַסְבָּה הֶעֱקַרִית מִפְּנֵי שֶׁלֹּא מִתְחַתְּנִים בְּגִיל צַעֲרָה כִּי אַחַר כֵּךְ נִסְתַּבְּכִים בְּעוֹנוֹת חַמּוּרִים

וְנִסְתַּוְּב לָהֶם הָרֹאשׁ וְהַמֶּח וְכוּ' וְכוּ', וּכְבָר לֹא רוּצִים לְצִיַּת אֶת הַהוֹרִים, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה שְׂתֵּהֲלֶה לְאֵל אֶת יְכוּלָה לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צְעִיר, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר.

עֲכָשׁוּ בְּעֵינַי ... נְרוּ יְאִיר ... תַּחֲיָה, עַל פִּי דְבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְזֶה מִשְׁנֵה מִפְּרֹשֶׁת שְׁבַפְסַח הָרֹאשׁוֹן אַחַר הַחֲתֻנָּה הַבַּת הוֹלְכַת אֶצְל הוֹרֵיהָ, וְלֹא כְמוֹ שְׂאֵת חֲשֵׁבֶת שֶׁהוֹלְכִים אֶל הַהוֹרִים שֶׁל הַבֵּן, וְגַם אֶצְל הָאֲשֻׁכְנָזִים נוֹהֲגִים כִּכָּה שֶׁהַשְּׂנֵה הָרֹאשׁוֹנָה הוֹלְכִים אֶצְל הַהוֹרִים שֶׁל הַבַּת, רַק בְּחוּץ לְאֶרֶץ יֵשׁ שְׁתֵּי יָמִים הֵינּוּ שְׁתֵּי לַיְלֵי הַסֵּדֶר, וְאִם גָּרִים בְּאוֹתוֹ עִיר אֲזִי מִתְחַלְקִים לַיְלָה הָרֹאשׁוֹן הוֹלְכִים אֶצְל הוֹרֵיהָ הָאִשָּׁה וְלַיְלָה הַשְּׁנֵיָה הוֹלְכִים אֶל הוֹרֵיהָ הַבַּעַל.

בְּעֵינַי הַדִּירָה שֶׁהַבְּחֹר אָמַר שֵׁישׁ לוֹ כְּבָר וְכוּ', זֶה לֹא שְׂרוּצָה לְהַכְתִּיב לָכֶם וְכֹל שֶׁכֵּן שֶׁהָאֵמָּא לֹא רוּצָה לְהַכְתִּיב לָכֶם, אֲדַרְבָּה אֶתְּם צְרִיכִים לִהְיוֹת שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים שִׁיּוּרִידוֹ מִכֶּם אֶת הָעַל הַגְּדוּל הַזֶּה, הַיּוֹם לַקְּנוֹת דִּירָה זֶה קָרִיעַת יָם סוּף, וְאֶפְלוּ לְשֹׁכֵר דִּירָה זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אֶת צְרִיכָה לִהְיוֹת כָּל כֵּן בְּמִתְחַ וְכוּ'.

הָעֶקֶר אֶצְלִי אִם הַבַּת מְרֻצָה, וְכִפִּי דְבָרֵי הַבְּחֹר שֶׁהַשִּׁיחָה הִלְכָה כָּל כֵּן שׁוֹטְפַת כְּאֵלוֹ שְׂמִכִּירִים אֶת עֲצָמָם כְּבָר שְׁנַיִם, וְאֲדַרְבָּה הוּא אוֹמֵר לִי שֶׁהַבַּת שְׂאֵלָה מִתִּי הוּא בְּאֵ כְּדֵי לְעֲשׂוֹת פְּגִישָׁה? וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אֶת צְרִיכָה לְהַצְטַעַר, אֲדַרְבָּה אֶת צְרִיכָה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר, אֲפִי אֶחָד לֹא רוּצָה לְקַחַת יְלָדִים מֵהַשְּׁנֵי, אֲדַרְבָּה שְׁתֵּי הַהוֹרִים צְרִיכִים לִהְיוֹת שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים שֶׁהַיְלָדִים מִתְחַתְּנִים וְלְצַעֲרֵנוּ הָרַב כָּל הַצְּרוּת בְּשָׁלוֹם בֵּית מִתְחִיל כְּשֶׁהַהוֹרִים מִתְעַרְבִים בְּחֵי הַזּוּג וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשׁוּג הוֹרִים חַיִּים בְּקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין וּבְדַמְיוֹן וְחוֹשְׁבִים שֶׁלְקַחוֹ לָהֶם בֵּן אוֹ לְקַחוֹ לָהֶם בַּת הֵם מְסַכְּנִים מְאֹד מְאֹד, אֲדַרְבָּה צְרִיכִים לְשִׂמְחָה שְׂתֵּהֲלֶה לְאֵל הַבֵּן שְׁלִי אוֹ הַבַּת שְׁלִי הַתְּחַתְּנוּ, וְלַחֲיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתביני דבר מתוך דבר.
המאחל לך מועדים לשמחה

אתשח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני כ' ניסן חל המועד פסח ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

אין אתה יודע איך אני מעריך אותך בעבודת הקדש שאתה
מקרב בחורים ומכניס אותם בישיבה, ואני רוצה בקיץ הזה להרחיב
ולהגדיל את הישיבה ביתר שאת וביתר עז שיהיה לנו לכל הפחות
חמשים בחורים, והקדוש ברוך הוא יעזר שאזכה גם לעשות מדרשה
לבנות שיש על זה בקוש גדול, ואחר כך נוכל לחתן אותם, כי עכשו
צריכים רק להציל את הנער, ואף בריה בעולם לא יודע מה שעובר
על בני הנעורים, לא אדמורים ולא רבנים ולא ראשי ישיבה ולא
משגיחים וכו' וכו', הם יודעים רק בכלליות אבל לא מבינים בפרטי
פרטיות מה שעובר על כל בחור ובחורה, וצריכים פשוט להציל
אותם פשוטו כמשמעו, ועקר ההצלה להציל אותם מחטאים, וזה
רק על ידי לחתן אותם בגיל צעיר, ואלו הבעלי תשובה כבר את כל
המדורי גיהנם שרק יש רחמנא לישזבן, הם כבר עברו על כל העריות
שבפרשת אחרי רחמנא לישזבן, ולכן צריכים להציל אותם.

ולכן כל הבחורים האלו שבאים אליך רק תקרב אותם ורק
תלמד אתם דרך התחזקות, ולא התעוררות אלא התחזקות, לשפך
עליהם דליים מלאים התחזקות וגלוי אלקות, תהלה לאל אתה לומד
הרבה ספרי חסידות יש שמה מספיק אור להאיר את כל הנשמות,
ובפרט על ההקדמות של רבנו ז"ל שיכולים על ידי זה לקרב את כלל
נשמות ישראל, ולכן תתחזק ותחזק את אחרים.

אני מאד מאד מעריך אותך שאתה בשקט לוקח תושבי המקום ומניח אתם בכל יום תפלין, אין אתה יודע את הזכות שיש לך, ורואים פה את רשעות הסמ"ך-מ"ם ימח שמו וזכרו, שהוא כבר פה שלשים וחמש שנה חוטא ומחטיא את הרבים לא אכפת לו מיהדות לא אכפת לו מכשרות לא אכפת לו משבת, ולאחרונה באים גם מסיונרים ביבנאל ולא אכפת לו להודיע ל"יד לאחים", וכפי הנראה יש לו פה יד בזה, כדי להציק לנו אבל גם הסוף שלו יבוא סוף כל סוף, כי כל אלו הצוררים שצורו את היהדות לבסוף נעקרו מן העולם, ומי יתן שנוזכה כבר לראות את זה.

רק חזק ואמץ מאד באמונה פשוטה בו יתברך ושום דבר לא יוכל לשבר אותך, אתה צריך הרבה הרבה התחזקות ובפרט שאתה צריך ללמד מדי פעם את המאמר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ט המדבר מהיכל הקדש, ואיך שהסמ"ך-מ"ם רוצה להתאחו באלו שמקרבים נשמות ישראל ותאמר על זה את התפלה מלקוטי תפלות וזה יעזר לך מאד מאד.

הדבק את עצמך בו יתברך שתמיד תחשב איך שהקדוש ברוך הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ועל ידי זה תוכל להחזיק מעמד. המאחל לך מועדים לשמחה

אתשסט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני כ' ניסן חל המועד פסח ה'תשס"ט שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . שיחיו נצח לנכון קבלתי את ההודעה שנולד לכם בן למזל טוב, יעזר הקדוש ברוך הוא שהברית יהיה בעתו ובזמנו, ואם זה נולד כיום שלישי אז תחכו עלי שאני יגיע בעזרתו יתברך שמו ואשתתף בברית. העקר תתחזקו יחד על המתנה שנתן לכם הקדוש ברוך הוא

ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד, רק תהיו חזקים ואז טוב
לכם כל הימים.

המאחל לכם מועדים לשמחה

אתשע.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני כ' ניסן חל המועד פסח ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להפיץ את אור רבנו ז"ל כי זה תקונך הנצחי, ובזכות
זה תראה הרבה ישועות שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, העקר אל
תבלבל את עצמך מאף בריה שבעולם, אתה תלך להפיץ והקדוש
ברוך הוא ירחיב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לך מועדים לשמחה

אתשעא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני כ' ניסן חל המועד פסח ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . שיחיו ניצח

אני מאד מבקש אתכם שתתנהגו בדרך ארץ ואל תשפילו אחד
את השני, תכבדו אחד את השני, וכמה שאני לא רק מדבר אתכם
וכמה שאני רק לא כותב לכם מכתבים לחזק אתכם שיהיה לכם
שלום בית אני רואה שהסמ"ך-מ"ם רוצה רק להפריד ביניכם רחמנא
ליצלן, ולכן תעשו כל מיני פעולות שבעולם לא לריב רק לכבד אחד
את השני.

... נרו יאיר אני מאד מבקש אותך שתפסיק לקצץ את הזקן

והפאות שלך כי בזה אתה הורס את הפרנסה שלך, כי מי שמקצץ את הזקן שהוא על פי כתבי האריז"ל דיקנא קדישא, צנורות הפרנסה, מקצץ את הפרנסה שלו, ולכן תראה שיגדל לך פאות וזקן ואני רוצה שתלך דיקא עם בגדי חסידות בגדי לבנים עם שטר"מל וגרפים לבנות, ואני מאד מאד מקפיד על זה, ואם אתה רוצה לעשות לי נחת רוח תתנהג ככה.

... תחיה, אני מאד מבקש אותך שאל תלכי עם בגדים צמודים וקצרים וכו', כו', כי זה עון חמור מאד מאד, ותתנהגי בצניעות, והקדוש ברוך הוא ימתיק מכם כל הדינים על ידי פלא עליין.

המאחל לכם מועדים לשמחה

אתשעב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני כי ניסן חל המועד פסח ה'תשס"ט

שלום וברכה אל . . . גרו יאיר

לנכון קבלתי את ההודעה שיש לך שדו"ף עבור בתך ... תחיה, אני לא הייתי בביתי ולכן לא יכלתי לדבר אתך אבל רק שמעתי את ההודעה הזו, אז אני מכרח להגיד לך הלואי והלואי שתוכל לשידך את בתך ולחתן אותה כי רק זה התרופה, כי לצערנו הרב היום צריכים מאד מאד לשמר על הנער, כמוכן שהבת צריכה להיות על פי חק בגיל שבע עשרה, כי אסור להסתכסך עם החק וכו', ואני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שיתחיל להפך לך המזל לטובה, כי אני מאד מאד מצטער ממה שעובר עליך מילדיך, כי הצער שלך זה הצער שלי, ותאמין לי שעד עכשו אני לא יכול להרגע ממה שקרה עם הבן שלך ... גרו יאיר, שהיה חלק ממני, כאשר הוא יגיד לך, וממש היה בפנימיות לבבי וכו', ועכשו בשביל חברים רעים שיפל כל כך וזה מאד מאד כואב לי.

עם כל זאת אסור להתיימשך כי עם תפלה יכולים להפוך את הכלל.
המאחל לה מועדים לשמחה

אתשעג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני כי ניסן חל המועד פסח ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . שיחיו נצח

מאד מאד אני מבקש אתכם שתתנהגו בצניעות ובדרך ארץ כי
הקדוש ברוך הוא מסתכל ורואה את הכל, ולכן צריכים מאד מאד
לשמר על אסור נדה החמורה מאד מאד, ותתנהגו בדרך התורה.

... נרו יאיר אני מאד מאד רוצה שלא תקצץ את הזקן שלך
ואת הפאות שלך כי מוהרנ"ת ז"ל אמר (לקוטי הלכות גלות הלכה ד')
שאף עוזבים את הדת, על ידי שמתחילים לקצץ את הזקן והפאות,
מלבד זאת שעל ידי זה מקצצים את הפרנסה, ולכן תראה לשמר מאד
מהיום לא לגע בזקן שלך ואני מאד מאד מקפיד על זה.

אני רוצה שתלך דיקא בבגדי חסידות עם שטר"מל ועם גרביים
לבנות בשבת ושבושום פנים ואפן לא תוריד את הלבוש החסידי, ואני
רוצה לראות אצלכם נחת.

ראה לקבע עתים בתורה ובפרט אם אתה שוחט אתה מכרח
ללמד בכל יום בספר הקדוש "שמלה חדשה" ומוכא מצדיקים
גדולים ששוחט שמסים בכל חדש את הספר "שמלה חדשה" מבטח
לו שלא יצא תקלה מתחת ידו, כי העוון של טרפות ונבלות זה עוון
חמור מאד, ולכן תשמר מאד ללמד בכל יום שעור בספר "שמלה
חדשה", והקדוש ברוך הוא ישמר אותך מכל רע.

המאחל לכם מועדים לשמחה

אתשעד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני כ' ניסן חל המועד פסח ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק ואל תתחבר עם חברים רעים רק תתמיד בלמוד עין יעקב, והקדוש ברוך הוא יעזר שבקרוב תוכל להתחתן וגם האח שלך יוכל להתחתן, ויהיה רק שמחות בתוך הבית שלכם, העקר תתנהג ביראת שמים, ואל תגע בפאות שלך חס ושלום לא לגע בזקן, אלא להיות בחור חסיד, והקדוש ברוך הוא יעזר לך שיהיה לך רק טוב בחיים.

ראה את הנסים נגלים שעשה עמך הקדוש ברוך הוא שמצאת זוג טוב ואני הייתי השליח, ולכן אני מאד מבקש אותך שתתנהג כמו שבן תורה מתנהג כי היא רוצה רק בן תורה, ולכן אני מאד מבקש אותך שאל תאכזב אותי, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

המאחל לך מועדים לשמחה

אתשעה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני כ' ניסן חל המועד פסח ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מצטער שהיו כמה ששכחו למכר את החמץ ולכן אתם צריכים לעשות את זה כפי ההלכה, וכן להקפיד מאד שחגניות שלא מכרו אצלנו את החמץ אסור לקנות שמה בשום פנים ואופן, ואני מאד מאד עומד על זה, כי הסמ"ך-מ"ם זה רשע מרשע טמא מטמא ימח שמו וזכרו ונמח זכרו מלהזכירו, כי אסור לבטח במכירות

שלו כלום, כי הוא קל שבקלים טמא מטמא וזה לא גזמא, כל הראש שלו איך לעקר את היהדות, והצרה הכי גדולה שהוא מלכש בבגדי חסידות וכו', הוא שמביא מסיונרים ביבנאל ואינו עושה שום דבר אדרבה הוא עוד מעודד אותם וכו', ואף אחד לא יודע מזה, ואחר כך הוא בוכה ועושה פרצופים כאלו הם באו לכה, ואני יודע שהוא הזמין אותם לפה, בודאי הוא לא משאיר עקבות... כמו שהוא תמיד מתפאר אני לא משאיר עקבות... יש לו את השליחים הרשעים הארוזים שעושים את העבודה המלכלכת.

אני חושב שבדור של סדום ועמורה היו הרשעים מאז צריכים לבוא ליבנאל ללמד פה מה זה רשעות? אף על פי כן כתוב ואתה מרום לעלם הוי"ה ופרש רש"י ז"ל לעולם ידך על העליונה, והקדוש ברוך הוא ינצח, כי סוף כל סוף הסטרא אחרא תפל אם אנחנו נהיה חזקים, והעקר להחזיר למוד תורה הקדושה בהקהלה, כי אני רוצה עכשו לנקות את הקהלה מכל אספסוף אני צריך איכות ולא כמות בשום פנים ואפן, מי שלא מחזיק ביראת שמים ובלמוד תורה הקדושה, ללכת בצניעות, אין לו מה לחפש בהקהלה שלנו ואני יהיה מאד חזק על זה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמשיך עם הכולל הוראה ואני ידאג שהכל יסתדר אבל העקר שילמדו בהתמדה גדולה מאד.

המאחל לך מועדים לשמחה

אתשעו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני כ' ניסן חל המועד פסח ה'תשס"ט

שלום וברכה אל . . . נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות וכו' וכו'.

ראה לעיניך בכל יום בכמה מכתבים בשו"ת "אשר בנחל" ושם

תּמָצָא מְרֻגָּע לְנַפְשָׁהּ, וְתִדַּע שְׁכָל הַמְּכַתְּבִים נִכְתְּבוּ רַק בְּשִׁבְלָהּ, וְלִכְּנֵן תִּתְחַזַּק וְאֵל תִּהְיֶה שְׂבוּר.

בְּעֵינַי אִם הַבְּחִוְרָה קְרוּבִי מִשְׁפָּחָה מֵאַרְבַּע אוֹ חֲמֵשׁ דּוֹרוֹת וְכוּ', אֵינִי רוֹאָה בְּזֶה שׁוֹם חֶסְרוֹן אֲדַרְבָּה זֶה יְחוּס גְּדוֹל מְאֹד, עֲנֹבֵי הַגֶּפֶן בְּעֵנֵבֵי הַגֶּפֶן, וְלִכְּנֵן אֲנִי לֹא רוֹאָה אֵיזָה מְנִיעָה אֲדַרְבָּה תִּתְחַתְּנוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם, רַק מָה שְׁמַקְפִּידִים זֶה בְּנֵי דוֹדִים הֵינּוּ דוֹר אֶחָד עַל זֶה מְקַפִּידִים מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יֵצְאוּ חֵס וְשְׁלוֹם יְלָדִים לֹא בְּרִיאִים, אָבָל בְּעֵינַי אַרְבַּע אוֹ חֲמֵשׁ דּוֹרוֹת קָדָם אֵין בְּזֶה שׁוֹם חֶסְרוֹן, וְגַם הֵבֵן שְׁלִי הַתְּחַתֵּן עִם קְרוּבַת מִשְׁפָּחָה לְשֵׁלֶשׁ דּוֹרוֹת, וְתִהְיֶה לְאֵל הַכֹּל מְסֻתָּדָר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְלִכְּנֵן אֲנִי לֹא יוֹדַע לְמָה אֶתָּה צָרִיף לְהַתְּבַלְּבֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה

אֲתִשְׁעֹז.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ' נִסָּן חֵל הַמוֹעֵד פֶּסַח ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל . . . תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבֶךָ הָאָרֶץ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁכַפִּי חָקִי הַמְּדִינָה וְכוּ', אֶת צְרִיכָה רַק עוֹרֶף דִּין וְלֹא לְזוּז בְּלִי עוֹרֶף דִּין כְּדֵי שְׁלֹא תִסְתַּבְּכִי.

עֲכָשׁוּ שְׁנַפְלֵת כְּבֹר בְּבִץ אֶת צְרִיכָה לְרֵאוֹת בְּכָל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לְצֵאת מֵהַבֶּץ וְכוּ', הָרִי הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי צְבוּעִים שְׁקֻרְנִים רְמָאִים צְבוּעִים וְכוּ', שְׁעוּבָדִים עַל הַבְּנוֹת וְכוּ' וְכוּ', מְנַצְלִים אוֹתָן וְכוּ' וְכוּ'.

זְכָרִי הֵיטֵב אֵיךְ שְׁלַפְנֵי שָׁנִים עַל גְּבִי שָׁנִים הַזֹּהֲרֵתִי אוֹתָךְ שְׁתִּשְׁמְרֵי עַל יְמֵי נְעוּרֶיךָ וְכוּ' וְשְׁלֹא יִנְצְלוּ אוֹתָךְ וְכוּ', וְלֹא שְׁמַעַתְּ בְּקוּלִי עַד שְׁנַפְלֵת מְדַחִי אֵל דְּחִי וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׁנַסְתַּבְּכָתְּ עֲכָשׁוּ

בחובות של למעלה ממיליון ש"ח ועוד נצלו אותך טוב טוב וכו' וכו'.

והנה העבר אין והעתיד צדין וההווה כהרף עין, ולכן תשתדלי בכל מיני אפנים שבְעוֹלָם קדם כל לצאת מהפח הזה שנפלת, וזה את צריכה רק עורך דין, כדי שלא תפלי בפח יותר עמק כי לפי חקי המדינה וכו' וכו', כל דאלים גבר וכו' וכו', לצערנו הרב, ולכן צריכים עורך דין.

ומה בענין שלך וכו', הגיע הזמן שתתחתני לשם שמים ותתחילי לחיות חיי תורה וקיום המצוות ואז תראי מה זה נעם בחיים.

אני מאד מקנה שתציתי אותי לכל הפחות מעכשו.

המאחל לך מועדים לשמחה ושיהיה לך הצלחה גדולה לצאת מהפח שנפלת אליה

אתשעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ג ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך, תודה רבה שקרבת את המשפחה, והקדוש ברוך הוא יעזר לך שתמיד תהיה בין מכניסי אורחים אשר זה מצנה מאד מאד גדולה.

מאד מאד אני מבקש אותך אם אתה יכול לעשות אתי גמילות חסד או להשיג אצל כמה מאנשי שלומנו, כי אני צריך ליום ראשון וליום שני בסביבות חמשים אלף ש"ח לחדש אחד, ותמסר את זה ל... נרו יאיר, והוא יתן לך צ'קים מהמשרד, כי אנחנו מחייבים לשלם למדפיסים, והכיס ריק ואין בו, ואני מקנה שתוך חודש הכל ישלם,

וְלִכֵּן אִם יֵשׁ לָךְ אֵיזָה מַרְאֵה מְקוֹם אֶפְלוּ אֶצְלֵ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
או שְׂתִים לְהַלְוֹת, אֶהְיֶה לָּךְ אֶסִיר תּוֹדָה.

רק חֲזַק וְאַמֵץ לְהֵיטֵב בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, סוּף כֹּל סוּף זְכִינוּ לְאָכַל מִצָּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר
שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אתשעט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ג נִיסָן ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל . . . נִרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזַּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ
כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ה') אֲשֶׁר עַל יְדֵי אַמוּנָה
יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יְחַד, וְלִכֵּן
תִּתְחַזַּק בְּאַמוּנָה וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא הַצִּיל אוֹתָךְ, וְתַהַלֵּה לְאֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכָה אוֹתָךְ גַּם לְמִצְאָה
כְּלָה, וְאֲנִי יַעֲשֶׂה כֹּל מִיְּנֵי מַאֲמָצִים לַעֲשׂוֹת סְעוּדַת אַרוּסִין בְּשַׁעַה
שְׁאֲנִי יִהְיֶה שְׂמָה, רַק תִּתְחַזַּק מְאֹד לֹא לְהִתְחַבֵּר עִם חֲבָרִים פְּרַחְחִים,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שֶׁתִּלְמַד "עֵינֵי יַעֲקֹב" כְּסִדְרָן, וְכִמְהָ יוֹתֵר
שְׂאֵתָה יְכוּל לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם, תְּבוֹא עֲלֶיךָ בִּרְכָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁתִּתְרַפֵּא לְגַמְרֵי וְשִׁלָּא יִהְיֶה לָּךְ שׁוּם זָכָר וְכו',
וְכו', רַק תִּהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם תָּמִיד.

הַמְּאַחַח לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אתשפ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ג ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל . . . נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע איך שהכל
עבר בך טוב, ואני בא תכף ומיד אחר השבת, ונוכל לעשות ארוסין
עם בתך ובין כך אני אדבר עם משפחת שיחיו אודות בתם
ואחר יבוא בנך לשם ונעשה עוד סעודת ארוסין עבורו, והוא יחזר
וכך יסתדר הכל על צד הכי טוב, רק תתחזק באמונה פשוטה בו
יתברך, כי זה העקר, תמיד רק לחשב ממנו יתברך אשר כל רגע
ורגע שחושבים ממנו יתברך זה הצלחה נצחית ואסור להסיח דעת
מהקדוש ברוך הוא כרגע, וחכמינו הקדושים אמרו (שבת קיט) על
הפסוק, "אל תפנו אל האלים", אל תפנו אל מדעתכם, הינו שלא
להסיח דעת מהקדוש ברוך הוא.

אני מאד מבקש אותך שתתחזק ותחזק את אנשי שלומנו בכל
מה שאתה יכול, אפלו עם דבור טוב, והקדוש ברוך הוא יעזר שהכל
יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לך שבת שלום

אתשפא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ג ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל . . . שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממכם, יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכה לשמע אצלכם תמיד דברים
טובים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אֶתְכֶם, וְנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂאֵתֶם
מִתְחַזְּקִים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם נַחַת גְּדוֹל
מֵהִילָדִים שֶׁיִּגְדְּלוּ מִצְּלָחִים מְאֹד וְיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם

אתשפב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שִׁבְת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ג נִיסָן ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל . . . נִירוּ יְאִיר
פְּלֵא שְׁכַל הַזְּמַן שֶׁנִּסְעֵת מִפֶּה שְׁלֵא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ שׁוּם דְּבַר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שְׁתַּכַּנֵּס כְּבָר בְּכוֹלֵל הַהוֹרָאָה, שְׁשֵׁם תִּקְבַּל
גַּם מִשְׁכָּרַת וְגַם תִּלְמַד לְמוֹד הוֹרָאָה, שְׁתִּהְיֶה בְּקִיא בְּהִלְכָה, וְכָל
הַחֲבָרִים שֶׁלֶךְ נִמְצְאִים שָׁמָּה, הַעֲקֹר לֹא לְהִסְתוֹכֵב בְּלֹא מַעַשׂ, תִּלְמַד
בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתַּרְגוּם, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים
מִשְׁנֵיּוֹת, וְאִם תִּזְכָּה לְלַמֵּד ח"י פְּרָקִים אִין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְעַל כָּלֵם
תִּלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, תִּקַּח חֲבֵרוֹתָא וְתִלְמַד כָּל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי
אֲחֵרַת לֹא תִצְלִיחַ בַּחַיִּים, וְתִשְׁמֹר מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת
בְּמַנְיַן דִּיקָא, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבוֹא בְּשָׁבוּעַ הַבָּא
לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וּלְעִשׂוֹת לֶךָ סְעוּדַת אַרוּסִין, רַק תִּתְחַזֵּק מְאֹד וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תִּתְחַבֵּר עִם חֲבָרִים רְעִים, כִּי רְאֵה
אֵל מָה וְאֵל אֵיפֹה הִגִּיעוּ עַד הַשְּׂאוֹל תְּחִיתִית וּמִתְחַתִּיו רַחֲמָנָא לִיצְלָן,
וּמִי יִתֵּן שְׁפַעֵם יַחֲזִירוּ בְּתִשׁוּבָה, כִּי מִי שֶׁנִּכְנַס שָׁם וְכוּ, וְכוּ, עֲלִיו נֶאֱמַר

כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים, ולכן תשמר מאד מאד להחזיק מרחק מהם.

המאחל לך שבת שלום

אתשפג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ג ניסן ה'תשס"ט שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . שיחיו נצח

מאד מאד אני מבקש אתכם שתשתדלו שהבן שלכם ... גרו יאיר יכנס לכולל ההוראה, כי שם יקבל גם מלגה יפה בכל חדש ומה גם שיהיה לו חברותות שילמד תורה, כי בלא תורה רחמנא ליצלן, יכולים להדרדר עד השאול תחתית ומתחתיו, וזה היה הבעיה של יהודה גרו יאיר, ולכן תעמדו על זה חזק שיכנס לכולל, שלא יסתובב בלי מעש.

המאחל לכם שבת שלום

אתשפד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ג ניסן ה'תשס"ט שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבכם ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממכם, איך שעבר עליכם החג בשמחה ובנעימות וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שתוציאו משפנתא, ותוכלו לקנות דירה ביבנאל, ואל תחשבו פעמים אלא תקפצו ותקנו דירה ואל תפחדו, והקדוש ברוך הוא בודאי לא יעזב אתכם ויהיה לכם הצלחה גדולה בגשמיית וברוחניות גם יחד.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם וְשִׁלָּא יְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שׁוּם וּפְוַחִים, שְׁזָה אָבִי אַבּוֹת הַטְּמָאָה, וְזָה מָה שֶׁהִסְמִיךְ-מִ"ם רוּצָה לְשׁוּבָר בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שֶׁבִיכְלַתְּכֶם שִׁלָּא יְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שׁוּם וּפְוַחִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

אתשפה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁמִינֵי כ"ג נִסָּן ה'תשס"ט
שְׁלוֹם רַב אֵל . . . תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמְאֹד מְאֹד הִצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַתְּ כָּל מָה שֶׁעָבַר עַל הַבַּת תְּחִיָּה, אֶת צְרִיכָה רַק לְחַזֵּק אוֹתָהּ לְעוֹדֵד אוֹתָהּ וּלְשִׁמַּח אוֹתָהּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה כִּי בְּדָאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׁמַּח עִם הַיְשׁוּעוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁחַתְנָתֶם בֵּין וּבֵת בְּאוֹתוֹ חוּרָף, מָה שְׂרַבִּים וְשְׁלָמִים לֹא זוֹכִים לָזֶה.

נָא וְנָא רַק לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה כִּי אֵין לָנוּ עֲצָה אַחֲרַת רַק תַּפְלָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלָל בְּעִדְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

אתשפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל . . . תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי תַתִּיעֲצִי עִם עוֹרֶךָ דִּין ... כִּי אֶת צְרִיכָה לְשֹׁמֵר מְאֹד מִכָּל הַתְּרַגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה לְךָ, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְחַסְנֶת עִם עוֹרֶךָ דִּין שְׁלֹא יוּכְלוּ לְהַצִּיק לְךָ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּסָן, רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ עַל כָּל הַדְּרָךְ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁהַבֵּית הַתְּבָשִׁיל יִפְתַּח בְּגָדוֹל כְּבוֹד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן כְּדֵי שְׁנוּכַל לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֲנִי עֹכְשׁוּ שׁוֹקֵל בְּאִמַּת לַקְּנוֹת רֶכֶב גָּדוֹל עֲבוּר הַבֵּית הַתְּבָשִׁיל-אֶהֱלֶ אֲבָרְהֶם, וְהַזְכוּת הַזֶּה יִגַּן עָלֶיךָ, וְתִנָּצְלִי מִמָּה שֶׁאֶת צְרִיכָה לְהַנְצִיל וְכו'.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתשפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי כ"ג נִסָּן ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל . . . נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי הַבְּחוּרִים לְהַכְנִיס אוֹתָם בְּתוֹךְ יְשִׁיבַת דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר, אִם מִצַּד אֶחָד זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַצִּיל פְּשׁוּט אֶת הַבְּחוּרִים, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי אֲנִי מְאֹד מְפַחַד לְהַכְנִיס אוֹתָם בֵּין בְּחוּרִים שָׂרָק עֹכְשׁוּ חֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה, שְׁלֹא יִדְּבָרוּ מִהַעֲבֹר שְׁלָהֶם שֶׁיִּקְלָקְלוּ לִי אֶת הַנְּעַר שְׁעֵדִין לֹא יוֹדְעִים כְּלוֹם וְכו' וְכו'.

בְּעֵינַי שְׁמִדְבָרִים עָלֶיךָ וְכו', זֶה סִימָן שֶׁאֲתָה עוֹשֶׂה דְבָרִים טוֹבִים כִּי אַחֲרַת לֹא הָיוּ מְדַבְּרִים עָלֶיךָ, וְלִכֵּן אֵל תִּתְפַּעֵל בְּפִרְט

מֵהָאִשָּׁה הַזֹּאת וְכוּ' שְׁכַתְבֶּתָּ וְכוּ', אֲנִי רוֹצֵה לְהוֹצִיא אֶת הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת מִבְּנֵי אֱלֹהֵינוּ, וְלִכְּנֹס אֶל תְּהַלְבֵּל מֵהֶם בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, אַתָּה תִּמְשִׁיךְ לְבָנוֹת אֶת הַיְשִׁיבָה, וְתִהְיֶה לְאֵל כָּל אֱלֹהֵי שְׁלֹמֹדִים בְּדַמְשֶׁק אֲלֵי־עֶזְרָה הֵם יוֹתֵר שׁוֹיִם מִכָּל־הֶם, כִּי הֵם מְקַבְּלִים הַקְּדָמוֹת אַחֲרֵיהֶם, וְמֵה גַם שֶׁהֵם נִשְׁאַרִים לְגֹוֹר בְּיִבְנָאֵל, מֵה שְׁאִין בֶּן אַחֲרֵיהֶם לְבִסּוֹף בּוֹרְחִים, אִם מֵה אֲנִי צָרִיךְ לְחַתֵּן אוֹתָם כְּדִי שְׁיִבְרָחוּ וְכוּ', עֲדִיף שְׁיִצְאוּ מִקֶּדֶם וְיִלְכוּ וְיִחַפְּשׂוּ בְּעֶצְמָם שְׁדוּכִין, אֲנִי לֹא מְחַיֵּב לְמִסֵּר אֶת נַפְשִׁי עֲבוּרָם וְאַחַר כֵּן יִבְעֹטוּ בִּי וְכוּ'.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב הוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַף אַחַד, וְסוֹף כָּל סוֹף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

רְאֵה לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין הָאֲחִים הַיְקָרִים הַתְּאוּמִים וְ... וְשִׁלָּא יִהְיֶה שְׁמָה חֶסֶד וְחִלְלִיָה שׁוֹם קְנָאָה וְשִׁנְאָה, כִּי גַם הֵם יִפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא וְלֹא צָרִיכִים לְפַחַד מִשׁוֹם דְּבָר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ בְּגְדוֹל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

רַק תִּהְיֶה תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתִרְאֶה כְּבָר לְפַתַח אֶת הַיְשִׁיבָה מֵהַתְּחִלָּה הַשְּׁבוּעָה, כִּי אֲנִי בָּא כְּבָר וְאֲנִי רוֹצֵה לְרִאוֹת אֶת הַיְשִׁיבָה פּוֹרַחַת וּמִשְׁגֻּשְׁגֶּת בִּיתֵר שְׁאֵת בִּיתֵר עַז, וְאַזְכֶּה לְחַתֵּן אֶת כָּל־הֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אתשפח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ג ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות הזוג וכו', אני ידבר אתם ואחזק אותם וילהיב את לבכם
אליו יתברך, רק חזק ואמץ גם אתה לקרב אותם ולא לרחק אותם.

בענין הפנצ'ריה וכו', בודאי אם הם יכולים לעשות מסעדה
כשרה תבוא עליהם ברכה, אבל לשמר מאד מאד מאיפה לוקחים
את הבשר, כי היום אסור להאמין לאף אחד, כמו שנתפרסם בעולם
כבר את המכשולות שיש במסעדות הכי חרדיות, ולכן צריכים מאד
מאד לשמר על דבר זה.

חזק ואמץ באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע שהקדוש ברוך
הוא נמצא אתך עמך ואצלך, ותגנב בכל יום חמש דקות או עשר
דקות לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ובזכות זה תושע, ונזכה לישועה
נצחית.

המאחל לך שבת שלום

אתשפט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ג ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מכם, יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק מכם כל הדינים על ידי פלא
עליון ותהיו תמיד שמחים ועליונים, והקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה
לכל טוב אמתי ונצחי.

המאחל לכם שבת שלום

אתשצ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ג ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ...
שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממכם, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה ביניכם תמיד אהבה והבנה
הדדית, ותעזרו אחד להשני, והעקר תתנהגו ביצאת שמים שלמה
ותלכו בצניעות.

... נרו יאיר אני מאד מבקש אותך שתלך עם בגרי חסידות דיקא
שטרנימל וגרבים לבנות כפאות לאברך חסידי, כי הקהלה שלנו יהיה
הקהלה החסידית הראשונה בין עדות המזרח, ואני רוצה להראות
את זה מה שאף אחד לא יכל ולא הראה את זה.

העקר תקבע לעצמך שעורים בתורה, ואם תזכה ללמד בכל יום
קצת חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע אין למעלה מזה, וזה
יביא לך ברכה והצלחה בכל מעשי ידיך, רק תהיה חזק בזה מאד
מאד.

המאחל לכם שבת שלום

אתשצא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ג ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד נחוץ שתבדק את המזווה בחדר של הבת שלך,
והקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ואל תדאגו
זה יעבר לה.

רק תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך ותדע שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט ודבר גדול דבר קטן לא נעשה בעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להיות רק בשמחה, ואף אחד שלא יוכל לשבר אותך, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

אתשצב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמייני כ"ג ניסן ה'תשס"ט

שלום וברכה אל . . . תחיה

לנכון קבלתי את כל המכתבים שלך.

את לא צריכה להתבלבל משום דבר את צריכה לזכר מה שרבנו ז"ל למד אותנו שצריכים לדון את כל אחד לכף זכות, והנה עכשו נתודע לי מה היה, שפלתך תחיה היה לה הפלה, ובשביל זה הבן לא היה יכול לבוא אליך ומכל שכן פלתך, ולכן תדוני אותם לכף זכות, ותדעי שזוג צריכים לחזק מאד מאד ובפרט בשנה ראשונה לא צריכים כל כך לדקדק עליהם.

אני מאד מבקש אותך שתתחזקי להיות בשמחה ותשמחי מאד שחתנת את הבן שלך, ושלא יצא לתרבות רעה, ויהיה לך הרבה נחת עוד ממנו, ויצא ממנו נכדים ותרוי רב נחת דקדשה, וכן בקרוב הבת שלך תתחתן, וממנה יהיה לך יותר נחת פי בת תמיד הולכת אחר האמא.

הכפל הדבר ראי לדון אותם לכף זכות כי קרה להם מקרה כזה וכו' וכו', וצריכים רק לחזק אותם ולעודד אותם ולשמח אותם.

המאחל לך שבת שלום

אתשצג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ג ניסן ה'תשס"ט שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל... גרו יאיר לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל מכל רע יכולים לראות את הטובה וכו', מה הטובה, רואים שתהלה לאל שתיכם בריאים ושתיכם יכולים להביא ילדים וכו', אודות הפלה וכו' שקרה, אתם לא צריכים להצטער אלא כדאי לכם ללמד בכל יום בספר המדות אות מפלת ולקיים מה שכתוב שמה, והקדוש ברוך הוא יעזר שימתק ממכם כל הדינים על ידי פלא עליון, וכדאי לקחת עץ מקבר הצדיק (על קברם של רבי יוחנן בן זכאי וחמש תלמידיו בטבריה צומח אילן, כדאי להוריד חתיכת עץ), לוקחים מגנט קטן שמים את זה בשקית וכן חתיכת עץ מקבר הצדיק ומכניסים באתו שקית וזה נושאים על עצמם הינו האשה, ועל ידי זה תנצל מהפלה.

רק חזק ואמץ מאד ותשאר בכולל הוראה, כי אנחנו נמשיך לשלם מלגה, ואני מאד מאד רוצה שתלמד בכל יום את הדרך היומי חק ולא יעבר, תקח חברותא הן את... גרו יאיר והן את... גרו יאיר ועוד כמה חברים כי בזה שתלמדו בכל יום את הדרך היומי, זה יעזר לכם מאד מאד להחזיק מעמד, ותלמדו בין בשבת בין בחל, הקדוש ברוך הוא ירחיב לכם בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לכם שבת שלום

אתשצד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ג ניסן ה'תשס"ט
שלום רב אל . . . תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תיראי ואל תפחדי משום דבר, כי גדול אדונינו ורב להושיע,
ובודאי זה היה הכל לטובה, וזה סימן טוב שאת יכולה להביא ילדים
ולכן אל תהי שבורה, כי כל מה שהקדוש ברוך הוא עושה בודאי זה
לטובה, ולכן רק תתחזקי והקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואת הנפש
ורפואת הגוף גם יחד, ותתחזקי, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות
תמיד.

המאחל לך שבת שלום

אתשצה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ג ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

בודאי אודות הצעירים שהתגייסו וכו' וכו', עשו לי פשוט חר
בלב מרב צער וכאב שיש לי בפרט ... גרו יאיר שהוא היה בחור
מבריק ועם ראש מצין ואיך בן של נואף וכו', יכול להסית אותו
לעשות שטיות כאלו, אך העבר אין אני בא עוד כמה ימים ואהיה
עכשו שמה ארבע שבתות בעזרתו יתברך שמו, ואני יעשה כל מיני
תקונים בשביל הנער והכל יסתדר על צד הכי טוב, רק חזק ואמץ מאד
והקדוש ברוך הוא יעזר שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.
הכל יתהפך לטובה.

בענין השטרמל עדין לא יצא לי לדבר אתך, יש לי שליח ביום

ראשון ולכן תשלח לי תכף ומיד במוצאי שבת פקס להודיע לי אם יש לי שטרִימל ביבנאל או לא, כי אחרת אני צריך לשלח מפה.

המאחל לך שבת שלום

אתשצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ג ניסן ה'תשס"ט הפכת והמכתב בידי הבחור החתן ... גרו יאיר היא לאות ולראיה שאני מכיר אישית ולומד אצלי ועכשו נעשה חתן למזל טוב, והחתנה יהיה בשעה טובה ומצלחת בחדש אלול הבא עלינו לטובה ולרש אין כל, ולכן אשרי מי שיתן לו יד ושכם לעזור לו וזכות המצוה של הכנסת פלה ישמר את כל מי שעוזר לו שיהיה לו חיים ארכים ושלמים ויתברך מפי אל עליון.

הכותב וחותם למען המצוה

אתשצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שמיני כ"ג ניסן ה'תשס"ט שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה . .
. גרו יאיר

חסדי השם יתברך שנקנס בנו אורות עליונות אורות צחצחות, על ידי אכילת מצה, שהיא אכילת האמונה, כי למה אוכלים מצה? מפני שהקדוש ברוך הוא צוה, נמצא בכל לעיסה ולעיסה שאנחנו לוועים את המצה, כביכול אנחנו אוכלים אלקות, כי הרי הקדוש ברוך הוא צוה אותנו לאכל מצה, ואנחנו מקימים את רצונו יתברך, ולכן אכילת מצה מטהרת את האדם ברוחניות ובגשמיות וכו', ומי שהיה לו איזה ספקות באמונה חס ושלום, על ידי אכילת מצה נזדכך אצלו הדמים ונעשה כלי לקבל בו את האור אין סוף ברוך הוא, ולכן

עליך לשמח מאד מאד שתהלה לאל עברו עלינו ימים קדושים כאלו, ואנחנו מזרע ישראל ומאמינים בו יתברך, ועשינו את רצונו יתברך על ידי אכילת מצה, ובזה שתשמח כל השנה שתהלה לאל אכלת בכל חג הפסח רק מצה, והיית נזהר ממשוהו חמץ, על ידי זה ישמר אותך הקדוש ברוך הוא שלא תבוא לשום חטא כל השנה, כי כך אמר האריז"ל מי שנוהר ממשוהו חמץ לא יבוא לידי חמץ כל השנה, וזה רק אם אדם שמח עם המצוה, ולכן אל תהיה בטלן, אף שעובר עליך מה שעובר צרות ויסורים מרירות ומכאובים וכו' וכו', ראה לשמח שנבראת מזרע ישראל ועשית את הרצון של הקדוש ברוך הוא, והשמחה הזו ירחיב את דעתך שתצא מהקטנות וימשך עליך אור וזיו וחיות באור האין סוף ברוך הוא, אשרי מי שחזק בשמחת המצוות, כי בזה הוא מראה את טהר לבבו, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה זה סימן שלבו שלם לאלוקיו, ולכן ראה להתחיל את הקיץ עם שמחה, ותכף ומיד נכנסים לשבת קדש, שאמר רבנו ז"ל (לקיטי מוהר"ן חלק ב' סימן יו) שהעקר בשבת הוא השמחה, שצריכים לשמח מאד מאד כל השבת, ואמר רבנו ז"ל (לקיטי מוהר"ן חלק א' סימן עט) שעל ידי שבת זוכים להגיע לבטול כזה עד שכבר לא רוצה שום דבר רק את הקדוש ברוך הוא בעצמו, שזה נקרא תשובה של שבת, ויש לומר ש'בית' ראשי תבות ש'מח ב'חלקו ת'מיה, כי הרגע שאדם שש ושמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, על ידי זה כבר לא רוצה שום דבר רק את הקדוש ברוך הוא, וצריכים הרבה לבקש ממנו יתברך שלא יכנס בו שום ישות וגאות וכו' וכו', כי בשבת מאירה אור כזה, שאדם מרגיש ערבות נעימות ידידות אלקותו יתברך, כי שבת הוא שמה דקודשא בריך הוא עילא ותתא, ולכן אני מאד מבקש אותך, שתשתדל להיות בשמחה בשבת, ותשמר מאד מאד לא להיות בכעס, שזה עוקר את הנפש, והסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעלות שבעולם שיהיה מריבות בין הבעל להאשה בשבת, ולכן צריכים לעשות כל מיני פעלות

שְׁבַע עוֹלָם שִׁיְהִיָּה בְּשַׁבַּת שְׁמֻחָה וְרִגְיָעָה, וְעַל יְדֵי זֶה מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

נָא וְנֵא רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹה, כִּי כָּל עֲגִין הַדְּלָקָת גֵּרוֹת זֶה רַק בְּשִׁבְלֵי שְׁלוֹם בֵּית, וְלִכֵּן אֵל תַּתֵּן שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם יִסִּית אוֹתָךְ לְרִיב עִם אֲשֶׁתְךָ, כִּי הִכַּל הַבַּל וְרַעוּת רוּחַ, אֲדַרְבָּה תַּחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבִהְבֵּנָה הַדְּדִית, וְאִזּוּ הַשְּׂכִינָה תִּשְׁרָה בֵּינֵיכֶם.

הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתשצח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ג נִסָּן ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל . . . תַּחֲיָה

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרֵי שְׂאֵת בְּיִתְרֵי עֲזוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שְׁתַּהַלֵּה לְאֵל עֶבֶר הַחָג וְזִכְיֵנוּ לְאָכַל מִצָּה שֶׁהוּא מֵאֵל שֶׁל אֱמוּנָה, שְׁמֻטְהֶרֶת אֶת הָאָדָם מִבֵּית וּמִבְחוּץ, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת וְתִרְנִית, וּבִפְרָט כְּלָפֵי בַּעַלְךָ, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְרִיב וְלְהִתּוֹפֵחַ וְכוּ', וְכוּ', אֲלֵא תַּחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וְאַחַד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, כְּמוֹ שְׁאִמֵּר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנִים מִן הָאָחֵד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאָחֵד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאֵילוֹ הָאָחֵד שִׁיפּוֹל וְאֵין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ" וּפְרָשׁ רַש"י ז"ל טוֹבִים הַשְּׁנִים, לְכָל דְּבָר מִן הָאָחֵד לְפִיכָךְ יִקְנֶה לוֹ אָדָם חֲבֵר וְיִשָּׂא אִשָּׁה אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם יוֹתֵר רוּחַ בְּעַמְלָם, הַרְבֵּה מְלֵאכָה נַעֲשִׂית בְּשָׁנִים שְׁאֵין הֵיחִיד מִתְחִיל בָּהּ לְבַדּוֹ, וְלִכֵּן זִכְרֵי זֹאת שֵׁישׁ לָךְ אֶת בַּעַלְךָ, שֶׁהוּא הַחֲבֵר הַכִּי טוֹב שְׁלֹה, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לַעֲזֹר אַחַד לְהַשְׁנִי, וְאַף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁפֶה וְשֵׁם יֵשׁ בֵּינֵיכֶם חֲלוּקֵי דְבָרִים וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל הַחַיִּים כָּל כֶּף קִצְרִים, שְׁלֵא כְּדֵאי לְרִיב וְלֵא כְּדֵאי לְהִתּוֹפֵחַ, וּכְכֹל שְׁמַכְנִיסִים בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִגְדַּל הַשְּׁכָל וְהַדְּעַת, וְרוּאִים וּמְבִינִים שְׁלֵמָה צְרִיכִים לְרִיב בֵּינֵיהֶם? וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים

שבעולם, להחיות את עצמך עם נקודות טובות שיש בך, והעולה על הכל בעת שאת מדליקה את הנרות תבקשי ממנו יתברך כל מה שאת צריכה בין בגשמי ובין ברוחני, ומכל שכן כשתורידי ותזילי גם כמה דמעות בעת התפלה, זה שובר את כל השערים הנעולים וכו', רק תהי רגועה, ושום דבר אל תקחי אל לבך, אני מאד מבקש אותך שתתחזקי ותשלימי עם בעלך, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עוקצין פרק ג') לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי המחזיק ברכה לישראל אלא השלום, ותשמרי ממחלקת כי הסמך-ך-מ"ם רוצה להכניס בביתכם פרודים, כי כל הכח שלו זה רק הפרד ומשל, ובאמת איש ואשה צריכים לחיות ביחד באהבה גדולה ובהבנה הדדית, וזה אשר אי"ש ואש"ה עולה כמספר כת"ר עם השלש אותיות, כי כשאיש ואשה חיים ביחד בשלום ואהבה, הם מלבשים בכתר המלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אשריהם ואשרי חלקם.

המאחל לך שבת שלום

אתשצט.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר שמיני כ"ד ניסן ה'תשס"ט

שלום וברכה אל היקר והנעלה . . . נרו יאיר

הנה ממחר אני פותח בעזרתו יתברך שמו על כל הקיץ את בית התבשיל-אהל אברהם, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעזור לי בכל מה שאתה יכול כדי שאצליח בגדול, כי הטבע שלי כשאני מתחיל משהו אני מכרח לגמר, ובפרט שכל החיים שלי תלויים בצדקה וחסד הזה של לתת אכל לרעבים, ועל כן אם אני חשוב בעיניך, תעזור לי בכל מיני אפנים שבעולם שאתה רק יכול לחשב כדי שבמשך כל הקיץ אצליח בגדול לתת אכל בכל ערב, הן להגברים והן להנשים והן להילדים והן לרבוי האורחים שיבואו במשך הקיץ, ובזה נקדש

אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשִׁנּוּתָנִים לְבָנֵי אָדָם אֲכַל לְאָכַל שְׁזָה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן כָּל יוֹם כְּשִׁאֲתָה הוֹלֵךְ לְאָכַל תִּזְרֹק כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה בְּקַפְת הַצְּדָקָה, וְכֵן אִם אֲתָה יוֹדֵעַ מִי שְׁתוּרָם יְרֻקוֹת פְּרוּת שְׁתִּיָּה וְכוּ', וְכוּ', תִּשְׁתַּדֵּל לְהִבִּיא אֶת זֶה אֶל בֵּית הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱל אַבְרָהָם, כִּכָּה שְׂכָלָם יִהְיוּ מִזֶּה, עַלִּיךְ לְדַעַת כִּי מְסֻרְתִי אֶת נַפְשִׁי עֲבוּר הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, עַל אִף שִׁישׁ לִי פֹה וְשָׁמָּה עֲגַמְת נֶפֶשׁ גְּדוּל וְצַעַר שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר, שְׂכַמָּה מִהֲנַעַר שְׁלֵנוּ יִצְאוּ לְתַרְבוּת רַעָה, וְחֻמְנָא לִישׁוּבָן, שְׁזָה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי וְגוֹרָם לִי צַעַר גְּדוּל, וְנוֹסֵף עַל כָּל זֶה בְּשִׁבְלֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע יִמַח שְׁמוֹ הִטִּילוּ עָלַי עוֹד לְשֵׁלָם סְכוּם קָרוֹב לְחֻצֵי מִלִּיּוֹן ש"ח, מְסִים וְאַרְנוֹנָה וְכוּ', רַק לְמַקְוָה שֶׁל הַנְּשִׁים אֲנִי צָרִיךְ לְשֵׁלָם קָרוֹב לְמֵאתִים אֶלֶף ש"ח, שְׁזָה רִשְׁעוֹת לְשֵׁם רִשְׁעוֹת, כִּי הִרִי כָּלָם יוֹדְעִים שְׂמַקְוָה זֶה צְבוּרִי, אִךְ מָה לַעֲשׂוֹת אִף שְׁזָה כּוֹאֵב מְאֹד צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַכֵּל בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְשֵׁלָם יְשֵׁלָם הַמְּבַעֵר אֶת הַבְּעֵרָה, וְעוֹד יוֹם יְבוֹא וְשֵׁלָם אֶת הַכֵּל בְּשִׁמְחָה, אֲבָל לַעֲת עֵתָה הַכֵּל נוֹפֵל עָלַי, וְגִדְל הַכָּאֵב וְהַצַּעַר שִׁישׁ לִי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְלִכֵּן הַנְּחַת רוּחַ הַיְחִידִי שִׁישׁ לִי שְׂאֲנִי רוֹאֶה שְׂהַקְמֵתִי בֵּית הַתְּבַשִּׁיל-אֶהֱל אַבְרָהָם, וְהַצְּלַחְנוּ בְּגִדְוֹל לְתַת אֲכָל לְכָלָם, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂתַעֲזֹר לִי בְּמָה שְׂאֲתָה רַק יְכוּל, הֵן לְהִבִּיא תוֹרְמִים וְכוּ', וְהֵן לְתַרְם בְּעֲצָמָךְ וְכוּ', וְהֵן תַּעֲזֹר לִי לְצֵאת מִהַפַּח שְׂהַפִּילוּ אוֹתִי וְכוּ', וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׂלִמָּה שְׂהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי כְּמוֹ שְׂעֲשֵׂה נְסִים נְגִלִים עִמִּי עַד עַכְשָׁו כֵּן יִמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת עִמִּי חֲסִדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שְׂהַקְהֵלָה שְׁלֵנוּ רַק תִּפְרַח וְתִגְדֵּל, וְאֲנִי מְזַהֵר בְּאַזְהָרָה חֲמוּרָה שְׂלֹא יִהְיֶה אִף אֶחָד לַעֲשׂוֹן סְבִיב הַבַּיִת הַכְּנֻסָּת, וְהַכּוֹלֵל, וְהָאוֹלָם, כִּי אִם רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד כָּל כֶּף לֹא לַעֲשׂוֹן, אִז לֹא מְעַשְׂנִים, אִף שְׁזָה קֶשֶׁה לְקַבֵּל, וְכֵן אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂבַעַת הַתְּפִלָּה יַעֲמְדוּ בַּחוּץ וַיִּפְטָטוּ וַיִּהְיֶה שְׂמָה מוֹשֵׁב לְצִים יוֹשְׁבֵי קַרְנוֹת, אֲנִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לֹא יִתֵּן שְׁזָה יְקָרָה, וְאֲנִי כִּבֵּר מְזַהֵר כְּשִׂאֲנִי יְבוֹא, אִם אֲנִי יְרֹאֶה דְּבַר כְּזָה, אֲנִי יִסְלַק אֶת הָאָדָם הַזֶּה מִהַקְּהֵלָה, הַקְּהֵלָה

שְׁמֹסְרְתִי אֶת נַפְשִׁי עֲבוּרָה, זֶה לֹא יִהְיֶה יוֹתֵר הַפְקָר, מִי שֶׁלֹּא מֵתָאִים לוֹ הַקְהֵלָה שְׁלֵנוּ, שְׁיִלַךְ מֵאִיפָה שָׂרָק רוּצָה, אֲבָל אֶצְלָנוּ הוּא לֹא יִכּוֹל לְהִשָּׂאֵר, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, תִּתְחַזֵּק, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צו סִימָן ב') "כְּצֵל יִמִּינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מִקְוָה" וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֶלֶּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים קד) "כְּצֵל עוֹבֵר וְאִין מִקְוָה" וְאִין מִי שְׁיִקְוָה שֶׁלֹּא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים, וְלָכֵן רָאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין הַרְבֵּה, דַּע לָךְ שְׂאֶפְלוּ אֲמִירָה דָּף גְּמָרָא בְיוֹם, זֶה סִגְלָה לְהִנְשַׁמָּה, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מָה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, הֵייתָ מִקְפִּיד עַל זֶה מֵאֵד מֵאֵד, וּמִי יִתֵּן שְׂתִזְכֶּה לְסִיִּם בְּכָל שְׁבוּעַ שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י שְׂתִזְכֶּה עַל יְדֵי זֶה לִירֵאת שְׂמִים שְׁלֵמָה, וְכֵן תַּגְרֵס הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, כִּי כָּךְ פָּרַק וּפָרַק זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, בְּמִקּוֹם לְפִטְפֹט דְּבָרִים בְּטָלִים וְשֶׁל מָה בְּכָךְ, קַח אֶת הַתְּקוּנֵי זֶהר וְתַגְרֵס בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּפִים שְׁזֵה תְּקוּן נִפְלֵא לְהִנְשַׁמָּה, וְכֵן חֲמֵשׁ דְּפִים זֶהר, אִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַתְּקוּן שְׁזֵה עוֹשֶׂה לְהִנְשַׁמָּה, וְהַיּוֹם יֵשׁ מִהַדּוּרוֹת זֶהר עִם אוֹתִיוֹת גְּדוּלוֹת וְעִם נִקְדוּת קַל לְגִירְסָא, מִחֲמַשׁ נַחַת, וְזֶה לֹא לּוֹקַח הַרְבֵּה זְמַן, חֲמֵשׁ דְּפִים לּוֹקַח בְּעָרְךָ כְּמוֹ רְבַע שָׁעָה, וְאֵתָה יוֹדֵעַ מָה זֶה רְבַע שָׁעָה לְגֵרֵס בְּזֶהר וּבַתְּקוּנִים? הֲרִי זֶה מְזוּכָר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וּמִטְהַר אֶת הָאָדָם, וְלָכֵן עֲכָשׁוּ נִכְנָס קִיץ אָרֶךְ, רָאָה לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שְׁלָךְ אוֹ בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְּמָדָה גְּדוּלָה, אוֹ לְהַתְּפַלֵּל הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, אוֹ לֶאֱכֹל וְלִישׁוֹן וְכוּ' וְכוּ', אוֹ לְצֵאת לְהַפְצָה וּלְקָרֵב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אוֹ שְׂתַעֲשֶׂה צְדָקָה וְחֶסֶד הֵן בְּבֵיתָךְ לְעִזּוֹר לְאַשְׁתָּךְ, וְהֵן לְבוֹא לְבֵית הַתְּבַשְׂיִל-אֶהֱלֵ אֲבָרְהָם וְלְעִזּוֹר, כִּי הִסִּימָן שֶׁהִנְשַׁמָּה נִזְדַּכְכָּה כְּכֹר כְּשֶׁהוּא עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, כִּי כָּל זְמַן שְׂאִין הָאָדָם עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת הוּא מֵאֲנָשֵׁי סְדוּם, שֶׁהֵיוּ רַעִים וְחֻטָּאִים לְהֵשֵׁם מֵאֵד, וְהַיּוֹת שְׁמֹסְרְתִי אֶת נַפְשִׁי זֶה לְמַעֲלָה מִעֲשָׂרִים שָׁנָה לְהַקִּים קְהֵלָה קְדוּשָׁה, שְׁהִסוּד מוּסָד סוֹבֵב וְהוֹלֵךְ עַל חֶסֶד, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ

שְׁתַּעֲזֹר לִי, וּבְזֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עָלַיךָ בְּרָכָה וְהַצְלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שָׁבוּעַ טוֹב וּמְבֹרָךְ

אתת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרָה שְׁמִינִי כ"ד נִסְן ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל . . . תַּחֲיֵה

מִמְּחֶרֶת בְּעָרֵב אָנִי מֵתַחִיל עוֹד פְּעַם לְהַפְעִיל אֶת הַבֵּית הַתְּבַשְׂלִיל-
אֶהֱל אֲבָרְהָם, וְאָנִי רוֹצֵה שְׁתִּבּוֹאֵי אֶת וְהִילָדִים לְאָכֵל, וְתַעֲזְרֵי לִי בְּכָל
מָה שְׁאַתָּה רַק יִכּוּלָה לַעֲזֹר לִי, שֶׁהַפְּעַם נִצְלִיחַ בְּגִדּוֹל, שְׁכָל הַקִּיץ יִהְיֶה
פְּתוּחַ הַבֵּית הַתְּבַשְׂלִיל-אֶהֱל אֲבָרְהָם, לְרוּחַת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלִכְלֵל
הָאוֹרְחִים שְׁיִבּוֹאוּ בִּימֵי הַקִּיץ לִיבְנָאֵל.

זְכֹרֵי הַיֵּטֵב אֲשֶׁר הִקְהֵלָה שְׁלָנוּ נְבִינִית רַק עַל חֶסֶד, וְאֶצֶל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְאֹד מְאֹד יִקָּר כְּשַׁעוֹשִׁים חֶסֶד אַחַד עִם הַשָּׁנִי, וְלִכְנֵן אָנִי
מְאֹד מִקְפִּיד שְׁלֵא יִהְיֶה חֶסֶד וְחִלְלִילָה שׁוֹם מִחֶלְקַת בֵּין נְשׁוֹת אֲנִי"ש,
וּמִי שְׁלֵא שׁוֹמֵעַ לִי דְעֵי לְךָ שֶׁהָאִשָּׁה הַזֹּאת מְאֹד מְצַעֲרַת אוֹתִי, וְלִבְסוּף
אָנִי יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שְׁיִצְאוּ מֵהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, כִּי אָנִי מוֹסֵר אֶת
נַפְשִׁי זֶה קְרוֹב לְיוֹבֵל שָׁנִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
פִּי הַלְמוּדִים שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְלִכְנֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְצִיַּת אוֹתוֹ בְּמִסִּירוֹת
נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, אִם רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר אֲסוּר לַעֲשׂוֹת סִיגְרִיּוֹת, אִין חֻקְמוֹת,
זֶהוּ זֶה, וְאִם זֶה נֶאֱמַר לְגַבְרִים, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שְׁזָה נֶאֱמַר לְנָשִׁים
שְׁזָה חֲצִיפּוֹת מְאֹד גְּדוּלָה אִשָּׁה שְׁמַעֲשֶׂנָת וְכו', וְלִכְנֵן אָנִי לֹא רוֹצֵה
שְׁיִמְצֵא דְבָר כְּזֶה בֵּין נְשׁוֹת הַקְהֵלָה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן בְּלֵי שׁוֹם תְּרוּץ,
וּמִי שְׁלֵא יִכּוּל לַעֲמֹד בְּזֶה שְׁיִצְא מֵה שְׁיִוִּתָר מֵהָר לְפָנַי שְׁאָנִי יוֹצֵא
אוֹתָהּ בְּבִזְיוֹנוֹת, וְכִבֵּר בְּקִשְׁתֵּי כְּמָה וְכְמָה פְּעַמִּים שְׁאִשָּׁה אֲסוּר לָהּ
לְלַכֵּת עִם צִפְרָנִים גְּדוּלוֹת, וְזֶה חֲצִיצָה לְגַבֵּי טְבִילָה, וְזֶה אֲסוּר חֲמוּר
מְאֹד, וּמִכָּל שְׁכֵן שְׁזָה גַעַל נֶפֶשׁ כְּשַׁצְּבוּעִים אֶת הַצִּפְרָנִים, לְחַקּוֹת אֶת

הגויות רחמנא לישזכן, ולכן אני מאד מבקש אותך מפנימיות ללכת, נא ונא שתהי בת ישראל כשרה, עם מדות טובות ועדינה, וזכרי היטב מאחר שחזרת בתשובה, זה צריך להיות עם כל הלב והרצון ותקון המעשים וכו' וכו', לעזב את השטיות של העבר ולהיות כמו אשה כשרה אמתית, ותעשי נחת רוח להקדוש ברוך הוא, ואם תתנהגי כמו שראוי לכת ישראל, אזי תגרמי לי נחת בלי סוף, כי אני מאד מאד שבור כשאני רואה שזה ימים ושנים אני נלחם שיהיה לנו קהלה קדושה, והסמ"ך-מ"ם עושה את שלו להרס מבפנים וכו' וכו', ואני לא יתן את זה, ולכן אני מאד מבקש אותך, תעזרי לי לבנות את הקהלה ביתר שאת ביתר עז, ותעזרי לי בכל מה שאת רק יכולה, שהבית התבשיל-אהל אברהם יצליח בגדול, ויהיה קדוש שם שמים יוצא מתחת ידיו, אני מאד מאד מקווה שתעשי את רצוני, וממש חיים חדשים תנפחי בי.

המאחל לך שבוע טוב ומבורך

אתתא.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר שמיני כ"ד ניסן ה'תשס"ט
 שלום וברכה אל האברכים היקרים חסידי ברסלב הוי"ו
 עליהם ישרה שכינתו תמיד

הלילה היא יום ההולאל של הצדיק הקדוש רבי חיים מצאנז זי"ע בעל "דברי חיים", ידוע שהצדיק הקדוש הזה אמרו עליו צדיקים שהיה כלול מתורה ועבודה וגמילות חסדים.

תורה הוא זכה להקראות שר התורה, כל הענין שלו היה רק תורה, ולא עשה שום דבר בלי שיהיה בזה מקור בתורה, כמו שרואים מתשובותיו הקדושים בספרו שו"ת "דברי חיים" וכן הדרשות שלו על התורה, הכל קשור ומשלב אל התורה, ותמיד עורר רק ללמוד התורה הקדושה שעורים כסדרן.

עֲבוּדָה יְדוּעַ לְכָל תַּלְמִידָיו וּלְכָל בָּאֵי בֵּיתוֹ אֶת גְּדֹל מְסִירוֹת
נַפְשׁוֹ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה שֶׁהַתְּפִלָּה בְּמְסִירוֹת נַפְשׁ מַמְשׁ, וּבְשַׁעַת שֶׁהַתְּפִלָּה
חָשְׁבוּ שֶׁהָאָדָם הַזֶּה כָּבֵר לֹא יִגְמַר אֶת הַתְּפִלָּה, כִּי הַתְּפִלָּה עִם הַתְּלַהֲבוֹת
כְּזֶה וּבְקוֹלוֹת כְּאֵלוֹ עַד שֶׁחָשְׁבוּ שֶׁהֵנָּה זֶה כְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ.

גְּמִילוֹת חֲסֵדִים הִרְבֵּה דוֹרוֹת לְפָנָיו לֹא הָיָה בְּעַל צְדָקָה כְּמוֹהוּ,
מִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ לְעִזּוֹר לְעֲנִיִּים וְנָתַן לָהֶם כָּל צָרָכָם,
וְלֹא רַחֵם עַל יְלָדָיו כָּלֵל, אֲלֵא כָּל רֹאשׁוֹ וּמַחוֹ הָיָה אִיךָ לְעִזּוֹר לְעֲנִיִּים,
עַד שֶׁהָיָה מְלוֹה כִּסְפִים כְּדִי לְהַחֲיוֹת עֲנִיִּים מְרוּדִים, וְלֹא לֵן אֲצֻלוֹ אֶף
פַּעַם כִּסֶּף, אֲלֵא כָּל מֶה שֶׁהָיָה לוֹ חֶלֶק לְעֲנִיִּים.

הַקְּדַמְתִּי לָכֶם אֶת זֶה כְּדִי שֶׁתֵּרְאוּ מֶה הָיָה דְרָכָם שֶׁל צַדִּיקִים,
וּמֶה הָיָה כְּסוּפָם, וְכָל אֵלוֹ הַצַּדִּיקִים שֶׁהָיוּ אַחַר הֶרֶב הַקְּדוּשׁ מִצֵּאֲנֹ
זִי"ע נִסּוּ כָּל אֶחָד כְּפִי דְרָכּוֹ לְחַקוֹת אוֹתוֹ בְּשִׁלְשׁ עֲמוּדִים הָאֵלוֹ, וְעַד
הַיּוֹם הַצַּדִּיקִים מִשְׁתַּדְּלִים לְחַקוֹת אוֹתוֹ זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה.

תְּקוּנוֹת לְיִשְׁבִּיבָה

. אִם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ בְּיִשְׁבִּיבָה, מְכָרַח שִׁיְהִיָּה סֵדֵר, כִּי בְּלִי סֵדֵר
לֹא שִׁיף בְּכָלֵל שִׁיְהִיָּה יִשְׁבִּיבָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי גַם הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ
וְהַכּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת עוֹמְדִים עַל סֵדֵר, כִּךָ הַתְּקִינן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת עוֹלָמוֹ שִׁיְהִיָּה יוֹם וְשִׁיְהִיָּה לַיְלָה "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד"
צְרִיכִים לְדַעַת מְתִי זֶה לַיְלָה וּמְתִי זֶה יוֹם, וְכָךְ מְצַלִּיחִים בַּחַיִּים.

. בְּשִׁבְיֵל זֶה תְּקִנּוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה
שֶׁלֹּשׁ תְּפִלוֹת קְבוּעוֹת בַּיּוֹם, שְׁעַל יְדֵי שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת הָאֵלוֹ הַיּוֹם הוּא
מְסֻדָּר, שֶׁחֲרִית בְּזֶה מִתְּחִיל הַיּוֹם, מִנְּחָה קִטְנָה מִתְּחִילָה מִשְׁעָה שֶׁלֹּשׁ
שְׁזֶה אֲמָצַע הַיּוֹם, מְעָרִיב בְּזֶה מִתְּחִיל הַלַּיְלָה, הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת הָאֵלוֹ
הֵם כָּבֵר סֵדֵר מְסֻדָּר לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שִׁידַע אִיךָ לְהַחֲזִיק אֶת הַיּוֹם,
וְאִיךָ לְהַתְּנַהֵג עִם הַיּוֹם, וְזֶה בְּכָלֵלִיּוֹת אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּל אֶחָד
צָרִיךְ לְדַעַת כְּשֶׁהוּא קָם הַדְּבָר הָרֹאשׁוֹן לְהִכִּין אֶת עַצְמוֹ לְהַתְּפִלָּה
שְׁחֲרִית, לְפָנָי שְׁחֲרִית אֲסוּר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר רַק לְהַזְדַּרֵּז וּלְלַכֵּת

להתפלל במנין דיקא, אחר הצהרים הדבר הראשון מזמן מנחה קטנה להתפלל מנחה במנין דיקא, ואיך שמתחיל הלילה להתפלל תפלת ערבית במנין דיקא, ואסור לעסק בשום דבר לפני שמתחיל זמני התפלה, וזה שיך לכלל נשמות ישראל.

עכשו בחרו בישיבה שאין עליו על פרנסה גם כן מכרח שיהיה מסדר עם סדר, כי אחרת לא יצליח בכלל, צריכים לזכר שזמן קריאת שמע בבקר על פי הרה"ק מקאמרנא זי"ע בין בקיץ ובין בחורף היא בשעה תשע, זייגער ניין, לא יאחה ולכן אם רוצים להצליח בישיבה אזי זמן תפלה של שחרית היא בשעה שמונה, (אשרי הבחור שזוכה לקום קדם אור היום, ולומד את השעורים שלו, הינו שעור לבקיאיות כסדרן במשניות ובגמרא, וכמוכן שלא יחסר יום אחד מללכת למקוה קדם התפלה, אבל בשעה שמונה הוא כבר צריך להיות מוכן לכל בלי שום טענות ומענות כלל.) תפלת שחרית בכונת פרוש המלות לא צריך לקחת יותר משעה, זאת אומרת משעה תשע ורבע הכי מאחר צריך לגמר את התפלה, וללכת לאכל פת שחרית, משעה עשר אז צריכים להכנס לשעור בגמרא בעיון, (שעור עיון הפונה לקחת מסכת וללמד לאט, עם רש"י ותוספות ומפרשים, ולהסביר את זה היטב להתלמידים בדרך אהבה, והעקר להוציא את ההלכה למעשה מדברי הגמרא על פי הרמב"ם והטור והשלחן ערוך.) לבחורים חלשים מספיק שעה אחת, כדי לא לאמץ אותם, ואחר כך שיחזרו את השעור עם חברותות פעמים ושלוש, ושיעמד משגיח עליהם שהם חוזרים, ואם קשה להם עדין באיזה דברים שלא הבינו או שלא מבינים אין לצעק עליהם אלא לחזור עמהם, וזה צריך להיות עבודת המשגיח, בכל יום בחזרה לחזור את מה שלמדו היום ומה שלמדו אתמול, ואם ילמדו שעור עיון כזה לא להעמיס עליהם אזי יצליחו מאד, ובסוף השבוע לעשות להם מבחן, וזה השעור צריך להיות לפני הצהרים, אחר כך שילמד כל בחור שעור בחמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, ולעמוד על זה חזק, ולתת להם בחינות בכתב על חמש ורש"י שלמדו בדרך שאלות ותשובות, וכשנשאר להם פנאי שיחזרו פרקים משניות כסדרן בגרסא עד שעה אחד וחצי, ואז ילכו לאכל ארוחת צהרים וינוחו, ובשעה שלש יתפללו מנחה,

ואחר כך יתחילו ללמד שעור פשוט, (שעור פשוט הכונה לקחת מסכת וללמד רק עם רש"י או אפלו בלי רש"י רק ללמד אותם איך לומדים גמרא, שידעו מה זה קשיא ומה זה תרוץ) ובהשעור הזה צריכים ללמד מסכת קלה, כגון תענית, או מגלה, וכו', כדי שיידעו איך ללמד גמרא, ובשאר הזמן שיגרסו הרבה פרקים משניות ודפים גמרא, ומה טוב ומה נעים שכל בחור יעשה לעצמו שעור כסדרן בשלחן ערוך מחבר רמ"א מהתחלת ארח חיים כסדרן, עד שיזכה לסיים את כל ד' חלקי שלחן ערוך, ומה שקשה לו להבין שישאל את המגיד שעור או המשגיח.

. בשעה שש לפנות ערב שיאמר הראש ישיבה שיחת התחזקות להבחורים במשך שעה אחת, ועקר השיחה צריך להיות רק לחזק אותם ביראת שמים, ולתבל את זה עם הרבה ספורי צדיקים, שיש לזה כח עצום להמשיך את לב הבחורים ליראת שמים שיחזקו את הצדיקים, תמיד רק לדבר עם הבחורים בלשון ודאות וחיובית וכו', ואף פעם לא להשפיל איזה בחור יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, ומכל שכן לדבר בלשון נקיה, כי הבחורים קולטים כל דבר מה שהראש ישיבה מדבר, וצריכים לשים דגוש גדול מאד על מצות כבוד אב ואם שהיא חמורה שבחמורות, ושלא יתערבו בשום מחלקת ממה שקורה בעולם, ומכל שכן שיתרחקו מפוליטיק של שקר, רק לדבר הרבה מסדר דרך הלמוד, לזכות לשמר את הזמן היקר באפן שכל תלמיד יעשה לעצמו שעורים כסדרן בתנ"ך, בששה סדרי משנה, בש"ס, ובשלחן ערוך, ובמדרשים, וכו', וכו', ואחר כך שילכו לאכל בבית, ויקפידו מאד להתפלל מעריב במנין.

. יסוד גדול לבחור שלא יבטל את הזמן היקר שלו, אין דבר כזה של שרפת הזמן לשרף את הזמן בהבל וריק, או שלומדים, או שמתפללים, או שאוכלים, או שעוזרים בבית, או שהולכים לישן, וככלל זה צריכים לזכר אם הולכים לישן מקדם יכולים לקום מקדם.

. בחור ישיבה אסור לו באסור חמור שיחזיק טלפון סלולרי,

וּמְכַל שְׂכָן שְׁלֵא יִהְיִין לְהַחְזִיק אֶצְלוֹ אִי פֶּאֶה, אוֹ שְׂאָר כְּלֵי מִשְׁחִית
שְׁמֵגָרוֹת אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, וְזֶה אֶסוּר חֲמוּר מְאֹד.

. אִין לְבַחֲרוֹר וְכֵן לְאַבְרָךְ לְעֶשֶׂן סִיגְרִיּוֹת בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי
זֶה סַכְּנָה גְדוֹלָה מְאֹד לְהִבְרִיאוֹת, וְכֵן זֶה מְדָה מְגַנָּה מְאֹד שֶׁל שְׁחִץ
וְהַפְקָרוֹת, מְלַבֵּד בְּזַבּוּז כֶּסֶף עַל כְּלוּם עַל עֶשֶׂן.

. בַּחֲרוֹר יְשִׁיבָה צָרִיךְ לְלַכֵּת עִם הַצִּיצִית עַל הַחֲלָצָה, וְיִכּוּל לְלַכֵּת
וּוּעֶסֶט עַל הַצִּיצִית, וְיִקְפִיד לִילָךְ דִּיקָא עִם מְעִיל אָרֶךְ וְעִם כּוּבַע
חֲסִידִי, כִּי הַלְבוּשׁ הַיָּסוּד הַיְהוּדוֹת.

. אֲשֶׁרִי הַבַּחֲרוֹר שֶׁהוֹלֵךְ עִם פְּאוֹת מְגָלוֹת לֹא תַחַת הָאָזֵן, וְאִינוּ
מִתְבַּיֵּשׁ מֵהַפְּאוֹת שְׁלוֹ, וּמְכַל שְׂכָן שְׂאִינוּ מְקַצֵּץ אֶת הַפְּאוֹת, כִּי בַּחֲרוֹר
חֲסִידִי לֹא מִתְבַּיֵּשׁ עִם הַפְּאוֹת וְזֶה סִימָן שֶׁל יָרָא שְׁמַיִם.

. לְבָרֶךְ בְּרַכַּת הַמְּזוּזֵן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְזֶה סְגָלָה לְעֵשִׂירוֹת,
וְלוֹמֵר קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל הַמְּטָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, כְּפִי סְדֵר גִּסְח
הָאֲרִיז"ל, וְזֶה סְגָלָה לִירְאַת שְׁמַיִם וְלִמְחִילַת עוֹנוֹת.

אִם בַּחֲרוֹר יִתְנַהֵג כִּךְ יִגְדֵל גְּדוֹל בְּתוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם, וְיִגְרַם נַחַת
רוּחַ לְאָבִיו וְלְאִמּוֹ, וְכֵל מִי שִׁסְתַּכַּל עָלָיו יִרְאֵה שֶׁהוּא זֶרַע בְּרַךְ הַשֵּׁם.

אִין לְהִסְתַּכַּל עַל אֶף בְּרִיָּה שְׂאוּמֵר אַחֲרָת, הַלּוֹאִי שְׂכַל בַּחֲרוֹר
יִכּוּל לְקַיֵּם אֶת כָּל זֶה.

הַמְּאַחַל לְכֶם שְׁבוּעַ טוֹב וּמְבָרֶךְךְ

אֶתְתַּב.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ לְסְדֵר שְׁמִינִי כ"ד נִסְן ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֵל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל . . . נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְךְ.

אודות ההלואָה וכו', זה אָני צָרִיךְ לְקַרְן הַדְּפֶסָה וְתַמְסֵר אֶת זֶה לְ... נְרוּ יֵאִיר וְהוּא יִתֵּן לְךָ מִהַמְשָׁרֵד צ'קים נֶגֶד זֶה, וְזֶה עֲדִיף אִם זֶה יְכוּל לְהִיטֵת עוֹד לְיוֹם רֵאשׁוֹן, כִּי אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְחַסֵּל אֶת הַחוּב שְׁנַכְנֵס.

רק חֲזוּק וְאִמְץ מְאֹד, וְאֵל תִּפְחֵד, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ פְּרֻנְסָה, וְאִם אַתָּה צָרִיךְ לְעֵבֵד אֶצְלֵיהֶם וכו', מֶה אַכְפֵּת לְךָ? הֲרִי בְּכֹל מְקוֹם שִׁיְהוּדִי הוֹלֵךְ אִם הוּא דְבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיְכוּל לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ, כִּי בְּזֶה הוּא עוֹשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת אֶל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלִקְרַב יְהוּדֵי אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבָר הִיָּה כְּדֹאֵי לְרַדֵּת לְזֶה הָעוֹלָם, וּמִכָּל שְׂכָן יְכוּלִים לִקְרַב עוֹד אֲנָשִׁים.

בְּעֵינֵי הַשְּׂדוּף וכו', צָרִיכִים תְּמִיד לְרֹאוֹת אִם יֵשׁ מְשִׁיכָה בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִם יֵשׁ הִבְנָה הַדְּדִית וכו', כֹּל אֵלּוּ שְׁעוֹבָדִים עִם שְׁמוֹת וכו', אִם הַשְּׁמוֹת מִתְאִימִים זֶה סֵתֵם מְצוּץ מִהָאֲצָבַע, צָרִיכִים לְרֹאוֹת אִם הֵם מְסִתְדָרִים בְּיַחַד, אִם מְבִינִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אִזּוֹ יֵשׁ הַצְּלָחָה, אֲבָל סֵתֵם הַכֹּל הֶבֶל וְרִיק.

רק חֲזוּק וְאִמְץ בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַדַּע שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוּל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּכְפִי שְׁמִכְנִיסִים בְּעֲצָמָם הַיְדִיעָה הַזֹּאת כֹּל הַחַיִּים הוֹלֵךְ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי.

לֹא הִבְנֵתִי מֶה שְׁכַתְּבָתָּ בְּעֵינֵי מִשְׁפַּחַת שְׁיַחֲיוּ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאִזּוֹ תִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

אתג.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר שמיני כ"ד ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך, תהיה מאד מאד שמח שהקדוש ברוך
הוא עזר לך, יש לך אשה וילדים, ואתה צריך להיות הכי מאשר
בחייך, רק תהיה בשמחה ואל תכניס חס וחלילה שום לחץ ופחד
בביתך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבוע טוב

אתד.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר שמיני כ"ד ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך, הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לאשתך
רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ובזכות צרכי צבור
שאתה עוסק יהיה לה רפואה שלמה.

המאחל לך שבוע טוב

אתה.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר שמיני כ"ד ניסן ה'תשס"ט
שלום רב אל . . . תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע שאתן
מזכות את הרבים ותהלה לאל נשים שהיו כל כך רחוקים מטרת
המשפחה ומטבילת מקנה וכו' וכו', ואתן זכות לקרב אותן, אין

לְמַעַלְהָ מִזֶּה, כִּי כְּשֶׁמְכַנְיָסִים טְהַרְהָ בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל זֶה מְאֹד מְאֹד
חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֵן הַצְּלָחָה מְפֹלְגַת וּתְזַכּוּ אֶת הַרְבִּים.
הַמְּאַחַל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב

אֶתְתּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֵדֶר שְׁמִינִי כ"ד נִסָּן ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל . . . שִׂיחֵיו נִצַּח

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹסוּר נְדָה הַחֲמוּר מְאֹד
מְאֹד, וְרַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן עַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְהַפִּיל וְכוּ', וְכֵן הַשֵּׁם יִשְׁמַר
יְכוּלִים לְהַסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם, וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט
תִּשְׁמְרוּ עַל צְנִיעוּת וְאַחַד יִשְׁמַר עַל הַשְּׁנִי, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכֶּה
אֶתְכֶם לְהִיוֹת אַנְשִׁים כְּשָׂרִים.

... גֵּרוּ יְאִיר אֲנִי מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתִּכְנַס בְּכוֹלֵל הַהוֹרָאָה, וְשֵׁם
תִּקְבַּל מְלָגָה יְפָה, וְחָבֵל לָךְ עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שֶׁהוֹלֵךְ בְּחוֹשֶׁף וּבְרִיק,
יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, הָעֶקֶר אֵל תִּגַּע
בְּזָקָן וְהַפְּאוֹת, כִּי זֶה תַּחֲלַת הַנְּפִילָה שֶׁל הָאָדָם, כְּשֶׁמְקַצֵּץ אֶת הַזָּקָן
הוּא מְקַצֵּץ אֶת הַפְּרִנְסָה שְׁלוֹ, וְכִשְׁמַקְצֵץ אֶת הַפְּאוֹת שְׁלוֹ מְקַצֵּץ אֶת
הַיְרֵאת שְׁמַיִם שְׁלו.

חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד וְתִהְיֶה אִישׁ כְּשֵׁר בְּאַמְתּוֹ.

הַמְּאַחַל לָכֶם שָׁבוּעַ טוֹב

אתתז.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר שמיני כ"ד ניסן ה'תשס"ט
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . נרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
 יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוה רב נחת דקדושה מהילדים שלך.
 צריכים לעשות את החתנה אחר חג השבועות, כי חבל
 שיסתובבו ככה, ובעזרתו יתברך שמו כשאני בא נעשה ארוסין ואחר
 כך נעשה חתנה.
 רק חזק ואמץ ואז טוב לך כל הימים בזה ובכא לנצח נצחים.
 המאחל לך שבוע טוב

אתתח.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר שמיני כ"ד ניסן ה'תשס"ט
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . נרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.
 אני מאד מאד ממליץ לך שתכנס בכולל הוראה ושמה ילמדו
 שלחן ערוך ותצליח מאד מאד, וגם תקבל מלגה, וכן לא יחסר לך
 שום דבר.
 העקר תברח מחברים רעים וכו', וכו', שלא יסיתו אותך להכנס
 בפח וכו' וכו', וזה לי למוד עמק איה שאסור לבטח בבני אדם
 שהם סתם רשעים ארורים שהם יכולים להסית את הזולת לצאת
 מדרך התורה והיראה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תבשר לי

בשורות משמחות, ובעוד כמה ימים נתראה ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבוע טוב

אתתט.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר שמיני כ"ד ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה לאשתך רפואת הנפש
ורפואת הגוף גם יחד, ותוכל לתפקד כראוי.

אני מאד מאד שמח שהיה הרבה שאלות וחבל שאתם לא
כותבים את כל שאלה ושאלה בקלטר וכן את התשובות שאתם
נותנים באפן שיצטבר בבית ההוראה שלנו שאלות ותשובות
שנשאלו בבית ההוראה.

בענין הדוד נרו יאיר, אם הוא יכול למכר את זה עם רוח שימכר
את זה תכף ומיד, אבל רק עם רוח, כך שיצא בלי חובות, כי מה הוא
צריך חובות? ויהיה לו הצלחה.

רציתי שתכף ומיד תוציא פסק מבית ההוראה ושלש המורי
צדק יחתמו על זה, שזה אסור חמור מאד לקחת צדקה עבור אנשים
שהם נצרכים וכדומה, בשעה שנותנים להם רק מאה ש"ח, ואת כל
הכסף מכניסים בכיס זה פשוט גזלה, מטעים את הבריות ואני לא
רוצה שבקהלה שלי ימצא גנבים ועושקי צבור, אני יצא על זה מאד
מאד חזק, היום אני לא צריך "כמות" אני צריך "איכות", אני רוצה
שהקהלה שלנו יהיה קהלה של תורה, ומי שלא אוהז בזה, שיעשה

טובה שיעזב את הקהלה מה שיותר מהר, כי אני מאד מאד יעמד על זה.

ביום רביעי אחר הצהריים יבוא הרב יצחק יוסף להקהלה שלנו, ויתן דרשה בענין ספירת העמה, ורציתי שתגיד לכל אנשי הכולל שישארו שם, גם אני יהיה אז שם, לפני זה רציתי שאתה עם עוד שתי המורי צדק בבית ההוראה יראו לו את המקוה של הנשים שיתפעל מהיפי וגם מהטהרה, הקדוש ברוך הוא יצליח את דרכינו.

רק חזק ואמץ כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואני רוצה עכשיו בזמן הקיץ להצליח עם הכולל ובפרט עם כולל הוראה, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך שבוע טוב ומברך

אתתי.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר שמיני כ"ד ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

צריכים להרגיל את עצמו עם הדעת הזו מה שלא טוב לי לא אעשה לחברי, אם הרכב לא עובד וזה לא טוב, למה שאני יכניס את החבר שלי בפח, ולכן תמכר את זה לגרוטאה וזהו.

רק חזק ואמץ באמונה פשוטה בו יתברך והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבוע טוב

אתתיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ד נִסְן ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֶל . . . תַּחֲיִה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְקוּוֶה שֶׁהֵבֵן שְׁלֹךְ יוֹכַל לְבֹא וְנַעֲשֶׂה אַרוּסִין וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר וְאַחַר כֵּן הוּא יַחֲזֹר לְפֶה וְהוּא יֶאֱסֹף כֶּסֶף לְהַכְנִסֵת כְּלֵה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לָכֶם עַל הַהוֹצָאוֹת.

נָא וְנָא רַק לְהַתְחַזֵּק וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

אתתיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינֵי כ"ד נִסְן ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֶל . . . תַּחֲיִה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ שֶׁהַכֵּל מִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

אָנִי מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתְּכַנְיִסֵי בְּעֵתוֹן שֶׁאֲנִיחֶנּוּ מִחִפְּשִׁים אַחַר מוֹרָה בְּכַתֵּת הַתִּיכּוֹן, וְאָנִי רוֹצֶה דִּיקָא מוֹרָה בְּעֵלֶת יְרֵאת שָׁמַיִם וּמִבְּחוּץ, וְכַמוֹכֵן שְׁלֵא תַתְעַרֵב בְּעִנְיַן חֲסִידוֹת, אֲדַרְבֶּה אָנִי רוֹצֶה שְׂיִכְנִיסוּ בְּבִנוֹת חֲמִימוֹת לְחֲסִידוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

אתתיג.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר שמיני כ"ד ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשה מבצע השבוע בענין קרן
הדפסה כי אנחנו צריכים לשלם המון חובות והכיס ריק ואין בו, ולכן
ראה לעשות מבצע עד שאני בא, ושיעשו לי נחת רוח.

אין עוד דבר יותר חשוב כמו להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם,
כי סוף כל סוף ימי חיינו הבל, ומה ישאר מאתנו כלום, רק מה שנזכה
להפיץ את אור רבנו ז"ל.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה כי תהלה לאל אתה זוכה ומזכה
את הרבים בלמוד משניות ובלמוד תקוני זהר ובלמוד לקוטי מוהר"ן,
אשרי האדם שיכול לסיים את זה בכל חודש, וזה זכות כזה שאין
לתאר ואין לשער כלל, כי זה קרוב הגאולה, ועוד יום יבוא ויתגלה
את הזכות שלך בזכות הרבים, אני מאד מקנא בך בזכות כזה, יעזר
הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבוע טוב

אתתיד.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר שמיני כ"ד ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין רכב וכו', כבר הכל מסדר ויש לי רכב, ואני לא צריך
טובות מאף אחד, והכל מסדר, ולא כדאי לעורר אחרים, לקחתי עכשו
נהג, והכל יסתדר, ואני אדבר אתך מזה פנים אל פנים.

רק חזק ואמץ להיות תמיד בשמחה, ואת כל מי שאתה רק

מוצא תדבר אתו דבורי אמונה וזה יעזר גם לך, כי מה שמדברים עם אחרים קופץ חזרה אל עצמו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפד) שיש אור ישר ואור חזר, וראוי לך להסתכל עכשו במאמר ההוא ולהחיות את עצמך עם זה.

אודות הפנס באשקלון וכו', זה לא נראה לי כי אין לי זמן לרגע, עכשו אני מאד מאד טרוד במשך כל הארבע שבועות שאני יהיה שמה, ולכן לא שיה.

הקדוש ברוך הוא יצליח את דרכינו תמיד.

המאחל לך שבוע טוב

אתתטו.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר שמיני כ"ד ניסן ה'תשס"ט
הכתב והמכתב בידי מופ"ז הבה"ח ... נרו יאיר היא לאות
ולראיה שאני מכיר והוא לומד אצלי ועכשו נתארס למזל טוב ולרש
אין כל, אין לההורים שום אמצעיים לחתן אותו, ולכן אחינו בני
ישראל הנדבנים חוסו וחמלו על חתן גלמוד שבא ממשפחת בני
טובים אבל עניים מרודים ותראו לקבלו בסכר פנים יפות, ובשכר
מצות הכנסת כלה תתברכו מפי אל עליון בברכה המשלשת בני חיי
מזוני, ותקבלו ממנו יתברך חזרה כפל כפלים.

הכותב וחותם למען המצוה...

אתתטז.

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קדש לסדר שמיני כ"ד ניסן ה'תשס"ט

שלום וברכה אל היקר והנעלה . . . נרו יאיר

פה תקבל מכתב שכתבתי לישיבה פה, אבל תוציא מזה כמה נקודות להפתה שלך, ובפרט שאצלנו הלילה משעה שבע עד שמונה הבחורים לומדים את הדף היומי אצל ר' ... נרו יאיר.

בודאי כואב לי מאד על השלש בחורים שלמדו אצלי וכו', ועכשו הלכו לכל הרוחות וכו', אבל על זה אני ידבר עוד בפרטיות עם הבחורים, כי אני יהיה עכשו ביבנאל בעזרתו יתברך שמו ארבע שבתות, (יתן הקדוש ברוך הוא את החיים). רק תחזק את הבחורים ביראת שמים ולהמשיך את לבכם אליו יתברך ותלך אתם רק באהבה, ותרבה לספר ספורי צדיקים, ובזה תצליח את דרכך.

המאחל לך שבוע טוב ומברך

אתתיז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה כ"ה ניסן ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . נרו יאיר

היום הזה הוא יום ההלולא של הצדיק הקדוש רבי חיים מצאנז זי"ע בעל "דברי חיים", ידוע שהצדיק הקדוש הזה אמרו עליו צדיקים שהיה כלול מתורה ועבודה וגמילות חסדים.

תורה הוא זכה להקראות שר התורה, כל הענין שלו היה רק תורה, ולא עשה שום דבר בלי שיהיה בזה מקור בתורה, כמו שרואים מתשובותיו הקדושים בספרו שו"ת "דברי חיים" וכן הדרשות שלו על התורה, הכל קשור ומשלב אל התורה, ותמיד עורר רק ללמוד התורה הקדושה שעוברים כסדרן.

עֲבוּדָה יְדוּעָ לְכֹל תְּלַמִּידוֹ וּלְכֹל בָּאֵי בֵּיתוֹ אֶת גְּדֹל מְסִירוֹת
נַפְשׁוֹ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה שֶׁהַתְּפִלָּה בְּמְסִירוֹת נַפְשׁ מַמְשׁ, וּבְשַׁעַת שֶׁהַתְּפִלָּה
חָשְׁבוּ שֶׁהָאָדָם הַזֶּה כָּבֵר לֹא יִגְמַר אֶת הַתְּפִלָּה, כִּי הַתְּפִלָּה עִם הַתְּלַהֲבוֹת
כְּזֶה וּבְקוֹלוֹת כְּאֵלוֹ עַד שֶׁחָשְׁבוּ שֶׁהֵנָּה זֶה כְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ.

גְּמִילוֹת חֲסָדִים הִרְבֵּה דוֹרוֹת לְפָנָיו לֹא הָיָה בַעַל צְדָקָה כְּמוֹהוּ,
מִסַּר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְעִזּוֹר לְעִנְיִים וְנָתַן לָהֶם כָּל צָרָכָם,
וְלֹא רַחֵם עַל יְלָדָיו כָּלֵל, אֲלָא כָּל רֹאשׁוֹ וּמַחוֹ הָיָה אִיף לְעִזּוֹר לְעִנְיִים,
עַד שֶׁהָיָה מְלוֹה כְּסָפִים כְּדִי לְהַחֲיוֹת עִנְיִים מְרוּדִים, וְלֹא לֵן אֲצֻלוֹ אֶף
פַּעַם כְּסָף, אֲלָא כָּל מָה שֶׁהָיָה לוֹ חֶלֶק לְעִנְיִים.

הַקְּדַמְתִּי לָכֶם אֶת זֶה כְּדִי שֶׁתֵּרְאוּ מָה הָיָה דְרָכָם שֶׁל צַדִּיקִים,
וּמָה הָיָה כְּסוּפָם, וְכֹל אֵלוֹ הַצַּדִּיקִים שֶׁהָיוּ אַחַר הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ מִצֵּאֲנֹ
זִי"ע נֶסוּ כָּל אֶחָד כְּפִי דְרָכּוֹ לְחַקוֹת אוֹתוֹ בְּשִׁלְשׁ עֲמוּדִים הָאֵלוֹ, וְעַד
הַיּוֹם הַצַּדִּיקִים מְשַׁתְּדְּלִים לְחַקוֹת אוֹתוֹ זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה.

תְּהִלָּה לְאֵל אֵין לִי מָה לְהַתְּבַיֵּשׁ מִהַקְּהֵלָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁלָּנוּ שֶׁהִיא
חֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה וְהַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ בְּנוּיָה עַל יְסוּד שִׁלְשׁ עֲמוּדִים הָאֵלוֹ,
תּוֹרָה שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא יִהְיֶה בְּטָלָן, וְיִזְכֶּה לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, בְּמַקְרָא בְּמִשְׁנָה בְּגִמְרָא בְּהִלְכָה וְכוּ', כִּי רַק זֶה
מָה שֶׁמְלוֹה אֶת הָאָדָם, וְזֶה מָה שֶׁשׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם, תְּפִלָּה שְׁכָל אֶחָד
יִהְיֶה זֹהִיר לְהַתְּפִלָּה אֶת הַשִּׁלְשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכֵן יִזְכֶּה לוֹמַר
בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" שֶׁמְסַגֵּל לְתִשׁוּבָה וְלְהַמְשַׁכַּת רַחֲמִים רַבִּים,
וְעַל כָּלֵם לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבִּין אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִתְּנָה כְּמִתְּנָה זֶה שֶׁיֵּשׁ
לְאָדָם אֶל מִי לְפָנוּת בַּעַת צָרָה, גְּמִילוֹת חֲסָדִים בְּנִיתִי אֶת הַקְּהֵלָה עַל
יְסוּד מוֹסֵד שֶׁל חֲסֵד, שֶׁאֶחָד יַעֲזוֹר לְהַשְׁנִי, וְקִדְמָה שְׁעוּזָר לְהַשְׁנִי שֶׁיַּעֲזוֹר
לְאֲשֶׁתוֹ וְלֹא יִתְאַכְזֵר נִגְדָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל
דְּבַר זֶה יוֹתֵר מִהַכֹּל, כִּי מִי שֶׁאֵין לוֹ שְׁלוֹם בֵּית הוּא פְּגוּם בְּפָגַם הַבְּרִית
וְכוּ' וְכוּ', תְּהִלָּה לְאֵל פְּתַחְתִּי בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם לְרוּחַת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁלֹּא יִמָּצֵא דְבַר כְּזֶה שֶׁאֶחָד הוֹלֵךְ לִישׁוֹן בְּלִי אֶכֶל חֵם,

ולכן אני מאד מבקש אותך שתעזור לי בכל מיני אפנים שבְּעוֹלָם שְׁהִיּוֹם נוֹכַל לְפַתַח אֶת זֶה, וְשִׁיְהִיָּה קִיּוֹם לְהִבִּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם כָּל הַקַּיִץ, וְדַע לְךָ שֶׁרַק בְּזָכוֹת זֶה אֲנִי חַי, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב חֶסֶד שְׁעוֹזְרִים לְהַזְוֹלֵת, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה בְּכָל מַחִיר לְעֹזֵר לִי שִׁיְהִיָּה קִיּוֹם לְהִבִּית הַתְּבַשִּׁיל, וְאֲנִי רוֹצֵה לְקַנּוֹת רֶכֶב רַק לְהִבִּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, כְּדֵי שֶׁנוֹכַל לְהִבִּיא כָּל הַמְצָרִכִים מִכָּל הַמְקוֹמוֹת וְכוּ', כִּי עַד שֶׁאֲנִי מְשִׁיג רֶכֶב אֲנִי צָרִיךְ לְהִתְחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ', וְעוֹשִׂים טוֹבָה שְׁלָמָה כְּאֵלוֹ שֶׁאֲנִי צָרִיךְ אֶת זֶה בְּשִׁבְלִי, בְּשַׁעֲרֵי הַיְלָדִים וְהַנְּשִׂים וְכוּ', שֶׁל אֲנִי שׂ אוֹכְלִים מִזֶּה.

על כל פנים איך שִׁיְהִיָּה אֲנִי מֵאֵד מֵבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזַּק בְּהַשְׁלֵשׁ עֲמוּדִים הָאֵלוֹ שֶׁזֶה יְסוּד הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ תוֹרָה וּתְפִלָּה וּגְמִילוֹת חֶסֶדִים, כִּי מִמִּילָא מִי שֶׁלֹּא יוֹכַל לְעַמֵּד בְּזֶה יַעֲזֹב אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וְזָכַר שֶׁאֲנִי רוֹצֵה רַק "אִיכוֹת" וְלֹא "כְּמוֹת".

רק חֲזַק וְאַמֵּץ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָה מֵאֵד מֵאֵד שִׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל שֶׁאָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ (שיחות הר"ן סימן קעז) שֶׁאַתֶּם צְרִיכִים לְשִׁמְחָה מֵאֵד מֵאֵד שִׁישׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה שִׁיּוֹדַע מְגִדְלַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְתִהְיֶה לְאֵל שֶׁרַבְּנֵי ז"ל מְכַנִּים אֶת זֶה גַם בְּנוֹ, שֶׁגַם פְּחוּתִים וּקְטַנֵּי עֶרֶךְ כְּמוֹנוֹ גַם כֵּן נִדַּע מְאוּרוֹת צַחְצַחוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ וּמָה יִרְשָׁתֵנוּ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתיה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה כ"ה ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה אל היניק וחפים . . . נרו יאיר תלמיד "בית
שלמה"

מאד מאד אני מבקש אותך שאל תתחבר עם חברים רעים,
ותרחק מהם כמו שמתרחקים מאש שורף, כי חברים רעים יכולים
להוריד אותך לשאול תחתית ומתחתיו ולא יהיה לך שום תקנה חס
ושלום.

ראה להתמיד בכל יום בגרסא בח"י פרקים משניות, שזה יציל
אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשי ידיך.

אני מאד מאד רוצה שתעזר לי היום בלילה, שתבא בבית
התבשיל - אהל אברהם, ותסדר את הכל שאוכל להתחיל הלילה את
הבית התבשיל על הצד הכי טוב, ובזה תגרום לי נחת רוח גדול מאד,
ובעוד יום אני בא ואז אדבר עם כלכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתטיט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע כ"ה ניסן ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה . . .
נרו יאיר .

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא ששכר בשבת הבא עלינו
לטובה אשבת ביבנאל, ויתן הקדוש ברוך הוא את החיים, אשבת
הפעם ארבע שבתות ביבנאל.

העקר תהיה חזק בשמחה, ותשמח את כל חבריך וידידיך, כי השמחה היא יסוד גדול ביהדות וקיום האדם בחיי יום יום.

מאד מאד שמחתי לשמע שהאזכרה לידידנו הבלתי נשכח ר' ... ז"ל עבר בהצלחה גדולה והיה קדוש שם שמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתח.

בעזרת השם יתברך כ"ז ניסן ה'תשס"ט

שעור לבחורים "בית מנחם" ו"בית שלמה"

השבוע נקרא פרשת טהרה, למה כי מדבר מתזריע ומצרע שני פרשיות ביחד, כדי לא לקרא את זה לחובה תזריע קוראים את זה "טהרה" כי שני הפרשיות האלו מדברים מטהרת עם ישראל, בזמן שבית המקדש היה קיים אז היה גלוי שכינה כל אחד הרגיש את הקדוש ברוך הוא, זה נקרא גלוי שכינה הקדוש ברוך הוא משרה את הקדשה שלו שמרגישים שהקדוש ברוך הוא פה, חכמינו הקדושים אומרים מתחלה היתה השכינה עם כל אחד ואחד, כל אחד הרגיש שיש הקדוש ברוך הוא כיון שחטאו נסתלקה שכינה, הרגע שהאדם חוטא השכינה בורחת, מה זאת אומרת הקדוש ברוך הוא נמצא פה לא יכול להיות שום דבר בלי הקדוש ברוך הוא אין דבר כזה, כל מה שאנחנו רואים שומעים מרגישים הכל זה הקדוש ברוך הוא, אבל זה רק אדם כשהעינים שלו נקיות הוא לא מסתכל על נשים הוא לא מסתכל על זבל ועל לכלוך אז יש לו עינים אחרות אז המח שלו מח אחר, הפה שלו נקי מאד הוא לא מנבל את הפה שלו, אז יש לו מח אחר, הוא נזהר מאד לא להיות בכעס הוא נזהר מאד לא לשמע מה שאסור לשמע אז יש לו מח אחר, כך אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כא) העינים האזנים החטם והפה הם קשורים למח כפי שמקדשים את הפה ואת החטם ואת האזנים ואת העינים כך יש לו

קִדְשַׁת הַמֶּח, עֲכָשׁוּ אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד רַק לְחַשֵּׁב מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 זֶה הַמְדוּרָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, לְצַעֲרָנוּ הָרַב לֹא כָּל אֶחָד זֹכֵה לָזֶה, בְּזִמְנֵן
 שְׁבִיטַת הַמֶּקְדָּשׁ כְּלָם זָכוּ לָזֶה וְאָם חֵס וְחִלְיָה אָדָם חָטָא בָּא לְבֵית
 הַמֶּקְדָּשׁ וְהִבִּיא קָרְבָן וְהִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד כִּי כְּלָם יָדְעוּ הִנֵּה זֶה הִבִּיא קָרְבָן
 חָטָא, אִזְּ הוּא הִתְבַּיֵּשׁ עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה שְׁאָדָם מִתְבַּיֵּשׁ רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם
 אֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ מִמָּה שְׁעָשִׂיתִי אֲנִי מִתְחַרֵּט מָה שְׁעָשִׂיתִי וְאֲנִי מִתּוֹדָה מָה
 שְׁעָשִׂיתִי וְכִף הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ, כְּשִׁבִית הַמֶּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם
 זֶה הָיָה כֶּף, כִּיִּן שְׁחָרְבָה בֵּית הַמֶּקְדָּשׁ לֹא מִרְגִּישִׁים אֶת הַשְּׂכִינָה,
 אוֹמֵר רַבִּי מִשֶּׁה קוֹרְדוּבִירוּ זי"ע שֶׁהֲצִיּוֹן שְׁלוֹ בְּצַפַּת לְמַרְגְּלָתִיו שֶׁל
 הָאָרֶץ הַקְּדוּשׁ הוּא הָיָה בְּאוֹתוֹ זִמְנֵן שֶׁל הָאָרֶץ הַקְּדוּשׁ שְׁגָם הַיּוֹם כָּל
 צָדִיק וְצָדִיק מוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּזֶה הָעוֹלָם הַצָּדִיק רַק מְדַבֵּר
 מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה פֹּה בְּעוֹלָם, עֲכָשׁוּ אָדָם יְכוּל
 לְהִתְחַבְּאוֹת מִהַשְּׁנִי, הוּא יְכוּל לְעֲשׂוֹת פְּרָצוֹף כְּאֵלוֹ הוּא יֵרָא שְׁמַיִם
 כְּאֵלוֹ הוּא מְקַיֵּם מְצוּוֹת אֲבָל הַצָּדִיק מְסַתְּכָל עַל הַפְּרָצוֹף שְׁלוֹ רוֹאֵה
 שְׁקָרָן רְמָאֵי צְבוּעַ שְׁזָה רְאִשֵׁי תְּבוּת שְׁרָ"ץ אֶתְהָ שְׁרָץ אֵיךְ אֶתְהָ עוֹבֵד
 עַל אַחֲרִים בְּשַׁעָה שְׁאֶתְהָ שְׁקָרָן וְרְמָאֵי וְאֶתְהָ צְבוּעַ, אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ
 שְׁאֶתְהָ לֹא מִתְפַּלֵּל אֶתְהָ רַק אוֹחֵז אֶת הַסְּדוּר וְאֶתְהָ רַק מִתְנַעֲנַע אֶתְהָ
 לֹא מִתְפַּלֵּל הַשֵּׁם יִשְׁמַר אֶתְהָ מִנְּבַל אֶת הַפֶּה שֶׁלְּךָ אֶתְהָ עוֹשֶׂה דְּבָרִים
 מָה שְׁאֶסוּר לְעֲשׂוֹת, אֶתְהָ חוֹשֵׁב שְׁאֶתְהָ יְכוּל לְהִתְחַבְּאוֹת אֶת זֶה הַצָּדִיק
 רוֹאֵה אֶת זֶה עַל הַפְּרָצוֹף שֶׁלְּךָ מָה שְׁעָשִׂיתָ, וְלִכֵּן הַשְּׁבוּעַ יֵשׁ לָנוּ
 פְּרִשְׁתַּת טְהָרָה וּמְדַבֵּר מִתְזַרְיַע מְצַרַע מָה מְדַבֵּר כָּל הַפְּרִשְׁיוֹת שְׁאָם
 אָדָם חָטָא נַעֲשֶׂה מְצַרַע רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן נַעֲשֶׂה מְלֵא פְּצָעִים, אָדָם אוֹמֵר
 הִנֵּה אֲנִי מְדַבֵּר רַע וְאֵינִן לִי פְּצָעִים אוֹמֵר הִזְהָר זֶה חֲשׂוֹף לוֹ הוּא לֹא
 רוֹאֵה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יְכוּל לְהִתְחַבְּאוֹת
 מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזִמְנֵן שְׁבִיטַת הַמֶּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם הָיוּ בָּאִים אֶל הַכֹּהֵן
 וְהַכֹּהֵן הָיָה יְכוּל לְנַקוֹת אוֹתָהּ, כְּשִׂאֵין הַבֵּית הַמֶּקְדָּשׁ אוֹמֵר הָרַמְבַּ"ן
 הַקְּדוּשׁ שֶׁהַצָּדִיקִים גַּם כֵּן בְּבַחֲיִנַת כֹּהֵן גַּם הֵם יְכוּלִים לְהוֹרִיד מִמֶּךָ
 אֶת כָּל הַנְּגָעִים שְׁנִדְבַק בָּהּ, מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי שְׁמַעְתִּי שִׁישׁ שֶׁלֵּשׁ
 בַּחוּרִים שֶׁלְּמָדוּ אֲצִלִּי שֶׁהִלְכוּ עֲכָשׁוּ לְכָל הָרוֹחוֹת, לְרוֹחוֹת הֵם הִלְכוּ

מקצצים את הפאות ממילא מקצצים את הזקן ומוהרנ"ת ז"ל מביא (לקוטי הלכות גליוס הלכה ד') שזה ההתחלה לברח מהקדוש ברוך הוא, עכשו אין דבר כזה לברח מהקדוש ברוך הוא טפש חושב שיכול להתחבאות מהקדוש ברוך הוא, טפש חושב שהוא יכול לברח מהקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא יש לו את הדרכים שלו, חכמינו הקדושים אומרים שהקדוש ברוך הוא מאד רחם על עם ישראל קדם הוא עשה נגע בקיר, אדם רואה נגע בקיר צריכים להוריד את הקיר לראות מה זה למה קרה לי את זה, ואחר כך אם הוא לא חוזר בתשובה נעשה על הכגד שלו ואחר כך אם הוא לא חוזר בתשובה בא על הבשר שלו, מה יותר כואב הבשר או המעיל או הבית, הבשר, אבל גם המעיל גם כן כואב לו הנה קניתי מעיל חדש ופתאום יש לו שמה נגע גדול שאני לא יכול, או שאני צריך לסתור עכשו קיר זה עולה כמה אלפי שקלים לתקן את זה, הקדוש ברוך הוא אב הרחמן מחכה ומחכה אבל אחר כך נותן מכה, חושבים שהורדתי את הפאות ואת הזקן ואף אחד לא רואה הוא מוריד את הכפה גם כן, עכשו הוא טרפות ונבלות פי נותנים בכל הארוחות טרפות ונבלות פשוט בשר שהערכים שוחטים או סתם חותכים זה נבלות וטרפות, היה צדיק גדול בשם רבי מרדכי בנאט זי"ע, הוא היה גאון גדול כשלומדים תורה התורה מזככת, והנה יום אחד למד עם התלמידים ופתאום הוא רואה שתלמיד אחד מתחיל להתעלה, שולח תכף ומיד תלמיד אחר לך תקנה חצי קילו בשר מהר בא נצלה ונתן לו את זה הוא ראה שהוא פשוט לא אכל, ההוא הלך אל האטליו וקנה חתיכת און, לא היה להם הרבה כסף, והכניסו את זה באש שיהיה בשר על האש לתת לבחור ובין כך הוא ממשיך ללמד הצדיק רבי מרדכי בנאט זי"ע שואל אותם תגידו אתם לא מרגישים פה איזה ריח של נבלה אומרים לא זה כיון בשר על האש, אמר אני מרגיש פה ריח של נבלה, אמרו רגע אבל זה ריח של בשר הוא אמר לתלמיד לך מהר חזרה לאטליו ותשאל את האשה שמכרה לך את הבשר מי השוחט, הוא הלך שאל אותה מי השוחט, אמרה השוחט של העירה

הוא חוזר ואומר שהאשה אומרת שזה מהשוחט מהעיריה, אזי שלח תלמיד אחר אל השוחט ומביא אותו ואמר תגיד לי האשה הזאת שבעלת האטליו היא שוחטת אצלך, אמר היא לא הייתה אף פעם אצלי ואף פעם לא שחטתי בשבילה לא היה דבר כזה, אז הוא קורא אותה מהר ואים עליה אם את לא אומרת יהיה לך סוף רע, היא מאד פחדה וספרה שהיא לוקחת ספין וחותכת את הראש, הוא הרגיש תכף ומיד מהריח שזה נבלה, עד כדי כך, בעיר גדולה של חכמים וצדיקים, כשלא נזהרים איזה בשר אוכלים ככה זה נמשך עכשו בכל הרוחות יש שמה ערבים יש שמה גוים צרכסים יש שמה רוסיים גוים שהם השופטים אם זה טרפות ונבלות מחללים שבת, עכשו את מי סדרו אותי, לא, כן עשו לי חר בלב וכואב לי מאד שלש בחורים שלמדו אצלי ויחזרו וילכו לכל הרוחות, בלי פאות ובחוץ הם בלי כפה, וזה מאד מאד כואב לי, עכשו הקדוש ברוך הוא מחכה ומחכה, כך אומרים חכמינו הקדושים הקדוש ברוך הוא מאריך אף ולבסוף גבי דיליה, יש לו סבלנות אולי אדם יחזר בתשובה אבל לבסוף יקבל את המכה, ...

... הקדוש ברוך הוא יש לו את

החשבונות שלו שומעים זה נפצע וזה נהרג לכל דבר יש סבה למה בדיוק זה ולא זה, אז אני מאד מאד מבקש אתכם, הדבר הראשון שלא יהיה לכם שום שיכות עם אלו השלש, נקדה, ואם אני יראה ואני יתודע שאחד יש לו שיכות עמהם אני מוציא אותו מהישיבה, אני לא צריך אותו בשום פנים ואופן, אני יעשה כל מה שאני יוכל שהם לא יהיו פה ברחבה, עם כל זאת יכול להיות שיבואו, אני לא רוצה שאף אחד ידבר אתם בשום פנים ואופן, למה כי הם מאד מאוסים בעיני הקדוש ברוך הוא, אי אפשר לברח מהקדוש ברוך הוא, חושבים שיכולים לברח אבל לבסוף ...

ויגידו אוי מסכן ... ; אתה לא מסכן אתה לא יודע מה שעשית להקדוש ברוך הוא ברחת ממנו, הורדת את הפאות חשבת שיהיה לך כיהן השם ישמר, אז אני מאד מאד מבקש אתכם שלא יהיה

לְכֶם שׁוֹם שְׂיָכוֹת אֲתֶם, וְלִהְיֶיד בְּשָׁמִי מוֹהֲרָא"ש אָמַר שְׁאֲנִי לֹא יִדְבַר
 אֲתֶכֶם תִּגִּידוּ לוֹ פְּתוּחַ, אִם אֶחָד הוֹלֵךְ לְכָל הַרוּחוֹת, אֲנִי לֹא מַעֲנִין
 לְלַכֵּת אֲתָךְ לְכָל הַרוּחוֹת, מָה אֲמַרְתִּי? שְׁהִלַּכְתָּ לְאִיפֹה שְׁהַרוּחוֹת
 וְהַשְּׂדִים הוֹלְכִים, עֲכָשׂוּ אִם אֲנַחְנוּ כְּבָר מְדַבְּרִים מִטְּהָרָה תִּדְעוּ לְכֶם
 שְׁאוּי וְאָבוּי אִם בַּחוּר אֶחָד נוֹגֵעַ אֶת הַבְּרִית שֶׁל עֲצֻמוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא רוֹאֶה אוֹ שְׁנוֹגֵעַ בְּבְרִית שֶׁל הַשְּׁנַי, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מוֹחֵל
 עַל דְּבַר כְּזֶה, קֹדֶם כֹּל זֶה מְאֹד מְאֹד גַּעַל נֶפֶשׁ מַגְעִיל, וְאַחֵר כִּף זֶה
 חֲטָא אִים וְנוֹרָא עַל זֶה מְקַבְּלִים עֲנֵשׁ מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, וְלִכְּנָן אִם יִמָּצֵא
 אִיזָה בַּחוּר אֲנִי רוֹצֵה שְׁתִּגִּידוּ לִי אוֹ לְמִנְהַל אוֹ לְרַבִּי אוֹ לְאָבָא, לֹא
 לְפַחַד, בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן אֶפְלוּ אִם הֵהוּא אִים אִם אֲתָה תִּגִּיד אֲנִי יִהְיֶה
 אוֹתָךְ הוּא יִהְיֶה בְּמִשְׁטָרָה קֹדֶם, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מִבַּחוּרִים
 שְׁהֵם סִתֵּם מְנַבְּלִים נוֹאֲפִים, זֶה הַפְּרִשְׁתׁ הַשְּׁבוּעַ מִטְּהָרָה, שְׁצְרִיכִים
 לְלַמֵּד הַרְבֵּה טְהָרָה, אוּי וְאָבוּי לְבַחוּר שְׁנוֹגֵעַ לְבְרִית שֶׁל הַשְּׁנַי זֶה גַּעַל
 נֶפֶשׁ הוּא עוֹשֶׂה אֶת עֲצֻמוֹ כְּמוֹ צְדִיק וְעוֹשֶׂה דְּבָרִים מַעֲשֶׂה סְדוּם,
 וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל זֶה, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ הַמוֹן מְנַבְּלִים שְׁלֹמְדוֹ
 אֶת זֶה מִהַגּוֹיִים, גּוֹי עוֹשֶׂה אֶת זֶה לֹא יִהְיֶה, יִהְיֶה הֵם עִם קְדוּשָׁה,
 אִזּוֹ תִזְכְּרוּ מָה שְׁאֲמַרְתִּי, אוּי וְאָבוּי לְבַחוּר שְׁיִגַע בְּבְרִית שֶׁל הַשְּׁנַי, וְאִם
 יִקְרָה דְּבַר כְּזֶה אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֲתֶכֶם תִּגִּידוּ לִי אֵל תִּפְחָדוּ, אֶפְלוּ אִם
 הֵהוּא יְאִים אֲלֵיכֶם אֵל תִּפְחָדוּ אוֹ תִּגִּידוּ לְמִנְהַל אוֹ תִּגִּידוּ לְמַלְמֵד אוֹ
 תִּגִּידוּ לְאָבָא וְאִמָּא, וְנִעְרַב אֶת הַמִּשְׁטָרָה, וְזֶה לֹא רַק עַל פִּי הַתּוֹרָה
 אֲסוּר רַק עַל פִּי הַחֻק יוֹשְׁבִים בְּבֵית סֹהַר עַל דְּבַר כְּזֶה כִּי זֶה גַּעַל נֶפֶשׁ,
 יִהְיֶה הוּא נִשְׁמָה קְדוּשָׁה וְטְהוּרָה, רַבְּנוּ ז"ל גְּלַה לְנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי"ן חֵלֶק
 א' סִימָן ט) עֵקֶר הַחַיּוֹת מְקַבְּלִים בְּתַפְלָה כְּמוֹ שְׁכָתוֹב תַּפְלָה לְאֵל חַיִּי,
 יִהְיֶה כֹּל מָה שְׁהוּא צְרִיךְ צְרִיךְ רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִין
 לְאִף אֶחָד כְּלוּם רַק תַּפְלָה, צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ תַּפְלָה לְבַקֵּשׁ
 אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, מָה צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דְּבַר הָרַאשׁוֹן לְהִיּוֹת
 בְּשִׁמְחָה, כִּי אִם אֲדָם שְׁמַח הוּא כְּבָר צְדִיק, כִּי לְמָה אֲתָה שְׁמַח, לְמָה
 אֲנִי שְׁמַח, בְּרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לִי פְּאוֹת כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צְוֶה בְּרוּךְ

הַשֵּׁם יֵשׁ לִי צִיצִית כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַנְּחִיתִי תַּפְלִין מִפְּנֵי שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁמִחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלֹבוֹ שְׁלֵם לְאֱלֹקִיו, מָה זֶה צִדִּיק, צִדִּיק רַק בְּשִׂמְחָה שֶׁבְרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי שׁוֹמֵר שְׁבֶת בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי אוֹכֵל רַק כֶּשֶׁר בְּרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לִי צִיצִית, בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי הַנְּחִיתִי תַּפְלִין בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי רוֹצֵה לִהְיוֹת צִדִּיק, זֶה צִדִּיק, הוּא שְׂמִיחַ עִם הַמִּצְוֹת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן כְּשֶׁבָחֹר צָעִיר זוֹכֵה וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם חֶמֶשׁ עִם הַתְּרַגּוּם עִם רַש"י אוֹ לוֹמֵד הֶרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, אֵיזָה שְׂמִחָה זוֹ אַתֶּם יוֹדְעִים מָה זֶה לִהְיוֹת מִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד לְלַמֵּד כָּל כֶּף הֶרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת, זֶה הַזְכוּת הַכִּי גְדוֹלָה, אֵין שָׂכָר בְּעוֹלָם הֵבֵא נֶגֶד הַמִּשְׁנָה שְׁזוֹכִים לְלַמֵּד, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֹמְרִים שְׁבִזְכוּת הַמִּשְׁנֵיּוֹת נִגְאָל, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁלוֹמֵד הֶרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת הוּא גוֹרֵם לְגַאֲלָה שְׁתַּתְקַרֵּב, וּמִי שְׁלוֹמֵד יוֹתֵר מִשְׁנֵיּוֹת הוּא מִקְרֵב יוֹתֵר אֶת הַגְּאֲלָה, וְלִכֵּן מִשְׁנֵיּוֹת מְאֹד דְּבָר גְּדוֹל, תְּמִיד לְלַמֵּד עוֹד פֶּרֶק וְעוֹד פֶּרֶק וְהֵנָּה יְבוֹא אַחַד מִכָּל הַרוּחוֹת וַיִּגִּיד מָה אַתָּה צָרִיךְ לְגַרֵס מִשְׁנֵיּוֹת בֵּא אַתָּה רוֹאֵה הוֹרְדִיתִי אֶת הַפְּאוֹת וְתִרְאֶה יֵשׁ לִי כִּיף, כִּיף זֶה רַק לְזִמְן קָצֵר אַחַר כֶּף הַשֵּׁם יִשְׁמַר מָה שִׁיִּקְרָה, אֲנִי מִזְהִיר אֶתְכֶם אֲנִי יוֹדֵעַ פְּתוּחַ מָה יִהְיֶה, הֵיוּ עוֹד חֻכְמִים כְּאֵלוֹ לְבִסוּף הַשֵּׁם יִשְׁמַר, אָדָם זוֹכֵה לְסִיִּם ש"ס, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר אִם זוֹכִים לְסִיִּם אֶת הַש"ס מְקַבְּלִים צֶלֶם אֱלֹקִים, אֲזִי הַדְּבָר הֶרְאוּנוּ מָה שְׁאַנְחֵנוּ צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּמִיד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, הֶרְגַע שְׁבִשְׂמִיחָה אֲזִי אֵין כְּבֹר מִחֻשְׁבָּה לְשִׁטוֹת אֲדַרְבָּה אֲנִי רוֹצֵה לִהְיוֹת צִדִּיק אֲנִי רוֹצֵה לְלַכֵּת עִם הַפְּאוֹת אֲנִי רוֹצֵה לְלַכֵּת עִם הַצִּיצִית וְאֲנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד, כִּי אִם אָדָם מִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְבִיא לוֹ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ בְּבֵית וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְעֵבֶד, יִהְיֶה לוֹ בֵּית יִהְיֶה לוֹ רֶכֶב וְיִהְיֶה לוֹ הַכֹּל, וְאִם אָדָם חָכֵם לֹא יִהְיֶה לוֹ כְּלוּם, כְּמוֹ שְׁשַׁלְמָה הַמְּלֶךְ אָמַר לֹא אֶל הַחֻכְמִים לָחֵם, חָכֵם אֵין לוֹ אִפְלוֹ לָחֵם, הוּא מִשְׁקִיעַ אֶת הַכֶּסֶף וְאַחַר כֶּף גּוֹנְבִים לוֹ אֶת כָּל הַכֶּסֶף, אֲנָשִׁים אוֹסְפִים וְאוֹסְפִים אֶת כָּל הַכֶּסֶף, וְאַחַר כֶּף נִגְמַר הַכֶּסֶף גִּנְבוּ לָךְ אֶת הַכֶּסֶף וְאַתָּה בּוֹכֵה עֲבַדְתָּ שָׁנִים עַל כֶּסֶף וְעַכְשָׁו אֵין לָךְ כֶּסֶף, רַבְּנוּ

ז"ל לַמַּד אוֹתָנוּ עַל כָּל דְּבַר צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין דְּבַר שְׁלֵא נִבְקַשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל דְּבַר קָטָן אֲנִי צָרִיךְ לְאַכֵּל תִּבְקַשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּתוּב בַּזֹּהַר שֶׁרַבִּי יִיבֵא סָבֵא, אֶפְלוּ שְׁהֵאכֵל הִיָּה כְּבֹר עַל הַשְּׁלַחָן הוּא לֹא הֵלֵךְ לְאַכֵּל לִפְנֵי שֶׁהוּא בִקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תֵּן לִי לְאַכֵּל, וְאַחַר כֵּךְ אֶכֵּל, כָּל דְּבַר קָטָן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִם מְרַגְלִים אֶת עֲצָמוּ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל דְּבַר אֲזֵ הוּא יִקְבֵּל אֶת זֶה, יְכוּל לִהְיוֹת מְקַבְּלִים תַּכְּפָּה וּמִיָּד יְכוּל לִהְיוֹת מְקַבְּלִים אֶת זֶה אַחַר שֶׁעָשָׂה יְכוּל לִהְיוֹת שֶׁמְקַבְּלִים אֶת זֶה אַחַר יוֹם וְיְכוּל לִהְיוֹת אֲרַבְעִים יוֹם, אָבֵל אִם מִתְפַּלְלִים עַל דְּבַר אֶחָד אֲרַבְעִים יוֹם לְבִסוּף מְקַבְּלִים אֶת זֶה, וְלִכְּן תִּהְיוּ חֲזָקִים לְהִתְבַּדֵּד לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מָה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים, הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע רְצָה שִׁיְהִיָּה לוֹ יֵין כֶּשֶׁר מִהֲרַגַע שְׁמוֹרִידִים אֶת זֶה מִהֲעַץ וְאֵיךְ שְׁפוּחֵטִים אֶת זֶה וְאֵיךְ שְׁמִסְדְּרִים מִסְנָנִים אֶת הָעֲנַבִּים מִהֵיִן וְעַד שְׁמִכְנִיסִים אֶת זֶה בְּחִבִּית רְצָה שִׁיְהִיָּה שְׁמָה תִלְמִיד שְׁלוֹ שִׁישְׁמַר שְׁלֵא חֵס וְחִלְיָה יֵין נִסְךְ שְׁלֵא גוֹי יַגַע בְּזֶה, אֲזֵ הִיָּה לוֹ תִלְמִיד בְּשֵׁם רַבִּי דָּוִד מְעִיר נִיקוּלָאֵי שְׁהִיָּה גַם כֵּן מְאוּקְרָאֵינָא שְׁלַח אוֹתוֹ לְאֵיזָה מְדִינָה קָצַת רְחוֹק מְאוּקְרָאֵינָא שְׁנִקְרָא מְנְדוּבֵיא שְׁמָה צוּמַח הַרְבֵּה הַרְבֵּה עֲנַבִּים, וְשְׁלַח אֶת הַתִּלְמִיד שְׁלוֹ וְהוּא הֵלֵךְ וְנִסַּע וְלֹא הִיָּה כְּמוֹ הַיּוֹם רִכָּב, עִם רִכָּב אֲנִי נִסְעָתִי מְאוּקְרָאֵינָא עַד מְנְדוּבֵיא וּמִמְנְדוּבֵיא נִסְעָתִי עוֹד יוֹתֵר רְחוֹק בְּאוֹתוֹ יוֹם, יְכוּלִים לְנַסַּע שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲרַבַּע עֶשְׂרֵה שְׁעוֹת אָבֵל פְּעַם נִסְעוּ עִם עֲגָלָה וְסוּסִים לְקַח הַרְבֵּה הַרְבֵּה זְמַן עַד שְׁנִסַּע וְעַד שֶׁהִגִּיעַ, לְקַח לוֹ שְׁבוּעוֹת, וְעַד שֶׁרָאָה שֶׁהוֹרִידוּ אֶת הָעֲנַבִּים וְעַד שֶׁשְׁחָטוּ אֶת זֶה וְעַד שֶׁסְּנָנוּ אֶת זֶה וְעַד שֶׁהִכְנִיסוּ אֶת זֶה בְּחִבִּיוֹת, עָבַר חֲדָשִׁים וְהִיָּה שְׁמַח שֶׁהִנֵּה מְבִיא חֲזָרָה אֶת הֵיִן לְבַעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע, וְשְׁמַר עַל הֵיִן יוֹתֵר מִמָּה שְׁשׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוֹ כִּי הַרְבִּי בִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שֶׁתְּשַׁמֵּר שְׁגוּי לֹא יַגַע בְּזֶה, וְשְׁמַר עַל זֶה בַּיּוֹם וּבַלִּילָה, וְנִסַּע חֲזָרָה בְּעֲגָלָה וְסוּסִים וְשְׁמַר שְׁגוּי לֹא יַגַע בְּזֶה כָּל הַדְּרָךְ, וְהִנֵּה הִגִּיעַ כְּבֹר לְמַעֲזְבוֹ, אֲנִי לֹא יוֹדַע אִם הֵייתֶם כְּבֹר בְּמַעֲזְבוֹ, אֵיךְ שְׁנִכְנְסִים

בְּמַעֲזֹבוֹז הָיָה שְׁמָהּ מִשְׁטָרָה וְרָצוּ לְבַדֵּק מֶה מְבִיאִים, אִז עֲצָרוּ אֶת
הַעֲגָלָה וְשָׂאֵל אֶת הַתְּלָמִיד שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב מָה אַתָּה מוֹבִיל, אָמַר
אֲנִי מוֹבִיל פֶּה חֲבִיּוֹת יַיִן לְהַצְדִּיק, אָמַר הַגּוֹי אֲנִי לֹא מֵאֲמִין לָךְ אוֹלֵי
אַתָּה הִכְנַסְתָּ שְׁמָהּ סַחֲוֶרָה שְׁאֶסוֹר לְהִכְנִיס וּלְהִבִּיא בְּמַדִּינָה, אָמַר אֲנִי
אוֹמֵר לָךְ שְׂזָה יַיִן, וְהוֹרִיד הַגּוֹי הַשּׁוֹטֵר אֶת הַרוֹבָה עַל הַרוֹבָה הָיָה לוֹ
חֶרֶב וְדָקָר אֶת זֶה בְּתוֹךְ הַחֲבִית וְלֶקֶק בֶּן זֶה יַיִן טוֹב, עֲכָשׁוּ אַתָּה יְכוֹל
לְנַסֵּעַ, הֵיִן כָּשָׁר? לֹא זֶה יַיִן נֶסֶךְ לְמָה כִּי הַגּוֹי נִגַע בְּזֶה וְגַם שְׁתָּה מִזֶּה,
בָּא אֶל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וּבִכָּה מֵאֵד רַבִּי עֶבֶר שְׁלֹשׁ חֲדָשִׁים שְׁלֹא הָיִיתִי
אֶצְלָכֶם שְׁמַרְתִּי עַל זֶה כָּל כֶּף, וְהִנֵּה זֶה מָה שְׁקָרָה לִי וְאִיפֹה בְּדִיּוֹק
פֶּה, מֵאָה מֵטֵר מִהֲבִית שְׁלָכֶם, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם אַתֶּם זוֹכְרִים אִיךָ
שְׁמַעְזֹבוֹז נִרְאָה מִהִכְנִיסָה לְמַעֲזֹבוֹז עַד הַבִּית שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זֶה
אוֹלֵי מֵאָה מֵאָה חֲמִשִּׁים מֵטֵר, וּבִכָּה מֵאֵד, שְׂאֵל אוֹתוֹ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב
הַקְּדוֹשׁ זִי"ע תִּגִּיד לִי הַתְּפִלָּתָ שֶׁהֵיִן? הָיָה שְׁמוֹר, אוֹמֵר לֹא אֲנִי
שְׁמַרְתִּי עַל זֶה, אָמַר אַתָּה רוֹאֶה זֶה הַבַּעֲיָה שְׁלָךְ, אִם הָיִיתְ מִבְּקֵשׁ אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁישְׁמֵר אוֹתָךְ הָיִיתְ נֶצֶל מִהַגּוֹי וְלֹא הָיוּ נוֹגְעִים בָּךְ,
הֶרְגַע שְׁאֵתָה אוֹמֵר שְׁאֵתָה שְׁמַרְתָּ תִרְאָה מָה שְׁקָרָה, אָדָם אֶסוֹר לוֹ
לְהֵשִׁים עַל הַשֶּׁכֶל שְׁלוֹ, לֹא אֲנִי יוֹדֵעַ, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִגִּיד שְׁמוֹת, אֲבָל
טַפֵּשׁ אֶחָד שֶׁהוּא טַפֵּשׁ גְּדוֹל הוּא הֵלֶךְ וְהִסִּית אֶת הַשְּׂתִים שִׁילְכוּ לְכָל
הַרוּחוֹת, הוּא יֵשׁ לוֹ שֶׁכֶל, אֵיזָה שֶׁכֶל יֵשׁ לוֹ, עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר צְרִיכִים
לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין דָּבָר שְׁלֹא נִבְקֵשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, אֶפְלוּ כְּשִׁיּוֹצְאִים מִהַדְּלֵת מִהֲבִית צְרִיכִים לְהֵשִׁים אֶת הַיָּד עַל
הַמְּזוּזָה וּלְבַקֵּשׁ רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם הִנֵּה אֲנִי יוֹצֵא עֲכָשׁוּ מִהֲבִית בְּרִיא
וְשֵׁלֶם, תְּבִיא אוֹתִי חֲזָרָה לְבֵית בְּרִיא וְשֵׁלֶם, חֵס וְחִלְיָה יְכוֹל לְהִיּוֹת
תְּאוֹנֵת דְּרָכִים חֵס וְחִלְיָה יְכוֹלִים לְהַדְרִס הַשֵּׁם יִשְׁמֵר יְכוֹל לְקַבֵּל
כְּדוֹר שְׁפֹלֵט מִנְשֵׁק, הַרְבֵּה דְּבָרִים יְכוֹל לְקָרָה אֶסוֹן, כְּמוֹ כֵּן צְרִיכִים
לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי יוֹצֵא עֲכָשׁוּ מִהֲבִית
תְּשֹׁמֵר לִי אֶת הָעֵינַיִם, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם תְּשֹׁמֵר אוֹתִי מִחֲבָרִים רְעִים
שֶׁהֵם לֹא יִסִּיתוּ אוֹתִי גַם כֵּן לְהוֹרִיד אֶת הַפְּאוֹת וּלְלַכֵּת לְכָל הַרוּחוֹת,
עַל זֶה צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אוֹתִי הוּא לֹא יְכוֹל

להסית לעבד עלי, למה, אני יותר חכם ממנו, אז יקרה כמו שקרה עם התלמיד של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שהיה צדיק גדול רבי דוד מניקולאי זי"ע, למה הוא השאיר את זה על השכל שלו, אני ישמר, אם לא מכניסים את הקדוש ברוך הוא אם לא מבקשים רבונו של עולם תשמר אותי מחברים רעים שלא יסיתו אותי להוריד את הפאות שלא יסיתו אותי שאני לא יתפלל במנין שלא יסיתו אותי שאני לא ילמד משניות שאני לא ילמד גמרא, רבונו של עולם מהם תשמר אותי, אז תהיו צדיקים, אני אומר לכם, רבי שמעון בר יוחאי אומר מוהרנ"ת ז"ל הסבא רבא שלו היה אדם פשוט האבא שלו יוחאי היה אדם גדול תנא, כמו שכתוב יוחאי חבנא, היה חבר של התנאים, אבל לפני זה כמה דורות היו אנשים פשוטים, אז רואים אם באים אפלו מהמשפחה הכי פשוטה תראו מה שקרה לרבי שמעון בר יוחאי, היה לו רצון כל כך חזק להיות צדיק נעשה רבי שמעון בר יוחאי, כל אחד יכול להיות כמו רבי שמעון בר יוחאי, אם הוא רק רוצה, רבי שמעון בר יוחאי היה ילד כמו אתם אבל הוא רצה ללמד, רבי אלעזר הבן שלו שהוא קבור על יד האבא לא רצה ללמד עד הבר מצוה הוא היה שוכב, כיון שנעשה בר מצוה רבי שמעון בר יוחאי עשה סעודה גדולה ואמר עליו את הפסוק אני היום ילדתיך עכשו נולדת מחדש עכשו בא לך יצר טוב ומאז לקח את עצמו והתחיל ללמד תורה בהתמדה גדולה מאד מאד, עד שנעשה רבי אלעזר בן רבי שמעון שהיה מאד מאד גדול, הרבי רבי אלימלך זי"ע היה לו בן בשם אלעזר הוא גם כן עד הבר מצוה לא רצה ללמד המלמדים נתנו לו מכות והרבי רבי אלימלך זי"ע הזהיר את המלמדים לא ליגע בבן שלי למלמד אסור לתת מכות, אבל צריכים לתת לו מכות הוא לא רוצה ללמד, עזב אותו, התקרב היום הבר מצוה שלו אז לא היה כמו היום נכנסים בחנות של בגדים וקונים חליפה אלא מביאים חיט והחיט הולך לקנות סחורה, והחיט מודד לך את הגב ואת השרוולים ואת הגבה שלך הארך שלך והרחב שלך אז הרבי רבי אלימלך הזמין את החיט ואמר הנה זה הבן שלי הוא הולך להיות בר מצוה עוד כמה

חֲדָשִׁים אָנִי רוֹצֵה שֶׁתִּקְנֶה לוֹ בַד וְתַעֲשֶׂה לוֹ חֲלִיפָה אֲבָל שְׂאֵתָה חוֹתֶךָ
 תִּקְרָא אוֹתִי קֹדֶם, אִזּוּ הוּא הַלֵּךְ וְקָנָה אֶת הַבַּד וְהִבִּיא אֶת הַבֶּן שְׁלוֹ
 וּמִדָּד אוֹתוֹ וְרָשָׁם אֶת הָאָרֶץ וְאֶת הָרֶחֶב אֶת הַגְּבֻהָ וְאֶת הַשְּׂרוּוֹלִים
 וְעִכְשׁוֹ הֶרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ שׂוֹאֵל אוֹתוֹ אֵתָה מוֹכֵן לַחֲתָךְ אֶת הַבַּד, אָמַר
 כֵּן, בֵּא אֵתָה תַּחֲתֶךָ וְאָנִי יַחֲזִיק לָךְ אֶת הַיָּד, וְתִגִּיד מֶה שְׂאָנִי תִגִּיד
 אַחֲרַי, אִזּוּ הוּא מִתְחִיל לַחֲתֶךָ שְׂרוּוֹלִים אוֹמֵר הֶרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ וְהַחִטִּט
 אוֹמֵר אַחֲרָיו הַיָּדִים הָאֵלוֹ שִׁילְבִישׁוּ אֶת הַשְּׂרוּוֹלִים הָאֵלוֹ לֹא לַעֲשׂוֹת
 שׁוּם רַע לֹא לַגַּע בְּבְרִית אֲלֵא רַק לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת לְתַת צְדָקָה לַעֲנִיִּים
 לְתַת אֲכָל לַעֲנִיִּים, הִגַּב הַזֶּה שֶׁהֵבֵן שְׁלוֹ יִלְבִּישׁ אֶת הַמְּלָבוֹשׁ הַזֶּה לֹא
 יוּכַל לְהַזִּיז רַק לִקְדָּשָׁה הַמְּכַנְסִים לֹא יוּכַל לְלַכֵּת רַק לְבֵית הַכְּנָסֶת רַק
 לְבֵית הַמְּדַרְשׁ וְכִכָּה כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט וְכַךְ תִּפְרַח אֶת זֶה, וְאִיךְ שֶׁהֵבֵן רַבִּי
 אֱלִימֶלֶךְ הַלְבִּישׁ אֶת זֶה נַעֲשֶׂה יָלֵד אַחַר לְגַמְרֵי, מִבֶּר מִצְוָה הוּא הַתְּחִיל
 לְהִיּוֹת צְדִיק גָּדוֹל, רוֹאִים אִם רוֹצִים יְכוּלִים לְהִיּוֹת צְדִיק גָּדוֹל, אֲבָל
 צְרִיכִים רְצוֹן גָּדוֹל מְאֹד, וְצְרִיכִים לְשָׁמֵר מִחֲבָרִים רָעִים שֶׁהֵם רַק
 יִכְנִסוּ אוֹתָךְ בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִית, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם
 שְׂמֵהוּם וְהִלָּאָה תִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִתְחַבֵּר עִם חֲבָרִים רָעִים
 לְהִגִּיד לָהֶם שְׂאָנִי אִמְרָתִי שְׂאָסוּר לְדַבֵּר אִתְּךָ כִּי הִלְכָתָ לְכָל הַרוּחֹת,
 אֵל תִּגִּיד דְּבַר אַחַר אֲלֵא לְכָל הַרוּחֹת, אָנִי רוֹצֵה לְרֹאוֹת אֶת כְּלַכְּם רַק
 צְדִיקִים לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן בְּיַחַד, סוּף כָּל סוּף בּוֹנִים לָנוּ אֶת הַבַּיִת סֹפֵר
 בּוֹנִים לָנוּ אֶת הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה, וְיִהְיֶה לָכֶם מִבְּנֵי נִפְרָד לִישִׁיבָה שְׂתִי
 הַכְּתוּת הָאֵלוֹ יִהְיֶה לָכֶם מִבְּנֵי מִיַּחַדָּת, אָנִי יְבוֹא לְפָה לְגוֹר אֶתְם לֹא
 צְרִיכִים לְנִסֵּעַ עַד אֲרָצוֹת הַבְּרִית אָנִי יִהְיֶה פֶה וְתִלְמָדוּ פֶה וְיִהְיֶה לָכֶם
 מִבְּנֵי נִפְרָד לִישִׁיבָה אֲבָל לְשָׁמֵר מְאֹד לֹא לְהִתְחַבֵּר עִם חֲבָרִים רָעִים
 בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים שְׂרַבִּי יוֹחֲנָן בֶּן זַכַּאי
 שָׁלַח אֶת הַתְּלָמִידִים וְאָמַר תִּצְאוּ וְתִמְצְאוּ לִי מְדָה טוֹבָה אִזּוּ רַבִּי
 יְהוֹשֻׁעַ אָמַר חֲבֵר טוֹב זֶה הַמְּדָה הַכִּי יָפָה פֶה בְּטַבְרִיָּה יֵשׁ אֶת הַצִּיּוֹן
 רַבִּי יוֹחֲנָן בֶּן זַכַּאי וְהַחֲמֵשׁ תְּלָמִידִים שְׁלוֹ שֶׁהוּא שָׁלַח אֶת כָּל אֶחָד
 שְׂיָבִיא אִיזָה מְדָה טוֹב, אִזּוּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר שֶׁהַמְּדָה הַכִּי טוֹבָה זֶה
 חֲבֵר טוֹב, מִסְּבִיר רַבְּנוּ ז"ל לְמָה יְהוֹשֻׁעַ כִּי יְהוֹשֻׁעַ הוּא הַבֵּין אֶת כְּלָם,

אֲתָמוּל הִיָּה הַיֶּאֱרָצִיט שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן כ"ו נִיסָן, אוֹמֵר רַבְנוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ז') יְהוֹשֻׁעַ זֶה רֵאשִׁי תְבוּת הַקִּיצוֹ וְרַבְנוּ ש' כִּנִּי
 עֶפְרָי, יְהוֹשֻׁעַ יִכּוֹל לָרְדֵת לַמְדְרָגוֹת הַכִּי נְמוּכוֹת הוּא מִבֵּין אֶת כָּלֶם אֶת
 כָּל יֶלֶד וְכָל בַּחּוֹר הוּא מִבֵּין אוֹתָם, וְלָכֵן יְהוֹשֻׁעַ דִּיקָא רַצָּה שִׁיְהִיָּה
 חֲבָרִים טוֹבִים וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּהִיּוּ כָּלְכֶם חֲבָרִים
 טוֹבִים, עֲכָשׁוּ זֶה זְמַן שֶׁל סְפִירַת הַעֲמָה, תְּלַמִּידֵי רַבִּי עֶקִיבָא מַה קָרָה
 בֵּינֵיהֶם, שָׁנְאוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי עַד שֶׁנִּהְיָהוּ וְלָכֵן אֲתֶם צְרִיכִים לְהַחֲזִיק
 אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים תְּמִיד, לְבַקֵּשׁ רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם זְכַנִּי
 לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלָמָּה צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כִּי יֵשׁ לִי פְאוֹת, פְּאוֹת
 זֶה מַצָּנָה לַעֲשׂוֹת קָרְחַת סְבִיב סְבִיב עוֹבְרִים בְּלֹאוֹ לֹא תִקְפוּ אֶת פְּאוֹת
 רֵאשְׁכֶם, זֶה לֹאוֹ כְּמוֹ שְׂאוּכָלִים חֲזִיר, אֱלוֹ שְׂאוּכָלִים חֲזִיר אוֹמְרִים
 תִּרְאֶה לֹא קָרָה לִי שׁוֹם דְּבַר, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵשׁ לוֹ זְמַן אֲבָל יִגִיעַ
 הַזְמַן אֲתָה נּוֹסֵעַ עִם רֶכֶב וְהַתְּגַלְגֶּלֶת מֵהוֹאֲדִי עַד לְמִטָּה עֶשֶׂר חֲמֵשׁ
 עֶשֶׂר מִטֵּר וְשִׁמָּה נִשְׂרָף הַרְכָב אֲתָךְ בְּיַחַד הַשֵּׁם יִשְׁמֵר, וְלָכֵן אֲסוּר
 לְהִיּוֹת חֲכָם, תְּמִיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי
 רוֹצֶה לְהִיּוֹת צְדִיק, אֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וְאִם תִּקְיֵמוּ אֶת זֶה תְּהִיּוּ
 הַכִּי מְאֹשְׁרִים אֲבָל תְּמִיד תְּהִיּוּ בְּשִׂמְחָה לֹא לִפְחַד מִשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם,
 וְאֲנִי יַעֲזֹר לָכֶם בְּמָה שְׂאֲנִי רַק יִכּוֹל, מַה שְׂאֲתֶם צְרִיכִים תִּבְקֶשׁוּ מִמֶּנִּי
 וְאֲנִי יִתֵּן לָכֶם אֲבָל צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמֵּר לֹא לַעֲשׂוֹת שְׁטִיּוֹת, אֲזַ
 תִּזְכְּרוּ הַפְּרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה מְדַבֵּר מִטְּהָרָה צְרִיכִים לְהִיּוֹת בַּחוּרִים
 טְהוּרִים, אוֹי וְאֲבוֹי לְבַחּוֹר שֶׁהוּלֵךְ רַחֲמָנָא לִיצְלָן וְנוֹגַע בְּבְרִית שֶׁל
 הַשְּׁנִי זֶה הַעֲוֹן הַכִּי חֲמוּר שֶׁרַק יִכּוֹל לְהִיּוֹת אֵין עוֹד עוֹן יוֹתֵר חֲמוּר
 מִזֶּה וְזֶה גַם מְגַעִיל אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁעֲכָשׁוּ מִתְחִיל
 חֲדָשׁ אֵיר שִׁיּוּצָא בְיוֹם שְׁשִׁי וּבְשַׁבַּת שְׁזָה חֲדָשׁ שֶׁל רְפוּאָה אוֹמֵר רַבְנוּ
 ז"ל שְׂאֵיר רֵאשִׁי תְבוּת אֲנִי ה' ר'פֶּאֶךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְכָל
 עַם יִשְׂרָאֵל רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְאֲנִי רוֹצֶה שֶׁכָּלְכֶם תְּהִיּוּ צְדִיקִים, וְנִתְפַלֵּל
 עֲכָשׁוּ מִנְחָה אֲבָל אֲנִי רוֹצֶה לְשִׁמְעַ תְּפִלַּת מִנְחָה בְּכוּנָה וּבְקוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אתתכא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה כ"ח ניסן ה'תשס"ט

שלום וברכה אל היקר לי מאד גרו יאיר

חסדי השם יתברך אֶתְמוּל הַגַּעַתִּי וּכְבֹר נִכְנַסְתִּי לְשִׁמְחַת בְּרִית שְׁהִיְתָה אֶצְל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, וְתִהְיֶה לְאֵל כֶּבֶד מִתְחִיל הַבְּקוּר עִם שִׂמְחָה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַפַּעַם נִזְכֶּה לְהַגְבִּיחַ אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ וְלְהַרְחִיב אוֹתָהּ בִּיתֵר שְׂאת וּבִיתֵר עֵז, וְיִתְרַבּוּ הַשְּׂמֻחוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, אֲבָל אֲנִי מִכְרַח אֶת עֲזוּרְתָּהּ, כִּי עַכְשָׁו יוֹתֵר מִמְּתִיד תּוֹכִיחַ אֶת עֲצֻמָּךְ אִם אֶתָּה מְסוּר אֵלֵי וְאֵל הַקְּהֵלָה, כִּי הַזְּמַנְתִּי אֶת הַגְּאוּן הַגְּדוֹל רַבִּי . . . שְׁלִיט"א (מחבר הרבה ספרים בהוראה ובפרט הספר הכי נפוץ בארץ הם ספרי "ילקוט יוסף" הלכה למעשה) וְהֵייתָ שְׂאֶצְל רַבֵּנוּ ז"ל הִיָּה הָעֵקֶר לְמוֹד שְׁלַחַן עֲרוּךְ עָדֵי כְּדֵי כֹף שְׂאֵמֵר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְיִדוּעַ שְׂרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ אַתֶּם יְכוּלִים לְקַמֵּט אֶת סִפְרֵי אֵיךְ שְׂאֵתֶם רוֹצִים (זאת אומרת לחדש מה שרק רוצים לחדש) אֲבָל הָעֵקֶר לֹא לְהִטּוֹת מְסַעֲיָךְ קִטְן בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ, וְלִכְן עַכְשָׁו מִתְחִיל לְהֵיטֵב עֵדֵן חֲדָשׁ בְּהַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, שֶׁהַכֵּל בְּנוֵי עַל פִּי הַהֲלָכָה, כְּפִי הַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ, וְלִכְן הַזְּמַנְתִּי אוֹתוֹ וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׂאֵתָה אִישִׁית תְּבוּא, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שִׁישׁ לְךָ סְדוּרִים וְכוּ', וְיֵשׁ שִׁיּוּצָאִים לְהַפְּצָה וְכוּ', הַפַּעַם אֶתָּה מִכְרַח לְקַיֵּם "עַת לַעֲשׂוֹת לֵה' הַפְּרוּ תוֹרְתְךָ", זֹאת אוֹמֶרֶת כְּשִׁמְגִיעַ זְמַן שֶׁל "הַפְּרוּ תוֹרְתְךָ" שְׂרוּצִים לְהַפֵּר רַחֲמָנָא לִיְצִלְךָ דְּבָרִים מֵהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְנַעֲשֶׂה הַפְּקָרוֹת אֲזִי "עַת לַעֲשׂוֹת לֵה'" מִכְרַחִים לַעֲשׂוֹת הַכֵּל בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַכְשָׁו הִגִּיעַ הַזְּמַן פַּעַם וּלְתַמִּיד לְנִקּוֹת אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ מִכָּל אֵלוּ שְׂרוּצִים לְקַעֲקַע הַלְכוֹת מֵהַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית שְׂתְּבוּא הַיּוֹם בְּשַׁעַר אַרְבַּע וְחִצֵּי בְּכוֹלֵל וְלִשְׁמַע שַׁעוֹר בְּהֲלָכָה מֵהַגְּאוּן הַגְּדוֹל רַבִּי יִצְחָק יוֹסֵף שְׁלִיט"א, וְגַם אֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶשָּׂא דְּבָרִים שְׁעוֹמְדִים עַל הַפָּרֶק, דְּבָרִים מְאֹד מְאֹד נַחוּצִים לַעֲתִיד הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, וְלִכְן אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּשׁ אִם אֶתָּה מְסוּר

אלי, ואם אכפת לך מהעתיד של הילדים שלך, ואם הקהלה חשוכה בעיניך אתה מִכְרַח לְבוֹא הַיּוֹם בְּלִי שׁוֹם תְּרוּן וּבְלִי שׁוֹם הַתְּחַמְּקוֹת, כִּי אִם לֹא תָבוֹא אֲנִי אֶקַּח אֶת זֶה אִישִׁית, שְׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁלֹא אֶכְפֵּת לְךָ בְּכֻלָּל אֶת טוֹבֵת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְחֻבֵּל שְׁתַּגִּיעַ לְמַצֵּב כַּזֶּה.

אני מאד מאד מקנה שתצית אותי הפעם שזה ענין של פקוח נפש, שיש ענינים מאד דחופים לדבר מזה, ונא לא להביא ילדים בשום פנים ואפן כדי שלא יפריעו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתכב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה כ"ח ניסן ה'תשס"ט
סימן טוב ומזל טוב לשר החשוב הרב . . . שליט"א

שר השכון ואחראי על המנהל

לרגל הולדת הבת שתחיה, יהי רצון שתרוו ממנה ומשאר יוצאי חלציתכם רב נחת יהודי אמת, והחלמה מהירה לילדת, מנשים באהל תברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתכג.

יום רביעי כ"ח ניסן ה'תשס"ט.

שעור לאנ"ש

יש פתגם עממי שאומרים העולם הוא קטן, אני יכול להגיד את זה גם עכשו, הרב היה אצלי בברוקלין דברנו מתורה, הוא מצא

שֵׁם בְּרוּקְלִין סֵפֶר נִטְעֵי גְבֻרִיאֵל זֶה בְּעֶרְךָ כְּמוֹ יִלְקוּט יוֹסֵף, כְּמוֹכֵן שִׁילְקוּט יוֹסֵף יוֹתֵר מִקִּיף יֵשׁ לוֹ יוֹתֵר יְדִיעוֹת, אָז אָמַר לִי הָרַב שְׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁגַם הָאֲשַׁכְנָזִים מוֹשְׁכִים אֶת עֲצָמָם לְהִלְכָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סָבֵב זֶה עוֹד לֹא רֹאשׁ חֹדֶשׁ, וּבְרֹאשׁ חֹדֶשׁ נִסְּן זְכִיתִי לְחַתֵּן נִכְדָּה עִם הַנִּכְדָּ שֶׁבַעל הַנְּטֻעֵי גְבֻרִיאֵל, אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְכָלְכֶם, נִתְחִיל מֵהַסּוּף יוֹתֵר טוֹב, שֶׁהָרַב אוֹמֵר שֶׁהַמְּקוֹם כְּבָר צָר מֵהַכִּיל בַּחוּץ מְלֵא אֲנָשִׁים יֵשׁ לָנוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם בְּלֵי עֵינַי הָרַע בֵּין פּוֹרֵת יוֹסֵף לְמַעְלָה מִשְׁלֵשׁ מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, פֹּה לֹא יוֹשְׁבִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֲנָשִׁים, יֵשׁ לָנוּ לְמַעְלָה אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית הַכְּנֻסֶת עוֹשִׂים לָנוּ אֶת הַמּוֹת, וְאִם לֹא הָרַע הַמְּקוֹמִי מִמְּלִיץ יֵשׁ שְׁבַע בְּתֵי כְּנֻסִיּוֹת פֹּה בִּבְנֵינָא לֹא צָרִיכִים עוֹד אַחַד, אֵינְ עוֹד דְּבָר פְּעִיל מְנִינִים בְּכָל הַצָּפוֹן וְיִכּוּלִים לְבַדֵּק אֶת זֶה כְּמוֹ הַמְּקוֹם הַזֶּה, בְּבִנְי בְּרַק זֶה עִיר וְאִם בִּישְׂרָאֵל מְלֵא תוֹרָה וְיֵשׁ שְׁמָה אֵי צְקוּבִיץ מְנִיץ אַחַר מְנִיץ, אָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהוּא בָּא מֵאַחַר יֵשׁ לוֹ מְנִיץ אַחַר מְנִיץ, יְרוּשָׁלַיִם הַשְּׁטִיבְלֵאךְ אוֹ זְכוּרֵן מִשָּׁה בְּשִׁכּוֹנַת זְכוּרֵן מִשָּׁה שְׁמָה יֵשׁ מְנִיץ אַחַר מְנִיץ, זֶה הַשְּׁתֵי הַמְּקוֹמוֹת הַיְחִידוֹת פֹּה בְּאֶרֶץ שִׁיּוּדְעִים שִׁיּוּשׁ מְנִיץ אַחַר מְנִיץ מוֹתִיקִין עַד שֶׁלְצַעֲרָנוּ הָרַב כְּבָר אֶסוּר לְהִתְפַּלֵּל עַל פִּי הַהִלְכָה, אָבֵל יֵשׁ אֲנָשִׁים שִׁיּוּשָׁנִים מֵאַחַר, אֵינְ עַל זֶה הֵתֵר אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְכֶם אָבֵל מָה אֲנִי תְּמִיד מְעוֹדֵד קִמְתָּ מֵאַחַר לְךָ לְבֵית הַכְּנֻסֶת תִּמְצָא עוֹד תִּשַׁע בְּטִלְנִים כְּמוֹךְ וְתַעֲשׂוּ מְנִיץ לְמָה קִדְשָׁה בְּרַכּוּ אֲמֵן יְהִי שְׁמִיּה רַבָּא, לֹא שְׁאֲנִי מְעוֹדֵד לְהִתְפַּלֵּל מֵאַחַר אָבֵל לְכָל הַפָּחוֹת לְךָ לְבֵית הַכְּנֻסֶת, פֹּה בִּבְנֵינָא מוֹשְׁבָה שְׁלַחְמוּ נִגְדַּ הַיְהוּדוֹת, פֹּה הִיָּה הָאוּשְׁבִיץ שֶׁל עֵדֶת תִּימָן פֹּה גִזְזוּ לָהֶם אֶת הַפְּאוֹת וּפֹה הִיָּה הָאוּשְׁבִיץ שֶׁל הַתּוֹנִיָּאִים שְׁתֵּי הָעֵדוֹת, פֹּה עָקְרוּ לָהֶם רַחֲמֵנָא לִיצְלָן אֶת הַיְהוּדוֹת, יֵשׁ פֹּה כְּמָה אֲנָשִׁים שְׁעוֹד הָיוּ פֹה וּבְרוּךְ הַשֵּׁם הַתְּחִילוּ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה זֶה מְדִינָה בְּתוֹךְ מְדִינָה זֶה הַמְּקוֹם הַכִּי יָפֵה בְּגִשְׁמִיּוֹת אָבֵל בְּרוּחָנִיּוֹת הִיָּה פֹה סָגוּר לֹא יָכּוּל אֶפְלוּ לְהַכְּנִס מִי שְׁרוּצָה וּבְרוּךְ הַשֵּׁם הַיּוֹם יְכוּלִים לְבוֹא פְּתֹאוּם מוֹתִיקִין עַד שְׁתֵּים עָשָׂרָה וְאֶפְלוּ אַחַד מָה שְׁאֲנִי אוֹמֵר לְכַתְּחֵלָה תִּדְעוּ לְכֶם עַד עֲשׂוּ, אָבֵל אֲנִי עֲכָשׁוּ לֹא נִכְנַס בְּהִלְכָה, אֲנִי מְדַבֵּר מְנִיץ אַחַר מְנִיץ שְׁחִרִית שְׁאֵינְ דְּבָר כְּזֶה

בכל הצפון, ואחר כך מנחה ממנחה גדולה עד השקיעה ואחר כך ערבית עד מאחר בלילה, אף אחד בחוץ לא יודע מזה, הצפיפות פה מחניק, אנחנו צריכים לבקש את הקדוש ברוך הוא שכבר יוריד מאתנו את הגזרה שנוזפה לבנות בית הכנסת, אני רק צריך להוסיף דבר אחד, הרי יש הרבה אנשים פה שחזרו בתשובה, רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על הלכה ואמר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) ואני חוזר על זה בכל פעם כל יהודי מחיב ללמד בכל יום הלכה, יש אנשים שפשוט לא יודעים איך הולכים לישן, איך אתה הולך לישן בלי ספל ומים, תגיד לי איך תקום, כתוב ויהי ערב ויהי בקר איך שהולכים לישן כך קמים, אומרים מהצדיק הקדוש רבי מאיר מפרימישלאן שאומר למה שלחן ערוך מתחיל התגבר כארי למה כתוב בדיוק ארי יש עוד חיות, אלא אומר אם אתה הולך לישן כמו אריה, תלך לישן כמו סוס וכמו חמור תקום כמו סוס וכמו חמור, ההתחלה מתחיל ויהי ערב ויהי בקר, אנשים שואלים אותי תמיד סגלה איך קמים מקדם, סגלה לך לישן מקדם תקום מקדם, רבנו ז"ל מאד הקפיד על למוד שלחן ערוך על הלכה, ברוך השם הקהלה שלנו זה קהלה מאד מיחדת במינה שאני יכול להתפאר עם זה, שיש בנו פה כל העדות ממש, תוניסאים מרוקאים תימנים פרסים כלם מכל העדות, האשכנזים גם כן מכל הזרמים והליטאים גם כן, היום לצערנו הרב זה הגלות, הבעל שם טוב הקדוש זי"ע ידוע שאמר לתלמידים שלו תלמדו הרבה מחבר רמ"א כי שניהם התחברו ברוח הקדש, על מר"ן אנחנו לא צריכים לתת שום הסכמה כי היה לו מגיד מר"ן הבית יוסף זכה ללמד כל כך הרבה משניות בזכות למוד משניות זכה שנתגלה לו מגיד מהשמים, אומר החיד"א כמה שרק הוא רשם מגיד מישרים שהמגיד גלה לו סודות בזכות שלמד משניות, זה כאפס מה שהוא עוד היה, תמיד גלה לו סודות, ושם רואים את ההנהגה שלו איך שהוא התנהג, קמתי מאחר והוא בא תכף ומיד ואומר לי מוסר, דברים מזעזעים איך רואים את האמת של הבית יוסף לא מתבייש לכתב היום קמתי מאחר היום אכלתי קצת יותר אכל צנון, היום

שְׁתִּיתִי יוֹתֵר מִיָּם, בָּא הַמַּגִּיד וְאוֹמֵר לִי מוֹסֵר, וְהִכַּל זָכָה בְּשָׁבִיל לְמוֹד
 מִשְׁנֵיּוֹת, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (מְדַרְשׁ צו) אֵין כָּל הַגְּלִיּוֹת הָאֵלוֹ
 מִתְקַבְּצוֹת אֶלָּא בְּזִכּוֹת מִשְׁנֵיּוֹת, אֵל מָה מֶר"ן זָכָה, אִזּוּ הוּא מְבִיא שְׁמָה
 שֶׁהַמַּגִּיד אָמַר לוֹ שֶׁתִּזְכֶּה לְחַבֵּר חֲבוּר שִׁיתְקַבֵּל אֶצֶל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל,
 וְלִמְעַשֶׂה עוֹד לֹא הָיָה חֲבוּר מֵאִזּוּ חֲתִימַת הַתְּלֻמוֹד סִפֵּר שֶׁהַתְּקַבֵּל אֶצֶל
 כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, אֲשֶׁכְּנִזִּים סִפְרָדִים אֵל תִּשְׁכַּחוּ
 הַרַמ"א זֶה רַק מִפֶּה עַל הַשְּׁלַחַן, תִּקְחוּ מִפֶּה וְתִשְׁמִימוּ אֵת זֶה בְּאוֹר
 אִיפֹה זֶה יֵלֶךְ יֵפֶל, צְרִיכִים שְׁלַחַן הַשְּׁלַחַן זֶה הַיְסוּד וְעַל הַשְּׁלַחַן יֵשׁ
 מִפֶּה וְאַחֵר כִּף יֵשׁ פְּרוֹת הַט"ז הַמְּגַן אַבְרָהָם, הַיְסוּד זֶה הַבֵּית יוֹסֵף
 שֶׁזֶה מֶר"ן מְצִיאֹת עֲבֹדָה, אֵין אֵף אֶחָד בְּכֹלל יִשְׂרָאֵל שִׁטָּה מִהַשְּׁלַחַן
 עֲרוּךְ הַרְגַע שִׁטָּה מִהַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ כְּרַגַע מִסְעִיף קֶטֶן אִזּוּ צְרִיכִים לְבַדֵּק
 אַחֲרָיו וְזֶה כֹּלָם מוֹדִים יֵשׁ מִנְהַגִּים וְהַרַמ"א מְבִיא מִנְהַגִּים אֲבָל הַכֹּל
 מִסְתַּוֵּב סְבִיב הַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ וְסְבִיב מֶר"ן יֵשׁ רִבּוּת רִבּוּת שׁוֹתִי"ם
 שְׂדָנִים הַכֹּל הוֹלֵךְ עַל הַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ, אִם כָּבֵר מְדַבְּרִים לֹא הָאָרֶץ.

אֲנִי לֹא יֵאָרֶיךָ כִּי הִבְטַחְתִּי לְאַבְרָךְ שְׁמוּאֵל דּוֹד יוֹנָגְרִיז ע"ה
 אַבְרָךְ שֶׁקָּרַב אֶלְפִים אָנָשִׁים בְּתִשׁוּבָה, וְנִפְטַר בְּצַעֲרֵיוֹת וּבִקְשׁ מִמֶּנִּי
 אֲנִי בָאתִי לְפָנָי שֶׁהוּא נִפְטַר, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ מִי יִגִּיד אוֹתוֹ אַחֲרֵי קְדִישׁ אִמְרָתִי
 יִגִּיד אַחֲרֶיךָ קְדִישׁ, אֲדַרְבֶּה, אִזּוּ אֶקְצֵר, רִבּוּת שׁוֹתִי"ם הַכֹּל מִסְתַּוֵּב
 עַל הַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ, בְּזֶה אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְכֻלְכֶּם, מֶר"ן הָאֲבָא הָרַב ...
 שִׁיְהִיָּה בְּרִיא לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, מִי שֶׁמְסַתְּפֵל בְּיַבִּיעַ אָמַר אֲנִי
 יוֹדַע מִהֶמוֹן הֶמוֹן רַבָּנִים גְּדוּלֵי תוֹרָה שֶׁמְשַׁתְּמָשִׁים עִם זֶה, אֵף
 שְׁאוֹמְרִים כְּכֹה וְכִכֹּה, מָה יֵשׁ לָךְ אֵת הַסֵּפֶר הַזֶּה, זֶה מַחְשָׁב מִהֵלֶךְ, הוּא
 מְבִיא מִי שֶׁמְסַתְּפֵל בְּסִפְרִים שְׁלוֹ מִי שֶׁבִקִּיא בְּסִפְרִים, מְבִיא
 מִהֶרָאשׁוֹנִים מִהַרְשֵׁב"א עַד אֵיזֶה שׁוֹת שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוֹדַע מִזֶּה
 "יִמְשִׁיל יְהוּדָה" רַב הוֹנְגְרִי בְּכֶפֶר קֶטֶן פִּקְפֵק הַכֹּל הוּא מְבִיא לְאַרְךָ
 וְלָרַחֵב אֵין שׁוֹת שְׂלֵא יְבִיא בְּקִיאוֹת כְּזֶה זֶה בְּרַכָּה מִהַשְּׁמַיִם, מִקְצַת
 שְׁבַחָיו מִתֵּר לְהַגִּיד בְּפָנָיו, אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְכֶם הֵילְקוּט יוֹסֵף דְּבַרְתִּי
 עִם הַמְּחַתֵּן אֲנַחְנוּ הַתְּחַתְּנוּ עִם הַנְּטָעִי גְּבִרִיאֵל שֶׁזֶה לְקוּט לְאֲשֶׁכְּנִזִּים
 אֲבָל זֶה לֹא בָּא לְיִלְקוּט יוֹסֵף יִלְקוּט יוֹסֵף הוּא מְבָרַר כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט

מִיְהוּדוֹת, בְּעוֹד שְׁבוּעִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים אֲנִי נִכְנָס
כָּבֵד בְּגִיל שְׁבָעִים אֲנִי קִבַּלְתִּי עַל עֲצָמֵי לְחַן לְכָל אֶחָד שִׁי, אֲנִי עֲכָשׁוּ
עֵינָי שְׁאַלּוּ אוֹתִי עֲכָשׁוּ בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית סִפְרָדִים וְאַשְׁכְּנַזִּים מִה
עוֹשִׂים בְּשִׁבִיל הַלֵּל, אִזְ חֲפֹשְׁתִּי וְחֲפֹשְׁתִּי וְלֹא מִצְּאֵתִי רַק בַּקְצוֹר שְׁלַחַן
עָרוּךְ שֶׁל יִלְקוּט יוֹסֵף שֶׁהֵרֵב חֵבֵר אִיךָ שֶׁהוּא מִבִּיא מִה סִפְרָדֵי צָרִיף
לְהַתְנַהֵג, הָרִי סוּף כָּל סוּף כְּלָנוּ מִתְפַּלְלִים בִּיחָד פֹּה, וְאִיךָ אֲנַחְנוּ
מִחֲזִיקִים מִעֲמֵד וְאִין פֹּה מִחֻלְקָת, אֲנִי מִקְבֵּל עַל עֲצָמֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים אֲנִי רוֹצֵה לְתַת שִׁי לְכֻלְכֶם כְּבָר הַזְמַנְתִּי לְכָל
אֶחָד מֵאַנְ"שׁ קְצוֹר שְׁלַחַן עָרוּךְ שֶׁל הֵרֵב, לְמָה רְצִיתִי שִׁיְהִיָּה חֵק וְלֹא
יַעֲבֹר כָּל יוֹם עֲמוּד שְׁתֵּי עֲמוּדִים כִּי הִלְכָה זֶה הַיְסוּדָה, אִם אֵין הִלְכָה
תִּדְעוּ לָכֶם יוֹצְאִים מִהַגְּדֵר, לְאַשָּׁה אֲנִי יִתֵּן סֵפֶר לְאַשָּׁה וְלִבַּת, דִּינִים
כְּכֹה מִה שְׁשִׁיף אֲלֵיהֶן, זֶה כּוֹאֵב אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד אֶת זֶה, הֵרֵב
הַזְכִּיר אֲנִי יִזְכִּיר גַּם מֶר"ן הִיָּה בְּרַבְנוֹת הָרֵאשִׁית עִם הֵרֵב אֲלֵי־שִׁיב,
לְמָה יִצְאוּ הִיָּה סְפוּר הַתִּירוּ מִמְזוּרִים וּמֶר"ן בְּרוּךְ הֵשֵׁם כּוֹחָא דְהַתִּירָא
עֲדִיף יוֹדַע הַכֵּל אֲבָל לֹא עַד פֹּה, וְהֵרֵב אֲלֵי־שִׁיב יִצְאוּ, לֹא הָיוּ לוֹ רַבָּנִים
שִׁיחֲזִיקוּ אִתּוֹ, הוּא הִיָּה צָרִיף כְּמָה רַבָּנִים עִם זְקָנִים לְבָנִים, מִצָּא אֶחָד
בְּשֵׁם מְרַדְכֵי פְרָנְקֵל וְעוֹד כְּמָה, הִיָּה דְבַר פְּלֵא כֻלָּם לֹא יִצְאוּ אֶת
שְׁנַתָּם, זֶה הִיָּה דְבַר מְפָרְסֵם בְּכָל הָעוֹלָם בְּזִיוֹן הַתּוֹרָה מִמְרָן וּמִהַרְב
אֲלֵי־שִׁיב, צְרִיכִים לְתַת שִׁי שְׁאַתָּה אִתִּי, אִזְ הוּא נִתֵּן לְבֵן שְׁלוֹ שִׁיְהִיָּה
פֹּה רַב בִּיבְנָאֵל כְּשֶׁהִיָּה רֹק, אֲנִי יִדְבַר עֲכָשׁוּ לְעִנְיָן מִה זֶה כְּשִׁנוּטִים
מִהַשְׁלַחַן עָרוּךְ, וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם אֶת זֶה כְּדִי שְׁלֹא תִפְלוּ בַּפֶּח
כִּי הָעֵקֶר זֶה שְׁלַחַן עָרוּךְ וְאִם נוֹגְעִים בְּשְׁלַחַן עָרוּךְ כִּהוּא זֶה כְּבָר
צְרִיכִים לְהַרְהֵר אַחֲרָיו אִם אֵין לוֹ רַחֲמָנָא לִיצְלָן אִיזָה כְּפִירוֹת
וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, נִסּוּ לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִפֶּה בְּכָל הַכּוֹוֹנִים, מְצִיקִים לָנוּ, אֲנִי
לֹא צָרִיף לְסַפֵּר כִּי כְּלָכֶם יוֹדְעִים עַל הַבְּשׂוֹר, תִּשְׁמְעוּ טוֹב מִה שְׁאַנִּי
אוֹמֵר לָכֶם, לְפָנַי חֲמַשׁ אוֹ שֵׁשׁ שָׁנִים זֶה הִיָּה פֹה בְּבֵית סֵפֶר מִמְלַכְתִּי
דְּתִי כָּל עָרֵב הָיוּ מִתְקַבְּצִים קְבוּצָה שֶׁל מְסִיוֹנָרִים וְקָרְאוּ אֶת זֶה שֵׁם
שְׁלֹא יִגְלָה, סִנְטוֹלוֹגִיָּה אֲבָל זֶה הִיָּה נִצְרוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, הַתְקַשְׁרָנוּ
לִיד לְאַחִים זֶה חֲלוּל ה' פֹּה זֶה בֵּית סֵפֶר דְּתִי וּמְשַׁכְּרִים אֶת זֶה וְכָל

לִילָה רוֹאִים רֻכְבִּים, עָנּוּ לָנוּ יֵשׁ לָכֶם מְרִיבָה עִם הָרֵב זֶה לְשׁוֹן הָרַע
וְהוֹרִידוּ אֶת הַשְּׁפוֹפֶרֶת, נוּ מָה נַעֲשֶׂה אֲנַחְנוּ בְּגִלוֹת כָּכָר אֲלֵפִים שָׁנָה,
אֲנַחְנוּ לֹא רַבִּים עִם אָף אֶחָד רַק בְּנִינוּ שְׁקָלָא וְטְרַיָא, אֵיךְ אָמַר פְּרַעַה
פֶּן יִרְבֶּה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אוֹמְרַת כֵּן יִרְבֶּה, כִּמָּה דִירוֹת שָׂרָק לֹא יִהְיֶה, נִפְל
עָלֵינוּ צָרָה וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד אֶת זֶה לְפָנַי הָרֵב שְׁזָה צָרָה גְדוֹלָה,
אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים לְפַחַד כִּי כָל אֲנִ"שׁ מַחְסָנִים בְּאֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מַחְסָנִים עִם שְׁלִחַן עֲרוּךְ אִזְ אֵין לָנוּ מָה לְפַחַד, אָף עַל פִּי כֵן
צְרִיכִים לְדַבֵּר מִזֶּה כִּי שְׁאֲנִי מִינּוֹת דְּמִשְׁכִּי, זֶה רַק הוֹצִיאוּ אֶתְמוֹל
מִהָאֵינְטֶרְנֵט יֵשׁ אֶחָד שְׁקוֹרָא אֶת עֲצָמוּ רַב, יְהִדוֹת הַחֲדָשָׁה, זֹאת
אוֹמְרַת שְׁלֵשׁ אֲלֵפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה מִקְבֵּלַת הַתּוֹרָה בְּרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ
לָנוּ אֶת אוֹתוֹ יְהִדוֹת וְאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם בְּאֲנִי מֵאֲמִין שְׁזֹאת
הַתּוֹרָה לֹא תִהְיֶה מִחְלָפֶת וְאֵין תּוֹרָה אַחֲרֶת הַכֹּל קִבְּלָנוּ מִמֶּשֶׁה מִסִּינַי
וְהִנֵּה יֵשׁ לוֹ פֶה וְהוּא רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת שְׁרָשִׁים בִּיבְנָאָל, מָה הוּא מִתְחַיֵּל,
הוּא מְדַבֵּר שֶׁהוּא מִשְׁבֹּט אַבּוּדִים וְהוּא יִקְבֹּץ, אָבֵל אוֹמֵר תְּדַעוּ לָכֶם
פְּתֻגָּם אֶחָד שְׁאַתֶּם צְרִיכִים לְשִׁמֵּעַ אֶת זֶה, אֵינִי כְבוֹל בְּאֲמַת לְהִלָּכָה
הַיְהוּדוֹת, הַמְעַרְכַת הַסְּמִכוֹת הַדְּתִיתָ, וְכִכָּה מַעֲבִיר אֶת כָּל הַזֹּכֵל שְׁלוֹ,
הָרַגַע שְׁאָדָם אוֹמֵר שֶׁהוּא לֹא קָשׁוּר לְהִלָּכָה הַיְהוּדוֹת תְּדַעוּ לָכֶם שְׁזָה
מְסִיוֹנָר, שׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ שְׁאֵלָה תִּגִּיד אֵיךְ תִּסְתַּדָּר עִם הַבְּרִסְלָבִים הָרִי
תִּבּוֹא לִיבְנָאָל, אִזְ הוּא כּוֹתֵב כִּכָּה, אֲנִי מְנִיחַ שְׁבִקְרוּב גִּלְךָ לְהַתְּפַלֵּל
קֶצֶת עִם הַבְּרִסְלָבִים שֶׁל הָרֵב שִׁיק אַחַר כְּכִלוֹת הַכֹּל יֵשׁ הָרַבָּה גַּם
מִשְׁתַּף בִּינֵינוּ זֶה נוֹשֵׂא מְקִיף, אִזְ אֲנִי מִכְרַח לְהַזְהִיר אֶתְכֶם כֻּלְכֶם,
אֲנַחְנוּ לֹא אֱלִימִים אֲנַחְנוּ לֹא גִלְךָ בְּאֵלִימוֹת, יֵשׁ לָנוּ תּוֹרָה וַיֵּשׁ לָנוּ
חֻקֵּי הַתּוֹרָה, פֶּה בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ לֹא נִתֵּן דְרִיסָה לֹא לְמַקְנָה וְלֹא
לְבֵית הַכְּנֻסֶת, וְאָף אֶחָד אָסוּר לוֹ לְדַבֵּר עִם אֶחָד מֵהֶם, אֲנִי אֲדַבֵּר גַּם
עִם הַנְּשִׁים, וְאֲנִי יִסְבִּיר לָכֶם עוֹד הָרַבָּה דְּכָרִים אֲנִי לֹא רוֹצֶה לַעֲכֹב
אֶת הָרֵב כִּי יֵשׁ לוֹ עוֹד מְקוֹם עֲכָשׁוּ לְנִסְעַ, אֵיךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶת זֶה, הוּא
הֵיךְ בְּנֵיו יוֹרֵק אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁמָסֵר שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעוּרִים בְּשִׁבְתָּ אֶחָד
בְּהִלָּכָה בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת, וְכִשְׁהֵי בְּנֵיו יוֹרֵק פְּגִשְׁתִּי אוֹתוֹ בְּדִיוֹק בְּשִׁדָּה
הַתְּעוּפָה וְהֵיךְ לִי סֵפֶר "עֵין יִצְחָק" חֶלֶק ג' שְׁזָה בְּאֲמַת אֲנִי מִכְרַח

להגיד שְׁזֶה שִׁיךְ לְגִדּוּלֵי הָאֲחֵרוּנִים לֹא עוֹשִׂים סֵפֶר כְּזֶה, עִם בְּקִיאוֹת
 כְּזֶה, קֹדֶם כָּל זְכוֹת אָבָא, אָבֵל אֲנִי חוֹשֵׁב שִׁישׁ פֶּה זְכוֹת עֲצָמִי, אִמְרַתִּי
 לְרַב אֵיפֹה חֶלֶק א' וּב' הוּא יִתְפַּלֵּא אֵיךְ יֵשׁ לִי ג' כִּי רַק חֶלְקוֹ אֵת זֶה
 בַּחֲתֻנָּה לִי יֵשׁ בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֵיזֶה סֵפֶר שְׁמַעְנִין, אֲזִי הוּא אָמַר שְׁעֲדִין לֹא
 יֵצֵא כִּי אֲנִי הִתְרַגְּזִיתִי עַל הַמוֹכֵר סֵפְרִים שֶׁלֹּא נָתַן לִי חֶלֶק א' וּב' כִּי
 אָמַר לִי שְׂאִין, אֵין דְּבַר כְּזֶה, פִּגְשִׁיתִי אֵת הָרַב וְאָמַר אֲנִי עֲכָשׁוּ מִדְּפִיס
 וְהִבִּיא לִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הָרַב בְּזְכוֹת עֲצָמוֹ הוֹלִיךְ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם רַק
 לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ, מָה שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ הוּא אֹמֵר הָרַב שֶׁהִיָּה פֶה
 לְפָנַי אַרְבַּע וְחֲמֵשׁ שָׁנִים, אֲנַחְנוּ וְכָל הַקְּהֵל הַקְּדוֹשׁ גּוֹזְרִים וּמִבְּקָשִׁים
 לְכָל הַפְּחוֹת פֶּעַם בַּחֲדָשׁ, לְמָה כִּי פֶה אֲנִישִׁי שְׁלוֹמִנוּ מְעַנֵּינִים, כְּתוֹב
 בַּזֵּהר זְכָאָה מֵאֵן דְּמִלִּיל עַל אוֹדְנֵיא דְשִׁמְעָ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַדְבֵּר לְאֲנָשִׁים
 שְׂרוֹצִים לְשִׁמְעָ, יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁסֻתָם הָרַב מְדַבֵּר וּפְתָאוּם נִרְדָּמִים
 וְיוֹשְׁנִים טוֹב, אֲצָלִי אִם אֲנִי רוֹאֶה רַק אֶחָד יוֹשֵׁן, לִישֵׁן תִּלְךְ הַבִּיָּתָה
 לֹא פֶה אֲצָלִי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי צִמְאִים לְדַבֵּר ה', וְהִלְכָה כָּל כֶּךָ שְׁכֻמָּה
 שְׁנִלְמַד הִלְכָה רַבְּנוּ ז"ל חֲבֵר סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהֲרֵין וְהוּא אָמַר לְאֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמִנוּ אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם אַתֶּם יוֹדְעִים אֵת הַשִּׁיחָה הַזֹּאת, אַתֶּם יְכוּלִים
 לְקַמֵּט אֵת הַסֵּפֶר שְׁלִי אֵיךְ שְׂאֲתֶם רוֹצִים זֹאת אוֹמְרַת כָּל אֶחָד יְכוּל
 לְפָרֵשׁ פְּרוּשִׁים אֵת הַזֵּהר אָבֵל לֹא לְטוֹת מִסְעִיף קָטָן מִשְׁלַחֵן עֲרוּף, כִּי
 שְׁלַחֵן עֲרוּף זֶה הִיסוּד שֶׁל הַיְהוּדוֹת, הַחֲפִץ חַיִּים אָמַר הִרִי חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים מִבִּיאִים (עֵירוּבִין) הַלוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים נְדוּן בְּצוּאָה
 רוֹתַחַת, רַחֲמָנָא לִיצְלֵן זֶה הַעֲנֵשׁ הַכִּי גְדוֹל, אֲנָשִׁים לֹא יְכוּלִים לְשַׁבֵּת
 וְלַעֲמַד עַל יְדֵךְ, יֵשׁ לָךְ רֵיחַ שֶׁל צוּאָה, יֵשׁ סֵפֶר סֵפֶר הַדּוֹרוֹת, הַבְּקִיאוֹת
 שְׁלוֹ כָּלֶם מִתְּפַעְלִים מִבִּיא ש"ס בְּבִלִי יְרוּשְׁלַמִי מְדַרְשִׁים מְכִילֵתָא,
 וְשֵׁם בְּסֵפֶר הַדּוֹרוֹת מִבִּיא שְׁמָה דְּבָרִים מָה שְׁמַאֲד מְסַכְּנִים לְדַגְמָא
 הַרְבֵּנוּ תָם חֶלֶק עַל מֹשֶׁה רַבְּנוּ וְאֲנָשִׁים רוֹצִים לְפָרֵשׁ אֵת זֶה, אָמַר
 הַחֲפִץ חַיִּים לְתַלְמִידִים שְׁלוֹ שְׁאֵלוּ אוֹתוֹ אֵיךְ יְכוּל לְהִיֹּת גָּאוֹן כְּזֶה
 שִׁיכְתָב דְּבַר כְּזֶה שְׂרַבְּנוּ תָם חוֹלֵק עַל מֹשֶׁה רַבְּנוּ, עֲנֶה הַחֲפִץ חַיִּים
 תִּדְעוּ לָכֶם שֶׁהַמְּשַׁכִּילִים עָשׂוּ כָּל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם אֵיפֹה שְׂרַק
 יְכוּלִים לְהַכְנִיס מִשְׁהוּ הַכְּנִיסוּ, זֶה הַכָּל שְׁקָר וְכֻזָּב, כֶּךָ אָמַר הַחֲפִץ

חיים, ואמר אם אתם רוצים לדעת מי היה רבנו תם, מה הוא חלק על משה רבנו? איך כותבים דבר כזה, הוא אמר אני יספר לכם ספור רבנו תם היה לו הרבה תלמידים, תלמיד אחד רבנו תם למד הלכה וזה לא נראה לתלמיד מאד פאב לרב אני לומד וסוף כל סוף התלמידים צריכים לצית את הרב, אני לומד הלכה ואתם לא רוצים לקבל, אמר לתלמיד חקמינו הקדושים אומרים הלועג על דברי חקמים נדון בצוואה רותחת, איך שהוא הוציא את זה מהפה רחמנא ליצלן מהאדם הזה עד סוף ימיו לא יכלו לגשת אליו יצא ממנו ריח רע, ואיפה שרק הלך אנשים זזו החזיקו את האף, מזה רואים מה זה הלועג על דברי חקמים אם אדם יכול לדבר אין לי שום קשר להלכה, זה נקרא עוד יהודי, זה מסיונרי, ולכן אני מאד מבקש אתכם אנחנו צריכים להיות מאד חזקים לא הולכים להפגנה, יד לאחים באו מה הם רוצים אתם יודעים מה, אם אתם ביחד תלכו עם הרב ביחד אנחנו עוקרים אותם מפה, מה קשור אחד להשני משהו מסריח פה, אז נתגלה מי הביא אותם פה כדי לנגח אותנו, אותנו לא יוכלו לנגח, כל זמן שאנחנו נהיה חזקים על פי הלכה, אין דבר כזה מה זה גברים נשים שלי שלך שלי, הם קנו שתי בתים בסמדר והראש המועצה היה אצלי הולכים... , חמשים אנשים בתוך דירה אחד, אז אני מכרח להגיד לכם זה דבר מה שפואב שמו שמים בואו נתחזק בלמוד הלכות, ואני יתן לכם קצור שלחן ערוך ילקוט יוסף, ונעשה על זה מבחנים וגם נתן פרסים, ואני רוצה שזה יכנס אצל כל אחד מאנ"ש פשוט הלכה פסוקה לדעת מה כן ומה לא, מה אתה חסיד ומה אומר התנא לא עם הארץ חסיד, האור החיים הקדוש מביא (בחקתי) היה חסיד גדול אבל עם הארץ גדול, מה הוא חשב, אני עכשו יוריד את הנשמה הכי קדושה מתי יכולים להוריד את הנשמה הכי קדושה יום אחד שמוחלים את כל העוונות, באותו לילה זוג, רואים מה זה עם הארץ יכול להביא, הוא חשב על זה בתמימות, רחמנא ליצלן כרתות מה אתה יום כפור, זה לא עם הארץ חסיד, אם אדם לא לומד הלכה תדעו לכם זה בור ועם הארץ, שלא יגיד לכם שהוא

חסיד, היסוד היה אצל רבנו ז"ל הלכה, ועל זה אנחנו נעמד ועל זה
 הקהלה שלנו בנויה, והלכות תדעו לכם זה לא רק איך לטל ידים,
 הלכות זה מארח חיים עד הסוף מיורה דעה עד הסוף מאבן העזר עד
 הסוף מחשן משפט עד הסוף, צדיקים אמרו מי שרוצה לפתח חנות
 אי אפשר בלי שהוא למד קדם חשן משפט, איך אדם יכול להחזיק
 חנות אם לא למד קדם חשן משפט, בקלות הוא יכול להכנס בגזלה,
 השם ישמה, הלכות צדקה, בקלות אדם יכול להקשל בגזלה ובגנבות
 הבריות, אחד הולך ומסתובב על כסף האבא שלו נפטר והשאיר את
 כל המשפחה יתומים עם ישראל נתבעים ונותנים, אבא שלך פה
 בחדר חי וקיים של זה שמבקש, או אדם הולך ומספר ספורים למי
 לכל תושבי יבנאל, אתה שקרן, תגיד לי איך אתה מעז לגנב ולגזל,
 ברוך השם הקדוש ברוך הוא עזר לי פתחתי בית התבשיל פה כל
 ערב משעה שמונה עד אחד עשרה הנשים והבנות אוכלות מי שרק
 רעב כל דכפין יתיי ויאכל, איך, הקדוש ברוך הוא לא עוזב אותי, אני
 צריך הרבה זכיות אבל אני מקוה להקדוש ברוך הוא שהקדוש ברוך
 הוא יעזר לי בזכות שנותנים אכל לאנשים יש בזה זכות גדול, אנחנו
 צריכים לבנות בית הכנסת כבר ארבע עשרה שנה עבר ואין לנו
 מקום, בא בשבת באים אורחים ואין מקום הכל צפות, איך אנשים
 לא מתבישים ללכת לבקש כסף, זה מראה שלא למדת שלחן ערוך
 אתה לא יודע מה זה גזל, גזל דעת הבריות, אתה לא מתביש, זה
 בא שלא לומד שלחן ערוך, ועוד כדומה וכדומה, אתם יודעים מה
 זה כבוד אב ואם חכמינו הקדושים אומרים חמורה שבחמורות זה
 כבוד אב, תתקשר לאבא פעם אחד ביום אבא איך אתה מרגיש אמא
 איך את מרגישה, עם טלפון אחד אתם יכולים להחיות אבא ואמא,
 אין לי זמן, יש לו שתי פלפונים, נס שאין לכם עוד שתי אונים אז היה
 לכם ארבע פלפונים, והיו צריכים עוד שתי ידים, שטיות יכולים
 לדבר עם פלוני ואלמוני, תתקשר לאבא, האמא מסכנה, עם טלפון
 אחד אמא איך את מרגישה ומה את צריכה, מאיפה זה בא שלא
 לומדים הלכה לא יודעים מה זה כבוד אב ואם, וככה הלאה והלאה,

וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מְצִיעַ וּמִבְקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֹּלֵל, אֲנִי כְּבֹר מְאֹד מְאֹד חֶזֶק עוֹמֵד עַל שְׁלֵחַן עָרוֹף, אָבֵל רְאִיתִי הַרְבֵּה אַנְשִׁים שֶׁבִקְשִׁי יְכוּלִים לְלַמֵּד שְׁלֵחַן עָרוֹף, בְּרוּךְ הַשֵּׁם פִּתְחֵתִי פֹה כּוֹלֵל הַוִּירָאָה יֵשׁ לָנוּ פֹה שְׁלֹשׁ מוֹצִיִּים בֵּית הַוִּירָאָה שֶׁבְּלִי עֵינַי הִרְעָה הִיָּה לָהֶם עֲכָשׁוּ לִפְנֵי פֶסַח שְׁאֵלוֹת, אָמַת הָיוּ שְׁאֵלוֹת טְפָשׁוּת אָבֵל אֲנִי אוֹמֵר תִּשְׁאֵל, אִיךְ הִלֵּל אֶמַר שְׁאֵלָה גְדוֹלָה שְׁאֵלָתִי, לָמָּה הָעֵינַיִם שְׁלָהֶם וְלָמָּה הָרָאשׁ שְׁלָהֶם פִּלְטָה, שְׁאֵלָה גְדוֹלָה שְׁאֵלָתִי, לָמָּה הָרַגְלִים שְׁלָהֶם כִּכָּה, לָמָּה הִלֵּל לֹא אֶמַר תִּעֲזֹב אוֹתִי מִהַשְׁטִיּוֹת שֶׁלְּךָ תִּעוּף מִפֹּה, לֹא הִלֵּל יָדַע צְרִיכִים לַעֲנוֹת לוֹ, אֲזַ אֵלּוּ יֵשׁ לָהֶם זְמַן, הָרִי בְּלָנוּ בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה וְאַנְשִׁים שֶׁבָּאוּ מִמְּקוֹם רְחוֹק מִתּוֹרָה, אֲדַרְבֵּה יֵשׁ לָנוּ שְׁלֹשׁ מוֹרֵי צִדֵּק, וְיֵשׁ לָנוּ פֹה כּוֹלֵל שְׁלוֹמֵדִים מִתְּשַׁע עַד אַרְבַּע בְּלִי עֵינַי הִרְעָה בְּהַתְמָדָה מְאֹד גְּדוֹלָה וּבְדַחְקוֹת וּבְעֵינֵי שְׁאֲנִי לֹא אִם יֵשׁ דְּבַר כְּזֹה, זֶה כָּאֵב לִי כָּל כֶּף, אֲנִי מוֹכֵן לְכָל חֹדֶשׁ לְהֵבִיא אֶת הַשֶּׁפַע שֶׁהִבֵּאתִי לָכֶם לִפְסַח, אָבֵל שְׁלֹא יְבוֹאוּ פֹה כְּמָה וְיִפְרִיעוּ, אֲנִי מִבְקֵשׁ שְׁנַתְחִיל לְלַמֵּד הַלְכוֹת גְּנֻבָה וְהַלְכוֹת גְּזֵלָה וְהַלְכוֹת צְדָקָה, הַשֵּׁם יִשְׁמַר צְרִיכִים לְשׁוֹר עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, פִּתְחֵנוּ כּוֹלֵל לְהַוִּירָאָה לְאַבְרָכִים צְעִירִים שְׁאֲנִי רוֹצֵה שִׁיְהִיו מוֹרֵי הַוִּירָאָה, אֲנִי לוֹקַח עַל עֲצָמִי, אִיךְ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גְּדוֹל, לְהַחְזִיק אֶת הַכּוֹלֵל, זֶה אֶמַר שִׁיְחֲזִיק וְזֶה אֶמַר, בּוֹרְחִים לְבִסּוּף, הָעֶקֶר זֶה שְׁלֵחַן עָרוֹף זֶה הִיסוּד, זֶה הִיָּה תְּמִיד אֲצֵל עִם יִשְׂרָאֵל, עוֹד לֹא הִיָּה סֶפֶר שְׁנַתְקַבֵּל כְּמוֹ הַשְׁלֵחַן עָרוֹף, וְלִכְּנָן אֲנִי נוֹתֵן תּוֹדָה גְּדוֹלָה לְהֵרֵב שְׁזָכָה אוֹתֵנוּ בְּהַבְּקִיאוֹת שְׁלוֹ, אֲנִי מִפְּלִיא אֶת הָעֵינַי יִצְחָק הִבִּיא לִי עֲכָשׁוּ עוֹד כֶּרֶךְ לֹא עֲזַבְתִּי אֶת זֶה בֵּינִי לְבֵינִי, אֲזַ אֲנַחֵנוּ מְאֹד מִבְּקֵשִׁים אֶת הָרֵב שִׁיעֲשֵׂה בְּקוֹרִים יוֹתֵר תְּכּוּפִים עַד שְׁאֲנִי מֵאֲחַל לָרֵב שִׁיְהִיָּה בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ הָרֵב הָרָאשִׁי בִירוּשָׁלַיִם, כִּי מֵתָאִים לוֹ הַנְּזֹר הַזֶּה, הוּא אִיךְ אוֹמְרִים שְׁתֵּי טְפוֹת מִים כְּמוֹ הָאֵבָא, מִמֶּשׁ בְּדַמּוֹת בְּדַבּוּר בְּסַגְנוֹן הַדַּבּוּר בְּבְקִיאוֹת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְאַרְיֵךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁכְּלָנוּ עוֹד נִהְיָה בְּהַכְתָּרָה שִׁיְכַתִּירוּ אוֹתוֹ לְהֵרֵב הָרָאשִׁי בִירוּשָׁלַיִם וּבִיחַד נִקְבֵּל פְּנֵי מִשִׁיחַ צִדְקָנוּ בְּבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

אתתכד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר טהרה כ"ט ניסן ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתבואי הערב בשעה תשע וחצי בדיוק, יש לי כמה עניינים דחופים לדבר אתך ועם כל נשות אנ"ש, העומד על הפרק לקראת הקיץ הארך הבא עלינו לטובה.

ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה זה היסוד של כל אדם, ותאמיני לי שאם היית בשמחה היית חוסכת ממך המון בעיות, כי אם תשימי לב תראי שכל הבעיות שלך מפני שאת נמשכת אחר העצבות והדפאון הפנימי וכו', וכו', שזה נמצא אצל כל בן אדם, כי אין אדם בזה העולם שלא יעבר עליו איזה משבר בחיים הפרטיים, ולכן בא רבנו ז"ל שהוא מלמד אותנו את הלמודים שילמד משיח צדקנו לכל עם ישראל ולכל העולם כולו, ואמר לנו בפרוש (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", הינו שזה לא רק עצה טובה להיות בשמחה, אלא זה מצוה שכולל את כל המצוות להיות בשמחה, כי רבנו ז"ל אמר (ספר המדות את שמחה סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה סימן שלבו שלם עם אלקיו, נמצא כשאדם בשמחה אזי הוא מראה שהלב שלו שלם עם הקדוש ברוך הוא, וכל המצוות שהוא עושה, הוא עושה את זה בשמחה עצומה רק לשם הקדוש ברוך הוא, ולא רוצה שום שכה, ולכן שמחה זה היסוד היסודות של היהדות, לכן אני מאד מבקש אותך אל תקחי שום דבר אל הלב, רק תהי שמחה ועליזה, ותשמרי על עצמך מאד מאד, ובמקום לפטפט דברים של מה בכך וכו' וכו', תדברי עם חברותיך דבורי אמונה והשגחה פרטית, וספורי צדיקים, ותתכנני תכניות איך יכולים לעזר אחת לשניה, איך יכולים לעשות חסד אחת עם השניה, כי גם הדבורים בזה עושים רשם גדול בשמים, כי בשמים מאד מתחשבים עם הדבורים מה שמדברים, ואם בני אדם היו יודעים מה הדבורים פועלים למעלה היו מדברים רק דבורים

טובים ולא היו מדברים לשון הרע רכילות ולצננות וכו' וכו', העקר
 תשתדלי שיהיה לך שלום בית עם בעלך, תראי לכבד אותו, כי בעל
 אם מכבדים אותו כראוי יכולים לשנות אותו לגמרי, כי טבע של
 גבר שהוא גאותן, ואם האשה נותנת לו את הכבוד היא משנה אותו
 לגמרי, ולכן תהי פקחית ותקימי מה שאמר החכם מפל אדם "חכמות
 נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו", ולכן אני מאד מבקש אותך
 שתהי אשה חכמה ותשתדלי שבבית תשרה תמיד אורה של רגיעה
 וכו' של שמחה וכו' של שלום ואהבה וכו'.

אני מאד מבקש אותך היות שבשבת זו יבואו המון אורחים
 שתראי לקבל אותם בסבר פנים יפות, כי עם חיוך אחד לקבל אורחת
 וכו' או באמירת שבת שלום לכל אורחת את יכולה להחיות אותה
 לגמרי, ולכן אשרי מי שמקבלת את פני האורחת בחיוך ובהקדמת
 שלום, שזה מאד מאד חשוב בעיני הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתכה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי כ"ט ניסן ה'תשס"ט

שְׁעוֹר לְאַבְרָכִים הַצְעִירִים

חסדי השם יתברך עכשו אני מרגיש יותר בבית, מה זאת
 אומרת, אני לא יודע אם אתם כל כך מרגישים כמו שאני מרגיש, אני
 מאחל לכלכם קדם כל שהקדוש ברוך הוא יעזר לכם עם ילדים יראי
 שמים ותגדלו את הילדים תצטרכו עוד הרבה חתולים להחליף
 לילדים עד שיגיעו לבר מצוה ואחר כך הקדוש ברוך הוא יעזר יהיו
 בר מצוה ואחר כך עד שיגיעו לגיל שדוכים אני מאחל לכם מכל הלב
 שיהיה לכם הרבה יותר קל, אבל תדעו לכם רוק עד שלא מתחתן הוא
 עושה לעצמו כל מיני תכנונים אני יהיה אני יתחתן יהיה לי עשר ומה
 לא כל אחד מה שיהיה וכו', כל רוק זה ככה, בדרך הטבע בואו נדבר

מגשמיות, בגשמיות מתארים לעצמם מה אשתי אני יכניס אותה בכיס הקטן, היא תעשה כמו שאני רוצה, ברוחניות אני עכשו היצר מתגבר עלי ויש לי כל מיני מכשולים בחיים כמו כל בחור, אם הראשית חכמה מביא בשער התשובה פרק ב' אומר בדברים שהבחורים צריכים לחזור בתשובה בפגם הברית שאין אחד שיהיה נקי מזה, ומתי הוא כתב את זה, אתם יודעים שהראשית חכמה היה התלמיד של רבי משה קורדבירו הרמ"ק שהקבר שלו ממש לרגלותיו של האריז"ל שהוא היה בזמן האריז"ל, זאת אומרת האריז"ל נפטר בשל"ג, הוא נפטר לפני זה כי האריז"ל אמר עליו הספד, ומשל"ג עד עכשו תשס"ט זה חשבון של ארבע מאות וארבעים ושש שנים, ותתארו לעצמכם מה היה צפת, אומרים עיר צפת מאז חתימת התלמוד לא היה דבר כזה בכלל ישראל שעיר כל כך קדושה שעוד לא היה במקום אחד דבר כזה, הרבי זה האר"י הקדוש הרב זה מר"ן הבית יוסף הבעל דרשן זה האלשיך הקדוש הפיטן זה רבי שלמה אלקבץ שעשה את הלכה דודי, השמש היה החרדים, ממש היו גאונים גדולים אז, והכל מצמצם במקום אחד, המדרש שמואל שעשה פרוש על אבות גם כן הוא היה צעיר התלמידים ומה שמספרים ספורים מה שהיו שמה אז חכמים גדולים מאד, עד כדי כך שרצו לעשות אז למנות את מר"ן שהוא יהיה ראש הסנהדרין, היה משהו נפלא, ולהבדיל אלפי הבדלות הערביות איך הן הלכו, עם עשרים סמרטוטים עליהן ורק ראו את שתי העינים, פריצות הם ראו? הם היו עם כל מיני סמרטוטים, אף על פי כן בדור הזה הוא כותב היום אין בחור אחד שיהיה נקי מפגם הברית, אתם יודעים מה זה זה לא יאמן כי יספר, וזה כתוב לא אמרתי ראיתי זה כתוב בראשית חכמה, עכשו הבחור עבר מה שעבר והוא עושה תמיד חשבון אתה יודע מה אחר החתנה יהיה לי כבר קדשת המח וקדשת הברית אז אני יתחיל ללמד ואז הכל יסתדר, בשביל זה תמיד אמרתי לכם שפדאי כבר לתפס לא לחכות, אחר החתנה תתודעו שהחיים זה לא כמו שחלמו, המציאות הוא מראה עד שלא מתחתנים לא יודעים מה

זֶה, בּוֹדָאֵי אֲנִי מֵאֲחֵל לְכֻלְכֶּם כֹּל טוֹב, כְּכֹר מֵתַשְׁכ"ד עַד עַכְשָׁו זֶה
בְּדִיּוֹק אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנִים עַד תַּשְׁכ"ד הֵייתִי סְגוּר וּמְסֻר לְגַמְרִי,
בְּקִשֵׁי אֶפְלוּ דְבַרְתִּי עִם אֲשֵׁתִי, הֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סִבֵּב סְבוֹת אֲנִי לֹא
עַכְשָׁו יֵאָרִיךְ בְּסַפּוּרִים שֶׁהִתְחִילוּ לְבוֹא אֵלַי בַּחֲוָרִים אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִי
אָמַר לָהֶם מָה אָמַר לָהֶם מֵתַשְׁכ"ד, מֵאָז עַד עַכְשָׁו אֲנִי עוֹסֵק בְּשִׁלּוּם
בֵּית, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם בְּמִשְׁפָּחָרְךָ אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנִים לֹא יֵצֵא מֵהֵיךְ שְׁלִי גַט
רַק פְּעָמִים שֶׁפְּשׁוּט בָּאָה אֵלַי אֲשֶׁה צְעִירָה מִמֶּשׁ בּוֹכָה בּוֹכָה וּמְסַבֵּנָה
עֵבֶר עָלֶיהָ מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים הִיא כְּכֹר הֵיטָה גְרוּשָׁה פְּעָמִים וְזֶה הִבְעֵל
הַשְּׁלִישִׁי הִיא מִתְבַּיֶּשֶׁת מֵהַמִּשְׁפָּחָה מָה עוֹד פֶּעַם לְהִתְגַּרֵּשׁ, וּמָה הֵיךְ
הַסַּפּוּר אֲנִי רַק נוֹתֵן דְּגָמָא, הָאֲבָא הַכְּרִיחַ אוֹתָהּ לְהִתְחַתֵּן עִם אֵיזָה
בַּחֲוֹר שֶׁהִיָּה יוֹתֵר מְבָרָךְ מִמֶּנָּה, וּפְשׁוּט הִיא נִגְעָלֶת מִמֶּנּוּ, צְרִיךְ לְהִיּוֹת
אֲהָבָה, אָבֵל קַח בַּחֲוֹר הִיָּה כְּעוֹר וְסִפְרָה לִי שֶׁפְּשׁוּט הַכְּרִיחוּ אוֹתָהּ
לְהִתְחַתֵּן עִם הַבַּחֲוֹר הַזֶּה בְּשִׁבִּיל כֶּסֶף וְכָבוֹד, וְהוֹלִידָה יֶלֶד אָבֵל לֹא
יִכְלָה יוֹתֵר בְּרַחֲמָה עַד שֶׁהוֹצִיאָה מִמֶּנּוּ גַט, הִיא רָצְתָה לְהַסְבִּיר לִי
וּלְשַׁכְּנֵעַ אוֹתִי, לֹא צְרִיךְ לְשַׁכְּנֵעַ אוֹתִי, וְהַשְּׁנִי אוֹמֵר שֶׁהִיא נִפְלָה בַּפֶּחַח,
רָצָה כָּל כֶּף לְבָרַח מֵהָהוּא, אִזּוּ מָה עַכְשָׁו, הִיא לֹא רוֹצָה לְהִתְגַּרֵּשׁ אָבֵל
הִבְעֵל שְׁלָהּ רוֹצָה לְהִתְגַּרֵּשׁ, תְּבִיא אֶת בְּעַלְךָ אֲנִי רוֹצָה לְשַׁמֵּעַ, כִּי אֲנִי
מֵאֵד נִגְדַּת גְרוּשִׁין מָה שָׂרַק לֹא יֵהִיָּה אֵינִן גְרוּשִׁין, זֶהוּ זֶה, לָמָּה כִּי רַבְּנוּ
ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רס"ה) שֶׁהִנְשַׁמּוֹת הֵם אוֹתוֹ נִשְׁמָה
לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם הָאֲשֶׁה וְהִבְעֵל הֵם אוֹתוֹ נִשְׁמָה, רַק יִרְדוּ בְּזֶה הָעוֹלָם
הַתַּפְּצָלוֹ הוּא יִרְדַּת דְּרָךְ זוּג הוֹרִים אֶחָד וְהִיא יִרְדָּה דְּרָךְ זוּג הוֹרִים
אַחֲרֵים, וְעַד שְׁמוּצָאִים אֶת עֲצָמָם זֶה הַקְרִיעֵת יָם סוּף זֶה מֵאֵד קֶשֶׁה,
אָבֵל כִּיּוֹן שְׁמִצָּאוֹ אֶת עֲצָמָם, הָאֲר"י הֶקְדוּשׁ אוֹמֵר יֵשׁ אֶחָד שֵׁישׁ לוֹ
כְּמָה זְווגִים, הֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ שְׁלֹא נִדְעַ מְצָרוֹת כְּאֵלוֹ
שֶׁצְרִיךְ לְעֵבֶר שֵׁישׁ לוֹ כְּמָה זְווגִים וּבַתְקוּנִי זֶה תְּקוּן י"ד שְׁמָה הוּא
מְבִיא הַשֵּׁם יִשְׁמַר שְׁאֲדָם זֶה לֹא הִיָּה הַזְּווג שְׁלָךְ וְהַצְרַכְתָּ לְהִתְגַּרֵּשׁ
וְעַכְשָׁו הַשְּׁנִיָּה זֶה שְׁלָךְ, הַלּוֹאֵי שְׁלֹא נִדְעַ מְזָה, הִיא אוֹמֶרֶת שֶׁהִיא לֹא
רוֹצָה לְהִתְגַּרֵּשׁ זֶה הַפְּעַם הַשְּׁלִישִׁי יִגִּידוּ שֶׁהִיא מִשְׁגַּעַת וּמִטְרַפֶּת, זֶה
סַפּוּר מֵאֵד נְדִיר, אֲנִי מֵאֵד מְקַצֵּר, אֲנִי אוֹמֵר לְכֶם לָמָּה הֵיךְ אֲצִלִּי בְּמִשְׁפָּחָךְ

ארבעים וחמש שנה שעברו כמה אלפי אנשים וברוך השם עשיתי
 שלום בית, תמיד אני אוהב לדבר עם שני הצדדים, והזוג באו לא
 לוקח הרבה זמן אני צריך רק כמה דקות, תגיד לי למה אתה רוצה
 להתגרש יש לך אשה והוא מתחיל לשבח את אשתו שהיא יפה
 וחמודה והכל, היא לא בתיה בת פרעה אני משה רבנו ואני צריך
 בתיה בת פרעה, ראיתי תכף ומיד רחמנא ליצלן זה מטרף לגמרי,
 קדם חשבתיו שזה בדיחה, אבל עם התנועות של משה רבנו והוא
 קרע את הים והוא הוריד את הלוחות, לא נכנסתי, שמעתי אתה צודק
 משה רבנו צריך את בתיה בת פרעה, ואמרתי לאשה עכשו זה כבר
 לילה בדרך כלל גט לא נותנים בלילה רק כשבוער מאד מאד
 שחוששים שהבעל יברח והיא תשאר עגונה או נותנים בלילה גט,
 וזה היה לי ספור כזה שפעם הצלתי בחור רצו להכניס אותו בבית
 סהר להרבה שנים אז הייתי באמצע, אני לא עסקתי בשלום, פשוט
 הצלתי בחור והיה גט באמצע הלילה, הבטחתי למשפחה לפעל אצל
 הבחור, אבל האשה הזו אמרתי לה מחר בבקר איך שרק השמש יצא
 תעמדי אצל הרב מדעבריציץ הוא עסק בגטין תעמדי לו על הראש
 שמכרח להיות גט כי עוד מעט תשארי עגונה לעולם ועד, כי האדם
 הזה יקבל עוד מעט שבר עצבים והוא לא יוכל לתת גט, ואחר כך
 היה פעם עוד דבר כזה גם דבר מאד מלכלך זה במשך ארבעים
 וחמש שנים, האבא זי"ע היה לו בית דין והיה ראש בית דין ארבעים
 שנה לא היה שבווע שלא היה שתים שלש ולפעמים חמש גטין כל
 שבווע, אני אמרתי תמיד לאבא אבא אני הייתי מציל תשעים וחמש
 אחוז, מה לעשות הרבנים מנסים וזה לא הולך, מה יכול רב לעשות
 מדבר ומדבר, למה אני מקדים לכם את זה, אז אני יודע מה זה, אני
 חי עם זה וברוך השם הצלתי משפחות, תמיד אני מדבר עם אנשי
 שלומנו בענין שלום בית, לעולם זה שתי שיחות בשיחות הר"ן, (סימן
 רס"ג רס"ד), אשה אומרים חכמינו הקדושים נשים הן עולם בפני עצמן,
 אז בחור רוק לא מבין את זה, עד שלא מתחתן אז מתחיל לראות זה
 לא כל כך ורד כמו שחשבתיו ומתחיל להיות בעיות, זה בחור שלא

צִיַּת אוֹתִי, אִם הִיִּית מְצִיַּת אוֹתִי הִיָּה וְרַד כָּל הַחַיִּים שְׁלֶךְ, כִּי יִכּוֹל לִהְיוֹת וְרַד, צָרִיךְ לִהְיוֹת וְתָרֵן, אַתָּה לֹא רוֹצֶה אֲזוּ תִלְמַד אֶת זֶה עַל הַבֶּשֶׁר שְׁלֶךְ, זֶה לְגַבֵּי נְשׂוֹאִין, אַחַר כֵּךְ מִתְחִיל אֵין לִי יְלָדִים בּוֹכִים הוֹלְכִים לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים וּבְרוּךְ הַשֵּׁם כְּשׂוֹזְכִים יֵשׁ כֶּבֶד בֶּן אוֹ בַת אֵיזָה שְׂמִיחָה, לָמָּה לֹא זֶה הַכִּיָּף בֶּן אוֹ בַת נוֹלַד לִי, בְּכוֹרָה אוֹ בְּכוֹר מִמֶּשׁ הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוּלָּה, וּמִתְחִילִים לְדַאֵג לֹא יוֹשְׁנִים פַּעַם הִיא וּפַעַם הוּא וּפַעַם רַבִּים מָה אֲנִי יִשְׁמַר עַל הַיְלָדִים אֲנִי צָרִיךְ לְקוֹם בְּפֶרֶט אֲשֶׁה צָרִיכָה לְהִינִיק הוּא יוֹשֵׁן כְּמוֹ אֶדוֹן וְהִיא מִסְכָּנָה כָּל שְׁעֵתִים צָרִיכָה לְקוֹם הַגָּבֵר לֹא מִבֵּין אֶת זֶה, אֲנִי סִפְרָתִי לָכֶם אֲנִי לֹא יוֹדַע אִם אַתֶּם זוֹכְרִים עַדִּין אָבֵל אֲנִי תְּמִיד עֲשִׂיתִי עֶסֶק עִם אֲשֵׁתִי, אֲנִי מִמִּילָא עַר מֵאֵד מֵאֵד מֵאַחַר כָּל לֵילָה, עַד שְׁלֹשׁ וַחֲצִי בַלֵּילָה אֲנִי מִמִּילָא עַר, אִם הַיְלָדִים יִתְעוֹרְרוּ אֲנִי יִתֵּן לָהֶם בְּקִבּוּק, וְלֹא פַעַם אֶחָד כִּכָּה לְמִדְתִּי אֲצַל כָּל הַחֲמֵשׁ יְלָדִים שְׁלִי לְמִדְתִּי עִם הַגְּמָרָא וְהַחֲזוּקָתִי אֶת הַבֶּן אוֹ הַבַּת, וְלֹא הֶלֶךְ קָל, אַחַר כֵּךְ אֲנִי רוֹצֶה לִישֵׁן אֲזוּ אַתָּה תִּקְוִמִי, אָבֵל מָה יְלָדִים קִטְנִים זֶה בְּעִוֹת קִטְנוֹת, מִתְחִיל צָרִיכִים לְרוּץ לְרֹפֵא פַּה חֵם גְּבוּהָ פַּה הַשֵּׁם יִשְׁמַר שְׁלֹא נִדַע מְצָרוֹת תִּינוּק בּוֹלַע מִשְׁהוּ מִפְּחִידִים צָרִיכִים לְרוּץ, לָמָּה אֲנִי מִקְדִּים לָכֶם אֶת זֶה, לְהִרְאוֹת לָכֶם אֶת הַחַיִּים אֵיךְ זֶה הוֹלֵךְ אֵיךְ אוֹמְרִים יְלָדִים קִטְנִים בְּעִוֹת קִטְנוֹת יְלָדִים גְּדוּלִים בְּעִוֹת גְּדוּלוֹת, מִתְחִילִים כֶּבֶד אֶת הַחִידוֹר, הִנֵּה יֵשׁ לִי בְּעֵיָה עִם הַרְבֵּי אוֹ שְׁהוּא מִשְׁגָּע נוֹתֵן צְבִיטָה לְבֶן שְׁלִי בְּקִשִּׁי הוּא בֶּן שְׁלֹשׁ בֶּן אַרְבַּע וְנוֹתֵן סְטִירָה, אָבֵל הוּא רֵץ הוּא זֶה, אֲזוּ מָה לֵּילַד אַתָּה נוֹתֵן סְטִירָה בְּגִיל שְׁלֹשׁ אַרְבַּע, וְכִכָּה מִתְחִיל הַחַיִּים וְאֲזוּ הַרְבֵּי קוֹרָא לִי וְהוּא כֶּבֶד יֵלַד טוֹב אֲזוּ יֵלַד אַחַר מִתְחִיל אַתּוֹ, וּפַה בָּא חַר בְּרֹאשׁ וְצָרִיךְ לְקַחַת אוֹתוֹ, עַד שְׂרוּאִים יְלָדִים בַּר מְצוּנָה הַרְבֵּה עוֹבֵר עַל הַהוֹרִים וְזֶה אֲצַל כָּלֶם כִּכָּה, אֵל תַּחֲשִׁבוּ שְׂזֶה הוֹלֵךְ כָּל כֵּךְ חֶלֶק, בֵּין כֵּךְ יֵשׁ דְּאִגוֹת שְׁל פְּרָנְסָה שְׂזֶה מִשְׁהוּ שְׁהוֹרֵג אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, הַמְדַרְשׁ אוֹמֵר בְּפֶרֶשֶׁת מִשְׁפָּטִים אִם יִשְׁמֹו אֶת כָּל הַצָּרוֹת בְּכַף מֵאֲזַנִּים אֶחָד וְעֵנִיּוֹת בְּכַף מֵאֲזַנִּים שְׁנָיָה הַעֲנִיּוֹת יְכַרִּיעַ, זֶה פַחַד מָה חֶסֶר צָרוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמַר אוֹ אֵיךְ יֵשׁ צָרוֹת, אֵף עַל פִּי כֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים עֲנִיּוֹת מְעַבִּיר

על הדעת רחמנא ליצלן, מעביר על דעת קונו ועל דעתו, אם אין
 פרנסה אדם משתגע, אוי ואבוי אם אין מה לתת לאכל, ואני למדתי
 את זה על הבשר שלי, והיה הרבה הרבה מהזמן שלכם שרצו להעריך
 אותי מהדירה והמכלת לא רצה למכר לי והאטליז לא רצה למכר לי,
 עברתי את זה בחיים, עבר עלי הרבה משברים וגלים, אתם לא
 יכולים לתאר מה עברתי בחיים אז אני מנסיון מדבר את זה, אני לא
 מדבר ממה שקראתי את זה בספרים, למדתי את זה על הבשר שלי,
 ועד שבר מצוה אחר כך מתחיל בעיות, אתם יודעים ילדים גם להם
 יש חברים עד שזוכים לראות לחתן אותם אז עומדים כבר תחת
 החפה ואני לא מדבר כמה כסף זה עולה, הקדמתי את זה עד שלא
 לומדים על הבשר אתה לא יכול להסביר את זה ואתם לא יכולים
 להבין את זה, עברתי אתכם עכשו מגיל חמש עשרה שש עשרה עד
 גיל שלשים ושתים שלשים וארבע לא כל אחד מחתן בגיל שבע
 עשרה, אז עד שאדם מגיע לגיל שלשים וארבע שנים, אחר כך
 מתחיל חתנתי את הבן חתנתי את הבת, וזה לא הלך קל, פה זורקים
 את האשמה על האשה והאשה זורקת את האשמה עליך אתה חייב,
 אתה פונקת אותם אני אומר להפך את פונקת אותם, וזורקים אחד על
 השני את האשמה, ואחר כך מחתנים, אומרים מי הכי שמח בחתנה
 יש חתנה רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ל"ג ל"ד) על הפסוק ויחד
 יתרו מסביר שמה רבנו ז"ל שבחתנה אנחנו רואים הרבה שמחות,
 הרבה אנשים שמחים, זה שמח תראה נתנו לי אכל איזה טעים, אני
 הייתי פעם בחתנה עשירה גדולה, היה קרוב משפחה, היה יהודי
 שאף פעם לא אשפח את זה, הוא היה רעב, ובדגים בקש עוד מנה
 דגים ועוד מנה, וחלה, ואחר כך זה היה חתנה כל כך עשירה שנתנו
 המנה העקרית היה אנו קטן צלוי לכל אחד, היהודי כל כך הצטער
 הוא היה כבר מלא עם דגים פי מלא את עצמו עם חלה ודגים, וכל
 הדאגה שלו היה איך שהפסיד, עד עכשו כשאני נזכר מזה אני צוחק,
 איפה היה השכל שלו, הוא אמר מה אני עושה עם זה, אם הייתי יודע
 הייתי ממלא את עצמי עם חלה? מתי רואים אנו קטן, וזה מה שרבנו

ז"ל אומר (שם) שְׁמַדְבַּר מַחְתְּנָה שְׁאָחַד שְׁמַח עִם הָאֵכֶל, יֵשׁ אֲנָשִׁים
 שְׁלֹא שְׁמַחִים עִם הָאֵכֶל אֲלָא שְׁמַחִים עִם הַמּוֹזִיקָה מִשְׁהוּ מִשְׁהוּ,
 וּמִכָּל שְׂכָן ... כֹּלָם רְצִים אֵלָיו וְכֹלָם שׁוֹמְעִים וְנִהְנִים אִיזָה
 שְׁמַחָה, וְיֵשׁ פְּשׁוּט בָּאִים לְרֵאוֹת קְרוּבִים כֹּל כֶּךָ שְׁמַחִים לֹא רְאִינוּ אֶת
 עֲצָמָנוּ כֹּל כֶּךָ הַרְבֵּה שָׁנִים, אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל שֵׁישׁ שְׁמָה כֹּל מִיָּנִי אֲנָשִׁים
 שְׁשְׁמַחִים בְּדָבָר אַחֵר, מִי הֵכִי שְׁמַח חֲתָן וְכֵלָה, בְּרוּךְ עֲדִין לֹא מַעֲנִין
 אוֹתָם מּוֹזִיקָה לֹא מַעֲנִין אֶת הָאֵכֶל הַלְּוֹאִי שֶׁנִּגְמַר וְנִלְךָ הַבֵּיתָה, הֵם
 הֵכִי שְׁמַחִים, הַפְּתָגָם עֲמָמִי זֶה הֵכִי שְׁמַחִים זֶה הַשְּׁתִי הַהוֹרִים, לְמָה
 כִּי הֵם סָבְלוּ כֹּל כֶּךָ הַרְבֵּה מֵהֵבֵן שְׁחִפּוּ לַעֲשׂוֹת שְׁהַחֲיִינוּ לְהַפְטֹר כְּכָר
 מֵהַצָּרָה הַזֹּאת הוּא עֲשֵׂה לִי אֶת הַמּוֹת כֹּל הַחַיִּים שְׁלִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם הוּא
 יוֹצֵא מִהַבֵּית שְׁלִי, וְעוֹד מַעֲט הֵם יְתוּדְעוּ אִיזָה תִּכְשִׁיט יֵשׁ לִי, וְלִהְפֹךְ
 גַּם הַהוֹרִים שְׁלָה כֹּל כֶּךָ שְׁמַחִים הַבַּת עֲשֵׂתָה לָנוּ אֶת הַמּוֹת בַּחַיִּים,
 אֲנַחְנוּ לֹא יִכְלָנוּ לְחַכּוֹת עַד שְׁנַת־פֶּטֶר מִמֶּנָּה, עוֹד מַעֲט הֵם יִדְעוּ אִיזָה
 סְחוּרָה, אִזּוּ הֵם שְׁנִיָּהֶם הֵכִי שְׁמַחִים, אִזּוּ הִגַּעְנוּ לַחְתְּנָה, מִי אֹמֵר הַשֵּׁם
 יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא נִדְעַ מַצְרוֹת, אֲנִי מְדַבֵּר אֵלֵיכֶם בְּתוֹר הוֹרִים
 בְּזַבְזוֹנוֹ כִּסְפִים סָבְלוּ שְׁבַע עֶשְׂרֵה שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה לֹא
 בְּכֹל חֲתָנָה יֵשׁ חֲתָנָה שְׁבִקְשִׁי פְּתַחְתֶּם אֶת הָעֵינַיִם אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְדַבֵּר
 כִּי עוֹד מַעֲט אֲנִי עֹלוּל לְהַסְתַּבֵּךְ פֹּה, אֲבָל מִי אֹמֵר שְׁאַתֶּם יוֹדְעִים רַב
 הַבְּחוּרִים עִם זְקֵנִים מְסַכְּנִים אֲנִי רוֹאֶה בַּחוּרִים תְּסַתְּכְלוּ מֵהַ שְׁקוּרָה
 בְּטַבְּרִיָּה עַכְשָׁו בֵּין הַזְּמַנִּים מֵהַ יֵשׁ לָהֶם לְרֵאוֹת שְׁמָה, פְּשׁוּט בַּחוּרִים
 צְרִיכִים לְהַתְחַתֵּן זֶה לֹא בְּרִיא, לֹא הָאֲדָמוֹר וְלֹא הָרַב וְלֹא הָרֹאשׁ
 יְשִׁיבָה וְלֹא הַמְּשַׁגִּיחַ, שֶׁב וְתִלְמַד וְתַתְּפֹטֶר מֵהַיֵּצֵר הָרַע, נִתְּתָ מְכָה עַל
 הַסְּטָנְדֵר אֲבָל הַיֵּצֵר הָרַע יוֹתֵר חֲזָק מִמֶּךָ וְכו', מֵהַ עוֹשִׂים בַּחוּרִים
 מִיְשִׁיבוֹת טוֹבוֹת, אֲנִי לֹא מְדַבֵּר כְּכָר מַחְסִידִים, אֲנִי מְדַבֵּר מֵהָעוֹלָם
 הַלִּיטָאִי, מְסַכְּנִים הֵם מַחְפְּשִׂים בַּת הֵם תּוֹפְסִים הַשֵּׁם יִשְׁמַר אֶת עַם
 יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי מִבֵּין אוֹתָם, עַד לְאַחַר־וְנָה אֶסְרוּ בִישִׁיבָה לִיטָאִית לְדַבֵּר
 מִשְׁדוּךְ לְפָנַי עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה, תִּשְׁכַּח, בַּחוּר כְּתוּב בְּשִׁלְחָן עֲרוּךְ
 מִרְ"ן פּוֹסֵק מַצּוּה מִן הַמְּבַחֵר לְהַתְחַתֵּן בְּגִיל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וְלִהְלֹאִי
 שְׁהִיוּ מְקִימִים אֶת זֶה אִזּוּ הָיוּ פּוֹטְרִים הַמוֹן בְּעִוֹת אֲבָל בְּנֵיו יוֹרֵק הַחֶק

בְּשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה בְּטַקְסֵס הַחֶק בֶּן אַרְבַּע עֶשְׂרֵה, נִו תִּהְיֶה יוֹתֵר חֶכֶם
 מֵהַגּוֹיִים, גּוֹיִים בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַגְּמָרָא אוֹמֵרֵת אִם אַתָּה תִּגִּיד תּוֹרָה
 בַּגּוֹיִים אֵין תּוֹרָה בַּגּוֹיִים, אִם תִּגִּיד חֻכְמָה בַּגּוֹיִים יֵשׁ חֻכְמָה בַּגּוֹיִים,
 אָבֵל אַחֵר כָּל הַסִּבָּל שְׂסוּכָלִים וְאַחֵר כֶּךָ כְּשִׁחַתְנַתִּי אֵת הַבֶּן וְאֵת הַבַּת
 וְהַשֵּׁם יִשְׁמַר נִפְלְתִי בַּפֶּח הַבַּת שְׁלִי נְתַתִּי לְאִיזָה בַּחוּר מְשַׁגֵּעַ רַחֲמָנָא
 לִי צִלָּן הוּא עֲצַבְנִי וּמוֹצִיא אֶת הַכַּעַס שְׁלוֹ עַל אִשְׁתּוֹ וְנוֹתֵן לָהּ מִכּוֹת
 רִצְחָ, אַתֶּם יוֹדְעִים אֵיךְ שֶׁהָאָבָא אוֹכֵל אֶת עֲצָמוֹ הָאָמָא אוֹכֵלֵת אֶת
 עֲצָמָה, אֲנִי נְתַתִּי אֶת הַבַּת שְׁלִי לְמִטְרָף הַזֶּה לְמִשְׁגָּע הַזֶּה, אֲנִי יָבוֹא
 וְיִטְרָף אוֹתוֹ, וְהוֹלֵךְ מִכּוֹת אַתֶּם יוֹדְעִים אֵיךְ שֶׁזֶה הוֹלֵךְ, מִי אוֹמֵר
 כְּשֵׁישׁ כֶּכֶר יְלָדִים יֵשׁ לִי כֶּכֶר נִכְדִים וְאַחֵר כֶּךָ מִתְגַּרְשִׁים וְלִקְחַת בְּבֵית
 חִזְרָה גְרוּשָׁה וְיְלָדִים זֶה הַמְּוֹת, אֲזִ עֲכָשׁוּ לֹא צִירְתִּי לָכֶם מִגִּיל שֶׁהֵייתֶם
 אֲצָלִי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וְכֵן ... הִיָּה אֲצָלִי בְּגִיל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה וּבֵא עִם חֲלֻצָה
 יְלִדוּתִית וְעָשָׂה אֲצָלִי אֶת הַבֵּר מְצוּהָ, וְהַיּוֹם בְּרוּךְ הַשֵּׁם אִיפֹה שֶׁתִּשְׁאַל
 אוֹתוֹ בְּש"ס, אֲזִ הִיָּה לִי כַּחוֹת לְקַחְתִּי אֶתְכֶם בְּגִיל צְעִיר, לְמָה הִקְדַּמְתִּי
 לָכֶם אֶת זֶה, אַתֶּם כֶּכֶר לֹא זוֹכְרִים אֶת זֶה, אוּלַי קִצַּת אַתֶּם זוֹכְרִים
 שְׁמוֹהֲרָא"ש צָעַק עָלַי מוֹהֲרָא"ש נָתַן לִי פַעַם עֲנֹשׁ... וְכדוּמָה,
 אָבֵל אֵיךְ שֶׁגְּדַלְתִּי אֶתְכֶם בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי מְקוּהָ שֶׁפִּנְקִיתִי אֶתְכֶם דִּי טוֹב
 כָּל הַשָּׁנִים פֹּה וְשָׁמָּה תֵּרְאוּ גַם אֲנִי בֶּן אָדָם מוֹצִיאִים לִי אֶת הָעֲצָבִים
 וְהִיָּה לִי מְאֹד קָשָׁה הַחַיִּים, הִנֵּה אֲנִי עוֹד שְׂבוּעִים נִכְנָס בְּגִיל שִׁיבָה
 בְּגִיל שְׂבָעִים, מָה יִהְיֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ, אָבֵל בְּגִיל שְׂבָעִים
 צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּרָכָה שֶׁהִחְיִינוּ, אָבֵל נִכְנָסִים בְּגִיל שְׂבָעִים עוֹכְרִים
 אֶת הַשְּׂבָעִים אֲזִ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּרָכָה, אֲזִ עֲבַרְתִּי הַרְבֵּה בַּחַיִּים אֶף
 עַל פִּי כֵן פְּשוּט גְּדַלְתִּי אֶתְכֶם בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַמּוֹן הַמּוֹן בְּרַחוּ, אָבֵל
 הַשְּׂמִחָה שְׁלִי תְּמִיד הַשְּׂמִחָה שְׁלִי אֶפְלוּ אֵלּוּ שְׂבָרְחוּ, אָבֵל דְּבַר אֶחָד
 בְּרוּךְ הַשֵּׁם בְּרַחֲמֵי עַם עֵשׂוֹר פְּעָמִים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה אוֹ עֵשְׂרִים
 פְּעָמִים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה אוֹ גְּמַרְתִּי ש"ס פַּעַם אוֹ פְּעָמִים אוֹ שְׁלֹשׁ אוֹ
 עִם שְׁלֶחֶן עָרוּךְ בְּרוּךְ הַשֵּׁם, עֲכָשׁוּ תִּבְרַח לְמִקּוּמוֹת אַחֲרִים תִּאֲמִינוּ
 לִי לֹא פִתַּחַת סִפּוֹר וְלֹא לְמַדַּת אֵל תִּסְפּוֹר סְפּוּרִים וּבְרַחֲמֵי, בְּסִדְרָא אָבֵל
 עֲכָשׁוּ מָה יֵשׁ לָךְ כְּלוּם אָבֵל אֲצָלִי קִדְּם בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֶפְלוּ בְּרַחֲמֵי אֶפְלוּ

שְׁאַתָּה מְדַבֵּר עָלַי כָּל דְּבַר אֲסוּר וְאֶפְלוּ אֶתָּה בָּא כְּבָר חֲתוּל, אֵל תִּצְחָקוּ, כָּל דְּבַר זֶה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, הֵיוּ תַלְמִידִים שָׂרְצוּ לְהַכְנִיס אוֹתִי פְּשׁוּט בְּבֵית סֵהָ, זֶה פְּשׁוּט רָצָה לְהַרְג אוֹתִי, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, אֲנִי לֹא יִכְנַס עִכְשָׁו בְּפְרֻטִים, אִז אֶתֶם רוֹאִים מֶה קוֹרָה פֹּה, גִּדְלַתִּי אֶתְכֶם בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי לֹא מִתְחַרֵּט בְּאַמַּת, תְּמִיד דְּבַרְתִּי אֶתְכֶם, הִנֵּה ... תְּמִיד אוֹמֵר לִי תוֹדָה מוֹהֲרָא"ש אֲנַחְנוּ זוֹכְרִים שְׁלַמְדַּת אֶתְנוּ חֲמֵשׁ לְמַדַּת אֶתְנוּ תְּרִי"ג מְצוּוֹת וּמְדַרְשׁ, הִיָּה תְּקוּפוֹת, אִיזָה כִּיָּה הִיָּה, וּכְרוּךְ הַשֵּׁם הִתְחַתְּנֶתֶם, כָּל הַכּוֹנֵה שֶׁהִיָּה שְׁצַעֲקָתִי עֲלֵיכֶם רְצִיתִי שֶׁתְּהִיוּ מוֹכְנִים לְחַתְּנָה, מֶה הִיָּה כָּל הָעַל שְׁלִי שֶׁתִּזְכּוּ לְהִתְחַתֵּן מֶה שִׁוִּיתָר מֵהָ, כִּי בָּאִים אֵלַי וּבָאוּ אֵלַי בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים בְּחוּרִים לְאַלְפִים לֹא לְמֵאוֹת, זֶה בָּא פְּשׁוּט קֹדֶם כָּל מִתְנָה מֵהַשָּׁמַיִם וְאַחַר כֵּךְ מְנַסִּיּוֹן, אֶתֶם יוֹדְעִים עִכְשָׁו יֵצֵא כְּרֶךְ ע"ג אֲשֶׁר בְּנַחַל, זֶה בְּדִיוֹק שֶׁשׁ עֲשָׂרָה אֶלֶף מְכַתְּבִים, אוֹלֵי תַחֲשׁבוּ שְׁאַנִּי אוֹלֵי מְגוּזִים אִם אֲנִי עִכְשָׁו יִדְפִּיס אֵת כָּל הַסְּפָרִים אֲנִי צָרִיךְ פְּשׁוּט, הֵם לֹא יְכוּלִים לַעֲמֹד בְּקֶצֶב, יֵשׁ חֲמֵשׁ מֵאוֹת כַּרְכִּים בְּלֵי גִזְמָא, זֶה לֹא הִיָּה וְלֹא יִהְיֶה דְּבַר כְּזֶה, לְמַעַלָּה חֲמֵשִׁים אֶלֶף מְכַתְּבִים שְׁבַמְכוּנָה, הַיּוֹם כְּבָר נֶאֱבַד לִי אֶלְפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת אוֹ שְׁלֹשׁ אֶלְפִים כַּרְכִּים, אָבֵל עֲשִׂיתִי אֵת זֶה בְּכַרְכִּים, קֹדֶם כָּל אֶפְלוּ שִׁימְחֵק יֵשׁ בְּכַרְכִּים חֲמֵשִׁים אֶלֶף מְכַתְּבִים עַד הַלֵּילָה הַזֶּה, אֶתֶם יוֹדְעִים מֶה זֶה, וְאִיפֹה סְפָרִים אַחֲרִים מֶה שְׁמַנְחָ עוֹד בְּכַתֵּב יָד, זֶה בָּא פְּשׁוּט מְנַסִּיּוֹן, וְאֲנִי רַק עוֹנָה אוֹלֵי לְשִׁתִּי אַחוּז מִמָּאָה, אֲנִי מְקַבֵּל כָּל יוֹם פְּקֻסִים וְהַשְׁלַחָן שְׁלִי מְלֵא, מֶה לְמַדַּתִּי אֶתְכֶם תְּמִיד תִּרְאוּ כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים לֹא הַכֵּל הוֹלֵךְ כְּמוֹ שְׂרוּצִים צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, זֶה מֶה שֶׁתְּמִיד אֶמְרָתִי, הֵייתֶם צְעִירִים לֹא קִלְטֶתֶם אֶמְרָתִי אוֹלֵי אֲנִי מְגוּזִים אָבֵל עִכְשָׁו אֶתֶם כֻּלָּם לוֹמְדִים עַל הַבְּשָׂר שְׁלֹכֶם, אָבֵל כָּל הַזְּמַן שֶׁהֵייתֶם אֶצְלִי מֶה חִזְקָתִי אֶתְכֶם מֶה לְמַדַּתִּי אֶתְכֶם מֶה אֶמְרָתִי לְכֶם, אִיךְ אֲנִי אוֹמֵר תְּמִיד וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בֵּימֵינוּ וְהוֹי"ה בְּרַךְ אֵת אַבְרָהָם בְּכ"ל שְׁלֹשׁ דְּבָרִים לְמַדַּתֶּם אֶצְלִי ב'שׁוּל כִּי הָאִשָּׁה כְּשֶׁהִיא בְּהַרְיוֹן הִיא מְקִיָּאָה הִיא לֹא יְכוּלָּה לְסַבֵּל רִיחַ שֶׁל אָכָל, אִם אֲנַחְנוּ הֵיינוּ בְּהַרְיוֹן הֵיינוּ אוֹמְרִים בֹּא לַעֲשׂוֹת הַפְּלָה אֲנִי לֹא יְכוּל, שְׁעָה אֶחָד

עושה לי בוקסים בבטן תלך מפה תעוף מפה, אנחנו מקבלים מכה קטנה באצבע משתגעים, אשה צריכה לסבל תשע חדשים ולא אני אומר את זה רבנו ז"ל אומר את זה, רבנו ז"ל אומר הלא הנשים הן סובלות צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהן צער העבור והלדה והגדול, בא הבעל מזל טוב כלם אומרים מזל טוב, היא סוחבת בבטן ואל תשכחו הדמיון אצל אשה, כל אחד יש לו דמיונות, אבל אשה כשהיא בהריון היא מדמיינת השם ישמר אם העבר יהיה בעל מום או עור איזה מחלות יש אשה בפחד, היא למעשה היא סוחבת בבטן תינוק, אני מפחדת אולי יצא בעל מום אולי אוטיסט, מנגולי, זה הקללה הכי גדולה, עדיף לא להוליד ילדים משייהיה לו בן או בת מנגולית השם ישמר או אוטיסט השם ישמר זה הקללה הכי גדולה שרק יכול להיות, אתם לא יודעים להאריך את המתנה שהקדוש ברוך הוא נותן לכם ילדים בריאים איזה מתנה זה, אדם אומר תראה מה קבלתי, תראה מה שההוא סובל עשרים וארבע שעות כשהבן או הבת לא בסדר רחמנא ליצלן זה הענש הכי גדול שרק יכול להיות, אין עוד ענש יותר גדולה מזו, בשביל זה תמיד אני תמיד מזהיר באסור נדה צריכים מאד מאד לשמר כי זה לא צחוק כן הקדוש ברוך הוא לא רואה, אני לא זוכר אם אמרתי לכם מדרש מאד מאד פלא שהמדרש אומר כי יוסף היה בחור מאד יפה בגיל שבע עשרה והמצרית התחילה לפתות את יוסף הצדיק בא שכבה עמי יוסף אמר את האלקים אני ירא כל מצרי היה לו אליל בבית אמרה אל תדאג, אז לקחה סדין וכסתה את האליל ואמרה הוא לא רואה מה אתה רוצה, אומר המדרש שיוסף אמר לה האליל שלך לא רואה אבל האלקים שלי כן רואה, אם האלקים אני ירא, אז מקלים באסור נדה והקדוש ברוך הוא מחכה ואחר כך מקבלים פליק כזה שהחיים כבר לא שווים אני הפרתי יהודי היה גבוה שני מטר שמן השם שלו היה ... אני זוכר שהיה לו ילד מנגולי, ואני הייתי ילד והזהירו אותנו שלא לצער אותו, ילדים תמיד אוהבים להתחיל ילדים לא יודעים מה זה להציק ילד חולה, האבא לקח את זה כל כך ללב הוא היה

בְּרִיא וְגִבּוֹהַ, רַחֲמָנָא לִיְצַלְן זֶרֶק אֶת עֲצֻמוֹ תַּחַת הַרְפֻּכַת, הוּא עֲמַד
וּחִפָּה עַד שְׁהַרְפֻּכַת בָּא וְזֶרֶק אֶת עֲצֻמוֹ הַרְפֻּכַת לֹא יִכְלֶה לַעֲצוֹ, הַרְפֻּכַת
דוֹהַר עִם כַּח אָפְלוֹ שִׁיעֲצוֹר עוֹבֵר עוֹד שְׁתֵּי קִילוּמֶטְרִים, הַשֶּׁם יִשְׁמַר
הַתְּאֵבֵד, תִּדְעוּ לָכֶם הַגְּמָרָא מְסַפֶּרֶת בְּשַׁבַּת שְׁהִיתָה אִשָּׁה שְׁהִלְכָה
מִבֵּית הַכְּנֶסֶת לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְכָל הַרְבָּנִים לְמָה מַגִּיעַ לִי הַבַּעַל שְׁלִי לְמַד
תּוֹרָה וְקִים אֶת הַמְצוּוֹת וְהָיָה צְדִיק וְהַכֵּל וְלָמָּה מֵת וּנְשֹׂאֲרָתִי אֲלַמְנָה
צְעִירָה וְהוּא מֵת, אִף אֶחָד לֹא יִכַּל לְהַסְבִּיר לָהּ כִּף הַגְּמָרָא אוֹמֶרֶת
בְּשַׁבַּת, הִנֵּה זֶה הַתְּפִלִּין שְׁלוֹ וְהוּא הִיָּה צְדִיק וְקָדוֹשׁ, עַד שְׁהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא הִיָּה צְרִיף לְשַׁלַּח אֶת אֱלֹהֵיו הַנְּבִיא אִף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ, הַיּוֹם
הָיוּ אוֹמְרִים זֶה גִּלְגּוּל זֶה נִשְׁמָה, וְאֱלֹהֵיו הַנְּבִיא בָּא וְאָמַר לָהּ תִּגִּידִי
אֶת הָאָמֶת בִּימֵי לְבוֹנִיךְ הַשְּׁבַע יָמִים שֶׁסָּפְרוּ מֶה הָיָה אֲזוֹ, שְׁכַבְנוּ בְּמִטָּה
אֶחָד אָבֵל חֵס וְחִלִּילָהּ לֹא, אֲנִי בְּבָגֵד שְׁלִי וְהוּא בְּבָגֵד שְׁלוֹ, אִמְרָתִי
לָהּ בְּרוּךְ הַמְּקוֹם שְׁהָרְגוּ, בַּחוּרִים צְעִירִים הַתַּחַתְנוּ זֶה בְּאָמֶת קָשָׁה,
אֲנִי אֲגִיד לָכֶם אֶת הָאָמֶת, אָבֵל בְּשִׁבִּיל זֶה אֲנַחְנוּ יְהוּדִים, אָבֵל אֲנִי לֹא
יָכוֹל, יֵשׁ לָנוּ הַגְּבֻלוֹת, אֲזוֹ צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְשֹׁמֵר, כַּמָּה לְמַדְתִּי
אֲתָכֶם וְכַמָּה דִּבְרָתִי אֲתָכֶם וְכַמָּה הַסְּבִרָתִי לָכֶם אֲנִי מְשַׁכְנֵעַ וּבְטוּחַ
שְׁלֹא הַבְּנֵתֶם אוֹתִי, עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם, הַיּוֹם כָּכָר כָּל אֶחָד כָּל כִּף
הַרְבֵּה שָׁנִים אַחַר הַחֲתָנָה עֲכָשׁוּ אַתֶּם מִתְּחִילִים לְלַמֵּד עַל הַבְּשֵׁר מֶה
שְׁאִמְרָתִי לָכֶם אֲזוֹ, אֱלוֹ הַבַּחוּרִים שְׁצִיתוּ אוֹתִי בְּרוּךְ הַשֶּׁם יֵשׁ לָהֶם
חַיִּים טוֹבִים, לְמָה, כִּי כִּף בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַטְּבַע שֶׁל
הַבְּרִיאָה וְלֹא יִכּוֹלִים לְשַׁנּוֹת זֶה מְצִיאוֹת, אִשָּׁה צְרִיכָה תְּשׁוּמַת לֵב,
לְמָה אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם בְּרֻכָּה שְׁלֹא עֲשִׂנִי אִשָּׁה מֶה זֶה חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים מְשַׁפִּילִים אִשָּׁה, אוֹי וְאָבוֹי אִם אֵין אִשָּׁה הֵיִינוּ כְּלָנוּ
בְּכַעְיוֹת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אֶת הָאִשָּׁה וְלָקַח עֲצָם מִעֲצָמִי, לָקַח
עֲצָם מִהַגְּבֹר וּבְרָא אִשָּׁה אוֹי וְאָבוֹי אִם לְאָדָם לֹא הִיָּה אִשָּׁה הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אֶת הַטְּבַע שְׁצִרִיכִים אִשָּׁה, אֲזוֹ לְמָה אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים
בְּרֻכָּה שְׁלֹא עֲשִׂנִי אִשָּׁה מֶה זֶה הַשְּׁפֵלָה לְאִשָּׁה, שְׁאֵלוּ אוֹתִי בְּמִשְׁךָ
הַשָּׁנִים הַמּוֹן נָשִׁים מוֹדְרָנִים, אֲזוֹ אֲנִי יִסְבִּיר לָכֶם פְּשוּט, אִשָּׁה הִיא
הַמְּקַבֶּלֶת מִהַגְּבֹר, כְּמוֹ שְׁצִרִיכִים לְהִיוֹת בְּיַחַד הִיא הַמְּקַבֶּלֶת כִּף הָאִשָּׁה

צריכה את התשומת לב, היא צריכה לשמע אלף פעמים ביום את הכי יפה אני אוהב אותך ואין עוד יפה כמוך, ועוד ... זה מה שהיא צריכה, אם אתה לא נותן את זה בום היא תמצא אתה ככה ואתה ככה, ולמה באת מאחר, הכל הולך רק לכיוון אחד, זה מה שאשה צריכה לשמע תמיד, ולמה, היא מרגישה נחותה קצת, או בבית השפילו אותה או משהו אחר, גבר צריך להיות הוא הנותן, עכשו אם יש לך שכל תתן תגיד זה עולה כסף, ... עולה כסף, לא פעם אחד היה לי ספורים שתצחקו, ספרתי לכם כבר אני אספר לכם עוד פעם אם שכחתם, שהיה בעיות של שלום בית ואני מדבר אתם, אני מכרח להגיד לכם לצערי הרב אני מקים מה שדוד המלך אומר מה שהגמרא אומרת בכרכות, אני ידי מלכלכות בדם בשפיר בשליא כדי לטהר אשה לבעלה, אני צריך לשמע את כל זה, מה אמרתי היום בחדר את מי אני מקנא את הרב ... הוא בא אין לו בעיה של זה או זה הוא בא ולומד את הספרים, יש לו המון עוזרים, הוא צריך לדבר עם המדפיס אין לו בעיות של שלום בית ושל קהלה וזה, אני מקנא בו כי אותי לא עוזבים, אבל לצערי הרב כך הקדוש ברוך הוא רצה אני צריך להיות כדי לעשות שלום כי היא מספרת את הספור שלה והוא מספר ספורים שלו, לטהר אשה לבעלה אתה צריך להיות להכנס בתוך המטה ולהבין את הכל, וזה היה ככה וזה היה ככה, אבל מה לעשות, אני לוקח תמיד את הזולת כמו שזה היה הבן שלי כמו שהיה הבת שלי, לא הייתי רוצה שהבן שלי יתגרש ולא רציתי שהבת שלי תתגרש אז הייתי עושה ככה, בשביל זה אני מצליח, זה הסוד, רב אחר אומר תראה אני נסיתי אני אומר שאתם לא צריכים להתגרש וזה וזה והוא אומר בסדר תעשה לי טובה, וזהו, אני יושב שעות על גבי שעות אין אצלי שעון זרקתי אני לא יודע, אלו שיותר מבגרים מכם הם יזכרו שישבתי שעות על גבי שעות עם זוגות ופשוט מפה אתם לא יוצאים עם גט, אז כשאני דברתי עמה יצא מזה שהיא אף פעם לא קבלה ... , אז אני שואל אותו איך זה ואני מסביר לו הכל, הוא הולך הבייתה ואומר לה אני נותן לך ... כי מוהרא"ש

אָמַר לְתַת לָךְ ... , מָה שְׁעַבְדְּתִי כַּמָּה שָׁעוֹת, אַחֲרֵי זֶה אוֹמֵר לָהּ
 לֹא מִגִּיעַ לָךְ ... אֲנִי נוֹתֵן לָךְ ... מִפְּנֵי שְׁמוֹהֶרָא"ש אָמַר, אֲזַי
 עוֹד פֻּעֵם הַצְּרִיכָתִי לְסִדְרָה, מָה שְׁאַנִּי עֲבַרְתִּי בַּחַיִּים, הִיָּה לִי זוּג כָּלֶם
 יוֹדְעִים מִזֶּה אֲנִי לֹא אוֹמֵר לָכֶם שְׁמוֹת, זוּג שֶׁהִתְחַתְּנוּ וְחָמַשׁ שָׁנִים הוּא
 לֹא הָיָה עִם אֶשְׁתּוֹ, וְהַהוֹרִים בָּאוּ אֵלַי מָה קוֹרָה אֵינן יְלָדִים, וְתַכְנְסוּ
 בְּתַמוּנָה, מַלְשָׁתוֹת סוּדָה הִיא לֹא תַכְנֵס בְּהַרְיוֹן, מָה אֲנִי אֲגִיד לָכֶם
 חָמַשׁ שָׁנִים דָּרוּ בִּיחָד הוּא חָשַׁב בְּעַל בֵּא הַבֵּיתָה עוֹשֶׂה קְדוּשָׁה וְעוֹשֶׂה
 אֶת הַמוֹצֵיא וְיוֹשֵׁב בְּרֹאשׁ הַשְּׁלֶחֶן וּמָה עוֹד צְרִיכִים, הִיָּה לִי בְּמִשְׁךְ
 שָׁנִים סְפוּרִים, אֲזַי אֶשְׁה צְרִיכָה יַחַס מִבְּעֵלָה זֶהוּ, כִּכָּה הַחַיִּים, אִם אַתָּה
 תַּצִּית יְהִיָּה לָךְ חַיִּים טוֹבִים חַיִּים נְעִימִים, בּוֹדָאֵי תַצְאוּ מִפֶּה וְתִגִּידוּ
 מוֹהֶרָא"ש אָמַר לְתַת לָךְ יַחַס, אֲנִי יַתֵּן לָךְ יַחַס, גְּמַרְתָּ כִּמוֹ הַהוּא שְׁנַתֵּן
 לָהּ ... מִפְּנֵי שְׁמוֹהֶרָא"ש אָמַר, וְאִם תִּסְרִיט אֶת זֶה אֲזַי יְהִיָּה צַחוּק,
 וְאֵל תִּשְׁכַּחוּ גַם לְהַנְשִׁים אֲנִי מְדַבֵּר אוֹתוֹ דְּבַר הַפּוֹךְ, אַתֶּם תִּרְאוּ אֶת
 הַסְּרִט הַזֶּה תִּרְאוּ שֶׁהִיא כְּזֹאת, כִּךְ זֶה הַחַיִּים אֲנִי מְכַרְחַח לְהַגִּיד לָכֶם
 זֶה בְּדִיחָה אֲבָל כָּל הַחַיִּים זֶה בְּדִיחָה, אֲנִי נִכְנָס בְּגִיל שְׁבָעִים עֲכָשׁוּ
 אֲנִי מִבֵּין בְּרוּךְ הַשֵּׁם מָה שֶׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֶר"ן חֶלֶק ב' סִימָן סא)
 שֶׁהַשְּׁבָעִים שָׁנָה זֶה כִּמוֹ רִבְעֵ שְׁעָה, מִמָּשׁ רִבְעֵ שְׁעָה, אַתֶּם בְּרוּךְ הַשֵּׁם
 עֲדִין לֹא מִבְּנִים אֶת זֶה אֲנִי כֵּן מִבֵּין אֶת זֶה, כִּי בְרוּךְ הַשֵּׁם הַזְכָּרוֹן
 שְׁלִי עוֹבֵד טוֹב אֲנִי זוֹכֵר מְתִי שְׁעָשׂוּ לִי חֶלְקָה, אֲנִי זוֹכֵר אֶת זֶה כִּמוֹ
 הַיּוֹם שֶׁהִיִּיתִי בְּגֵן עִם הַשְּׁעָרוֹת וְעוֹד קַבְּלָתִי סְטִירָה וְלָמָּה כִּי יֵלֵךְ רֵץ
 וְנִכְנָס בְּתוֹךְ עֵץ שֶׁהָיָה בְּתוֹךְ הַגֵּן וְאָסוּר לְהִיּוֹת שָׁמָּה עֵץ, אֲבָל הָיָה
 פְּרִימִיטִיבִי וְיֵלֵךְ מִסְכֵּן נֶפֶל, וְאֲנִי עֲמַדְתִּי מִהַצֵּד וְהִסְתַּכַּלְתִּי עוֹד לֹא
 הִיִּיתִי בֶן שְׁלֹשׁ בְּגֵן הָיָה זָקֵן קָרָאוּ אוֹתוֹ רַבִּי שְׁבַתָּאֵי הוּא הָיָה הַשֵּׁמֶשׁ
 בְּבִקְרָה וּבְעָרֵב בְּמֵאָה שְׁעָרִים בְּשִׁטִּיבְלָאךְ נִתֵּן לִי סְטִירָה לָמָּה דְּחַפְּתָּ
 אוֹתוֹ, מִחֵר לֹא רְצִיתִי כְּכֹר לְלַכֵּת לְגֵן, אֲבָא אֲמָא לֹא הוֹעִיל שׁוּם דְּבַר,
 וְלֹא הִלְכָתִי, וְאַתֶּם יוֹדְעִים יֵלֵךְ מִתְּעַקֵּשׁ עַד שֶׁגָּזְזוּ לִי אֶת הַשְּׁעָרוֹת
 הַכְּנִיסוּ אוֹתִי אַחֵר כִּךְ בְּחֵדֵר, אֲבָל בְּמַעֲוֹן לֹא רְצִיתִי לְלַכֵּת, עַד עֲכָשׁוּ
 אֲנִי זוֹכֵר אֶת זֶה, אֲנִי לֹא צְרִיךְ לְהַגִּיד לָכֶם מִי שֶׁהָיָה אֲתִי יוֹדֵעַ שְׁאֵין
 לִי חַיִּים קָלִים, וְהָיָה כְּכֹר עָלַי מוֹדְעוֹת שְׁעָשִׂיתִי כִּכָּה וְעָשִׂיתִי כִּכָּה,

ברוך השם יש לי שמירה עשירים וארבע שעות שתגיד עלי מה שתגיד, אתם צוחקים אבל אני לא מאחל לכם, הקדוש ברוך הוא יעזר הלאה, למה אני לכם את זה אשה צריכה תשומת לב, הדבר הכי גרוע בחיים אני מכרח להגיד לכם, אם לא למדתם עדין אז תלמדו את זה עכשו, אוי ואבוי לאדם שצריך את התשומת לב של השני יש אנשים שפשוט משתגעים לכבוד, הוא לא נתן לי את הכבוד, אתם יודעים אני התפללתי בבית הכנסת שנה שלמה לא קבלתי עליה, לא אז לא, ברוך השם אני לומד חמש וגומר כל שבוע את הפרשה, וזה היה לפני עוד היה בית כנסת ברסלב בבארא פארק, ולפני שלאבא היה בית הכנסת ולחמי היה בית הכנסת, איפה שגרתי היה בית הכנסת ומקוה והייתי מאד מתמיד גדול אז התפללו כמו שעון שויצרי בתשע התחילו בחמשה לתשע נכנסתי וקפצתי למקוה ואיך שגמרו עלינו לשבח נחמקתי לא היה לי זמן לכלום, עד שאני שאלו פעם אותי תגידו מה אתם לא מדברים, הייתי מתמיד מאד מאד גדול, בשמחת תורה נתנו כבר לכלם הוא נזכר בי, התחמקתי אתה ממני אל תעשה צחוק, אני יצאתי אני לא צריך את העליה שלך איפה כל השנה שכחת ממני, שמחת תורה עם כל הנערים נזפרת ממני, ברוך השם אני גומר שנים מקרא ואחד תרגום כל שבוע, אבל יש אנשים שפשוט משתגעים לכבוד לא נתת לי הקפה כל השנה לא פתחת את החמש תגיד לי תתביש לקחת את הספר תורה ביד, כל השנה לא סימת שנים מקרא ואחד תרגום תתביש לה, אבל אנשים ממש אני לא הולך לחפה בשום מקום ממש בודדים, עכשו בנכדים שלי אין בררה אני מכרח ללכת, אבל בקשי גדול, אם הייתי יכול להתחמק הייתי מתחמק, אבל אתם יודעים שזה לא הולך כל כך קל, אבל בקשי בקשי אני לא הולך, וסדור קדושים אני בכלל לא הולך, הייתי פעם אחד רב זה עם זקן לבן איי מתאנח פשוט חלישות הדעת לקחתי לו ברכה, אמרתי מאז תעשו לי טובה אני אומר כל יום מאה ברכות ועם גסח אחר, שהכל נהיה בדברו, אשר יצר אחר תצחקו פעם ספר לי אחד שהיה בחפה שהיה רב שרצו לתת לו ברכת אשר יצר אבל מסבן היה עם הארץ

כְּזֶה נִתְּנָנוּ לוֹ אֶת הַסְּדוּר, אָבֵל אָמַר שֶׁהוּא זוֹכֵר אֶת זֶה בְּעַל פֶּה, וְהִתְחִיל
 אֶת בְּרַכַּת אֲשֶׁר יֵצֵר אֶת הָאָדָם בְּחֻכְמָה וּבִרְאָה בּוֹ נְקִימִים וְנְקִימִים וְהָיָה
 שְׁמָה צְחוּק כְּזֶה, אָבֵל רְאִיתִי אֲנָשִׁים פְּשוּטֵי רַבָּנִים אֲדַמוּרִי"ם יֵשׁ לָהֶם
 חִלִּישוֹת הַדַּעַת כֹּל כֶּךָ גְּדוּלָה, תַּעֲשֶׂה לִּי טוֹבָה אֲנִי מִחִלִּישׁ לְךָ אֶת
 דַּעְתְּךָ אֲנִי מוֹחֵל עַל כָּל הַבְּרָכוֹת, לִי יֵשׁ בְּרוּךְ הַשֵּׁם מֵאֵה בְּרָכוֹת בְּיוֹם
 זֶה הַטַּעַם הַעֲקָרִי, הַטַּעַם הַשְּׁנִי מֵה אֲנִי צָרִיךְ אֶת הַכָּאֵב רֹאשׁ הַזֶּה,
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סִבֵּב כִּכָּה שֶׁבְּרוּךְ הַשֵּׁם שְׂאֲנִי לֹא הָיִיתִי הַמְּקַדֵּשׁ
 וְאַתֶּם יוֹדְעִים בְּלָכֶם מֵה הָיָה אוֹי וְאָבוֹי אִם הָיוּ יוֹדְעִים שְׂאֲנִי קִדְשִׁיתִי
 אוֹי וְאָבוֹי וּמִי עֵזֵר אֶת זֶה בַּחֲוָרִים שֶׁלְּמַדּוֹ אֶצְלִי וְנִתְּתִי לָהֶם בְּגָדִים
 וְאָכַל וּמָה לֹא, אֲזוּ גַם אֶת זֶה לְמַדְתִּי, אוֹי וְאָבוֹי אִם אַתֶּם תַּצְטַרְכוּ
 לְהַגִּיעַ לְשָׁנִי לְתַשׁוּמַת לֵב, אֲזוּ אַתֶּם צָרִיכִים לְהַגִּיד בְּרָכָה בְּכָל יוֹם
 שֶׁעֲשִׂנִי כְּרֻצָנוֹ, לְנָשִׁים אֲנִי אוֹמֵר הַבְּרָכָה שֶׁלֹּכֵן הַרְבֵּה יוֹתֵר גְּדוּל מִמָּה
 שֶׁלְּגַבְר כִּי גָבַר אוֹמֵר שְׁלֹא עֲשִׂנִי אִשָּׁה, לְמָה הוּא אוֹמֵר שְׁלֹא עֲשִׂנִי
 אִשָּׁה אֲנִי לֹא צָרִיךְ תַּשׁוּמַת לֵב בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי לֹא אִשָּׁה, אִשָּׁה מֵה יֵשׁ
 לְךָ בַּתִּיק, רַב נָשִׁים מִסְּכָנוֹת כְּמָה יֵשׁ לְךָ בַּתִּיק כְּמָה גְרוּשִׁים לְמָה כִּי
 הַבְּעַל קִמְצָן כְּזֶה מֵה יִתֵּן לְךָ עַל כָּל אֲגוּרָה הִיא צָרִיכָה לְכַכּוֹת תֵּן לִי
 כְּכַר אֲנִי רוֹצֵה לְקַנּוֹת מִשְׁהוּ, גַּם כֵּן אֲנִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם מֵה כָּל הַכֶּסֶף
 בָּא בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, אִם אֲבָרַךְ הוּא קִמְצָן מֵה אַתָּה מְקַמֵּץ אֶת הַחֲמֵשׁ
 שְׁקֵל עֶשֶׂר שְׁקֵל עֶשְׂרִים שְׁקֵל שִׁיחִיָּה לֵה דְמִי כִּיס, אָבֵל יֵשׁ אֲבָרְכִים
 שֶׁהֵם פְּשוּט רְשָׁעִים עַל כָּל אֲגוּרָה הוּא יַעֲשֶׂה אֶת הַמּוֹת לְאִשְׁתּוֹ, תַּגִּיד
 אַתָּה הַשְּׁתַּגַּעְתָּ, פֶּה הוּא זוֹרֵק חֲמֵשׁ מֵאוֹת שְׁקֵל הוּא נוֹתֵן צְדָקָה אוֹ
 אֶלְף שְׁקֵל הָאִשָּׁה צָרִיכָה לְכַכּוֹת לְעֶשֶׂר שְׁקֵל עֶשְׂרִים שְׁקֵל, יֵשׁ דְּבָרִים
 כְּאֵלוֹ, אֲנִי מְקַנֵּה שְׂאֲתֶם לֹא כְּכָה, יֵשׁ גְּבָרִים שִׁיּוֹצִיא אֶת הַמִּיץ
 וְהִדְמָעוֹת מִמֶּנָּה, מֵה הִיא רוֹצֵה כְּכַר הִיא הוֹלְכֶת לְשִׁלֵּשׁ עֲשָׂרָה אֲוָנָיו
 אוֹ לְטַבְרִיָּה וְרוֹצֵה מִשְׁהוּ לְשִׁתּוֹת, וְלֹא נוֹתֵן לָהּ, אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד
 לָכֶם יֵשׁ בְּעֵלִים מֵאֵד רַעִים מִמֶּשׁ רְשָׁעִים, אֲנִי לְמַדְתִּי לְקַח מֵאֲנָשִׁים
 מֵה זֶה גְּבָרִים אֵל תַּהֲיָה קִמְצָן סוּף כָּל סוּף זֶה אִשְׁתְּךָ אֲזוּ הִיא תַּקְנָה
 לְעֲצָמָה גְּלִידָה אֲזוּ מֵה, תַּקְנָה לְעֲצָמָה נְעֵלִים, כָּל יוֹם הִיא קוֹנֶה נְעֵלִים,
 אֵל תַּגִּזִּים לֹא כָּל יוֹם, אָבֵל יֵשׁ גְּבָרִים שֶׁהֵם פְּשוּט אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם

ממש רשעים ארורים, למה אני אומר את זה כי האשה אין לה בתיק כלום, אבל כל אשה יש לה ראי היא לא יכולה להיות בלי ראי, תגידי לפני שהיא הלכה היא סדרה את הפאה וסדרה את הפנים עם אדם ומה לא והסתכלתי בראי ככה וככה עכשו עוד כמה מטרים יצאת עוד פעם האף זו לך איזה סנטימטר שאת צריכה עוד פעם, אבל זה טבע של אשה, לא יכולים לשנות את הטבע כך ברא הקדוש ברוך הוא אשה צריכה תשומת לב, אוי ואבוי אם הגבר שצריך תשומת לב מאשתו, אז הוא האשה והיא הגבר, בשביל זה מתחיל להיות בעיות בבית, אתה פשוט אשה, עשיתם טעות אתה צריך ללכת עם השמלה והיא תלך עם ... , אם היא לא הולכת עם ... ומלמדת אותך לקח ושמה אותך על המקום, למה כי אתה לא נותן לה תשומת לב, אני אומר לכם פתוח מאד מאד אין יותר פתוח מזה, אז אוי ואבוי אם גבר צריך את התשומת לב, אנחנו אומרים ברכה ברוך השם שלא עשני אשה אני לא צריך תשומת לב, האשה יש לה ברכה הרבה יותר גדול מהבעל, הברכה שלה שעשני כרצונו, היא מוסרת את עצמה לגמרי להקדוש ברוך הוא בשביל זה אומרים חכמינו הקדושים (בכא מצי"ע) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו שהקדוש ברוך הוא מאד מאד מקפיד על זה, אם אתה עושה את אשתו לבכות אם היא בוכה מעצמה אני לא עשיתי לה שום דבר, אבל אם הבעל רשע מרשע ויורד לה לחיים אוי ואבוי, כי הקדוש ברוך הוא משלם על זה חזרה, נגנב לו הרכב נמעה לו הרכב גנבו לו את הכסף והוא לא יודע למה קרה לי דבר כזה, למה, כי עשית את אשתך לבכות הקדוש ברוך הוא מאד מקפיד על זה, זאת אומרת בעל צריך לתת תשומת לב לאשה, אני בטוח שהנשים יפגעו שהן ישמעו את זה, אבל גם להן אני אומר בדיוק ההפך את תהי הגבר וזהו בעלך צריך ... תתני לו ... בעלך צריך ... תתני לו ... , אז בעלך הוא אשה זה הכל, נחזור לענייננו, הייתם אצלי אני מרגיש עכשו מאד מאד בבית, למה, כי הייתם אצלי ילדים אני עדין זוכר את כלכם איך הייתם, ברוך השם

הַזְכָּרוֹן שְׁלִי עוֹבֵד טוֹב בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי לֹא שׁוֹכַח מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא שׁוֹכַח מֵהַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן כְּכֹר לְמַעַלָּה מִשְׁשִׁים שָׁנָה, אַתֶּם יוֹדְעִים מָה זֶה שְׁשִׁים שָׁנָה כְּשֶׁהֵייתִי בְּגִיל שְׁמוֹנֶה עָרְיָתִי נִפְטָר מֵאֵז אֲנִי לֹא יָכוֹל לְשַׁכַּח אֶת זֶה, וְאִיךָ שְׁחוֹפְרִים קָבֵר וּמְכַנְיָסִים אוֹתוֹ, אֵז שְׁשִׁים וְאַחַד שָׁנָה לְזַכֵּר אֶת זֶה וְלִרְאוֹת אֶת זֶה לְפָנַי הָעֵינַיִם וְאַחַר כֵּךְ בְּגִיל אַחַד עָשָׂרָה רֵאִיתִי אִיךָ שְׁעוֹשִׂים טְהָרָה לְנִפְטָר, לֹא שׁוֹכְחִים אֶת זֶה, בְּכֻלָּל כְּשֶׁהֵייתִי יָלֵד תְּמִיד הִלְכְּתִי לְלוֹיוֹת אֲנִי לֹא יוֹדַע לְמָה, אֲנִי זוֹכֵר אֶתְכֶם בְּלִבְכֶם לְטוֹבָה, תְּמִיד רְצִיתִי רַק לַעֲזוֹר לְכֶם, עָלְיוֹ הָרְאִיָּה סִכְנָתִי אֶת עֲצָמִי, אַתֶּם יוֹדְעִים בְּלִבְכֶם, הַיּוֹם כְּכֹר אֵין לִי כַח, לֹא יוֹדַעְתִּי שְׁאֲנִי יִגִּיעַ פַּעַם לְמַצֵּב כְּזֶה שִׁיְהִיָּה סְמ"ך-מ"ם כְּזֶה רִשְׁעַ מְרִשְׁעַ שֵׁישׁ לִי עֲכָשׁוּ בַּחֲוָרִים, הִנֵּה יֵשׁ פֶּה בַּחֲוָרִים שֶׁהֵם עֲכָשׁוּ הִתְחַתְּנוּ אֲנִי מְרִשָּׁה לָהֶם לְדַבֵּר עִם הַבַּחֲוָרָה אֲנִי לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְהַגִּיד לְכֶם, שָׁנָה שְׁנָתִים לְפָנַי זֶה מְסִכְנִים הִנֵּה הָאֵחַ שְׁלִיךְ מִתְפּוֹצֵץ אֲבָל מָה אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, שְׁאֲנִי יָבִיא אוֹתוֹ שְׁמָה, הַהוֹרִים יָבִואוּ לְמִשְׁטָרָה לְהַגִּיד שְׁאֲנִי חִטְפָּתִי אוֹתוֹ, וְיָבִיאוּ אוֹתִי בְּאֻזְקִים מִשְׁמָה לְפָה, אֲמַת אִם לֹא הִיָּה הַסְּמ"ך-מ"ם מִי הִיָּה יוֹדַע אֲפִלוֹ מָה קוֹרָה פֶּה, עַד הַיּוֹם הֵם אוֹמְרִים שְׁכְּשֶׁהָרְגוּ אֶת רַבִּין עֲשִׂינוּ פֶּה סְעוּדָה וְשָׂרְנוּ, וְכוֹתְבִים אֶת זֶה בְּעֵתוֹן, וּמִי שְׁקוֹרָה בְּעֵתוֹן אוֹמֵר אֲנִי רֵאִיתִי אֶת זֶה בְּעֵתוֹן, מִי כוֹתֵב אֶת הָעֵתוֹן נוֹאֵף, מָה הִיָּה, הָאֲרוֹסִין שֶׁל ... וְשִׁמְעֵנוּ שִׁירִים וְאִיךָ שְׁאֲמָרוּ לִי רַק שִׁיְהוּדִי נִהְרַג עַל הַמְּקוֹם אֵין שְׁמֻחָה, וְהֵם עַד הַיּוֹם צוֹעֲקִים שְׁשִׁמְחֵנוּ שְׁהָרְגוּ, מָה אַתָּה מְדַבֵּר הִיָּה פֶּה אֲרוֹסִין, וְאֲנִי יִגִּיד לְכֶם מָה הִיָּה פֶּה לְמִטָּה ... וְאֲבֵא שְׁלוֹ וְחַבְרוּהָ שְׁלֵמָה, וְלִמְזוֹלֵי הַטוֹב בֹּא פֶּה הַמְּפַקֵּד מְטַבְרִיָּה אֵז הִיָּה לוֹ כְּפֶה סְרוּגָה הוּא שְׁאֵל מָה קוֹרָה פֶּה, וְהַמְּפַקֵּד הוּא רָאָה מָה שְׁקָרָה פֶּה וְאָמַר לָהֶם אַתֶּם סִתְּם חוֹשְׁדִים הַחֲזִיק כְּכֶה אֶת הַשְּׁעוֹן וְאֲנִי נוֹתֵן לָךְ שְׁשִׁים שְׁנִיּוֹת אִם אַתָּה לֹא מְסַתְּלֵק מִפֶּה אַתָּה בְּאֻזְקִים, הוּא הַתְּקַפֵּל כְּמוֹ כְּלָב מְשַׁעַע מְכַנְיָס אֶת הַזֵּנֵב שְׁלוֹ תַחְתּוֹ בֵּין הָרְגָלִים, כְּכֶה הוּא בָּרַח עִם הָאֲבֵא שְׁלוֹ, אֵז אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהַסְתִּיךְ עֲבַרְתִּי הַמּוֹן בַּחַיִּים, אֲנִי מְרַגֵּשׁ טוֹב אֶת הַכָּאֵב שֶׁל בַּחֲוָרִים אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְכֶם, אֲנִי לֹא אוֹהֵב לְהַתְּפַאֵר אֲבָל כְּזֶה אֲנִי כֵן יִתְפַּאֵר, אֲנִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם מִבֵּין

טוב טוב בחורים וטוב וטוב בנות, אוי אני מבין אותם, מה אני יכול לעשות אני לא יכול לשנות את העולם, נסיתי ברוך השם הצלחתי בתשעים ושמונה הצלחתי שתי אחוז לא ציתו אותי תאכל את זה, מה אני יכול לעשות לה, התגרשו, לא רצית לשמע בקולי, אבל אשתי ככה ואשתי ככה, ומה אתה? לא אני ואני, היה לי לא פעם אחד התחננתי לאברך אל תתגרש אני תור שלם של נשים מחכות עלי, חמש עשרה בנות מחכות עלי, תעשה טובה תזכר אצלי חזרה עשר שנים כבר מלא עוונות ועדין אתה מספן מסתובב ובשבת הזה אתה אוכל אצל זה ואתה בקשי יכול לראות את הילדים שלך, אני יש לי תור, ומה אתם חושבים מי היה צודק... ואל תחשבו שזה רוח הקדש זה בא מנסיון, הקדוש ברוך הוא נתן לה את האשה הזאת תסתדרו, היוצא מדברינו אני מרגיש עכשו בבית, כי אתם זוכרים איך שטפלתי אתכם אוילי זה חסרון גדול מאד, כי הכל שקר מה הולך היום בלוף אחד גדול, אנשים אוהבים חיצוניות, בקיצע צהב, זה מה שאתם רוצים הנה יש לי, אני יכול לקנות כלפיק גם כן, קונים מכל מיני סוגים בעקיצע זה אתם רוצים אבל זה הכל בלוף אחד גדול, אתה לא רואה שזה בלוף אבל אנשים אם הוא לא הולך ככה הוא אדם פשוט, זה מה שאתה אוהב וזה מה שאתה רוצה, אתכם הייתי פתוח יש בזה מעלה גדולה כי אתה אמתי, אבל יש בזה חסרון מאד גדול, למה הבן מזלזל באבא, הוא יותר מדי קרוב אליו, זה אבא שלי אני יסחב אותו באף, את האדמו"ר אתה רואה עם עשר גבאים ואתה לא יכול לגשת אליו, ועושים גדר סביבו ועוד גדר ועוד גדר זה עף בשמים, זה החסרון שאתה יותר מדי אמתי, אבל רבנו ז"ל למד אותנו אחרת רבנו ז"ל אומר תהיה כמו שאתה מי שירצה ירצה מי שלא ירצה לא ירצה, אז אני מדבר אתכם כמו שדברתי אתכם כשהייתם רוקים עכשו יש לכם ברוך השם ילדים אלו שאין להם ילדים הקדוש ברוך הוא יעזר להם שיהיה להם ילדים, הם לא צריכים להתביש, צריכים לבקש את הקדוש ברוך הוא עם תפלות יכולים לפעל, הרבה דברים יכולים לפעל עם תפלה, אבל אלו שיש להם כבר ילדים

גְּדוּלִים עֲכָשׁוּ אֶת זֶה, הִבַּת עוֹשֶׂה לִי אֶת הַמּוֹת הַבֵּן שְׁלִי עוֹשֶׂה לִי אֶת הַמּוֹת עֲכָשׁוּ יֵשׁ לִי בַעֲיֹת בַּחֲדָר וְעַדִּין לֹא גְמַרְתָּ, בֵּא נִרְאֶה שְׁיִגְדְּלוּ וְאַחַר כֵּךְ אֲנִי לֹא מֵאֲחַל חֵס וְחִלְלִיָּה לְאַף אַחַד אֶת הָרַע אָבֵל חֵס וְחִלְלִיָּה אִם לֹא מִצְּלִיחִים וְחַתְנָתִי אֶת הַבֵּן אוֹ אֶת הַבַּת וְאַחַר כֵּךְ מִתְגַּרְשִׁים זֶה הַבְּרוּךְ הֵכִי גְדוּל, שֶׁהֵבֵן שְׁלִי אוֹ הִבַּת שְׁלִי נָפְלוּ בַּפֶּח וְהִצְרָכּוּ לְהַתְגַּרֵּשׁ וְאַחַר כֵּךְ זֶה נִגַּע לוֹ שֶׁלְקַח אֶת זֶה כֹּל כֵּךְ בִּלְבָב שֶׁהוּא נִכְנָס בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ שְׁאֲנִי לֹא רוֹצֵה לְדַעַת מִשּׁוּם דְּבָר, אֲנִי אוֹמֵר לָכֵם זֶה הַכָּאֵב הֵכִי גְדוּל, בְּשִׁבִיל זֶה תְּמִיד לְמַדְתִּי אֶתְכֶם יֵשׁ לָנוּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מָה אֲנִי מוֹכֵר לָכֵם, אֶתְמוּל הִיָּה הַיִּאֲרָצִיִּט שֶׁל שְׁמוּאֵל דּוֹד יוֹנְגְרִיִז הוּא נִפְטָר בְּתַשְׁנ"ג, עַל הַמַּצְבָּה שְׁלוֹ עָשׂוּ טְעוֹת הוּא נִפְטָר בְּכ"ח וְכַתְּבוּ בְּכ"ז, זֶה הִיָּה בְּאֲמִצֵּעַ סְעוּדָה שְׁלִישִׁית, פְּתָאוּם אוֹמְרִים לִי שֶׁהוּא לֹא מְרַגֵּשׁ טוֹב רְאִיתִי שֶׁהוּא עוֹלָה וְיוֹרֵד וְחוֹרֵד מְאֹד בְּאֲמִצֵּעַ סְעוּדָה שְׁלִישִׁית טְסָתִי לְמַעְלָה לֹא הִיָּה לָנוּ טִלְפוֹן לְמַטָּה צְלִצְלָתִי לְהַצְלָה שֶׁהִיָּה פְקוּחַ נִפְשׁ רְאִיתִי שֶׁמִּשֶׁהוּ לֹא בְּסֵדֶר, הוּא הִיָּה בְּבֵית חוּלִים כְּבָר וְשִׁחְרְרוּ אוֹתוֹ בְּיוֹם רְבִיעִי אוֹ בְּיוֹם חֲמִישִׁי, אֲנִי הִלְכְתִי לְבַקֵּר אוֹתוֹ, אֲזַ שְׁאֲלָתִי אוֹתוֹ רְאִיתִי אוֹתוֹ שְׁיוֹשֵׁב כְּכֹה עַל הַמַּטָּה בַּעֲצָבוֹת וְשָׁבוּר עִם הַרְגָּלִים תַּחְתָּיו, ... מָה קָרָה לָךְ לְמָה אֶתָּה עֲצוּב, אָמַר אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׁזֶה הַסּוּף שְׁלִי, אֲמַרְתִּי לוֹ מָה אֶתָּה מְדַבֵּר שְׁטוּת, עַל מָה אֶתָּה דוֹאֵג מִי יְגִיד עָלַי קְדִישׁ, אֲמַרְתִּי אֲנִי יְגִיד אַחֲרֶיךָ קְדִישׁ, אַל תְּדַאֵג, מָה עוֹד, אֲנִי דוֹאֵג שְׁאֲנִי יִשְׁכַּב בְּקִבְרֵי הַרְגָּלִים וְהַיָּדִים שְׁלִי יִהְיוּ קְשׁוּרִים וְאֲנִי לֹא יוֹכֵל לְלַכֵּת לְהַפִּיץ זֶה הִיָּה הַדְּאָגָה שְׁלוֹ, הוּא הִיָּה מִשֶׁהוּ, שֶׁהוּא הַחֲזִיר בְּתַשׁוּבָה גְזֻמָּאוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים, הוּא הִיָּה הָרֵאשׁוֹן שֶׁהַפִּיץ בְּמֶרֶץ כְּזֶה שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְתַאֵר, וְתַדְעוּ לָכֵם שֶׁהַפְּצָה זֶה חֲזוּרָה בְּתַשׁוּבָה, וְכֹל שְׁנָה אֲנִי מַחְזִיק אֶת הַיִּאֲרָצִיִּט כ"ח נִיסָן, אֲזַ אָדָם נִכְנָס בַּעֲצָמוֹ אוֹי וְאָבוֹי אִתָּם יוֹדְעִים אִיזָה כָּאֵב זֶה אִיזָה צַעַר זֶה זֶה לֹא יְכוּלִים לְהַסְבִּיר, אֲזַ צְרִיכִים לְהַקְדִּים תְּפִלָּה, תְּפִלָּה תַדְעוּ לָכֵם עַל כָּל דְּבָר צְרִיכִים תְּפִלָּה, מִמֶּשׁ עַל כָּל דְּבָר, קִדְּם כֹּל צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ שְׁאֶתָּה תִּהְיֶה בְּרִיא, הַשֵּׁם יִשְׁמֹר אָדָם הוֹלֵךְ מִתְחַלֵּק נִשְׁכָּר לוֹ רִגְלֵ צְרִיךְ נְתוּחַ וְהַנְתוּחַ לֹא הַצְּלִיחַ, אֲצִלִּי זֶה מִמֶּשׁ גַּס נְחֻלְקָתִי וְקַבְּלָתִי

מכה ונחתך לי גיד ביד והלקתי לרופא הכי גדול שרק יש בארצות
הברית, וקדם הלקתי אצל כמה רופאים זה אמר ככה וזה אמר ככה,
עד שהשגתי רופא הכי שרק יש בתחום הזה, אמר אתם תצטרכו
נתוח אין בא אני יעשה כבר את הנתוח מחר מחתמים פרוטקציה
ממישהו ואני שואל אותו תגיד לי ומה אחר הנתוח, שלש חדשים
לא תוכלו להזיז את היה, ומה אחר כך, ושמונה חדשים תצטרכו
לעשות פיזיותרפיה, לא מוזיזים יד שלש חדשים אז צריכים
פיזיותרפיה, ואחר כך, הוא אומר יכול להיות שזה גמרנו היד לא
יתרפא, אמרתי שלום, יש לי את התמונות והצלומים בבית, אז אמר
תלכו לרופא ואם הוא יגיד לכם אחרת אז תעשו אבל הוא לא יגיד
לכם אחרת, הקדוש ברוך הוא שלח לי פה את האברך, עד היום אני
צוחק הוא היה פה היום שהגעתי עם המחטים, ברוך השם אני נזהר
מאד אם שמתם לב אני לא מוציא את הספר תורה כי זה מאד כבד,
כי פעם פעם זה נותן דקירות, אני מאד שומר לא להגביה דברים,
אבל ברוך השם בלי נתוח ואני יכול להזיז את זה בלי כאבים, יש לי
ספרי כזה, אז על כל דבר צריכים תפלה, הרבה התפללתי להקדוש
ברוך הוא מה על יד ימין שלי שאני כותב על זה בדיוק, אני יסים כי
אני צריך להתפלל ערבית ואחר כך אני צריך לדבר עם הנשים ואחר
כך אני צריך לנסע למירון, חשבת שאני יוכל עוד לישן, אז הבעל
שם טוב הקדוש זי"ע בקש תלמיד בשם רבי דוד מניקולאי זה עיר
באוקראינה שהיה מאד מקרב לבעל שם טוב, הבעל שם טוב שלח
אותו למלדוביה היום זה מדינה נפרדת פעם זה היה הכל תחת רוסיה,
שמה צומח הרבה ענבים ובקש ממנו שידאג לו שיביא לו יין כשר
שיראה מהרגע שקוטפים את הענבים ואיך שסוחטים את זה, זה לא
כמו היום, היום עם רכב אתה יכול לנסע קילומטרים, לא פעם אחד
נסעתי מאומן שש עשרה שבע עשרה שעות, והלקתי להמון קברי
צדיקים, אבל עם עגלה ועם סוסים, אנתנו שוכרים את הראש איך
האנשים פעם נסעו זה שוכר את הגב איך פעם נסעו, אבל ככה היה,
לקח לו עד שהגיע לשמה ושמה לא הוריד עין ושמר עד שהכניסו

אֶת זֶה בְּכִמָּה חֲבִיּוֹת זֶה הָיָה כִּמָּה חֲדָשִׁים וְשָׁמַר אֶת זֶה כְּמוֹ עַל הָעֵינַן
 שְׁלוֹ שְׁלֵא יִגְעוּ בְּזֶה, אוֹי וְאֲבוֹי הָרַבִּי בַקָּשׁ, הֵייתֶם כְּלַכֶּם בְּמַעֲזִבּוֹ כִּי
 עוֹבֵר שָׁמָּה נִהְיָ, וְשָׁמָּה רוֹאִים אֶת הַמַּצְבֵּר, פַּעַם הָיוּ שׁוֹמְרִים אֲזִי הָיוּ
 שׁוֹמְרִים בְּכָל עֵיר, מָה אֶתָּה מוֹלִיךְ פֶּה אוֹלֵי יֵשׁ דְּבָרִים שְׁאֶסוֹר וְצָרִיכִים
 מִכֶּס, כְּמוֹ הַיּוֹם סָמִים אֲזִי הָיָה טַבָּאק וְדְבָרִים אֲחֵרִים שֶׁהָיָה נֶגֶד הַחֹק,
 וְהוּא בְּפִחַד שׁוֹטְרִים עוֹצְרִים אוֹתוֹ מָה יֵשׁ לָךְ עַל הָעֲגָלָה, חֲבִיּוֹת שֶׁל
 יֵינ, אֲנִי לֹא מֵאֲמִין אֶתָּה יְהוּדֵי שְׁקָרָן, לַגּוֹי הָיָה רוֹבָה וְעַל הָרוֹבָה הָיָה
 חֶרֶב, הַכְּנִיס אֶת זֶה כְּכֹה בַתּוֹךְ הַחֲבִית וְעָשָׂה חוֹר וְהַכְּנִיס אֶת זֶה הוֹצִיא
 אֶת זֶה וּמִתְחִיל לְלַקֵּק אֶת זֶה זֶה יֵינ טוֹב תִּקַּח אֶת זֶה, זֶה בְּסִדֵּר, הוּא
 מִמֶּשׁ הַשְּׁתַגֵּעַ חֲדָשִׁים הוּא עֹבֵד וְהִנֵּה בָּא אֶל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב מָה
 פִּשְׁעֵי וּמָה חֲטָאֲתִי מָה שְׁלֵא עָבַר עָלַי וּבְדִיוֹק לִפְנֵי הַבַּיִת שְׁלַכְּם כִּמָּה
 מִטֵּר מִהַגָּשֶׁר עַד הַבַּיִת שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, הַיּוֹם הוּא שְׁכָלֵל אֶת
 בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁהָיָה פַּעַם אֶת הַבַּיִת מְאֹד מְאֹד מְעַנֵּין, וְעָשָׂה אֶת זֶה עִם
 הַסְּטַנְדָּרִים אֲחָד גְּבוּהָ וְאֲחָד קָטָן מִמֶּשׁ כְּמוֹ שֶׁנִּרְאָה לִפְנֵי מֵאֲתִים שְׁנָה,
 מִמֶּשׁ זֶה לַהֲפֵלִיא אֵיךְ שֶׁעָשָׂה אֶת זֶה בְּדִיוֹק, כִּי לְמַעֲשֵׂה זֶה הָיָה עַד
 הַשׁוֹאָה, וְאוֹמְרִים דְּבַר פֶּלֶא שֶׁהַקִּדְשָׁה שָׁמָּה שֶׁהַבַּעַל שֵׁם טוֹב שָׁמָּה
 הַתְּפִלָּל, הֵם הַחֲרִיבוּ אֶת כָּל הַבַּיִת כְּנִסְיוֹת, יֵשׁ שָׁמָּה גַם הַבַּיִת הַכְּנִסָּה
 שֶׁל הָרַב מֵאֲפֶטָא, עֲכָשׁוּ הוּא גַם כֵּן קָנָה אֶת זֶה בְּעֶשְׂרִים אֶלְף דוּלָר,
 זֶה הָיָה תַחֲנֻת מְכַבִּי אֵשׁ אֲבָל הֵם הָרְסוּ אֶת זֶה, אֲבָל הַבַּיִת שֶׁל הַבַּעַל
 שֵׁם טוֹב הֵם לֹא יוֹדְעִים מָה מִי מוֹ יֵצֵא אֵשׁ וְנִשְׂרָף שֶׁהַטְּמָאִים לֹא יִגְעוּ
 בְּזֶה, הוּא שְׁכָלֵל אֶת זֶה הָיָה תְמוֹנוֹת וְהָיוּ יְהוּדִים זְקֵנִים שְׁאֶמְרוּ לוֹ
 וְעָשָׂה מִמֶּשׁ לַהֲפֵלִיא, וּבִכְהָ לַהֲבַעַל שֵׁם טוֹב לְמָה מַגִּיעַ לוֹ עֲנֵשׁ כְּזֶה,
 אָמַר לוֹ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב אֲנִי יִשְׁאֵל אוֹתָךְ שְׁאֵלָה וְתַעֲנֵה לִי, הָאֵם בַּקְּשָׁתִי
 פַּעַם אֲחָד מֵאֲזִי שִׁיִּצְאָתָּ מִפֶּה עַד שְׁחִזְרַת רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם הָרַבִּי שְׁלַח
 אוֹתִי לְקִנּוֹת יֵינ וְתַעֲזֹר לִי שְׁאֲנִי יִצְלִיחַ, אָמַר רַבִּי דָּוִד לְבַעַל שֵׁם טוֹב
 רַבִּי שְׁמַרְתִּי אֶת זֶה כְּמוֹ עַל הָעֵינַיִם שְׁלִי זֶה אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, עוֹשִׂים כָּל
 מִינֵי קוֹנְצִים מָה שָׁרַק לֹא תַעֲשׂוּ כִּמָּה בַּקְּשָׁתִי אֲתָכֶם, אָמַת אֲנִי תוֹלָה
 אֶת הָאֲשָׁמָה בִּי לְמָה כִּי הֵייתִי צָרִיךְ לְהוֹצִיא אֲתָכֶם לְשָׂדֵה, אָמַת לֹא
 עֲשִׂיתִי אֶת זֶה, אַתֶּם יוֹדְעִים שֶׁהֵייתִי עֶסוֹק אֲנִישִׁים שֶׁהֵייתֶם סְבִיבֵי כָּל

הזמן מי שהיום רואה אתם יודעים ששבעים ושלש כרכים רק אשר
בנסח ושלשים וארבע כרכים אוצר הקנטרסים, אני כבר לא מדבר
מעוד מה שיש המון מה שצריכים להדפיס שעוד לא יצאו בכרכים,
על כל הלקוטי מוהר"ן על כל הספורי מעשיות ועל כל הספר המדות,
ואני כבר לא מדבר מהספרים האחרים, תגיד לי מתי האדם הזה היה
לו זמן לכתב, אגחנו היינו אתו כל הזמן, הנה הוא מדבר עם אנשים
הנה הוא הלך הנה הוא ירד הנה הוא פה תגיד לי יש לו כל כך הרבה
ספרים תגיד לי מתי יש לו זמן ללמד בספרים האלו, תגיד לי, בסדר
על זה אני מניח לכם תיקו, תשבי יתרץ קשיות ואבעיות, בסדר אז
הרבה דברים אתם לא יודעים, אבל אני תולה את האשמה בי שהייתי
צריך לקחת אתכם לשדה ולא לקחתי אתכם כי פשוט אני עסוק
למעלה מראש, בקשי מה שיש לי פה יש לי שמה, אדרבה קצת
מנוחה יש לי פה אתם יודעים למה, כי אין לי שמירה על הראש שלי
ברוך השם, זה לכל הפחות אני יכול קצת, אתם לא מבינים מה זה,
אבל על כל פנים איך שהוא אני עכשו מבקש אתכם דבר אחד כל
דבר צריכים לבקש את הקדוש ברוך הוא, זה המתנה הכי יפה
שקבלנו מרבנו ז"ל, לבקש את הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אני
לא מסתדר עם אשתי, אחד לא מסתדר עם אשתו מה לעשות, כמה
שדברתי אתו כמה שאני מסביר לו, אתה מסכן גדול אתה מצלח
ואשתך מצלחת ויהיה לכם חיים טובים, אבל היא ככה והיא ככה,
אל תבוא לידי מריבות, תן לאשה את הצדק, אתה רוצה להיות חכם,
איך הדבר הראשון שאני אומר לכם תמיד תהיה חכם ולא צודק, פה
בארץ למה יש כל כך הרבה תאונות כמעט מהכי גרועים בעולם
עכשו מרחיבים את הכבישים, כי יש רק שתי נתיבים, ואחד רוצה
לעקף וההוא יותר מהר ממה שאתה חשבת ונוסע טרילר, ספר לי
פעם נהג טרילר והוא צריך עוד לשבת בבית סהר, אני נוסע בתמי
עם טרילר גדול פתאום בא איזה רכב קטן רוצה לעקף אותי ובא
ממול וההוא רואה שחותר ונכנס בתוכו והוא נוהג על שמונים
וחמש, אני אשם שפתאום עכבר קטן רכב קטן יכנס בי, אני נוסע

וְדוֹרְס אוֹתוֹ זֶה אֲשַׁמְתִּי? יֵשׁ כְּבִישׁ שֶׁל שְׁתֵּי נְתִיבִים, אֲנִי נוֹסֵעַ עַל יָמִין
 וְהוּא נוֹסֵעַ עַל שְׂמָאל, כִּכָּה נוֹרְמָלִי מָה אֲנִי יַעֲשֶׂה אֲנִי עַל הַיָּמִין וְנוֹסֵעַ
 כַּחַק פְּתָאוּם בְּאֵ מִשְׁגָּע וְנוֹסֵעַ עַל הַנְּתִיב שְׁלִי לְיָמִין וּבְאֵ מִמּוּלִי, אִם
 אַתָּה צוֹדֵק בְּסֹדֵר תִּתְּנֶנְשׁוּ וְתַעֲלוּ אֶל עַל בֵּיחָד, אֲנִי רוֹאֶה שְׂבָא מִמּוּלִי
 מִשְׁגָּע אוֹ שְׂכוֹר הוּא נוֹסֵעַ עַל הַנְּתִיב מָה אֲנִי יִכְנָס בּוֹ, שְׁנִינּוּ נַעֲלָה
 לְשָׁמַיִם, אִזּוֹ אֲנִי חֲכָם אֲנִי עוֹבֵר עַל הַדְּרֹךְ הַשְּׂמָאלִית שְׂאָסוֹר לִי וְאֲנִי
 עוֹזֵב אֶת הַמִּשְׁגָּע, מָה יֵשׁ לִי אִיזָה עֶסֶק עִם מִשְׁגָּע, אִזּוֹ זֶה נִקְרָא תִּהְיֶה
 חֲכָם וְלֹא צוֹדֵק, אֲבָל אֲנִי צְרִיכָה כִּכָּה וְכִכָּה אִזּוֹ אַתָּה עוֹשֶׂה בְּדִיוֹק כְּמוֹ
 אֶחָד שֶׁשְׂכוֹר בְּאֵ מִמּוּלִי אִזּוֹ אֲנִי יִכְנָס בּוֹ, מָה יִהְיֶה, זֶה בְּחִיִּים תִּזְכְּרוּ
 תְּמִיד תִּהְיֶה חֲכָם וְלֹא צוֹדֵק, אֲבָל אֲנִי יִלְמַד אוֹתָהּ לְקַח, תִּלְמַד אוֹתָהּ
 לְקַח, הִיא תִּלְמַד אוֹתָךְ לְקַח, לֹא אֲכַפֵּת לִי, כִּשְׂאָדָם בְּכַעַס אֲנִי לֹא צְרִיף
 לְהַגִּיד לְכֶם הוּא מְאֹבֵד אֶת הַשְּׂכָל שְׁלוֹ, אִיךְ אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 הָרִי זֶה בְּאֵ לְלַמֵּד וְנִמְצָא לְמַד, אֲנִי מְלַמֵּד אוֹתָךְ וּפְתָאוּם מְלַמְדִים אוֹתִי,
 אֲנִי רְצִיתִי לְלַמֵּד אוֹתָךְ לְקַח, עַכְשָׁו תֹּאכַל אֶת הַלְקָח, בְּאִידִישׁ לְקַח
 זֶה עוֹגָה, אֲנִי לְמַדְתִּי אוֹתָהּ לְקַח עַכְשָׁו תֹּאכַל אֶת הַלְקָח, כִּכָּה זֶה
 הַחִיִּים, אֲבָל לְמָה זֶה כִּי זֶה שְׁנֵי הַפְּכִים, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
 חֶלֶק א' סִימָן פ') עַקֵּר הַשְּׁלוֹם כִּשְׁשֵׁנֵי הַפְּכִים מִתְּחַבְּרִים יַחַד, זֶה אִשׁ וּמִים
 וּמִזֶּה נַעֲשֶׂה שָׁמַיִם, וְזֶה הַטְּעוֹת שֶׁל בֶּן אָדָם, אַתָּה לֹא יְכוּל לְהוֹצִיא
 אֶת זֶה מֵאֶרֶץ אֶחָד, חוֹשְׁבִים רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, תִּרְאוּ אֵין עוֹד
 בְּעוֹלָם צִיּוֹן שְׁנוֹסְעִים כְּמוֹ אֲצֵל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זי"ע, אַתֶּם
 יוֹדְעִים מָה שְׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל אוֹמֵר שֶׁהַסְּבָא רַבָּא שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר
 יוֹחָאִי כְּמָה דוֹרוֹת הֵם הָיוּ אֲנָשִׁים פְּשוּטִים תִּרְאוּ מָה שְׂיַצָּא, עַכְשָׁו אִם
 הֵייתֶם רוֹאִים אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי הֵייתֶם אוֹמְרִים זֶה רַבִּי שְׁמַעוֹן
 בֶּר יוֹחָאִי, בְּשִׁבְלִי זֶה אֲנָשִׁים עַל הַזֶּהר צִירוּ אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן עִם זָקֵן
 גְּדוֹל וְעִם כְּפָה שְׂכָתוֹב שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְכִכָּה אַתָּה זוֹכֵר שֶׁהִיָּה כְּפָה הוּא
 מְצִיר בְּרֹאשׁ כְּמוֹ שְׂאָחַד מְצִיר אֶת רַבְּנוּ ז"ל עִם זָקֵן לְכֵן וְזֶה עִם נִ'
 נַח' וְהַדְּפִיסוּ אֶת הַתְּמוּנוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל מָה אַתָּה טַפֵּשׁ רַבְּנוּ ז"ל
 נִסְתַּלַּק בֶּן שְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנָה הוּא הָיָה לוֹ זָקֵן קָטָן עִם שְׁתֵּי פְּאוֹת
 אֲרָכוֹת, וְהָיָה אֲבָרְךָ גְּבוּוּהָ, בְּצִיּוֹר הוּא שֵׁם אֶת רַבְּנוּ ז"ל עִם כּוֹבַע גָּרֵב,

... הוא עושה ביזנס והוא כבר יגיד לך שהאדם הזה מקבל גדול ומי השני הוא היה כבר מות קליני וראה כבר את רבנו ז"ל, תעשה טובה לקחת סמים ויומים שלש ישנת והתעוררת שהסמים יצאו אז אומר מות קליני, ואנשים קונים את זה וחזר, הוא לקח סמים ושכב יומים בגלופין וההורים מספן הבן לא מתעורר נותנים לו מכת חשמל, זה מה שמות קליני, תעשה טובה מות נשאים שמה, אמת אדם השם ישמר שלא נדע מצרות יכול להיות בלי הכרה והיה תאונת דרכים אבל אל תדבר סתם והוא מביא עוד עד שכן הוא היה במות קליני וראה את התמונה הזו, מי מדבר את זה גם כן אחד מסמם, אבל ברוך השם שאנחנו לא קונים את השטיות האלו, אבל מה אני אומר לכם פתוח אתם אצלי כמו ילדים אתם לא תבינו את זה, ואני בביליון אחוז אבל אצלי אתם ילדים, ממש אהבה כזו שאני לא יכול להסביר לכם את זה, ברוך השם אני מאד שמח שלא הטעיתי אתכם, כל אחד מכם ברוך השם פעם אחד גמר ששה סדרי משנה, ברוך השם, פעם אחד ש"ס, אני יודע שאני יצא מזה העולם, ברוך השם זכיתי אותך פעם אחד ללמד ששה סדרי משנה פעם אחד ללמד ש"ס, יש כאלו שזכו עשר פעמים ומאה פעמים ויש תלמידים שכבר עד היום לא מפסיקים, אז לא הולכתי אתכם שולל, אותו דבר תאמינו לי בדברים אחרים אני גם כן לא מוליך אתכם שולל, זה החיים, אם אתם רוצים להצליח ולמה לא, הרי יש כל כך הרבה בחורים שצריכים לראות אבא ואמא התגרשו בישיבה דמשק אליעזר בחורים אתם יודעים איזה כאב זה לבן או לבת נקרע להם הלב, לילד או לבת זה רחמנא ליצלן העולם שלו חרב, אני נכנס בכמה מסתכל על הילדים אני כבר יגיד זה ככה וזה ככה, מנסיון פשוט, הוא מבהל האבא הילך והתחתן עם אמא אחרת, האמא התחתנה עם אבא אחר, אתם יודעים זה מבלבל את הילד אתם רוצים לשחט את הילדים, אתם יודעים מה שאני תמיד אומר המגרש את אשתו הראשונה המזבח מוריד דמעות, אני שואל שאלה, בבית המקדש היה הרבה כלים קדם כל בואו נכנס לפני ולפנים היה הארון ושמה היה הליחות ושמה היה הכרובים על

הָאָרוֹן, וּמִבְּחוּץ הָיָה הַמִּזְבֵּחַ שֶׁל זָהָב, הָיָה הַמְּנוּרָה הָיָה הַשְּׁלֶחַן אִיף שֶׁנִּכְנָסִים הָיָה הַכִּיּוֹר, וְשׁוֹ"י הָאָרְכָה שָׁמָּה שֶׁמָּשָׂה וּבָנּוּ רֹצֵה לְקַחַת תִּסְתַּכְּלוּ בְּרִשׁוֹ"י שָׁמָּה, לָמָּה דוֹקָא הַמִּזְבֵּחַ בּוֹכָה, כִּי הַמִּזְבֵּחַ בּוֹכָה יֵשׁ עָלַי מִסְפִּיק קָרְבָּנוֹת אֲנִי לֹא רֹצֵה אֶל תִּתְגַּרְשׁוּ אִתָּם מִבִּיָּאִים עוֹד קָרְבָּנוֹת מִי הַקָּרְבָּנוֹת הַיְלִידִים, אִם מִתְגַּרְשִׁים הַיְלִידִים יִסְבְּלוּ, אֶל תַּעֲשׂוּ אֵת זֶה בְּשִׁבִיל הַיְלִידִים שְׁלָכֶם, אֲנִי לֹא מִסְתַּדֵּר אִתָּהּ, אִתָּהּ לֹא תִסְתַּדֵּר עִם הַשְּׁנֵיָה וְעִם הַשְּׁלִישִׁית, וְעִם הַשְּׁבִיעִית, אֲנִי יוֹדֵעַ אֵת זֶה מִנְסִיוֹן, הָיָה אֲצִלִּי תַלְמִיד כְּזֶה מִסְכֵּן הָיָה לוֹ אֲשֶׁה מִשְׁהוּ מִשְׁהוּ מָה הִיא בִקְשָׁה מִמֶּנּוּ, הָיָה לוֹ אוֹרְחִים כָּל שֶׁבַת הִיא בְּשִׁלָּה בְּשׁוֹר וְהַכֵּל הָיָה שָׁמָּה אוֹרַח אֶחָד שְׁנִבֵּל אֵת הַפֶּה וּבִקְשָׁה מִמֶּנּוּ תַעֲשֶׂה לִי טוֹבָה אֶל תָּבִיא אוֹתוֹ, תִּגִּיד לִי אִתָּהּ מִשְׁגָּע אֵת הָאָדָם הַזֶּה אִתָּהּ מִחֲזִיק בְּבֵית שְׁלָה, לֹא זֶה מִצְוָה אֲנִי אוֹמֵר לָךְ מִצְוָה תַעֲיֵף אוֹתוֹ כִּי אַחַר כֵּךְ תִצְטָרֵךְ לְהַתְגַּרֵּשׁ, בְּסִדֵּר לְבִסוּף מָה אִתָּם חוֹשְׁבִים הוּא הַתְגַּרֵּשׁ, עַד שֶׁהוּא הַתְחַתֵּן עָלָה לוֹ אֶלֶף אֲשֶׁר בְּנַחַל עַד שֶׁהוּא הַתְחַתֵּן, הוּא הָיָה כְּכֹה, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת קִילוֹ, אֲנִי יָכוֹל לְהַחֲזִיק אִתְּכֶם עַד הַבֶּקֶר אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי מְרַגֵּשׁ מְאֹד בְּבֵית אִתְּכֶם, בָּא בְּחוּר שָׁמֶן רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן בְּלִי גִזְמָא לֹא רוֹאִים דְּבַר כְּזֶה, אִיךְ אֲפֹשֶׁר שִׁפְעִים בְּחַיִּים יָכוֹל לְהַתְחַתֵּן, וְאִזּוּ הָיָה לִי שְׁעוֹר כָּל יוֹם רְבִיעֵי בְּלִילָה, בְּשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה אִיפֹה שְׁכַנִּיתִי שָׁם אֵת הַבֵּית הַכְּנֻסֵת, הוּא הָיָה יוֹשֵׁב בְּצַד עִם סְנַדְבִּיצִים עִם לֶחֶם שְׁלֹם וְאָכַל כְּכֹה עִם פִּסְטָרְמָה וְכִמָּה בְּקַבּוּקִים שְׁתִּיָּה, זֶה הָיָה רַק סְנַדְבִּיץ אֶחָד, הוּא יֵשֵׁב בְּצַד וְרָצוּ לְהַעֲיֵף אוֹתוֹ אִמְרָתִי לֹא מְעִיפִים אֵת אֶף אֶחָד, בְּשִׁבִיל שֶׁהוּא שָׁמֶן לֹא זוֹרְקִים, וְכֵכָה לֹאט לֹאט הוּא סִפֵּר שֶׁהוּא רִוֵּק, אִמְרָתִי לוֹ מָה אִתָּךְ קֹדֶם תִּפְסִיק לֶאֱכֹל, אֲנִי לֹא יָכוֹל, יוֹתֵר טוֹב לְמוֹת מֵלֹא לֶאֱכֹל, אֲבָל לֹא עֲזַב אוֹתִי, וְאִזּוּ הַדְּפִסְתִּי אֵת הָאֲשֶׁר בְּנַחַל הָרֵאשׁוֹן שָׁמוּ עַל זֶה "נַעַם אֲשֶׁר בְּנַחַל" מִי בִקֵּשׁ מִמֶּךָ לְהוֹסִיף נַעַם, אִמְרָתִי לוֹ תִפְיֵן אֶלֶף יִהְיֶה לָךְ שְׁדוּךְ, זֶה הָיָה דְּבַר כְּמוֹ שֶׁאַתָּם תִּגִּידוּ שֶׁהַעֲמוּד הַזֶּה יִתְחַתֵּן עִם הַעֲמוּד הַזֶּה, בְּלִי גִזְמָא, אִיזָה בְּחוּרָה יִקַּח אוֹתוֹ מִי יִתְקַרֵּב אֵלָיו, הוּא הֵלֶךְ בְּתַמִּימוֹת יוֹמָם וְלֵילָה לֵילָה וַיּוֹמַר וּמְכַר אֶלֶף אֲשֶׁר בְּנַחַל, וְהוּא בָּא בְּשִׁמְחָה וְאָמַר מִצְאִיתִי שְׁדוּךְ, אִמְרָתִי לוֹ אֲנִי לֹא

מאמין לך בא, הנה היא פה, אני מתחיל בחורה נורמלית, אמת לא היה חסר לה גם כן, אבל לא כמוהו, רציתי לדעת מה קורה סוף כל סוף, היה שמה ככה תשמעו מה זה ספור, והיא רוצה תוך שבועים להתחתן, בחורה עם שכל היה לה רכב ובעלי אמצעים טובים ועבודה טובה, אם הקדוש ברוך הוא רוצה לעשות נס כל נס מלבש בדרך הטבע אחותה הצעירה התארסה לפנייה ועשתה תאריך לחתנה, היא היתה בכורה והיא לא יכלה לבלע את זה בשום פנים ואופן, זה היה לה קטסטרופה ממש, אז היא אמרה אני יראה לך שאני יתחתן לפנייה, והאחות הצעירה והאחים והאחיות צחקו תעשי טובה מה לפני יש לי כבר תאריך ויש לי אולם, תראי אני יתחתן לפנייה, היא חפשה איזה בחור אם בשמים רוצים שיתקיים ברכה, והוא בדיוק הלך עם ספר והתחיל לדבר והנה כבר שדוף וכבר שבועים זה עוד היה בשושן פורים היא רצתה בראש חודש ניסן להתחתן כדי להראות דוקא לאחותה שאני כבר ארוסה וכבר חתנה, אם אתם רוצים לדעת הנה יש פה את ... שמשכן היה בחור גם כן לא בגיל מאד מבגר ובכה לי מוהרא"ש אני צריך שדוף ואמרתי לו אתה תמשיך להפיץ בתוך הפצה תמצא בחורה, ואשתו יותר צעירה ממנו בחמש עשרה שנה, היה מפיץ כל פעם קנטרס אחר, ובחורה היתה לוקחת ממנו את כל הקנטרסים, ועד שיום אחד התחילו לדבר והנה אתם יכולים לשאל אותו, אמרתי לו תמיד, אני לא רוצה להגיד את השם הוא כבר נפטר מסכן, תעשה טובה אל תתגרש למה להתגרש ממנה, ואמר שהיא לא רוצה אורחים, אמרתי לו היא כן רוצה אורחים אבל לא לוקחים אדם שמגבל את הפה צריכים מאד לשמר, והנה כמעט שהכניסו אותו בכלא, הוא זה היה שאני הלכתי פשוט להציל אותו כי עשה קומבינות עם קרדיט קארה, הוא חייב להם, אז היה החק מאד חזק, חמשים אלף דולר, זה כמו היום חצי מיליון דולר הסתבה, והגיס רצה למסר אותו להם ואני עשיתי שלום ביניהם תעזבו אותו אל תכניסו אותו בבית סהר וברוך השם, ואחר כך אמרתי לו מוסר אתה רואה, לא עוד מעט אני יתחתן, אמרתי לו אם אתה תלך בדרך זו יהיה כל מקדש שביעי

תִּקְדָּשׁ שְׁבַע נָשִׁים, פֶּה לֹא הִצְלַחְתִּי אִתָּם יוֹדְעִים לְמָה, עַד הַשָּׁשִׁי הוּא הִתְחַתֵּן בְּאֲמֻצָּע הִיא אֲבָד הַרְבֵּה קִילוּ וּבִפְעֻם הַשְּׁשִׁית אַחֵר כִּף הוּא נִפְטָר הוּא הִיָּה צְעִיר מְאֹד, אִז מָה אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם אַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים עִם הָאִשָּׁה הַזֹּאת שְׁלֹא תִצְטָרְכוּ לַעֲבֹר, הִיא קָשָׁה, אֲנִי אוֹמֵר הָאִשָּׁה לֹא קָשָׁה אֶתָּה קָשָׁה, אָבֵל אֵיךְ יִכּוֹל לְהִיּוֹת, אֲשַׁתְּךָ מֵתָק שֶׁל אִשָּׁה וְיֵשׁ לָךְ יְלָדִים מֵתוֹקִים, הָאִשָּׁה עֲצָבָנִית, תִּשְׁחַרְרֵנִי אוֹתָהּ קִצָּת, בּוֹדְאֵי אֲנִי עֲכָשׁוּ אוֹמֵר לֹא בְדוֹכְרִים שֶׁל יְהוּדוֹת, אִשָּׁה אֲסוּר לָהּ לַעֲשׂוֹן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּנֵי, אֲנִי מוֹצִיא עֲכָשׁוּ מִפֶּה שְׁתִּי מִשְׁפָּחוֹת שְׁאֲנִי יִמְרָר לָהֶם אֶת הַחַיִּים עַד שִׁיִּצְאוּ מִפֶּה, הַגְּנִבּוֹת שֶׁהֵם עוֹשִׂים הַשֵּׁם יִשְׁמַר בּוֹשׁוֹת וְחִרְפוֹת גְּנִבּוֹת מִמֶּשׁ, וְזֶה בָּא עִם נְאוּף בִּיחִיד כִּי גִנְבָה וְנְאוּף בָּא בִּיחִיד, הוֹלְכִים שְׂאוֹסְפִים כֶּסֶף לְכָל אֲנִישׁ שִׁישׁ עֲנִיִּים בִּיבְנָאֵל וְכֻלָּם שְׁמַעוּ מוֹהֲרָא"שׁ הַצַּדִּיק מִיבְנָאֵל בְּרוּךְ הַשֵּׁם תִּרְאוּ בְּמוֹצְאֵי שִׁבְתָּ כִּמָּה אֲנָשִׁים יְבוֹאוּ פֶּה מִכָּל קְצוֹי הָאָרֶץ לְמָה הֵם בָּאִים פֶּה מִסְתַּמָּא וְאִם הִיִּיתִי פוֹתַח אֶת הַדְּלֵת כָּל לַיְלָה הִיִּיתִי עִם אֲנָשִׁים, מִסְפִּיק אֵינִי לִי כְּבָר כַּח, אִז הוּא מְכַנֵּס בְּכִיס אֶת כָּל הַכֶּסֶף וְקִצָּת כִּי אֲנִי מְדַבֵּר תְּמִיד מְזֶה אִז זוֹרֵק לְזֶה חֲמִשִּׁים שְׁקָל וְלְזֶה מָאָה שְׁקָל, מָה זֶה, אֵל תִּהְיֶה גִנְבֵי אֵל תִּלְךָ עִם הַכֶּסֶף שְׁלֹךְ, הַשֵּׁם יִשְׁמַר וְעֲכָשׁוּ אֲנִי יִגְלֶה לָכֶם אֵל תִּחְשְׁבוּ שְׂזֶה פְּשׁוּט אָדָם הוֹלֵךְ בְּעָרֵב כְּפוּר תִּשְׁמַעוּ טוֹב הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פֶּה וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ פֶּה לְפָנֵי הָאָרוֹן קָדֵשׁ, הֵלֶךְ לַעֲשׂוֹת כְּפָרוֹת לְקַח כֶּסֶף מֵאֲנָשִׁים סִפְרָדִים תְּמִימִים בָּא כְּפָרוֹת כְּפָרוֹת וְאֲנָשִׁים נוֹתְנִים כֶּסֶף תַּעֲשֶׂה זֶה חֲלִיפְתִּי וְנִתֵּן כֶּסֶף, אַחֵר כִּף אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה הוֹלֵךְ

....., אִתָּם יוֹדְעִים מָה זֶה יְהוּדֵי בָּא בְּתַמִּימוֹת מִסְכְּנִים מִסְכְּנוֹת לּוֹקַח שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שְׁקָל נוֹתֵן לָךְ לְכְפָרוֹת וְאֶתָּה הוֹלֵךְ לּוֹקַח מֵאֲנָשִׁים כֶּסֶף וְהוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת עֲבֵרוֹת, שְׁמוֹ שְׁמִים אֲנִי צָרִיךְ זָכַל כְּזֶה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ אֲנִי לֹא מִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם קְהֵלָה בְּעוֹלָם, אֲנִי

אומר לכם פתוח, יש לי פה כמה חנטרישים אני יוציא אותם, בכלליות ברוך השם אל תשכחו אתם יודעים איפה אני במדבר שמים שפה העבירו על הדת מהתוניסאים והתימנים עוכרי ישראל פה, ... כלבים כאלו, שונאים יותר ספרדים מהדת, ו... יש לה אשה ספרדיה והוא מדבר על ספרדים כל דבר אסור, אנשים אמרו לי פתוח הייתי פה עם אשתי בפעם הראשונה כי בארצות הברית לא יודעים מדבר כזה אין שמה דבר כזה גזענות אדרבה סאטמאר תביא לו כמה ספרדים הוא יקח אותך בחפץ לב, אדרבה, בית ספר סאטמאר הם שופכים כסף לתימנים מתימן אני לא יודע אם אתם יודעים, אין דבר כזה גזענות מה שפה גזענות הארוחה, וזה יותר שגאה משנאת הדת ופה להקים ברוך השם, ומה שאני סובל מהסמ"ך-מ"ם רשע מרשע טמא מטמא שהוא יביא עכשו את המסיונרים והוא חושב עם זה הוא יכול לנגח אותי עם החדוש הזה "יהדות חדשה" והוא לא קשור אל הלכה, הנה תראו את זה אנחנו לא נתקפל בשום פנים ואפן ולא נתן להם להכניס פה ולא נתן להם אחיזה הם ממילא אני מקנה להקדוש ברוך הוא שבכלל לא יבואו ואם יבואו אנחנו כל כך נעצר שפה אין לה דריסת הרגל ותראו איך שיתקפלו וילכו, היוצא מדברינו הארכתי כבר יותר מדי נתפלל ערבית, כי אני צריך כבר לרוץ לדבר עם הנשים, אני מאד מבקש אתכם יש לנו את הקדוש ברוך הוא ומה אני אומר כל אחד יש לה בעיה יש כתבת את הקדוש ברוך הוא, ונזכרתי איך שמואל דוד יונגרייז באמצע, הוא היה מאד מאד מסור אלי, מה היה מסור אלי הוא סחב שתי סלים ככה מלאים ואני הראיתי לו שאני סוחב ארבע, לא פעם אחד העיפו אותי ואותו ביחד מהבית הכנסת, אבל הוא הלך עם שתי סלים מלאים ואני הלכתי עם ארבע, אמרתי לו שמואל דוד בא נראה מי יותר חזק, והלכתי אתו בישיבה אוניברסיטי והביאו משטרה והעיפו אותנו אבל הלכנו איפה שהחדר שנה ובפנימיה, אני לא אומר לאחרים תלכו תלכו להפיץ ואני יושב, אני עברתי את זה ואני הפצתי, כמה שהוא הפיץ הפצתי כפלים, והעיפו אותי מפה ומהרפכת, אל תשאלו ברוך השם זה עבודה של

אַרְבַּעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה, בְּרִסְלָב נִתְפָּרְסָם תַּעֲשׂוּ סִקָּר כָּל אֱלוֹ שֶׁהַיּוֹם מְנַהִיגִים הֵם רַק מֵהַסְּפָרִים הָאֵלּוּ נִתְקָרְבוּ, אִזְ רִצִּיתִי לְהַגִּיד לָכֶם מִשְׁמוּאֵל דָּוִד הוּא הִיָּה אוֹמֵר תָּמִיד לְעוֹלָם אֲנִי יִכּוֹל לְהַגִּיד אֶת הַדְרָשָׁה שֶׁל מוֹהֲרָא"ש בְּשׁוּרָה אֶחָד וְגַמְרָנוּ, מוֹהֲרָא"ש מְדַבֵּר שְׁעָה שְׁעִתִּים שְׁלֹשׁ אָבֵל אֲנִי יִכּוֹל לְהַגִּיד אֶת זֶה בְּשׁוּרָה אֶחָד, אִזְ אָמְרוּ לוֹ שְׁמוּאֵל דָּוִד תִּגִּיד מָה, דְּעוּ לָכֶם רַבּוֹתֵי אֵינן לָנוּ כְּלוּם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנַחְנוּ בָּאִים מִמְּנוּ וְחוֹזְרִים אֵלָיו וְצָרִיכִים רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָבֵל מוֹהֲרָא"ש כְּדִי לְהַכְנִיס אֶת זֶה בְּאֲנָשִׁים הוּא מְסַבֵּב וּמְסַבֵּב בְּדַבּוּרִים וְהוּא חוֹזֵר אֶל הַשׁוּרָה, אָבֵל אֲנִי יִכּוֹל לְקַצֵּר אֶת זֶה לְשׁוּרָה אֶחָד, אִזְ אִם חוֹזְרִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר אִף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְהִתְחַבְּאוֹת מִזֶּה אִזְ אֲנִי שׁוֹאֵל לְמָה שֶׁלֹּא נִחְיָה עִכְשָׁו עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד שְׂאִף אֶחָד לֹא יִגִּיד לָכֶם שֶׁלֹּא עוֹבֵר עָלָיו עַל כֻּלָּם עוֹבֵר, אִזְ מִמִּילָא בּוֹאוּ נִתְקַשֵּׁר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִדְבַר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתָרְאוּ מָה שֶׁהִבְעֵל שֵׁם טוֹב אָמַר לְרַבֵּי דָּוִד מִנִּיקוּלָאִי פַּעַם אֶחָד בְּקִשְׁתָּ מֵאִזְ שִׁיְצֵאתָ עַד שֶׁחֲזַרְתָּ אָמַר לֹא, אָמַר שֶׁשָּׁמַר אֶת זֶה עִם הַעֵינַיִם שְׁלוֹ אָבֵל בְּלִי תִפְלָה הוּא אָמַר שֶׁזֶה לֹא יִלְךְ, וְלִכֵּן צָרִיכִים מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרִיאוֹת עַל עֲצָמוּ וּבְרִיאוֹת עַל הָאֵשָׁה, פְּתָאוּם אֵשָׁה אַחַר הַלְדָּה נִשְׁתַּגְּעָה, צָרִיכִים לְדַעַת אֶתֶם יוֹדְעִים אֵשָׁה סוֹחֶבֶת בְּכֶטֶן תִּשַׁע חֲדָשִׁים אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְהַגִּיד לָכֶם מָה זֶה תִּשַׁע חֲדָשִׁים, נוֹסְעִים בְּמָטוֹס מִפֶּה לְאַרְצוֹת הַבְּרִית אִזְ חוֹשְׁבִים שֶׁאֲנִי אִף פַּעַם לֹא יִגִיעַ, וְזֶה סֵךְ הַכֹּל מִפֶּה לְשִׁמָּה וְזֶה אֶחָד עֲשֶׂרָה וְחֲצִי שְׁעוֹת וְזֶה לֹא נִפְסָק, אֲנַחְנוּ פֹה גּוֹמְרִים פַּעַם הָרְאוּנוּהָ שֶׁהֵרֵב ... אָמַר אֶת הַלְעוֹלָם הַיּוֹי"ה אָבֵל שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה פַּעְמִים כָּל כֶּךָ מִשָּׁךְ אֶת זֶה ...

..... הַחֲתָן שְׁלִי בָא אֵלָי וְאוֹמֵר שֶׁלֹּא נִגְמַר הַלֵּילָה אִיךְ שְׁמַאֲרִיךְ, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה סְלִסּוּלִים, וְגַם נוֹסְעִים עַד אַרְצוֹת הַבְּרִית מְרַגְשִׁים זֶהוּ זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם הַחַיִּים לְאִף אֶחָד לֹא הוֹלֵךְ קָל, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַבְּעִיּוֹת שְׁלוֹ, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שִׁישׁ לוֹ קֶצֶת שְׂכָל, וְהַלּוֹאִי שֶׁתִּקְנֶנּוּ קֶצֶת שְׂכָל, אֲנִי מוֹכֵר לָכֶם שְׂכָל הַלּוֹאִי תִקְנֶנּוּ קֶצֶת שְׂכָל,

לא לריב עם האשה האשה סוחבת תשע חדשים בבטן וזה חלק ממנה, ואז אשה צריכה מאד בשעת הלידה על פי הלכה אסור אבל הגויים התירו את זה, כי פעם לא יכל הגבר להיות בחדר לדה, על פי הלכה אסור לנו, אבל ראו מה שקורה, אשה כשמולדת אני כבר לא מדבר את הפחדים שיש לה, אדם צריך לעבר נתוח מיוחד, אני לא יודע מה הרופאים יעשו ישפריץ עלי זריקת הרדמה ומה יהיה אחר כך ואדם מיוחד ופה היא מרגישה את הלידה ומפחדת ופתאום יוצא לה והיא מרגישה כאלו חלק ממנה אז היא צריכה את החזוק הכי גדול, ואם היא לא מקבלת את זה רחמנא ליצלן שבר עצבים וגמרנו, זה מאד קשה לצאת מזה, השם ישמר שבר עצבים מלדה, אז במקום לתת מלה לאשה במקום לעזר לה יורדים עליה מה את ככה וככה ומי אומר שהיא הולידה בת ואני רציתי בן יש אנשים שלא הולכים לבית חולים לא רוצים לראות את הבת, מה אתה משגע, ברוך השם היא בריאה, תאמינו לי שבת יותר קלה מבן, אצל אחרים צועקים בן יותר, שניהם קשים, אבל ברוך השם צריכים לשמח עם המתנה, אני לא יודע מתי יגיע עוד פעם לדבר אתכם, אני פה עמוס באתי פה לכמה משימות, צריך פה את הבית הכנסת ואת המקואות ועוד הרבה דברים, אבל ברוך השם שיצא שהארכנו קצת, למה שקרה לנו ששלש בחורים יצאו לתרבות רעה רחמנא ליצלן שזה מאד מאד כואב לי, אז אני עושה פשוט, וראיתם את השלט החדש על הדלת, היום הצרכתי לעבד למה כשאני לא פה, אני בא פתאום, והנה פה יש חר גדול בקיר ואני הולך פה עם אנשים מכבדים כמעט ששברנו את הראש, צריכים להכניס מנורה, למה בדיוק כשאני בא למה אתה לא עושה את זה לפני זה, אתה מקבל משכרת, בקשתי רק אחד התחיל והוא לא גמר המצוה נקראת על שם גומרה, המתחיל במצוה אומרים לו גמור, להתחיל ולברח להתחיל ולעזוב זה לא חכמה, כל אחד יכול, אז אני לקחתי על עצמי מהיום אני עושה כולל לא פחות ולא יותר אני יודע שהרבה יפגעו מה אני יכול לעשות, אם שלש יצאו לי לתרבות רעה, אני יתפס פה את הנער מאד מאד קדם כל את

הַאֲבָרְכִים שֶׁלְמָדוּ אֶצְלֵי אֲבָרְכִים אֲפֹלוּ שְׁלֹא לְמָדוּ אֶצְלֵי, לְמָדוּ בְדַמְשֶׁק, עַד גֵּיל הַכִּי מֵאַחַר עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ אֲנִי לֹקַח אֶת כָּל חֶתֶן וְהוּא יִלְמַד פֶּה בְּכוֹלֵל הַוּרָאָה, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהַכְנִיֵס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי פֶּה וְאַחַר כֶּף הַוּרָאָה, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׂאֵלוּ פֶּה וְאֲנִי נוֹתֵן לְ... וְזֶה לֹא קֶשׁוּר לְכוֹלֵל הַשְּׁנִי, מִיּוֹם רֵאשׁוֹן אֲנִי צְרִיף פֶּה רַק אֲבָרְכִים צְעִירִים עַד גֵּיל עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ, אֲנִי נוֹתֵן לְכָל אֲבָרְךָ אֶלְךָ שֶׁקָּל וְאִתָּה יִכּוֹל גַּם לְקַבֵּל מִמְשֹׁרֵד הַדְּתוֹת כָּל הַכְּבוֹד לְךָ אֲבָל אֲנִי רוֹצֵה כּוֹלֵל אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם פְּתוּחַ כָּל אֱלוֹ שֶׁהִתְחַתְּנוּ שֶׁלְמָדוּ אֶצְלֵי כָּל אֱלוֹ שֶׁבָּאוּ מִדַּמְשֶׁק אֲלֵיעֶזֶר כִּבְר יִכּוֹל לְהַכְנִס בְּכוֹלֵל הַזֶּה מַחְדָּשׁ אִיר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן נַעֲשֶׂה סִיּוֹם עַל דָּף הַיּוֹמִי בְּבֹא קָמָא תְּקַפְּצוּ עַל הַעֲגֻלָּה, אֲנִי רוֹצֵה פְּשוֹט שִׁידְעוּ שִׁישׁ לָהֶם אַרְבַּע חֲמֵשׁ שָׁנִים טוֹבוֹת שִׁיכוֹלִים לְלַמֵּד, הַכוֹלֵל הַזֶּה אֲנִי קִבַּלְתִּי אֶת זֶה אֲנִי קוֹרָא אֶת זֶה עַל הַשֵּׁם שֶׁל הָאֵחַ שְׁלִי "תְּפָאֶרֶת בְּנֵימִין", הוּא הִיָּה צַדִּיק גְּדוֹל הָאֵחַ שְׁלִי, תְּמִיד אֲנִי אוֹמֵר שֶׁהָאֵחַ שְׁלִי הִיָּה בְּעַל יְסוּרִים מְאֹד גְּדוֹל, רַחֲמָנָא לִיעֲלֹן אַרְבַּעִים שָׁנָה סָבַל סָבַל רַחֲמָנָא לִיעֲלֹן הִיָּה לוֹ תְּאוּנָת דְּרַכִּים וּבִמְקוֹם לְחֻכּוֹת עַד שֶׁהֵאֱמַבּוֹלָנְס יִגִּיעַ, גַּם לִי הִיָּה תְּאוּנָה וּבִשְׁנֵיּוֹת הוּא הוֹצִיא אוֹתִי, הֵם יָדְעוּ אִיךְ לַעֲשׂוֹת, הֵם אָמְרוּ תִּגְבִּיָּה אֶת הַרְגֵּל וְתוֹרִיד אֶת הַרְגֵּל הַשְּׁנִי, תוֹךְ שְׁנֵיּוֹת הוּא הוֹצִיא אוֹתִי, אוֹתוֹ שֶׁהוּא הִיָּה יוֹתֵר בְּעַל בְּשׂוֹר אֲנָשִׁים הִתְחִילוּ לְסַחֵב אוֹתוֹ עִם הַכּוֹחוֹת וְהוּא הִיָּה פְּצוּעַ אֶז רַחֲמָנָא לִיעֲלֹן הַזִּיזוּ לוֹ אֶת כָּל הַיָּרֵךְ שֶׁשָּׁבְרוּ לוֹ לְגַמְרֵי וְעָשׂוּ לוֹ נְתוּחִים, רַק מִפְּנֵי שֶׁסָּחֲבוּ אוֹתוֹ, תַּחֲכוּ כַּמָּה דְקוֹת יְבוֹאוּ אֱמַבּוֹלָנְס הֵם יוֹדְעִים אִיךְ לְהוֹצִיא, לְמַדְתֶּם אֶת זֶה, אֶז הֵם קִלְקְלוּ לוֹ יוֹתֵר וְנַעֲשֶׂה בְּעַל מוֹם אֶז כָּל הַשְּׁנִים הוּא הִלֵּךְ עַל רֶגֶל אַחַד, הָרַבִּי מוֹוִיזְנִיץ מִמְּאֲנָסִי הוּא הִתְחַלֵּק בְּמִקְוֵה רַחֲמָנָא לִיעֲלֹן שָׁבַר אֶת כָּל הַחוּט הַשְּׁדֵרָה שְׁלוֹ וְהַגְּבֵאִי שְׁלוֹ רָאָה שֶׁהָרַבִּי יוֹתֵר מְדִי זְמַן בְּמִקְוֵה, אֶז פְּתַח אֶת הַדְּלֵת לֹא יִכַּל לַעֲצֵק כְּלוּם, הִיָּה בְּלִי הַכְּרָה, וּמִמֶּשׁ הוּא הִצִּיל אוֹתוֹ בְּרַגַע הָאֲחֻרוֹנָה, מֵאֶז הוּא בְּעַל מוֹם בְּקִשֵׁי הוּא לֹא יִכּוֹל לְלַכֵּת אֶז עָשׂוּ לוֹ כֶּסֶף וְדוּחֲפִים אוֹתוֹ עִם כֶּסֶף מִסְכָּן, בְּלוּיָה שֶׁל הָאֵחַ שְׁלִי הוּא בְּקִשׁ מִכָּל הָאֲבָרְכִים, הוּא עָשָׂה גְדֵר אֶצְלוֹ אֲבָרְכֵי כּוֹלֵל אִין לְהַפְסִיק הוּא סוּגֵר אֶת הַדְּלֵת, אֲבָל פֶּה הוּא

צוה את האברכי כולל שיצאו ללויה והוא בקש שהלויה תעבר דרך כי באמת הוא טמון בחלקה של ויזניץ הוא לא רצה להיות פה בארץ כי יש לו את הילדים שמה, אז הוא בקש שיעבירו דרך הבית שלו הוא מכרח להיות בלויה, מה קרה, יש לו בן אחד השם שלו אליעזר הוא ממחה בניו יורק בכל הרופאים והממחים הכי גדולים, והוא הביא את הרופא אז הוא הלך כל יום בבית חולים איפה שהאח שלי היה, ואח שלי היה תמיד חזק מאד אז מתי שהוא נכנס אצלו, שאל אותו איך אתם מרגישים, האח שלי ידע תכף ומיד שקבל את הסרטן, מקדם לא רצה להגיד לי אבל אם אתה נוסע לאומן אני יגיד לך, כך וכך אמרו הרופאים אבל אני יודע מה זה והכין את עצמו, והבן שלו בא לבקר אותו איך אתם מרגישים, אני עוד מעט יהיה אצל הקדוש ברוך הוא עוד מעט אני יתראה עם אביי ורבא ואמר את זה כל כך בשמחה עצומה, הוא אמר את זה לאבא שלו אבא אני הולך כל יום בבית חולים כי כל מיני אנשים שיש להם סרטן הם בדכאון ובעצבות ובמרירות פחד הולכים למוות בוכים וזה וראיתי דבר כזה פעם ראשונה בחיים לא ראיתי עוד דבר כזה, אדם אומר הנה ברוך השם אני עוד מעט יתראה עם הקדוש ברוך הוא ועוד מעט אני יתראה עם רבינא ורב אשי, וכשנפטר אמר הרבי אני מכרח להיות בלויה של האדם הזה, אז ממילא הכולל אני רוצה שיהיה כולל רק לאברכים עד עשרים ושש ותבינו גם אותי אני רוצה שאלו שהתחתנו שיגדלו רבנים הנה ברוך השם ר' ... ר' ... ר' ... לקחו הוראה ואני מכרח להגיד לכם אתמול ספרו לי אני לא הייתי שמה רבי ... התפעל משלשתם באפן יוצא מן הכלל, הראו לו את המקוה והסבירו לו והוא התפעל מהשלש מוצי"ם הוא אמר שיגיד את זה לאבא, היום בלילה הוא ילך לאבא וידבר מה שראה פה בקהלה בחוץ לא יודעים בחוץ חושבים שפה חבורה משגעים מטרפים הוא אמר שאף פעם לא ידעתי שבברסלב יש גורמלים פעם הראשונה הוא רואה, אז אני רוצה שהאברכים האלו שהתחתנו שיהיה להם כמה שנים וכל ראש חדש אני יתן להם אלף שקל.

יֵשׁ בְּקִהְלָה אֶת אֱלוֹי שְׁגוֹנְבִים אִם הֵם לֹא יִפְסִיקוּ אֲנִי יִתְּלֶה אֶת
 זֶה תִּדְעוּ לָכֵם אֱלוֹי הַגְּנָבִים, וְעַכְשָׁו אֲנִי מִפְרָסֵם לָכֵם שִׁישׁ לִי אֶת
 הַכְּתָבֶת שֶׁל כָּל הַעֲשִׂירִים וְאֲנִי כוֹתֵב לָהֶם שֶׁכָּל אֱלוֹי שְׁבָאִים אֲלִיכֶם
 הֵם לֹא הוֹלְכִים בְּשֵׁם הַקְּהֵלָה, זֶה שֶׁקָּר וְכֹזֵב, עוֹבְדִים עַל הַעֲשִׂירִים,
 הִנֵּה בְּפִסַּח קִבְּלֶתֶם אֲנִי רוֹצֶה אֶת זֶה שִׁיְהִיָּה כִּכְהָ כָּל עָרֵב שֶׁבֶת אֲבָל
 לְכָל הַפְּחוֹת פַּעַם בְּחֹדֶשׁ שִׁיְהִיָּה לָכֵם לְכָל הַחֹדֶשׁ, עֲשִׂיתִי אֶת הַבֵּית
 הַתְּבַשִּׁיל בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַצֹּלְחָה אֲנִי לֹא תֹאמְרִי, אֲנִי אוֹמֵר לָכֵם פְּתוּחַ,
 עֲשִׂינוּ אֶת זֶה בְּחֻמְכָּה יֵשׁ פֹּה בְּאֲנִ"שׁ אֲנִי לֹא יִגִּיד שְׁמוֹת אֲבֻרְכִים
 תְּמִימִים אֵין לָהֶם פְּלוּם רַק חֲתִיכַת לֶחֶם וּמִרְגָּרִינָה וְנוֹתְנִים לְיִלָּד
 תֹּאכַל וְלִבֶּת תֹּאכְלִי וְתִלְכִי לִישׁוֹן, אֲנִי רַעֲבָה, לֹא יוֹדְעִים מָה זֶה אֲכַל
 חֵם, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם כָּל לֵילָה זֶה חֲתֻנָּה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם עֲשִׂיתִי אֶת זֶה עוֹד
 יוֹתֵר בְּחֻמְכָּה שֶׁכֹּלֵם יְבוֹאוּ לְאֹכַל, יֵשׁ בְּבִנֵי בְּרַק בֵּית תְּמַחוּי בְּבֹאֲרָא
 פֹּאֲרַק יֵשׁ גַּם בֵּית תְּמַחוּי בַּהֲתַחֲלָה כְּשֶׁפְּתַחוּ הַבְּחוּרִים אֲצִלִּי הִלְכוּ
 שָׁמָּה לְאֹכַל אוֹמְרִים נוֹתְנִים אֲכַל, אַחֵר כִּךְ הִגִּיעוּ שָׁמָּה אֲרַחִי פְּרַחִי
 הֵם לֹא רָצוּ הֵם הִתְגַּעְלוּ, אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי עוֹמֵד עַל זֶה
 שֶׁאֲנִי לֹא צָרִיךְ פֹּה תְּמַהוֹנִים בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֶּן וְלֹא מְסַמְמִים, בְּשׁוּם
 פָּנִים וְאִפֶּן, עִם מִקָּל כְּמוֹ שֶׁרִבְנוּ ז"ל אוֹמֵר בְּלִקוּטֵי מוֹהֲרָן תְּעוּפָה, יֵשׁ
 הַמוֹן קְהֵלוֹת בְּבִרְסָלָב לֹא פֹה, עֲשִׂיתִי אֶת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל לְכָל אֲנִ"שׁ
 וְלְכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִי שֶׁרַק יְבוֹא לְמִירוֹן אֲבָל לֹא תְּמַהוֹנִים בְּשׁוּם
 פָּנִים וְאִפֶּן, מִקָּל זֶה הַשְּׁפָה שְׁלוֹ, הַתְּרִתִי לְכֹלֵם שֶׁלְמַעַן מִי שְׁבָאֲמַת
 נִצְרָךְ שֶׁלֹּא יִתְבַּיֵּשׁ, כֹּלֵם אוֹכְלִים בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנָשִׁים מְכַבְּדִים רְבָנִים
 מִצְוָה פְּשוּט לְהַחִיּוֹת יְהוּדִים כָּל זְמַן שֶׁתְּעוֹזְרוּ לִי, אֲנִי יְכוֹל לְפַתַּח אֶת
 זֶה שִׁידְעוּ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁכְּשֶׁאֲתָה גּוֹסֵעַ לְמִירוֹן וְלִרְבִי מֵאִיר בַּעַל
 הַנֵּס שִׁישׁ לָכֵם מְקוֹם אֲכַל בְּחֻנָּם, אֲנָשִׁים לֹא מֵאֲמִינִים, אוֹמְרִים לִי
 שְׁנֵהָ אֲגִד עוֹצֵר אֶת הָאוֹטוֹבוּס וּבֹא לְאֹכַל, תְּבָרְכוּ בְּרָכוֹת זֶה הָרוּחַ
 שְׁלִי וּבְרָכוֹת זֶה אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ זְקֻנָתִי לֹא יוֹדֵעִתִי יוֹם מוֹתִי וְזֶה מָה
 שִׁיְצִיל אוֹתִי, אֲזוּ בָּאִים לְחַתֵּר תְּחַתִּי שֶׁאֲנִי לֹא יוֹכַל לְהַחֲזִיק אֶת הַבֵּית
 הַתְּבַשִּׁיל שֶׁאֲנִי לֹא יוֹכַל לְחַלֵּק לְאֲנִ"שׁ, אֲנִי אוֹמֵר לָכֵם פְּתוּחַ שְׁתִּים
 שְׁלֹשׁ יִצְטָרְכוּ לְעוֹף מִפֹּה, אֲנִי לֹא יוֹתֵר עַל זֶה, כִּי כִכְהָ יֵשׁ לָנוּ קְהֵלָה

נפלאה, מה שאנ"ש סובלים מה שסובלים במקומות אחרים, אחר כל הסבל שסבלנו ועדין סובלים, והקדוש ברוך הוא יעזור שפעלתי אצלכם משהו, אני מקווה ככה ואל תשפחו ממני, וצריכים לברך ספירת העמר וראש חדש.

אני רוצה להביא לכלם שי לכל אנ"ש הקדוש ברוך הוא יתן לי את החיים אני נותן לכלם מתנה שי ליום הולדת את השלחן ערוף.

אתתכו.

בעזרת השם יתברך יום חמישי כ"ט ניסן ה'תשס"ט

שעור לנשות אנ"ש

כדרכי אני אניד לכם היתה לי מפגש מאד מאד חשוב עם כל אלו שלמדו אצלי מגיל שלש עשרה והזכרנו זכרונות איה שלמדו אצלי, מה שאני אדבר אני ידבר בדיוק ההפך ממה שדברתי אתם, אתם דברתי שיכבדו את האשה ממילא אני אדבר אתכם שתכבדו את הבעל, אם רוצים להצליח בזה העולם צריכים מאד מאד להקפיד שיהיה שלום בתוך הבית, חכמינו הקדושים אומרים לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי המחזיק ברכה לישראל אלא השלום, שלום זה הכלי מחזיק ברכה, אנחנו צריכים אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ג) קדם שיהיה שלום עם עצמו, אדם צריך שיהיה שלום עם עצמו רב בני אדם בזה העולם אין להם שלום עם עצמם, הם לא משלימים את עצמם את הגורל שלהם את המצב שלהם, לא יכול להיות אני שיעבר עלי דבר כזה, אומר רבנו ז"ל קדם צריכים שלום עם עצמו, כך ברא אותי הקדוש ברוך הוא וכך אני נראית וככה אני, תסתכלי בראי אלה פעמים הפרצוף לא ישתנה זה אותו פרצוף וצריכים לשמח עם הפרצוף ולדעת הפרצוף הזה זה הכי יפה שרק יש בעולם אחרים אומרים לא בסדר זה הבעיה שלך, אני הכי יפה, זה נקרא שלום עם עצמי, אדם צריך להשלים עם עצמו, עובר עלי ככה וככה וככה, יש לנו רק עצה אחד אומר רבנו ז"ל צריכים להיות שלום עם

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּנֵי אָדָם יֵשׁ לָהֶם קְשׁוּיֹת עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּנֵי אָדָם לֹא יְכוּלִים לְהַשְׁלִים עִם הַמַּצָּב שֶׁלָּהֶם מִמִּילָא יֵשׁ לָהֶם קְשׁוּיֹת עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אֵינן אֶחָד שֶׁיֵּצֵא מֵהַדְּבָר הַזֶּה שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ קְשׁוּיָא עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבְּנֵינוּ ז"ל אָמְרַי (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן נ"ב) שֶׁכְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ קְשׁוּיֹת עַל הַצְּדִיק, עַל הַצְּדִיק יֵשׁ הִרְבֵּה קְשׁוּיֹת לָמָּה כָּכָה וְלָמָּה כָּכָה, אִף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ שְׂאִיךָ הוּא מִתְּנַהֵג, חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְסַפְּרִים פֶּה בְּחֻצוֹר יֵשׁ הַקָּבֵר שֶׁל חוּנֵי הַמַּעֲגָל, הִיָּה לוֹ כַּח אֲדִיר לְהַתְּפַלֵּל עַל גִּשְׁם, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם אֲמַרְתִּי לְאַבְרָכִים אֲנִי אֲדַבֵּר אֶתְכֶם רַבַּע שְׁעָה כִּי אֵין לִי כַח וְקִבְּלֹתִי תִשְׁעָה קָבִים שִׁיחָה, אֲזִי הֵאָרַכְתִּי אִתְּם מְאֹד, אָבֵל אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם חֲצֵי שְׁעָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים כְּשֶׁהָיוּ צְרִיכִים לְגִשְׁם בָּאוּ לְחוּנֵי הַמַּעֲגָל, לְמַרְגְּלוּתוֹ שֶׁל חוּנֵי הַמַּעֲגָל מוֹנַח שְׁמָה שְׁתֵּי נְכָדִים שְׁלוֹ, חֲנֹן הַנְּחֻבָא כֶּף קָרָאוּ אוֹתוֹ וְאָבָא חֶלְקִיָּה, הַגְּמָרָא מְסַפֶּרֶת שְׂאָבָא חֶלְקִיָּה הִיָּה עוֹבֵד בַּשְּׂדֵה וְהַחֲכָמִים בָּאוּ הַבֵּיתָה אֶל הַרְּבַנִּית לְבַקֵּשׁ אֵין גִּשְׁם אִתְּם יוֹדְעִים פֶּה בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל אִם אֵין גִּשְׁם אֲזִי זֶה בְּצִרְתָּ הַשֶּׁם יִשְׁמָה, בָּאִים הַבֵּיתָה אִיפֹה בְּעֶלְף הוּא לֹא בְּבֵית, אִיפֹה הוּא, עוֹבֵד בַּשְּׂדֵה, רָצוּ לְדַבֵּר אִתּוֹ, הוּא לֹא עוֹנֶה לָּהֶם עוֹד פַּעַם הוּא לֹא עוֹנֶה לָּהֶם, מְחַכִּים יֵשׁ לָּהֶם כְּכֹר שְׁתֵּי קְשׁוּיֹת, אֶחָד לָמָּה הוּא לֹא בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ וְלוֹמֵד לָמָּה אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים אֵלָיו וְהוּא לֹא עוֹנֶה, כְּשֶׁגָּמַר אֶת הַעֲבוּדָה לְקַח אֶת הָעֵץ חֲפִירָה וְאֶת הַמַּלְקוּשׁ שֶׁם אֶת זֶה עַל הַכֶּתֶף שְׁלוֹ וְהוֹרִיד אֶת הַנְּעֻלִים וְשֶׁם אֶת זֶה עַל הַכֶּתֶפִים וְכָכָה הוֹלֵךְ וְהֵם הוֹלְכִים אַחֲרָיו, הוּא לֹא מְדַבֵּר וְצָרִיךְ לְעֵבֵר אֵיזָה שְׁלוּלִית שֶׁל מַיִם הוּא מְתַלְבֵּשׁ עִם הַנְּעֻלִים וְעוֹבֵר, אֵיךְ שֶׁהוּא בָּא לֹא רְחוּק מֵהַבֵּית, אֲשֶׁתוֹ יוֹצֵאת נִגְדוּ מְקַשְׁטָה וּמְקַבְּלָתָה אֶת פָּנָיו בְּחִיּוּךְ וּבְשִׂמְחָה, הוֹלְכִים הַבֵּיתָה הוּא נוֹתֵן לְאִשָּׁה לְהַכְנִס קֹדֶם, אֲצֵל הַגּוֹיִים הָאִשָּׁה נִכְנְסָת קֹדֶם אֲצֵלְנוּ הַגְּבֵר נִכְנָס קֹדֶם, הִיָּה לָּהֶם מְלֵא קְשׁוּיֹת, לָמָּה הֵלֵךְ בְּלֵי נְעֻלִים לָמָּה בְּמַיִם הוּא הֵלֵךְ עִם נְעֻלִים לָמָּה הוּא קָפַל אֶת הַבְּגָדִים שְׁלוֹ עַל הַכֶּתֶפִים וְאֶת הַכֶּלִים עַל הַכֶּתֶפִים לָמָּה אֲשֶׁתוֹ יוֹצֵאתָה מְקַשְׁטָה לָמָּה הִיא נִכְנְסָה קֹדֶם וְאַחֵר כֶּף הוּא, בֵּין כֶּף סָגַר אֶת הַדְּלֵת וְאָמַר לְאִשְׁתּוֹ אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵם

באו לְבַקֵּשׁ עַל גִּשְׁם כִּי אַחֲרַת מָה הֵם רוֹצִים מִמֶּנִּי, הוּא הִיָּה עֲנֹה גְדוֹל
מְאֹד, בּוֹאֵי נִתְפַּלֵּל אֲנִי יַעֲמַד בְּצַד אַחַד וְאֵת תַּעֲמָדִי בְּצַד שְׁנֵי וְנִתְפַּלֵּל
לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדֵי אַחַר כֵּךְ כְּשֵׁיבֹא גִשְׁם נִגִּיד מָה אַתֶּם רוֹצִים
מֵאַתָּנוּ, וְכֵךְ הָיָה הֵם עָלוּ לְעֲלִיָּה וְהוּא עָמַד בְּזוּיַת אַחַד וְהִיא בְּזוּיַת
שְׁנֵיהֶם וְהִתְפַּלְּלוּ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם עִם יִשְׂרָאֵל
צְרִיכִים גִּשְׁם וְהִתְחִיל לְרַדֵּת גִּשְׁם וְהֶעֱנַנִּים הִתְחִילוּ מֵהַצַּד שֶׁלָּהּ, וְהֵם
רָאוּ אֵת זֶה, וַיֵּרַד גִּשְׁם הוּא פּוֹתַח אֵת הַדֶּלֶת וּמַכְנִיס אוֹתָם, וְהוּא
שׂוֹאֵל אוֹתָם מָה אַתֶּם רוֹצִים, אֲזַי עָנּוּ לָהֶם הַחֲכָמִים אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים
שְׂאֵתָם הִתְפַּלְּלָתֶם וְהִגַּשְׁתֶּם בָּא בְּזַכּוּתְכֶם, אָבֵל יֵשׁ לָנוּ הַמוֹן קְשִׁיּוֹת
עֲלֵיכֶם, אֲזַי אָמַר בֹּא נִשְׁמַע אֵת הַקְּשִׁיּוֹת, לְמָה אַתָּה לֹא בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ
אֶלָּא עוֹבְדִים בְּשֹׁדָה, אֹמֵר כִּי כְּתוּב טוֹב תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ שִׁיגִיעַת
שְׁנֵיהֶם מִשְׁכַּחַת עוֹן אֲנִי עוֹבֵד חֲצִי יוֹם לְפָרְנֶסָה, אֵינִן לִי פָּרְנֶסָה אַחֲרַת
אֲזַי שְׁכַרְתִּי אֶת עֲצָמֵי לַעֲבַד בְּשֹׁדָה, רֹאִים שְׂלֵא צְרִיכִים לְהַתְּבַיֵּשׁ אִם
צְרִיכִים פָּרְנֶסָה אֲזַי אֶפְלוּ לַחֲרֵשׁ בְּשֹׁדָה, לְמָה לְקַחְתֶּם אֵת הַכֶּלִים עַל
הַכֶּתֶף, אָמַר שׂוּזָה לֹא שְׁלִי הַלְוִיָּתִי אֵת זֶה וּפְחַדְתִּי מְאֹד אִם זֶה יִשְׁבֵּר
כִּי הָיָה עָנִי מְאֹד גְּדוֹל, לְמָה הוֹרְדְתֶם אֵת הַנְּעֻלִים אָמַר אֲנִי עָנִי בְּקִשִׁי
יֵשׁ לִי נְעֻלִים, אִם אֲנִי יִקְבַּל דְּקִירוֹת מְקוֹצִים עַל הַרְגָלִים הַרְגָלִים
יִתְרַפְּאוּ, אָבֵל נְעֻלִים אִם יִקְרְעוּ לֹא יִהְיֶה לִי נְעֻלִים אַחֲרִים לְקִנּוֹת, כֹּל
כֵּךְ הָיָה הַעֲנִיּוֹת שְׁלוֹ, לְמָה בְּמִים כֵּן הִלְבַּשְׁתֶּם, מִמִּים אַתֶּם מְפַחְדִּים
וְאַתֶּם לֹא מְפַחְדִּים מֵאַבְנִים וְקוֹצִים, אָמַר עַל הַשֹּׁדָה אֲנִי רוֹאֶה עַל מָה
אֲנִי דוֹרֵךְ אָבֵל בְּמִים יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׂמָה עֶקְרֵב יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׂמָה אֵיזָה
שָׂרֵץ, לְמָה אֲשַׁתֵּךְ יִצְאָה מְקַשְׁטַת נִגְדָה, אָמַר עַד עַכְשָׁו הִיִּית בְּשֹׁדָה
שְׂאֵינִן שְׂמָה כְּלוּם וְכְדֵי שְׂלֵא אֲשִׁים עֵינַי עַל אִשָּׁה אַחֲרַת אֲזַי אֲשַׁתִּי בָּאָה
כִּנְגִדִי מְקַשְׁטַת שְׂאֵנִי יִדַע שׂוּזָה אֲשַׁתִּי וְזֶה שְׁלִי, לְמָה הִיא נִכְנָסָה קִדָּם,
אָמַר מִפְּנֵי שְׂאֵנִי לֹא יוֹדַע מִי אַתֶּם פְּשוּט אֲסוּר יְחוּד, אִם הוּא יִכְנֹס
וְהֵם יִסְגְּרוּ אֵת הַדֶּלֶת, כֹּל כֵּךְ צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מָה זֹאת אוֹמְרַת אִשָּׁה
תְּהִיָּה עִם גָּבֵר זֶה, אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שְׂשִׁנִּיכֶם הִתְפַּלְּלָתֶם לְגִשְׁם אוֹמְרִים
הַחֲכָמִים, אָבֵל לְמָה הִתְחִיל הַעֲנַנִּים מֵהַצַּד שֶׁל הָאִשָּׁה, אָמַר הָאִשָּׁה
כְּשֶׁבֵא עָנִי וּמְבַקֵּשׁ נְדָבָה אֲנִי מָה אֲנִי יָכוֹל לְתַת כְּמָה פְּרוּטוֹת, מָה הוּא

צָרִיף לַעֲשׂוֹת עִם זֶה, לְלַכֵּת עִכְשׁוֹ לְמָקוֹם לְחַפֵּשׂ אִיזָה מַכְלֵת אִיזָה
מֵאַפְיָה וְלִקְנוֹת מָה שְׂיִכּוֹל לְקְנוֹת, עַד שְׂיִמְצָא חֲנוּת וְעַד שְׂיִקְנֶה
הַנְּשֻׁמָּה שְׁלוֹ תַּפְרָח, הָאֲשֶׁה תְּמִיד בְּבֵית מְבִשְׁלֵת, וּבָא עֲנִי, הִיא תַּכְּף
וּמִיד נּוֹתַנָּת לוֹ אֵין לִי מָה לְאַכֵּל הִנֵּה יֵשׁ לָךְ אַכֵּל, אִזּוֹ רוֹאִים מָה זֶה
נּוֹתְנִים לְאָדָם אַכֵּל, אִיזָה זְכוּת זֶה, שֶׁהַזְּכוּת שֶׁל הַגִּשְׁם בָּא בְּזְכוּת
הָאֲשֶׁה עַד כְּדֵי כִּךְ שֶׁהִיא נּוֹתַנָּת תַּכְּף וּמִיד אַכֵּל, גָּמְרוּ וְהִלְכוּ, וְאָבָא
חִלְקִיָּה קְבוּר בְּחִצּוֹר וְאֲנִי בְּטוּחַ שֶׁהֵייתֵן שְׁמָה, מָה אֲנַחֲנוּ רוֹאִים אֵת
זֶה לְפָנַי שֶׁהוּא תֵרֵץ אֵת עֲצָמוֹ עַל כָּל שְׂאֵלָה וּשְׂאֵלָה הֵם הֵיוּ מְלֵא
קִשְׁיוֹת, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל עַל צְדִיק מָה שְׂאֵתֶם רַק תֵּרְאוּ מְלֵא קִשְׁיוֹת,
לְמָה וְלְמָה וְלְמָה, הִנֵּה אֲנִי רַק יוֹצֵא מֵאַבְרָכִים כְּכַר נָשִׁים קוֹפְצוֹת
מוֹהֲרָא"ש רַגַע רַגַע, בּוֹאִי תִתְחַשְׁבִּי תֵרְאִי בְּלֵי עֵינַי הֲרַע מֵאֵתִים נָשִׁים
פֹּה, אַבֵּל רַק דְּקָה, אֲתָן בְּלִכְן צְרִיכוֹת לְחִכּוֹת כִּי אִיזָה גְּבֵרַת צְרִיכָה
לְדַבֵּר אֵתִי, וּמָה אֲנִי לֹא צְרִיף לְהַגִּיד לְכֵן אִיזָה שְׁטוּת, אִזּוֹ זֶה כְּכַר
קִשְׁיָא לְמָה אֲנִי לֹא עוֹנֶה, אִזּוֹ תְּבִינוּ שְׂאֲנִי דִי אַחֲרָתִי אַבֵּל קִשְׁיוֹת תְּמִיד
יְהִיָּה, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר שֶׁעַל צְדִיק צְרִיף לְהִיּוֹת קִשְׁיוֹת, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
כִּךְ יֵשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ קִשְׁיָא עַל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא עִם הַלְּמָה שְׁלוֹ, קֵדָם כָּל רוֹקָה לְמָה אֲנִי רוֹקָה חֲבֵרָה שְׁלִי
כְּכַר הַתְּחַתְּנָה וְהַבִּיָּאָה יְלָדִים וְאֲנִי מִסְכְּנָה כְּכַר עֲשָׂרִים וְשִׁלֵּשׁ עֲשָׂרִים
וְחֲמֵשׁ עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה וְשִׁלֵּשִׁים וּבָאִים אֵלַי נָשִׁים בְּגִיל חֲמִשִּׁים,
תְּבוֹאוּ בְּדֵלֵת תֵּרְאוּ הִיא צְרִיכָה שְׁדוּף בַּת חֲמִשִּׁים וְחֲמִשִּׁים וְחֲמֵשׁ מָה
עַד עִכְשׁוֹ חֲפִית, אֲצַלְנוּ הַתְּלִמִּידוֹת שְׁלֵמְדוֹ אֲצַלְנוּ בְּגִיל חֲמִשִּׁים וְחֲמֵשׁ
הֵם יְהִיוּ סִבְתָּא רַבָּא, אַל תַּצְחִקוּ, אַבֵּל קִשְׁיוֹת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּת
שׁוֹאֵלֵת הַתְּחַתְּנָה לְמָה אֵין לִי יְלָדִים לְמָה לְהֵהוּא יֵשׁ יְלָדִים, אַחַר כִּךְ
לְמָה לְהֵהוּא יֵשׁ בְּעַל טוֹב וְלִי יֵשׁ בְּעַל כְּזָה לְמָה נְפִלְתִי בַּפֶּת, כָּל אֶחָד
עִם הַלְּמָה שְׁלוֹ, לְמָה אֵין לִי פְרִנְסָה, לְמָה יֵשׁ לִי יְלָדִים לֹא מְצַלְחִים,
כָּל אֶחָד עִם הַלְּמָה, וְלְמָה הַשְּׂכָנִים שְׁלִי כָּכָה, וְכָל אֶחָד מְקַנָּא אֵת
הַשְּׂנִי, אִף אֶחָד לֹא יוֹדַע שְׁלִכְלָם אֵין בְּזָה הַעוֹלָם אֶחָד שְׁיִלֵּךְ לוֹ כְּמוֹ
שֶׁהוּא רוֹצֶה, הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע אָמַר לְתַלְמִידִים שְׁלוֹ
בְּאִידִישׁ זֶה יוֹצֵא יוֹתֵר, אִם אֲתָה רוֹצֶה כְּמוֹ שֶׁהוּא יְהִיָּה כְּמוֹ שְׂאֵתָה

רוצה, והדבור הזה יש עמקות מאד, חכמינו הקדושים אומרים בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך, אם אדם מבטל את עצמו להקדוש ברוך הוא זה רצה הקדוש ברוך הוא אין לי קשיות על הקדוש ברוך הוא, אבל למה למה, למה יאמרו הגוים, אשרי העם שפכה לו אומרים על כל דבר ככה, ככה הקדוש ברוך הוא רוצה, אני לא שואלת שום דבר, הלואי הלואי שנחזיק במדרגה זו שלא לשאל קשיות על הקדוש ברוך הוא שלא יהיה לנו את השאלה למה למה, נגיד ככה, אשרי העם שפכה לו, יש לי קשיא למה נשים צריכות לעמד בחוץ, כי אין אולם, ולמה אין אולם כי יש פה סמ"ך-מ"ם ימח שמו ששלוש פעמים ביום אנחנו מתפללים בשמונה עשרה ברכות ולמלשינים אל תהיו תקוה כל אלו המלשינים שלא יהיה להם תקוה לחיות, למה נשים צריכות להיות בחוץ, היה אתמול הבן של הרב ... הוא כמעט נחנק, היו מפוצץ אנשים ועמדו מבחוץ, הקדוש ברוך הוא יעזר לנו אני רואה בזה ישועה הקדוש ברוך הוא רוצה משהו מאתנו, שנהיה בדחק וזה למעלה אולם מפאך וגם למעלה יהיה קטן, אבל לכל הפחות לא כל כך צפוף כמו פה, וכרוך השם יש מזגנים הכל, אבל לא שואלים למה כי מה שהקדוש ברוך הוא עושה הכל לטובה, חסדי השם יתברך הקדוש ברוך הוא עזר לנו עד עכשו יש לנו קהלה נפלאה שאני מאד גאה עם הקהלה, אני אומר לכם פתוח, אני ראיתי קהלות ואני שמעתי מקהלות וקראתי מקהלות ללכת למדבר שם כמו המדבר הזה אף אחד לא ידע אפלו שיש יבנאל על המפה, מי שמע פעם יבנאל, היום ברוך השם אני מקרח להגיד לכם, הבן של הרב ... הוא היה פה לפני חמש שנים הוא אומר אני לא מכיר את המקום, אני הולך להגיד לאבא, שמחה כזו מה שראה בלי עין הרע קבוץ מאד גדול, בודאי יש לי הרבה עגמת נפש, אני מחזיק מהקהלה מאד מאד אין קהלה כמונו ואני גאה עם הקהלה, אני אומר לכם פתוח אתכם בצניעות, יש שתים או שלש נשים שעושות לי חר בלב, ואני יוציא אותן מהקהלה, אני לא צריך כמות אני צריך איכות שמעתם, אתן יודעות מתי אני צריך כמות לפני

הַבְּחִירוֹת שִׁפְתַּחֲנו אֶת מְזַרְעַ וְשִׁבִּיאוּ אֶת כָּלֶם פֹּה, אֲנִי יִהְיֶה אֲתַכֶּם
אֲמַתִּי, אַחַר הַבְּחִירוֹת אֲנִי לֹא צָרִיךְ אַף אֶחָד פֹּה רַק אֵיכוֹת, אֲנִי רוֹצֵה
מִשְׁפָּחוֹת טוֹבוֹת מִשְׁפָּחוֹת עִם צְנִיעוֹת מִשְׁפָּחוֹת עִם יְלָדִים טוֹבִים
מִמִּשְׁמָעִים, אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּשִׁבִּיל הַיְלָדִים, מֶה אֲנִי לֹא
יַעֲשֶׂה בְּשִׁבִּיל הַיְלָדִים, הִנֵּה בְּרוּךְ הַשֵּׁם כִּבְר קוֹדְחִים אֲתֶם יוֹדְעִים
כִּמָּה שָׁנִים אֲנַחְנוּ מִחֻכִּים עַל זֶה, כִּמָּה מְנִיעוֹת הָיָה לָנוּ מָסְרוּ אוֹתָנוּ
מֶה קָרָה, מִצָּאוּ צִנּוּר מִים לֹא יְכוּלִים לְבָנוֹת, מְקוּרוֹת, עוֹד שְׁבוּעוֹת
עַד שִׁבְאוּ הוֹזָנוּ, אֲבָל הַכֹּל, נוּ בְּסֹדֵר, מִצָּאוּ אֵיזָה חֶרֶס זֶה עֵתִיקוֹת שֶׁל
אֲלֵפִים שָׁנָה, לֹא יְכוּלִים לְחַפֵּר יוֹתֵר, עָשׂוּ גָדֵר סָבִיב בְּסֹדֵר אֶת הַמְּקוֹם
הַזֶּה זֶה שְׁתֵּים שְׁלֹשׁ אַרְבַּע מָטָר, עֲכָשׁוּ מֶה, הָרַב ... שִׁיִּהְיֶה בְּרִיא אָמַר
לִי כִּבְר עָשׂוּ קְדוּחִים לְשָׁנֵי מְבָנִים וְלִמְבֻנָּה הַשְּׁלִישִׁי בְּיוֹם רֵאשׁוֹן
מִתְחִילִים לְקַדְּחַ וְהַכֹּל בְּהַסְכָּמָה וְהַכֹּל בְּסֹדֵר, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר
שֶׁלֹּא יִהְיֶה יוֹתֵר מְנִיעוֹת, וּבּוֹא נַעֲשֶׂה אֲבָן הַפְּנֵה, אֲמַרְתִּי אֲנִי רוֹצֵה
לְרִאוֹת אֶת זֶה בְּנוֹי וְאַחַר כֵּךְ נַעֲשֶׂה סֶרֶט וְנִבְיֵא מִסְפָּרִים וְנַחֲתֵךְ אֶת
הַסֶּרֶט זֶה יִהְיֶה הָאֲבָן הַפְּנֵה מֶה אֲנִי צָרִיךְ עֲכָשׁוּ, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ כִּמָּה
מְנִיעוֹת, אֲתֵן צוּחֻקוֹת מִי שְׁזוֹכֵר מֶה שֶׁהָיָה פֹה, מִי שֶׁהָיָה פֹה
מִהֲרָאוֹנוּ עַל הַמְּקוֹם הַזֶּה הָיָה שְׂדֵה כְּשֶׁהִתְחִילוּ פֹה לְקַדְּחַ בְּקִשְׁתִּי
אֶת הָרַב ... תְּבִיא לִי תִרְנַגּוֹל וְאֲנִי יִשְׁחַט לְסַגְּלָה אֲמַרְתִּי אֲתָה כִּמָּה דָם
נִשְׁפָּךְ פֹּה כִּכָּה דָם אֲנִי יִשְׁפָּךְ פֹּה עַד שֶׁאֲנִי יִרְאֶה אֶת זֶה גְּמוּרָה, לְצַעֲרִי
הָרַב לְצַעֲרֶכֶם הָרַב לְצַעֲרָנוּ הָרַב רֵאִיתֵן כִּמָּה אֲנַחְנוּ סוֹבְלִים פֹּה סִבָּל
עַל לֹא דָבָר, רִשְׁעוֹת לְשֵׁם רִשְׁעוֹת, אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁבְּסֹדוֹם וְעַמּוֹרָה הָיוּ
צָרִיכִים לְבוֹא לְפֶה לְיִבְנָאֵל וְלִלְמַד מֶה זֶה רִשְׁעוֹת, סָבִיב זֶה רַק שְׂדוֹת
אִם הָיִינוּ מְפָרִיעִים לְמִישֶׁהוּ, בְּכָל הָעוֹלָם מִתִּירִים לְבָנוֹת בְּתֵי כְּנִסְיוֹת
וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, לְמִי זֶה מְפָרִיעַ, הַכֹּל עוֹמֵד כִּבְר הַקּוֹצִים כִּבְר עוֹמְדִים
מוֹכְנִים, צָרִיכִים רַק לְהַגְבִּיֵה אַרְבַּע קִירוֹת וְגַם וְגַמְרָנוּ, גַּם אֶת זֶה לֹא,
אֲזַ בְּסֹדוֹם וְעַמּוֹרָה הֵם הָיוּ צָרִיכִים לְבוֹא פֹה לְלַמֵּד מֶה זֶה רִשְׁעוֹת,
בְּמְקוֹם כְּזֶה בְּרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לָנוּ קְבוּצָה כָּל כֵּךְ יִפֶּה בְּרוּךְ הַשֵּׁם מִשְׁפָּחוֹת
נְהַדְרוֹת, אֲנִי לֹא יִתֵּן בְּשִׁבִּיל שְׁתֵּי נָשִׁים אוֹ שְׁלֹשׁ נָשִׁים לְהֶרֶס אֶת
הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, כִּמָּה בְּקִשְׁתִּי אֲתַכֵּן עַל צְנִיעוֹת, צְנִיעוֹת תְּדַעוּ לִכֵּן אֲצַל

הקדוש ברוך הוא מאד מאד חשוב צניעות, היפי של האשה זה הצניעות, זה היפי, הקדוש ברוך הוא קורא את כל המלאכים בואו תסתכלו על בנות ישראל תלכו בטבריה אני לא צריך להגיד לכן השם ישמר הולכות ערמות ממש, מה זה צריך להיות, בין אלו מסתובבות נשות ישראל עם בגדים צנועים, עם מטפחת או עם פאה ברוך השם, אתן יודעות איזה קדוש השם אתן עושות איזה שמחה אתן גורמות בשמים שמסתכלים שנשי ישראל ברוך השם לא מדמים את עצמן לגויים אחד ממנהגי הגויים זה לעשן סיגריות, רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא לעשן סיגריות, לפני מאתים שנה הוא אמר, זה לגברים, והרופאים כלם אומרים שזה מביא סרטן לראות, מה אומרים הסבא שלי היה בגיל תשעים ושש האצבעות שלו היה כבר חום והיה מעשן כמו כבשן אחד אחר השני הדליק סיגריה מסיגריה ככה כל היום השפם שלו היה כבר חום וחי, אז גם אני יחיה, השם ישמר אם הרופאים אומרים שזה מסכן, וזה לגברים, לאשה לעשן זה פריצות נוראה געל נפש, יושבות שלש נשים בפארק חלוניות צריכים להגיד לי אדמו"ר הנשים שלך, את בטוחה שהם מהקהלה, כן הולכות עם מטפחת מעשנות, אנחנו מדברות הן אומרות לי עם הילדים שלנו אל תעשנו וזה לא כדאי לעשן, והילדים אומרים הדתיות מעשנות, אני אותן יוציא מהקהלה אני אומר לכן פתוח מקדם או אחר כה, מה שזה הולך ביחד, גונבים וגוזלים הולכים לאנשים לבקש כספים הן לא שיכות לאנ"ש שתים שלש משפחות, היום בלילה זה ראש חדש, היה לכן תמיד סעודת ראש חדש וכל הכבוד ל... שקדם היתה עושה לקטן לקטן והיום לגדול ולגדול עד שכבר לא יכולה ברוך השם יש לנו בית התבשיל, עוד עשרים יום גמרתי את השנת הששים ותשע ואני נכנס בגיל שיבה והקדוש ברוך הוא יתן לי את החיים עוד שבועים כדי שאני יוכל לעשות סעודת יום הולדת, אשתי תבוא והשלש הבנות שלי באות, הבת הקטנה הולידה נכד זאת אומרת נין, היא היתה בחדש תשיעי הבת שלי והיא הולידה נכד ואיפה הולכת הבת כמוכן אל האמא אחר שבועות היא הולידה בן ואחר שלש

שְׁבוּעוֹת הַיָּא חַתְּנָה עוֹד בַּת רֵאשׁ חֲדָשׁ נִיֶּסֶן הָיָה חַתְּנָה, בְּשִׁבִיל זֶה לֹא הָיִיתִי יֹכֹל לְבוֹא שְׁלֹשׁ שְׁמַחוֹת אַחַד אַחַר הַשְּׁנִי כֵן יָרְבוּ, אָבֹא וְאִמָּא כּוֹאֵב לָהֶם בְּלִי עֵינַי הֵרַע אַרְבַּע עֶשְׂרֵה יָלָדִים שִׁיְהִיו בְּרִיאִים אָבֹא וְאִמָּא אָבֵל אֶסוּר לְדַבֵּר, אֲזִי אֲנִי בַתּוֹךְ אָבֹא וְאִמָּא אֲנִי לֹקַח אוֹתוֹךְ לְשִׁבּוּעַ תְּבוּאֵי לְרַבִּי שְׁמַעוֹן לְשִׁבּוּעַ, אִם לִקְחִיתִי כְּכֹר אֶת הַבַּת הַקְּטַנָּה אוֹמֶרֶת הַבַּת הַגְּדוּלָּה אֵיפֹה אֲנִי, אֲנִי גַם כֵּן הוֹלְדִתִּי, בְּסֹדֵר עֲכָשׁוּ יֵשׁ מִבְּצַע מֵאֹד זוֹל, בְּאֵה הַבַּת הָאֲמֻצְעִית אֲמֶרְתִּי בְּסֹדֵר, בְּאֵה הַנְּכֻדָּה וְאִמְרָה אֲנִי בְּגִיל שְׂרוּצָה לְהַתְּחַתֵּן וְרוּצָה לְפַעַל אֲצֵל רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאִף פַּעַם לֹא הָיִיתִי בְּאַרְץ בְּסֹדֵר בּוֹאֵי גַם, אֲנִי אֲגִיד לָכֵן אֶת הָאֲמַת זֶה בְּדִיוֹק יוֹצֵא שְׁאֲנִי נִכְנָס בְּגִיל שְׁבָעִים, אָדָם לֹא יוֹדַע יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, אֲנִי צָרִיךְ הַרְּבֵה הַרְּבֵה יְשׁוּעוֹת, אֲנִי צָרִיךְ לְעֹלוֹת לְמַעְלָה אֲנִי מֵאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֵן שְׁלֹא יְבוֹאוּ אֵלַי בְּטַעְנוֹת בְּשָׁמַיִם הִנֵּה הַקְּמַת קַהֲלָה יִפֹּה מֵאֹד שְׁאֲנִי עוֹד פַּעַם אוֹמֵר לָכֵן שְׁאֲנִי גָּאֵה אֶתְכֵן עִם הַצְּנִיעוּת שְׁלִכְךָ, אָבֵל בְּשִׁבִיל שְׁתִּים שְׁלֹשׁ נָשִׁים אֲנִי לֹא יִקְלַקֵּל אֶת הַקְּהֵלָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם מַחְפְּשִׁים דִּירוֹת, כְּמָה דִּירוֹת שְׂרַק לֹא יִהְיֶה הַכֹּל יִלֶּה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם יִבְנוּ פֹה דִירוֹת תְּרֹאוּ בְּקֹרֹב פֹּה דִירוֹת, וְהַרְּבֵה דִירוֹת שְׁלֹא חֲלַמְנוּ, יִבְנוּ עוֹד מַעַט דִּירוֹת בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַשֵּׁר הַשְּׁכוּן עֲכָשׁוּ יְהוּדֵי חֵם, בּוֹדָאֵי צְרִיכִים תְּפִלָּה בְּלִי תְּפִלָּה שׁוֹם דְּבָר לֹא יִלֶּה, וְיִהְיֶה דִירוֹת וְיִהְיֶה בְּרוּךְ הַשֵּׁם בֵּית הַכְּנֶסֶת, אֲנִי אוֹמֵר לָכֵן כְּכֹר יִהְיֶה קָטָן, אָבֵל לְכֹל הַפְּחוֹת יִהְיֶה לָכֵן עֲזַרְתִּי נָשִׁים שִׁיְהִיָּה לָכֵן שְׁמַחוֹת שְׁתוּכְלוּ לְזֹרֵק סְכָרִיוֹת, אוּ הַבַּעַל יִנְמַנֵּם בְּאֲמֻצַּע הַתְּפִלָּה תְּזַרְקוּ עָלָיו סְכָרִיוֹת לְהַעִיר אוֹתוֹ יִהְיֶה לָכֵן עֲזַרְתִּי נָשִׁים מְלַמְעֵלָה שְׁלֹא הָיָה לָכֵן, לְקַחְנוּ לָכֵן אֶת הָעֲזַרְתִּי נָשִׁים כִּי אֵין מְקוֹם, הַזְּכוּת הַיְּחִידִי מָה שְׁאֲנִי רוֹאֵה לְעַצְמִי, אֲנִי אוֹמֵר לָכֵן פְּתוּחַ זֶה חֶסֶד שְׁהַכְּנֶסְתִּי בְּכֵן, חֶסֶד שְׁהַכְּנֶסְתִּי בְּאֲנִ"שׁ, אֵין בְּכֹל הָעוֹלָם חֶסֶד כְּמוֹ שִׁישׁ פֹּה, בּוֹדָאֵי יֵשׁ חֶסֶד אוּ אֵיךְ יֵשׁ חֶסֶד, לְפָנַי פֶּסַח בְּלִי עֵינַי הֵרַע הַשָּׁנָה קִצְצוּ בְּכֹל מְקוֹם, בְּסַטְמָאֵר בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית הֵם הַבַּעֲלֵי חֶסֶד הַכִּי גְדוּלִים מָה שְׂרַק יֵשׁ, הַשָּׁנָה קִצְצוּ לְחֻצֵי, וְשָׁמָּה יֵשׁ מִלִּיּוֹנִים זוֹרְמִים, אֲנִי לֹא מְדַבֵּר מִמְּקוֹמוֹת אַחֲרִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַמְּקוֹם הַיְּחִידִי שְׁהִיָּה יוֹתֵר שְׁפַע הַשָּׁנָה מִכֹּל מְקוֹם הָיָה פֹּה

ברוך השם, אמת אני לא מבקש תודה אני מכרח להגיד לכן לספר בדיוק עשרים ושלש משלש מאות מנות נתנו לי תודה, אני מקבל את זה ברוך השם אני לא צריך תודה, הקמתי בית תבשיל, קראתי את זה אהל אברהם, על שם האהל של אברהם אבינו שהיה פתוח לכלם, התחלנו בקטן והיום ברוך השם הצלחה למעלה מהמשער, אני בעצמי לא שערתי שיהיה ככה, להגיד לכם שאנחנו היחידים יש עוד מקומות, יש בבני ברק יש בירושלים ויש בברוקלין, אבל מה ההפרש שלנו תגידו לי, בברוקלין פתחו בית תמחוי הבחורים אצלי רצו לאכל היום אפילו לא יגשו שמה, יש שמה ארחי פרחי, אף אחד לא נגש שמה, בבני ברק מתבישים אפילו ללכת על המדרכה בצד של הבית תמחוי עוד מעט יחשדו שהייתי שמה ויצאתי, וכן בירושלים המעלה פה אמרתי שזה לכלם, אין אדרבה, אני רוצה שכלם יבואו לאכל, מה מונח תחת זה שאלו שהם באמת נצרכים שאין בבית רק חתיכת לחם יבש מאתמול ושלשום וקצת מרגרינה הנה תקחי ותאכלי אבל אמא אני רוצה חם, אני יתן לך סטייה או זה, יש משפחות שאין להם חתיכת לחם ומרגרינה והילדים לא יודעים מה זה אכל חם, יכול לעבר משבת לשבת וגם בשבת מה שנותנים, אז פתחתי את זה לכלם, כל דכפין יתיי ויאכל, התחלתי עם הגברים ואחר כך עשיתי להנשים, אני מכרח להגיד לכן פה ברבים, ... היא עושה מסירות נפש למעלה מהמשער, היא כבר נשפרת לגמרי, יש פה כמה בנות שעוזרות לה אבל אתן יודעות כמו שיש בבנים חצי שעה שעה זה כסף ואחר כך בורחים אז נשאר שמה שתי בנים והם צריכים לחלק לכמה מאות נשים אותו דבר פה הבנות נשארות חצי שעה שעה, ואחר כך בורחות נשארה פה רק ... למה שלא יהיה יש בלי עין הרע שלש מאות משפחות, שיהיה כל חדש שתי נשים שלש נשים פעם בחדש שהיא עוזרת וגם גברת ... פה כל לילה, אבל שיהיה שתיים שלש נשים לעזור לה, אנחנו עושים את זה בשביל כסף... אדרבה אני עושה את זה בכסף, וזה החיות שלי ואני מכרח להגיד לכן רק בזכות זה אני חי והקדוש ברוך הוא יתן לי את החיים,

תִּדְעוּ מֵאֵז שְׂאֲנִי יְלֵד קֶטֶן רְאִיתִי כְּכֹר נִפְטָר מֵאֵז אֲנִי לֹא שׁוֹכַח אֶת זֶה, זֶה כְּכֹר שְׂשִׁים וְאֶחָד שָׁנָה אֲנִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם חַי עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי בֹא מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיוֹדֵעַ שְׂאֲנִי יַחֲזוּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵז לְמָה לֹא לְחַיּוֹת עֲכָשׁוּ עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, חֶסֶד זֶה יְסוּד בִּיהֲדוּת, בְּלִי חֶסֶד רַחֲמָנָא לִיִּצְלַן חַיּוֹת, רוֹאִים אֲמוֹת הָעוֹלָם אֵין לָהֶם שׁוֹם דְּבַר חֶסֶד, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים כָּל מִי יִשֵּׁשׁ בּוֹ חֶסֶד וְרַחֲמִים עַל הַזּוֹלָת בִּידוּעַ שֶׁהוּא מִזְרַעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ, אֲנִי לֹא יֵאָרִיךְ אֲנִי רוֹצֵה עֲכָשׁוּ לְנִסֵּעַ לְרַבִּי שִׁמְעוֹן אֲנִי צָרִיךְ הַרְבֵּה יִשׁוּעוֹת וְאַתֶּם צָרִיכִים יִשׁוּעוֹת וְאֲנִי לֹא שׁוֹכַח מִכֶּם, יֵשׁ לִי אֶת הַשְּׂמוֹת שֶׁל כָּלֶם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי לֹא שׁוֹכַח, הָיוּ שְׁתֵּי חֲבָרִים, אֶבֶל חֲבָרִים שֶׁאֶחָד אָהֵב אֶת הַשְּׁנִי וְעִזּוֹר לְהַשְּׁנִי וְאֶחָד הָיָה מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל הַשְּׁנִי וְכֵךְ צָרִיךְ לְהִיּוֹת, אַתֶּן צָרִיכוֹת לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד, וְהִנֵּה שְׁנֵיהֶם הַזְּקִינִי וְאֶמְרוּ אֶחָד לְהַשְּׁנִי תֵן לִי תְקִיעַת כֶּף שֶׁאֲסוּר לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה, שְׁמִי שֶׁנִּפְטָר קִדְּם מִזֶּה הָעוֹלָם שֶׁיִּבּוֹא חֲזָרָה בְּחִלּוּם לְהַגִּיד אֵיךְ זֶה הָיָה וְאֵיךְ זֶה עָבַר וְשִׁיגִיד מֵהַ קוֹרָה, וְאֶחָד נִפְטָר וְכֵכֶר שֶׁכַּח לְגַמְרִי לְגַמְרִי מֵהַתְּקִיעַת כֶּף כִּי עָבַר הַרְבֵּה שָׁנִים עָבַר כְּמָה חֲדָשִׁים וְהִנֵּה הוּא בֹא בְּחִלּוּם לְחַבֵּר שְׁלוֹ תִדְעַי יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל לְרִדַת אֶבֶל הַכְּרִיחוֹ אוֹתִי לְרִדַת כִּי נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ וְאַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ אֵלַי, אֲנִי לֹא יְכוֹל לְסַפֵּר לָךְ אֶת הַכֹּל מֵהַ שְׁקוֹרָה שְׁמָה, כִּי אֲסוּר עָלַי לְדַבֵּר, אֶבֶל דְּבַר אֶחָד אֲנִי יֹסֵפֵר לָךְ לְמַעַלְהַ בְּשָׁמַיִם חֶסֶד זֶה פּוֹתַח אֶת כָּל הַדְּלָתוֹת, מִי שֶׁעוֹשֶׂה בְּזֶה הָעוֹלָם חֶסֶד אֶחָד עִם הַשְּׁנִי לוֹ פְּתוּחַ כָּל הַחִלּוּנוֹת וְכָל הַדְּלָתוֹת הַכֹּל פְּתוּחַ לוֹ, וְעֲכָשׁוּ אֲנִי יֹסֵפֵר לָךְ רַק סִפּוֹר אֶחָד שֶׁאוֹלִי אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ הֵינִי חֲבָרִים אֶבֶל לֹא כָּל דְּבַר אַתָּה יוֹדֵעַ, אֲנִי הַתְּחַתְּנָתִי עִם אֲשֶׁתִּי הוּא מִסִּפֵּר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִזּוֹר לָנוּ הֵינִי תְּמִימִים תְּמִיד חֵינִי עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מֵהַ שֶׁהֲצַרְכָּנוּ הַתְּפַלְלָנוּ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵינִי עֲנִיִּים גְּדוֹלִים מְאֹד, וְזֶה אֲנִי יְכוֹל לְהַעֲרִיד לָכֶם גַּם אֲנִי וְאֲשֶׁתִּי לֹא הָיָה לָנוּ מִשְׁהוֹ לְאָכַל גַּם אוֹתִי רָצוּ לְהַעֲרִיף מֵהַבַּיִת, אֵז הָיָה חֶק מְאֹד חֲזָק עַד הַחֲמִישִׁי שֶׁבְּחֲדָשׁ אִם לֹא מִשְׁלָמִים שָׁכַר דִּירָה בַּחוּץ, וְלִצְעָרִי הֵרַב רְאִיתִי הֶמוֹן שְׁבָא מִשְׁטָרָה וְלָקַחוּ אֶת הַדְּבָרִים עַל הַרְחוּב וְרְאִיתִי אֶת זֶה בְּמוֹ עֵינַי,

הכושים הם לא משלמים אז שנו את החק, בפרט היום יש נשיא זה בודאי, אחר חמש ימים והיה היום השלישי אני לא ישפח את זה, אם כבר דברתי מהשתי חברים האלו גם אצלי קרה דבר כזה, שזה כבר השלישי בחדש ואין לי אגורה שחוקה, הוא בא בעל הבית כמו רוצח ואמר באנגלית עוד יומים אתה על הרחוב מה עושים היה לנו שתי ילדים בקומה השלישית שתי חדרים מה עושים רבוננו של עולם, ואשתי הייתה בהריון עם השלישית, הלכתי לבית הכנסת לי היה מפתח שמה לא היה מנין כל השבוע רק בשבת, סגרתי מבפנים ופתחתי את הארון קדש ובכיתי רבוננו של עולם אל תביא אותי לנסיון כזה זה בלי רחמנות הגויים יזרקו אותי עם אשתי והילדים וככה אני בוכה להקדוש ברוך הוא והנה אני מרגיש אחד מכניס מפתח ומנסה להכנס תכף ומיד סגרתי את הארון קדש נקיתי את הפנים שלי ונגבתי מדמעות ופתחתי גמרא ויהודי נכנס ומדבר על דא ועל הא, הוא אומר אני לא יודע יש אצלי כסף של צדקה אז שלמתי שמונים ושבע וחצי דולר זה שכר דירה של שתי חדרים ומטבח קטן, וגם את זה לא היה לי, אומר לי היהודי הזה שהכסף של צדקה מונח אצלי כבר כמה שבועות ואני לא יודע למי לתת את זה היום לפנות בקר אני חולם שאני ילך לבית הכנסת מי שאני ימצא שמה ראשון אני יתן את זה, ונותן לי את זה ואני אומר תודה, אני מתחיל לספר היה תשעים דולר אז היה לי לשלם שכר דירה ושתיים וחצי דולר עשינו שבת, לא פעם אחד לא היה לי לקנות דגים אכלנו סרדינים בשבת, אבל אמרתי אין סומכים על הנס תכף ומיד בתוך חדש זה היה חלוני הלכתי לחפש דירה אצל יהודי שיעמד על הזכות איך שלמתי לו שכר דירה, הלואי שיש עוד אדם כזה, אני אומר לכם אין עוד דבר כזה, הלכתי והפצתי יום אחד עשיתי שלש דולר חמש דולר, נתתי לו, הוא היה בנק שלי וככה הוא רשם מהתחלת החדש שלמתי לו את השכירות, שהזכות שיעמד לו פשוט הוא הציל אותנו, נחזר לספור של שני החברים וספר לשני שהתחנתתי עם אשתי והתפללנו שיהיה לנו ילדים לא היה לי פרנסה התפללתי להקדוש

בְּרוּךְ הוּא כָּל דְּבַר מֶה שֶׁהֵייתִי צָרִיךְ הַתְּפִלָּתִי לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, חֲסִכְתִּי פְּרוּטָה בְּפְרוּטָה
 עַד שֶׁזְּכִיתִי הָיָה לִי הוֹן שֶׁלֵּשׁ מֵאוֹת זְהוּבִים כְּמוֹ הַיּוֹם שֶׁלֵּשֶׁת אֲלָפִים
 דוּלָּה, זֶה הָיָה הַקֶּרֶן שְׁלִי עִם זֶה קְנִיתִי סְחוּרָה וּמְכַרְתִּי וְהַרוּחְתִּי אָבֵל
 הַקֶּרֶן קִבְּלִיתִי אֲנִי וְאִשְׁתִּי אֶת הַקֶּרֶן אֲנַחְנוּ לֹא נוֹגְעִים שֶׁלֵּשׁ מֵאוֹת
 זְהוּבִים כִּי אוֹי וְאֹבֹי נֶעֱשֶׂה קוֹמְבִינוֹת, אָבֵל תְּמִיד אִשְׁתִּי הֵייתָה אֵתִי
 חִזְקָה עַד שֶׁלֵּשׁ מֵאוֹת שָׁאֵת הַשֵּׁלֶשׁ מֵאוֹת תְּמִיד לְהַחֲזִיר לְקִנּוּת עִם זֶה
 סְחוּרָה וְלִמְכַר אָבֵל שֶׁלֵּשׁ מֵאוֹת אֶסוּר לִיגַע, כִּי זֶה הָיָה הַפְּרֻנְסָה שֶׁלָּנוּ,
 אַז הָיוּ צְרִיכִים לְנִסֵּעַ עִם סוּסִים וְעֵגְלָה, אַתֶּם יוֹדְעִים שֶׁזֶה קֶשֶׁה לֹא
 כָּל כֶּף קַל הִגִּיעַ לְאִיזָה יַעַר וְהַעֲגִלוֹן עוֹצֵר אֶת הָעֵגְלָה עִם הַסוּסִים מֶה
 קָרָה הַסוּסִים צְרִיכִים לְאָכֵל וְלָנוּחַ, הוּא יוֹרֵד לְטִיֵּל וְרוֹאֶה אֲרָמוֹן מְאֹד
 מְאֹד יָפֵה, אֲרָמוֹן בְּאֲמֻצַּע הַיַּעַר מֶה זֶה הַלֶּךְ לְהַסְתַּכֵּל הָיָה פְּתוּחַ הַדֶּלֶת
 וְנִכְנָס רוֹאֶה שְׂמָה בֵּת יִשְׂרָאֵל בֵּת בְּגִיל חֲמֵשׁ עָשָׂרָה שֵׁשׁ עָשָׂרָה,
 מִסְכְּנָה בְּלִי נַעֲלִים יַחְפָּה בְּגַד קְרוּעַ וּמְנַקָּה, מֶה אֵת עוֹשִׂית פֶּה אֲצֵל
 גוֹי שְׂמָה זֶה הָיָה הָאֲרָמוֹן שֶׁל הַפְּרִיץ, וְהָיָה לָהֶם כַּח מְאֹד אֲדִיר אַז
 הַפְּרִיצִים, מֶה אֲנִי יַעֲשֶׂה הִיא אוֹמֶרֶת, אָבָא וְאֵמָא הָיָה לָהֶם בֵּית מְרוּחַ
 שֶׁהָיָה שִׁיךְ לְפָרִיץ לֹא הָיָה לָנוּ לְשֵׁלֶם אֲנַחְנוּ חֲיִבִים שֶׁלֵּשׁ מֵאוֹת
 זְהוּבִים וְהוּא לָקַח אוֹתִי לְמִשְׁכּוֹן אֲנִי כְּכֹר פֶּה כְּמֶה שְׁבוּעוֹת אֲנִי לֹא
 אוֹכֵלֶת קֶצֶת לֶחֶם וּמִים אֲנִי לֹא יְכוּלָה לְאָכֵל טָרֶף, הֵיִהוּדִי הֵזָה הֵנָּה
 גְּמַרְנוּ אֲנִי לֹא יוֹצֵא מִפֶּה, אִיפֹה הַפְּרִיץ אֲנִי נוֹתֵן לָךְ עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ
 זְהוּבִים תֵּן לִי אֶת הַבֵּת הַזֶּה, אוֹמֵר לֹא פְּחוֹת מִשֵּׁלֶשׁ מֵאוֹת אֲנִי לֹא יִתֵּן
 לָךְ אֲגוּרָה פְּחוֹת, אֲנִי יִתֵּן לָךְ חֲמִשִּׁים, שִׁמְעֵתִי יְהוּדִי אֲנִי לֹא נוֹתֵן לָךְ
 חֲזָרָה אוֹתָהּ עַד שֶׁהֵיִהוּדִי הֵהוּא יִבְיֵא לִי שֶׁלֵּשׁ מֵאוֹת זְהוּבִים, כֶּךָ מֵאָה
 בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן מֵאָה חֲמִשִּׁים, לֹא הָיָה לוֹ בְּרָרָה הֵנָּה לָקַח אֶת הַשֵּׁלֶשׁ
 מֵאוֹת שֶׁזֶה הָיָה הַקֶּרֶן שֶׁלוֹ שִׁמְזָה הַתְּפֻרְנֵס, מִזֶּה הַלֶּךְ לְנִסֵּעַ לַעֲשׂוֹת
 עֲכָשׁוּ מִסְחָר נוֹתֵן לוֹ אֶת זֶה וְלָקַח אֶת הַבֵּת וְשֵׁם אוֹתָהּ עַל הָעֵגְלָה,
 עֲכָשׁוּ מֶה טַעַם לְנִסֵּעַ הֲלָאָה לְקִנּוּת סְחוּרָה אֵין לִי אֲגוּרָה, חוֹזֵר הַבֵּיתָה
 אוֹמֵר לְעֵגְלוֹן בֹּא חֲזָרָה, הָעֵגְלוֹן גוֹי שְׁכוּר לֹא יוֹדֵעַ לֹקַח אֶת הַשׁוֹט
 וְאֶת הַסוּסִים וּבָאִים לְכַפֵּר אִיפֹה שִׁגְרוּ עוֹשֶׂה חֲשׁבוֹן אוֹי וְאֹבֹי לִי

אשתי עכשו תתן לי, אני מקווה שאתם לא ככה, שלתת לבעל מה
עשית איפה הכסף ואיפה הסחורה, לקח את הבת ובקש את השכנה
תחזיק אותה כמה שעות אני עוד מעט חוזר, ואשתו היתה אשת חיל
והכינה לו אכל ונוטל ידים וחיוך ומתישבת על ידו נו מה קנית מה
סחרת אומר אל תשאלי, מה קרה קרה משהו תגיד מה גנבו לך את
הכסף, לא לא תשמעו, תספר מהר, מספר שראיתי בת ומסכנה ולקחו
אותה למשכון עד שלא יתנו לה את הכסף שלש מאות זהובים, היא
מצליחה לצעק למה לא נתת עשרים וחמש להוציא אותה, מה עשית,
תאמיני לי אני הבטחתי עשרים וחמש והוא לא רצה, הית צריך
להגיד חמשים איך משאירים בת ישראל שמה, אומר תאמיני לי
אמרתי חמשים והוא לא רוצה, הית צריך לתת מאה מה אתה, פתאום
הוא רואה שאשתו לא כל כך גרועה כמו שהוא חשב, מקדם דברתי
עם האברכים כל אחד חושב שאשתו הכי גרועה, אני נפלתי בפח עם
האשה הכי גרועה, הוא רואה שאשתו אדרבה נותנת לו על הראש
למה לא נתת את כל השלש מאות להציל בת, אומר לה את יודעת
מה בואי בואי הלכו לשכנה וקראו את הבת הנה היא נתתי את כל
השלש מאות, קופצת עליו ומתחילה לנשק אותו אשריך שזכית,
ולקחו אותה בבית ובין כך התחילו ללכת לחפש מי ההורים שאלו
אותה והיא מסכנה מרב פחד שכחה מאיזה כפר היא באה עד ששאלו
ומסרו אותה חזרה, זה עשה רעש בשמים יהודי לוקח את כל הקרן
שלו מה שהתפרנס הכל להציל נפש אחד מה אני אומר לך, אומר
לחבר שלו הכל פתוח לי, ויותר אני לא חוזר אליך כי זה מאד קשה
לחזר מלמעלה, לא נותנים רשות אבל אני אומר לך מה שעושים חסד
למטה למעלה זה מאד מאד חשוב, ולכן אני מאד מאד מבקש את
כלכן, יש שתים או שלש שעושות לי בושות וחרפות, ועוד פעם אני
אומר אני יוציא אותן מהקהלה, הבעלים אני עכשו לא ידבר פה יש
אורחים הולכים פשוט גונבים כספים אומרים בבינאל עניים וצריכים
לאכל, מיבנאל כלם שמעו תבואו במוצאי שבת, גס שאני סוגר את
הדלת כל השבוע כי אם לא כל לילה הייתי צריך להיות ער עד כמו

בְּמוֹצָאי שַׁבַּת, פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ אָנִי נוֹתֵן פְּתוּחַ, וְלִיבְנָאֵל כָּלֶם נוֹתְנִים, זֶה חֲמֶשֶׁת אֲלָפִים שְׁקָל עֶשְׂרֵת אֲלָפִים שְׁקָל וְלוֹקָחִים כֶּסֶף עַל שֵׁם אָנִי"שׁ, וְשָׁלָא יִסְפְּרוּ סְפוּרִים כִּי אָנִי יוֹדֵעַ סְפוּרִים מְזַעְזָעִים וְאֲנִי מִבְקָשׁ אֶת בְּעֵלִיכֵן שְׂאוּי וְאָבוּי שְׁלָא יִתְחַבְּרוּ אֲלֵיהֶן כִּי הֵם הוֹלְכִים בְּמִקוּמוֹת שְׁלָא צְרִיכִים לְלַכַּת, בְּרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לָנוּ קֵהֵלָה לְתַפְאַרְתִּי אָנִי אוֹמֵר לְכֵן אָנִי מְכִיר קֵהֵלוֹת, הַחֲסֵד שֶׁהִכְנַסְתִּי בְּאָנִי"שׁ הֵנָּה גְּבַרְתִּי ... עֲשֵׂתָה עֶזְרוּ לְיוֹלְדוֹת אָנִי לֹא צְרִיךְ לְהַגִּיד לְכֵן אָנִי לֹא יוֹלְדַת, אָבָל אָנִי יוֹדֵעַ מָה זֶה, קִדְּם דְּבִרְתִּי עִם הָאֲבָרְכִים וְהִסְבַּרְתִּי לָהֶם מָה זֶה, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר אֶת זֶה אָנִי לֹא אוֹמֵר שׁוּם דְּבָר רַק מָה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר, וְמִי שֶׁיִּדְבַּר אַחֲרַת אֲתָן יוֹדְעוֹת שֶׁהִיא פֹה הֵבֵן שֶׁל הָרֵב ... שֶׁהוּא יִהְיֶה הָרֵב הָרָאשִׁי בִירוּשָׁלַיִם הוּא אָמַר אָנִי פֹה הַמוֹם אָנִי רוֹאֶה בְּרִסְלָכִים אַחֲרַיִם אָנִי מְכִיר בִירוּשָׁלַיִם מְשֻׁעָעִים מְטַרְפִּים קוֹפְצִים פֹה אָנִי רוֹאֶה נוֹרְמָלִים וְלֹא רַק נוֹרְמָלִים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים הוּא הִיא פֹה לְפָנַי חֲמֵשׁ שָׁנִים אָמַר דְּרָשָׁה וְהִזְכִּירוּ לּוֹ מָה שֶׁהוּא אָמַר וּפְלַפְלוּ אֲתוֹ, הוּא אָמַר אָנִי הוֹלֵךְ אֶל הָאֲבָא לְסַפֵּר, וְכָלֶם עַל פִּי הַפֶּסֶק שְׁלוֹ, הוּא לֹא רָאֶה דְבָר כְּזֶה, אֲשַׁכְּנִזִים לֹא עִירָקִים אוֹ מְרוֹקָאִים כָּלֶם תִּימְנִים תּוֹנִינְסָאִים אֲשַׁכְּנִזִים לִיטָאִים וְחֲסִידִים וּמָה לֹא קְבוּץ גְּלִיּוֹת וְכָלֶם לֹא רַבִּים אֲדַרְבָּה מִתְּפַלְלִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אַחַד כָּל אַחַד אֶת הַנִּסְחָ שְׁלָהֶם, אָנִי מְכַרְח לְהַגִּיד אֶת זֶה לְאֲבָא, הוּא הוֹצִיא הָרַבָּה סְפָרִים אָבָל שְׁתֵּי סְפָרִים מָה שֶׁאֲנִי יִתֵּן לְכֵן שִׁי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים בְּיוֹם הַלְדָּת, אַחַד לְהֵאשְׁה וְלִבַּת הַלְכוּת, זֶה אָנִי יִתֵּן לְכָל הַנְּשִׁים שֶׁאֲנִי רוֹצֶה שֶׁתְּלַמְדוּ הַלְכוּת עִם הַבַּעַל, אִם לֹא הִלְכָה אוֹי וְאָבוּי לָנוּ, וְלִגְבָרִים אָנִי יִתֵּן קַצוֹר שְׁלַחֵן עָרוּךְ גַּם כֵּן יִלְקוּט יוֹסֵף, הַסֵּמ"ך-מ"ם כְּבָר יוֹצֵא מִהֵאָפָה, אָבָל אָנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְכֵן דְּבָר לֹא כֵל כֵּךְ נָעִים לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר הוּא מְנַסֶּה כְּבָר עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה לְעַקֵּר אוֹתָנוּ אִם לְמַדְתָּם פֶּעַם חֲמֵשׁ בְּפִרְשַׁת שְׁמוֹת כְּתוּב שֶׁפָּרְעָה אָמַר לְמַצְרִיִּים הִבֵּה נִתְחַכְּמָה לּוֹ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָמִים פֶּן יִרְבֶּה אוֹלֵי יִתְרָבוּ בּוֹאוּ נַעֲקֵר אוֹתָם אָבָל רוּחַ הַקְּדוּשׁ צוֹרַחַת וְצוֹרַחַת כֵּן יִרְבוּ, אֲתָה אוֹמֵר פֶּן יִרְבוּ וְאֲנִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר כֵּן יִרְבוּ, הוּא מְנַסֶּה בְּכָל מִינֵי תַכְסִּיסִים

תדעו לכן רק לעקר אותנו, הוא יעקר קדם, מה הוא מביא עכשו מסיוגרים, איזה כת חדשה יהדות החדשה, שלש אלפים וחמש שנה יש לנו מקבלת התורה זה לא מספיק אנחנו צריכים יהדות חדשה, הם קנו שתי דירות בסמדר, ו... ספר לי הוא ראה ביניהם ערובוביא משהו משהו רחמנא ליצלן אין גבולות שלי שלך שלך שלך, השם ישמר נשים גברים ... וזורקים קטרת איזה כת מסכנת, הראתי את זה לגברים שלכן כתוב שהוא בא מאיזה שבט, הם לא קשורים, רבנו ז"ל אומר שאפלו בליצנות אסור לחזר, הם לא קשורים להלכה ולא קשורים לתורה, אז שאלו אותם יש פה חסידי ברסלב הרב שיק בודאי, אמר לא אנחנו נסתדר אתם אנחנו נבוא להתפלל אצליהם, אנחנו נתחבר עם האנשים, אז אני מכרח להזהיר אתכם הרגע שנוגעים בהלכה זה נקרא גוי זה נקרא שטן, מר"ן השלחן ערוך זה האורים ותמים שלנו, שאלו את החזון איש פעם היה אורים ותמים אם אדם היה צריך לשאל משהו והכהן היה לו על החזה את האפוד עם השתים עשרה אבני חשן ושאלו, והיה להם את התרוץ מה האורים והתמים שלנו היום, אמר האורים ותמים שלנו היום זה השלחן ערוך, עוד לא היה חבור ספר שנתקבל אצל כלל נשמות ישראל אשכנזים ספרדים כל העדות כמו מר"ן השלחן ערוך, ולכן אם אחד נוגע בשלחן ערוך צריכים כבר לדעת שזה גוי, אחד מחלל שבת מסכן יש לו דין של גוי, לא אוהבים לשמע את זה צריכים לקחת את היין להחביא את זה כי זה יין נסך, לא רוצים לשמע את זה בסדר, אנחנו לא מחיבים, אדם שצוחק מהלכה אנחנו לא קשורים לזה, מה יהיה עם חסידי ברסלב, אנחנו נסתדר אתם ואנחנו נתחבר עם הנשים נלמד אותן איך יכולים וכו', והפקר אז אני צריך להזהיר אתכם, מאיפה אני יודע שהסמ"ך-מ"ם איך אני יודע שזה הוא אולי אני מדמין, אז אני יספר לכם, לפני שש שנים אז הוא השכיר את הממלכתי דתי, כל ערב באו מסיוגרים ולמדו שמה, כלם ראו את זה, וקראו את זה איזה שם נסטרוולוגיה אני לא יודע איך להגיד את המלה, בקשתי לטלפן ליד לאחים באו ותראו בית ספר דתי

שְׁמִשְׁכִּיר אֶת זֶה לְמִסְיוֹנֵרִים בּוֹאוּ תְּרַאוּ, לֹא אַתֶּם יֵשׁ לָכֶם רִיב עִם הָרֵב, וְנִתְקַו אֶת הַטְּלַפּוֹן, עֲכָשׁוּ בָּאוּ קְבוּצָה שֶׁל יָד לְאַחִים אֶל הָרֵב ... כְּבוֹד הָרֵב אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִכְנִס אֶל הָאֲדָמוֹר זֶה פְּקוּחַ נִפְשׁ בָּאוּ פֹה מִסְיוֹנֵרִים וַיַּעֲשׂוּ שְׁמוֹת בֵּינֵיכֶם, מְכַרְחִים, אָבֵל מָה אַתֶּם צְרִיכִים אֶת הָאֲדָמוֹר, הוּא מְכַרְח לְהַשְׁלִים עִם הָרֵב וּבִיחֻד אַתֶּם תִּלְחַמוּ, הוּא שׂוֹאֵל אוֹתָם מָה קִשּׁוֹר אִם כּוֹנְתֶכֶם לְשָׂמִים, מָה אַתֶּם צְרִיכִים לְקִשּׁוֹר אַחַד לְהַשְׁנִי, אָז רְאִינוּ תַּכְף וּמָיֵד מָה הַטְּרִיק הַזֶּה פֶּן אוֹלֵי הוּא עוֹד וְכוּ', יֵשׁ לוֹ טְעוֹת אָבֵל אֲנִי צְרִיף לְהַגִּיד לְכֻלְכֶם תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּכֶם, אֲנִי לֹא יִתֵּן לָהֶם דְּרִיסַת רֶגֶל אִף אַחַד מֵאַנְ"שׁ לֹא יִתֵּן לָהֶם דְּרִיסַת רֶגֶל, וְאֲנִי גַם אוֹמֵר לָכֵן שֶׁלֹּא תַעֲמְדוּ לְרַגַע לְהִתְוַכַּח כִּי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן מַג) שֶׁהָאוֹר הַהֶבֶל שֶׁל פֹּה טָמֵא מְזִיק, לֹא לְדַבֵּר, תַּעֲשׂוּ טוֹבָה, הוּא לֹא יִפְחִיד אוֹתְנוּ, אֲנַחְנוּ בְּרוּף הַשֵּׁם בְּחֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה אֲנַחְנוּ חַיִּים עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא וְנוֹשְׁמִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא מְדַבְּרִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, אֲנִי לֹא יוֹדַע מָה יִהְיֶה אִתִּי, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים, אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן תַּעֲמְדוּ רַק בְּדַבֵּר הַזֶּה, חֹסֵד, זֶה מָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא רוֹצֵה שֶׁתַּעֲשׂוּ חֹסֵד אַחַת עִם הַשְּׁנִיָּה, הַתְּחַלְתִּי עִם ... שְׁעוֹשֶׂה חֹסֵד לְיוֹלְדוֹת, אֲנִי לֹא צְרִיף לְהַגִּיד לָכֵן מָה זֶה יוֹלְדָת, תִּשַׁע חֲדָשִׁים בְּבֶטֶן, אִמְרַתִּי לְגַבְרִים אִם יִחַתֵּךְ לָהֶם אֲצַבַּע הֵם כְּבָר לֹא מִתְּפַקְדִים, וְהִיא צְרִיכָה תִשַׁע חֲדָשִׁים לְסַחֵב בְּבֶטֶן וּפְחָה, אֲנִי לֹא צְרִיף עֲכָשׁוּ לְעֵבֵר אֶת כָּל, אִף שִׁישׁ פֹּה נָשִׁים שֶׁהֵן לֹא הוֹלְכוֹת לְלָדָת לְפָנֵי שְׂמִדְבוֹרוֹת עִם מוֹהֲרָא"ש, הִיָּה כַּמָּה מְקָרִים הַחֲרָף שֶׁכְּבָר הָיוּ עַל מִשְׁבֵּר וְצוּעֶקֶת נו... , לֹא אֲנִי חִיַּבְתִּי לְדַבֵּר עִם הָאֲדָמוֹר, וְצוּעֶקֶת מוֹהֲרָא"ש, בְּרוּף הַשֵּׁם כֵּן יִרְבוּ, הַעֲזֵרָה לְיוֹלְדוֹת זֶה חֹסֵד כְּזֶה וּבְאֻמָּת, וְרִצִּיתִי שֶׁלָּכֵן תַּעֲזְרוּ, רִצִּיתִי לְקַרֵּא אֶת זֶה בְּשֵׁם עֲזָר לְיוֹלְדוֹת "יָד שְׁפָרָה", בְּשֵׁם אִשְׁתִּי, שִׁיְהִיָּה לָהּ גַם כֵּן אִיזָה זְכוּת, סוּף כָּל סוּף אֲנִי הָרַבָּה לֹא בְּבִית אֲנִי תְּמִיד בָּא פֹה, וַיֵּשׁ לִי כְּזֶה כּוֹנֵה, הַדְּבָר הַשְּׁנִי מָה שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, הַחֲלוּם שְׁלִי שְׂמָה שֶׁקְּבַלְתֶּם בְּעֶרֶב פֶּסַח אֲנִי רוֹצֵה לְתַת לָכֶם כְּכָה כָּל רֹאשׁ חֲדָשׁ שִׁפַּע כְּזֶה שִׁישְׂאָר לְכָל הַחֲדָשׁ,

אבל שלא יבואו פה כמה, שאני יוציא אותם מהקהלה, שיבואו וירוצו ויגידו שברסלב הם עניים והם צריכים כסף, ואנשים שומעים שצריכים ועוד מדברים בשמי שאני צריך כסף, ברוך השם תאמינו לי אני יצא מהעולם הזה עם ידים נקיות ברוך השם, אני לא צריך אף אחד יש לי את הקדוש ברוך הוא, אבל מפריעים בשביל אחד להתקדם, אז פתחתי את הבית התבשיל, רצייתי מאד שתבואו לאכול, ברוך השם יש אכל טוב, אבל אני צריך גם את העזרה שלכן, שכל לילה שיהיה שתים שלש נשים לעזר לגב' ... היא סוף כל סוף אשה אחת, ולא חסר לה את הצרות שלה, והיא עושית את זה בנדבת לב, ובגברים ברוך השם הילדים עוזרים, אבל אתן יודעות לא יכולים לסמך, התחיל עם ... שיהיה בריא ואשתו ... תהיה בריאה, והיום ברוך השם זה אימפריה, וזה עדין כלום כלם ידעו שבאים אצל רבי מאיר רעבים צריכים סנדביץ הנה יש פה ביבנאל או נוסעים למירון, ותראו שיתקים, ואני מאד מקפיד שלא יהיה פה שתי דברים לא תמהונים על זה אני מאד מקפיד ולא מחסרי בית, כי זה משגעים, ורבנו ז"ל אומר למשגע רק מקל, זה לא מקום של תמהונים ואני לא רוצה לקלקל את הנער, השלש עשו לי חרים טוב בלב וכואב לי אני אומר לכן פתוח, הלילה בראש חודש אני פותח כולל חודש אולי תגידו לבעליכן, הכולל להוראה אני פותח את זה מחדש אני קראתי את זה "תפארת בנימין" על שם של האח שלי שהיה צדיק, שמה אני רוצה רק אברכים אלו שעכשו מתארסים אלו שעכשו מתחתנים עד גיל עשרים וחמש אני רוצה שלש ארבע שנים שילמדו אני משלם להם, ואני רוצה שיהיו דינים, כמו שברוך השם זכינו שהרב ... והרב והרב המורי צדק, שהרב ... התפאר מהם לגמרי, הם לקחו אותו למקנה לראות והם הסבירו לו את הכל ואת היפי שבמקנה שלנו, הוא התפעל ואמר שאין מקנה כזו, לא ספרנו לו את כל מה שעברנו ואת כל הגיהנם שעברנו עד שזכינו לראות את זה, וחיבו אותי רק על זה מאתים אלף ש"ח מסים, מה זה זה צבורי למה, וצבורי לא צריכים, מילא פה יכולים להגיד שרשמתי

שְׁזָה דִירוֹת, בִּיחַד חֲצֵי מִלִּיּוֹן ש"ח גַּם כֵּן מְסִירוֹת שֶׁל הַרְשָׁע הַזֶּה, בְּסִדֵּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גְדוֹל, אֲבָל הוּא כָּל כֶּף הַתְּפַעֵל אֲנִי רוֹצֵה שְׂאֲבָרְכִים שְׂמִתְחַתְּנִים עֲכָשׁוּ שֶׁהִתְחַתְּנוּ עֲכָשׁוּ שִׁילְמְדוּ בְּכוֹלֵל הַזֶּה אֲנִי מִמֶּמֶן אֵת זֶה עַד גִּיל עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ עֶשְׂרִים וְיָשׁוּ זֶהוּ, וְאַחַר כֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָהֶם, יֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל פֶּה בְּרוּךְ הַשֵּׁם לוֹמְדִים, אֲבָל אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, תְּגִידוּ לְבַעֲלִיכֶן אִם יֵשׁ אֶחָד שֶׁהוֹלֵךְ לְקַבֵּץ נְדָבוֹת בְּשֵׁם מוֹהֲרָא"ש בְּשֵׁם יִבְנָאֵל, תְּבַרְחוּ מֵהֶם, כִּי זֶה חֲבוּרָה מְסֻכָּנָת, זֶה לֹא כְבוֹד לִי לְדַבֵּר לְפָנֵי הָאָרוֹן קֹדֶשׁ שְׁעוֹשִׁים דְּבָרִים מְזַעְזָעִים כִּי מִי שְׂגוֹנֵב הוּא נוֹאֵף, וּבּוֹשָׁה לְסַפֵּר יֵשׁ פֶּה בְּנוֹת צַעֲוִירוֹת, אֲנִי יָכוֹל לְסַפֵּר לָכֵן סִפּוּרִים שְׂיִזְעִזְעוּ אֶתְכֶן, שְׁלֹא יִקְלְקְלוּ אֶת בַּעֲלִיכֶן, תִּשְׁמְרוּ מְאֹד עַל בַּעֲלִיכֶן שְׁלֹא יִתְחַבְּרוּ עִם אֱלוֹ שִׁתִּים שְׁלֹשׁ חֲנֻטְרִישִׁים שֶׁרַחֲמָנָא לִיזְעֵן עוֹבְרִים עַל עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת חֲמוּרוֹת, וְהֶאֱשָׁה תְּמִימָה וְאוֹמֶרֶת שְׂבַעֲלִי צְדִיק, פּוֹתַחַת אֶת הַפֶּה שְׁלָה עָלַי, מוֹהֲרָא"ש לְמָה אֶתָּה חוֹשֵׁד עַל בַּעֲלִי, אֲזִ אֲנִי אוֹמֵר לָךְ בַּעֲלֵךְ הוּא נוֹאֵף, אִם הֵייתִי מְסַפֵּר לָךְ, לֹא זֶה לֹא הַכְּבוֹד לְסַפֵּר, עַל כָּל פְּנִים הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ בְּנוּיָה עַל חֹסֵד עַל אֶהְבָּה שְׂנַעֲזוֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי, בְּזֶה אֲנַחְנוּ מְגִלִּים שְׂאֲנַחְנוּ בְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּנֵי אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְכַלְכֵּן שְׂיִהְיֶה לָכֵן רַק שְׂמַחוֹת, הַיּוֹם זֶה רֵאשׁ חֲדָשׁ אִיר אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל שְׁזָה רֵאשֵׁי תְּבוֹת אֲנִי ה' ר'פֶּאָךְ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ רְפוּאוֹת כִּי בְּחֲדָשׁ אִיר אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל שְׁזָה חֲדָשׁ שֶׁל רְפוּאָה לְצַעֲרָנוּ הֵרַב אֲנִי לֹא צְרִיךְ לְסַפֵּר לָכֵן כָּל הַבְּתִי חוֹלִים בְּכָל הָעוֹלָם מְלֵאִים עִם יְהוּדִים חוֹלִים, מִחֻלְקַת הַיְלָדִים מְזַעְזָע מֵה שְׂרוּאִים מֵה שְׂשׁוּמְעִים מֵה שְׂאֲנִי שׁוּמְעֵ יוֹם אֶחָד אֲנִי אוֹמֵר לָכֵן אִם יֵשׁ לִי לֵב הֶאֱכֹן זֶה מְזֻמֵּן כְּכֹר לֹא לֵב בְּשׁוֹר נַעֲשֶׂה רַק לֵב שֶׁל מִים, מֵה שְׂאֲנִי צְרִיךְ לְשָׁמַע בְּכִיּוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם זֶה אֶשָּׂה צַעֲוִיָּה וְזֶה בַּעַל צַעֲוִיר וְזֶה אֲבָא וְסָבָא, כָּל הַבְּתִי חוֹלִים, אֲזִ הַחֲדָשׁ הַזֶּה חֲדָשׁ שֶׁל רְפוּאוֹת שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂכָל עַם יִשְׂרָאֵל שְׂצַרִּיכִים רְפוּאָה שְׂיִהְיֶה לָהֶם רְפוּאָה וְיוֹם רֵאשׁוֹן הַזֶּה יֵשׁ לִי בְּלִי עֵין הָרַע שְׂבַע צֻלְחוֹת לְשַׁבֵּר, הַיּוֹם שְׂבַרְתִּי כְּכֹר צֻלְחַת וְאַתְמוֹל שְׂבַרְתִּי צֻלְחַת, אֲבָל רֵאִיתִי שְׂאִין לְדַבֵּר סוּף פְּשוּט אִין לִי

כבר כחות, אבל ברוך השם היה פעם זמן שכל הצלחות שלי הלכו, כל ערב היה ברוך השם שלש ארבע חמש עד שלא נשאר לי שום צלחת, אז אני מבקש שיביאו את הצלחת, שאשתי תבוא עם הבנות איפה הצלחות, ושיהיה רק שמחות, והקדוש ברוך הוא יעזר וביחד נקבל פני משיח צדקנו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שכל אלו שצריכים ילדים שהקדוש ברוך הוא ישפיע להם ילדים, ועכשו אני נוסע אצל רבי שמעון וכתוב כדאי רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק, שיש איזה דחק שיבקש את רבי שמעון, ואני מרח להגיד לכן עוד דבר, אתן גרות לא רחוק מרבי מאיר בעל הנס, אני ראיתי שמה נסים ונפלאות אצל רבי מאיר, אבל צריכים להיות עקשן, אני אומר לכן פתוח, לשבת שמה רבי מאיר אני לא עוזב אותך עד שאלקא דמאיר ענני, ולבקש את הקדוש ברוך הוא, ברוך השם נתתי לכל אחד קפה של צדקה, אלקא דמאיר ענני, איפה הולך הכסף ברוך השם אתן רואות שיש אכל בשפע, וברוך השם היה לפסח, אני רוצה שיהיה עוד בשפע, ואני מבקש אתכן שתבקשו שאני יהיה בריא, כי אחרת אני לא יודע מה יהיה, אני מקווה שהקדוש ברוך הוא יעזר, אחר כך גם כן אני נשאר פה ביבנאל, פה השקעתי חלבי ודמי ופה אני ישאר לארץ ימים ושנים, אבל אני לא עוזב אתכן, אבל הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה בבריאות, והקדוש ברוך הוא יתן לכן ברכה והצלחה בכל מה שאתן מבקשות, אני אומר לכן זכות מה שאני עדין פה זה רק בזכות התפלות שלכן, אני מאד מבקש אתכן שתתפללו להקדוש ברוך הוא ונשמע בשורות משמחות.

אתתכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי קדשים ב' איר ה'תשס"ט
שלום וברכה אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתנדבי יום אחד בחדש לעזור לי בבית התבשיל, ואני מאד מאד יעריך אותך, כי את יודעת שהבית התבשיל זה החיים שלי, ואני לא מבקש רק פעם בחדש למשך שעותים וכו', ובזה את מעזרי לי שהבית התבשיל יתפקד ביתר שאת וביתר עז, ואת תעשי אתי חסד מאד מאד גדול, אם תבואי ותעזרי לי, אני יעשה רשימה למשך החדש כך שתדעי איזה יום את בוחרת וכו', מלבד שאת עוזרת לי אישית, כי סוף כל סוף אני מוסר את נפשי בשביל הבית התבשיל שיהיה בשביל כלם לאכל, ושלא יהיה אחד מאנשי שלומנו שהולך לישן בלי אכל, לא הוא ולא אשתו ולא הילדים, מלבד זאת זה המצוה הכי גדולה שיכולה להיות במצות צדקה, תתארי לעצמך אברהם אבינו הקים בית התבשיל והיה צריך עזרה (שאני בטוח שהיה לו המון עוזרות, כי להאכיל לא לפי אנשים צריכים הרבה עזרה) מה לא היינו עושים לעזור לו? והנה עכשו יש לך הזדמנות פז לעזור לבית התבשיל - אהל אברהם, אני משקיע שם את חלבי ודמי, ולכן אני מאד מבקש אותך תהי בקשר עם גב' ולתאם בדיוק איזה יום בחדש מתאים לך, בסך הכל צריכים לתרום שעותים, ותראי איך שהקדוש ברוך הוא לא ישאר לך חייב, כי ונתנו נקרא ישר והפוף, זאת אומרת אם נותנים כבכיכול הקדוש ברוך הוא מחזיר ונותן, ואני בטוח שאת צריכה ישועות גדולות בגשמיות וברוחניות, ולכן בואי ותתנדבי שעותים בחדש, ובזכות זה תראי המון ישועות.

אני מאד מאד מבקש אותך שאל תלמדי קלות וכו' מנשות קלות דעת וכו', כי סוף כל סוף חזרנו בתשובה רק בשביל הקדוש ברוך הוא כדי לשמע בקולו ולהתנהג כמו שבת ישראל צריכה להתנהג, בצניעות הדבור בצניעות הלבוש וכו', וזכרי שגם הקדוש ברוך הוא נמצא בבית ולכן אסור להוריד את המטפחת בבית, כי חכמינו

הקדושים הפליגו ממעלת קמחית שהעמידה שמונה כהנים גדולים מפני שמעולם לא ראו קורות ביתה את שערות ראשה, ולכן צריכים להקפיד על זה מאד מאד, וכן להקפיד על בשר וחלב שלא יתערב חס וחלילה בתוך המטבח, ולכן צריכים מאד לשמר מה שאוכלים בחוץ, כי יכול להיות נבלות וטרפות וכו' וכו', כי היום הכל הפקר ואפלו שכתוב שזה בהכשר פלוני אלמוני וכו' וכו' ולא יודעים מי זה, ובסוף מתגלה שזה טרפות ונבלות, וכיון שאדם טועם את זה כבר מתקרר מיראת שמים ונחלש אצלו האמונה, כי כך אמר הרמב"ם מי שאוכל טרפות ונבלות הדם שלו מתעכר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתכה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון ב' איר התשס"ט.

שעור לאנ"ש בסיום מסכת בבא קמא

המשנה האחרונה בבא קמא זה מאד מאד מענין, כל התורה זה מענין אבל זה מענין לנו בדיוק דברים שאנחנו צריכים לדעת, המשנה מדברת מוכין שהכובס מוציא הרי זה שלו, לקחתי בגד חלצה או איזה בגד שהוא ואני נותן את זה לכובס תכבס לי את זה, ואיך שכובסים יצא שמה כמה חוטים של מי זה, הרי אלו שלו של הכובס, יצא לך שתים שלש חוטים, והסורק אחד לוקח מסרק וסורק הרי הוא של בעל הבית, מה ההפרש, אבל אם הוא סורק במסרק אז יוצא הרבה צמר או הרבה חוטים אחד יעשה קונטצים אתה, יוריד לך ויגיד שסתם ירד, אין סתם ירד החרבת לי את הבגד, הרי הם של בעל הבית, וכך אומרת החיט ששיר את החוט כדי לתפר בו חיט תופר לך נשאר קצת חוט מה שג' על ג' הרי הוא של בעל הבית,

חֲתִיכַת בְּגַד שֶׁלֶשׁ אֲצָבָעוֹת עַל שֶׁלֶשׁ אֲצָבָעוֹת בְּגַד קַטְנָצִיק, זֶה כְּבָר
 שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת, שָׁמוּ שְׁמַיִם מָה אַתָּה כֹּל כֶּף קִמְצָן רַק חֲתִיכַת בְּגַד,
 עֲכָשׁוּ הַגְּמָרָא מְסִימַת תְּנוּ רַבָּנָן מְסִתְתִי אֲבָנִים אֵין בְּהֵם מִשׁוּם גְּזֵל
 מִפְּסָגִי אֵילָנוֹת מִפְּסָגִי גְּפָנִים מִנְקָפִי הֵיגִי מִנְכָּשִׁי זְרַעִים וְעוֹדְרֵי יְרֻקוֹת
 בְּזִמְן שֶׁבַעַל הַבַּיִת מִקְפִּיד עֲלֵיהֶם יֵשׁ בְּהֵן מִשׁוּם גְּזֵל אֵין בַּעַל הַבַּיִת
 מִקְפִּיד עֲלֵיהֶן הָרִי אֵלוֹ שְׁלוֹ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה כְּשׁוֹת וְחִזִּיזוּ אֵין בְּהֵם
 מִשׁוּם גְּזֵל בְּאַתְרָא דְקַפְדֵי יֵשׁ בְּהֵן מִשׁוּם גְּזֵל אָמַר רַבִּינָא וּמְתָא
 מַחְסִיא אַתְרָא דְקַפְדֵי הוּא, זֹאת אוֹמְרַת אִם מוֹצְאִים שַׁחַת בְּשֻׁדָּה קִצַּת
 אַתָּה יָכוֹל לְקַחַת אֲבָל אִם מִקְפִּידִים עַל זֶה לְמַשֵּׁל מְתָא מַחְסִיא אוֹמַר
 רַש"י מְקוּם בְּהַמּוֹת הוּא וְצָרִיכִים לְמַרְעָה טוֹב, אִז אַתָּה גְּזֵלָן לְקַחַת
 קִצַּת שַׁחַת מָה עֲשִׂיתִי, בְּזֶה מְסִתִּים מְסַכְת בְּכָא קַמָּא, הַדְרָן עֲלֶךָ בְּכָא
 קַמָּא, קָדָם כֹּל זֶה זְכוּת מְאֹד גְּדוּלָּה לְסִיִּם מְסַכְתָּא חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים
 אוֹמְרִים אָמַר תִּיתִי לִי אִם הֵייתִי רוּאָה שְׁצוּרְבָא דְרַבָּנָן תְּלַמִּיד חָכֵם
 עוֹשֶׂה סִיּוּם אִז הֵייתִי עוֹשֶׂה סְעוּדָה לְכָל הַתְּלַמִּידִים, אַתֶּם יוֹדְעִים מָה
 זֶה לְסִיִּם מְסַכְתָּא, אֵין לָנוּ הַשְּׁגָה בְּשֶׁכַל אֲנוּשִׁי מָה זֶה סִיּוּם מְסַכְתָּא,
 יִגְעָנוּ מָאָה וּשְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה יָמִים, יֵשׁ קי"ט אֲבָל מִתְחִילִים בְּב' בְּש"ס
 כֹּל מְסַכְתָּא מִתְחִיל בְּב' יוֹדַע הַתְּרוּץ שְׁצַדִּיקִים אָמְרוּ לְמָה מִתְחִיל בְּב'
 לְהַגִּיד שְׂא' עֲדִין לֹא הִתְחַלְנוּ אֵל תַּחֲשַׁב הַתְּחִלְתִּי כְּבָר אֲנִי יוֹדַע לְלַמַּד
 לֹא הִתְחַלְנוּ, בְּשֶׁבִיל זֶה כֹּל מְסַכְתָּא מִתְחִיל בְּדָף ב', יֵשׁ בְּזֶה כּוֹנֵנָה אֲצֵל
 יְהוּדִים כֹּל דְּבָר קָטָן כֹּל זִיו יֵשׁ בְּזֶה טַעַם אֵין דְּבָר כְּזֶה בְּלִי טַעַם בְּלִי
 הַשְּׁגָחָה, כֹּל מְסַכְתָּא שֶׁהַדְּפִיסוּ שְׁמִתְחִיל ב' וְאֵיפָה הָא' עֲדִין לֹא
 הִתְחִלְתִּי, אֵל תַּחֲשַׁב כְּבָר אֲנִי יוֹדַע לְלַמַּד אֲנִי אֲנִי אַתָּה עֲדִין לֹא
 הִתְחִלְתִּי, זֶה תְּרוּץ אַחָר, וְהַתְּרוּץ הַשְּׁנִי אֵיפָה הָא' א' זֶה יִרְאֵת שְׁמַיִם
 כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבַת) אִם אַתָּה לוֹמַד עִם יִרְאֵת שְׁמַיִם
 הַתְּוֹרָה יִשְׂאָר בְּךָ אֲבָל אִם אַתָּה לוֹמַד בְּלִי יִרְאֵת שְׁמַיִם זֶה כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ
 אוֹצָר וְלֹא נִתְּנוּ לְךָ אֵת הַמִּפְתָּחוֹת, אֵיךְ תִּפְנֹס, אִז הָעֵקֶר שְׁצָרִיכִים
 יִרְאֵת שְׁמַיִם לְפָנֵי שְׁהוֹלְכִים לְלַמַּד בִּירְאֵת שְׁמַיִם, רַבִּי עֲקִיבָא אֵיגַר
 שְׁמַעוּ אוֹתוֹ לְלַמַּד הוּא הֵיָה אוֹמַר אָמַר רַבָּא הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא כֶּף וְכֶף אֲבִיִי אָמַר הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כֶּף וְכֶף כֹּל תִּנָּא

כִּל אַמוּרָא מַה שֶׁהוּא הַזְכִּיר לֹא שֶׁהִתְנָא אוֹמֵר הִלְכָה הָאֻמוּרָא אוֹמֵר
 הִלְכָה אֲלֵא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר אֵת זֶה וְהִתְנָא אוֹמֵר אֵת זֶה בְּשֵׁם
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּךְ שָׁמְעוּ אוֹתוֹ לְלַמֵּד, זֶה נִקְרָא לְלַמֵּד בִּירְאָת
 שְׁמַיִם, כְּשִׁלּוּמִדִּים אוֹמֵר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן סא) מְכַל
 דְּבַר שְׁאָדָם לומֵד צְרִיךְ לְהוֹצִיא לְעַצְמוֹ עֲצָה, לְמַדְתֵּי קָדָם כֹּל אֵת
 הַהִלְכָה, פְּשׁוּתוֹת אֲנִי רוֹצֵה לְדַעַת אֵת הַהִלְכָה, כִּי כְּפִי שְׁאֲמַרְתִּי לָכֶם
 הִיסוּד הִיסוּדוֹת זֶה הִלְכָה, כִּי רַבְנּוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּלְמַד הִלְכָה,
 נִשְׁאַלָה הַשְּׁאֵלָה מַה הִלֵּךְ כֹּל כִּךְ לְרַבְנּוּ ז"ל שֶׁלֹּא נִזְוֹז מִהִלְכָה, עַד כִּדִּי
 כִּךְ שְׁאוּמֵר שְׁכָל יְהוּדִי מְחִיב לְלַמֵּד כֹּל יוֹם הִלְכָה, דְּבוּר כְּזֶה, וְיודוּעַ
 שֶׁהַגְּרָ"א אָמַר אִיפֹה שְׁכָתוּב חִיב זֶה עַד מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, זֶה לֹא שְׁאֲמַרְתָּ
 חִיב, לֹא זֶה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, עַד כִּדִּי כִּךְ הִיָּה לוֹ גִּירְסָא כֹּל מַה שְׁאוּמֵר
 לֵךְ בְּעַל הַבַּיִת עֲשֵׂה וְכָתוּב שְׁמָה בְּבִרְיֵיתָא שְׁחִיב, פְּעַם הִתְאַכְסֵן אֲצֵל
 מִיִּשְׁהוּ וְנָתַן לוֹ צִלְחַת אָכַל אָבֵל הוּא לֹא יִכַל לְאָכַל אָבֵל בְּעַל הַבַּיִת
 אוֹמֵר אִז הוּא אָכַל אֵת זֶה, אִיךְ שֶׁהַבְּעַל הַבַּיִת הִסְתוּבֵב, הוּא הִקִּיא
 הַגּוֹף שָׁלוֹ לֹא יִכַל לְסַבֵּל אֵת הָאָכַל, וְהַבְּעַל הַבַּיִת חֹזֵר וְשָׁאֵל לְמָה לֹא
 אָכַלְתָּם, הַגְּרָ"א הִלֵּךְ וְאָכַל אֵת זֶה עוֹד פְּעַם, עַד כִּדִּי כִּךְ, לְמָה כִּי כָתוּב
 חִיב, אַתֶּם צוֹחֲקִים אָבֵל זֶה הִיָּה הַגְּרָ"א, אִין דְּבַר כְּזֶה חִיב הוּא אוֹמֵר
 עַד מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, אִז אִם רַבְנּוּ ז"ל אוֹמֵר חִיב שְׁכָל יְהוּדִי מְחִיב לְלַמֵּד
 כֹּל יוֹם הִלְכָה, לְמָה רַבְנּוּ ז"ל כֹּל כִּךְ הַקְּפִיד עַל הִלְכָה, אֲלֵא אַתֶּם
 יוֹדְעִים שְׁרַבְנּוּ ז"ל מִתְּנָה לְכֹל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי רַבְנּוּ
 ז"ל אָמַר לֹא אַתְכֶם לְבַד אֲנִי יְכוּל לְהַחְזִיר בְּתִשׁוּבָה אֲלֵא אֵת כֹּל כְּלָל
 יִשְׂרָאֵל כֹּל הַצְּדִיקִים וְאֶפְלוּ אֵת אַמוֹת הָעוֹלָם אֲנִי יְכוּל לְהִבִּיא קְרוּב
 אֶל דַּת יִשְׂרָאֵל, וְרוּאִים אֲצִלְנוּ בַּחוּץ לְאַרְץ לֹא יוֹדֵעַ פֹּה אָבֵל שְׁמָה
 הוֹלֵךְ הַפְּצָה כְּכֹה בְּכַח גְּדוּל סֵךְ הַכֹּל יֵשׁ שְׁלֹשׁ מְפִיצִים אָבֵל מְפִיצִים
 כְּכֹה בְּגְדוּל, גּוֹיִים רְצִים וְלֹא פְעַם הִיָּה שְׁפָגְשׁוּ אֵת ..., זֶה הִיָּה עֲכָשׁוּ
 מִקְרָה לְפָנַי פֶּסַח ... הַפִּיץ וְעֲצָרָה נִידַת מִשְׁטָרָה וְשְׁמָה אִם תּוֹפְסִים
 מִשְׁטָרָה הַשֵּׁם יִשְׁמַר בְּפֶרֶט הַיּוֹם הֵם פְּשוּט מְפַחְדִּים מְלַבֵּד שְׁגוּי יֵשׁ
 לוֹ אַכְזָרִיוֹת גְּדוּלָה, הוּא מְרָאָה לוֹ עִם הָאֲצַבַּע שִׁיחֲפָה לֹא שִׁיךְ
 מִהַמְּשֻׁטָרָה לְבָרַח, יוֹצֵא אָדָם כּוֹשֵׁי בּוֹדָאי הוּא רוֹצֵה לְעַצֵּר אוֹתוֹ, מַה

יֵשׁ לָךְ הַיּוֹם הוּא אֹמֵר, וּמוֹצֵיא שְׁטָר שֶׁל עֶשֶׂר דּוֹלָר וְנוֹתֵן לוֹ וְאָמַר
 לוֹ יֵשׁ לָךְ סְחוּרָה טוֹבָה מְאֹד, וְהוּא מִתְחִיל לְחַטֵּט יֵשׁ לָכֶם אוֹלֵי מִשְׁהוֹ
 עוֹד, אֲצַלְנּוּ לֹא הוֹלֵךְ כִּכְהָ בְּצַמְצוּם אֲלֵא אֲנִי נוֹתֵן לָהֶם בְּשֹׁפֵעַ,
 וְהַשְׁוֹטֵר הִחְבֵּר כִּי הֵם נוֹסְעִים תְּמִיד שְׂתִים, אִזּוּ הוּא אֹמֵר תִּעֲזֹב אֶת
 הַיְהוּדִי הַזֶּה, מָה יֵשׁ לָךְ אֵתוֹ, אִזּוּ אֹמֵר לֹא לֹא זֶה סִפְרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ',
 זֶה מָה שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל אֹמֵר שֶׁאֲפִלוֹ אֶת גּוֹיִים אֲנִי יְכוֹל לְהִבִּיא סְמוּךְ אֶל
 דַּת יִשְׂרָאֵל, אִזּוּ רַבְּנוֹ ז"ל מִתְּנָה לְעַם יִשְׂרָאֵל וְלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאִם
 רַבְּנוֹ ז"ל אֹמֵר שֶׁכָּל יְהוּדִי מְחִיב לְלַמֵּד הַלְכָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִבִּין
 לְמָה רַבְּנוֹ ז"ל כָּל כֶּף הַקִּפִּיד עַל הַלְכָה, אֲלֵא כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל
 הוּא תִּפְלָה רַבְּנוֹ ז"ל מִתְחִיל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֵלֶק א' סִימָן ב') שֶׁעֵקֶר הַכְּלִי
 זִין שֶׁל מְשִׁיחַ הוּא תִּפְלָה, אִיךְ מְשִׁיחַ יִכְבֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם רַק עַל יְדֵי
 תִּפְלָה, זֶה הַכְּלִי זִין שְׁלוֹ, מוֹהֲרֵי"ת ז"ל בְּקִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי"ן כִּשְׁהוּא
 הַעֲתִיק הוּא אֹמֵר עֵקֶר חֶרֶב אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי תִּסְתַּכְּלוּ שְׁמָה זֶה תִּפְלָה
 זֹאת אֹמֵרֵת מְשִׁיחַ יִכְנִס לְכָל אֶחָד אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל תִּפְלָה לְדַבֵּר אֶל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵתֶם יוֹדְעִים זֶה הַמִּתְּנָה הַכִּי יִפָּה, רַב רַבִּים שֶׁל בְּנֵי
 אָדָם כֶּף כְּתוּב (דֶּרֶךְ אֶרֶץ זוּטָא) מִתִּים מִשְׁגָּעוֹן שֶׁעֲמוּם אֵין לָהֶם מָה
 לַעֲשׂוֹת וּמִשְׁתַּגֵּעַ הַשֵּׁם יִשְׁמַר רוּאִים לְצַעֲרָנוּ הֵרֵב קְשִׁישִׁים הוּא כְּבָר
 בָּא בְּגִיל מְבַגֵּר וְהוֹלֵךְ עִם הַמַּקַּל הַרִי הוּא הוֹלֵךְ לִישׁוֹן מִתִּי שֶׁהִתְרַנְּגוּלִים
 הוֹלְכִים לִישׁוֹן מָה יֵשׁ לוֹ בְּחַיִּים גְּלַמוֹד לְבַד, הָאִשָּׁה נִפְטָרָה הַיְלָדִים
 כְּבָר הִתְחַתְּנוּ, אוֹ גְּלַמוֹדָה אוֹתוֹ דָּבָר, מָה יֵשׁ לוֹ לַעֲשׂוֹת וְהוֹלֵךְ לִישׁוֹן
 בְּשִׁקִּיעָה מִמִּילָא אִם אֵתָה הוֹלֵךְ לִישׁוֹן כָּל כֶּף מְקַדֵּם אִזּוּ הַמַּטָּה כְּבָר
 זוֹרֵקֵת אוֹתָךְ בְּשִׁתִּים עֲשֵׂרָה אֶחָד אֵתָה כְּבָר לֹא יְכוֹל לְהִרְדֵּם, מִסְּתוּבָב
 בְּבֵית כְּבָר שְׁתָּה קֶפֶה וְכָבֵר שְׁמַע אֶת הִרְדִּיו, אוֹ שְׁהוּא לֹא שׁוֹמֵעַ טוֹב
 אִזּוּ אֵין לוֹ רִדְיוֹ גַּם כֵּן לֹא, מִחֲפָה כְּבָר שִׁיְהִיָּה אוֹר בְּקוֹ, בְּבִקֵּר הוּא
 יוֹצֵא בַחוּץ מִחֲפֵשׁ אֲנָשִׁים לְדַבֵּר עִם זֶה וְכִכְהָ הוֹלֵךְ לוֹ הַיּוֹם וְהַלֵּילָה
 מִסְּכָן, בְּשִׁבִיל זֶה אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים זְקָנֵי עַמִּי הָאָרֶץ כָּל זְמַן
 שֶׁמְזַקְיָנִים דַּעֲתָם מִטְּשָׁפֶת עֲלֵיהֶם, מִסְּכָן אֵין לוֹ כָּל הַחַיִּים עֲבָד כְּמוֹ
 חָמוֹר וּבְלִי תְּכָלִית לַעֲת זְקָנָתוֹ מָה מִחֲזִיק אוֹתוֹ כְּלוּם, מִסְּכָן
 שֶׁלֹּא נִדַּע מִצְרוֹת מָה זֶה, הַשְּׁעֲמוּם הוֹרְגֵת אֶת הָאָדָם, זֶה אֲנִי מְדַבֵּר

זקן, על אחת כמה וכמה צעיר שעמום אומרים חכמינו הקדושים הבטילה מביאה לידי שעמום שגעון לידי זמה הוא בא רחמנא ליצלן לנאוף ואחר כך הוא משלם על זה הוא לא יודע הנה עכשו הפחות שלי הנה הוא הולך השם ישמר עושה עברות הוא לא יודע תראה יבוא יום תהיה רחמנא ליצלן תהיה חלש כמו שחכמינו הקדושים אומרים על ברזלאי שהיה בגיל שבעים כבר לא יכל לעמד על רגל אחד נפל שמונים שנה, מאבד את הכחות שלו, והרמב"ם אומר בפרוש וכן נפסק בשלחן ערוך רחמנא ליצלן השם ישמר אדם פוגם בבירת המאור עינים שלף ילכו, הכחות שלף ילכו, אבל השעמום זה בכלל הורג את האדם, רבנו ז"ל הביא לנו מתנה שמישיח יכניס בכל העולם כלו, אמר רבנו ז"ל מה ההפרש ביני לבין משיח, אצלי יש עדין בחירה אז הוא אמר הנה הרבי הזה לא אוחז מרבנו ז"ל, יש לנו קבלה שאסור ללמד בספרי רבנו ז"ל, כל אחד עם השטיות שלו, הסמ"ך-מ"ם יש לו כבר את הענינים שלו, אצל משיח לא יהיה ככה אמר וזהו זה, טוב, ואם לא תאבד, מה המתנה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אתם יודעים מה זה אדם זוכה אני לא צריך את שום בריה שבעולם, אני אף פעם לא לבד, איפה שאני הולך יש לי את הקדוש ברוך הוא ואני מדבר אתו ומספר לו את כל הלב שלי נכשילתי אני מספר לו, עליתי אני אומר רבנו של עולם היצר הרע מדמין לי איזה בעל מדרגה, אתה יודע רבנו של עולם מי אני מלכלך בחטאים ועוונות ופשעים, הרבי רבי אלימלך זי"ע מביא (פרשת תזריע) שזה הדרך של צדיקים מצד אחד הם משפילים את עצמם עד למטה, ידוע את הדרך שהרבי רבי אלימלך זי"ע היה צועק תמיד מילך מילך מה עשית והוא הזכיר רחמנא ליצלן מה שההוא עשה, מילך איך נאפת והתחיל לבכות מילך איך גנבת, אז מי שגנב ומי שנאף ומי שעשה עולות הוא כבר קבל שוק ובכה בבכיות עצומות, האמת הוא שהצדיקים כל כך דבוקים בהקדוש ברוך הוא הם לא יכולים לסבל שקר הם לא יכולים לסבל רחמנא ליצלן אתה עושה עול להשני אתה עושה רחמנא ליצלן גנבות שאתה גונב אז הוא מרגיש את זה בעצמו,

כְּמוֹ שֶׁשָּׁמְעוּ עַל הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע פֶּעַם בְּכָה מְאֹד מְאֹד שֶׁחָלַל שַׁבָּת אִז הַתְּלַמִּידִים נִבְהָלוּ רַבִּי אִיךָ בָּא לְהַבְעֵל שֶׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ מְכַשׁוֹל בַּחֲלוּל שַׁבָּת, רַבִּי אִיךָ יִכּוֹל לְהִיּוֹת, אָמַר לֹא בִקְשָׁתִי מִתְּלַמִּיד שְׂיָבִיא לִי מִשְׁהוּ וְאַחַר כֵּן הִבְחַנְתִּי שֶׁזֶה תְּלַמִּיד חָכֵם גְּדוֹל וְהִיּוֹת שֶׁהִשְׁתַּמְשָׁתִי עִם תְּלַמִּיד חָכֵם וְתְלַמִּיד חָכֵם הוּא בְּבַחֲנִינַת שַׁבָּת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּזֵּהָר אֲנַתְּ שַׁבָּת, אִז מִמִּילָא כְּשֶׁהִשְׁתַּמְשָׁתִי עִם תְּלַמִּיד אִז חֲלַלְתִּי שַׁבָּת, מָה הוּא בִקְשׁ טוֹבָה, אֲנִי זוֹכֵר שֶׁלְּמַדְתִּי אֶצֶל רַבִּי מִשֶּׁה פִּינְשֵׁטִיין חֲמֵשׁ שָׁנִים הוּא בְּעַצְמוֹ כָּל יוֹם וְיוֹם הָיָה צָרִיךְ סְפָרִים הָיָה אָדָם נִמוּךְ קָם מִהַמְקוֹם שְׁלוֹ כָּל דְּקָה הָיָה לוֹ חֶבֶל, עַד שֶׁהוֹרִיד אֶת הַתְּפִלִּין זֶה אֲנִי רְאִיתִי יֵשׁ סֵפֶר הַתּוֹלְדוֹת שְׁלוֹ אֲמַרְתִּי לְבַעַל מַחְבֵּר מָה שֶׁכָּתַבְתָּ שָׁמָּה אֲנִי יִכּוֹל לְכַתֵּב פִּי אַרְבַּע מִמֶּנּוּ, בְּלִי גְזֵמָא, כִּי הִיִּיתִי אִתּוֹ חֲמֵשׁ שָׁנִים רְצוּפוֹת, כְּשֶׁהוֹרִיד אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלוֹ חֶבֶל הָיָה לוֹ לְמַד עוֹד פָּרָק מִשְׁנֵיּוֹת וְעוֹד פָּרָק מִשְׁנֵיּוֹת, כְּכֹה שָׂרָק קָפַל אֶת הַתְּפִלִּין גָּרַס הִרְבָּה מִשְׁנֵיּוֹת, אֲוֹמְרִים עֲלָיו שֶׁכָּל שַׁבָּת זֶה אֲנִי לֹא יִכּוֹל לְהִבִּין, אִם הָאִשָּׁה מַעֲיָדָה, חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֲוֹמְרִים מִי יִכּוֹל לְהַעֲיֵד עַל הָאָדָם יוֹתֵר מֵאִשְׁתּוֹ, הָיָה מְסִים כָּל שַׁבָּת מְסַכֵּת שַׁבָּת, זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהִבִּין, מִילָא הוּא גָמַר מֵאוֹת פְּעָמִים שֶׁלַּחַן עָרוּךְ, אָבֵל בְּכָל שַׁבָּת, הוּא לְמַד בְּהַתְּמָדָה, אָדָם שְׂיֹשֵׁב מֵאַחַר קְדוּשׁ אִז אֶצְלוֹ אִין, רְאִיתִי פֶּעַם סְפוּר עַל רַבִּי חַיִּים שְׂיֵשׁ לוֹ סְטַנְדֵּר וּבֵינָן מְנָה לְמְנָה הוּא כָּבֵר לוֹמֵד לֹא מְדַבֵּר כְּלוּם, וַיֵּשׁ שָׁמָּה תוֹר כָּל שַׁבָּת נִכְדִים אַחֲרִים בָּאִים אָבֵל הֵם יוֹדְעִים רַק לְרֹאוֹת אִיךָ הִסְבָּא מִתְנַהֵג, מְתִי הוּא יוֹדֵעַ שְׁצָרִיכִים לְכַרֵךְ בְּרַכַּת הַמְּזוּן כְּשֶׁלֹּא הִבִּיאוּ יוֹתֵר, וְכֵן הוּא דְּבוּק בַּתּוֹרָה, אִם אָדָם לוֹמֵד הוּא מְגִיעַ, עַל כָּל פְּנִים הִרְגַע שְׁאָדָם מְרַגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא לֹא צָרִיךְ אֶת אֶף אַחַד, יֵשׁ לוֹ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַש"י אֹמֵר (תּוֹרַת כְּהִנִּים בַּחֲקָתִי) וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם עֲתִיד אֲנִי לְטִיֵּל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֵן, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטִיל אֶתְנּוֹ בְּגֵן עֵדֵן פַּה בְּזֶה הָעוֹלָם, מִי שֶׁעוֹלָה לְהַר מְטִיל עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הֵגֵן עֵדֵן לֹא צָרִיכִים גֵּן עֵדֵן יוֹתֵר טוֹב תֵּאֱמִינּוּ לִי, הַיָּמִים פַּה זֶה גֵּן הַתְּחַתּוֹן אִם אֶתְּהָ מְנַצֵּל אֶת זֶה, שֶׁקָּט נִפְשִׁי אֶתְּהָ הוֹלֵךְ מִתְּבוּרֵד לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא ומדבר אל הקדוש ברוך הוא, זה התענוג הכי גדול לא יכולים להסביר את זה, מי שלא רגיל בהתבודדות, יש עם מי לדבר, ברוך השם קמתי לחצות, והנה יהודי שלמד כל החיים שלו אז אני ממשיך אפלו שאני זקן ולבד ואין לי אף אחד והילדים התחתנו והילדים התחתנו ויש לי כבר נינים שמתחתנים, אני לא לבד, יש לו את החמש ויש לו את המשניות ויש לו את הגמרא ויש לו את השלחן ערוך, בשביל זה אומרים חכמינו הקדושים זקני תלמידי חכמים כל זמן שמזקינים דעתם מתוסף עליהם ברוך השם, אז זה הענין של התבודדות לדבר אל הקדוש ברוך הוא זה המתנה הכי גדולה, אין עוד מתנה יותר, וזה משיח יכניס בעולם, כמו שכתוב כי אז אהפך לכל העמים שפה ברורה לקרא אל ה', עכשו אם אדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא מצד אחד זה מעלה גדולה אין עוד מעלה יותר גדולה מזו שאין לי בזה העולם כלל רק את הקדוש ברוך הוא אבל מצד שני האדם נהיה חכם הנה אני כבר אצל הקדוש ברוך הוא, בא תניח תפלין תתעטף בציצית, אני אצל הקדוש ברוך הוא אני עם הקדוש ברוך הוא יסדר, ומה עם שבת, אני עם הקדוש ברוך הוא יסדר, הוא יוצא מהגדרים, התבודדות זה דבר גדול מאד, אתה נכלל באין סוף ברוך הוא, כמו שרבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ב) שאדם צריך להגיע לבטול כזה שהוא נכלל במחייב המציאות, אין כלום רק הקדוש ברוך הוא, אבל צריכים לשמר שפה היצר הרע הסמ"ך-מ"ם יכול לתפס אותך, כמו שהקלפה הזו שרוצה להכנס פה הקדוש ברוך הוא יעזר שלא יכנס פה, יוצא מהגדרים מי צריך הלכות שלי שלף שלף שלי, אין אשה אשת איש ערבוּבֵיא השם ישמר, אומר רבנו ז"ל אני אמתית לכם לדבר עם הקדוש ברוך הוא לבטל את עצמכם לגמרי לגמרי אל האין סוף ברוך הוא אבל לא להטות מהשלחן ערוך, צריכים שלחן ערוך, אל תהיה לי חכם, אני כבר יסדר, זה לא הקדוש ברוך הוא הלכת בדמיון, זה הולך ביחד מצד אחד שלחן ערוך שאני לא יכול לזוז כלום, יהודי לא הולך לישן אם אין לו נטלה של מים, אני לא הולך לישן, לא פעם אחד קרה לי הייתי

יֵלֵד בְּגִיל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה וַחֲצִי לְמִדְתִּי בִישִׁיבָה וְהִיִּיתִי בַפְּנִימִיָּה הָאֲמֵת
 לֹא אֶהְבֵּתִי אֶת זֶה אֲבָל הִכְנִיסוּ אוֹתִי נֶגֶד רְצוֹנִי חֲצִי שָׁנָה הִיִּיתִי
 בַּפְּנִימִיָּה, וְלָמָּה לֹא אֶהְבֵּתִי אֶת זֶה אֲנִי הִיִּיתִי הִכִּי צָעִיר וְזֶה לְמַעַלָּה
 מִמֶּנִּי הִכִּי צָעִיר הָיָה בְּגִיל שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה, וְאַחֲרֵים הָיוּ בְּגִיל עֶשְׂרִים
 וְשֹׁלֶשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע, יֵלֵד בְּגִיל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 לְאַרְצוֹת הַבְּרִית לֹא מִפִּיר לֹא אֶת הַשְּׁפָה וְלֹא אֶת אֲנָשִׁים וְהִכְנִיסוּ אוֹתִי
 בְּאִיזָה יַעַר, אִם הִיִּיתִי אִזּוֹ יוֹדַע מִרְבֵּנוּ ז"ל הָיָה גֵן עֵדֶן, אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם
 פְּתוּחַ, רַק הַתּוֹדַעְתִּי מִרְבֵּנוּ ז"ל בְּגִיל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה וַחֲצִי, אֲבָל הִיִּיתִי
 בֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה אִיךְ שֶׁהִגַּעְתִּי לְאַרְצוֹת הַבְּרִית הָאֲמָא עָלָיָה הַשְּׁלוֹם
 הָאֲבָא לֹא הָיָה בְּבֵית הָאָח שְׁלִי הִכְנִיס אוֹתִי בִישִׁיבָה, זֶה הָיָה בְּתוֹךְ
 יַעַר מָה אֲנִי יַעֲשֶׂה יֵלֵד בְּגִיל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וְהִיִּיתִי יֵלֵד מִסְתּוֹכֵב לְבַד
 בְּלִי אֲמָא, וְאֲנִי מִפְּנֵק, פְּתוּאֹם אֲנִי רוֹאֶה אֶחָד כִּכָּה מְלַכְלֵךְ שׁוֹכֵב
 בַּמִּטָּה שְׁלִי, הָיָה לִי סֵדִין לָבֶן, הָאֲמָא ע"ה דְּאָגָה לִי, וְהוּא עִם הַרְגָּלִים
 כִּכָּה מְלֹא בֶּן וְכַדּוּמָה שׁוֹכֵב, גָּנְבוּ לִי אֶת הַנְּטִלָּה שֶׁל מִים לֹא הִלְכְּתִי
 לִישׁוֹן זֶה הָיָה בְּדָם שְׁלִי הִלְכְּתִי בַחוּץ וּבְכִיתִי עַד שֶׁמְצָאתִי אִיזָה פַח
 יִשׁוֹן נוֹשֵׁן שֶׁכָּבֵר מְלֹא חֲלָדָה וְלִקְחֵתִי כּוֹסוֹת וְשָׁמְתִי אֲנִי לֹא הוֹלֵךְ
 לִישׁוֹן בְּלִי נְטִלָּה, יְכוּלִים לְהַפְּיֵר אִם אֶחָד יֵרָא שְׁמִים רוֹאִים אִיךְ הוּא
 הוֹלֵךְ לִישׁוֹן אִיךְ שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לִישׁוֹן כִּכָּה תְּקוּם, הִכְנַתְּ נְטִלָּה שֶׁל מִים,
 אִזּוֹ בְּבִקָּר אֲנִי לֹא יוֹרֵד מִהַמִּטָּה עַד שֶׁאֲנִי נוֹטֵל יָדַיִם, וְכִכָּה כָּל פְּרֵט
 וּפְרֵט אֲצֵל עִם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ הִלְכוֹת הַרְפּוֹרְמִים יִמַח שְׁמֵם שְׂרָצוֹ לַעֲשׂוֹת
 צָחוּק מֵעַם יִשְׂרָאֵל הֵם עֲשׂוּ צָחוּק מִמֶּר"ן הַבֵּית יוֹסֵף אֶחָד מֵהַדְּבָרִים
 הַמְּלֵךְ פְּרִנְץ יוֹזֵף הוּא הָיָה מְלֵךְ שֶׁל חֶסֶד וּבַהוֹנְגְרִיָּה הָיָה שְׂמָה מַחְלֵקֶת
 מְאֹד גְּדוּלָּה כִּי הַרְפּוֹרְמִים רָצוּ לְכַבֵּשׁ אֶת הַרְבֵּנוֹת שִׁיְהִיָּה רַב מִטַּעַם
 אֲנִי כָּבֵר יִגִּיד לָךְ מָה לַעֲשׂוֹת אֲנִי כָּבֵר יִגִּיד לָךְ אִיךְ לְפַסֵּק, אֲבָל
 הַקְּדוּשִׁים הָעֵלְיוֹנִים הַתְּלִמִּידֵי הַחֲתָם סוֹפֵר הֵם הִכִּינוּ תְּכֵף וּמִיד מָה
 הַכּוֹנֵה שֶׁל הַרְפּוֹרְמִים הֵם כָּבֵר יוֹלִיכוּ אוֹתָנוּ עַל דֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה כְּמוֹ
 שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים פֹּה הוּא יוֹלִיךְ אוֹתָנוּ וַיְדַרִּיךְ אוֹתָנוּ עִם הַמְּקוּהָ הַפְּסוּלָּה
 הַשֵּׁם יִשְׁמֹר, הֵם הַתְּאֲגָדוּ מְאֹה וְעֶשְׂרִים רְבָנִים צְדִיקִים מְסֻרוֹ אֶת נַפְשָׁם
 וְרָצוּ לַעֲשׂוֹת פְּגִישָׁה עִם הַמְּלֵךְ פְּרִנְץ יוֹזֵף לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ, אֲבָל גַּם הֵם

הרפורמים לא נחו, זה היה בכל הדורות גם אצל הרבי רבי יהונתן מאייבשיץ היו תמיד הכמרים התלבשו על עם ישראל והצרכו לפני המלך להתוכח, אז הרפורמים באו גם כן מוכנים לעשות צחוק ממרן השלחן ערוף, אני לא רוצה להוציא את המלה גסה שאמרו, לא קראו אפלו את מר"ן הבית יוסף על השם שלו, לא כדאי אפלו לחזור על הנבול פה שלהם, אז אחד מההלכות אמרו יש להם הלכה של בית הכסא איך מתקנחים והם חשבו שזה יהיה לצחוק למלך, ויגיד זה פרימיטיבים, אבל המלך משהו צלצל לו, לגוי בית שמוש איך להתנהג כמה ניר ואיך, הם תרגמו את זה על השפה שם, עוד פעם לחזור מה קורה, וזה הכריע, אחר כך שמע אותם זה הכריע, אם יש עם שאפלו בשרותים איך להתקנח ועם איזה יד, לא יד ימין וכל ההלכות, זה הכריע את הכף והוא נתן להם רשות הנה אתם מתפרדים וזה היה בהונגריה הבדלו, רק בהונגריה יכלו להראות את זה כי בפולניה ובליטא וברוסיה לא יכלו לעשות את זה, כי ההונגרים הולכים בדרך כלל ישר, פולנים הם כבר חכמולוגים איפה האזן ימין שלך ככה תגיד הנה לא ככה, בשביל זה אצל ההונגרים החזיק יותר מעמד, והם הולכים בלי חכמות ככה ההלכה יקב הדין את ההר, אותו דבר אצל הספרדים גם כן עם תמימות מגיעים להמקום הכי גדול, רבנו ז"ל ספר לנו ספורי מעשיות מעשה מהחכם והתם שהחכם צחק ממנו מה אתה תבוא התם אמר אני אליך יכול להגיע אבל אתה אלי לא, אז הוא צחק מה אני ישתגע אז אני יבוא אליך, ולבסוף הוא נעשה מיניסטר על כל המיניסטורים שזה סובב על רבנו ז"ל שהיה ראש כל הצדיקים עם התמימות, אתם יודעים מה זה תמימות ופשיטות, הרי כל הענין של תפלה זה צריך תמימות, למה אדם לא מתבודד להקדוש ברוך הוא, מאיפה זה בא, הרי מאמינים שהקדוש ברוך הוא פה אז מה אתה צריך את מישהו, כל אחד יש לו חלשה תעשה ממני משהו תגיד אני גדול, אז אתה צריך תשומת לב כל רגע כמו אשה את הכי יפה בעולם אני אוהב אותך משהו, היא רוצה לשמע את זה, ואם לא תגיד לה את זה אז היא תמצא כבר כל מיני

עֲלֵה לְהַתְחִיל אֶתְךָ אָבֵל אִם יֵשׁ לְךָ שְׂכָל, אֲנִי מְכַנֵּס פֶּה הַרְבֵּה דְבָרִים
כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת רַבִּי שֶׁל א' ב', אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם פְּתוּחַ שְׁאֲנִי מְלַמֵּד
שֶׁל א' ב', כִּי בָא אֵלַי אֲבָרְךָ וְכָל הַשִּׁבְתָּ מִנְדַּנְד לִי אֵיפֹה שְׁאֲנִי רַק הוֹלֵךְ
שְׁהִיּוֹם יֵשׁ לִי בֵּית דִּין הַהֶרֶבֶב שֶׁל הַבֵּית דִּין הַגְּדוֹל עִם הַרֵב הָרֵאשִׁי
עַד כְּדֵי כֶּף הַגִּיעַ הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלוֹ, אַתֶּם יוֹדְעִים אֵיךְ אֲנִי קוֹטֵעַ בְּאֲמֻצָּע
הַכֹּל נֶחֱזַר אֶל מָה שֶׁהַתְּחַלְנוּ אָבֵל כָּל דְּבַר צָרִיכִים, תִּשְׁמְעוּ לִי אִם
אַתֶּם רוֹצִים לְחִיוֹת חַיִּים טוֹבִים תְּצִיְתוּ אִם לֹא תִלְמְדוּ אֶת זֶה עַל
הַבֶּשֶׁר שְׁלָכֶם, אֵיךְ מִתְחִיל לַעֲשׂוֹת גְּרוּשֵׁין הַשֵּׁם יִשְׁמַר וְאַתֶּם יוֹדְעִים
מָה זֶה גְּרוּשֵׁין שְׁלֹא נִדְעַ מְצֻרוֹת, הַיְלָדִים סוֹבְלִים הֵם הַקְּרַבְנוֹת, אֲנִי
נִכְנָס בְּחִידָר אֲנִי כְּבָר רוֹאֶה אֵלּוֹ בְּנֵי גְרוּשָׁה הַשֵּׁם יִשְׁמַר שְׁבוּרִים
רְצוּצִים, הִלְכְתָּ וְהִרְגַתְּ עִכְשָׁו אֶת הַבֵּן שֶׁלְּךָ לְקַחַת סִכִּין וְשַׁחַטְתָּ אוֹתוֹ
וְאֶת הַבַּת שֶׁלָּךְ, אַתָּה בְּכַעַס עַל אֲשֶׁתְךָ בְּסִדֵּר מִתְגַּרֵּשׁ, שְׁשׂוֹן וְשִׁמְחָה,
הַתְּפַטְרְתִי מֵהַצָּרָה, אָבֵל אַתָּה יוֹדֵעַ הַבַּאתָ לְזֶה הָעוֹלָם יְלָדִים מָה זֶה,
אַתָּה יוֹדֵעַ אֵיזָה תִּסְכּוֹל יֵשׁ לְיְלָדִים, הָאָבָא לְקַח אִמָּא אַחֲרַת הָאִמָּא
לְקַחָה אָבָא אַחֵר, נִסְתַּכַּל בְּרֵאשׁ שֶׁל הַיְלָד לְקַחַת וְהִרְגַתְּ אֶת הַיְלָד
הִרְגַתְּ אֶת הַבֵּן וְהִרְגַתְּ אֶת הַבַּת, וְזֶה מִתְחִיל עִם שְׁטִיּוֹת, אֲנִי יִגִּיד לְךָ
אֲנִי יִשְׁבַּח אוֹתְךָ מָה אֲנִי, אַתָּה יוֹדֵעַ מִי אֲנִי, הִיא צָרִיכָה לְהִיּוֹת
הַשְּׁפָחָה, אִם הִיא שְׁפָחָה אִזְ אַתָּה עֹבֵד, אָבֵל אִם אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהִיא מְלַכָּה
אִזְ אֲנִי מְלָךְ, עִם מְלָה טוֹבָה שְׁאוּמְרִים לְאִשָּׁה עִם דְּבוּר טוֹב קוֹנִים
אוֹתָהּ, וְזֶה עוֹלָה כְּסָף, לֹא אֲנִי יִרְאֶה לָהּ, הִרִי זֶה בָּא לְלַמֵּד וּנְמַצָּא לְמָה,
הִרִי אֲנִי רְצִיטִי לְלַמֵּד אוֹתָהּ דְּרָךְ אַרְץ בְּסִדֵּר הִיא בְּרַחָה לִי לְאִמָּא,
וְעִכְשָׁו אֲנִי בּוֹכָה וּבּוֹכָה, וְהוֹלְכִים לְבֵית דִּין וְאַתֶּם יוֹדְעִים וְאִפְלוּ
אֲזַרְחִי תִשְׁכַּחוּ תִכְּף וּמִיד נּוֹתְנִים אֶת הַצֶּדֶק לְאִשָּׁה וְאַחַר כֶּף אַתָּה עוֹד
תִּהְיֶה בְּכֹלָא עִם כָּל מִינֵי פּוֹשְׁעִים וְעַבְרִינִים וְאַחַר כֶּף יִכְרִיחוּ אוֹתְךָ
לְהַתְּגַרֵּשׁ וְאַחַר כֶּף עוֹד תִּשְׁלַם מְזוֹנוֹת שֶׁל שְׁבַעַת אֱלֹפִים אוּ עֶשֶׂר אֱלֹף
שְׂקָל, וְזֶה מִדְּבוּר אֶחָד לֹא בְּמִקּוֹם, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה כּוֹאֵב אָבֵל אֲנִי
מְכָרָח לְלַמֵּד אֶתְכֶם א' ב' בְּבֵית, אֶתְמוּל אֶחָד קִשְׁקֵשׁ לִי אֵיפֹה שָׁרַק
הֵלֶךְ הַיּוֹם יִהְיֶה בֵּית דִּין זֶה כְּבָר עֹבֵר אֶת כָּל הַבְּתֵי דִינִים וְעִכְשָׁו זֶה
בְּבֵית דִּין הַגְּדוֹל, אֲנִי הַבְּנֵי שְׁלֹא מִתְלַבְּשִׁים סֵתֵם עַל אָדָם בְּרִיב יֵשׁ

תמיד שתי צדדים, בואו נחסך את זה יכולים לחסך בשביל מלה לא על המקום תראה מה שאתה סובל, יש פתגם אתה לא רוצה לסבל קצת תסבל הרבה, קצת צריכים לסבל, זה החיים פפרת עוונות, נו אשתי בזתה אותי זה כואב טוב אמרה לי איזה מלה, אני הולך לישן או יוצא מהבית היא תרוץ אחריך משה משה סליחה סליחה המצפון יאכל אותה כבר, ומפל שכן גבר נותן סטירה לאשתו או לוקח בקבוק וזורק עליה, שיש דבר כזה, נותן לה בוקס שהיא עפה ושהיא עוד בהריון, או כל רגע מאים עליה ברצח, האדם הזה צריך להיות במזרע בבית משגעים למה שאשתו תרצה להיות אתו, אבל אני אומר לכם יש לצערנו הרב גם פה, אני לא מדבר עכשו בכל הארץ ובכל העולם זה דבר שכיח אבל אני מדבר עכשו מהקהלה, על כל פנים לנו יהודים יש שלחן ערוך אנחנו מתנהגים כמו שכתוב בשלחן ערוך וזה היסוד אצלנו הלכה, וזה לא שאני רציתי לחנף אני מדבר דברי רבנו ז"ל ברוך השם היה פה הרב ... ודבר הלכה והלכה, זהו זה היסוד של היהדות, אם כן רוצים או לא רוצים, זה מה שרבנו ז"ל רצה, בשביל זה הוא הלך כל כך בהתפעלות מהקהלה שלנו, הוא אומר חשבתי שברסלב משגעים והנה אני רואה אנשים נורמלים ולא רק זה אלא זכרו מה שהיה אמר לפני חמש שנים, אבל הענין של רבנו ז"ל זה הלכה. בואו עכשו נסים מה שסימנו את מסכת בבא קמא המשנה האחרונה והגמרא האחרונה אדם הוא כובס אין בושא לעבד אדרבה אנחנו מוצאים תנאים ואמוראים רבי יוחנן הסנדלר היה סנדלר זה היה נגר וזה היה נפח וזה היה צבעי תנאים ואמוראים אדרבה טוב תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עון אם אדם בטל מהתורה אז רחמנא ליצלן הוא עושה שטיות והוא הולך לגנב ולגזל למה חכמינו הקדושים והתורה הקדושה הקפידה כל כך על סדר ומורה, מה הילד הזה עשה, הוא עשן חשיש? הוא אכל סטייק משהו קילו ובקבוק יין כבר מגיע לו מיתה, איפה זה תראה מה לעשות הוא רעבתן, אכל קילו הוא ירגיש את זה עוד מעט, אתם יודעים אם אחד אוכל קילו בשר ושותה בקבוק יין הוא נעשה שכור

וּמְקִיא הִנֵּה עֲכָשׁוּ תִדְעֶךָ עוֹד פַּעַם לֹא, לְמָהּ מִגִּיעַ לוֹ מִיִּתָּהּ עַל זֶה, מָה אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַתּוֹרָה יִרְדָּה לְסוּף דְּעֵתוֹ, אִם הוּא יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לֶאֱכֹל כָּל יוֹם קִילוֹ בְּשָׂר וּבִקְבוּק יִין יוֹם אֶחָד הָאָבָא וְהָאָמָא אֵינן לָהֶם כֶּסֶף לְתַת לָךְ אִזּוּ הוּא יִלְךְ לְגַנֵּב, לְמָהּ הָאֱלוֹ שְׁלוֹקְחִים סְמִים כָּלִם גְּנָבִים, כִּי אֱלוֹ שְׁמוֹכְרִים אֶת זֶה קָדָם כָּל זֶה סֵם הַמְּוֹת, מִי שְׁלוֹקֵחַ סֵם אֶתְּהָ שׁוֹרְף אֶת הַתַּאי הַמַּחַ שְׁלָךְ אֶתְּהָ כִּכָּר לֹא בֶן אָדָם אֶתְּהָ לֹא עֲצָמָה, אָנִי מִרְגִּישׁ אֵי אֵי בִי בִי בְּרַחַת מִהַמְּצִיאוֹת, כְּמוֹ שְׁכוֹר מִרְגִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים עַל שְׁכוֹר כָּל הָעוֹלָם דּוֹמָה לוֹ לְמִישׁוֹר אֲצָלוֹ הַכֹּל יִשָּׂר תַּעֲשֶׂה לִי טוֹבָה, הוּא מִסְתַּוֵּבב וְנוֹפֵל, הַכֹּל יִשָּׂר בְּדַמְיוֹן, הִיָּה יְהוּדֵי שְׁמִסְפֵּן אִם לּוֹקְחִים אֶת עֲצָמוֹ אֶלְכוּהוֹלִיסֵט זֶה גַם כֵּן מַחֲלָה, אֶלְכוּהוֹלִיסֵט זֶה בְּדִיוֹק הַשֵּׁם יִשְׁמַר כְּמוֹ שְׁלוֹקְחִים סֵם אוֹתוֹ דְּבָר, אֶתְּהָ שׁוֹתָהּ וּבוֹרַח מִהַמְּצִיאוֹת, בְּדַרְךָ כָּלִל מִי שֵׁישׁ לוֹ צְרוֹת לְמָה לּוֹקְחִים סֵם, אָנִי רוֹצֶה לְבָרַח מִהַמְּצִיאוֹת, שׁוֹתָהּ רוֹצֶה לְבָרַח מִהַמְּצִיאוֹת, אֶתְּהָ נִכְנָס בְּפִלוֹנְטֵר יוֹתֵר גְּדוֹל, כִּי הִרְגַע שְׁאֶתְּהָ רְגִיל לְאֶלְכוּהוֹל שְׁגַם זֶה יֵשׁ פֶּה אֶחָד שְׁתִּים רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן שְׁהֵם לֹא נִמְצְאִים פֶּה, הִרְגַע שְׁשׁוֹתִים הַשֵּׁם יִשְׁמַר צְרִיכִים עוֹד וְעוֹד, הִיָּה יְהוּדֵי שְׁשֵׁתָה אֶתְּהָ יוֹדְעִים אֶחָד שְׁשׁוֹתָהּ וְאַחַר כֵּן מְקִיא וְנוֹפֵל עַל הַרְצָפָה וְשׁוֹכֵב שְׁמָה וְנוֹפֵל בְּתוֹךְ הַקִּיא וְהִלְכֵלוֹךְ וְהִילְדִים מְאֹד מְאֹד הַתְּבִישׁוֹ תִרְאֶה אֵיזָה בּוֹשָׁה אָבָא מוֹנֵחַ בְּרַחוּב שְׁכוֹר מְלֵא קִיא רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן מְלֵא צוֹאָה כִּי מֵאֲבָדִים אֶת הַשְּׁפִיּוֹת, וְיִלְדִים מַחְפְּשִׁים דְּבָר כְּזֶה זוֹרְקִים קְלָפוֹת וְסַמְרָטוּטִים הִנֵּה הִנֵּה וְזֶה לּוֹקֵחַ מִקָּל וְהַשְּׁכוֹר לֹא מִרְגִּישׁ, וְהִילְדִים שֶׁל הַשְּׁכוֹר זֶה כּוֹאֵב הַשֵּׁם יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא נִדַע מְצָרוֹת אִם הָאָבָא שְׁכוֹר, כְּשִׁחְזַר עַל עֲצָמוֹ הִילְדִים תְּמִיד אָמְרוּ לוֹ אָבָא אֲנַחְנוּ מִתְּבִישִׁים אֵל תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה, אָבָל אָמַר שְׁמִכְרַח, עֲשׂוּ לוֹ אֶפְלוֹ בַר בְּתוֹךְ הַבַּיִת כְּמִרְתַּף וְתַעֲשֶׂה אֶת זֶה פֶּה בְּבַיִת וְלֹא עַל הַרְחוּב כִּי נִכְנָס בְּבַיִת מְרוֹחַ וְיוֹצֵא וְהִילְדִים מִתְּבִישִׁים שְׁהָאָבָא שְׁלִי שְׁכוֹר רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן הַבּוֹשָׁה הַכִּי גְדוּלָה וְהִילְדִים זוֹרְקִים עָלָיו קְלָפוֹת, עַד שְׁהָאָבָא כִּכָּר הַבְּטִיחַ שְׁלֹא יִשְׁתָּהּ, וְאָמְרוּ לְאָבָא בֵּא תִרְאֶה מְשֵׁהוּ, רְצוּ לְהִרְאוֹת אֶת הָאָבָא אֵיךְ נִרְאִים

כְּשֶׁאָדָם מֵאֲבָד אֶת הַשְּׁפִיּוֹת שׁוֹתָה וְשׁוֹכֵב בְּקִיא בְּצוֹאָה וּמְלַכְלֵךְ
וְהֵילְדִים זׁוֹרְקִים קְלָפוֹת, וְאָמְרוּ לוֹ אֲבָא תִרְאֶה אִיךָ נִרְאִים, אָז אָדָם
שֶׁהוּא כָּבֵד רְגִיל לַשְׁתּוֹת, הָאֲבָא רַץ מֵהָר אֶל הַשְּׁכוֹר הַזֶּה וְאוֹמֵר לוֹ
בְּאֶזֶן וְאוֹמֵר תִּגִּיד לִי אִיפֹה הַשְּׂגִתָּ יַיִן טוֹב כְּזֶה, אָז אֶתָּה לֹא יָכוֹל לְדַבֵּר
אִתּוֹ, מִי שֶׁכָּבֵד נִכְנָס בְּסַמִּים אֶתָּה לֹא יָכוֹל לְהִסְבִּיר לוֹ שֶׁאֶתָּה הוֹרֵג
אֶת עֲצֻמָּךְ, אֶתָּה לֹא יוֹדֵעַ אֶתָּה מֵאֲבָד אֶת הַשְּׁכָל שְׁלֹךְ, אָבָל אֵלּוֹ
שְׁמוֹכְרִים הֵם מְקַבְּלִים עַל זֶה כֶּסֶף טוֹב כֶּסֶף קָל, וְרַחֲמָנָא לִיִּצְלֵךְ לֹא
אֲכַפֵּת לָהֶם שֶׁהִנְעֵר הוֹלֵךְ רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵךְ אֶתָּה מִמֶּשׁ הוֹרֵג אוֹתָם, לֹא
זֶה מְרַגִּישִׁים, מָה אֶתָּה מְרַגִּישׁ גַּם שְׁכוֹר מְרַגִּישׁ כָּל הָעוֹלָם לְמִישׁוֹר
אָז רוֹאִים הַשֵּׁם יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל אֶל מָה זֶה יָכוֹל לְהִבְיֵא, הִרְגַע
שֶׁהֵילֵד לֹא יִהְיֶה לוֹ טְרִטִימֵר בְּשֶׁר קִילוֹ בְּשֶׁר וּבִקְבוּק יַיִן הוּא יִלְךְ
לְגַנֵּב כָּל אֵלּוֹ שְׂאִיִן לָהֶם וּמְכוֹר לְסַמִּים אִם אִינן לוֹ הוּא הוֹלֵךְ לְגַנֵּב
הַשֵּׁם יִשְׁמֶה, סוֹף גִּנֵּב לְתַפְיִסָּה תִגְמַר בְּבֵית סֵהָ, אָבָל כְּשֶׁבָא הַתְּאֻוָּה
הוּא שׁוֹכֵחַ לְגַמְרֵי בְּסַמִּים אוֹ בְּדַבְרִים כְּאֵלּוֹ, הַגְּמָרָא מְסִימַת אֶחָד
כּוֹבֵס לָךְ אֶת הַחֲלֻצָה אוֹ הַמְעִיל וְיִצָּא שְׁתִּים שְׁלֹשׁ חוּטִים זֶה שְׁלֹךְ, אִם
לְקַח מְסָרְק וְהַתְחִיל לְסָרְק לָךְ וְיִצָּא חוּטִים זֶה כָּבֵד שֶׁל בַּעַל הַבֵּית,
מָה עֲשִׂיתָ אֶתָּה גִּנֵּב, בֵּינֵינוּ מָה זֶה לְקַחַת לוֹ כְּמָה חוּטִים, הַגְּמָרָא
אוֹמַרְתָּ שֶׁאֶתָּה גִּזְלָן אוֹ הַנְּגַר מְסַתֵּת עַץ לְפְסֻלַת זֶה שִׁיךְ לְבַעַל הַבֵּית,
מָה זֶה סֵךְ הַכֹּל נִסְרַת לֹא אֶתָּה גִּזְלָן זֶה לֹא שְׁלֹךְ, מִמָּה מְדַבְרִים פֹּה,
הַנְּגַר מְסַתֵּת אֶת הָעֵץ רוּצָה לְהַחֲלִיק אֶת זֶה זֶה לֹא שְׁלֹךְ זֶה שֶׁל הַבַּעַל
הַבֵּית מָה הוּא יַעֲשֶׂה עִם זֶה זֶה לֹא הַעֲנִין שְׁלֹךְ שְׁמִים אֶת זֶה כְּשֶׁהֵיִיתִי
יֵלֵד אִיךָ חֲמָמוּ הִיָּה בֵּיזְנֵס שֶׁהַפְּסֻלַת שֶׁל הַנְּגַר אֶסְפוּ אֶת זֶה וְשָׂמוּ אֶת
זֶה בְּשִׁקְיוֹת וְהִיָּה לִי שְׁכָן שְׁזֶה הִיָּה הַבֵּיזְנֵס שְׁלוֹ שֶׁשְׁפָךְ עַל זֶה נִפְטָ
וְזֶה הִיָּה כָּל הַלִּילָה בְּפִילָה שֶׁל נִפְטָ וּמִחֵר יִבֵּשׁ אֶת זֶה וְשֵׁם אֶת זֶה
בְּשִׁקְיוֹת וּמְכַר אֶת זֶה הִנֵּה זֶה דוֹלֵק וְזֶה מִחֲמָם, אָבָל בֵּינֵינוּ קִצַּת
נִסְרַת, אוֹ סַתֵּת אֶת הָאֲבָנִים וְכַדוּמָה אֶתָּה גִּזְלָן מָה לְקַחַת סֵךְ הַכֹּל
שְׁמִדְבָרִים פֹּה מְכַמָּה חוּטִים זֶה מְסִימַת הַגְּמָרָא בְּבָא קָמָא אֶתָּה גִּנֵּב,
בֵּינֵינוּ אֲנִי כּוֹבֵס אֲנִי נִגַר וּמָה שֶׁנִּשְׂאָר בְּרַצְפָּה זֶה שְׁלוֹ אֲנִי צְרִיךְ
לְהַחֲזִיר לוֹ אֶת זֶה אוֹ חֲתִיכַת בְּגַד שְׁלֹשׁ אֲצָבָעוֹת עַל שְׁלֹשׁ אֲצָבָעוֹת,

חֲתִיכָה קִטְנֻטָּנָה זֶה שִׁיף לְבַעַל הַבַּיִת זֶה לֹא שָׁלָה, בִּינֵינוּ זֶה יַעֲזֹר, לָמָּה אֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּסֻדּוֹם, בָּא אַחַד מִשְׁהוּ נִכְנַס לִי בְּשֵׁן לֹא הָיָה קִיֶּסְמִין תֵּן לִי מִתֵּר לִי לְהוֹצִיא מִמֶּךָ חוּט, מִתֵּר לִי, כֵּן קַח בְּכַבּוּד הִנֵּה אָנִי עוֹשֶׂה אוֹתָךְ חֶסֶד, בָּא הַשְּׁנִי נִקְרַע לִי וְאָנִי צָרִיךְ חוּט לְתַפֵּר אֹז תִּקַּח, עַד שְׂכָכָה כָּל אַחַד בָּא עַד שֶׁנִּשְׁאַרְתִּי בְּלִי מְעִיל רוֹאִים מֶה זֶה לְקַחַת שְׁלֹשׁ אַרְבַּע חוּטִים שְׁזָה שִׁיף לְבַעַל הַבַּיִת לֹא שָׁלָה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה בְּאֵין עֲרֹךְ כְּשֶׁאֲבָרְךָ שִׁישׁ לוֹ זָקֵן וְיֵשׁ לוֹ פְּאוֹת וְעוֹד בְּרִסְלָבֵר כְּכֹה הוּא אוֹמֵר, בְּרִסְלָבֵר תִּדְעוּ לָכֶם זֶה רַק מִי שְׁלוֹמֵד לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת סִפֵּר הַמַּדּוֹת שִׁיחוֹת הַרֵ"ן וְחַיֵּי מוֹהֲרֵן וְהוּא יוֹדֵעַ אֵת זֶה יִשְׂרָאֵל וְהַפּוֹף, אַחֲרַת תַּעֲשׂוּ לִי טוֹבָה בְּסֻדֵּר כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְתִּי אֲתָמוּל לֹא יִכּוֹלִים לְהַגִּיד רַבְּנוּ ז"ל לֹא צָרִיךְ אוֹתָךְ, רַבְּנוּ ז"ל יִכּוֹל לְתַקֵּן אֵת כָּלֶם אֲבָל אֵל תִּגִּיד שְׁאַתָּה בְּרִסְלָבֵר, אַתָּה בּוֹר וְעַם הָאָרֶץ, כִּי גַם בְּלַמוּד תּוֹרָה אִם אָדָם לֹא לוֹמֵד הוּא עִם הָאָרֶץ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עוֹשִׂים רְשִׁימָה אַרְכָּה מֶה זֶה עִם הָאָרֶץ עַד כְּדֵי כֹף מִי שְׁלֹא מֵנִיחַ תְּפִלִּין מִי שְׁאֵין לוֹ צִיצִית זֶה כֹּבֵר עִם הָאָרֶץ, מִי שְׁלֹא מְבִיא אֵת הַיְלָדִים שְׁלוֹ לְתַלְמוּד תּוֹרָה זֶה עִם הָאָרֶץ, כָּל מֵאֵן דְּאָמַר אוֹמֵר דְּבָר אַחֵר מֶה זֶה עִם הָאָרֶץ, אֲפֹלוּ לָמַד תּוֹרָה יוֹדֵעַ אֵת כָּל הַתּוֹרָה וְלֹא שִׁמַּשׁ חֻכְמִים זֶה כֹּבֵר עִם הָאָרֶץ לָמָּה כִּי יִכּוֹל לְהִיּוֹת עִם הַשֶּׁכֶל הַעֲקוּם שְׁלִי אֵיךְ שְׁאָנִי לְמַדְתִּי אָנִי כֹּבֵר יוֹדֵעַ לְלַמֵּד, בְּשִׁבִיל זֶה יֵשׁ הַרְבֵּה מִתְּנַגְּדִים שֶׁהַדְּפִיסוֹ הַיּוֹם טְבֵּלָא שְׁל כָּל מֵינֵי צְבָעִים בְּעֵנֵן טְהָרָה שֶׁל כְּתָם אִם זֶה חוּם אִם זֶה אָדָם אִם זֶה צְהַב, זֶה נִתֵּן רַק לְאַחַד שְׁלָמַד וְשִׁמַּשׁ תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים וְהָיָה שְׁמָה וְיִוֹדֵעַ אֵיזָה, אֲבָל מִטְבֵּלָא אַתָּה יִכּוֹל לְפַסֵּק, תִּגִּיד לִי מֶה אַתָּה מְדַבֵּר פֹּה מִכְּרַת, כֵּן אֲבָל זֶה צְבָע, אָנִי שָׁם זֶה לְזֶה אוֹלֵי זֶה יִתִּיבֵשׁ, מֶה יֵשׁ לָךְ טְבֵּלָה מְדַבְּרִים פֹּה מִצְבָּעֵי הָאִשָּׁה נִכְנָסַת אָנִי רוֹצֶה צְבָע וְרַד אוֹ בֵּין וְרַד לְבִין צְהַב, אָנִי אוֹהֶבֶת אֵת זֶה בְּסֻדֵּר כָּל הַכְּבוֹד הוּא מְבִיא לָהּ טְבֵּלָא אֵת רוֹצֶה אָנִי צְבָעֵי אָנִי יִקַּח צְבָע זֶה וְצְבָע זֶה וּמַעֲרֹבֵב אֵת זֶה אֹז יֵצֵא כְּכֹה, וּבוֹא תַעֲשֶׂה לִי דְגָמָא מְצָבֵעַ כְּזֹה, פֹּה מְדַבְּרִים מִהֲלָכָה מִכְּרַתוֹת, אַתָּה לוֹקַח טְבֵּלָא, לְפַסֵּק הֲלָכָה צְרִיכִים מוֹרָה צְדָק שְׁקִבֵּל שְׁמוּשׁ אֲצֵל תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים, זֶה לֹא סֵתָם כָּל אַחַד

יכול, אני ראיתי בשלחן ערוך, מה ראית, צריכים את כל השלחן ערוך לדעת כדי שתדע איך לפסק הלכה, לא אני יכול לפסק לעצמו, אין דבר כזה, בשביל זה הקמתי בית הוראה ויש לנו פה שלש דינים שנוסעים כל חדש לקבל שמוש והרבנים מתפעלים מהשלש האלו איך שהם שואלים ומה הם שואלים ועכשו הקמתי כולל הוראה, אצלי הולך ככה, אני לצערי הרב כל כך עסוק תאמינו לי היום התפלתתי שחרית בבגדי שבת, היה אנשים עד עשרים לחמש, אני מתעלף אין לי כבר כחות, אז אחד התחיל ברוך השם ... שיהיה בריא, כל הכבוד לו ... תדעו לכם מגיע לו הישר פח הכי גדול, הוא התחיל את הבית התבשיל עם טרמוס קטן עם סיר מרק וחלק את זה, אני שומע, קדם לא מגלים לי אני מאד מבקש אתכם מהיום כל דבר קטן, אני שפכתי פה את הדם כמו שאמרתי אתמול, אתה זוכר שהרב ... שחט פה תרנגול בפנה שמה, אמרתי אני מרגיש שפה יעלה לי הרבה דם לשפך דם, לצערי הרב תשע עשרה שנים זה בתש"ן כשעדין לא יכלו להיות אצל הציון היינו פה בראש השנה, עוד לא היה פתוח היה רק קבוצה אחד שעשו אמבוש שמה ונכנסו הקבוצה הראשונה ולא יכלו להכנס לציון היינו ביבנאל בראש השנה, ולפני זה עד שבנינו את הבית עוד שלש שנים זה כבר כמעט עשרים ושלש שנים מה שאנחנו פה סובלים, אל תשארו אני לא יודע אם יש בכל העולם כל כך הרבה צרות כמו שיש לי, אנשים אומרים לי בביתך בקרית ספר בבית שמש קמים בתי כנסיות אחד אחרי השני ואל תחשבו ששמה אין חלונים גם כן עושים בלגן לא כמו פה, פה זה אחד עם זקן ועם פאות, אז על כל פנים איך שהוא כדי להיות ברסלבר תלמה, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן קצ"ב) פניו שכלו ונשמתו זה בתוך הספר, אם אדם לומד ספרי רבנו ז"ל ואתה יודע את זה טוב טוב אז אני יכול להגיד תראה ברוך השם יש לי שיכות אל רבנו ז"ל, אבל אתה בור ועם הארץ אתה לא יודע בין מינד לבין שמאלך והוא כבר ברסלבר, ואתו דבר עם למוד תורה אם אתה בור ועם הארץ מה אתה מדבר מה אתה מתערב, בשביל זה

הַקְּמַתִּי פֹה בֵּית הַרְּאָה, אִזּ בְּשִׁבִיל זֶה אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם אִם יֵשׁ מִשְׁהוּ
 תִּסְפְּרוּ לִי, הָאֲבֵרְךָ הִזֶּה עוֹשֶׂה חֶסֶד, יְהוּדִים פְּשוּט בְּאִים אַחַר הַפְּצָה
 קִצַּת חַמִּים, הִלְכְּתִי וּפְתַחְתִּי אֶת זֶה וּבְרוּךְ הַשֵּׁם קִפְצַתִּי בְּתוֹךְ הַיָּם אֲנִי
 אוֹמֵר לָכֶם פְּתוּחַ הַלְּוִאי שְׁתַּעֲזְרוּ לִי, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם זֶה מִתְּנָה, לְצַעֲרֵי
 הָרַב אֲבָל אַתֶּם יוֹדְעִים שְׂזֵה לֹא אֲשַׁמְתִּי, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׁבְתָּ בַּחוּץ
 לְאַכְל, אֲבָל מָה נַעֲשֶׂה אִיפֹה נֹאכֵל אוֹי וְאֲבוֹי לָנוּ אֲנִי לֹא רוֹצֵה עַכְשָׁו
 לְהֶאֱרִיךְ בְּזֵה אֲבָל כְּמוֹ הַתְּלַמוּד תּוֹרָה נִתְּנוּ לָנוּ קְרוֹנִים סְרוּחִים שְׂיִצְאוּ
 מִכֻּלָּל שְׁמוּשׁ וְ... וְ... הִלְכוּ וְהִתְחַנְּנוּ שְׂיִתְּנוּ לָנוּ אַרְבַּע קְרוֹנִים, לְזִכּוֹתוֹ
 יֹאמֵר, ... כָּל יְהוּדֵי יֵשׁ לוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת הוּא רָאָה עֲנִיִּים שְׁלֹפְרִים
 בְּאִים הוּא נָתַן לָנוּ אַרְבַּע עַל הַמָּקוֹם וְאָמַר תִּקְחוּ עוֹד שֵׁשׁ מָה אֲכַפֵּת
 לוֹ, קְרוֹנִים שְׂיִצְאוּ מִכֻּלָּל שְׁמוּשׁ שְׁגָרוּ בְּזֵה, זֶה מָה שְׁקַבְּלָנוּ מָה
 לַעֲשׂוֹת, אִזּ אֲנַחְנוּ כְּבָר בְּגִלוֹת אֲלֵפִים שְׁנָה עוֹשִׂים מִהַכְּלוּם, שְׁמוּ
 בַּפְּנִים טַפְטִים וְאֲנָשִׁים צָבְעוּ תְּמוּנוֹת מִבַּחוּץ, לִיךְ תִּסְפֵּר אֶת זֶה בַּחוּץ
 אִף אֶחָד לֹא יֹאמִין, אַתֶּם סִתְּם מְדַמְיִנִים אַתֶּם סִתְּם מְדַבְּרִים, בֹּא לְמִטָּה
 וְתִרְאֶה אֲנִי מְדַבֵּר מְרַבְּנִים גְּדוֹלִים אֲנִי לֹא מְדַבֵּר שְׁמֵאֲמִינִים לְרִשְׁעָה
 הִזֶּה יוֹתֵר מִמָּה שְׁמֵאֲמִינִים לִי, הֵייתְּ בְּדִין תּוֹרָה מָה אָמַרוּ, קִדְּם אֲנִי
 רוֹצֵה לְדַעַת אִם אַתֶּם יְהוּדִים אוֹ לֹא, וְאַחַר כֵּן אַתֶּם בְּרִסְלָבִים וְעוֹד
 אַתֶּם אֲצֵל הָרַב שִׁיק, עַד כְּדֵי כֵּן, רוֹאִים אִם רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּשִׁי
 מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ב) אִם אָדָם רַק נוֹטֵה קִצַּת הַלְּשׁוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל יֵשׁ
 מִפְּרִסְמִים גְּדוֹלִים שְׁנַעֲשׂוּ רִשְׁעִים גְּדוֹלִים, זֶה הַלְּשׁוֹן, אִיךְ בֹּא רִשְׁעוֹת
 לוֹמְדִים תּוֹרָה צְרִיכִים לְשִׁמְעַת אֶת שְׁנֵי הַצְּדָדִים אִין לְשִׁמְעַת צַד אֶחָד
 אִין דְּבַר כְּזֵה, אֲנִי אִף פַּעַם לֹא שׁוֹמֵעַ, הָאִשָּׁה בּוֹכָה וּבּוֹכָה בְּסִדֵּר אֲנִי
 רוֹצֵה לְשִׁמְעַת אֶת בַּעֲלָהּ, הוּא לֹא רוֹצֵה לְבוֹא, גְּבַרְתָּ אֲנִי לֹא מְדַבֵּר,
 וּבּוֹכָה וְאֲנִי יוֹדֵעַ תִּכְף וּמְיָד מָה הַבְּכִיּוֹת, אוֹ הַבַּעַל בּוֹכָה אֲשֶׁתִּי כְּכָה
 וְכְכָה, וְרוֹצִים רַק לְהִתְגַּרֵּשׁ כְּשִׁלּוּקְחִים אֶת שְׁנֵי הַצְּדָדִים רִגַע רוֹאִים
 אֶת שְׁנֵי הַצְּדָדִים, אַתָּה בּוֹכָה יֵשׁ לָךְ ... מִהַצַּד וְאַתָּה רוֹצֵה לְהִתְפַּטֵּר
 מִמֶּנּוּ אוֹ לוֹ יֵשׁ ... מִהַצַּד, בְּכִיּוֹת זֶה כְּלוּם, הוּא בְּכָה, בְּזֵה הַסֵּמ"ךְ-
 מ"ם מִמְּחָה בְּלִבְכוֹת, וְלֹאֲנָשִׁים כּוֹאֵב אִם אָדָם בּוֹכָה, לִיךְ תִּסְפֵּר שְׁבֹא
 ... אֲנִי פְּשוּט מִצְחִיק אַתְּכֶם אֲבָל לְצַעֲרָנוּ הָרַב אִם לוֹמְדִים צְרִיכִים

ללמד את הכל שחכמינו הקדושים אומרים על רבי יוחנן הולכים על
 הציון של רבי יוחנן בן זכאי הוא אמר אוי לי אם אומר אוי לי אם
 לא אומר אם אני יגיד אני ילמד אתכם איך לגנב ואם אני לא יגיד
 יגידו זה פרימיטיבי חכם, הוא לא יודע, אז אני פן יגיד לכם שתדעו,
 הנהג שלו מספר אני מכרח להגיד לכם כי יבוא יום שתדעו שאני
 הייתי צודק, הנהג שלו מספר שממכה לו למטה והסמ"ך-מ"ם היה
 בבית דין ויוצא בחוץ ונכנס ברכב ומתחיל להתפוצץ מצחוק וצוחק
 וצוחק וממש מתגלגל מצחוק אתם יודעים אדם שצוחק יורד לו
 דמעות כבר לא יכול להפסיק לצחק, אז אמר כבוד הרב מה קרה אחר
 חמש עשרה עשרים דקות כבר נרגע, מה היה כבודו, אני עשיתי
 להם בית ספר בכיתי כל כך שכלם האמינו לי... להיות שחקן
 בקולנוע זה אמנות, לא כל אחד יכול להיות שחקן כדור רגל, אני יתן
 בעיטה לכדור הנעל שלי יעוף עם הכדור ביחה, או צבעי, עכשו אני
 יספר לכם מה זה צבעי, כשהתחנתי וכבר היה לי שתי ילדים ואשתי
 היתה בהריון רצו להעניף אותי מהבית, גם אני למדתי את זה על
 הכשר שלי, אבל התחננו היינו עניים לא היה לנו בקשי אכל הדירה
 היתה מלכלכת, כסף לא היה להביא צבעי, אז אני ואשתי קנינו פח
 צבע ורשת ואני ישבתי וצבעתי וצריף להחזיק את הסלם שלא יפל,
 היום יש רולר עם מקל ואיך אני יודע ואיך היא יודעת דבר כזה, אבל
 עם מברשת קטן לך תצבע מטבח, היד שלה נפל, ומחר נמשיך וככה
 כמה ימים, והתיאשנו כבר, כמו בחלם, היום קונים רולר ולא צריכים
 לעמד ולא צריכים סלם, ואותו דבר שחקן קולנוע הוא מדבר והנה
 הוא צוחק מצחיק את כלם והנה פתאום הוא מתחיל לבכות ובוכה
 ממש, על זה צריכים להיות שחקן, מי שבתחום הזה זה תחום,
 לצערנו הרב לשחקני קולנוע זה מתאים אבל לרב בישראל זה לא
 מתאים אוי ואבוי, אז ראיתי מה זה חסד אמרתי אני הולך לעשות
 בית התבשיל, ברוך השם קפצתי בתוך זה, תאמינו שכלם אוכלים
 אני לא מבקש מאף אחד כסף אדרבה מי שיעזר יש שמה קפה,
 אתמול אמרתי למישהו שהצדקה הכי גדולה על פי הלכה זה הבית

הַתְּבַשִּׁיל, לָמָּה כִּי שְׁלֵמוֹת הַצְּדָקָה אָנִי נוֹתֵן וְאָנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמִי נִתְּנִי וְהַמְּקַבֵּל לֹא יוֹדֵעַ מִמִּי הוּא קִבֵּל זֶה שְׁלֵמוֹת הַצְּדָקָה, אוֹכְלִים מֵאֲנָשִׁים אָנִי לֹא יוֹדֵעַ אָנִי לֹא עוֹמֵד אֲצֵל כָּל אֶחָד וְיוֹדֵעַ, אֲנָשִׁים רַעֲבִים וְאוֹכְלִים אֲבָל מִמִּילָא נִתְּנִי אֶת הַצְּדָקָה שְׁאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֶפְלוּ לְמִי, אֲבָל אָנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה הֵלֶךְ לְמַרְק וְלִסְלִטִים שֶׁהֵלֶךְ בְּרוּךְ הַשֵּׁם לְאֶכֶל, וְהַמְּקַבֵּל גַּם כֵּן לֹא יוֹדֵעַ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַרוּחַ מָה שְׁאֲנִי רוּצָה בְּרָכוֹת רַק בְּרָכוֹת זֶה הַרוּחַ שְׁלִי, כִּי אָנִי מְרַגֵּשׁ שְׂמִי סְפוּרִים וּבְזָכוֹת הַבְּרָכוֹת הָאֵלוּ וּבְזָכוֹת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם וְיִתֵּן לִי עוֹד יוֹם עוֹד יוֹמִים עוֹד שְׂבוּעַ עוֹד שָׁנָה, אֲזַ בְּרוּךְ הוּא, וּמָה גַם שְׂצָרִיכִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, הִנֵּה עָשִׂיתִי אֶת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְהִיּוֹת בַּחוּץ אֵין לָנוּ בְּרָרָה, עֲכָשׁוּ בַּחֲרָף הָיָה קָר מְאֹד, אֶפְלוּ בְּרוּזְנֵטָה אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְהֵשִׁים, הַסְּבַרְתִּי לָךְ לָמָּה, עוֹד מְעַט הֵם יִגִּידוּ הִנֵּה יֵשׁ לָהֶם כְּבָר מְקוֹם מָה אַתֶּם צְרִיכִים עוֹד מְקוֹם, וּבְקִיץ יֵשׁ יְתוּשִׁים מָה לַעֲשׂוֹת, אַחַר כֵּךְ הַנָּשִׁים אָמְרוּ לָמָּה אֲנַחְנוּ לֹא, אֲזַ פְּתַחְתִּי לְהֵן לְנָשִׁים, אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁעוֹד יִהְיֶה לָנוּ מְבִנָּה אֲבָל לָמָּה אָנִי אוֹמֵר אֶת זֶה, כִּי דָּבָר קָטָן בְּרוּךְ הַשֵּׁם פְּתַחְתִּי, אוֹתוֹ דָּבָר אֶחָד בָּא עִם רַעִיּוֹן עוֹשֶׂה כּוֹלָל הוֹרָאָה, אֲבָל רַבְּנוּ ז"ל אָמַר גְּמַרְתִּי וְאָגַמְר, חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל הַמְּצוּה נִקְרָא עַל שֵׁם הַגְּמַר, הַתְּחִיל וְהַפְּסִיק זֶה אֵין דָּבָר כְּזֶה, אִם הַתְּחִיל זֶה רַעִיּוֹן טוֹב, הִיָּה לִי פֹה שֶׁלֹּשׁ בַּחוּרִים שִׁיְצָאוּ לְתַרְבוֹת רַעָה, אֵלוּ שְׁלֵמְדוֹ אֲצֵלִי, הֵם עָשׂוּ לִי חַר בְּלֵב, אָנִי אוֹמֵר לָכֶם פְּתוּחַ אִם הֵייתֶם יְכוּלִים לְרֹאוֹת בְּפָנַי, אַרְבַּע אֲבָרְכִים שְׁלֵמְדוֹ אֲצֵלִי הוֹרִידוּ אֶת הַזָּקֵן וְאֶת הַפְּאוֹת וְעָכְשׁוּ הַשֵּׁם יִשְׁמַר אָנִי כְּבָר לֹא מְקַנָּא אֵיזָה חַיִּים יֵשׁ לָהֶם, אָמַרְתִּי לֹא לֹא עֲכָשׁוּ אָנִי לֹא יִתֵּן אָנִי לֹקַח אֶת הָעַנְיָנִים בְּיָדַי אֶת הַיְשִׁיבָה אָנִי לֹקַח בְּיָדַי, וְאָנִי יַעֲשֶׂה תִקּוֹן גְּדוֹל אֲצֵל הַבַּחוּרִים, אֵין יוֹתֵר דָּבָר כְּזֶה, וְאֲצֵל הָאֲבָרְכִים הֵם מִתְּחַתְּנִים וּמָה הוּא יַעֲשֶׂה הוּא צָרִיךְ בִּינֵינוּ, הַשְּׁעֵמוֹם מְשַׁעֲמֵם לוֹ, הוּא מְסֻתָּבֵב עַל הַרְחוּבוֹת, הִנֵּה יֵשׁ פֹּה כַּמָּה אֲבָרְכִים שֶׁהֵם לֹא נִמְצָאִים פֹּה רַחֲמָנָא לִיְצִלָן כְּבָר יִרְדוּ עוֹד מְעַט יִתְגַּרְשׁוּ, תִּזְכְּרוּ מָה שְׁאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם הַשֵּׁם

ישמר, אז אמרתי הנה רעיון טוב הוא עשה כולל הוראה, אז עכשו פתחתי כולל הוראה רק לאברכים שמתארכים ומתחתנים הרגע שאתה יוצא מהישיבה ומתארכ ומתחתן שנה שנתים שלש אני רוצה שילמדו את ההוראה, רק בחורים טובים שיש להם ראש טוב אני רוצה שיהיו דינים, ולמה לא באמת ללמד מילה, אדרבה אני רוצה את כל התחומים את הבית ההוראה הזה מה שיש לנו זה חדוש אפלו בכני ברק ובירושלים ובברוקלין, מי יש לו בית הוראה קהלות מאד גדולות הרב ואזר בניו יורק בברוקלין לקהלות גדולות, תאמינו או לא תאמינו ואנחנו חושבים שאנחנו איזה שלפירים וזה, יש לנו ברוך השם בית הוראה, ובלי עין הרע איך שמספרים לי המורי צדק שהיה כל כך הרבה שאלות לשבח אנשי שלומנו נשות אנשי שלומנו שאלו שאלות, וכך צריך לדעת אנחנו יהודים חזרנו בתשובה למי, להקדוש ברוך הוא להתורה, לא יודעים אז תשאלו לא הבישן למה, בשביל זה עשינו ברוך השם בית הוראה, אבל זה לא מספיק אני רוצה שיהיה עוד מורה הוראה, ואדרבה שוחטים ברוך השם יש לנו כמה שוחטים אבל אני רוצה שילמדו שחיטה לא סתם חתיכה, אלא שחיטה, אחד שואל מה אתה עושה, אני שוחט, אתה לא שוחט אתה חותך, גם ערבי יכול לחתך, יש הלכות שחיטה תדעו לכם זה הדבר הכי הכי חמור, הבעל שם טוב הקדוש אמר שהסמ"ך-מ"ם לקח את עצמו על שלש כתות על שוחטים רחמנא ליצלן שהם רחמנא ליצלן מאכילים טרפות ונבלות על סופרים רחמנא ליצלן הוא מכונן לך על כל שם השם ישמר, ועל מלמדים, בשביל זה על השלש דברים האלו הוא מאד מאד הקפיד והוא בעצמו היה שוחט והוא בעצמו היה סופר ובעצמו היה מלמד, יש עוד גירסא חזנים, אבל על כל פנים אדרבה הרגע שנבסס את הכולל הוראה ואני יראה שברוך השם האברכים מקבלים תעודה כל שבויע עושים מבחנים ומצליחים הם ילכו לרבנים וככה ילמדו אדרבה שילמדו מילה אבל זה גם כן אחריות, הביאו מזהל ... שיהיה בריא שהוא יהודי צדיק והכל אבל הוא לא מזהל, כמעט הרג ילד פה, הדם זרם והוא עכשו עם

הַכּוֹנֵנוֹת, תַּעֲשֶׂה טוֹבָה לֹא עַל הַחֲשׁבוֹן שֶׁל הַבֵּן שְׁלִי, קוֹחַ גְּזֵר וְתַחֲתָהּ, אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם עוֹד פַּעַם הוּא יְהוּדֵי צְדִיק וּמְכוּן כְּוָנוֹת אָבֶל מוֹהֵל צְרִיף לְהִיּוֹת מוֹהֵל מְמַחֶה, אַתָּה רוֹצֵה לְהַתְלַמֵּד לָךְ אֶל הָעֲרָבִים תַּתְלַמֵּד עֲלֵיהֶם, לֹא עַל הַבֵּן שְׁלִי, אֲזוֹ צְרִיכִים עַל זֶה מְמַחִיוֹת וְצְרִיכִים הַלֵּכָה וְאוֹתוֹ דְּבַר עִם שְׁחִיטָה, צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת זֶה לְשִׁמּוֹס, בְּשִׁבִיל זֶה הַקְּמַתִּי כּוֹלֵל הוֹרָאָה וְאֶדְרָבָה יִלְמְדוּ, אֲזוֹ הַיּוֹצֵא מִדְּבָרֵינוּ הַיְסוּד הַיְסוּדוֹת בִּיהֲדוֹת זֶה לְמוֹד הַלֵּכָה שְׁאֲנִי יָדַע אִיךְ לְהַתְנַהֵּג, אִם אֲנַחְנוּ מְסִימִים עֲכָשׁוּ מְסַכֵּת בְּבֹא קָמָא שְׂזָה הִיָּה מְאָה וְשִׁמוּנָה עֲשֶׂרָה יָמִים לְמָדוּ יוֹם אַחַר יוֹם אֶת הַמְּסַכְתָּא, מָה הַגְּמָרָא מְסִימָת עַל כּוֹבֵס שְׁשֵׁל שְׁחִיטָה זֶה בְּסֵדֶר אָבֶל יוֹתֵר מִזֶּה אִם הִיָּה חֲמֵשׁ חוּטִים בִּינֵינוּ תִקַּח אֶת זֶה, לֹא לֹא אַתָּה גְזֵלָן, אוֹ נִגְר וְכוּ', עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שְׂבֹא אֲבָרָךְ וְהוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת כְּסָף לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בִּיבְנָאֵל חֲסִידֵי בְרַסְלָב רַעֲבִים לְלַחֵם, כָּלֶם הַיּוֹם יוֹדְעִים זֶה לֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבַר מָה שְׂרַק רָצוּ לְכַסּוֹת אֶת הַשֵּׁם שְׁלִי וּמָה שְׂרַק לְכַלְכוּ עֲלֵי, מָה שְׂרַק דְּבָרוּ בְּכָלִי הַתְקַשְׁרַת מָה שְׂרַק עֲשׂוּ בְּכָל הָעוֹלָם, זֶה הוֹלֵךְ כְּבָר בִּיחֵד הַשֵּׁם יִשְׂרָאֵל קָדֵשׁ הוֹלֵךְ בִּיחֵד עִם יְבְנָאֵל, אַתָּה לֹא יָכוֹל לְהַפְרִיד אֶת זֶה, מִמִּילָא כְּשֶׁאֲחַד הוֹלֵךְ לִיבְנָאֵל, בְּשִׁבִיל מִי, אֲנִי צְרִיף אֶת הַכְּסָף, לְצְדִיק אֲנִי נוֹתֵן לָךְ תַּכְף וּמִיד, הִנֵּה אֶתְמוֹל תִּרְאָה בְּאוֹ מִכָּל הָאָרֶץ מְנַתִּיבוֹת אֶל תִּשְׁכַּחוּ שְׁבַת נִגְמַר בְּשִׁמוּנָה וְחֲצִי, הִיִּיתִי עַד הַבִּקְרָנֵס שֶׁהַתְּפַלְלֵתִי וְתִיקִין כְּכָה עִם הַבְּגָדִי שְׁבַת מָה אֲנִי יַעֲשֶׂה, תִּתְאַרוּ לְעַצְמְכֶם בֹּא אֲבָרָךְ וְהוּא אוֹמֵר שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְהִבְיֵא כְּסָף לְאֲנָשִׁים כָּלֶם נוֹתְנִים לְמָה לֹא, הַצְדִּיק הַזֶּה הַסְּפָרִים הָאֵלוּ זֶה הַחִזְיָה אוֹתִי, כָּל מְפִיץ יִסְפֹּר סְפוּר מָה שֶׁהִיָּה אֶתוֹ, עֲכָשׁוּ חֲרָשְׁנוּ וְזָרַעְנוּ בְּאִים שְׁתִּים שְׁלֵשׁ אֲבָרָכִים פְּשוּט גְּנָבִים שְׁפָשׁוּט גּוֹנָבִים, אָבֶל נִתְתִי לְזֶה מְאָה שְׁקָל וְלְזֶה חֲמֵשִׁים שְׁקָל, תִּגִּיד לִי וְכְמָה הַכְּנֵסֶת בְּכִיס מָה זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת, וְרַק מְדַבְּרִים מְכַסֵּף כָּל הַיּוֹם, לְמָה אֲנַחְנוּ פֹּה חוּץ לְיִשׁוּב אֲצֵל הַבְּעַל תְּפִלָּה לֹא הִיָּה דְּבַר כְּזֶה, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר מְכַסֵּף אֶל תְּדַבְּרוּ, פְּתָאוּם נַעֲשֶׂה כָּל הָאֲבָרָכִים הַצְּעִירִים מְדַבְּרִים רַק כְּסָף וְכְסָף, הוּא אוֹמֵר אֲנִי נִכְנָסְתִי לְמִישֶׁהוּ בְּכִיתִי אֵין לִי אֲכָל אֲבָרָךְ אֲחַד נִכְנָס וְאָמַר הָאֲבָא שְׁלוֹ מַת, וְהָאֲבָא שְׁלוֹ עֲכָשׁוּ פֹּה,

והשאיר אלמנה ויתומים, וגם אני אבא עם ילד, יהודים שומעים ספור כזה הנה תקח, אם סימנו בכא קמא ומדברים שלש חוטים וממה תגיד לי שלש חוטים כמה נפל או אצל הנגר אתה גזלן, פה אתה בטוח גנב וגזלן, בשביל זה אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים תשובה תמיד יכולים לחזור בתשובה, אבל אם לא יחזרו בתשובה את השלש או ארבע אני יפרסם עם התמונות שלהם פה מלבד זאת שאני כבר מוציא מכתב לכל הכתובות העשירים תדעו לכם שאין לאף אחד רשות ללכת אלא שהולך לאדם אחד אם אתה נותן לו אתה לא נותן ליבנאל אתה נותן לכיס שלו, אני רוצה איכות לא כמות, אני יהיה אתכם גלוי אני יושב פה והקדוש ברוך הוא נמצא והספר תורה נמצא פה, אני יהיה אתכם גלוי, אתם יודעים מתי אני צריך כמות, לפני הבחירות תביא לי את כל מזרע תפתח את הדלת תביא אותם לפה אם הם רשומים ביבנאל, אני יגיד לכם את האמת אני רואה פה בלוף גדול האצבע קובע, אז אני יביא לכם ממזרע את כל האצבעות ואם היו יכולים גם עם הרגלים להצביע אז נקח גם את זה, אבל ככה אני רוצה קהלה עם איכות ברוך השם אוריה של תורה, הנה כמה פעמים באמצע הלילה עדין אני ער ואני שומע ששרים תקוני זהר ושרים כולל חצות איזה נחת לשמע את זה, וביום הכולל פה והכולל שמה, התלמוד תורה איך שלומדים, ברוך השם אין לנו מה להתבייש משום קהלה בעולם, הילדים מקבלים חנוך של אמונה, בודאי צריכים עוד לתקן תקונים אבל מה נעשה אנחנו עושים מכלום מקרונים סרוחים שאנשים צבעו את זה, תספר את זה בחוץ יגידו שאנחנו שקרנים בא תראה לפני שאתה מדבר שקרן בא תראה, מה כל כך הרגזו אותי חושבים שאני רוצה את הכבוד את המועצה הדתית, חיבו אותי חצי מיליון ש"ח למה המקוה שמה זה עסק פרטי מאתים אלף ש"ח רק לבנין הזה, אני מוכרח לשלם את זה, עשינו פרעון, לפני פסח היה ברוך השם שפע כל כך לכל אנ"ש הלואי שנוכל לתת את זה כל ערב ראש חודש, החלום שלי כל ערב שבת, אבל בואו נגיד פעם בחדש, אתם יודעים מכל אנ"ש ביחד יש לי את

עֲשָׂרִים וְשָׁלֹשׁ עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע אָמְרוּ מוֹהֲרֵי"ש תּוֹדָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי
 לֹא צָרִיךְ אֶת הַתּוֹדָה, יֵשׁ לִי אֱלֹבוּם וְאֱלֹבוּם בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית, שְׁתִּי
 שְׁלִישׁ מֵאֲנִי"ש אֲנִי לֹא מַכִּיר, יֵשׁ לִי תְמוּנוֹת מִכֶּלֶם, פְּשׁוּט הוּא בָּא אֲנִי
 גַּר בְּיַבְנָאֵל אֲנִי לֹא מַכִּיר אוֹתָךְ, וְלִצְעָרִי הִרְבַּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים לֹא יִכְלַתִּי
 לְהִכָּנֵס בְּאַרְץ שְׁהִשָּׁר הַמִּשְׁפָּטִים שֶׁל הַיּוֹם אָמַר שְׁזֵה לֹא חָקִי מִה
 שְׁעָשׂוּ לָךְ, הַחֵק הָאֲמֵרִיקָאִי לֹא יִכּוּלִים לֹא לְהִכָּנִס אוֹתָךְ בְּמִדְיָנָה, הוּא
 נוֹלַד שָׁם, זֶה חֵק בִּינְלָאֲמִי, הָאָדָם הַזֶּה נוֹלַד בְּמִקּוּם פְּלוּנִי יִכּוּלִים
 לַעֲשׂוֹת לָךְ מִשְׁפָּט וְיִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת הַכֵּל, אָבֵל מִה לֹא לְתַת לְהִכָּנֵס
 אִיפֹה שְׁנוֹלְדָתְ אֵין דְּבַר כְּזֶה, אֲצֵל הַקּוּמוּנִיסְטִים יֵשׁ דְּבַר כְּזֶה, אָבֵל
 מְדַבְּרִים פֹּה אֲזִי שְׁלֹשׁ שָׁנִים הָאֵלוּ מֵעַז יֵצֵא מִתּוֹק בְּרוּךְ הַשֵּׁם אָבֵל שְׁנֵי
 שְׁלִישׁ מֵאֲזִי אֲנִי עֲדִין לֹא מַכִּיר אֶת הַשֵּׁם שְׁלוֹ, אֲנִי מַתְבַּיֵּשׁ לְהִגִּיד, אֲזִי
 יֵשׁ לִי אֱלֹבוּם לְפָחוֹת אֲנִי יָדַע מִמִּי מְדַבֵּר, בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֵין לָנוּ מִמִּי
 לְהַתְבַּיֵּשׁ קַהְלָה יְפֵה קַהְלָה נִפְלְאָה, אָבֵל לְמַה לְאַבֵּד אֶת הַשֵּׁם טוֹב
 שְׁלָנוּ בְּשִׁבִיל שְׁלֹשׁ אוֹ אַרְבַּע גְּנָבִים, אֲנִי יִפְרָסֵם אֶת זֶה אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם
 פְּתוּחַ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גַם כֵּן מוֹחֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גַם כֵּן מִבְּקֵשׁ
 שְׁתִּבְקֵשׁ סְלִיחָה וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר, רַבִּי מִשֵּׁה קוֹרְדוּבִירוֹ הָרַמ"ק עָשָׂה סִפּוֹר
 תָּמַר דְּבוּרָה שְׁמָה הוּא רַחוּם אֶף אֶתָּה תִּהְיֶה רַחוּם וְכֵל הַסִּפּוֹר הַזֶּה
 מְבַסֵּס עַל הַי"ג מִדּוֹת הַרַחֲמִים, כְּמוֹ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֲמָן גַּם
 אֶתָּה תִּהְיֶה רַחֲמָן כְּמוֹ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סוֹבֵל גַּם אֶתָּה תִּסְבֵּל אָבֵל
 סוּף כֹּל סוּף אֲנַחְנוּ בְּנֵי אָדָם וְאֵם הוֹלְכִים לְגַב עַל הַשֵּׁם שְׁלִי אֶתֶם
 מַבְזִים אוֹתִי, זֶה אֲנִי לֹא יִתֵּן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, אֶתֶם אוֹמְרִים עָשׂוּ
 מִגְּבִית יֵשׁ לָנוּ אֶת הַרְשִׁימָה בְּדִיוֹק מִי, אֲנִי לֹא מִבְּקֵשׁ תְּאֲמִינוּ לִי יֵשׁ
 לִי אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֵתִי מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֲנִי חֵי עִם
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֲנִי יִחְזַר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִי שְׁרוּצָה לְעֶזֶר
 אֲשָׁרִי לוֹ, הוּא לֹא עוֹזֵר לִי הוּא עוֹזֵר לְעִצְמוֹ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי יֵצֵא
 מִהָעוֹלָם הַזֶּה נָקִי, אֲנִי לֹא הוֹלֵךְ עִכְשׁוֹ לְכַבֵּס אֶת הַכְּבִיסָה הַמְּלַכְלֶכֶת
 גַּם עָלַי עוֹבֵר צְרוּת וְגַם אֲנִי יוֹדַע מִה שְׁקוּרָה בְּעוֹלָם, יֵשׁ דְּבוּר
 מִמוֹהֲרַנ"ת ז"ל שְׁאָמַר פְּעַם כְּשִׁשְׂאָלוּ אוֹתוֹ אֵיךְ אֶתָּה יוֹדַע כֹּל כֶּף
 לְקַלֵּעַ אֶל הַשְּׁעָרָה לְכֶלֶם יֵשׁ לָךְ דְּבוּרִים, אָמַר שְׁאֲנִי נִדְמָה לְאָדָם

שְׁהוּא מְלֵא פְּצָעִים הָרֹאשׁ כּוֹאֵב לוֹ הַיָּדִים כּוֹאֲבִים לוֹ הַגּוּף כּוֹאֵב לוֹ
 הָרַגְלִים כּוֹאֲבִים לוֹ כָּל הָרֵמ"ח אַבְרִים כּוֹאֲבִים לוֹ וְאֲנִי צָרִיךְ רְפוּאָה
 אֲזִי אֲנִי מִתְעַסֵּק בְּרְפוּאָה אֲזִי אֲנִי יוֹדֵעַ מָה וְגַם עָלַי עוֹבֵר אֲזִי גַם אֲנִי
 יוֹדֵעַ מָה שְׁעוֹבֵר, עֲבַרְתִּי עֲנִיּוֹת וְאֲנִי עוֹבֵר בְּפִית הַרְבֵּה צְרוּת,
 וּבְרוּךְ הַשֵּׁם עִם הַפֶּחַ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל מִתְחַזְּקִים וּמִתְחַזְּקִים מֵעַמֵּד, אֲזִי
 לְכָל הַפְּחוֹת הַדְּבָר הַזֶּה כָּל הַיּוֹם לְדַבֵּר מִכֶּסֶף, הִנֵּה בְּדֶרֶךְ כָּלֵל
 כְּשֶׁמְסִימִים מִסְכְּתָא צְרִיכִים לְקֶשֶׁר אֵת זֶה אֶל הַהִתְחַלָּה, אַרְבָּעָה אַבּוֹת
 נְזִיקִין הַשּׁוֹר וְהַבּוֹר וְהַמְּבַעָה וְהַהֲבַעֵר עַל הַמְּבַעָה יֵשׁ מִחֻלְקֵת מָה זֶה,
 אֲבָל רַק מִסְתַּכְּלִים עַל זֶה יֵשׁ אַרְבָּעָה אַבּוֹת נְזִיקִין זֶה כִּנְגַד אֵשׁ רוּחַ
 מִים עָפָר שְׁבוֹר זֶה עָפָר, וּמִים זֶה לְפִי דְעָה אֶחָד מְבַעָה, וְרוּחַ זֶה שׁוֹר,
 וְהַבַּעֵר זֶה אֵשׁ, אֲזִי יֵשׁ ד' יְסוּדוֹת בְּאֶדָם כָּל אֶחָד אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי
 מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ד') כָּל הַמְּדוּת רְעוֹת בְּאִים מֵהַד' יְסוּדוֹת אֵשׁ מִבִּיא
 כְּעַס רוּחַ מִבִּיא רַחֲמָנָא לִיצְלֵן צָרִיךְ לְפַטְפֹּט דְּבָרִים בְּטִלִּים, כְּמָה
 פְּעָמִים אֲנִי רוּאָה עַל הַרְחֻכָּה יוֹשְׁבִים וּמִתְפַּלְּלִים בְּפָנִים, הַשְּׁבֵת הַזֶּה
 אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם זֶה הַשְּׁבֵת הָרֵאשׁוֹנָה שְׁעִשִּׂיתִי אֵת זֶה אֲבָל זֶה רַק
 הַתְּחִלָּה, גְּמַרְנוּ לְהַתְּפַלֵּל, מִיֵּלָא קְדוּשׁ לֹא יִכְלְנוּ לַעֲשׂוֹת, לֹא כְּדָאִי
 לְהַכְנִס וְעוֹד יַחְזוֹר לְמִקְוֹמוֹ, אִיךְ שְׁגַמְרְנוּ הַתְּפִלָּה עֲלִיתִי וְיִצְאֵתִי מֵהַדְּרָךְ
 הָאֲחֵרוֹנִית, לָמָּה כִּי מְסַפְּרִים לִי וְאֲנִי רוֹצֵה לְרֹאוֹת וְאֲנִי לֹא מְקַבֵּל
 לְשׁוֹן הָרַע, תְּדַעוּ לָכֶם אִף אֶחָד לֹא עוֹבֵד עָלַי, לֹא ... סֵפֶר לִי אוֹ ...
 סֵפֶר לִי, אֲנִי רְאִיתִי וְהַתּוֹדַעְתִּי אֲזִי אֲנִי מְדַבֵּר, הוּא מְדַבֵּר עָלַי אֲנִי הוֹלֵךְ
 וּמְסַתְּפֵל, אִין דְּבַר כְּזֶה שֶׁהוּא אָמַר לִי וְהוּא הִסִּית אוֹתִי אִף אֶחָד
 לֹא מִסִּית וְאִף אֶחָד לֹא עוֹבֵד עָלַי, אֲנִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם עִם זֶקֶן לְבָן אֲנִי
 בְּרוּךְ הַשֵּׁם גַּם אֲנִי הֵייתִי שׁוֹכֵב לֹא קֶטָן, אַבְרָכִים צְעִירִים מִתְּפַלְּלִים
 בְּפָנִים, מִיֵּלָא קִמְתָּ מְאַחַר מִתְּפַלְּלִים בְּתִשְׁעַ אֲנִי הֵייתִי עוֹשֶׂה אֵת זֶה
 יוֹתֵר מְאַחַר תִּשְׁעַ וְרַבַּע לְהַתְּפַלֵּל, אַבְרָכִים קָמִים, זֶה לֹא בְּאִמְצַע הַחַל
 שְׁלֹא מְנִיחִים תְּפִלִּין מָה גָּרַם לָךְ מָה הַשְּׁתַּגְעַת אֶתָּה קְרַקְפְּתָא דְּלֹא
 מִנַּח תְּפִלִּין, הֵייתִי עוֹשֶׂה אֵת זֶה יוֹתֵר מְאַחַר, אֲבָל מִנֵּיִן זֶה מִנֵּיִן זְמַן
 זֶה זְמַן, וְתִיקִין זֶה וְתִיקִין שְׁמוֹנָה זֶה שְׁמוֹנָה, וְתִבּוֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּתִשְׁעַ
 וְרַבַּע קִמְתָּ יוֹתֵר מְאַחַר וּבֵאתָ בְּסֹדֵר אִף אֶחָד לֹא לּוֹקַח מִמֶּךָ דִּין

וְחֶשְׁבוֹן, בֵּא תִכְנֵס בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, לְשַׁבַּת בַּחוּץ וּלְפֶטֶט בְּשַׁעַר
 שְׂכָפְנִים מִתְּפִלְלִים אוֹ קְרִיאַת הַתּוֹרָה מִה זֶה צָרִיךְ לְהִיט, אֲנִי יַעֲקֹר
 אֶת הַתּוֹפְעָה הַזֹּאת בְּאֵתִי וְרֵאִיתִי אֲרַבַּע אַבְרָכִים וְצַעֲקָתִי עֲלֵיהֶם וְאֲנִי
 עוֹד יַצְעֵק אֲנִי יִתְפֹּס אוֹתוֹ טוֹב, מִקְּסִימוֹם שֶׁיֵּצֵא מִהַקְּהֵלָה, שְׂפַכְתִּי אֶת
 הַדָּם שְׁלִי בַקְּהֵלָה הַזֶּה, אֲנִי רוֹצֵה שֶׁיְהִי לָנוּ אֵיכוֹת, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם רַב
 רַבִּם וְאֶפְלוּ לֹא רַב רַבִּם אֲלֵא כַמְעַט כָּלֶם כָּלֶם מִמֶּשׁ נַחַת לְשַׁמֵּעַ, אַתֶּם
 יוֹדְעִים אִיפֹה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִדְבַר שָׁמַם שֶׁיֵּשׁ שָׁמָּה נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים
 שְׁשׂוֹנְאִים סְפָרְדִים יוֹתֵר מִהֵדֵת, אֵלּוּ הַכְּלָבִים הָאֵלּוּ, לָמָּה אֲנִי קוֹרָא
 אוֹתֶם כְּלָבִים, כִּי אִם יֵשׁ שְׁנֵאָה כְּזוֹ שְׁנֵאָה עוֹרֵת מִה עָשׂוּ לָךְ, יֵשׁ פֹּה
 אַחַד אֲשֶׁתּוֹ תוֹנִיֶסְאִית אִם הִיא הִיְתָה אֲשַׁכְנִזְיָה לֹא הִיְתָה צְרִיכָה אוֹתוֹ,
 הוּא אוֹמֵר לִי לִפְנֵי חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לִי וְלֹאֲשֶׁתִּי וְזֶה
 שְׁמַעְנוּ פַּעַם רֵאשׁוּנָה אַתֶּכֶם הִיְתִי מִסְתַּדֵּר הַבְּאֵתֶם לִי פֹה אֶת הַפְּרָנְקִים
 מִסְפִּיק שְׁהִיָּה בְּשָׁנֹת הַחֲמֵשִׁים עַד שְׁנַתוֹדְעֵתִי שָׁגַם אֲשֶׁתּוֹ, מִה אַתָּה
 מִדְּבַר עַל סְפָרְדִים גַּם אֲשֶׁתָּךְ תוֹנִיֶסְאִית, וְכִשְׁבָּאתִי פֹה הִסְתַּכְּלֵתִי
 מִהַחֲלוֹן הַיּוֹם אֲכַשֶׁר דָּרָא מִה אֲנִי יִגִּיד לָכֶם יֵשׁ בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַלְכוֹת
 הַדְּפִיסוֹ בְּשִׁבְלֵי יְלָדִים אָבֵל זֶה גַם לְמַבְגָּרִים טוֹב מִשְׁנִיּוֹת מִסְכַּת שְׁבַת
 עִם תְּמוֹנוֹת זֶה מִקְּסִים הַלְוִאִי שֶׁהָיוּ מְכַנְיָסִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה שֶׁהִיְלָדִים
 יִלְמְדוּ מִסְכַּת שְׁבַת מִשְׁנִיּוֹת עִם תְּמוֹנוֹת שְׁתַּרְאָה מִה זֶה הַל"ט מְלֹאכוֹת
 זוֹרֵה חוֹרֵשׁ, וְרֵאִיתִי אִיךְ שֶׁהוּא חוֹרֵשׁ בְּשַׁבַּת וְזוֹרֵעַ בְּשַׁבַּת, פֹּה רֵאִיתִי
 וְלִמְדֵתִי, אֲנִי אִף פַּעַם לֹא הִיְתִי אֵיזָה חֶקְלָאִי אֶת הַל"ט מְלֹאכוֹת,
 כְּשֶׁהִיְתִי יָלַד עוֹד לֹא הִיָּה אֶת זֶה זֶה דְּבַר חֲדָשׁ שֶׁעֲכָשׁוּ מִדְּפִיסִים
 מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא אִיךְ שֶׁהַלְכוֹת שְׁבַת עִם תְּמוֹנוֹת שְׁאֵתָה רוֹצֵה בְּמוֹחַשׁ,
 וְכֵן עִירוּבִין עָשׂוּ, מִי שֶׁלְמַד דָּף הַיּוֹמִי עִירוּבִין מִמֶּשׁ מִה זֶה קוֹרֵה מִה
 זֶה לְחֵי מִה זֶה מְבוּי זֶה חֵי, כְּכֹה הַרְבֵּי נִתֵּן צְבִיטָה אוֹ סְטִירָה אִם לֹא
 הַבְּנֵת, אֲנִי לֹא מְבִין מִה אַתָּה רוֹצֵה מִמֶּנִּי, אִיךְ יִלְד מְבִין, אַתָּה מְרָאֵה
 לוֹ כֵּךְ מוֹחַשׁ, וְזֶה אֲנִי רֵאִיתִי אֶת זֶה פַּעַם הֵרֵאשׁוּנָה מִה זֶה חוֹרֵשׁ
 מִה זֶה זוֹרֵעַ מִה זֶה קוֹצֵר בְּשַׁבַּת הַשֵּׁם יִשְׁמַר, אֲזִי שְׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ
 בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה וּבַפֶּרֶט שֶׁעוֹד דְּתֵיִים וְעוֹד סְפָרְדִים, הִנֵּה הֵרֵאשׁ
 הַמוֹעֵצָה צַעֵק מִה זֶה הַתְּלַבְּשָׁתֶם כְּכֹה, נוֹ אִיךְ נִתְּלַבֵּשׁ, הַכְּלָב הַזֶּה שָׁגַר

פה הוא מתפאר האבא שלו היה רב, הוא בא פה הוריד את המעיל
 הוריד את הכובע וזרק התגלח את עצמו ועכשו מה... ברוך השם
 המקום הזה מדבר שמם עשינו פה ממדבר ישוב, אתם יודעים מה
 זה ללמד דף גמרא בואו נשכח אני לא מבין כלום, בסדר אבל תקרא
 את הדף בגרסא דף גמרא, אתם יודעים מה זה מתנה, אני לא יכול
 לצאת מהיום הזה אם לא גרסתי דף גמרא, קדם כל יש לי שיכות אל
 הגמרא בדרך כלל החם קונה לחתן ש"ס, ככה זה אצל אשכנזים,
 אתם יכולים ללכת עוד עשרים שנה ולראות את הש"ס ממש, את
 הפמוטים ואת הכוס קדוש הוא מוציא כל שבוע ואת הבשמים, אבל
 הש"ס מונח בוטרינה ככה, ואחרים אומרים מה זה ככה, אבא נותן
 את זה לבן והבן נותן את זה לחתן וככה זה הולך בירשה ש"ס חדש,
 מחר מתחילים בבא מציעא, איך מתחיל בבא מציעא שנים אוחזים
 בטלית זה אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה, מה זה הטלית
 הטלית זה הנשמה שלנו, שנים אוחזים בטלית היצר טוב והיצר הרע
 זה אומר לא אתה תבוא אתי וזה אומר לא אתה תבוא אתי, רבים,
 מחר מתחילים שנים אוחזים אבל לא נורא אם אתם תלמדו את הדף
 היומי של היום, קדם כל היום ברוך השם אכשר דרא יש שוטנשטיין
 יש מתיבתא יש המאור יש חברותא, מה שאני רואה אני לא באתי
 לעשות פרסומות, הספר שפה ברורה זה הכי קל הוא כל כך מסביר
 את הגמרא מי שלא למד גמרא זה מאד קשה, היום יש לי כאב ראש
 היום זה ערב שבת אתה יודע מה מחר, היום שבת היום כפורה, תראה
 ביום כפורה תעשה לי טובה, היום תשעה באב, דף היומי יש בזה
 מעלה כזו אני לא יכול להתחמק למדת את הדף היום או לא, אצלנו
 בישיבה הבחורים כל יום ויום אין הפרש שזה יום שזה ערב
 שבת שזה שבת שזה יום כפורה תשעה באב חל המועד, יודעים מוצאי
 תשעה באב לומדים את הדף, אפלו בגרסא רק תגרסו, למעשה
 מגירסא תגיד שזה לא למוד אבל אמרת את הדף ברוך השם אתה
 יודע הולך לישן עם גמרא, יקח זמן, רבנו ז"ל אומר שיש אבן
 ומטפטף מים מים ולבסוף נעשה חר, יכול לעבר מסכתא אחר מסכתא

שֶׁלֶשׁ מִסְכָּתוֹת חֲמֵשׁ מִסְכָּתוֹת אֶתָּהּ לֹא הִבְנַתְּ כְּלוּם אָבֵל כָּל יוֹם גִּרְסַתָּ
אֶת הַדֶּף מִי אוֹמֵר שֶׁתִּקַּח חֲבֵרוֹתָא, אָבֵל לְפָחוֹת תִּגְרֵס, אֶתָּה בָּא מְאַחֵר
בָּא בְּלִילָה אָנִי לֹא הוֹלֵךְ לִישׁוֹן, אָנִי נוֹהֵג בְּבִקְרָא אָנִי לֹא מוֹרִיד אֶת
הַתְּפִלִּין רַבְּנֵנוּ תָּם עַד שֶׁאֲנִי קֹדֵם כָּל לּוֹמֵד אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי, אַחֵר כִּןֶּךְ אָנִי
חוֹזֵר עַל זֶה, וּמִלְבָּד זֶה יֵשׁ לִי עוֹד שְׁעוּרִים בְּגִמְרָא, אָבֵל זֶה בּוֹאוֹ
שֶׁתִּתְחִילוּ כְּלָכֶם בְּבָא מְצִיעָא מְחַר, אֶפְלוּ לְבַד קֹדֵם כָּל יֵשׁ לָכֶם מְשֻׁגִים
שֶׁל הַלְשׁוֹנוֹת שֶׁל הַגְּמָרָא, אָבֵל זֶה לֹא נִקְרָא לְמוֹד בְּסֹדֵר אָנִי שְׂאֵלְתִי
אוֹתָךְ, אִם אֶחָד אֵין לוֹ מָה לֵאכֹל רַק פֶּתָה יִבְשֶׁה שֶׁל שְׁלֹשׁ יָמִים אֲזִ
אָנִי יִשְׂאֵל אוֹתָךְ אֵין לִי מָה אָנִי יַעֲשֶׂה רַק פֶּתָה שְׂאֶחָד נִתֵּן לִי, אָנִי יִגִּיד
לֹא זֶה לֹא אֶכֶל, אָנִי יִזְרַק אֶת זֶה? אָנִי רַעֲב מָה אֶתָּה רוֹצֶה, אָבֵל זֶה
לֹא אֶכֶל, תִּבְיֵא לִי אֶכֶל יוֹתֵר טוֹב, לֹא זֶה גַּם לִי אֵין, אֲזִ אֵל תִּדְבֹּר, אָנִי
רַעֲב אֲזִ אָנִי אוֹכֵל פֶּתָה שֶׁל שְׁלֹשׁ יָמִים אוֹתוֹ דְּבַר גִּירְסָא אָנִי לֹא מִבִּין
כְּלוּם אָבֵל זֶה לֹא נִקְרָא לְמוֹד, בְּסֹדֵר אִם כִּן אָנִי יִזְרַק אֶת הַפֶּתָה אָבֵל
אָנִי רַעֲב הַנִּשְׁמָה שֶׁלְּנֹו רַעֲבָה, תִּגְרֵס דֶּף גְּמָרָא רַק תִּגִּיד אֶת הַדֶּף
גְּמֻרְנֹו, בְּמִשְׁךְ שְׁבוּעַ חֲדָשׁ שְׁנָה שְׁנָתִים שְׁלֹשׁ יִהְיֶה לָכֶם מְשֻׁגִים
בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּמָרָא, וְאָנִי אוֹמֵר לָכֶם פְּתָאוּם בְּפִרְט שְׁלוּמֵדִים שְׁפָה
בְּרוּרָה מְתִיבְתָּא אוֹ הַמְּאֹוֹר וּבְפִרְט שְׁלוּמֵדִים חֲבֵרוֹתָא זֶה נוֹתֵן חֶשֶׁק
כָּל כֶּךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְאָנִי יוֹדַע שֶׁאֲנִי לֹא יְכוּל לְהַפְרִיד מִזֶּה הַדֶּף הַיּוֹמִי
מִקְשֵׁר אוֹתָךְ אֵל הַיּוֹם הַיּוֹם מִקְשֵׁר אוֹתָךְ אֵל הַדֶּף וּשְׁנֵיֵהֶם קוֹשְׁרִים
אוֹתָךְ וְאֶתָּה קְשׁוּר אֵל הַדֶּף, וְאֶתָּה מְכָרְחָ, אֲזִ כָּל אֶחָד יִגִּיד לָכֶם זֶה לֹא
נִקְרָא לְמוֹד אֶתָּה סֵתָם קוֹרָא, אֲזִ בְּמִקּוּם שֶׁאֲנִי קוֹרָא תִּהְיִים אָנִי קוֹרָא
דֶּף גְּמָרָא, מָה אֶכְפֵּת לָךְ, וּבְפִרְט שֶׁלֹּא צְרִיכִים לְתַת דִּין וְחֶשְׁבוֹן לְאִף
אָחָה, אֵלוֹ יִגִּידוּ שְׂזָה לֹא נִקְרָא לְמוֹד, בְּסֹדֵר, אֲזִ אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת
אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנֹו בּוֹאוֹ נִתְחַזַּק אֶחָד עִם הַשְּׁנֵי שֶׁלֹּא יִמְצְאוּ פֶה חֲבוּרָה שֶׁל
גְּנָבִים, אָנִי יַעֲקֹר אוֹתָם אָנִי אוֹמֵר לָכֶם פְּתוּחָ, בְּשִׁבִיל זֶה לֹא הִקְמַתִי
קְהֵלָה שִׁיְהִיָּה פֶה מְעֵרַת פְּרִיצִים, כְּמָה הַיּוֹם עֲשִׂיתִי, זֶה מְסַרִיחַ מִסְפִּיק,
כְּסִף וְכֶסֶף, עֲשִׂיתִי כִן וְכֵן, עֲבַדְתִּי עַל אָדָם נִתְתִי לוֹ עֲכָשׁוּ, עוֹד מְעַט
יֵשׁ פֶּה דְרִיּוֹר כְּבוֹ, חֲשַׁבְתִּי רַק בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית זֶה מְדִינָה שֶׁל עֲשִׁירוֹת
חֲשַׁבְתִּי שֶׁרַק שְׂמָה יֵשׁ דְרִיּוֹר פֶּה יֵשׁ דְרִיּוֹר לָךְ שְׂמָה הוּא נוֹתֵן אֶלְךָ

שקל אבל חמשים אחוז זה לי, מה אתם השתגעעתם אני יוקיע אתכם מפה, אני אומר לכם את השתים שלש שהם נמצאים מפה אני יוציא אותם מפה, אני לא צריך אותכם פה, אני צריך ברוך השם שיהיה לנו קהלה של תורה, למה הקדוש ברוך הוא נמצא פה ואנחנו נחזר אל הקדוש ברוך הוא אנחנו לא מפחדים מזה, אנשים אומרים אל תדברו ממות, אנחנו ברוך השם לא מפחדים מזה אנחנו מכינים את עצמנו טוב טוב, עשינו מה שעשינו אנחנו חוזרים בתשובה, בשביל זה יש תשובה, חכמינו הקדושים אומרים במדרש לפני שהקדוש ברוך הוא ברא את האדם הוא התייעץ אז היו אלו שאמרו למה אתה צריך לברא אותו הוא גנב גזלן שקרן, אמר הקדוש ברוך הוא בחנם אני נקרא חסד, אם אדם חוזר בתשובה אני מוחל לו, תמיד יכולים לחזור בתשובה, אבל אני אומר לכם פתוח, לא כמו תשובה שהיה בזמן מוהרנ"ת ז"ל היה לו בית הפנסת קטנצ'יק ובזיונות מה שמוהרנ"ת ז"ל סבל, אז נכנס אצלו יהודי ועסק נגד החק, מוהרנ"ת ז"ל אמר תסתכלו בלקוטי עצות אות בטחון שמה יש קטע שלא נמצא בשום מקום בלקוטי מוהר"ן, מה הלקוטי עצות זה התמצית מהלקוטי מוהר"ן אבל באות בטחון יש קטע שלא נמצא בלקוטי מוהר"ן מוהרנ"ת ז"ל בעצמו כותב את זה, איפה זה מרמז בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס' על הפסוק מבטח בוגד, תסתכלו שמה, רבנו ז"ל אומר יש בטחון של סטרא אחרא אחד הולך לגנב יש לי בטחון לא יתפסו אותי, זה מה שחכמינו הקדושים אומרים גנבא אמחטרתא אחד מתבודד רבונו של עולם תעשה לי חסד שכלם עכשו ישנו שאני יוכל לפתח את הדלת ואני יכנס ואני ימצא את הכסף ויוציא את הכסף ויברח הכל בתפלה, הוא עשה התבודדות מה אתה רוצה, הוא חסיד ברסלב, אתם צוחקים, נ' נח' הדפיסו ספר שכתוב שמה, על זה לא חולקים על קנטרס שמציל את האדם, מה כתוב בקנטרס אל תתיאש, אני צריך להגיד לכם, כל אלו שחברו את הספרים גם כן התקברו על ידי קנטרס, בלי בושא כותבים, תתפלל על כל דבר להקדוש ברוך הוא, בשבת יתחשק לך סיגריה תבקש את הקדוש

בְּרוּךְ הוּא תַּן לִי סִיגְרִיָּה אֵין לָךְ אֵשׁ תִּבְקַשׁ תַּן לִי אֵשׁ, אֲנִי מִשְׁפָּשֶׁף
 אֶת הָעֵינַיִם טוֹב אִם אֲנִי מִשְׁגָּע אוֹ זֶה שְׁכַתְּבֵנִי אֶת זֶה הוּא מִשְׁגָּע, הוּא
 מְדַבֵּר מִתְּפִלָּה, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, מֵאִיפָּה זֶה
 בָּא, אֶתָּה לֹא לוֹמֵד, הִנֵּה סִימְנוּ עֲכָשׁוּ בְּבֹא קָמָא, לְקַחְתִּי לָךְ שְׁלֹשׁ
 חוּטִים הַמְשַׁנֶּה וְהַגְּמָרָא דְּנִים אִם זֶה גְּנֵבָה אִם זֶה לֹא גְּנֵבָה, מַה אֶתָּךְ
 שְׁלֹשׁ חוּטִים, וּפִה עַל שְׁלֹשׁ חוּטִים אֶתָּה גְּנֵב, הִנֵּה הִיָּה גְּנֵבָה אֶצְלֵ
 אֲנִי"שׁ בְּלִיל הַסֵּדֶר, שְׁנַיִם מִפֵּה גְּנֵבוּ אֶת זֶה לֹא מִבְּחוּץ, אֲנִי אוֹמֵר לְכֶם
 פְּתוּחַ, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵינּוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עוֹד פַּעַם שְׁמִירָה, אֲבָל אֲנַחְנוּ
 נַעֲקֹר אֶת הַגְּנֵבִים הָאֵלֶּה, מִסְּפֵן ... גְּנֵבוּ לוֹ חוּפֵץ יָקָר, הֵם יִדְעוּ שֶׁהֵם זֶה
 אֶצְלֵ זֶה בְּסֵדֶר וְזֶה אֶצְלֵ זֶה בְּסֵדֶר, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָנוּ אֶת הַחַיִּים
 נְשִׁים שׁוֹמֵר בְּלִיל הַסֵּדֶר, אוֹ כְּשֶׁנוֹסְעִים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה נִשְׁכִּיר כָּל
 הַקְּהֵלָה שׁוֹמֵר, אֲבָל תִּרְאוּ אֵיךְ שְׂאֵם אָדָם לֹא לוֹמֵד תּוֹרָה אֶל אִיפָּה
 הוּא יְכוּל לְהַתְּגַלְּגַל, צְרִיךְ סִיגְרִיָּה רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תַּן לִי סִיגְרִיָּה, אֲנִי
 חֹסֵד בְּרִסְלָב צְרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל אֵין לִי אֵשׁ רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תַּן לִי אֵשׁ,
 זֶה כְּתוּב בְּסֵפֶר, מַה אֲנִי יִגִּיד לְכֶם הַשֵּׁם יִשְׁמֵר, זֶה בָּא שְׂאֶתָּה לֹא לוֹמֵד
 הַלְּכָה, וְלָכֵן אֲנִי קֹפֶצְתִּי בְּחוּב מְאֹד גְּדוֹל, אֲבָל קְנִיתִי שִׁי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים עוֹד שְׁבוּעִים יִהְיֶה לִי יוֹם הַלְּדֹת, אֲנִי נוֹתֵן לְכֶלֶם
 מִתְּנָה קֶצֶר שְׁלֶחֶן עָרוּךְ יִלְקוּט יוֹסֵף קָדָם כֹּל הַתְּמַצִּית שֶׁל הַשְּׁלֶחֶן
 עָרוּךְ שְׁתַּדַּע מַה מֵתָר וּמַה אֶסוּר אֲנָשִׁים לֹא יוֹדְעִים שְׁצָרִיכִים לְטַל
 יָדִים, אִם יָד נֹגַע יָד לָךְ תִּגְנֹב עוֹד פַּעַם וְתַטַּל עוֹד פַּעַם יָדִים, הַלְּכוּת
 נְטִילַת יָדִים, לֹא יוֹדְעִים כְּלוּם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזָר לָנוּ הַקְּמַנּוּ
 קְהֵלָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוֹלָה שְׂאֵף אֶחָד בְּדוֹר הַזֶּה לֹא יֵאָמֵן אֵיזָה
 מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הִיָּה לָנוּ עַל הַמְּקוֹה הַצָּרְכָנוּ לְהֵבִיא מִים מִלְּמַעְלָה וְלִפְלֵ
 עֶשֶׂר פַּעְמִים, וְסַחְבָנוּ וְשִׁהִיָּה הַכֹּל בְּלִילָה מִבְּצַע, סְפוּרִים יְכוּלִים
 לַעֲשׂוֹת וְאֵף אֶחָד לֹא יֵאָמֵן, בְּרוּסִיָּה לְפָנַי שְׁבָעִים שָׁנָה לֹא עֲכָשׁוּ
 הַרוּסִים הַיּוֹם מַחְזִירִים בְּתֵי כְּנִסְיוֹת הָאוּקְרַאִינִים מַחְזִירִים בְּתֵי כְּנִסְיוֹת
 וּפִה הַצָּרְכָנוּ לְבָנוֹת מְקוֹה בְּגְנֵבָה וּבְשִׁבִיל זֶה הַמְּקוֹה כָּל כֶּךָ מְסַגְּלַת
 כִּי בְּנִינוּ אֶת זֶה עִם דָּם, וּמַה לֹא כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה כָּל אֶבֶן שְׁלֹא
 יְכוּלִים לְהַסְבִּיר אֶת זֶה, אִזְ אַחַר כָּל הַטְּרַחָה הַזֶּה אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת

אנשי שלומנו קדם כל אלו שיכולים לבוא להכנס בכולל של הרב ... פה גם את זה אני יקח אחר כך, יקח זמן, אבל עכשו אלו רק הצעירים שהתארסו או שהתחתנו תלמד שמה ואני לוקח בחסותי, איך מה הרבה דברים לא חלמתי ברוך השם בית התבשיל וגם המקנה הזה ברוך השם אני אומר לכם מגיע תודה ל... שיש לה זכות מאד גדולה שנקי ככה שממש תראו מקואות אחרות ממש געל נפש, ופה נקי מאד אף שגם בזה צריכים לשמור, אני ראיתי כמו עיני ילדים משחקים שוברים את הקרוסלה מה זה טובל ושרץ בידו, כשזה שבור אף אחד לא משלם אתם יודעים שאנחנו צריכים לשלם על מים, אתם יודעים שאנחנו צריכים לשלם על חמום, אנחנו פה כבר עשרים ושלש שנים יש לנו את המקנה נגיד עשרים שנה, לא קבלנו אגורה שחוקה, למה אני רוצה עכשו לקחת את זה למה לקחתי את זה כל כך בחיים, על המקנה אני צריך לשלם שזה צבורי כלם יכולים לראות, בואו ותראו, אני צריך לשלם מאתיים אלף שקל רק מסים וארנונה, אבל רשום שזה בית, בא תראה אם יש מטות, אם אני ישים מטות אז יתחילו עוד דבר אחר הנה תשלם עכשו כפל כפלים חצי מיליון ש"ח אז עכשו אני יעשה סוף לזה, יעלה לי גם על זה קשה אבל אני יעשה סוף לא שאני צריך את הכבוד ברוך השם, אבל זה הקש ששבר את הגמל, על המקנה אני צריך לשלם בשעה שהמדינה משלמת את זה, את הכולל הזה אני יקח בחסותי, אבל ילמדו כמו שאני מבקש זה רק לאברכים צעירים, שאף אחד מאנ"ש לא ילך שמה, יש שמה חמש אלו החמש הם פתחו את הכולל מגיע להם הם היו הנחשונים אבל ככה רק אברכים צעירים, פה מי שיכול להסתופף בכולל אשרי לו ואשרי חלקו, גם אני פה ילמד שלא יהיה הפקרות טלפון ופולפונים, יש לנו מנינים מותיקין עד חצות למה שלא יבואו להתפלל, אשרי מי שיכול להתפלל ותיקין אני אומר לכם זה המצוה הכי גדולה אתה לא יכול, בשבע, אתה לא יכול, בשמונה, לא יכול, בחשע, אבל קמת מאחר בסדר אני לא יכנס עכשו למה, לא מענין אותי ולא יענין אותי אבל לכל הפחות בא לבית הכנסת ותעשו מנין, עשר אנשים קמו מאח,

שֵׁשׁ אַנְשִׁים תִּצְטָרְפוּ עוֹד אַרְבַּע וְתִגִּידוּ קְדוּשָׁה וּבְרָכוּ, אַתֶּם יוֹדְעִים
 מָה זֶה אֵיזָה חֲשִׁיבוֹת זֶה בְּשָׂמִים לַעֲנוֹת קְדוּשָׁה וּבְרָכוּ קְדִישׁ אֲמֵן יֵהָא
 שְׁמִיָּה רַבָּא, בְּשִׁבְלִי מָה בְּאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם לְשִׁמּוֹשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, מִנְחָה עֲרֵבִית זֶה יִתֵּן לָנוּ אֶת הַחַיִּית, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ
 שְׁנַת־חֵיל מִמָּחַר זֹאת אוֹמְרֵת הַיּוֹם זֶה עוֹד הַיּוֹם תַּעֲשׂוּ הַיּוֹם סִיּוּם
 תִּלְמְדוּ קו"ט מֵהַמְשָׁנָה, מוֹכִיךְ שֶׁהַכּוֹבֵס מוֹצִיא, זֶה כְּדַאי לְלַמֵּד עוֹד
 הַיּוֹם הַזֶּה, יֵשׁ לָנוּ עוֹד יוֹם גְּדוֹל, אֵיךְ אָמַר יַעֲקֹב אֲבִינוּ לְרוּעִים, עוֹד
 הַיּוֹם גְּדוֹל מָה אַתְּכֶם, אֲזַלְמָה לַחֲכוֹת מָחָר אֲנִי יִתְחִיל בְּכֹא מְצִיעָא,
 אֲזַלְמָה מִבְּטִיחַ לָכֶם מָחָר תִּגִּידוּ מְחַרְתִּים אֲנִי כְּכֹר אֲבָל תִּשְׁכַּחוּ
 מְחַרְתִּים זֶה כְּכֹר דָּף ג' לֹא ב', אֲזַלְמָה עֲדִיף שֶׁהַיּוֹם תִּלְמְדוּ דָּף קו"ט,
 וּמִתְחִיל וְלֹא מִשׁוּמְרֵי פְרוֹת וְאִם לֹא יוֹדַע מָה זֶה וְלֹא מִשׁוּמְרֵי פְרוֹת
 אֲזַלְמָה חוֹזְרִים קֶצֶת אַחֲרָה וְרוֹאִים מָה הַמְשָׁנָה אוֹמְרִים וְתִמְשִׁי, וְזֶה
 הַלְכָה יוֹם יוֹמִית לֹא לְגַנֵּב וְלֹא לְגֹזֵל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, מִכָּל שְׁפָן לֹא כֶסֶף,
 אֲנַחְנוּ נִצְטָרְךְ לִתֵּן דִּין וְחֻשְׁבוֹן לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי מְכָרְחַל לְהַגִּיד
 אֶת זֶה כִּי זֶה אַחֲרִיּוֹתִי, הַחֶפֶץ חַיִּים אֵף פֶּעַם לֹא רָצָה לְהִיּוֹת רַב בְּשׁוּם
 פְּנִים וְאִפֹּן, אֵף אַחַד לֹא יוֹדַע הַיּוֹם מִי הֵיָה רַב בְּרֵאדִין וְזֶה אַחֲרִיּוֹת
 מְאֹד גְּדוֹלָה, אֲבָל מִי לֹא יוֹדַע מֵהַחֶפֶץ חַיִּים אֵיךְ הוּא רָאָה רִיב הוּא
 הַתַּעֲטָף בְּטִלִּית עֲלָה לְבִימָה, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵהִיָה לָנוּ
 פֶּה אֶת הַבֵּית הַכְּנֻסֶת נַעֲשֶׂה גַם כֵּן מְדַרְגוֹת שֶׁהָאָרוֹן קָדֵשׁ יֵהִיָה גְדוֹל
 וְגִבוֹהָ, הוּא עֲלָה וְהַתְחִיל לְבַכּוֹת וְאָמַר יִשְׂרָאֵל מֵאִיר יִשְׂרָאֵל מֵאִיר
 כְּכֹר אָדָם מִבְּגֵר עוֹד מַעֲט יַעֲלֶה לְמַעְלָה יִשְׂאֵלוּ אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל מֵאִיר
 הֵיית בְּרֵאדִין רְאִית שְׁנֵי אַנְשִׁים רַבִּים לְמָה לֹא עָשִׂית שְׁלוֹם, וְהַתְחִיל
 לְבַכּוֹת, הֲרִי אֲצִלוּ לְשׁוֹן הֵיָה מְאֹד, וְהַזְכִּיר שְׁתֵּי שְׁמוֹת בְּדוּיִים רְאוּבֵן
 וְשִׁמְעוֹן אַתֶּם רַבִּים וְנוֹתְנִים זֶה לְזֶה מַכּוֹת, אֲזַלְמָה אוֹמֵר לָכֶם, וְהַתְחִיל
 לְהַגִּיד אֶת הַהֲלָכָה שְׁאֲסוֹר לְהַגְבִּיָה יָדוֹ עַל חֲבֵרוֹ, וְהַמְגַבִּיָה יָדוֹ עַל
 חֲבֵרוֹ אֵף עַל פִּי שְׁלֹא הִכְהוּ נִקְרָא רֶשַׁע, אֲנִי יִשְׂרָאֵל מֵאִיר מְכָרְחַל
 לְהַגִּיד מָה שֵׁישׁ לִי לְהַגִּיד, שְׁאֲנִי יְבוֹא לְעוֹלָם הָאֵמֶת אֲנִי יְגִיד אִמְרָתִי,
 וְהֵיָה מִסְפִּיק, גַּם אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם אֲנִי כְלוּם, לֹא רוּצָה שׁוּם דְּבָר, עֵבֶר
 לִי בְרוּךְ הַשֵּׁם שְׁשִׁים וְתַשְׁעֵי שָׁנִים נִכְנָס עֲכָשׁוּ בְּגִיל שְׁבַעִים שִׁיבָה,

עכשו אני יכול להגיד לכם על הבשר שלי מה שרבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן סא) שהשבעים שנה זה כמו רבע שעה, הנה אני זוכר את עצמי כשהייתי עם השערות ואיך שעשו לי פאות, ספרתי את זה ואני יספר את זה עוד פעם הייתי בגן אני רואה את זה עכשו כמו חי הייתי בגן ובתוך הגן היה עץ והגן היה יהודי נמוך רבי שבתאי הוא היה שמש בשטיבלאך בירושלים בבקר ובערב הוא היה שמש ובאמצע שמר על הילדים והכניסו אותי שמה, והוא היה כמו בייבי סיטר, וכששחקו אני עמדתי מן הצד אני זוכר את זה כמו עכשו וילד נכנס בתוך העץ ונפתח לו הראש, והיה עצבני הוא בא ונתן לי שתי סטירות למה דחפתי אותו, אני באתי הביתה מחר אני לא הולך לגן לא הועיל לא לאבא ולא לאמא זרקתי את עצמי על הרצפה בכיתי וצעקתי וזרחתי אני אל הגן הזה כבר לא ילך, עוד לא הייתי בגיל שלש ולא הלכתי ונצחתי, והנה כבר עברו שבעים שנה, אז אני אומר לכם אל תהיו בטלנים בודאי היצר הרע בוער שנים אוחזים בטלית זה אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה היצר הרע אומר זה שלי והיצר טוב אומר זה שלי, אז יחלקו, מה זה יחלקו רבנו ז"ל אמר שאין תאוות לאכל צריכים ילדים צריכים להביא לישן צריך בסדר נעשה את זה בקדשה חציו לכם וחציו לה' צריכים לאכל אבל נאכל ונעבד על עצמנו חכמינו הקדושים אומרים (מדרש שוחר טוב) על הפסוק חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך אומר המדרש בכל יום יום חשבתי היצר הרע בא דוד קם והולך לבית הכנסת אומר היצר הרע מה אתה לבית הכנסת, לך לקרקסאות ולתאטרון לשמה, מה עשה דוד בסדר מה אתה רוצה שאני ילך לתאטרון אני הולך, אתה רוצה שאני ילך למקום שמשחקים שש בש, אני הולך, חשבתי דרכי שבכל יום ויום היית מחשב שאלך איפה שאתה רוצה סמ"ך-מ"ם שאני ילך אבל ואשיבה רגלי אל עדתיך סדרתי אותה, נכנסתי לבית המדרש ללמוד נכנסתי לבית הכנסת להתפלל, בודאי יש יצר הרע לכלנו, אבל הוא אומר לי ללכת לקולנוע כן אני הולך אבל פתאום בום, הוא שמח הנה תפסתי אותו, ככה המדרש אומר על דוד המלך,

אִזְּזָה שְׁנַיִם אוֹמְרִים זֶה אוֹמֵר כְּלָה שְׁלִי וְזֶה אוֹמֵר כְּלָה שְׁלִי אִזְּזָה יְחַלְקוּ, אָבֵל צְרִיכִים לְאָכֵל בֹּא יֵצֵר הָרַע בֹּא תִתֵּן לִי סְעוּדָה שְׁלֵמָה תֹאכְלוּ אָבֵל נוֹטְלִים יָדַיִם רַגְעַ אֲנִי לֹא אוֹכֵל לִפְנֵי נְטִילַת יָדַיִם, יֵשׁ בְּרִכּוֹת, קֹדֶם כֹּל אֲנִי צָרִיךְ לְדַעַת אֵיזָה לְחַם זֶה אִם אֵין בְּזֶה חֲרָקִים אֵיזָה הַכָּשֶׁר יֵשׁ בְּזֶה, וְיֵשׁ אַחַר כֶּף חֶלֶב גְּבִינָה הַכֹּל אֵיזָה הַכָּשֶׁר וּבִשְׂוֹר, בֹּא נִרְאָה מָה אֲנַחְנוּ אוֹכְלִים פֹּה, וְאַחַר כֶּף בְּרִכַּת הַמְזוּזָן צְרִיכִים לִישׁוֹן לֹא הוֹלְכִים לִישׁוֹן עַד שְׁקוֹרְאִים קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה, כֶּף כֹּל דְּבַר צָרִיךְ לִהְיוֹת קְשׁוּר אֶל הַתּוֹרָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנִ"שׁ מִסְרִתִּי אֶת נַפְשִׁי הַקִּמְתִּי אֶת הַמְקוֹם הַזֶּה, אִם חֵס וְחִלְלִיָּה יֵשׁ פֹּה אֵיזָה עוֹל שְׂאֲנִי לֹא יוֹדַע אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם רַק תִּכְתְּבוּ לִי אֶפְלוּ בְּלֵי שָׁם, אֲנִי לֹא יֵאֱמִין לְכֶם אֲנִי מְכַרְחַח לְהַגִּיד לְכֻלְכֶם, עַד שְׂאֲנִי יִבְרַר בְּעֵצְמִי שְׁלֹא יִחְשְׁבוּ שְׁעוֹבְדִים עָלַי לֹא עוֹבְדִים עָלַי, חוֹשְׁבִים שְׂאֲנִי זָקֵן, אֵיךְ הִיָּה לִי פַעַם רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁתַּמִּיד הִיָּה אוֹמֵר לְבַחֲוֵרִים בְּלִשׁוֹן שֶׁל הַגְּמָרָא, אִם חֲכָמָה אֵין כָּאֵן זָקֵנָה יֵשׁ כָּאֵן, זֹאת אוֹמֵרַת מָה שְׁיַעֲשֶׂה הַזְּמַן לֹא יַעֲשֶׂה הַשְּׁכָל, אָדָם מְבַגֵּר יוֹתֵר פִּקְחַ מְצַעִיר כִּי הוּא לְמַד אֶת זֶה עַל הַחַיִּים שְׁלוֹ מִנְסִיּוֹן, נְסִיתִי אֶת זֶה וְנְסִיתִי אֶת זֶה, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֲנִ"שׁ בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַקִּמְנֵנוּ קַהֲלָה קְדוֹשָׁה בּוֹאוּ נַעֲשֶׂה חוֹמָה בְּצוּרָה שְׁחַס וְחִלְלִיָּה בּוֹאוּ נִקְוָה לְהַכִּי טוֹב שְׁלֹא יִכְנַס פֹּה אַחַד שְׂיִדְבַר פְּתוּחַ נִגְדַּת הַלְכָה וְאוֹמֵר שֶׁהוּא מְשַׁבֵּט שְׁנַאֲבַד, כְּמוֹ שְׁנַאֲבַד תַּלְךְ וְתַעֲלֵם מִפֹּה, וְהוּא עוֹד יִתְפַּלֵּל בִּיחַד עִם הַבְּרַסְלָבִים לֹא לְתַת לוֹ דְרִיסַת הַרְגָּל בְּמַקְוָה, מִמִּילָא הֵם לֹא הוֹלְכִים בְּמַקְוָה, אָבֵל כְּאֵלוּ הוּא יִרְצֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא, מָה פְתָאוּם אִתְּם מְדַבְּרִים לְשׁוֹן הָרַע מָה פְתָאוּם זוֹרְקִים יְהוּדִים תַּעֲשֶׂה טוֹבָה אִם יֵשׁ תּוֹלַעַת אַחַד בְּשִׁק כֹּל הַתְּפוּחִים יִתְקַלְקְלוּ מָה אִתְּם חוֹשְׁבִים, שְׁתֵּי נָשִׁים חִלּוּנִיּוֹת נִכְנְסוּ אֵלַי אֲנַחְנוּ עוֹבְדוֹת שְׁהִבְנוֹת שְׁלָנוּ לֹא יַעֲשֶׂנוּ וְאַצְלָכֶם שְׁלֵשׁ נָשִׁים עִם מְטַפַּחַת יוֹשְׁבוֹת בְּרִישׁ גְּלִיָּה בְּגֵן הַשְּׁעִשׁוּעִים וּמַעֲשָׁנוֹת, מָה זֶה, אֶפְלוּ גְבַר רַבְּנוּ ז"ל הַקַּפִּיד, זֶה תַאֲוָה גְדוֹלָה אֲנִי גַם כֵּן ...

אַחַר יוֹם זְרַקְתִּי אֶת זֶה כִּי הֵייתִי בְּגִיל שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה אֲגִיד לְכֶם אֶת הָאֱמַת, רְאִיתִי יְלָדִים כְּכֹה מַעֲשָׁנִים וּמְכַנְיָסִים אֶת הָעֶשֶׂן וּמוֹצִיאִים

מהאף תן לי גם סיגריה אני כמעט נחנקתי וזרקתי את זה ומאז פעם אחד נסיתי וגמרתי מה אני צריך את זה, אבל רבנו ז"ל אמר לא אז לא, למה בכל האזור מלא סיגריות מלא עשן, אתה מקרב אל רבנו ז"ל או לא, רואים לצערנו הרב היום ברוך השם יש קצת סדר אבל כשאין אף אחד על הציון של רבנו ז"ל מעשנים, שותים בירה, מה זה צריך להיות, אתה מאמין ברבנו ז"ל, אז פה לכל הפחות, ומכל שכן אשה זה פריצות מאד גדולה אשה שתעשן, ולקחתי אשה אשה, הן לא הכחישו, אפלו יש להן תאנה תלכי בחדרי חדרים גם כן לא אני לא מתיר את זה זה הפקרות, אבל לא בריש גלי, שחלונות יגידו לי שהם עובדות על הבנות שלהם למה לכן לעשן הן אומרות הדוסים עם המטפחת מעשנות זה בסדר, זה אנחנו, דגמא חיה ככה, ולכן אני מאד מבקש את אנ"ש בואו נחזיק את עצמנו ביחד, רבנו ז"ל אמר העולם יתמהו על גדל האהבה שיש ביניכם, ברוך השם השם אצל אנ"ש תמיד אמרו שזה לא נתקם ברוך השם אצל אנ"ש פה עושים חסד נשים עוזרות לשניה לילדות, רצים לוקחים את הילדים, אין דבר כזה, עוזרים אחד להשני, מלבד שהחלום שלי היה שלא חלמתי חלום רע, אבל חלום טוב ברוך השם וזה נתקם ואני מקוה שזה עוד יתקם שנהיה משפחה אחת, הבן של זה לקח את הבת של זו והבת של זו לקחה את הבן של זה ונהיה משפחה גדולה, זה היה החלום שלי, הצלחתי ונכנס הסמ"ך-מ"ם אז דחינו את זה קצת זה כואב זה רחמנא ליצלן על הראש של הילדים שלנו, אבל אני לא מוכן ללכת לבית סהר אני אומר לכם פתוח, כי מי מסר אותי נתנו לי את הרשימה של האנשים, הקדוש ברוך הוא עזר לי הרי מצלמים אותי, היוצא מדברינו אנחנו מתחילים התחלה חדשה הנה נכנס חדש איר החדש הזה כל החדש זה בתוך הספירה אבל בחדש הזה יש גם ל"ג בעמר, ובל"ג בעמר מה היה ההנהגה של רבי שמעון בר יוחאי, אגן בחביבותא תליא, אמרו אנשי שלומנו חדוש בזה אנ"ן זה ראשי תבות אנשי נחל נובע - בחביבותא תליא, כי רבי שמעון בר יוחאי היה התחלת התקון ורבנו ז"ל סוף התקון, אז אנחנו צריכים לאהב

אחד את השני ואם יש חס וחלילה דין ודברים יש לנו בית הוראה פה, יש לנו שלש דינים בואו תתוכחו אליהם, לפעמים יש פי סוף כל סוף אנחנו בני אדם שכנים, אתם יודעים בשביל פח זבל רחמנא ליצלן יכולים להיות שונאים שנים, יש לנו ברוך השם היום ארבע חברי מועצה לא כל דבר יכולים לפעל, יש היום חשב שעושה שמה את המות, לא כל דבר יכולים לפעל, אבל לכל הפחות מה שיכולים, למה משתגעים כי רוצים רק לאחד את יבנאל, כל הראש שלהם, הם לא יודעים מה שפרעה אמר פן ירבה ורוח הקדש אומרת כן ירבה זה לא יועיל לו שום דבר, הקדוש ברוך הוא סבב ככה ששר השכון, אני מקנה להקדוש ברוך הוא אסור לבטח בשום בן אדם, ארור הגבר שיבטח באדם, ויהיה דירות, הקדוש ברוך הוא יעז, אבל בואו שהקהלה שלנו יהיה קהלה של שמחה קהלה של אהבה ושאהד יעזר להשני, והעקר היום גומרים קי"ט תקחו כלכם מי שעדין לא למד דף היומי זה מאד לענין, הדף הזה זה מאד מאד לענין ממש שצריכים את זה לדעת מה זה גנבה כמה חוטים הוצאת מהבגד של השני, מכל שכן שאף אחד לא יהיו אני אומר את זה וחוזר על זה אני יפרסם את התמונה בגדול ואני יגיד זה הוא גנב, תקרא אותי אחר כך בדין תורה תקרא אותי אחר כך בהוצאת דבה נראה מי יפיל את מי, אני אומר לכם פתוח, זה מאד מגרה, היה לי אותו ספור פה כשהצרכתי להביא את העורך דין ולהסביר לכם אתם יודעים מה זה הוראת קבע ונותנים אחוזים גבוהים הייתם יכולים לשבת שנים בבית סהר, הצרכתי להביא את העורך דין להסביר, כסף קל הרוחנו ועשינו שבעת אלפים, למה הקהלה הזו, הקהלה הזו עשר מיליון דולר והשקיעו את זה במניות של נפט והלך כמה אנשים גנבת וכמה אמללת אנשים, וכל הכסף הלה, ואנחנו יכולים ברוך השם להתפאר זה כבר מברכות עד בבא קמא גמרנו חצי ש"ס ברוך השם, לומדים מתפללים ח"י פרקים משניות תקוני זהר, אשרי חלקנו.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו, יצא כבר שנדבר מזה עם אנ"ש אני אומר דרשות ואומר דברים, המסלת ישרים מתחיל בהקדמה שאני

לא מחדש שום חדושים אני רק אומר דברים שכלם יודעים אלא שכתו את זה אלא אני מרענן את זה, מה שעכשו אמרתי לכם שום פלפולים שום כלום רק דברים שכלם יודעים רק רעננתי, אבל אם אתם תגרסו כל יום דף אפלו אחד אומר יש לי ראש של בטטה תפוחי אדמה, ראש של דלעת, אבל אם רק תקרא את הדף גמרא, היום קראת את הדף גמרא, קדם יש לך משגים של חכמינו הקדושים ואתה יודע מאמרים מאד מענינים קדם זה התורה הקדושה זה התורה שהקדוש ברוך הוא נתן לנו מהר סיני תורה שבעל פה אז רק תקרא את הדף אפלו בלי תרוצים בלי תרוץ כמו שאתה מניח תפלין כף אומר הבן של השל"ה הקדוש שמנח בטבריה שחייב אדם ללמד כל יום כמו הנחת תפלין אז תגרס, כלם אומרים שזה לא למוד, בסדר אז אמרת, אבל לכל הפחות אני יודע גרסתי דף, תראו יום אחר יום פתאום אני רוצה קצת רש"י אני אומר לכם שפה ברוחה זה מאד מאד קל, מתיבתא ושטייזלך גם כן יש רק חסרון שזה לא על הדף ולא בצורת הדף ויש עוד חסרון הוא יכול להתוכח עם רש"י, אנחנו יודעים שרש"י עם אני לא מבין את הרש"י אני לא אומר השם ישמר שרש"י פה וכו', הראש שלי מלא זבל אז אני לא מבין את הרש"י אבל לא שרש"י לא יודע מה שהוא אומר, אני הראש שלי מלא צואה אז אני צריך קדם לנקות את הראש שלי ואחר כך אולי אני יבין את רש"י, אומרים על רש"י שעל כל טפת דיו ישוב שבעה נקיים.

הקדוש ברוך הוא יעזר שמה שדברנו היום שיכנס בנו זה יצא מתוך הלב אני אומר לכם יצא מכל הלב והלואי שיכנס בתוך הלב, אני מאד מקנה שנצליח בגדול, ותדעו לכם יש מאות ואלפים אברכים שמענינים ללכת למקום רציני תורה ותפלה הם נמשכים, אין חסידים אין ליטאים, אבל בשביל שלש או ארבע תולעים גנבים פשוט גנבים אז כדאי שתפסיקו אין יותר, אני אומר לכם התמונה שלכם יהיה על הקיר, אני יודע אם כן הלכו או לא הלכו, הפצה אתם מצילים אנשים מסכנים, אני אומר לכם אם הולכים להפצה גם אני הלכתי או איך הלכתי עם שקים כבדים והעיפו אותי לא פעם אחד משיבות ומבתי

בְּנִסְיוֹת וְהִלְכֵתִי עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם, אֲנִי לֹא אוֹמֵר דְּבַר מֶה שְׁאַנִּי לֹא עֲשִׂיתִי, מִצִּילִים אֲנָשִׁים וּבְרוּךְ הַשֵּׁם דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל מִתְּפָרְסִם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ כְּשֶׁם שְׁסִימְנוּ מִסְכַּת בְּבֹא קְמָא נִתְחִיל מִסְכַּת בְּבֹא מִצִּיעָא וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

עֲכָשׁוּ דְבַרְנוּ כֹּל הַנוּשָׂא שֶׁל כְּמַעַט שְׁעֵתִים וְחֲצִי לֹא לְרֵמוֹת כֹּל אֱלוֹ שְׁעוֹשִׁים הַגְּרָלוֹת אִיךְ הֵם עוֹשִׂים כְּסָף בּוֹאוּ אֲנִי יִסְבִּיר לָכֶם אוֹי לִי אִם אִמַר שְׁמִים מְסַפְרִים יוֹתֵר וְכָכָה אִף אַחַד לֹא הָרוּיחַ, אֲנִי מְקוּהָ שְׁגָם הַשָּׁנִים כָּכָה.

תִּדְעוּ לָכֶם אֵיךְ דְּבַר כְּזֶה בְּלִי הַשְׁגָּחָה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זִי"ע לְמַד אוֹתָנוּ שְׁנוֹסַע עֲגֵלָה מְלֵא תְּבִין וּבָא רוּחַ וְהַעִיפָה אֶת הַחֲתִיכַת קֶשׁ, זֶה טַבַּע, בּוֹדָאֵי זֶה טַבַּע, וְהִנֵּה הַקֶּשׁ שְׁפִיץ אַחַד לְדָרוֹם וְשְׁפִיץ אַחַד לְצָפוֹן, אוֹמֵר שְׁזֵה הַשְׁגָּחָה הַקֶּשׁ הַזֶּה, פַּעַם לְקַח אֶת הַתְּלִמִּידִים שְׁלוֹ בְּמוֹצָאֵי שְׁבֵת בּוֹאוּ נִסַּע וְלֹא שְׁאֲלוּ שְׁאֵלוֹת יִשְׁבוּ עַל הַעֲגֵלוֹת עִם סוּסִים לֹא הָיָה כְּמוֹ הַיּוֹם אוֹטוֹבוּס, וְנוֹסְעִים בְּאֲמִצָּע הַיַּעַר הֵם לֹא מִפְחָדִים מֶה בְּאֲמִצָּע חֲצוֹת הַלַּיְלָה הָרַבִּי נוֹסַע הַלְּבָנָה הָאִירָה כָּכָה טוֹב טוֹב, וְהִגִּיעַ בְּאֲמִצָּע הַיַּעַר עוֹצְרִים כְּלָם פּוֹחֲדִים לֹא שׁוֹאֲלִים שׁוֹם דְּבַר וְכָלֶם רְצִים אַחֲרָיו, הוֹלֵךְ כְּמֶה מְטָרִים עַד שְׁבָא אֶל עֵץ וּמִסְתַּכֵּל כְּלָם עוֹמְדִים סְבִיבוּ בְּעִגּוּל מֶה קוֹרֶה הָרַבִּי בְּאֲמִצָּע הַלַּיְלָה מוֹצָאֵי שְׁבֵת מֶה אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים בַּיַּעַר מֶה הוּא מִסְתַּכֵּל, פִּתְאוּם הִרְגִישׁוּ שְׁבָא רוּחַ וְהָרוּחַ הִרִידָה אֶת אֵיזָה עֵלָה עַל הָרִצְפָּה וְהַבַּעַל שֵׁם טוֹב הוֹלֵךְ אַחַר הָעֵלָה כְּמֶה מְטָרִים זֶה טַבַּע, הָרוּחַ בָּא זֶה גַם טַבַּע, הַבַּעַל שֵׁם טוֹב עוֹמֵד וּמִסְתַּכֵּל אִיךְ שׁוֹרֵד הָעֵלָה יוֹצֵא מִהָאֲדָמָה תּוֹלַעַת וְנִכְנְסָה בְּתוֹךְ הָעֵלָה וּמִתְחִיל לְלַעַס אֱמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב לְתִלְמִידִים אַתֶּם רוֹאִים פֶּה יֵשׁ תּוֹלַעַת בּוֹכָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵיךְ לֶה מֶה לְאָכַל

והקדוש ברוך הוא מביא רוח וקוטף עליה ומביא אותם עד שמה שהיא תכנס זה רציתי ללמד אתכם אמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אז אל תחשבו שזה טעות, דברנו עכשו מגנבות אז אין דבר כזה אדם צריך להיות פני אם יש לך עשרים אנשים תעשה עשרים, אבל זה למוד לנו שמה שדברתי עד עכשו זה לא היה בחנם כי אם בדבר כזה בקדש קדשים במשניות בזהר במשניות יכולים על אחת כמה וכמה, תדעו לכם, ואומרים מצדיקים כשמסימים ספור של הבעל שם טוב אז סימן שהכל היה לשם שמים.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתלמדו שלמעלה בשמים שמלאך מיכאל שהוא לומד זכות על עם ישראל שיהיה לו קפסא כזו ויוציא ויגידו הנה ... סים ששה סדרי משנה זה סים ששה סדרי משנה, הקדוש ברוך הוא יעזר שגנבה להיות יהודים כשרים ושיהיה לכלכם יום טוב, אבל אני מבקש שיש עוד יום גדול תלמדו מסכת בבא קמא דף קי"ט, וממחר מסכת בבא מציעא, ומקרא אל תשכחו היום זה שתי פרשיות אל תחכו על סוף השבוע, תתחילו כבר.

אתתכט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי קדשים ב' איר ה'תשס"ט

שלום וברכה אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתנדבי יום אחד בחדש לעזר לי בבית התבשיל, ואני מאד מאד יעריך אותך, כי את יודעת שהבית התבשיל זה החיים שלי, ואני לא מבקש רק פעם בחדש למשך שעתים וכו', ובזה את תעזרי לי שהבית התבשיל יתפקד ביתר שאת וביתר עז, ואת תעשי אתי חסד מאד מאד גדול, אם תבואי ותעזרי לי, אני יעשה רשימה למשך החדש כך שתדעי איזה יום את בוחרת וכו', מלבד שאת עוזרת לי אישית, כי סוף כל סוף אני מוסר את נפשי בשביל הבית התבשיל שיהיה בשביל כלם לאכל, ושלל יהיה

אָחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁהוֹלֵךְ לִישׁוֹן בְּלֵי אֶכְל, לֹא הוּא וְלֹא אֲשֶׁתּוֹ וְלֹא הַיְלָדִים, מְלַבֵּד זֹאת זֶה הַמְצָנָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁיִכּוֹלָה לְהִיּוֹת בְּמַצּוֹת צְדָקָה, תְּתַאֲרִי לְעַצְמְךָ אֲבָרְהֵם אֲבִינוּ הַקִּים בֵּית הַתְּבַשִּׁיל וְהִיא צְרִיף עֲזָרָה (שְׁאֵנִי בְּטוֹחַ שְׁהִיָּה לוֹ הַמוֹן עוֹזְרוֹת, כִּי לְהַאֲכִיל לְאֶלְפֵי אַנְשִׁים צְרִיכִים הַרְבֵּה עֲזָרָה) מָה לֹא הֵיִינוּ עוֹשִׂים לְעֶזֶר לוֹ? וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ יֵשׁ לָךְ הַזְדַּמְנוֹת פֶּז לְעֶזֶר לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבָרְהֵם, אֲנִי מִשְׁקִיעַ שָׁם אֶת חֲלָבִי וְדָמִי, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ תְּהִי בְּקֶשֶׁר עִם גַּב' וְלִתְּאֵם בְּדִיּוֹק אִיזָה יוֹם בַּחֲדָשׁ מִתְּאִים לָךְ, בְּסֶךְ הַכֹּל צְרִיכִים לְתָרֵם שְׁעֵתִים, וְתִרְאִי אִיךְ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יִשְׁאַר לָךְ חַיִּב, כִּי וְנִתְּנוּ נִקְרָא יִשָּׁר וְהַפּוּךְ, זֹאת אוֹמֶרֶת אִם נוֹתְנִים כְּבִיכּוֹל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִחֲזִיר וְנוֹתֵן, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁאֵת צְרִיכָה יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְלָכֵן בּוֹאִי וְתִתְּנֵדְבִי שְׁעֵתִים בַּחֲדָשׁ, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאִי הַמוֹן יְשׁוּעוֹת.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שְׁאֵל תְּלַמְדִי קְלוֹת וְכו' מְנַשּׁוֹת קְלוֹת דַּעַת וְכו', כִּי סוּף כָּל סוּף חֲזַרְנוּ בְּתִשׁוּבָה רַק בְּשִׁבְלֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי לְשִׁמְעַע בְּקוֹלוֹ וְלְהַתְּנַהֵג כְּמוֹ שֶׁבֵּית יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה לְהַתְּנַהֵג, בְּצַנִּיעוֹת הַדְּבוּר בְּצַנִּיעוֹת הַלְּבוּשׁ וְכו', וְזִכְרֵי שְׁגָם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בְּבֵית וְלָכֵן אֶסוּר לְהוֹרִיד אֶת הַמְטַפַּחַת בְּבֵית, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים הִפְלִיגוּ מִמַּעַלֵּת קִמְחִית שֶׁהַעֲמִידָה שְׁמוֹנָה כְּהַנִּים גְּדוֹלִים מִפְּנֵי שְׁמַעוֹלָם לֹא רָאוּ קוֹרוֹת בֵּיתָה אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהַקְפִּיד עַל זֶה מֵאֵד מֵאֵד, וְכֵן לְהַקְפִּיד עַל בְּשָׂר וְחֵלֶב שְׁלֹא יִתְעַרֵּב חֵס וְחִלְלָה בְּתוֹךְ הַמְטַבַּח, וְלָכֵן צְרִיכִים מֵאֵד לְשַׁמֵּר מָה שְׁאוּכָלִים בַּחוּץ, כִּי יִכּוֹל לְהִיּוֹת נִבְלוֹת וְטְרָפוֹת וְכו' וְכו', כִּי הַיּוֹם הַכֹּל הִפְקָר וְאֶפְלוּ שְׁכָתוּב שְׁזָה בְּהַכְּשֶׁר פְּלוּנִי אֶלְמוּנִי וְכו' וְכו' וְלֹא יוֹדְעִים מִי זֶה, וּבִסוּף מִתְּגַלֶּה שְׁזָה טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, וְכִיּוֹן שְׁאָדָם טוֹעֵם אֶת זֶה כְּבָר מִתְּקַרֵּר מִרְאֵת שָׁמַיִם וְנִחְלַשׁ אֲצִלוֹ הָאֲמוּנָה, כִּי כָךְ אָמַר הַרְמַב"ם מִי שְׁאוּכַל טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת הַדָּם שְׁלוֹ מִתְּעַכֵּר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתל.

בעזרת השם יתברך יום שני ג' איר ה'תשס"ט.

שעור לבוגרות "בית פיגא"

הרבה כחות אין לדבר כי פשוט אני בנסיעה ארצה משתים עשרה עד עכשו אני מאד מאד שמח סוף כל סוף אני זוכה באמת זכות לי לראות אתכן פה יחד כל אלו שבוגרות שלמדו ב"בית פיגא", אתן כלכן יודעות שלא היה לנו קל בבית ספר עד שמסרנו את נפשנו בכל פתה וכתה ובכל מחזור ומחזור, ומה היה התכלית שברוך השם שנקים בנות יראות שמים, אצל הקדוש ברוך הוא מאד מאד חשוב יראת שמים, מה זה נקרא יראת שמים, שמים אומרים חכמינו הקדושים זה שתי מלים אש ומים, ומאש ומים נעשה שמים, הקדוש ברוך הוא לקח אש ולקח מים וערבב את זה ומזה נעשה שמים, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פ') שלום זה רק כששני הפכים, אם שניהם הולכים באותו קו, מה שיף שלום, אם שניהם מים עם מים מתערבים, אש ואש מתערבים, מתי זה נקרא שלום, כשיש אש ושיש מים, מים מכבים את האש ואש מבשל את המים, וככה ביחד מים ואש אש ומים ולהחזיק אותם ביחד זה נפלאות הבורא, מזה נברא השמים, חכמינו הקדושים אומרים איש ואשה זכו שכינה ביניהם, אם זוכים אז השכינה בבית, אצל האישה יש י' אצל האשה יש ה' ביחד זה י"ה זה השם של הקדוש ברוך הוא, עכשו אם לא זכו פורח הי' וה' ונשאר אש ואש ואחד שורף את השני, אני מאד מאד שמח לראות אתכן, התחנתן ברוך השם בניתן בתים לתפארת אני מאד גאה אתכן, ברוך השם הבאתן ילדים אלו שאין להם עדין

יְלָדִים יִהְיֶה לָהֶם יְלָדִים, רַק תִּתְחַזְּקוּ בַתְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ תְּפִלָּה, אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים אֶצֶל שָׂרָה
 אֲמַנּוּ בְּכַתָּה עֲשׂוֹתָ בְּרַגְזוֹ עִם אַבְרָהָם, לֹא רַק אַתָּן עוֹשׂוֹת בְּרַגְזוֹ עִם
 בְּעִלְיִכֶן גַּם שָׂרָה אֲמַנּוּ הִיא הֵיטָה הַיְהוּדִיָּה הָרֵאשׁוֹנָה הִיא עֲשׂוֹתָ
 בְּרַגְזוֹ עִם בַּעֲלָהּ אַבְרָהָם, חֲמַתִּי עָלֶיךָ צִילְבָהּ, מַה קָרָה לָךְ, אֲנִי רוֹצֶה
 יְלָדִים, אָמַר אַבְרָהָם מַה אֶת רוֹצֶה מִמֶּנִּי זֶה לֹא תְלוּי בִּי, אֲזִי הוּא הֵבִיא
 אֶת הַגֵּר וְהַגֵּר נִכְנָסָה בְּהַרְיוֹן וְאַחַר כֵּךְ הִיא מְאֹד הַתְּעַצְבָּנָה לְמַה הִיא
 בְּהַרְיוֹן וְאֲנִי לֹא, מַה אֶת רוֹצֶה מִמֶּנִּי, תִּגְרַשׁ אֶת הַגֵּר, אֲזִי גְרַשׁ אֶת הַגֵּר,
 אַחַר כֵּךְ הִיא הַפִּילָה תַחְזִיר אוֹתָהּ מִסַּכָּנָה, עוֹד פַּעַם נִכְנָסָה בְּהַרְיוֹן
 וְנוֹלַד יִשְׁמַעֵאל, תַּעֲיֵף אוֹתָהּ, רוֹאִים מִזֶּה שֶׁשָׂרָה אֲמַנּוּ הִיא הֵיטָה
 הַיְהוּדִיָּה הָרֵאשׁוֹנָה וְהַצִּיקָה לְאַבְרָהָם, שָׂרָה אֲמַנּוּ הַזְכּוֹת שְׁלָהּ כָּל כֵּךְ
 גְּדוּלָהּ, מַה זֶה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ, זֶה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ כְּמַה דְּבָרִים, קִדְּם כָּל
 קִנְיָאָה זֶה יָכוֹל לְאַכֵּל אֶת מִישֵׁהוּ מְאֹד מְאֹד, שָׂרָה קִדְּם בְּכַתָּה שְׂאֵין
 לָהּ יְלָדִים, בְּסֹדֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר אֶסוּר לְהַתְיַאֲשׁ, זֶה תְלוּי
 בִּידֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְאִינוּ פֶה נְסִים וְנִפְלְאוֹת אֶצֶל כְּמַה מְנֻשׁוֹת
 אֲנִי שֶׁהַרֹּפְאִים אָמְרוּ שְׂזֶה בְּלַתִּי אֶפְשָׁרִי שְׂיִבְיֵאוּ יְלָדִים וְכַרוּךְ הַשֵּׁם
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵבִיא יְלָדִים לְכַמָּה מִכֵּן שֶׁנִּפְקְדוּ, דְּבָר הַשְּׁנִי מַה
 שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁהַקִּנְיָאָה מְדַבְּרִים מִשָּׂרָה אֲמַנּוּ קִנְיָתָהּ בְּהַגֵּר, קִנְיָאָה זֶה
 מְדָה רְעָה מְאֹד מְאֹד, חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים אֵין אִשָּׁה מִתְקַנְיָאָת
 אֶלָּא בִּירֵךְ חֲבָרְתָהּ, כָּל אִשָּׁה מְקַנְיָאִית בְּאִשָּׁה הַשְּׁנִיָּה הִיא לָךְ יֵשׁ בַּעַל
 יוֹתֵר טוֹב מִמֶּנִּי, מֵאֵין אֶת יוֹדַעַת, אִף אֶחָד לֹא מְסַפֵּר מַה שֶׁקוֹרָה
 בְּבֵית, אִם לֹא אִשָּׁה חֲכַמָּה אִף פַּעַם לֹא מְסַפֵּרַת בְּבֵית, לְאִף אֶחָד לֹא
 הוֹלֵךְ כְּמוֹ שֶׁהוּא רְצָה, זֶה לֹא כָּלָל, זֶה דְּמִיּוֹן מְאֹד גְּדוּל, כָּל אֶחָד יֵשׁ
 לוֹ אֶת הַבְּעִיּוֹת שְׁלוֹ, אַבָּל אֲנִי רוֹאָה אֶת הַבַּעַל שְׁלוֹ, מַה אֶת רוֹאָה אֶת
 הַבַּעַל שְׁלוֹ מַה הַבַּעַל שְׁלוֹ, אִם אֲנִי הֵיטָה מְסַפֵּר לְכֵן מַה קוֹרָה בְּכַתִּים
 הֵיטָה רִוְקָדוֹת מְרַב שֶׁמְחָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לְכֵן בְּעֵלִים מְאֹד
 מְאֹד טוֹבִים בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֶחָד אַחַר הַשְּׁנִי, יָכוֹל לְהִיּוֹת פֶּה וְשִׁמָּה
 בְּעִיּוֹת, כָּל בְּעִיָּה יָכוֹלִים לְסֹדֵר תְּאֲמִינוּ לִי אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהַתְגַּרְשׁ,
 יֵשׁ נְשִׁים הִנֵּה עֹכְשׁוּ אִשָּׁה לֹא עוֹזְבֹת מִהַבְּקָר עַד עֹכְשׁוּ כָּל הַדְּרֹךְ

מתקשרת מתקשרת, מה קרה הגזמתי וצערתי את בעלי אז הוא ברח, מוהרא"ש תחזיר לי את בעלי, מי אמר לך לעצבן את בעלך ושיכרח לך, אז לא אני מתחרטת, אם זה היה הפעם הראשונה מילא, את כבר עשירות פעמים בלי גזמא אז תאכלי את זה, בית צריך להבנות משנים מאש ומים, או האשה אש כעסנית יש נשים שבעסניות כל דבר קטן מעצבן אותה, והבעל ככה שקט אדיש מים, יש להפך הבעל כל דבר הוא עושה עסק הוא בכעס ובכל דבר הוא נכנס בעצבים, והאשה אדישה, הלואי ששניהם היו אדישים שניהם היו לא רגישים, אסור להיות רגישה, לא כל דבר מה שהבעל אומר צריכים לקחת את זה אישית, אבל על זה צריכים לעבד, רבנו ז"ל נתן לנו ספר המדות לקנות לעצמנו מדות טובות, לא צריכים להיות כל כך רגישה מכל דבר, הבעל לא כון כל כך, סוף כל סוף אתן יודעות ברוך השם בלכן נגיד אחד או שתיים לא, יש להן טענות על בעליהן, זה גם כן אני אומר שהאשה חייבת, למה כי אם האשה היתה אשה טובה אשה חמה אשה דואגת לבעלה, אז הבעל לא היה הולך לחברים, יש לו אשה בבית ויש לו אשה שמחכה עליו, היתה נשארת בבית ומחכה על בעלה, הכל תלוי באשה לאשה יש לה כחות הנפש בלתי רגילים, לא בחנם שאשה נקראת עקרת הבית כי היא עקר הבית, זה תלוי איך שהיא מקבלת את בעלה, אבל פה נכנס ענין של קנאה, אשה מקנאת בדרך חברתה, לה יותר טוב, מאין את יודעת, אף אחד לא יודע מה שקורה אצל השני, ולכן המדה הזו קנאה אמרתי לכן כבר הרבה הרבה פעמים ודברתי מזה שקנאה זה המדה הכי גרועה, כשכותבים המלה שקר איך כותבים שקר, תמיד האות האמצעי זה מחזיק את כל התבה זה העקר, מה האמצע של שקר' ק' שזה קנאה שאוכלת את האדם, עד כדי כך שמקנאה הולך לימין, מה זה ימין זה חסד וצדק שהצדק אתי שמתר לי לשנא אותך, איפה שמענו דבר כזה שמתר לשנא, ש' שקנאה מביא שנאה איך יכול להיות ששתי נשים ישנאו אחת את השניה, מה זה צריך להיות אסור לשנא את אף אחד, זה לא בתורה לא תשנא את אחיך בלבבך, מאיפה בא שנאה אני שונאת

אותך, מה קרה, שיש פה קנאה, שמקנאת אולי יש לה מטפחת יותר יפה שמלה יותר יפה פאה יותר יפה וקנאה מביא שנאה, תבקשי את הקדוש ברוך הוא גם לך יהיה שמלה יפה ופאה יפה ומטפחת יפה, מה הקנאה הזו, אבל קנאה הולכים על ימין שזה ש' שנאה אם כבר הולכים על שנאה רחמנא ליצלן שנאה מביא ללכת לשמאל, מה זה שמאל ר' שזה רשעות שאני יעשה לה כל מיני רשעות שבעולם עד רציחה אני ירצח אותך, עד כדי כך, וזה שקר.

את זה אנחנו צריכים להוציא מאתנו קנאה אנחנו צריכים לעבד הרבה הרבה לא לקנאות, עכשו השם ישמר את עם ישראל שלא נדע מצרות, ובפרט נשים צעירות, קנאה יכול להעביר על הדעת על השכל עד שלעשות שטיות, רבבן ככלבן, אולי אחת שתיים אני לא יכנס בזה מה שכואב לי מאד, ולמה, מה זה יראת שמים אמרתי לכן אש ומים ביחד אז מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, יעקב אבינו לא היה לו בררה האח שלו עשו רצה לרצח אותו, אז האבא והאמא יצחק ורבקה אמרו לו לך תברח ואלא יראה אותך, ואיפה הוא ברח אל לכן שהיה הדוד שלו, היה שמה ומצא את רחל, אז לפני קבלת התורה היה מתר להתחתן עם שתי נשים, היום אסור מפני חרם דרבנו גרשון, ועשה את החרם כי היה לו שתי נשים ושתייהם רצו להרג אותו, עד כדי כך אחת רצתה להרג את השנייה ולכן עשה חרם דרבנו גרשון, וזה מאד מצוי אצל נשים קנאה ואת זה אנחנו צריכים להוציא מאתנו ובפרט לנשים צעירות, אתן צריכות לדעת הקדוש ברוך הוא עזר לכן בניתן בתיים ואני מאד גאה אתכן, יש שתיים שלש שצריכים עוד לתקן את המדות אני מכרח להגיד לכן, קדם כל אסור יחוד זה מדאורייתא, אסור לאשה להתיחד עם גבר זר, ואני יודע שיש שתיים או שלש שמפטרטות על הרחוב עם כל גבר שבא, זה לא מתאים לשום בר ישראל, ומכל שכן אלו שלמדו אצלנו, חנוך כזה לא קבלתן אצלנו דבר כזה, אני יודע שיש פה שתיים שלש אני לא יגיד שמות אלו יודעות אל מי אני מכון, ואני תפסתי אותן על חם, רצייתי מאד מאד שזה לא יקרה יותר אבל כלכן מלבד שתיים שלש

ברוך השם הקמתן בתים מאד מאד יפים, אבל יעקב אבינו התחמתן
 עם רחל והוא רצה את רחל אבל לבן הכניס לו את לאה במקום רחל,
 למה רמית אותי אז נתן לו גם את רחל, ואחר כך את בלהה וזלפה
 ומיהן יצאו השבטים, ואני בטוח שלא רציתן שבעליכן יהיה לו עוד
 אשה, תתארו איזה קנאה היה, מה בין אשה לאשה יש קנאה תתארו
 לעצמכן אם לבעל היה שתי נשים או שלש נשים הייתן אוכלות את
 עצמכן מרב קנאה, אז כלם הביאו ילדים ורק רחל לא הביאה ילדים,
 מה כתוב ותקנא רחל באחתי ואמרה ליעקב הבה לי בנים ואם אין
 מתה אני, אז יעקב אבינו אמר התחת אלקים אנכי מה את רוצה אני
 אלקים, זה לא אשמתי הנה אני הבאתי ילדים זה הבעיה שלך את
 לא יכולה להביא ילדים, אומרים חכמינו הקדושים שהקדוש ברוך
 הוא אמר ליעקב כך עונים למעוקות, זה לא יפה ככה לדבר, אל מי
 הוא אמר את זה בחיר האבות שלא מדברים ככה היית צריך לנחם
 אותה יהיה לך עוד ילדים, אבל רחל לא הפסיקה לבכנות, ובכתה
 להקדוש ברוך הוא והקדוש ברוך הוא עזר לה שנוולד לה יוסף ואחד
 כך בנימין, רואים שתפלה פועלת הכל, עד כדי כך שיוסף הצדיק הוא
 אחד מהשבועה רועים, למה לא ראובן למה לא יהודה למה לא דן ולא
 נפתלי ורק יוסף פי זכתה רחל אמנו שקבורה על אם הדרך, אומרים
 חכמינו הקדושים שהיא ורק היא רחל אמנו בוכה על גלות ישראל
 על הצרות של עם ישראל ואצל קבר רחל שם יכולים לפעל ישועות
 גדולות, אני רוצה שתעשו ואני ישלם על זה כשאני עדין פה תעשו
 נסיעה עוד פעם כמו שהייתן פעם תעשו טיול יפה, ואיפה שאתן
 בוחרות ולהיות גם אצל רחל אמנו, ושמה יכולים לפעל הרבה דברים
 וישועות, רחל מסגלת על בנים ורחל מסגלת על לא להפיל, אני
 לא יודעת אם אתן יודעות שמים חוט סביב הקבר של רחל, זה אני
 בטוח שהייתן אצל קבר רחל זה אבן גדולה מכסה עם פרכת האבן
 הזה מקבל שזה האבן שיעקב אבינו הגביה את זה מהבאר, אבן כזה
 יעקב אבינו היה גבור וזה על הקבר שלה, אז שמים חוט סביב ואחר
 כך אשה שבהריון סגלה שלא תפיל היא עושה מזה גרטל חגורה.

עֲכָשׁוּ הָיוּ חֲזָקוֹת כְּמוֹ בְּרִזְל, בִּלְהֵה רַחֵל ז'לְפָה ל'אָה, הַבִּיַת
הָיָה כָּל כֶּף חֲזָק אַחַר כֶּף לֹא הָיָה בִּינֵיהֶן שׁוֹם קִנְאָה, רַחֵל רַק רָצְתָה
יְלָדִים, אֵין עוֹד צֶעַר לְאִשָּׁה וְגַם לְבַעַל כְּשֵׁאִין יְלָדִים זֶה הַצֶּעַר הַכִּי
גְּדוֹל, הָיָה לִי פַעַם מְלַמֵּד כְּשֶׁהֵיִתִּי יֶלֶד וּמֵאֵד אֶהֱבֵנו אֹתוֹ הוּא מֵאֵד
מֵאֵד קָרַב אֹתָנוּ וְסִפֵּר לָנוּ סִפּוּרִים וּתְשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לֹא הָיָה לוֹ
יְלָדִים, אַזְ הָיָה מְסִפֵּר לָנוּ שֶׁהוּא הָיָה נוֹתֵן כָּל הוֹן דְּעֵלְמָא אֵת כָּל
הַכֶּסֶף שְׁבַעֲוָלָם רַק לְקִשְׁר אֵת הַנְּעֻלִים שֶׁל יֶלֶד, כָּל כֶּף אֶהֱב יְלָדִים, לֹא
הָיָה לוֹ יְלָדִים אַזְ הוּא אֶהֱב אֵת הַכֶּתֶה שְׁלוֹ, וּבִשְׁבִיל זֶה כְּשֶׁהֲצַרְכָנוּ
לְצִאת מֵהַכֶּתֶה לְעֻלוֹת לְכֶתֶה יוֹתֵר גְּדוּלָה, עֲשִׂינוּ שְׁבִיַתָה כָּל הַכֶּתֶה
שְׁאֵנְחָנוּ לֹא עוֹלִים רַק אִם הוּא יַעֲלֶה אֶתָנוּ, בֵּא הַמְנַהֵל בֵּא הַמְּפַקֵחַ
לֹא הוֹעִיל שׁוֹם דְּבַר וְהֵעֵלוּ אֹתוֹ אֶתָנוּ, לְמַדְנוּ אֶצְלוּ שְׁנַתִּים כָּל כֶּף
אֶהֱבֵנו אֹתוֹ, כִּי הוּא הָיָה מֵאֵד מֵאֵד מְסוּר אֲלֵינוּ, וְתַלְמִידִים תַּלְמִידוֹת
אוֹהֲבִים מִי שְׁאוֹהֵב אוֹתָם, זֶה טְבַעִי, לוֹ הָיָה אִשָּׁה מֵאֵד קָשָׁה הִיא
הָיְתָה מְקַלְלֵת אֹתוֹ מְבֹזָה אֹתוֹ וְמָה לֹא, לֹא שְׁאֵנִי רוּצָה שְׁאֵתֵן תַּלְמִדוֹ
מִמֶּנָּה, אֲבָל הִיא הָיְתָה אִשָּׁה מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה שְׁעֵשְׂתָה לוֹ אֵת הַמוֹת,
אֲבָל הוּא אֵף פַּעַם בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן לֹא עָנָה לֹא הָיָה דְבַר כְּזֶה תְשַׁע
עֶשְׂרֵה שָׁנָה, לְבִסּוּף תְשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה הַתְּגַרְשׁוּ, הוּא הַתַּחַתֵּן עוֹד פַּעַם
וְנוֹלַד לוֹ בֵּן וְאִשְׁתּוֹ הִרְאֵשׁוּנָה בָּאָה אֶל הַבְּרִית עִם מִתְנָה לְיֶלֶד וּמְסַכְנָה
אַחַר שָׁנָה הִיא נִפְטָרָה, אֲבָל הָיָה לוֹ עוֹד כְּמָה יְלָדִים וְאַחַר כֶּף הוּא
נִפְטָר, כְּבָר הָיָה יוֹתֵר מְבָגֵר, לְמָה אֲנִי מְסִפֵּר לָכֵן אֵת זֶה, הוּא תַמִּיד
הָיָה מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָה לוֹ יְלָדִים, אַזְ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ
אֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל דְּבַר אֵלוֹ שְׁזָכוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם שִׁישׁ לְהֵן יְלָדִים
צְרִיכוֹת כָּל כֶּף לְשִׁמְחָה, כָּל דְּבַר מָה שְׁקוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה בַּהֲשֻׁגָה,
אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָכֵן, נִסְעֵתִי עִם הָרֶכֶב עֲכָשׁוּ אֲנִי מְסִפֵּר לָכֵן סִפּוּר לֹא
מָה שֶׁהָיָה אֶתְמוֹל שְׁלִשׁוֹם הַיּוֹם בְּעֶרְךָ בְּשַׁעֲהַ חֲמֵשׁ, הָרֶכֶב עוֹצֵר
בְּרַמְזוֹר כְּנִרְאָה שֶׁהָיָה שְׁמָה בֵּית סִפֵּר שֶׁל יְלָדִים מְפַגְרִים מְסַכְנִים
וְדַחְפוּ אֹתָם הַחוּצָה בְּכֶסֶף גְּלָגְלִים רַחֲמָא לִי צֵלָן, עֲבַר עָלֵי יוֹם קָשָׁה
מֵאֵד מִהֲרֵבָה בַּחֲנִינּוֹת, וְרַק הַסְתַּכְּלֵתִי עַל זֶה אֲמַרְתִּי רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם
אֲנִי נוֹתֵן לָךְ תּוֹדָה אֵין כְּבָר שׁוֹם דְּאָגָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי הַכִּי מֵאִשָּׁה,

ראיתי דבר כזה שלא בר ישראל לא יהודי שלא יהיה לו נסיון כזה, השם ישמר זה הקללה הכי גדולה, אם השם ישמר בבית יש ילד מפגור השם ישמר זה הקללה הכי גדולה, ולכן הקדוש ברוך הוא עוזר לכן יש לכן ילדים בריאים ואלו שצריכים ילדים יהיה להן ילדים בריאים אלו שהן בהריון יולידו ילדים בריאים אז אתן צריכות כל כך להודות להקדוש ברוך הוא על החסד הזה אני אומר לכן זה זעזע אותי רחמנא ליצלן, תמיד מכל דבר מה שאני רואה ומכל דבר מה שאני שומע אני לומד משהו, הייתי ככה מדאג אז הראו לי תראה יש מצבים הרבה יותר, עכשו צריכים לשמר, למה זה בא דבר כזה ילדים אוטיסטים ילדים מפגרים, השם ישמר אם לא שומרים על הלכות נדה, השם ישמר הקדוש ברוך הוא מחכה ומחכה ואחר כך נותן את המכה, וזה המכה הכי קשה שרק יכול להיות, שאף פעם לא תדעו אפלו מנסיון כזה ואני מאחל לכן שאפלו לא תסתכלו על זה, שלא יכולים להסביר את הצער, סוף כל סוף האבא והאמא צריכים לחיות עם הבן עם הבת הזו המפגרת השם ישמר, אם לא שומעים בקול הקדוש ברוך הוא, מה הקדוש ברוך הוא מבקש אותנו, אם היה מבקש אותנו מי יודע מה, בקש אותנו שנשמר שבת, שבת זה מתנה מהשמים, הקדוש ברוך הוא נותן לנו יום מנוחה, אסור לבשל אסור לעשות שום דבר רק לנוח, וגם זה לא יכולים, הקדוש ברוך הוא אומר אם אתם תשמרו את היום שלי אני ישמר לכם את השש ימים, פשרות אכל כשר הרי אתן ברוך השם אמהות נשים אתן צריכות להקפיד מאד על בשר וחלב שיהיה שתי כיורים אני מאחל לכלכן שיהיה לכן בית משלכן ויהיה לכן, אני אומר לכן הולכים לבנות פה בתים היום גם על זה עסקתי, יבנו פה שכוונה גדולה ברוך השם, בודאי צריכים תפלה כי כל דבר מבטיחים ועד שעושים את זה, אבל יבנו ולכלכן יהיה בתים אם יהיה לכן רק סבלנות, וכן רכב לכלכן, ואני כן מתיר שיהיה לכן רשיון נהיגה כי זה הכי טוב אם יש לכן רכב קדם כל לא צריכים להצטופף באוטובוסים שזה פריצות מאד גדולה געל נפש איד שאר נשים הולכות כמעט ערמות וגברים באוטובוס

כָּכָה יֵשׁ רֶכֶב נִכְנָסִים וְנוֹסְעִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֵן רִשְׁיוֹן שְׂתוּכְלוּ לְלַמֵּד נְהִיגָה שְׂיִהְיֶה לָכֵן אֶת הַרֶכֶב שְׁלֹכֵן וְזֶה הֵכִי טוֹב כָּכָה אַתֵּן לֹא צְרִיכוֹת טוֹבוֹת שֶׁל אֵף אֶחָד וְנוֹסְעוֹת, אָבֵל מֵהַ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה מֵאַתָּנוּ, לְשֹׁמֵר עַל בְּשָׂר וְחֶלֶב לֹא לְעַרְבֵב הַשֵּׁם יִשְׁמַר בְּשָׂר בְּחֶלֶב, לֹא לֵאֲכַל בְּחוּץ, הִיָּה אֶחָד אוֹ שְׁתַּיִם כִּף סִפְרוּ לִי אָבֵל אֲנִי אֲמַרְתִּי לְגִבְרִים שְׂאֲנִי לֹא מֵאַמִּין עַד שְׂאֲנִי רוֹאֶה אֶת זֶה אוֹ עַד שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ אֶת שְׁתֵּי הַצְּדָדִים, שְׁבִפְסַח אָכְלוּ בְּחוּץ, אֲשֶׁה שְׁתַּתָּה קֶפֶה מְגוּי, אֲשֶׁה שְׂיוֹשֶׁבֶת פֶּה, אִיךָ יְכוּל לִהְיוֹת דְּבָר כִּזֶּה, הַיֵּלֵד אָכֵל בִּיסְלִי, זֶה חֲמֵץ, מֵהַ זֶה אַתָּכֵן עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מֵתַחִילִים, מֵתַחִילִים עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר חֲזַק מֵאַתָּנוּ, מֵהַ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ אוֹתָנוּ שְׁנִשְׁמַר שֶׁבֶת שְׁנֹאכֵל כְּשֶׁר זֶה כָּל כִּף קֶשֶׁה, לֵאֲכַל כְּשֶׁר זֶה פְּשוּט לְבָרִיאוֹת שְׁלֵנוּ שְׁלֹא נְבוּא לְמַחְלוֹת, מֵהַ עוֹד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ אוֹתָנוּ, אֲשֶׁה הַלְכוֹת נְדָה זֶה מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב וְאַתֵּן יוֹדְעוֹת בְּוֵדָאִי זֶה קֶשֶׁה מֵאֵד וּבִפְרֵט לְנָשִׁים שְׁעַכְשׁוּ הַתַּחְתָּנוּ זֶה קֶשֶׁה מֵאֵד וּבִשְׁבִיל זֶה אֲנַחְנוּ יְהוּדִים זֶה מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה, אָבֵל אֲנַחְנוּ צְרִיכוֹת שְׂיִהְיֶה לָנוּ טְעֻנוֹת עַל חֲוָה מֵהַ עֲשִׂית גְּרַמְתָּ אֶת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוּ, מִקְּסִימוֹם פְּעַם נִתְּתִי דְרָשָׁה לְנָשִׁים אֲזִי אֲמַרוּ אֲנַחְנוּ אֵף פְּעַם לֹא נִקְרָא אֶת הַבְּנוֹת שְׁלֵנוּ חֲוָה, זֶה מֵהַ שְׂאֲתֵן יְכוּלוֹת לְעִשׂוֹת לִהְיוֹת בְּרָגֵז עַל חֲוָה וְלֹא לִקְרֹא אֶת הַבַּת חֲוָה, אָבֵל לְמַעַשֶׁה זֶה קֶשֶׁה אָבֵל אֲנַחְנוּ יְהוּדִים וְזֶה מִצְוָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאֵד מֵאֵד מִקְּפִיד עַל זֶה, וְזֶה גַם הַשֵּׁם יִשְׁמַר לֹא בְרִיא אִם לֹא שׁוֹמְרִים אֶת נְדָה, אֲזִי גַם עַל זֶה בָּא אַחַר כִּף עֲנֵשׁ שְׂיוֹצֵא הַשֵּׁם יִשְׁמַר יְלָדִים אוֹטִיסְטִים וּמִפְּגָרִים הַשֵּׁם יִשְׁמַר אוֹתָנוּ, חֲקֻמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְסַפְרִים שֶׁהִיָּתָה אֲשֶׁה שְׁבַעֲלָה לְמַד הַרְבֵּה תוֹרָה כָּל הַיּוֹם יָשֵׁב עִם טְלִית וְעִם תְּפִלִּין וְלִמָּד, וְלִבְסוּף הוּא נִפְטָר, לְקַחְתָּ אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלוֹ וְהַלְכָה מִבֵּית הַכְּנִסֶּת לְבֵית הַכְּנִסֶּת וְצַעֲקָה וּבִכְתָּה לְרַבָּנִים לְמָה מְגִיעַ לִי דְבָר כִּזֶּה בְּעַלִּי לְמַד הַרְבֵּה תוֹרָה וְהִיָּה צְדִיק, לְמָה מֵת כְּשֶׁהוּא צָעִיר וְאֲנִי נִשְׂאָרְתִי אֲלִמְנָה צָעִירָה, אֵף רַב לֹא יָדַע לְעֻנוֹת לָהּ, הִיא מִחֻזִּיקָה אֶת הַתְּפִלִּין וְהִיא בּוֹכָה הוּא לְמַד תוֹרָה לְמָה מְגִיעַ לוֹ, עַד שְׁבָא אֲלֵיהוּ הַנְּבִיא כִּף הַגְּמָרָא אוֹמַרְתָּ (שְׁבַת)

והיא צודקת בעלה צדיק כל היום בטלית ותפלין ולמד תורה ולמה מת בגיל צעיר, אז בא אליהו הנביא ושאל אותה בתי, כשהיית נדה הייתם ביחד, חס ושלום לא, כשהיית בשבע נקיים כשספרת איך היה, אמרה את האמת ישנו באותו מטה אבל עם הבגדים לא עשינו שום דבר, אמר אליהו ברוך המקום שהרגו, עכשו אני מבין, למה בשבעה נקיים האלו זה מאד מאד קשה אבל זה מאד מאד נצרך זה ההלכה, זה קשה, עכשו אם אשה שומרת על נדה הקדוש ברוך הוא עוזר לה, אני יודע שזה קשה, באים אלי בנות ובנים זה מאד קשה, ובפרט זוג שעכשו התחתנו זה מאד מאד קשה, אבל בא לא נשכח שאנחנו יהודים, מי יודע דבר כזה אף אחד לא יודע רק הקדוש ברוך הוא, וכן הבעל והאשה יודעים את זה, אף אחד לא מסתכל.

לכן הארמי היה לו אליל בבית ורחל אמנו רצתה פעם ולתמיד למה האבא שלה יהיה לו אליל היא לקחה את התרפים והחביאה את זה וישבה על זה כי אז ידעו אפלו אצל הגויים שצריכים להתרחק מנדה, אז היא שמה את זה תחת הכרית וישבה על זה ולכן נכנס וצועק על יעקב לקחת לי את הבנות שלי, אמר יעקב אני לא לקחתי הנה זה הבנות שלך והנה זה הנכדים שלך, ולא לקחתי שום דבר, אז אמר למה לקחת את האליל שלי, אז ענה יעקב אם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו, שאמר לו איך יכולים לגנוב אליל, והלך לחפש מאהל לאה מאהל בלהה וכשבא אל רחל שרחל ישבה על זה אמרה אבא אני נדה ואני לא יכולה לקום, והוא חפש בכל הבקבוקים ובכל הקפסאות, אז הילדים דברו ביניהם איזה סבא טפש זה הוא מחפש את אלקים בבקבוק ובקפסא מה איך יכולים את אלקים להחביא, הקדוש ברוך הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, מה שיהי, זה היה לכן הארמי מספן עבד לאליל, כשיוסף הצדיק ירד למצרים בחור צעיר בגיל שבע עשרה היה בחור יפה מאד היה יוסף, והיה ריב בין האחים רבו ביניהם ושנאו אותו בתכלית השנאה על לא דבר, ולמה שנאו את יוסף מקנאה ויקנאו בו אחיו פה יוצא דבר מאד מענין שזה טוב בשבילכן שתדעו יעקב אבינו חבב

אֶת יוֹסֵף יוֹתֵר מִכָּל הַיְלָדִים, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים שְׁאִסוּר לְשָׁנוֹת
בֵּן בֵּין הַבְּנִים בֵּת בֵּין הַבְּנוֹת, רוֹאִים הַרְבֵּה פְעָמִים הוֹרִים לֹקָחִים יֶלֶד
אֶחָד אוֹ בֵּת אַחַת זֶה הֵכִי חֲמוּדָה, זֶה אִסוּר כָּל הַיְלָדִים זֶה אוֹתוֹ יְלָדִים
שְׁלִי, אָבֵל הוּא עוֹשֶׂה לִי אֶת הַמּוֹת, בְּסֹדֵר אִזּוּ הוּא שׁוֹכֵב אָבֵל אִין דְּבַר
כְּזֶה לַעֲשׂוֹת מִבֵּן אֶחָד אוֹ מִבֵּת אַחַת הִיא הֵכִי מִצְלַחַת, לָמָּה כִּי זֶה
פּוֹגֵם בְּכָל הַיְלָדִים, אִזּוּ זֶה מָה שְׁיַעֲקֹב אֲבִינוּ עָשָׂה שֶׁהוּא לָקַח אֶת יוֹסֵף
וְעָשָׂה מִמֶּנּוּ יוֹתֵר מִכָּל הָאֲחִים, מָה זֶה גֵרָם שֶׁכָּל הָאֲחִים שָׁנְאוּ אוֹתוֹ,
וְלָכֵן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזָר לָכֵן יֵשׁ לָכֵן כַּמָּה יְלָדִים תְּמִיד צְרִיכִים
לְדַעַת שֶׁכָּל הַיְלָדִים אוֹתוֹ דְּבַר, לֹא שְׁיִהְיֶה לִי בְּבֵית אֵיזָה בֵּן אוֹ בֵּת
כַּבְּשָׂה שְׁחוּרָה אוֹתָהּ אֲנִי לֹא יָכוֹל לִסְבֹּל, לָמָּה תִּגִּידוּ כִּכֶּה אֲנִי בְּטוּחַ
שָׁגַם הַהוֹרִים שְׁלָכֵן עָשׂוּ לָכֵן כִּכֶּה, אוֹ לְאֲחִים שְׁלָכֵן אוֹ לְאֲחֵיּוֹת שְׁלָכֵן,
אִין דְּבַר כְּזֶה בְּחֻנוּךְ צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁכָּל הַיְלָדִים זֶה שְׁלִי, וְאֶחָד יוֹתֵר
שׁוֹכֵב וְאֶחָד פְּחוֹת שׁוֹכֵב, אָבֵל זֶה הַיְלָדִים אִסוּר לַעֲשׂוֹת עֵסֶק עִם אֶחָד
יוֹתֵר מִהַשְּׁנִי, יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָשָׂה אֶת זֶה אִזּוּ גֵרָם שְׁיִקְנְאוּ אֶת זֶה יוֹסֵף
עַד כְּדֵי כִּךְ שְׁרָצוּ לְהַרְגׁ אוֹתוֹ שְׁמַעוֹן וְלוֹי שְׁסָעוּ אֶת הַכְּלָבִים עָלָיו,
וְעַד שֶׁבָּא רְאוּבֵן וְאָמַר בֹּא נִכְנִיס אוֹתוֹ בְּבוֹר, הַכּוֹנֵה שֶׁל רְאוּבֵן הָיָה
לְהַצִּיל אוֹתוֹ, הֵם הִלְכוּ וְזָרְקוּ אֲבָנִים כְּדֵי לְהַרְגׁ אוֹתוֹ, עַד שֶׁבָּא יְהוּדָה
וְאָמַר בֹּא נִמְכֹּר אוֹתוֹ, וּמְכָרוּ אוֹתוֹ לְעֶבֶד נִמְכַר יוֹסֵף, אֵיזָה בּוֹשׁוֹת הָיָה
לוֹ אֲתֶם יוֹדְעִים מָה זֶה עֶבֶד, שְׁמִים עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת עַל הַבָּמָה וְכָל
אֶחָד בָּא אֲנִי רוֹצֵה אֶת הָעֶבֶד הַזֶּה אֲנִי רוֹצֵה אֶת הַשְּׁפָחָה הַזֹּאת וְהוּא
צְרִיךְ לְעַמֵּד בֵּין כּוֹשִׁים מְזֻהָמִים עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת גּוֹיִים וְגוֹיֹת בְּחוּר
עִם פְּאוֹת זֶה נוֹתֵן לוֹ בּוֹקֵס מִפֶּה וְזֶה מוֹשֵׁף לוֹ אֶת הַפְּאוֹת זֹאת נוֹתֵן
לוֹ מִכָּה, וְהוּא צְרִיךְ לְעַמֵּד אָבֵל יוֹסֵף הַצְּדִיק תְּמִיד דְּבַר אֵל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא הוּא לֹא הִתְבַּיֵּשׁ מִהַפְּאוֹת שְׁלוֹ, אֲדַרְבָּה זֶה הִיפִי שֶׁל הַבַּעַל
שְׁלָכֵן שִׁילָךְ עִם פְּאוֹת, לָמָּה הַבַּעַל צְרִיךְ לְהִסְתִּיר אֶת הַפְּאוֹת, זָקֵן
עֲדִין לֹא צָמַח לוֹ הוּא הָיָה בְּגִיל שְׁבַע עֶשְׂרֵה, אָבֵל אִם בַּעַל הוֹלֵךְ עִם
זָקֵן תְּדַעוּ לָכֵן כְּתוּב בְּהָאָר"י הַקְדוּשׁ זֶה מְבִיא פְּרִנְסָה, יֵשׁ נָשִׁים
שְׁמִסִּיתוֹת אֶת הַבַּעַל תּוֹרִיד אֶת הַזָּקֵן, אֶת יוֹדְעַת מָה שְׁאֵת גּוֹרְמַת
עֲכָשׁוּ שְׁלֹא יְהִי לָךְ פְּרִנְסָה, אָבֵל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה אוֹמַרְתָּ לֹא לְגַלַּח

את הזקן לא לגלח את הפאות איך יכול להיות נשים שיסיתו את בעליהן שיורידו את הזקן ואת הפאות, מה זה צריך להיות, יהיה לכן יותר טוב, אדרבה עכשו יהיה לכן יותר גרוע, כי לא יקח הרבה זמן, אני לא נותן לזה יותר משנתיים שלש השם ישמר הבעל יבגה, תזכרו מה שאני אומר לכן, לא בעלי אוהב אותי בעלי אף פעם לא יעזב אותי, את הסתת את בעלך שיוריד את הזקן שיוריד את הפאות אתה נראה הרבה יותר טוב מזה, בסדר יבוא היום שתתחרטי, למה הוא ימצא לו בחורה אחרת תחת הגב שלך וגמרנו, מי גרם לזה את, לא נתת לו לגדל זקן ופאות, למה, כל כך מלכער ללכת עם זקן ופאות, ברוך השם אנתנו יהודים, אז יוסף הצדיק היה במצרים לא היה לו בררה כי היה עבד, אבל דבר אחד הוא היה חזק הוא לא יעזב את הקדוש ברוך הוא הוא ידבר עם הקדוש ברוך הוא כל דבר שהיה צריך בקש את הקדוש ברוך הוא עד כדי כך שהמצרי שאל אותו אתה עושה לי כשנף, למה תגיד ככה, אני רואה תמיד אתה עושה עם השפתים, אז אמר יוסף אני מתפלל לאלקים, לא לוקח הרבה זמן שהוא הסתובב שמה, ואשתו של פוטיפר פוטיפרע היא שמה עין עליו רואים מזה שאם מכניסים גבר בתוך הבית השם ישמר, צריכים מאד מאד לשמר על אסור יחוד ומכל שכן לא ללכת אל חלונים השם ישמר חלונים הם מפקרים השם ישמר, ואוי ואבוי אם מתגרשים, אתן יודעות מה זה, לא יהיה לי כפי, יהיה לך כפי, קדם כל חבל על הילדים שהילדים סובלים, אבל פה בקהלה ברוך השם הפטרתי היה פה שכור ולקח את הקבוצה מאברכים שאני חתנתי אותם וכלם התגרשו שנים עדין לא התגרשו, אבל נפרדו מבעליהן וחוזרות, אני לא יגיד שמות אתן כלכן יודעות מי הן, הוא התדרדר והיא התדרדרה, תראו מה שהוא עשה לי, אני חתנתי אותם, היו בחורים מקסימים והנשים היו מקסימות היום רחמנא ליצלן התגרשו שניהם נפלו בתהום ולשניהם יש חיים רעים מאד, זה כשיש חברותא לא טובה, אם יש חברים וחברות לא טובות השם ישמר יכולים להכניס בפת היא שמה עין על יוסף עד כדי כך שהיא לא התבישה להגיד לו בא

תְּהִיָּה אֲתִי, יוֹסֵף הַצַּדִּיק פָּחַד מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא הִיָּה בְּחוּר צַעִיר וְהִיָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת מֶה שֶׁהִיָּה רוֹצֶה כִּי הִיא תִּבְעָה אוֹתוֹ, אָמַר אֲנִי מִפְּחַד מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית יֵשׁ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לַפְעָמִים הָאִשָּׁה אוֹמְרַת אֲנִי יַעֲשֶׂה מֶה שֶׁאֲנִי רוֹצֶה מִי רוֹאֶה אוֹתִי פֹה רַק בְּעֵלֵי נוֹ אֲז מֶה, אֲז הִיא הוֹלֵכֶת בְּבֵית בְּלִי כְּסוּי רֹאשׁ, אֲתֵן יוֹדְעוֹת הַצְּנִיעוּת הַכִּי גְדוּלָה שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁתֵּלֵךְ עִם כְּסוּי, יֵשׁ מַחְלָקַת לְלֶכֶת עִם פְּאָה אוֹ לְלֶכֶת עִם מִטְפַּחַת, בְּדוּר הַזֶּה הָרַב ... נִגַּד פְּאָה, אָבֵל הִיָּה הָרַב מִשָּׂאשׁ הָרַב שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם הוּא הַמְּלִיץ עַל פְּאָה, אֲנִי מְדַבֵּר עִכְשָׁו מִסְפָּרִידִים, כִּי הַסְפָּרִידִים לֹא הוֹלְכוֹת עִם פְּאָה, וְהָרַב מִשָּׂאשׁ הוּא מְבַרֵר לְהִלְכָה שֶׁמֶתֵר וְאַחַר מְבַרֵר לְהִלְכָה שֶׁאֲסוּר, וַיֵּשׁ יוֹתֵר מִמָּאָה רַבָּנִים שֶׁמִּתִּירִים לְלֶכֶת עִם פְּאָה וַיֵּשׁ יוֹתֵר מִמָּאָה רַבָּנִים שֶׁאוֹסְרִים, בְּזִהַר כְּתוּב רַק דְּבַר אֶחָד אִשָּׁה אֲסוּר לָהּ לְגַלוֹת אֶת הַשְּׁעָרוֹת, כִּי בְּבֵית שְׂרוּאִים אֶת הַשְּׁעָרוֹת, יֵשׁ שְׂמָה קָלְלָה, וְאֲנִי לֹא מְאַחַל לְאַף אֶחָד מֶה זֶה קָלְלָה, הַשֵּׁם יִשְׁמֵר, קוֹרֶה מְקָרִים שֶׁנִּגְבּוּ אֶת הַכַּל מֶה שֶׁהִיָּה בְּבֵית, וְאַחַר כֵּךְ צוֹרְחִים לְמָה הִגִּיעַ לִי דְבַר כְּזֶה, כִּי בְּבֵית אֵף אֶחָד לֹא רוֹאֶה אֲז אֶת הוֹלְכֶת בְּלִי כְּסוּי תֵּלְכִי גַם בְּבֵית עִם כְּסוּי לְמָה צְרִיכִים לְרֹאוֹת אֶת הַשְּׁעָרוֹת שֶׁלָךְ בְּבֵית, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁיְכוּלָה לְגַלֵּחַ אֶת הַשְּׁעָרוֹת, אֲז אֲנִי צְרִיף לְחַזֵּר עַל זֶה אֶלֶף פְּעָמִים, זֶה מְגַעִיל לַעֲשׂוֹת קִרְחַת, קִדְּם כָּל הַלְוָאֵי שֶׁיְהִיָּה לְכַלְנוּ כָּל כֵּךְ הָרַבָּה כְּסָף כְּמָה רַבְּבוֹת רַבְּבוֹת נְשׁוֹת יְפוֹת הוֹלְכוֹת מְגַלְחוֹת לְגַמְרִי, מִי רוֹאֶה, אֵף אֶחָד לֹא רוֹאֶה בְּבֵית הֵן הוֹלְכוֹת מִטְפַּחַת בְּחוּץ עִם פְּאָה אוֹ גַם כֵּן עִם מִטְפַּחַת, יֵשׁ כְּבָר שְׁנַיִם וְכַלְכֵן רֵאִיתִן אִשָּׁה הוֹלְכֶת עִם קִרְחַת בְּלִי פְּאָה בְּלִי מִטְפַּחַת, וְהוֹלְכֶת כְּכָה כִּי הִיא הַכִּי יְפָה בְּעוֹלָם, וְזֶה יֵשׁ בְּכָל מְקוֹם נְשִׁים שֶׁהוֹלְכוֹת בְּקִרְחַת לְגַמְרִי בְּלִי פְּאָה וּבְלִי מִטְפַּחַת וְהֵן לֹא מִתְבַּיְשׁוֹת, שֶׁאֵת תִּתְבַּיְשִׁי אֲנִי יוֹתֵר יְפָה מִמֶּה, וְהוֹלְכוֹת כְּכָה, וְאִם הֵן לֹא מִתְבַּיְשׁוֹת כְּכָה לְלֶכֶת עַל הָרְחוּב בְּלִי פְּאָה וּבְלִי מִטְפַּחַת לְמָה שֶׁאֲנַחְנוּ נִתְבַּיֵּשׁ בְּבֵית לְלֶכֶת עִם מִטְפַּחַת, לְמָה צְרִיכִים לְלֶכֶת עִם שְׁעָרוֹת יֵשׁ לָכֵן קוֹקוֹ תַּחַת הַשְּׁעָרוֹת, יֵשׁ הָרַבָּה נְשִׁים פֹּה שֵׁישׁ לָהֵן אֶת הַשְּׁעָרוֹת אֶפְלוּ קוֹקוֹ אָבֵל בְּבֵית מוֹרִידוֹת אֶת הַפְּאָה אוֹ אֶת הַמִּטְפַּחַת וְכַכָּה הוֹלְכוֹת, זֶה אֲסוּר,

חכמינו הקדושים אומרים שהיתה אשה בשם קמחית שזכתה שהיה לו שמונה בנים כהנים גדולים ושאלו אותה איך זכית מפני שהקפדתי מאד בבית שלא יראו את השערות, זה כל כך קשה ללכת? היום יש כל מיני אפנות של כל מיני מטפחות שיותר יפה ממטפחת, רק בבית ללכת עם מטפחת, ואדרבה אם הולכים בצניעות הבעל יאהב אתכם מאד מאד, אומרים לבעל אני מתגעגלת והבעל מאד קל דעת, מה שהאשה תעשה ותגיד זה הבעל יסכים אשה יש לה כח מאד אדיר על בעלה, אם האשה תהיה חזקה אז גם הגבר יהיה חזק, אבל אם האשה תהיה חלשה אז גם הגבר יהיה חלש, למה שלא תראו שבעליכן יבוא לבית הכנסת להתפלל, יש נשים שלא אכפת להן שבעליהן לא באים להתפלל בשבת, מילא כל השבוע גם כן אסור, אבל בשבת, הנה יש לנו פה מגין ותיקין אבל זה אני לא מבקש מכן לקום להתפלל בארבע וחצי לפנות בקר, אחר כך יש מגין בשמונה ואחר כך יש פה מגין לאברכים בתשע ורבע, ואחר כך יש מגין עשר וחצי בשבת, אני חושב שדב לא יושן יותר, אחר עשר וחצי אתן צריכות לתת צביטה לבעל תקום לך להתפלל, שבת לכל הפחות, אל תתני צביטה ותגידי מוהרא"ש לתת צביטה כי אחר כך הוא יבוא בטענות שאשתי צבטה אותי, היה לי ככר נשים שהגביהו וכל הגוף שלהן היה מלא צביטות מסימנים כחלים, ובא לי פעם בעל והראה לי נשיכות, אבל ששאלתי את האשה מה את כלבה את נושכת אז היא הגביהה את השרוול והראתה לי שכל היד שלה מלא צביטות, הוא צבט אותי אז נשכתי אותו אבל זה נקרא זוג שהוא יצבט ואת תנשכי, אבל היה אצלי דברים כאלו.

אשה יש לה כח מאד חזק ולמה שלא תעמדו חזק על בעליכן לכל הפחות שיבואו להתפלל בשבת, צריכים לשמע קריאת התורה, וגם בחל, ביום חל עשיתי שעד שתים עשרה יכולים להתפלל, בסדר לא יכולים לקום אבל עד שתים עשרה תלך לבית הכנסת ומתי שיבואו יש עוד שש שעדין לא התפללו ויעשו מגין, אבל זה אתן חיבות פי אם אתן קלות דעת, יש פה כמה אברכים שמתפללים בחצר

עם הטלית והתפלין, בְּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁהֵם עֲדִין מִתְפַּלְלִים וּמִתְפַּלְלִים בְּחוּץ עַל יַד הַתְּרַנְגּוּלִים, וְאַתָּן יוֹדְעוֹת בְּלִי סְדוּר כִּכָּה בְּעַל פֶּה וְנוֹתְנִים לְאָכַל לַתְּרַנְגּוּלִים, אֲנִי יוֹדֵעַ מָה שְׁאַנִּי מְדַבֵּר, מִי חַיֵּב בְּזֶה, אַתָּן חַיְבוֹת בְּזֶה, אִם תַּעֲמְדוּ בְּעַלִּי וְתִקְשָׁקְשׁוּ כָּל יוֹם בְּעַלִּי צְרִיכִים לְלַכֵּת לְבֵית הַכְּנֶסֶת אִם אַתָּה לֹא הוֹלֵךְ אֲנִי לֹא מִבְּשֻׁלַת לָךְ, הוּא יִצְעַק הוּא יִצְרַח, אֲזוּ פּוֹטִיפֶרַע הִסִּיתָה אֶת יוֹסֵף, יוֹסֵף אָמַר אֲנִי מִפְּחָד מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיא לֹא הַכִּינָה הִיא לָהּ אֱלִיל בְּבֵית הִיא לִקְחָה אֶת הַסְּדִין וְכִסְתָּה אֶת הָאֱלִיל וְאָמְרָה בֹּא הוּא כָּבֵד לֹא רוֹאָה, אָמַר יוֹסֵף הָאֱלִיל שְׁלֹךְ לֹא רוֹאָה אֲבָל הָאֱלֹקִים שְׁלִי רוֹאָה, אֲזוּ הַמְדַרְשׁ מֵבִיא עַל זֶה סְפוּר שֶׁהִיא עוֹר וְהֵלֶךְ עִם אָדָם שְׂרוּאָה הָאָדָם הוֹלִיךְ אֶת הָעוֹר הֵם הִלְכוּ וּפְתָאוּם עוֹבְרִים דֶּרֶךְ מִסְעָדָה וַיֵּשׁ רִיחַ שֶׁל בֶּשֶׂר צְלִי סְטִיִּיק, אֹמֵר הָעוֹר לְאָדָם אֲנִי מְרִיחַ בֶּשֶׂר טוֹב בֹּא תַעֲשֶׂה לִּי טוֹבָה תִּגְנֹב חֲתִיכַת בֶּשֶׂר תֵּן לִּי אֶת זֶה זֶה מְאֹד טָעִים, אֲזוּ הוּא אֹמֵר מָה אַתָּה מְדַבֵּר מִסְתַּכְּלִים, אֲזוּ אֹמֵר מָה פְתָאוּם אֵף אֶחָד לֹא רוֹאָה, אֲזוּ אָמַר טַפֵּשׁ אַתָּה לֹא רוֹאָה אֲזוּ אַתָּה אֹמֵר שְׂאֵף אֶחָד לֹא רוֹאָה, אֲנִי אֹמֵר לָךְ זֶה מְלֵא אֲנָשִׁים אֲנִי יִלֵּךְ לִגְנֹב עוֹד מְעַט יִבּוֹא מִשְׁטָרָה וַיִּקְחוּ אוֹתִי בְּאֲזָקִים, הוּא בְּשֻׁלוֹ שְׂאֵף אֶחָד לֹא רוֹאָה כִּי הוּא לֹא רוֹאָה, רוֹאִים מְזֶה שֶׁבְּבֵית הָאִשָּׁה חוֹשֶׁבֶת שְׁלֵא רוֹאִים אֲזוּ הִיא מוֹרִידָה אֶת הַמְטַפַּחַת הוֹלְכַת עִם הַשְּׁעָרוֹת אֵין לָהּ מָה לַעֲשׂוֹת הִיא הוֹלְכַת בְּבֵית עִם פְּדֻגְמוֹת מְכַנְסִים זֶה כִּיף, הַכֹּל בְּקִלּוֹת דַּעַת אוֹכְלִים מָה שְׂבֵא, מֵאִיפָה לְמַדְתָּן דְּבַר כְּזֶה בְּבֵית סֶפֶר בּוֹדָאֵי לֹא אֲצַל הַמּוֹרוֹת בּוֹדָאֵי לֹא אִיפָה לְמַדְתָּן אֶת זֶה, זֶה בֹּא מְקִלוֹת דַּעַת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן הִנֵּה עֲכָשׁוּ פְתַחְתִּי כוֹלֵל הַלוֹאֵי הַלוֹאֵי שֶׁהִיִּיתִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה פַּעַם אֲבָל זֶה אֵף פַּעַם לֹא מְאָחַר, עֲכָשׁוּ פְתַחְתִּי כוֹלֵל מְרֵאשׁ חֲדָשׁ אֵיר זֹאת אוֹמֶרֶת מֵאֲתָמוֹל כָּל אֵלוֹ הָאֲבָרְכִים הַצְעִירִים שֶׁהִתְחַתְּנוּ אֲנִי יִשְׁלַם לָהֶם אֲלֵף שְׁקָל מְלִבְד מָה שִׁיקְבְּלוּ עוֹד הַטְּבוֹת, אֲנִי לֹא מְדַבֵּר לֹא כְּלִכֵּן יֵשׁ לְכֵן יְלָדִים, מָה עֲשִׂיתִי הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן שִׁיבּוֹאוּ בְּתַשַּׁע, הַתְּחִילוּ לַצְעַק מָה כָּךְ מְאָחַר, אֲנִי יוֹדֵעַ מָה שְׁאַנִּי מְדַבֵּר בְּתַשַּׁע שִׁיבּוֹאוּ וַיִּתְחִילוּ לְהַתְפַּלֵּל מְכִינִים לָהֶם אַרְוֹחַת בְּקָר וְאַחַר כֵּךְ לּוֹמְדִים עַד אֶחָד הוֹלְכִים הַבֵּיתָה לְאִשָּׁה וּבִשְׂתֵּים

חוזרים עד ארבע, אז מה פתאום בשעה תשע, כי זוג צעיר צריכים להיות בבית וערים יותר מאחר ואני מאד מקנה שאלו האברכים מאד מאד יצליחו, אני ידאג בפולל, קרה פה מקרה ארבע או חמש אברכים שלמדו אצלי הורידו את הזקן הורידו את הפאות ונראים היום כמו גויים, האשה אוכלת את עצמה, אחרות כן אנחנו רוצות ככה, אבל הן אוכלות קש ותבן, אני עדין לא רואה שיש להן כסף שיש להן בית, יש להן רק צרות, ועוד איזה צרות יהיה להן, מאז לקחתי את זה מאד מאד חזק אל הלב, יש עוד כמה דברים אבל זה לא שידך אליכן, נשים מעשנות סיגריות זה געל נפש, אבל האברכים מאד כאב לי, אז היום אני יקח את האברכים יותר בידיים ואני ידאג שלא ישבו בחוץ, אני ישמר על זה ואני יבוא, בשבת הזה באתי, אין לשבת בחוץ בפנים מתפללים מה אתה יושב בחוץ באמצע התפלה ומדבר, זה לא יהיה יותר אני ישגיח על זה, אבל אתן צריכות לעזור לי, אתן צריכות לדעת, מחשב בבית זה סכנת נפשות, אשה שקלת דעת אומרת אני גם כן רוצה לראות סרטים, אבל תדעו לכן שתי דברים קדם הבעל מסתכל על סרטים הלואי שהיה רק בטול תורה, אבל הוא לומד לעשות שטיות, ואתן אל תחשבו כרגע לא בעלי לא יעשה את זה, אוי ואבוי, אם יש מחשב בבית תדעו לכן שהבעל אתן רואות ומסתכלות על סרטים והוא הולך השם ישמר לכל המקומות טמאה לעשות זבל, אני יודע מה שאני מדבר אני לא יגיד שמות, שמו שמים, זה דבר הראשון, אתן דוחפות את בעליכן ואחר כך יהיה כבר מאחר כשהוא יסתבך עם המשטרה כשיתפרסם מה שהוא עושה השם ישמר, מי גרם את זה המחשב בבית, והדבר השני שזה יותר חמור מהכל, הילדים רואים מחשב בבית השם ישמר אתן הורגות את הילדים שלכן, בבית שיש מחשב הילדים רחמנא ליצלן הם אחר כך יצאו לתרבות רעה ותמרטו את השערות של הראש שלכן, או תמרטו את הפאה אבל ילדים יוצאים לתרבות רעה זה הדבר הכי כואב ולכן הייתי מיעץ לכן מי שיש לו מחשב תראו לחסל את זה מה שיותר מהר כי זה מאד מאד מסכן, ואם תגידו אף אחד לא רואה יש לי את

זֶה מַחְבָּא, הַיְלָדִים יוֹדְעִים אֵיפֹה זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֶה מִהַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לֹא יְכוּלִים לְהַסְתִּיר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן הִנֵּה
 אֲנַחְנוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם בְּנֵי וּבְנוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִם יִהְיֶה לָנוּ יְרֵאת
 שָׁמַיִם לְהִכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, תִּרְאוּ שֶׁהַבַּעַל
 שְׁלֹכֵן יֵלֶךְ בְּבִגְדֵי חֲסִידִים, מֵה אֶתֶן כָּל כֶּף מִתְבַּיְשׁוֹת, לֹא אֲנִי סִפְרָדִי,
 נו אֲזוּ מֵה, לְלַכֵּת עִם מְעִיל קֶצֶר וְעַם קְנִייעֵן, יוֹתֵר טוֹב, לֹא, אֲנִי מְרָאֶה
 לְכֻלָּם שֶׁבְּרוּךְ הַשֵּׁם הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ זֶה קְהֵלָה יְפֵה, מִי שָׂרָק בָּא פֹה
 בַּקְּהֵלָה מְאֹד מְאֹד מִתְפַּעֵל מִהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, יֵשׁ לִי פֹה כַּמָּה שְׁאֲנִי יוֹצִיא
 אוֹתָם מִהַקְּהֵלָה עֲכָשׁוּ אֲנִי לֹקַח מְאֹד חֶזֶק, אִם רְאִיתִי שְׂיָכוּל לְקַרֵּא
 דְּבַר כְּזֶה שְׁלֵשׁ אוֹ אַרְבַּע אֲבָרְכִים וְהַנְּשִׁים לְגַמְרִי לְגַמְרִי יִרְדּוּ מִהַפְּסִים
 אֲזוּ אֲנִי יִשְׁמַר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן שְׁאֲנִי
 לֹא יִצְטַרֵּךְ לְהַגִּיעַ לָזֶה לְהוֹצִיא אֶתְכֶן מִהַקְּהֵלָה, אֲזוּ תְּגִידוּ מִקּוֹם אַחֵר
 יִהְיֶה בִּי, אֲזוּ אֲנִי יִגִּיד לָכֵן מֵה יִהְיֶה, לְמַדְתֶּן וּגְמַרְתֶּן פַּעַם אֶחָד בְּלִכֵּן
 כְּשֶׁהִיִּיתֶן בַּבַּיִת סִפֵּר, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְבַטֵּא אֶת הַמְּלָה שֶׁרַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר
 אִם הָאִשָּׁה עוֹשֶׂה שְׁטִיּוֹת אֶתֶן יוֹדְעוֹת מֵה שְׁאֲנִי מִתְכַּנֵּן, אֲזוּ הַבַּעַל
 עוֹשֶׂה תַּחַת הַגֵּב שְׁלֹכֵן שְׁטִיּוֹת וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁשָּׁמַשׁ, שְׂאֵל תַּחֲשִׁבוּ לֹא לִי
 מִתֵּר וּבַעֲלֵי אֲנִי תִּפְסֵם אוֹתוֹ, זֶה מֵה שְׂאֵת חוֹשֶׁבֶת הַשֵּׁם יִשְׁמַר, וְלִכֵּן
 אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן תִּהְיוּ בְּנוֹת יְרֵאוֹת שָׁמַיִם, מֵה סֵךְ הַכֵּל מִבְּקֵשִׁים
 מִמֶּכֶן שֶׁתִּלְכוּ בְּצַנִּיעוֹת, זֶה הֵיפִי שְׁלֹכֵן שְׂאֵתֶן הוֹלְכוֹת בְּצַנִּיעוֹת בְּבִגְדֵי
 צַנִּיעוֹת, וְשִׁבְתָּ זֶה שִׁבְתָּ גֵרוֹת, כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים אֲמַרְתִּי לָכֵן מִי שֶׁעָדִין לֹא
 עוֹשֶׂה שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת זֶה הַשִּׁבְתָּ הַזֶּה מִתְחִילִים לְהַדְּלִיק שְׁתֵּי גֵרוֹת שֶׁל
 שְׁמֵן זֵית זֶה זְכוּר וְשְׁמוֹר זֶה הַמְּצוּה וְאַרְבַּע גֵּרוֹת רִגְלוֹת שֶׁל שְׁעוּה,
 עֲכָשׁוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר נוֹלָד בֵּן אוֹ בַת מְדֻלְקִים עוֹד נֵר, בְּכָל
 פַּעַם שֶׁנוֹלָד עוֹד בֵּן אוֹ עוֹד בַּת לֹא יוֹתֵר יֵשׁ נָשִׁים שֶׁמְדֻלְקוֹת מֵאָה
 גֵּרוֹת בְּשִׁבִיל צְדִיק זֶה וּבְשִׁבִיל צְדִיק זֶה, תִּדְעוּ לָכֵן שֶׁזֶה כְּמוֹ נֵדֵר אֲזוּ
 אֲנִי בְּטוֹחַ שְׂאֵל יִדְעַתֶּן אֲזוּ אֲנִי אוֹמֵר לָכֵן צְרִיכִים רַק שְׁתֵּי גֵרוֹת שֶׁל
 שְׁמֵן זֵית וְאַרְבַּע גֵּרוֹת כְּכֹה גַם הַבְּנוֹת שְׁלִי גַם כֵּן כְּכֹה חֲנֻכְתִּי אוֹתֶן,
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר יֵשׁ יֵלֵד אוֹ יֵשׁ יֵלְדָה מוֹסִיפִים נֵר עַל כָּל בֵּן
 וּבַת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר יֵשׁ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה יְלָדִים אֲזוּ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה

גרות הבת הקטנה שלי יש לה ארבע עשרה ילדים האמצעית יש לה
 שלש עשרה ילדים והבכורה יש לה שתיים עשרה ילדים, הם יבואו
 פה ל"ג בעומר כל השלש בנות שלי ותראו איך שהן הולכות
 בצניעות עם פאה, ובשביל זה לא יכלתי לבוא פה לפני פסח, הבת
 הצעירה היא חתנה את הבת ונעשתה סבתא ואחר שלש שבועות
 שהיא נעשתה סבתא היא הולידה, ואחר שהיא הולידה עוד שלש
 שבועות בראש ניסן היא חתנה עוד בת אז היה לה שלש שמחות רק
 מבת אחת, וברוך השם יש לי בנות ונכדים ויש לי כבר נינים כבר
 ותראו איך שהן הולכות בצניעות ותאמינו לי שכלכן ביחד לא באים
 מה שהן סובלים עניות מאד גדולה, לא שבעליהן לא עובד שנים הם
 מלמדים ואחד שוחט יש להם פרנסה, אתן יודעות מה זה לתת אכל
 לארבע עשרה ילדים שלש עשרה ילדים שתיים עשרה ילדים ובפרט
 שחתנו אין להם פשוט, ומכל שכן הנה ברוך השם עשיתי לכן בית
 התבשיל אתן יכולות לבוא כל ערב והלואי שתבואו ותעזרו קצת ל...
 ואני מבקש את זה לכל הנשים שתבואו לשעה שעתיים לעזר לה הרי
 זה לכלכן, למה עשיתי את זה לכלכן, גם אצל הגברים לכלם, פי יש
 שבאמת מתבישות ואין להם ממש מה לאכל יש בתים שאין לילדים
 מה לאכל, אוכלים חתיכת לחם יבש או פתה ומורחים על זה מרגרינה
 או חמאת בטנים הנה תקח, לא יודעים מה זה אכל חם כל השבוע,
 ברוך השם אני לא יודע אם אכלתן בבית התבשיל וזה טעים, וברוך
 השם ככה כלם, אף אחד לא מתבישת לבוא לאכל פי כלם באים
 לאכל, ואדרבה אני עושה את זה בכיף ובחפץ לב, אבל מסכנה ...
 היא מוסרת את נפשה כל כך היא לא יכולה לבד, ברוך השם יש לנו
 כמה בנות שעוזרות לנו אבל היא צריכה מאד מאד עזרה, וזה מצוה
 מאד גדולה, עכשו אני עושה דבר חדש שיש פה ביבנאל כל כך
 הרבה קשישים וקשישות אני יארגן בחורים שילכו לקשישים ובנות
 לקשישות פשוט להביא להם אכל להכנס לדבר אתם מסכנים אין
 להם אף אחד הילדים גרים מי יודע איפה בדרום או במרכז ואף פעם
 לא באים לבקר את ההורים, צריכים לעשות בשביל הקשישים לעזר

לָהֶם, וְזֶה פְּשׁוּט מִצְוֵה גְדוּלָה, הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ בְנוּיָה עַל חֶסֶד, הִנֵּה יֵשׁ
 לָנוּ גַב' ... אֲנִי רוֹצֵה שְׁיַעֲזְרוּ לִּי, אֶת יוֹדַעַת אִשָּׁה כְּשֶׁהִיא יוֹלֶדֶת כֶּבֶר
 אֲצַלְנוּ כָּל אֶחָד תּוֹפֵס בֵּין בֵּת וְלוֹקָחִים הַבֵּיתָה וְעוֹזְרִים, לֹא כָּל אֶחָד
 יֵשׁ לוֹ אֶת הַהוֹרִים פֶּה וְלֹא כָּל הַהוֹרִים דְּתִיִּים אִזּוֹ כֶּבֶר לוֹקָחִים אֶת
 הַיְלָדִים וְעוֹזְרִים לָהֶם וּמְבִיאִים אֶכֶל חֵם, אֶתֵּן כְּלָכֵן יוֹדַעוֹת מֶה זֶה אֶת
 הַחֶסֶד הַזֶּה שֶׁהָאִשָּׁה יֵשׁ לָהּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם עֲזָרָה, וְזֶה אֲנִי רוֹצֵה לְהַכְנִיס
 בְּקֵהֵלָה שְׁלָנוּ, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ אֶת הַחֶסֶד, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֵן
 שֶׁתּוֹזְכְּרוּ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלָכֵן, אֶתֵּן יְכוּלוֹת
 לְלַכֵּת עִם הַפֶּאֶה הַכִּי יִפֶּה אֲנִי מִפְּרָגֵן לָכֵן עִם הַבְּגָדִים הַכִּי יָפִים אֲבָל
 תּוֹזְכְּרוּ שֶׁבְּבֵית צְרִיכִים לְלַכֵּת כְּמוֹ בַּחוּץ זֹאת אוֹמֶרֶת לֹא מוֹרִידִים אֶת
 הַפֶּאֶה אוֹ הַמִּטְפַּחַת וְרוֹאִים אֶת הַשְּׁעָרוֹת, זֶה מְאֹד חָמוּר וְזֶה כְּתוּב
 בְּזֹהָר שֶׁבְּבֵית כְּזֶה יֵשׁ שְׁמָה קְלָלָה, אִזּוֹ לְמָה אֶתֵּן צְרִיכוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמַר
 לְמִשְׁךָ עֲלֶיכֵן קְלָלָה, וְתוֹזְכְּרוּ תְּמִיד בַּחוּץ אֲסוּר לֶאֱכֹל אֶתֵּן לֹא יוֹדַעוֹת
 אִיזֶה הַשְּׁגָחָה יֵשׁ שְׁמָה, אֶתֵּן אוֹכְלוֹת סְנֹדְבִיץ אֲנִי רַעֲבָה, אֶת צוֹדְקַת
 יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁמָה בְּשֵׁר שֶׁל שְׁפָנִים, וְאִם תִּתְּוֹדַעִי לָזֶה תִּתְחִילִי לְהִקְיָא
 אִיךָ אֲנִי אֲכַלְתִּי נִקְנִיק שֶׁל בְּשֵׁר שֶׁל סוּס כִּי עוֹשִׂים מִבְּשֵׁר סוּסִים וּבְשֵׁר
 חֲמוּרִים נִקְנִיק, וְאוֹי וְאֲבוֹי, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מֶה
 שֶׁאוֹכְלִים וְהַבֵּית צְרִיךְ לְהִיּוֹת כְּשֵׁר וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְצַנִּיעוֹת, אִם
 הִיִּיתִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֵן שֶׁתִּלְכוּ עִם כָּל הַרְבֵּה סִמְרָטוּטִים עֲלֶיכֵן, נוֹ
 מוֹהֲרָא"שׁ אֲנִי לֹא יְכוּלָה אֲנִי לֹא עֲרַבְיָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם כְּלָכֵן הוֹלְכוֹת
 לְבוֹשׁוֹת כְּמוֹ בֵּת יִשְׂרָאֵל אֲבָל תִּשְׁמְרוּ מְאֹד לֹא לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים
 צְמוּדִים לְמָה אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת יוֹצֵא דִפֵּן כְּדִי שְׁיִסְתַּכְּלוּ עֲלֶיכֵן מִסְפִּיק
 יֵשׁ לָכֵן אֶת הַבַּעַל שְׁלָכֵן זֶה הַכֵּל, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֵן שֶׁתְּהִיוּ
 בְּנוֹת צְנוּעוֹת וְתִכְנֹנוּ בְּתִיִּים נְאֻמָּנִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתִרְאוּ שֶׁהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֵן יְלָדִים חֲמוּדִים יְלָדִים שְׁלֹא יַעֲצְרוּ אֶתְכֵן כִּי אִם
 מִצְעָרִים אֲבָא וְאֲמָא מְקַבְּלִים אֶת זֶה חֲזָרָה, אִזּוֹ אֲנִי מְאֹד מְאֹחַל לָכֵן
 שְׁיִהְיֶה לָכֵן יְלָדִים עִם כָּל הַמַּדוֹת טוֹבוֹת, אֲנִי עֲכָשׁוּ מְאֹד מְקוּהָ
 לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַבְּנוֹת לְמַדוּ ב' ... שְׁנָה שֶׁעָבְרָה הַצִּלְחָנוּ

עם הבנות, אבל השנה לא כל כך הצלחנו אז אני הולך לעשות פה תיכון, אני צריך מורה מבחוץ ואני יעשה פה כיתה, והלואי שהסמ"ך-מ"ם כבר יתפגרו כל הבנות רוצות כבר להתחתן בגיל צעיר, באים אלי כל כך הרבה בנות וקורע לי הלב בגיל עשרים ושמונה שלשים ושתים וארבעים ואפלו אשה מבגרת, אני צריכה שדוף אני מסתכל את עושה צחוק ממני, לא אני עדין רוקה את יכולה להיות כבר סבתא רבא, היא עדין מחפשת שדוף, וברוך השם אתן התחתנתן אז תראו לעשות את הרצון של הקדוש ברוך הוא והקדוש ברוך הוא יעזר לכן שתהיו הכי מאשרות.

אני מאד מאד מבקש אתכן שיש כמה נשים שעדין צריכות הרבה חזוק ביראת שמים הן בבית, לא לתת צביטה לבעל אבן לקשקש לו כל יום ויום לך להתפלל אל תתני שבעלך תפלל בחוץ בגנה שמה, ברוך השם עדין הוא מתפלל יש בעלים שהם בכלל לא מתפללים מנחה ערבית, תעזבי אותי אל תתערבי, בסדר אז הוא יצטרך אותך, תגידי לו אל תתערב לך לישן, אתה אומר לי שאני לא יתערב לך אז גם אתה אל תתערב לי, תראו איך שתוף דקות הוא ישתנה, ואני מקוה שלא תצטרכו לבוא לזה, אבל זה תלוי בכן אם אתן תהיו יראת שמים גם הבעל יהיה ירא שמים, אם אתן תהיו קלי דעת גם הבעל שלכן יהיה קל דעת, אז מה, אחר כך תתחרטי הוא יעזב אותך ויברח עם מישהו, וזה קרה לא רק פה אלא במקומות הכי חרדים, ואחר כך האשה בוכה יומם ולילה איך עשיתי את המשגה הזו, הייתי קלת דעת והנה הבעל ברח לי וגמרנו, והיא נשארה לבד עם הילדים, ולכן תכניסו את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית שלכן ותראו איזה כף.

עכשו ילמד אתכן עוד דבר אחד שתזכרו את זה טוב, האשה היא הכי גבורה אתן לא יודעות מהכחות שלכן, לא כל דבר מה שבעליכן אומר אל תקחו את זה אישית, הוא עכשו עצבני קבל שפכטל ממישהו או בעבודה הוא צריך תשומת לב הוא צריך שכם

לְהַשִּׁים אֶת הָרֹאשׁ, עַל הַגֵּב שֶׁתִּתְמַכּוּ בוֹ, אִשָּׁה שֶׁתּוֹמַכֶּת בְּבַעֲלָהּ
 יִהְיֶה לָכֵן בְּעַל אַחַר לְגַמְרִי, כְּמוֹ שְׂאֵתָן רוּצוֹת חִיוּךְ כְּמוֹ שְׂאֵתָן רוּצוֹת
 מַחְמָאוֹת וְזֶה טְבַעֲי, כִּף בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַבְּרִיאָה שְׂאִשָּׁה
 צְרִיכָה מַחְמָאָה מִבַּעֲלָהּ, הִיא צְרִיכָה ... מִבַּעֲלָהּ הִיא צְרִיכָה
 מֶלֶה טוֹבָה מִבַּעֲלָהּ, כֵּן הַבַּעַל גַּם כֵּן צְרִיךְ אוֹתוֹ דְּבַר, עֲכָשׁוּ אִם תִּתְּנוּ
 תְּשׁוּמַת לֵב לְבַעֲלֵיכֶן אִם תַּעֲזְרוּ לְבַעֲלֵיכֶן הַשְּׂכִינָה יִהְיֶה בְּתוֹךְ הַבַּיִת
 שְׁלֹכֶן, אִין עוֹד בַּיִת יוֹתֵר יִפֶּה כְּשֵׁי אַהֲבָה בֵּין הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה
 עִם הַבַּעַל, וְלָמָּה צְרִיכִים לְצַרַח אֶחָד עַל הַשְּׁנִי מֵהַצְּרָחוֹת הָאֵלוּ לָמָּה
 צְרִיכִים לְצַעַק, אֶת עֲצָבְנֵי תַקְחִי מִסְטִיק וְתוֹצִיאִי אֶת הָעֲצָבִים, לֹא
 פֹּה כְּשֶׁאֲנִי אוֹמֵר דְּרָשָׁה יֵשׁ נָשִׁים שְׁלוֹעֲסוֹת מִסְטִיק, אֲנִי לֹא רוֹצֶה
 לְהַגִּיד לָהֶן, אֲבָל שְׁעֲצָבְנֵי תַקְחִי מִסְטִיק תְּהִי מַעֲלָה גְּרָה, תִּשְׁתַּקִּי אֶל
 תוֹצִיאִי אֶת הָעֲצָבִים שְׁלֹךְ עַל בַּעֲלָהּ, אֲבָל אִם אֵתָן תִּלְכוּ עִם הַבַּעַל
 שְׁלֹכֶן בְּאַהֲבָה אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֵן תִּקְבְּלוּ חֲזָרָה, מֵהַשְּׁנוֹתָנִים מִקְבָּלִים
 חֲזָרָה, וְזֶה מִשְׁתַּלֵּם, אֶל תַּחֲכוּ שֶׁהַבַּעַל יִתֵּן לָךְ עֲכָשׁוּ הוּא עֲצָבְנֵי מִסְכָּן,
 יֵשׁ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים שֶׁחָסְרוּ לָהֶם כְּמָה בְּרָגִים וְהוֹצִיאִו אֶת הָעֲצָבִים עַל
 הַבַּעַל שְׁלֹכֶן, לְכָל הַפְּחוֹת הוּא בָּא הַבַּיִתָּה הוּא רוֹצֶה שְׂאִשְׁתּוֹ תִּתֵּן לוֹ
 תְּשׁוּמַת לֵב, בְּבַיִת הוּא גַּם כֵּן מִקְבֵּל מֵהָאִשָּׁה, אִזּוֹ תִזְכְּרוּ אֶת זֶה, תִּרְאוּ
 לְתַת לְבַעֲלֵיכֶן תְּשׁוּמַת לֵב אִזּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁגַם הוּא יִתֵּן
 לָכֵן תְּשׁוּמַת לֵב, וְזֶה הַבַּיִת הִכִּי יִפֶּה בְּבַיִת שֵׁי אַהֲבָה וְרִגִיעָה לֹא
 צוֹעֲקִים אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, וּמִבְּקָשִׁים תַּעֲשֶׂה לִּי טוֹבָה תַּעֲזֹר לִּי יֵשׁ לִי שְׂתִי
 יְלָדִים שְׁלֵשׁ יְלָדִים כְּמָה שֵׁי, בֹּא תַעֲזֹר לִּי, וְאִם אֵתָן תַּעֲזְרוּ לָהֶם, וְאֲנִי
 דוֹאֵג שְׁבַעֲלֵיכֶן יַעֲזְרוּ לָכֵן, אֲנִי בְּטוֹחַ שָׂרֵב בְּעֲלֵיכֶן, אֲנִי לֹא יִגִּיד לְכָלֶכֶן
 כִּי גַם כְּמָה נָשִׁים עוֹשׂוֹת אֶת הַמְּוֹת לְבַעַל, אֲבָל רִבְּכֵן בְּרוּךְ הַשֵּׁם כִּכָּה
 חֲנֻכְתִּי אֶת הַבָּנִים בְּעֲלֵיכֶן שִׁיעֲזְרוּ לָכֵן, אֲנִי מֵאֵד מִקְּוָה שִׁיְהִיָּה לָכֵן
 מֵאֵד טוֹב, אֲבָל אֲנִי מִבְּקָשׁ עוֹד פַּעַם שִׁיְהִיָּה צְנִיעוּת וְגַם בְּבַיִת שְׁמָה
 נִמְצָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא כְּמוֹ שְׁפוּטֵיפְרַע אִמְרָה שֶׁהָאֵלִיל שְׁלִי
 מְכַסֶּה עִם סְדִין, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֶה אֶת הַכֹּל, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יַעֲזֹר לָכֵן שִׁיְהִיָּה לָכֵן רַק טוֹב וְתִסְדְּרוּ אִיזָה יוֹם שִׁיְהִיָּה לָכֵן יוֹם טִיּוֹל

יפה לכלכן ותלכו באיזה מסעדה כשרה חרדית לא סתם חרדית, ואני
יפעל אצל בעליכן שיתנו לכן, תראו לארגן ואני ישלם על זה.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

אתתלא.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר אחרי קדשים ד' איר ה'תשס"ט

שלום רב אל תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שמחר יום רביעי תסעי עם בעלך
ועם כל המשפחה לקברי צדיקים אשר אין למעלה מזה, כי חבל מאד
שהילדים יתרוצצו בלא מעש וכו'.

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות להיות על קברי
צדיקים ולבקש ממנו ותברך בזכות הצדיקים הקדושים כי אם היית
יודעת את מעלת הזוכה ללכת לקברי צדיקים היית רגילה ללכת
מדי פעם, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי
השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף
על פי שאינו ראוי לכה, ולכן תהי חזקה בזה מאד ואני מאד מקווה
להקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ונשמע ונתבשר
בשורות משמחות.

נא ונא תשתדלי לבוא פעם בחדש לעזר לגב' תחיה
בבית התבשיל - אהל אברהם, וזה זכות מאד גדולה, ותאמיני לי
שאנחנו צריכים המון זכיות, ומי שעוזר לתת לאכל על ידי זה הוא
ממשיך על עצמו השגחת הקדוש ברוך הוא, כי הוא ותברך רואה
שהנה זה או זאת מוסרים את נפשם ומאכילים רעבים אזי הוא ותברך
מאכיל אותו ויען שכלנו צריכים פרנסה וכו' ולצאת מהחובות וכו'
ולכן עשי זאת ותשתדלי מאד לבוא רק פעם אחת בחדש לעזר לגב'
... תחיה.

תתאמי אתה איזה יום טוב לך ונרשם את זה בהלוח וכך תדעי שהיום הזה זה היום שלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתלב.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר אחרי קדשים ד' איר ה'תשס"ט

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שמחר תצא אתה עם אשתך ועם הילדים לקברי צדיקים בגליל, ויהיה לך זכות מאד גדולה, כי רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך, ולכן אני מאד מבקש אותך קח את כל המשפחה לקברי צדיקים וביחד תתפללו על עצמכם והעקר עלי שאני זקוק לרחמי שמים מרבים, והקדוש ברוך הוא ימתיק מכלנו את כל הדינים.

נא ונא ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואני מאד מאד מבקש אותך שתתפלל בכל יום במנין דיקא, כי אין עוד דבר יותר חשוב כמו תפלה בצבור, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח) אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין, ולכן זה דבר גדול מאד להתפלל במנין דיקא, ואפלו שאתה קם מאחר תבוא לבית הכנסת ותמצא עוד כמה אנשים כמוך ותכף ומיד תעשו מנין, כי אני רוצה שיהיה מנין אחר מנין מתפלת ותיקין עד חצות, וממנחה גדולה עד השקיעה, ומצאת הכוכבים עד חצות לילה, וזה מאד מאד נחוץ לי להתפלל בבית הכנסת דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו) אין תפלה של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת שנאמר לשמע אל ה' ואל התפלה, במקום רנה שם תהא תפלה, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה

העולם כלל ובא בכל יום לבית הכנסת, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פ"ג) כל מי שאינו נכנס בבית הכנסת בעולם הזה אינו נכנס בבית הכנסת לעתיד לבוא, ולכן תשתדל מאד כל יום ויום לבוא לבית הכנסת, ועל אחת כמה וכמה שבשבת מרחים לבוא לבית הכנסת, ולרוחת אנשי שלומנו סדרתי עכשו כמה מנינים בשעות שמתאימות לכם.

הכפל הדבר אני מאד מבקש אותך שמחר תצא לקברי צדיקים עם כל המשפחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתלג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי קדשים ד' איר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה . .
נרו יאיר

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שאתה גורם לי בכל יום שאתה מביא "הוראת קבע" שבזה אתה עוזר לי לפתח את הקהלה יותר ויותר, ומה שאתה רואה בהקהלה דע לך שלף יש בזה חלק מאד גדול, ולכן תשמח מאד מאד.

רק חזק ואמץ פי גדול אדוננו ורב להושיע, ובודאי סוף כל סוף תראה ישועה שהקדוש ברוך הוא יזמין לך את בת זוגתך, ויהיה לך ישועות גדולות.

נא ונא אל תפול בדעתך כלל, תשתדל מאד להיות בשמחה ותשמח את הזולת, פי אין עוד דבר יותר חשוב מלשמח את אחרים, פי לצערנו הרב אנשים מסתובבים שבורים ורצוצים ועובר עליהם משברים וגלים, ובזה שמשמחים אותם פשוט מחיים אותם וזה

מצוה מאד גדולה, ודבר זה יקר בעיניו יתברך, להחיות את בני ובנות ישראל, אשרי מי שתמיד מחזק את נשמות ישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתלד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי קדשים ד' איר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

את לא יכולה לתאר את גדל הנחת רוח שהיה לי ממך אתמול שבאת אל השעור ואני מאד מבקש אותך שכל מה שדברתי שיכנס בלבך, כי דברתי עם דם לבבי, והם דברים היוצאים מן הלב ואני מאד מקוה שיהיו נכנסים אל הלב.

הקדוש ברוך הוא זכה אותך עם בעל נפלא מאד ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשי כל מיני פעולות שבעולם שבעלך יתפלל במנין בשבת, כי תקנתי עכשו כמה מנינים לרוחת כלל אנשי שלומנו, וחבל שהבעל לא ילך לבית הכנסת בשבת, שמצוה לשמע קריאת התורה.

מלבד זאת צריכים מאד מאד להקפיד שהבעל ילך להתפלל במנין דיקא בכל יום, יהיה באיזה שעה שהוא קם יש מנינים שחרית מתפלת ותיקין עד חצות, תפלת מנחה מזמן מנחה גדולה עד השקיעה, ערבית משעת צאת הכוכבים עד חצות, ולכן אם את תעוררי את בעלך שייבוא להתפלל הזכות הזאת תהיה שלך כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות יז.) גדולה הבטחה שהבטיח הקדוש ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים, ומה הזכות שלהם שמחכות לבעליהם עד שייבואו מבית הכנסת, רואים מזה שזה דבר גדול מאד שהאשה היא המזרזת את בעלה ללכת להתפלל במנין, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך תהי חזקה שבעלך יתפלל במנין דיקא, וזה יביא טובה לך וברכה בתוך הבית.

נא ונא תשתדלי מאד לכבד את בעלך ואז תראי שגם הוא יכבד אותך וזה חלקי מכל צמלי כשתחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית ותעזרו אחד לשני, וחס ושלום אם יהיה איזה בעיה הכי קטנה אני מאד מבקש אותך שתכף ומיד תודיעי לי ואני אראה לתקן את זה בעזרתו יתברך שמו, כי הולך לי בחיים שיהיה שלום בינך לבין בעלך, כי שניכם הם הילדים שלי ואני רוצה שיהיה לכם רק טוב, ואני מאד מקווה שתעשי את רצוני, ושוב פעם תודה מאד שבאת, ואני עכשו אשתדל לעשות לכם טיול נפלא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתלה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אחרי קדשים ה' איר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד לא נעים לי להחזיק את בעלך כל כך מאחר, אבל אני מכרח להגיד לך שהוא עוזר לי אישית מאד מאד, ואני לא יודע מה הייתי עושה בלעדיו, ולכן תסלחי לי על זה שלפעמים הוא בא מאחר, וסליחה מאד מאד, ואני מאד מעריך אותך ומברך אותך שיהיה לך כח לגדל את הילדים בקלות ויהיה לכם פרנסה בשפע ובית משלכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתלו.

בעזרת השם יתברך ה' איר ה'תשס"ט

חנכות הבית ביבנאל אצל אנ"ש.

אני מאד מאד שמח להופיע עכשו במעון הזה זה משהו מיוחד, מה המיוחדות פה, ... הוא המארגן של המתנדבים של מד"א, ...

יַעֲרִיד שְׁבִרוּךְ הַשֵּׁם הַבְּחוּרִים עוֹבְדִים בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוֹל מְאֹד אֲבָל
 אֲנִי עֲדִין לֹא מִפְּסוּט כִּי אֲנִי אִמְרָתִי שְׁאֲנִי צָרִיךְ שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ צְדִיקִים,
 הוּא אוֹמֵר שֵׁישׁ לָנוּ רַק עֶשְׂרִים מִתְּנַדְּבִים אֲנִי צָרִיךְ שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ
 צְדִיקִים שִׁיְהִי בִּיבְנָאֵל שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ מִתְּנַדְּבִים, אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים
 לְהָאָרִיךְ בְּזֶה, זֶה הַמְּצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה לַעֲזֹר לַיהוּדִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם
 תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם בְּרִשׁוֹת רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה וְ... יַעֲרִידוּ כְּמָה אֲנָשִׁים הִצִּילוּ
 פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, יֵשׁ פֹּה יְהוּדֵי וְתִיק וְתִיק ... נִכְנַס אֵלַי וְאוֹמֵר הֵם
 הִצִּילוּ אֶת חַיָּיו נֶפֶל עַל הַרְצָפָה, הוּא אוֹמֵר אֲנִי פֹה כְּבָר דּוֹרוֹת שְׁנוּלֵד
 פֹּה אִךְ חֶבֶר לֹא בָּא, וְאֵלוֹ שְׁכָל כֶּף הַשְּׁחִירוֹ אוֹתָם הֵם הִיוּ הָרֹאשׁוֹנִים
 אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם שֵׁם ... שֶׁהוּא פֹה וְתִיק וְתִיק, בְּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁזְּכִינוּ וְ...
 שְׁעֹזֵר לָנוּ הַרְבֵּה וְגַם מְגִיעַ תּוֹדָה לְ... הוּא לֹא יָכַל לְהוֹפִיעַ, שְׁרוּאִים
 אֶת הַתּוֹצְאוֹת שְׁבִרוּךְ הַשֵּׁם אֲנַחְנוּ אֲנָשִׁים שְׁרוּצִים רַק לַעֲזֹר, הַדְּבָר
 הָרֹאשׁוֹן אִיךְ מִתְּחִילָה הַתּוֹרָה בְּרֹאשִׁית בָּרָא זֶה גַם לְשׁוֹן בְּרִיאוֹת,
 בְּרֹאשִׁית בָּרָא קִדְּם צְרִיכִים אֶת הַבְּרִיאוֹת אִם לֹא בְּרִיאוֹת אֲזַ כְּלוּם,
 אֲנָשִׁים לֹא יִכּוֹלִים לְהָאָרִיךְ מֵה זֶה בְּרִיאוֹת, אֲנִי אוֹמֵר תְּמִיד אֲנָשִׁים
 יֵשׁ לָהֶם טְעֵנוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמָה אֵין לִי כֶּסֶף לְמָה אֵין לִי
 בֵּית לְמָה וְלְמָה, לְמָה יֵאֱמָרוּ הַגּוֹיִם, גּוֹי שׁוֹאֵל תְּמִיד לְמָה, יְהוּדֵי אוֹמֵר
 כְּכֹה, אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁכָכָה לוֹ, אֲבָל אִךְ אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְהַעֲרִיף מֵה זֶה
 בְּרִיאוֹת, בְּלִי בְּרִיאוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמֵר, אֲנִי אוֹמֵר תְּמִיד לְאֲנָשִׁים שְׁלֶכְל
 הַפְּחוֹת פְּעַם אֶחָד בְּחֹדֶשׁ שִׁיעֲשׂוּ סִיבּוּב בְּבֵית חוֹלִים וְיֵשׁ בְּזֶה שְׁתִּי
 תּוֹעֲלוֹת, קִדְּם תּוֹעֲלַת שֵׁישׁ שְׁמָה אֲנָשִׁים שְׁאֵין לָהֶם מְבַקְרִים יִכּוֹלִים
 לְשַׁכַּב שְׁמָה וְאֵין אִךְ אֶחָד לֹא בָּא לְבַקֵּר אוֹתָם, הַשֵּׁם יִשְׁמֵר כְּשֶׁאֲדָם
 בְּבֵית חוֹלִים וְהוּא לְבַד זֶה מְדַכָּא אוֹתוֹ עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֵלוֹ שְׁנִכְנְסִים
 עִם חֵינוּךְ אִיךְ אֶתָּה מְרַגֵּשׁ וְדַבּוֹר טוֹב אֲזַ אֶתָּה מְחַיֶּה אוֹתוֹ, וְאֵין עוֹד
 מְצָוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ מְלַחֲחִיוֹת יְהוּדֵי בְּפֶרֶט אֶחָד מִסְּכָן בְּמַצֵּב כְּזֶה
 שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, זֶה דְּבָר
 אֶחָד פְּשׁוּט בְּשִׁבְלֵי הַחוּלָה, הַדְּבָר הַשְּׁנִי כְּשֶׁאֲדָם הוֹלֵךְ לְבֵית חוֹלִים
 לְבַקֵּר הוּא נִכְנַס מְלֹא קְשִׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמָה אֵין לִי כֶּסֶף
 לְמָה אֵין לִי בֵּית לְמָה אֵין לִי כְּבוֹד לְמָה הַשְּׁפִילוּ אוֹתִי, כָּל אֶחָד עִם

הלמה כל אחד יש לו קשיות, אין אדם שלא יהיה לו קשיות, חכמינו הקדושים אומרים יש לה מנה רוצה מאתים אם יהיה לי מאה שקל ליום אני יהיה מצלח, חמש מאות שקל לשבוע מה זה, אם יהיה לי מאתים אז אני, תמיד אדם חסר, אז יש לו קשיות הענין שלי ללכת לבית חולים יוצאים רבוננו של עולם אני נותן לה תורה אני לא צריך כלום רק את הבריאות, ובפרט שהולכים במחלקת הילדים הקדוש ברוך הוא ישלח לכלם רפואה שלמה אז אין כבר קשיות, אין עוד דבר כזה כמו מגן דוד אדם זה ממש והיסוד שצריכים ולכן אני מאד מאד מברך את כל אלו המתנדבים במד"א, הקדוש ברוך הוא יתן לכם כח לשרת את עם ישראל אבל רק במצב אחד להביא יולדות לבית חולים שלא תצטרכו ולא נצטרף להביא חס וחלילה מצבים, רק יולדות שיתרבו, ואם כבר מדברים מהקהלה שברוך השם מתנדבים למד"א בודאי אני רוצה שיהיה לכל הפחות עוד שש עשרה תעשו כל מיני מאמצים כי אני רוצה שיהיה שלשים ושש צדיקים, כי אני מחזיק שאלו הם הצדיקים, להציל יהודים זה הפרויקט הראשון ברוך השם שעשינו למען הישוב, החרף עושים פרויקט שני לישוב הקמתי בית התבשיל שכל אחד מקבל כל ערב יש כמו חתנה, עדין אין לנו מקום מחלקים כל ערב משעה שמונה עד שעה אחד עשרה יכולים ללכת עכשו לראות בין שש מאות לשבע מאות מנות, יש הרבה נזקקים שפשוט אין להם אכל פשוטו כמשמעו, אתם יודעים את המתון, אני עשיתי חדוש, בבני ברק ובירושלים וגם בברוקלין יש גם כן בית התבשיל אבל שמה רק עניים אז ממילא כל אדם מתביש אפלו לעבר על המדרכה הזו איפה שיש בית התבשיל, אחד יגיד לו יצאת משמה, אני תקנתי שכלם באים רבנים באים ראשי ישיבות באים אנשים מכבדים כל יום רק לטעם, וזה באמת זה לכלם בלב שלם, אני לא מקבל עזרה מאף אחד, יכולים לראות את זה הן לגברים והן לנשים, השבוע אני מתחיל פרויקט חדש עזרה למען קשישי יבנאל, יש כל כך הרבה גלמודים אף אחד לא נכנס לשאל אותו מה שלומך אתה צריך משהו אולי אכל חם אולי משהו

וּלְהֵבִיא לוֹ הַבִּיתָהּ, לְהַתְעַנֵּן, הַיְלָדִים גָּרִים בְּמִרְכָּז אוֹ בְּדְרוֹם וְאִין אִף אֶחָד שִׁכְנָס בְּתוֹךְ הַבֵּית לְשָׂאֵל מָה שְׁלוּמְךָ אֶתְּהָ צְרִיךְ עֲזֹרָה, אִזְ זֶה הַפְּרוֹיֶקט שְׂאֵנִי מִקְבֵּל עָלַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים יֵשׁ לִי יוֹם הַלְּדוֹת קַבְּלִיתִי עַל עֲצָמַי לְעֹזֵר לְהֵרְאוֹת לְכֻלָּם שְׂאֲנַחְנוּ אֵלּוּ שְׂרוּצִים רַק לְעֹזֵר לֹא רוּצִים מֵאִף אֶחָד כְּלוּם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים תְּקַצִּיבִים עוֹד פַּעַם כֶּסֶף וּבְרוּךְ הַשֵּׁם נוֹתְנִים, כְּתוּב וְנִתְּנוּ הַמְּלָה הַיְחִידָה שִׁיְכוּלִים לְקַרֵּא מִשְׁנֵי הַכוּוֹנִים אִם נוֹתְנִים לְאַחֲרִים מִמֵּילָא יִהְיֶה לָךְ בַּחֲזָרָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שִׁיְהִיָּה לָנוּ חֶלֶק בְּזֶה בְּבְרִיאוֹת וְכֵן ... וְכָל הַמְּשַׁפְּחָה שִׁיְהִיו בְּרִיאִים וְל... שֶׁהוּא הַרְכָּז שֶׁל מִרְכָּז צְפוֹן וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה כְּבָר שְׂמַחֹת בְּתוֹךְ הַבֵּית וְשִׁנּוּכָה לְרְאוֹת בְּהַחֲלָמְתוֹ אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַכֵּל יְכוּל לְהִיּוֹת רַק צְרִיכִים תְּפִלוֹת וְצְרִיכִים רַק לְהַתְחַזֵּק וְאַחֲרוֹן אַחֲרוֹן חֲבִיב ... בְּרוּךְ הַשֵּׁם נִכְנָס בְּדִירָה חֲדָשָׁה עִכְשָׁו אֲנַחְנוּ מְבָרְכִים אוֹתוֹ לֹא רַק בְּהַצְלָחָה שִׁיְזַכֵּה לָבֵן זְכָר וּבִיחַד נִשְׂמַח בְּלָנוּ, אֲנִי מְבָרֵךְ אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל שְׂכֻלָּם יִהְיֶה לָהֶם רַק בְּרִיאוֹת זֶה הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן וְלְכֻלָּם יִהְיֶה פְּרֻסָּה וְלְכֻלָּם יִהְיֶה נַחַת מֵהַיְלָדִים.

אֶתְתֵּלוּ.

בְּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר אַחֲרֵי קִדְשֵׁים ה' אִיר ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ... גֵּרוּ יֵאִיר

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁעָשִׂיתָ עִם הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, בְּזֶה שִׁנּוּדְבַת סְכוּם הַגּוֹן עֲזָרְתָּ לִי שְׂאוּכַל לְחַלֵּק לְמַעֲלָה מִשְׁלֵשׁ מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת סֵל מְכַבֵּד מְאֹד עַל חַג הַפֶּסַח לְעַנְיִים מְרוּדִים, וְאַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר אֶת הַזְּכוּת הַזֹּאת, אֲנָשִׁים עַנְיִים הִחִיו אֶת עֲצָמָם בְּחַג הַפֶּסַח עִם מִצּוֹת יֵין דְּגִים עוֹפוֹת יְרֻקוֹת וְכו' וְכו' וְהַכֵּל הִיָּה דְרָךְ הַתְּרוּמָה הַמְּכַבֵּדֵת שְׁלָךְ, וּמָה גַם מֵהַתְּרוּמָה הַקּוֹדֶמֶת שֶׁתְּרַמֵּת לָנוּ עַד עִכְשָׁו הַבֵּית הַתְּבַשְׂלִיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם קָיָם וּמְחַלְקִים בְּכָל עָרֵב בֵּין שֵׁשׁ מֵאוֹת לְשִׁבְעַת מֵאוֹת מְנוֹת לְגַבְרִים נָשִׁים יְלָדִים רַעֲבִים, אֲנִי מִקְנָא

בזכות שלך, ועכשו פתחתי כולל הוראה לאברכים צעירים שאני רוצה שילמדו הוראה ויהיו דינים, וכן יש לנו כבר מזמן כולל גדול עם אברכים שלומדים תורה לשם שמים, ועכשו שמעתי מהיקר ... נרו יאיר שאתה רוצה לעזור בכל חדש לתלמידי הכולל עם סכום מכבד שיוכלו להמשיך ללמד, אני מאד מאד מעריך את זה, ואני מברך אותך שבזכות זה העסק שלך יפרח וכל מה שתעשה רק תצליח, כי אין עוד זכות יותר גדולה מלהחזיק תורה, ובפרט שאני רוצה לתלות שלט גדול בתוך הכולל עם תאורה יפה ונר זכרון, כדי שכל מי שלומד תורה תמיד יראה את השלט הזה

"ויחי יעקב"

על שם האיש היקר יעקב בן שמחה ע"ה

והלמוד תורה שלומדים כאן, יהיה לזכות נשמתו בגן עדן

וזה יהיה שלט מאד מכבד במסגרת עם תאורה, באפן שכל מי שילמד תורה תמיד יסתכל על השלט ויזכר שם אביך היקר בגן עדן תהא נשמתו, אתה לא יכול לתאר את הזכות שלך ואת הנחת רוח שאתה גורם לאביך בשמים, כי כך כתוב בזהר כי כל אלו הנשמות שיש להם כאן בעולם הזה בן או בת שתורמים לתורה, איזה נחת רוח הם גורמים לנשמות למעלה, ולכן אני מברך אותך אישית שהקדוש ברוך הוא ימשיך לך שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ובזכות אחזקת התורה תעלה מעלה מעלה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות אצלך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ ו' אֵיךְ ה'תשס"ט.

שְׁעוֹר לְנִשּׁוֹת אֲנִי שׁ

הַשְּׁבוּעַ יֵשׁ לָנוּ בְּפֶרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנֵי פְרָשִׁיּוֹת אַחֲרֵי וּקְדָשִׁים שְׁנֵי
הַפְּרָשִׁיּוֹת הָאֵלוּ הֵם יְסוּד גְּדוֹל בִּיְהוּדוֹת, הַהִפְטוּרָה שֶׁל הַפְּרָשֶׁת
הַשְּׁבוּעַ שֶׁהִיָּה נְבִיא בְּשֵׁם עֲמוֹס וְהוּא מִתְחִיל אֶת הַנְּבוּאָה שְׁלוֹ הַלּוּא
כַּבְּנֵי כְּשֵׁיִם אַתֶּם לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם הוֹי"ה, שׁוֹאֵל מוֹהֲרַנִּי ז"ל
תְּלִמִּיד רַבְּנוּ ז"ל אֵיךְ יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁנִבְיָא יְגִיד לְעַם יִשְׂרָאֵל אַתֶּם כְּמוֹ
כּוֹשִׁים גּוֹיִים אֵיךְ יְכוּל לְהִיּוֹת דְּבַר כְּזֶה, מְפָרֵשׁ מוֹהֲרַנִּי ז"ל שֶׁבְּשָׂמִים
הִיָּה קְטָרוֹג עַל עַם יִשְׂרָאֵל הִרְבָּה פְּעָמִים יֵשׁ קְטָרוֹגִים אִם אֲנַחְנוּ עִם
יִשְׂרָאֵל לֹא עוֹשִׂים אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חַס וְשְׁלוֹם,
מְחַלְלִים שְׂבַת אוֹכְלִים טְרֵפוֹת לֹא שׁוֹמְרִים טְהוּרֵת הַמִּשְׁפָּחָה מְזוֹלְזָלִים
בְּאֵבָא וּבְאֵמָא, אַז בּוֹרְאִים מְלֹאכִים מְשַׁחֲתִים שֶׁהֵם מְקַטְרְגִים עָלֵינוּ
וּמְזֵה בָּא כָּל הַצְּרוּת, הַצְּדִיקִים הֵם תְּמִיד מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם בְּשִׁבִיל
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, מֵה זֶה צְדִיק שֶׁהוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל עַם יִשְׂרָאֵל
הוֹלֵךְ לוֹ בַּחַיִּים שֶׁכָּל יְהוּדֵי יִהְיֶה לוֹ טוֹב, עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים
שֶׁבְּעוֹלָם לְחַתֵּן בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּית, אַתָּן יוֹדְעוֹת שְׁלוֹם בֵּית זֶה לֹא כָּל כֶּךָ קֵל לְמָה, כִּי
הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה בָּאִים מְשַׁנֵּי עוֹלָמוֹת, וְעַד שֶׁמִּסְתַּדְרִים יַחַד לּוֹקַח הִרְבָּה
הִרְבָּה זְמַן, הוּא בָּא מְמוֹצָא אַחֵר וְהִיא בָּאָה מְמוֹצָא אַחֶרֶת, וְכַכֵּה עַד
שֶׁמִּתְאַחֲדִים יַחַד, אִם יֵשׁ שֶׁכָּל אַז עוֹשִׂים שְׁלוֹם בֵּית וְאִם אֵין שֶׁכָּל אַז
מִתְגַּרְשִׁים, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲרַיִן חֶלֶק א' סִימָן רִסָּה) שֶׁלְּמַעְלָה
בְּשָׂמִים הַנִּשְׁמוֹת הֵם נִשְׁמָה אֶחָד הַנִּשְׁמָה שֶׁל הַבַּחּוֹר וְהַנִּשְׁמָה שֶׁל
הַבַּחּוֹרָה הֵם נִשְׁמָה אֶחָד בְּשָׂמִים יוֹרְדִים הֵם יוֹרְדִים עַל יְדֵי שְׁנֵי זוּג
הוֹרִים אַחֲרִים, הוּא יוֹרֵד לְזֶה הָעוֹלָם עַל יְדֵי זוּג וְהִיא עַל יְדֵי זוּג
אַחֲרִים, עַד שֶׁמוֹצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי זֶה לּוֹקַח זְמַן, הַרְגַע שֶׁמוֹצָאִים
אֶת עֲצָמָם זֶה הַשְּׁמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, זֶה הַשְּׁמִחָה שֶׁעוֹמְדִים תַּחַת הַחֶפֶה
שְׁאֵין עוֹד יוֹם יוֹתֵר שְׁמִחַ כְּמוֹ שְׁעוֹמְדִים תַּחַת הַחֶפֶה, הָאֵם רְאִיתֶם

פעם שהחתן והכלה תחת החפה כשכל המזמנים האורחים עומדים סביב והרב מקדש והצלם עומד ומצלם תחת החפה ראיתם פעם זוג שרבים, אז למה אחר כך אתם כן רואים שרבים, מה קרה, אבל בשמים מצלמים, אם הזוג היו יודעים שכל יום ויום זה יום חפה עומדים תחת החפה ומצלמים אני חושב שהיה כל יום יום חג, אבל שוכחים, עד שמתחתנים מה שעובר על הבן והבת אתן כלכן יודעות, עד שיוצאים ועד שמוצאים חן אחד בעיני השני, עד שמסכימים אחד להשני עובר מרורות, אני לא צריך להגיד לכן, אני בקי בזה כבר ארבעים וחמש שנה, משנת תשכ"ד אני עוסק בזה, אם אני רק יתחיל לספר לכם ספורים במשך ארבעים וחמש שנים תתגלגלו מצחוק אבל למעשה זהו זה, עד שהיא מסכימה הוא נמוך יותר מדי העינים פוזלות השנים שלו גדולות האף לא על המקום ועד שהיא מצאה את הבחור הנכון, כבר לא מדברים מי שמסתפל על הבחור מה שהיא הביאה הביתה אחר מסתפל על זה חפית? כל כך הרבה שנים אבל היא אוהבת אותו נו מה לעשות, השם ישמר האף שלו נוזל איך שהוא נראה פשוט געל אבל היא אוהבת אותו היא אומרת שהוא הכי יפה, אותו דבר להפך הבחור עד שמוצא בחורה מה מצאת כבר הכי יפה בעולם, פוזלת וכל מה שאתן רק רוצות, פצעים, ומה שאתן רק רוצות, והיא הכי יפה, אז רואים מה שבעינינו או בעיני אחרים נראה מוזר אצליהם הם הזוג הכי מאשרים שיהיו בריאים ושיחיו עד מאה ושמונים שנה, אבל אתן יודעות שזה לא ככה, עד שמוצאים אחד את השני לוקח הרבה זמן הרגע שמצאו את עצמם וההורים אוכלים את הלב זה היא הביאה הביתה אבל מה לעשות הבת שלי אוהבת אותו אבא ואמא צריכים לשתק, או להפך אבא ואמא שלו זאת הבאת הביתה גם כן אותו דבר אין ברירה, אוהבים אחד את השני אהבה מעונת, בסדר מצאתם אחד את השני אתם אוהבים אחד את השני, אז תתארו לעצמכם אתם עומדים תחת החפה זה היום הכי מאשר שלכם, למה שלא יהיה כל יום יום הכי מאשר בחיים, לפעמים הולך יום לפעמים שבוע לפעמים חודש לפעמים כמה חודשים ופתאום

הַבְּרוּךְ מִתְחִיל אָנִי חֲשַׁבְתִּי שְׁלִקְחָתִי אֶת הַמֶּלֶךְ וְהִנֵּה הוּא קוֹרֵא אוֹתִי שְׁפָחָה, אֶתְּהָ קוֹרֵא אוֹתִי שְׁפָחָה אִזְ אֶתְּהָ עֶבֶד, אוֹ הוּא מְחֻזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְמֶלֶךְ וְלֹאֲשֵׁתּוֹ הוּא קוֹרֵא שְׁפָחָה, אָנִי שְׁפָחָה אֶתְּהָ עֶבֶד, וּמִתְחִילִים לְרִיב אִזְ יֵשׁ הַמּוֹן הַמּוֹן קְטְרוּגִים וּמִמֶּשׁ הַצְּדִיק עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּית שְׁזָה הִיָּה עֲבוּדָתוֹ שֶׁל אֶהְרֹן הַכֹּהֵן, אֶהְרֹן הַכֹּהֵן מִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְזֶה לֹא הֵלֶךְ לוֹ קַל, כָּלֵל יִשְׂרָאֵל אֲלֵפִים אֲלֵפִים זּוּגוֹת רַבִּים וְאֶהְרֹן הַכֹּהֵן הִיָּה צְרִיךְ לְרוּץ וּלְהִתְרוֹצֵץ וְיִדְעוּ כִּשְׂאֶהְרֹן הַכֹּהֵן רֵץ יִדְעוּ שֶׁהוּא רֵץ לְאִיזָה מְקוֹם לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם, בְּשִׁבִיל זֶה אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהָיוּ אֲלֵפִים אֲלֵפִים יְלָדִים בְּשֵׁם אֶהְרֹן, הַצְּדִיק שְׁעוֹסֵק רַק לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם אִזְ כָּלָם קוֹרְאִים אוֹתוֹ עַל שְׁמֵם, כִּי הָיוּ מוֹכְנִים כְּכֹר לְהִתְגַּרֵּשׁ אֲבָל הַצְּדִיק עֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהַחְזִיר לָהֶם אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמֵי אֶת הַיָּפִי שֶׁרָאוּ אֶחָד בְּשָׁנֵי אֶת הָאֵהָבָה שֶׁרָאוּ אֶחָד בְּשָׁנֵי, לְפָנֵי הַחֶפֶז וּבִתּוֹךְ הַחֶפֶז הוּא מְחֻזֵּר אֶת זֶה לָהֶם בְּשִׁבִיל זֶה נוֹתְנִים שֵׁם עַל שֵׁם הַצְּדִיק הִנֵּה הוּא הַצִּיל אוֹתָנוּ, הִיָּינוּ מוֹכְנִים לְהִתְגַּרֵּשׁ וְהִנֵּה הַחְזִיר אוֹתָנוּ לְחַיִּים טוֹבִים, כִּי לְמַעֲשֵׂה תִּדְעוּ לְכֵן הַחַיִּים שְׁלָנוּ חַיִּים קְצָרִים מְאֹד אִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ שְׁכָל הַחַיִּים שְׁלָנוּ זֶה שְׁבַעִים שָׁנָה כְּמוֹ שְׁדוֹד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, אִזְ אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן סא) הַשְּׁבַעִים שָׁנָה זֶה כְּמוֹ רַבַּע שְׁעָה פּוֹרַח, הִנֵּה אָנִי יִגִּיד לָכֶם אָנִי יַעֲיֵד לָכֶם, אָנִי עוֹד זוֹכֵר כְּשֶׁהִיִּיתִי עִם הַשְּׁעָרוֹת וְהִנֵּה בְּרוּךְ הַשֵּׁם פָּרַח כְּמוֹ רַבַּע שְׁעָה נִכְנָסִים בְּגִיל שְׁבַעִים בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אִזְ הַכֹּל פּוֹרַח, בְּשִׁבִיל רַבַּע כְּדָאֵי לְאֲבָד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֶת הָעוֹלָם הַבָּא בְּיַחַד, כְּדָאֵי בְּשִׁבִיל זֶה לְהִתְגַּרֵּשׁ, אֲבָל הוּא כְּכֹה וְהוּא כְּכֹה, לְמָה לֹא רָאִית אֶת זֶה קָדָם, לְמָה קָדָם לֹא יִדְעָת אֶת זֶה, לֹא חֲשַׁבְתִּי מֶה חֲשַׁבְתָּ, בְּשִׁבִיל זֶה צְרִיכִים מְאֹד לְהִזְהָר לְפָנֵי זֶה, עֲכָשׁוּ יֵשׁ הַרְבֵּה קְטְרוּגִים אִזְ הַצְּדִיק רַק רוֹאֶה טוֹב אֲצֵל כָּלָם וְהוּא מְנַסֶּה בְּכָל מִינֵי אִפְנָיִם שְׁבַעוֹלָם לְתַקֵּן שְׁלֵא יִהְיֶה חֵס וְחִלְיָה מְרִיבוֹת, אוֹמֵר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל שְׁעָמוּס הַנְּבִיא שֵׁיִשׁ קְטְרוּגִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל מֶה שָׂרַק הוּא רוֹאֶה טוֹב בְּעַם יִשְׂרָאֵל בְּאִם מְלֹאכֵי

חבלה ומחבלים ואומרים לא זה לא טוב וזאת לא טובה ועל כל אחד מוצאים חסרון אמר הנביא אתם יודעים מה מלאכי חבלה אתם מחבלים כל כך אמת כלם כושים כלם הם הכי גרועים איך שדמה אותם לגויים אז ראו הכי גרוע מה שאנחנו חושבים שגרוע נגד גוי כל יהודי תדעו לכם הוא יהלום, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') כל יהודי הוא יהלום בכתר המלך, אין לנו משג מה זה יהודי מה זה יהודיה נשמות ישראל הם יהלומים בכתר המלך, אבל מה איפה מוצאים את היהלומים, בבץ מתחת האדמה חופרים וחופרים ומוצאים חתיכת אבן שמלא בץ שרב אנשים לוקחים את זה וזורקים את זה מה אני צריך חתיכת בץ, מי שממחה לוקח את הבץ ומתחיל לשפשף ומתחיל להוריד את הבץ עד שמתחיל להתנוצץ וכוכית ואחר כך מנקים את זה ומלטשים את זה עד שיוצא יהלום, ככה נשמות ישראל כלם כל עם ישראל כלנו באותו ספינה, כל עם ישראל קדושים וטהורים אין משג כזה להגיד זה דתי זה חלוני זה ליטאי זה חסידי זה אשכנזי זה ספרדי כלנו באותו ספינה שהולכת על ים הסוער שכל הגויים רוצים להטביע אותנו, כלם שלא תקום צרה פעמים כשבא מחבל ורוצה רחמנא ליצלן לעשות פגוע השם ישמר את עם ישראל שלא נדע מצרות יותר הוא לא מבחין אם זה יש ציצית אם זה אין ציצית אם זה שומר שבת או לא שומר שבת, הוא יודע שכלנו יהודים והוא צריך יהודי וזהו, אז רואים שאנחנו כלנו אחים ואחיות כל עם ישראל נשמות קדושות וצריכים לדון את כל אחד ואחד לכף זכות, אומר הזהר אבל יש ערב רב רבנים כאלו שכל הענין שלהם רק לסכסך אלו לא יהודים, מה אתה אומר הוא רב, אומר הזהר על הפסוק שירמיה הנביא מקונן היתה צריה לראש אלו הצרים הם נעשים ראשים והם עושים פרודים בין נשמות ישראל, אם אחד הולך לעשות פרודים זה בא מערב רב הוא לא יהודי, אבל איך תגיד ככה אסור לדבר על כבוד הרב אסור לדבר ככה, היו אצלי השבוע ביום שלישי שלש יהודים הם מיליונרים אחד הרי לו תחנות דלק בארץ מולטי מיליונר ואבדו את כל הכסף אחד מהם היה בצרה

גְּדוּלָה יוֹתֵר מִכֹּלם כִּי אֲנַחְנוּ בְּטַחוּ בּוֹ וְנִתְּנוּ לוֹ הַמּוֹן כֶּסֶף זֶה מִכֹּר
 דִּירָה וְשֵׁלֶם רַבִּית גְּדוּלָה, הוּא בְּצִרָה הִכִּי גְדוּלָה כֹּלָם רְצִים אַחֲרָיו תֵּן
 לִי אֵת הַכֶּסֶף חֲזָרָה אֲבֹדְתִי דִירָה עֲבַדְתִּי כָל כֶּף הַרְבֵּה שָׁנִים, וְהָאָדָם
 הַזֶּה רָצָה לְהִתְאַבֵּד הַשֵּׁם יִשְׁמֵה, כִּי בְצִדֵּק אֲנָשִׁים רְצִים אַחֲרָיו הוּא
 הַבְּטִיחַ יִתֵּן אַחֲזוּזִים שְׁמוּנִים אַחֲזוּ, אִיךְ אָדָם יִכּוֹל לָתֵת שְׁמוּנִים אַחֲזוּ
 תַּכְּף וּמִיד רוּאִים שְׁזָה הַכֹּל שְׁקֹר, אִם הַבֶּנֶק נוֹתֵן רַק אַחֲזוּ אַחֲזוּ וַחֲצִי,
 אִיךְ אָדָם יִכּוֹל לָתֵת אֶפְלוּ עֶשֶׂר אַחֲזוּ וּמִכֵּן שָׁכַן עֶשְׂרִים וּמִכֵּל שָׁכַן
 חֲמִשִּׁים וּבִפְרָט שְׁמוּנִים, לֹא אָבֵל הוּא הִיָּה צְדִיק, אֲנִי אוֹמֵר לוֹ תִּגִּיד
 לִי עֲדִין אֲתָה מֵאֲמִין שְׁזָה הִיָּה צְדִיק אֲתָה לֹא רוּאָה שֶׁהוּא עֲבַד עָלֶיךָ
 לָקַח מִמֶּךָ אֵת כֹּל הַכֶּסֶף, לָקַח לִי אוֹלֵי רְבַע שְׁעָה לְהַסְבִּיר לוֹ אֲתָה לֹא
 רוּאָה שֶׁעֲבַדוּ עָלֶיךָ, אָבֵל הוּא הִיָּה צְדִיק, נִתֵּן צְדָקָה, אֲנִי לֹא רוּאָה
 אֵיזָה צְדָקָה הוּא נִתֵּן הוֹצִיא מִמֶּךָ וּמֵעוֹד אֲנָשִׁים אֵת כֹּל הַכֶּסֶף וְעִכְשָׁו
 אוֹמֵר פְּשֻׁטִי רָגַל, אֲזוּ רוּאִים תְּמִימוֹת אוֹמֵר רַבְנוּ ז"ל גַּם בְּתַמִּימוֹת
 אֶסוּר לְהִיּוֹת שׁוֹטֵה, אִם אֶחָד עוֹבֵד עָלֶיךָ רַחֲמָנָא לִי צִלָּן אֲתָה לֹא רוּאָה
 אִיךְ הוּא יִכּוֹל לְהִיּוֹת צְדִיק, אָבֵל זֶהוּ, כְּבוֹד הָרַב אָמַר, וְעוֹד פַּעַם כְּבוֹד
 הָרַב, אִם הוּא לוֹקַח מֵאֲנָשִׁים כֶּסֶף מִשֶּׁהוּ לֹא בְּסֹדֵר פֹּה, וְלִכֵּן אִם אֶחָד
 מִבְּקֵשׁ אֲתָכֶם אֲתָה תִּתֵּן לִי כֶּף וְכֶף כֶּסֶף עַל תְּקוּנָה תִּדְעוּ לָכֶם תַּכְּף וּמִיד
 שְׁזָה רַמַּאי צְבוּעַ שְׁקֵרָן לֹא כְּתוּב בְּשׁוּם מְקוֹם שֶׁאֶחָד מִבְּקֵשׁ כֶּסֶף עַל
 תְּקוּנָה זֶה הַכֹּל שְׁטִיּוֹת, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר לֹא לְהִגָּרֵר אַחֵר
 דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, עַד שֶׁהֲצַרְכְּתִי לְשִׁכְנַע אוֹתוֹ אֵל תִּהְיֶה תְּמִים, הֵהוּא גַּב
 לָךְ אֵת כֹּל הַכֶּסֶף אִיךְ תִּגִּיד צְדִיק, זֶה עֲרַב רַב, וְהוּא מִתְּחִיל לְסַפֵּר אֵת
 סִפּוּר חַיָּיו, שֶׁפְּשׁוּט רְצִים וְרוֹדְפִים אוֹתוֹ וּבְצִדֵּק שֶׁאֲבַד אֵת הַכֶּסֶף וְכֹל
 אֶחָד רוּצָה אֵת הַכֶּסֶף נִסְכֶּם אֶצְלוֹ שֶׁהוֹלֵךְ לְהִתְאַבֵּד אָבֵל חֲשַׁב אֵיזָה
 עֲצָה אֲנִי מִתְאַבֵּד לְטַבֵּעַ בַּיָּם אוֹ לְקַחַת כְּדוּרִים וְהוּא הִסְתוּבֵב מִדְּמִין
 וְהוֹלֵךְ הַלוֹךְ וְשׁוֹב וּמִדְּמִין לְעִצְמוֹ וְהִלֵּךְ בֵּין עֲצִים וְכִכָּה חוֹשֵׁב לְעִצְמוֹ
 פְּתָאוּם הוּא רוּאָה עַל הָעֵץ אֵיזָה נִיר סִקְרָן אוֹתוֹ הוּא מְטַפֵּס עַל הָעֵץ
 וְזֶה הִיָּה קִנְטֵרִס "תְּפָסִיק לְדְמִין" וְהוּא מִדְּמִין לְעִצְמוֹ אִיךְ שְׁזָה בָּא
 שְׁמָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ שְׁכֹל קִנְטֵרִס יֵשׁ לוֹ אֵת הַכְּתָבָת, הוּא
 הַתְּחִיל הוּא אוֹמֵר הִנֵּה אֲתֶם רוּאִים אֲנִי שְׁבוּר כְּחֵרֶס רוֹדְפִים אוֹתִי

אבל הקנטרס הזה הביא אותי אל ציון רבנו ז"ל ובכיתי ואני מחזיק מעמד, לגבי מה אני אומר לכם את זה, צריכים מאד מאד לשמר מאלו שעובדים על בני אדם זה הדבר הכי גרוע, אדם צריך להיות אמתי, כמו שאתה בבית כף תהיה בחוץ כמו שאתה בחוץ תהיה בבית, תדבר כמו שאתה הוא, בודאי רב בני אדם לא הולכים על זה, רב בני אדם חושבים לא הוא צריך להיות סגור ושבור ככה צריך להיות, אז בשביל זה הנביא דמה את עם ישראל לגויים אז ראו מה שאנחנו חושבים הכי גרוע הוא עדין הרבה יותר טוב מגויים, עם ישראל הם עם קדושים, אבל פרשת השבוע מתחיל אחרי מות שני בני אהרן אהרן הכהן היה לו ארבע ילדים נדב ואביהו אלעזר ואיתמה, שני ילדים מתו לו בחיים איך בא אהרן הכהן שעושה שלום בין נשמות ישראל עוסק בשלום בית איך יכול להיות אדם צדיק קדוש כזה כמשה ואהרן שני אחים ואהרן הכהן ימותו לו שני בנים אומרים חכמינו הקדושים משה ואהרן הלכו יחד וכל עם ישראל הולכים אחריהם והנה שני הבנים של אהרן הולכים גם כן ואומרים אהרן להשני מתי ימותו שניהם הדוד משה ואהרן האבא אז אני ואתה נתחלק, אתם יודעים שני ילדים מה הם מדברים מתי האבא ימות מתי הדוד ימות ואז הם יהיו מנהיגים, יצא בת קול הרבה גמלים זקנים יש להם אכף של צעירים, אכף זה מעור של גמל עושים מזה שטיח, זאת אומרת אל תדברו כל כך בגדול הוא ימות לא מדברים ככה כל שכך על האבא אז הם מתו, רואים אם מזלזלים באבא ואמא איזה ענש מקבלים הקדוש ברוך הוא ישמר אותנו, אבא ואמא צריכים מאד מאד לשמר על הכבוד שלהם, חכמינו הקדושים אומרים חמורה שבחמורות זה כבוד אב ואם וזה המצוה הכי קשה ויש לנו בפרשת קדשים איש אמו ואביו תיראו ושבתי תשמרו אני הוי"ה אלליכם אומרים חכמינו הקדושים למה בעשרת הדברות כתוב כבוד את אביך ואת אמך לכבוד את האבא ואחר כך את האמא ופה בפרשת השבוע הזו פרשת קדשים כתוב איש אמו ואביו תיראו, לפחד קדם מהאמא ואחר כך מהאבא, אומרים חכמינו הקדושים בדרך כלל

הַיְלָדִים מִפְּחָדִים מֵהָאָבָא, אָז אֹמְרִים כְּבֹד אֶת אָבִיךָ תְּכַבֵּד אוֹתוֹ לְמָה
 לֹא תִפְחַד מֵהָאָבָא כִּי הַיְלָד מִפְּחַד מֵהָאָבָא, לְצַעֲרָנוּ הֵרַב אֵלּוֹ שְׁחֻזּוֹ
 בַּתְּשׁוּבָה זֶה דְּבַר גְּדוֹל אֲבָל מָה לֹא לְמַדּוֹ מְדוּת לֹא לְמַדּוֹ שׁוּם דְּבַר
 לֹא יוֹדְעִים לֹא מְלַמְּדִים דְּבַר כְּזֶה שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד אָבָא וְאֵמָא, אֲדַרְבֵּה
 הַיּוֹם נוֹתְנִים לִילָדִים מִסְפָּר שֶׁל הַמְשֻׁטְרָה אִם אָבָא וְאֵמָא יִגְעוּ בָּךְ הִנֵּה
 כְּבֹר יֵשׁ לָךְ כְּתַבַּת לְמִי לְפָנוּת, כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ מָה אֲנִי צָרִיךְ
 לְהִבְיֵא מְשֻׁטְרָה לְאָבָא וְלְאֵמָא שְׁלִי, וַיֵּשׁ עוֹד אַרְגוֹן לְמַעַן שְׁלוֹם הַיְלָד
 דּוֹקטוֹר קִקְמָן הַשֵּׁם שְׁלוֹ, וּמָה זֶה כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ אֲנַחְנוּ
 יוֹדְעִים שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד אֶת הָאָבָא וְצָרִיכִים לְכַבֵּד אֶת הָאֵמָא, הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא עוֹז לְכֶם הַתְּחַתְּנֵתֵן הַבְּאֵתֵן יְלָדִים, אִיפֹה הָאָבָא נוֹתֵן לְבָנִים
 לְרוּץ עַל הַרְחוּבוֹת, לְמָה לֹא תִקַּח אוֹתָם גַּם כֵּן לְבֵית הַכְּנִסְת, לְמָה
 שְׁלֹא תִשְׁמַר עָלָיו מָה שְׁעוֹשֶׂה, לֹא אֲכַפֵּת לִי, לֹא אֲכַפֵּת לָךְ בְּסִדֵּר
 תִּרְאֶה אֵיזֵה יְלָד יֵצֵא מִמֶּךָ, בַּת לְמָה הָאֵמָא לֹא שׁוֹמֵרֵת עַל הַבַּת שְׁלָה,
 הִיא מִתְחַצֶּפֶת, אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים כְּבוֹד תִּתֵּן לְאָבָא וְלְאֵמָא
 וּלְפַחַד צָרִיכִים מֵהָאֵמָא וְאַחַר כֵּךְ מֵהָאָבָא, כִּי הֵבֵן בְּדֶרֶךְ כָּלֵל לֹא
 מִפְּחַד מֵהָאֵמָא, מֵהָאָבָא מִפְּחַד שְׂיָכוֹל לְתַת לִי סְטִירָה, מֵהָאֵמָא לֹא
 מִפְּחַד אֲנִי יוֹתֵר חֲזָק, רוֹאִים מָה זֶה זְלוּזֵל בַּהוֹרִים, זּוּג שְׁהוֹלְכִים
 לְהַתְּחַתֵּן מוֹצִיאִים אֶת הָאָבָא וְהָאֵמָא מֵהַסְּפוּר, אֲנִי תְּמִיד אֹמֵר בָּאִים
 אֵלַי לֹא פֶעַם אֶחָד, הִנֵּה בְיוֹם רֵאשׁוֹן הַזֶּה בְּרוּךְ הַשֵּׁם זְכִיתִי בְּלִילָה
 אֶחָד לְשִׁבֵר שְׁבַע צִלְחוֹת, אֲבָל הָיוּ עוֹד אַרְבַּע מוֹהֲרָא"שׁ תִּשְׁבֵּר צִלְחַת
 אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אִיפֹה הַהוֹרִים, בְּבֵית, לְכוּ גַם כֵּן
 הַבֵּיתָה תְּבִיאוּ אֶת הַהוֹרִים, מָה זֹאת אֹמְרֵת בְּלֵי הוֹרִים, וְתְּמִיד אֲנִי
 אֹמֵר לְבַת הָאֵמָא שְׁלָךְ רֵאֲתָה אֶת הַבְּחוּר מָה שְׁהָאֵמָא רוֹאֶה הַבַּת לֹא
 יְכוּלָה לְרֵאוֹת, תִּרְאִי לְאֵמָא, אִם הָאֵמָא הֵיְתָה רוֹאֶה אֵמָא יוֹתֵר מִבְּגֵרַת
 וְיוֹתֵר נְסִיּוֹן בְּחַיִּים אָז רוֹאִים מִזֶּה מָה זֶה כְּבוֹד אָב וְאִם לְכַבֵּד אֶת
 הָאָבָא וְהָאֵמָא, וְאֲנִי חוֹזֵר עַל זֶה עוֹד פֶּעַם עוֹד פֶּעַם וְעוֹד פֶּעַם, יְכוּל
 לְהִיּוֹת נְגִיד אֶת הָאֵמָת יֵשׁ בָּנִים וּבָנוֹת שְׁהַשֵּׁם יִשְׁמַר שְׁלֹא נִדַע מְצָרוֹת
 שְׁהַהוֹרִים הַתְּגַרְשׁוּ זֶה צַעַר גְּדוֹל מְאֹד, וְאִין עוֹד צַעַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה
 כְּשֶׁהַיְלָד אוֹ הַיְלָדָה הֵבֵן אוֹ הַבַּת יֵשׁ לָהֶם הוֹרִים גְּרוּשִׁים זֶה עוֹשֶׂה

צלקת על הילד על הבן או הבת, שאף אחד לא יגיד אחרת, הוא מתסכל לגמרי, אני נכנס בכתה אני יכול להגיד לכם תכף ומיד הבן הזה בא מהורים גרושים הוא לא מתנהג כמו כל הבנים, הבת הזאת מהורים גרושים, היא לא מתנהגת כמו כל הבנות, וזה צלקת, להתגרש זה מאד מאד קל, לא כל כך קל אבל יעשו לכם תיק ברבנות ויסקבו אתכם ועד שיעשו לכם את המרות עד שתראו גט, תשימו תחת השלחן כסף והנה יש גט, השם ישמר הכל משחת, אבל למה צריכים להגיע לזה, למה לא חשבתן לפני שהתחתנתן, אני לא יודע שהתכשיט שלי הבעל שלי יהיה רוצח נותן לי מכות נותן לי השפלות משפיל אותי רחמנא ליצלן מאים עלי עם סכין ויש כזה דבר, מאיפה זה הוא ראה את זה בבית מהאבא והאמא רבים כל היום אז גם הוא רב עם אשתו, חנוף מתחיל בבית זה לא יועיל לכם שום דבר, אם אתם רוצים ילדים טובים ילדים שיהיה לכם נחת אתן צריכים לחנוף את עצמכן את ובעלך צריכים לעשות כל מיני מאמצים בעולם לא לריב, אבל יש יצר הרע שמסית רק לריב כל היום הוא מוצא חסרונות עליה והיא מוצאת חסרונות עליו, למה לא מצאתן את החסרונות לפני החתונה, לא ראינו אהבה מעוררת, פתאום עכשו נתגלה לכן, בשביל זה צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא על כל פרט ופרט לפני שמתחתנים רבוננו של עולם הנה אני הולכת להתחתן תעזרו לי רבוננו של עולם שאף פעם לא יהיה בינינו מריבות, רבנו ז"ל היה לו בת אדל והיה לה משרתת פעם התחתנו בגיל צעיר מאד שלש עשרה ארבע עשרה והיה קשה לאשה אז היה לכל אחת עוזרת בבית, לאדל היתה עוזרת שעשתה לה את המרות מה שהיא בקשה ממנה היא עשתה הפוך, אז היא באה לבכות לרבנו ז"ל אבא אני כבר לא יכולה עם המשרתת אמר לה רבנו ז"ל למה לא בקשת תחת החפה גם על זה, אנשי שלומנו הבינו שכל כך צריכים לבקש את הקדוש ברוך הוא לא רק שיהיה שלום בית שנהיה בריאים שיהיה לנו ילדים בריאים שנצליח בחיי הנשואין, אלא אפלו דבר פעוט כזה לקחתי משרתת שלא תעשה לי בעיות, עד כדי כך צריכים לבקש את

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית הַיְלָדִים מִסְתַּכְלִים עַל אָבִא וְאִמָּא אִם אָבִא וְאִמָּא רַבִּים תְּדַעוּ לְכֵן שְׁגַם הַיְלָדִים שְׁלֹכֵן יְרִיבוּ, זֶה לֹא יוֹעִיל לְכֵן שׁוּם דְּבָרָה, אִם אָבִא וְאִמָּא מִתְגַּרְשִׁים לְבִסּוּף גַּם הַיְלָדִים יִתְגַּרְשׁוּ, כִּי מִחֻקִּים וְתִדְעוּ שֶׁכֶּכָּה זֶה, בְּשִׁבִיל זֶה הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּהִירָנוּ כִּבְד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּן יְמֶיךָ, אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת שְׁבֹתַתִּי תִשְׁמְרוּ שׁוֹאֲלִים חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מָה זֶה פֶּה קָשׁוּר שְׁבֹת אֶל כְּבוֹד אָב וְאִם, אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָבִא וְאִמָּא מְכַרְחִים לְצִית אָבֵל מָה לַעֲשׂוֹת אִם אָבִא וְאִמָּא עֲדִין רְחוּקִים מִיְהוּדוּת עֲדִין לֹא יוֹדְעִים מִתּוֹרָה לֹא יוֹדְעִים מִמִּצְוֹת וְאוֹמְרִים אֲתָה תִסַּע אֲתָנוּ בְּשֹׁבֵת אֲתָה תֹאכַל טְרֵפוֹת אֲסוּר לְהִתְחַצֵּף לְאָבִא וְאִמָּא בְשׁוּם פְּנִים וְאִפְּנֵי, רַק אוֹמְרִים אָבִא וְאִמָּא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר שְׁאֲסוּר לְנִסַּע בְּשֹׁבֵת אֲנִי לֹא יִכּוֹל לְהַגִּיד לְךָ אָבִא אוֹ אִמָּא שְׁאֲתָם לֹא תִסַּעוּ בְּשֹׁבֵת אֲסוּר לִי לְהַגִּיד, אָבֵל אֲנִי לֹא יִכּוֹל אֲנִי לֹא יִכּוֹלָה אֲנִי מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר שְׁמֹר אֶת יוֹם הַשְּׁבֹת לְקַדְשׁוּ תִשְׁמֹר אֶת הַשְּׁבֹת מִחֻלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת אִם אֶחָד מִחֻלְלֵי אֶת הַשְּׁבֹת לְבִסּוּף קוֹרָה תְּאוֹנָה וְהֵשֵׁם יִשְׁמֹר, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לֹא לֵאכֹל טְרֵף אָבִא וְאִמָּא אֲנִי מְכַבֵּד אֲתָכֶם מְאֹד מְאֹד וְאוֹהֵב אֲתָכֶם מְכֹל הַלֵּב אָבֵל אֲנִי לֹא יִכּוֹלָה לְחַלֵּל שְׁבֹת אֲנִי לֹא יִכּוֹלָה לֵאכֹל טְרֵפוֹת, אִם מְדַבְּרִים כֶּכָּה לְאָבִא וְלְאִמָּא בְּעֲדֵינוּת לֹא בְּעִזּוֹת לֹא לְהִתְפַּרֵּעַ חֲזֵרָת בְּתִשׁוּבָה אָבֵל תִּמִּיד תִּזְכְּרוּ אָבִא וְאִמָּא נִשְׁאָרִים אָבִא וְאִמָּא אֲפִלוּ שֶׁהֵם עֲדִין לֹא יוֹדְעִים מָה זֶה שְׁבֹת לֹא יוֹדְעִים מָה פְּשׁוּרוֹת לֹא יוֹדְעִים מָה זֶה טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה, זֶה לֹא הַעֲנִין שְׁלֹכֵן אֲסוּר לְהִתְעַרֵּב בְּאָבִא וְאִמָּא, אֶת תְּלֵכִי לְפִי הַדְרֹךְ שְׁלֹךְ, אָבֵל לְכַבֵּד אָבִא וְאִמָּא, עֲכָשׁוּ בּוֹאוּ נְדַבֵּר כְּכֹר שְׁהָאָבִא וְהָאִמָּא הִתְגַּרְשׁוּ, גַּם כֵּן לְיְלָדִים אֲסוּר לְהִתְעַרֵּב, אַהֲרֵן הַכֹּהֵן עֲבַד כָּל כֶּךָ עַל שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּית, בְּשִׁבִיל זֶה כָּלֵם נִתְּנוּ שֵׁם אַחֲרָיו כִּי הִצְדִּיק שְׁעוֹבֵד שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּית וְאַחַר כֶּךָ נוֹלָדִים יְלָדִים אֲזוּ נִתְּנִים אֶת הָרֵאשׁוֹן עַל שֵׁם הִצְדִּיק שֶׁהוּא חֲתָן אוֹתָם, עֲכָשׁוּ כָּל הַפְּרָשֶׁת הַשְּׁבוּעָה הַזֹּאת פְּרָשֶׁת אַחֲרֵי מְדַבֵּר אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל קִדְשָׁה וְטְהוֹרָה, לְצַעֲרָנוּ הָרַב רְחֻמָּא לִיְצַלֵּן יֵשׁ כָּל מִינֵי מִשְׁחָתִים הֵשֵׁם

ישמר את עם ישראל זה מזעזע מה ששומעים ספורים, בשביל זה
 אני מזהיר את הבנים מכתה א' בלי בושה אם אחד יגע בכם תגידו
 את זה או לאבא ואמא או למלמד למורה או למנהל והוא יוליך את
 זה הלאה אל המשטרה, אין דבר כזה להתעלל בילדים אוי ואבוי
 לאדם שמתעלל בילדים, אבל היום יש משחתים שמתעללים רחמנא
 ליצלן בילדים, געל נפש, אותם צריכים לתלות בלי רחמנות, אני יודע
 אצלי היו במשך השנים הן בנות והן בנים פשוט התעללו בהם השם
 ישמר, וזה נשאר צלקת, ולכן אני תמיד מזהיר הן את הבנות אם אחד
 רק יסית אתכן או אחד רק יגע בכך תגידו תכף ומיד לאבא, לא לפחד,
 כי בדרך כלל אלו המנולים מאימים אם אתה תגיד אם את תגיד
 אנחנו נהרג אתכם, אני אומר לבנים ולבנים אל תפחדו תגידו לאבא
 ולאמא, לא לפחד, אז כל הפרשה הזו מדברת איה שעם ישראל
 קדושים קדשים תהיו כי קדוש אני הוי"ה אלקיכם אנחנו פרושים,
 יש מצוות לרב רק נתפס כמה וכמה מצוות בפרשת השבוע, לא
 תגנבו אסור לגנב לא תחששו לא להכחיש ולא תשקרו איש בעמיתו
 אחד אסור להגיד שקר להשני, אתם יודעים מה זה גנבה, השם ישמר
 אדם הולך וגונב אצל אחר, אני כבר לא מדבר שגנבה זה מחלה, יש
 לצערנו הרב מחלה כזו באנגלית קוראים את זה שאפ לייסטינג,
 נשים או גברים נכנסות ורואה חלצות מכנסים כל מיני דברים
 אלקטרוניקה ומכניס בפנים זה מחלה, יש לה ידים שעם דבק, אז היום
 בכל מיני קניונים מה עושים, על כל מוצר יש על זה משהו כשיוצאים
 מהדלת מתחיל לצלצל, רגע רגע מה יש לה בפנים, אבל זה השם
 ישמר מחלה שצריכים לגנב, אם נכנסים כזה הוא צריך לקחת, זה
 לא שלה, מכל שכך וכך שכך כשאדם גונב מהשני כסף בכל מיני
 ערמומיות הולכים לבני אדם מספרים להם ספורים, הוא הולך
 בשביל אחד שצריך נתוח לב פתוח יהודים אומרים חכמינו הקדושים
 ישראל קדושים נתבעים ונותנים, אם שומעים ספור כזה נתוח לב
 פתוח כלם נותנים, לא דבים ולא יער, או יש לו אבא חולה או אמא
 חולה או היה פה אברך שפעם אמר האבא מת והאמא נשארה עם

הַיְלָדִים יְתוּמִים וּמְרַחֲמִים, אוֹי וְאֹבֹי מִכֶּסֶף כֶּזֶה, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים מִי שְׁמֵרְמָה אֶת הַבְּרִיּוֹת עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ חָגֵר עוֹשֶׂה אֶת
עֲצָמוֹ עוֹר עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ כֹּל מִיְּנֵי שְׁקָרִים לְבִסּוֹף הוּא יִהְיֶה כִּכָּה, אִז
זֶה מִשְׁתַּלֵּם תְּאֻמֵּנוּ לֹא, אֲבָל כְּשֶׁעֲדִין צְעִירִים זֶה תְּאֻוֹה לְגַנֵּב לְעַבֵּד
עַל אֲנָשִׁים, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן תִּשְׁמְרוּ עַל בְּעֵלְיֶכֶן שְׁלֹא יִדְבַק
בְּהֶם הַזֹּבֵל הַזֶּה הַלְּכוּף הַזֶּה הַגְּנֻבוֹת שֶׁהוֹלְכִים לְזוֹה וְלְזוֹה, וּמְכַל שְׁכַן
וְכָל שְׁכַן כְּשֶׁהוֹלְכִים לְצַדִּיקָה עֲבוּר עֲנִיִּים וְלֹא נוֹתְנִים אֲגוּרָה שְׁחוּקָה
לְעֲנִיִּים אֶתָּה פְּשוּט גֵּנֵב וְעוֹבֵד עַל בְּנֵי אָדָם כֵּן אֲנִי נֹתֵתִי חֲמֻשִׁים שְׁקָל
נֹתֵתִי מֵאֲתִים שְׁקָל, כֵּן אֲבָל כִּמָּה קִבְּלֵת קִבְּלֵת חֲמֻשֵׁת אֲלָפִים שְׁקָל אוֹ
עֶשְׂרֵי אֲלָף שְׁקָל אוֹ שְׁלֹשׁ אֲלָפִים שְׁקָל וְחִלְקֵת לְזוֹה חֲמֻשִׁים וְלְזוֹה
עֶשְׂרִים, תּוֹדָה רַבָּה, אֶתָּה גֵּנֵב, לֹא עֲשִׂיתִי לְשֵׁם שְׁמַיִם, אֶתָּה גֵּנֵב,
אוֹמֵרֵת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה לֹא תִּגְנְבוּ אֲסוּר לְגַנֵּב, מְכַל שְׁכַן וְכָל שְׁכַן
כְּשֶׁגּוֹנְבִים כֶּסֶף שֶׁל הַקְּדֹשׁ כֶּסֶף שֶׁל צַדִּיקָה זֶה הִכִּי גְרוּעַ, הַשֵּׁם יִשְׁמַר,
מָה שְׂאֲנִי רְאִיתִי בְּעֵינַי, הִיִּיתִי פֶּעַם בַּחֲנוּת וְהִבְעַל הַבַּיִת שֶׁל הַחֲנוּת
בַּקְּנִיּוֹן גְּדוֹל בּוֹכָה לִי כֹל יוֹם בָּא כָּלֵב גְּדוֹל וְקוֹפֵץ עַל הַדְּלָפֶק שִׁישׁ
שָׁמָּה מִשְׁקָל וּמְהַפֵּף לִי אֶת הַמִּשְׁקָל עוֹלָה לִי אֲלָפֵי דוֹלָרִים עִם כָּל
הַשְּׂכָלָלִים וְשׁוֹבֵר לִי אֶת זֶה וְכִמָּה שְׂאֲנַחֲנוּ לֹא מִפִּים בּוֹ תִּמְיָד הוּא
עוֹד פֶּעַם בָּא, אֲנִי קוֹנֶה חֶדֶשׁ עוֹד פֶּעַם, אֲנִי שְׂאֲלֵתִי אוֹתוֹ שְׂאֲלָה
פְּשׁוּטָה תִּגִּיד לִי אֵף אֶחָד לֹא פִּה אֲנַחֲנוּ פִּה בַּחֲדָר לְבַד כְּבוֹד הָאֲדָמוֹר
אֲנִי כְּבֹר נִשְׁבַּרְתִּי עוֹלָה לִי הֵמוֹן כֶּסֶף כֹּל פֶּעַם הַמִּשְׁקָל הִכִּי מִשְׁכָּלֵת
אֲמַרְתִּי לוֹ תִּגִּיד לִי אֶת הָאֲמֶת הָאֵם אֶתָּה עוֹשֶׂה קוֹנֵצִים עִם הַמִּשְׁקָל
הוּא הַתְּחִיל לְהַתְּפַרֵץ לְבִכּוֹת וְאָמַר כֵּן, אִז מָה אֶתָּה רוֹצֶה, אֶתָּה יוֹדֵעַ
שֶׁהַכָּלֵב הַזֶּה זֶה גִּלְגוּל שֶׁל אָדָם שֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ דָּבָר וְעָכְשׁוֹ הוּא צָרִיף
תִּקּוֹן וְעָכְשׁוֹ הוּא בָּא, וְאֲנִי רְאִיתִי אֶת הַכָּלֵב הַזֶּה אֲנִי אוֹמֵר לָכֵם בְּאֲמֶת
פַּחַדְתִּי כָּלֵב שְׁחוּר מִמֶּשׁ, יֵשׁ לִי עוֹד הֵמוֹן סְפוּרִים אֲבָל לֹא עָכְשׁוֹ
הַזֶּמֶן, אִם הַתּוֹרָה אוֹמֵרֵת לֹא תִּגְנְבוּ וְלֹא תִּכְחָשׁוּ וְלֹא תִּשְׁקְרוּ כִּי בִּסּוֹף
יִשְׁלְמוּ עַל זֶה כָּפַל כְּפָלִים אֲבָל זֶה עָכְשׁוֹ כִּיף הוֹצֵאתִי מֵאֵד הַרְבֵּה
כֶּסֶף, זֶה חֲלוּל הַשֵּׁם, אֶתֶּן יוֹדְעוֹת אֲסוּר לְהִגִּיד אֲנִי נִשְׁבַּע לָךְ, בְּעוֹן
שְׁבוּעוֹת הַיְלָדִים מֵתִים, אֲסוּר אֵף פֶּעַם לְהִגִּיד אֶת הַמְּלָה הַזֹּאת מֵהַפָּה,

כי חכמינו הקדושים אומרים אם אחד לא מפחד לגנב הוא יפחד מלהשבע, אני נשבע אם תביא לי ספר תורה אני נשבע, בשביל זה בעצמו שאתה אומר אני נשבע אני כבר יודע שאתה שקרן, יהודי אסור להגיד אני נשבע, מה זאת אומרת אני נשבע, אם אדם נשבע ותמיד אומר אני נשבע לך הילדים שלך ימותו, זה מאד מאד חמור אל תקחו את זה בקלות, על כל דבר אני נשבע לך שלא עשיתי, אני נשבע זה שבועה, ואתה כבר שקרן מפני שאתה אומר שאתה נשבע, אני אומר לך שזה כך וכך אתה לא רוצה להאמין לי זהו, אחר כך אומרים חכמינו הקדושים לא תלין פעלת שכיר זה אף אחד מאתנו לא מחזיק מדה רעה באים בני אדם ושוכרים נגר או צבועי צריכים לשלם לו אם לא אתה גנב, עכשו אם עשו אתו תנאי תשלומים זה דבר אחד לכתחלה צריכים להגיד לו תראה אין לי כסף נעשה תשלומים הוא יסכים למה כי הוא צריך פרנסה, אבל אם אדם לא עושה אתו בהתחלה את העסקה תעשה תשלומים אלא תצבע לי את הדירה, אבל אני צריך את הכסף, כן יש לי כסף אחר כך אומר אין לי כסף, אומרים חכמינו הקדושים עברת על לאו לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקה, אומרים האר"י הקדוש פעם לפני מנחה היה מאים רץ פה ושמה לעשות הלואות ולא ידע איפה להלוות האר"י הקדוש שהיה כל כך גדול, והתלמיד שלו רבי חיים ויטאל תמיד היה סקרן מה הרבי עושה ולמה, ונעשה מאחר עוד מעט אסור להתפלל מנחה והוא עדין רץ ומתרוצץ לעשות הלואות מפה ומשמה, כי לקח פועל והוא רצה את הכסף באותו יום ולא היה כסף לשלם, רואים אף שצריכים להחמיר, אנחנו יהודים יש לנו תורה אנחנו לא גויים, גוי זה הפקר עושה מה שהוא רוצה, תיאלנדי אוכל מה שרק זוחל, רק לשמע את זה כבר מתחילים להקיא, מכל שכן כשתראו מה שהם אוכלים השם ישמר, אז רואים מה זה, אחר כך התורה הקדושה אומרת לא תקלל, אסור לקלל, וזה אף אחד מאתנו לא נקי מקללים כל רגע ובפרט כשמקללים בבית השם ישמר כשהבעל מקלל את האשה והאשה מקללת את הבעל השם ישמר מביאים קללה בתוך

הַבַּיִת, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת קָלָה) הַרְגִּיל בְּקָלָה הוּא מְעוֹלָם הַתְּהוּ, צְרִיכִים כָּל כֶּךָ לְשָׁמֵר לֹא לְקַלֵּל הַשֵּׁם יִשְׁמֹר מְקַלְלִים אֶת הַיְלָדִים, אַחֵר כֶּךָ כְּתוּב לִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל אִם אָתָּה רוֹאֵה מִשְׁהוּ שְׂאָחָד גָּבַר אוֹ מִשְׁהוּ אַחֵר תִּזְהֵר אוֹתוֹ שְׂפְלוֹנִי אֶלְמוּנִי הוּא גָּבַר וְצְרִיכִים לְשָׁמֵר מִמֶּנּוּ, וְכֵּהָ אַחָד אַחֵר הַשְּׁנִי, כָּל פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ מְדַבֵּר מִמְצוּוֹת, לֹא תִלְךְ רַכִּיל בְּעַמִּיךָ, לֹא לִלְכֹת בְּרַכִּילוֹת לְרַכֵּל כְּלָנוּ נְגוּעִים בְּזֶה, יִכּוֹל לְהִיּוֹת שֶׁהִיָּה מִשְׁהוּ בֵּין זוּג, לְמָה תִּסְלַחוּ לִי עַל הַבְּטוּי אֲנִי לֹא רוֹצֵה אֶפְלוּ לְהוֹצִיא אֶת זֶה מִהַפָּה לְמָה פְּלוּנִית אוֹ אֶלְמוּנִית צְרִיכָה לְקַפֵּץ וּלְדַבֵּר וּלְרַכֵּל לְכָלֶם, אוֹמְרִים עַל זֹאת שֶׁהִיָּה לָהּ עֶסֶק עִם גָּבַר, לְמָה תְּגִידִי דְבַר כְּזֶה, אֶת רְאִית בְּעֵינַיִךְ אֶת הָאֱמֶת תְּגִידִי, לֹא הַחֲבֵרָה אֶמְרָה לִי, קֹדֶם כָּל מִי הַחֲבֵרָה, הוֹלְכֹת לַחֲבֵרָה תְּגִידִי אֶת אִמְרַת שְׂזֹאת הִיָּה לָהּ פֶּעַם גָּבַר אוֹ הוֹלְכֹת עִם גָּבַר, לֹא לֹא אֲנִי לֹא אִמְרַתִּי, אֲבָל הֵיא אוֹמְרַת שְׂאֵת אִמְרַתִּי, לֹא בְּדִיוֹק כֶּךָ אִמְרַתִּי דְבַרְנוּ, אִז פֹּה רוֹאִים שְׂשֻׁנִיָּהֶם שְׂקָרְנִים, מִי אָמַר הִנֵּה זֹאת הַשְּׂכַנָּה רְאֵתָה אוֹתָהּ, הוֹלְכִים לְשַׁכְּנָה תְּגִידִי רְאִית אוֹתָהּ פֶּעַם, הִיא אוֹמְרַת אֲנִי בְּכָלֵל לֹא מְכִירָה אוֹתָהּ וְכֵּהָ בּוֹנִים שְׂקָר עַל שְׂקָר כְּדֵי לְבַזּוֹת בַּת יִשְׂרָאֵל שְׂזֶה בְּכָלֵל לֹא נִכּוֹן לְהוֹצִיא שֵׁם רַע עַל בַּת שֶׁהִיָּה לָהּ וַיֵּשׁ לָהּ הִיא עֲדִין נְשׂוּאָה וּמְרַכָּלִים עָלֶיהָ שֵׁיֵשׁ לָהּ גָּבַר מִהַצַּד, לְמָה תְּגִידִי דְבַר כְּזֶה, כָּל כֶּךָ צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל הַדְּבוּר, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהִזְכִּיר שְׂמוֹת וְלֹא רוֹצֵה לְבַזּוֹת אֶת נְשׂוּמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲבָל יֵשׁ פֹּה אִשָּׁה שְׂסַתֶּם מְעַלִּילִים עָלֶיהָ עַלִּילַת רִשְׁעַ עַלִּילַת דָּם וּבְנָשִׁים כְּבָר כָּלֶם מְאִמִּינוֹת, פְּלֹא אִיךְ תִּשְׁפְּכִי דָם עַל שְׂקָר שְׂזֹאת אִמְרָה וְהוֹלְכִים אֵל זֹאת, אִמְרַתִּי, לֹא, הִיא אִמְרָה, הוֹלְכִים אֵל זֹאת הֵיא אִמְרָה, הוֹלְכִים אֵל הֵיא, לֹא אֲנִי שְׂמַעְתִּי אֶת זֶה מִהַשְּׁלִישִׁי, וְהוֹלְכִים אֵל הַשְּׁלִישִׁי, אֲנִי אֶפְלוּ לֹא מְכִירָה אוֹתָהּ, אִתֵּן רוֹאוֹת אִיךְ שֶׁהוֹלָה, לְמָה לְרַכֵּל לְמָה לְדַבֵּר אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהִזְכִּיר שְׂמוֹת אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְבַזּוֹת עַל מִי שְׂחוּשְׁדִים אֲבָל יֵשׁ דְבַר כְּזֶה פֹּה עִכְשׂוּ בַחֲדָר הַזֶּה, גַּעַל נֶפֶשׁ, אִם יֵשׁ רִיב בֵּין בַּעַל וְהָאִשָּׁה לְמָה אִתָּה הַשְּׁלִישִׁי מְכַנִּים אֶת הָאֵף שְׁלָךְ, זֶה הַרְבֵּה פְּעָמִים, וּבַמְקָרָה הַזֶּה מִי הַכְּנִיס אֶת הָאֵף אִשָּׁה שֶׁהִיא פְּרוּדָה מִבְּעֻלָּה, אִשָּׁה שֶׁהַבַּעַל שְׁלָהּ מֵאִים עָלֶיהָ כָּל

פֶּעַם עִם סָכִין לְרַצַּח, יֵשׁ הַיּוֹם כָּל מִינֵי חוֹלְרִיּוֹת, אִם בְּעַל יְכוּל לְהַגְבִּיהַ יָד עַל אִשָּׁה אִם בְּעַל יְכוּל לְהַגְבִּיהַ סָכִין עַל אִשָּׁה, הוּא צָרִיף לְהִיּוֹת תַּחַת סוּרְגִים, זֶה מָה שְׁאַנִּי אוֹמֵר, הוּא לֹא רָאוּי לְהִיּוֹת אִתָּה, אֲנִי עוֹסֵק בְּשָׁלוֹם בֵּית אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנִים וְאַתָּם יוֹדְעִים לוֹקָחִים לִי אֶת כָּל הַזְּמַן, יוֹם וְלַיְלָה לַיְלָה וַיּוֹם, עַד כְּדֵי כֶּף מִי שְׁמִסְתּוֹבֵב סְבִיבֵי אוֹמְרִים מוֹהֲרָא"ש אֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים אִיף מְתִי יֵשׁ לָכֶם זְמַן לְלַמֵּד, יֵשׁ לָכֶם כָּל כֶּף הַרְבֵּה סְפָרִים אֲנַחְנוּ לֹא רוֹאִים אוֹתָךְ לְלַמֵּד, אָבָל סוּף כָּל סוּף נִדְפָסִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה סְפָרִים מְתִי יֵשׁ לָכֶם זְמַן לְכַתֵּב, אֲזִי אֲנִי יֹגִיד לָכֶם אֶת הַסּוּד, הַסּוּד הוּא בּוֹכּוֹת זֶה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לִי שְׁאַנִּי נִלְחַם שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַחְזִיר לִי שֶׁהַזְּמַן נִמְתַּח שְׁיֵשׁ לִי זְמַן עַל הַכֹּל, אֲצִלִּי עוֹד לֹא קָרָה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֶּן שְׁיִהְיֶה גֵט וְאֲנִי נֹגֵד גְרוּשִׁין אָבָל אֲלִימוֹת בְּבֵית זֶה הַדְּבָר הֵכִי חֲמוּה, אָבָל יֵשׁ בְּאֲלִימוֹת תְּדַעוּ לָכֶם שְׁתֵּי צְדָדִים לְמַטְבַּע, אִשָּׁה יְכוּלָה לְעַצְבֵּן אֶת בְּעָלָהּ מְאֹד מְאֹד, הַבְּעַל יְכוּל לְעַצְבֵּן אֶת הָאִשָּׁה, בְּכָל רֵיב צָרִיף לְהִיּוֹת שְׁתֵּים רַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר שְׁשָׁלוֹם צָרִיף לְהִיּוֹת בֵּין שְׁנֵי הַפְּכִים אִשׁ וַיּוֹמֵם, וְלָכֵן הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה אוֹמְרַת לֹא תִלַּךְ רֶכֶל בְּעַמִּיף אֲסוּר לְרַכֵּל, נֹגִיד אִם זֶה כֵּן אֲמַת מָה זֶה אֲכַפַּת לָךְ מָה זֶה הַעֲנִין שְׁלָךְ לְמָה אִתָּ צָרִיכָה כָּל כֶּף לְדַבֵּר לְרַכֵּל עַל הַשְּׁנִיָּה, לְמָה אֵין לָךְ כְּבָר מָה לְעִשׂוֹת, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁיֵשׁ לָכֵן צְרוּת בְּבֵית אָבָל לְמָה צָרִיכִים לְרַכֵּל עַל הַשְּׁנִיָּה, אַחַר כֶּף כְּתוּב לֹא תִשְׁנֵא אֶת אַחִיף בְּלִבְכָךְ, אִתָּן יוֹדְעוֹת מָה זֶה לְשִׁנֵּא יְהוּדֵי אַחַר, זֶה הָעוֹן הֵכִי חֲמוּר אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ עֵדִים מָה שְׁאַנַּחְנוּ סוֹבְלִים פֶּה שְׁנֵאֵת חֲנָם עַל לֹא דְבָר, רַק בְּשִׁבִיל חֲטָא אַחַד יֵשׁ לָנוּ, אֲמָרוּ שְׁאַנַּחְנוּ חֲרָדִים וְהֵם חֲרָדִים מֵאַתָּנוּ, הִנֵּה בְרוּךְ הַשֵּׁם אֲנַחְנוּ פֶּה עֵשְׂרִים וּשְׁתֵּים שָׁנָה לֹא סָגְרָנוּ כְּבִישִׁים, לֹא זָרְקָנוּ אֲבָנִים, אֲדַרְבָּה עֲזָרָנוּ וְעוֹזָרִים, לֹא אֲזִי מָה אִתָּה רוֹצֶה, לְמָה הִבֵּאתָ פֶּה סְפָרָדִים, שְׁנֵאָה תְּהוּמִית גִּזְעָנוֹת מָה שְׁיֵשׁ פֶּה אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁאֵין כְּכָל הָאָרֶץ, בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית אֵין דְּבָר כְּזֶה, שְׁמָה אֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים מָה זֶה, כִּי הַגּוֹיִים שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ מִפְּנֵי שְׁאַנַּחְנוּ יְהוּדִים, הֵם לֹא מִבְּחִינִים אֲשַׁכְּנִי סְפָרָדִי, אָבָל פֶּה הַגִּזְעָנוֹת, שְׁמוֹ שָׁמַיִם לֹא מִכְּנִיסִים בְּנוֹת סְפָרָדִיּוֹת בְּמוֹסְדוֹת

שֶׁל אֲשַׁכְנְזִים, פֶּה יֵשׁ סְמִינָר בִּירוּשָׁלַיִם בֵּית יַעֲקֹב יֵשׁ שָׁמָּה בְּתִיכוֹן
 אֲלֵפִים בְּנוֹת וְאָף בֵּת סְפָרְדִּיָּה אֵין שָׁמָּה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן, וּמָה
 שְׁבָאֲשָׁדוּד קוֹרָה וְכֵן בְּכַנֵּי בְּרַק, הַגְזַעְנוֹת חוֹגְגַת, בְּסֵדֶר, פֶּה בְּרוּךְ
 הַשֵּׁם אֵין דְּבַר כְּזֶה, עַכְשָׁו מִתְגַּלֶּה לָנוּ שְׁלֹא נִכוּן תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם הֵם
 אֲנָשִׁים יְקָרִים מְאֹד, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם, רָאִינוּ כְּשֶׁהִבְאֵתָן אֶת
 הַתּוֹשְׁבִים בְּחֹדֶר שְׁלֵי אֵיזָה אֲנָשִׁים טוֹבִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה
 אֵתִי חֶסֶד שֶׁפִּתְחָתִי בֵּית הַתְּבַשִּׁיל שְׁבִזָה תְּלוּי הַחַיִּים שְׁלֵי, אֲנִי אֲגִיד
 לָכֶם אֶת הָאֱמֶת, וְלָמָּה, כִּי אֵין עוֹד זְכוּת לְאָדָם כְּמוֹ זְכוּת לְעֹזֵר לְאֲנָשִׁים
 לְאָכֵל, זֶה הַמְצוּה הַכִּי גְדוּלָה, הַקְּמָתִי בֵּית הַתְּבַשִּׁיל, הַתְּחִיל קֶטֶן
 וּבְרוּךְ הַשֵּׁם גְּדוּל וְגוּדֵל, וְעַדִּין אֲנַחְנוּ בְּהַתְּחַלָּה וְלוֹמְדִים וְלוֹמְדִים,
 הִנֵּה אֶתְמוֹל הֵלֶךְ לָנוּ חֲמָשִׁים קִילוֹ אֲרוֹ, אֱמֶת נִתְּתִי לִילְדִים לְחֶלֶק אֲזִ
 נִתְּנוּ לְיָמִין וְשִׁמְאֵל הַיּוֹם בְּרוּךְ הַשֵּׁם כְּבָר קְבַעְתִּי אֶחָד קְבוּעַ, וְהַיּוֹם
 הוּא הֶרְאָה לִי שְׁעוֹד נִשְׂאָר וְכֹלָם שְׁבָעוּ, מִגִּיעַ תּוֹדָה ל... וְאֲנִי מְאֹד
 מִבְּקֵשׁ אֶת בְּלָכֵן, אֲנַחְנוּ לֹא מְרוּיָחִים מְזֶה כְּסָף וְלֹא עוֹשִׂים מְזֶה כְּסָף
 זֶה עוֹלָה לִי כְּסָף, אֲנִי לֹא מִסְתַּכֵּל עַל זֶה, וְזֶה הַכִּיף הַכִּי גְדוּל שְׁלֵי
 שְׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁבָאִים אֲמָהוֹת וְהַבְּנוֹת וְאוֹמְרוֹת בְּרָכוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וּמִדּוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאוֹכְלוֹת, וְסוּף כָּל סוּף אֲשֶׁה אַחַת
 שְׁכָל חֹדֶשׁ יוֹם אֶחָד בְּחֹדֶשׁ תִּתְנַדְּבוּ, בְּלִי עֵין הֶרַע אֲנַחְנוּ לְמַעַלָּה
 מִשְׁלֵשׁ מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, כָּל חֹדֶשׁ שְׁתִּים אוֹ שְׁלֹשׁ נָשִׁים לְעֹזֵר לָהּ, זֶה
 הַמְצוּה הַכִּי גְדוּלָה וְזֶה יֵלֶךְ לְפָנֵינוּ, וְהֵלֶךְ צִדְקָה לְפָנֵיהֶ הַצִּדְקָה יֵלֶךְ
 לְפָנֵינוּ, רַק לְעֹזֵר לָהּ זֶה הַחֶסֶד הַכִּי גְדוּל, תִּהְיוּ בְּקֶשֶׁר אִתָּהּ, עַכְשָׁו
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים לְכַבוֹד הַיּוֹם הַלְּדוֹת קְבַלְתִּי עַל
 עֲצָמֵי בְּרוּךְ הַשֵּׁם הִבְאֵתִי פֶה אִמְבּוֹלֵנֶס וְיֵשׁ לָנוּ פֶה כְּבָר לְמַעַלָּה
 מְעֹשָׂרִים מִתְנַדְּבִים שֶׁהֲצִילוּ פֶה אֶת הַחַיִּים שֶׁל אֲנָשִׁים פְּשוֹט אֲנִי
 רוֹצֶה שִׁיְהִיָּה שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ צְדִיקִים וְיִהְיֶה לָנוּ שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ מִתְנַדְּבִים
 אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם כְּלֵם רוֹאִים אֶת זֶה, אֲבָל יֵשׁ פֶּה מִסִּית וּמְדִיחַ שִׁישׁ
 לָנוּ אֵיזָה כְּוֹנָה כְּזֶה, אֲבָרְכִים עוֹזְבִים אֶת הָאִשָּׁה וְאֶת הַיְלָדִים בְּאֲמֻצָּע
 הָאֲכָל בְּלִיל שֶׁבֵּת בְּאֲמֻצָּע הַתְּפִלָּה, הִיָּה לִי דְרָשָׁה פֶּה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן
 בְּאֲמֻצָּע הַדְּרָשָׁה קָבְלוּ עַל הַבִּיפֵר רְצוּ וְעָפּוּ בַּחוּץ זֶה נִקְרָא מְסִירוֹת

נפש וזה היה החסד הראשון ברוך השם, הרבה חסד עושים אבל אני לא מדבר פה מאיזה שבת איזה הלכה, והדבר השני בית התבשיל, עכשו אני רוצה לעשות דבר חדש אבל אני רוצה שתעזרו לי יש המון קשישים וקשישות שאף אחד לא מסתפל עליהן זה הצער הכי גדול, הילדים גרים במרכז או בדרום והם יושבים פה ארבע קירות ואף אחד לא נכנס לשאל מה שלומך מה את צריכה אולי אני יעשה לך קניות, הנה יש לנו בית התבשיל נכנסים אולי אתם צריכים אכל חם, רציתי מאד מאד, אני ממנה על זה את גברת ... היא תעשה את הרכוז למה לא לעזר, הרי כמה יש לנו בזה העולם זמן קצר מאד, הנה בעלה היום הלך ואנשים נשקו אותו מרב שמחה, אנחנו גרים כבר כל כך הרבה שנים יש פה יהודי בשם ... הוא פה ותיק ותיק מהראשונים, הוא אומר הילדים גרים במרכז בדרום הביאו אותו אלי, חשבו שיש לנו קרנים ומתחיל לשפך את הלב שלו, קבל התקפת לב ונפל על הרצפה וממש בנסי נסים עוד יכל לחיג ל 101 ובתוך שניות האמבולנס שלכם בא ושם עלי חמצן והוריד אותו לבית חולים, הם הצילו אותי, מה יש לנו אתו, הוא יהודי, הוא אומר אני פה יליד המקום הוא בן תשעים ויש לי חברים פה שכב בבית חולים בפוריה שלש חדשים אף אחד לא בא לבקר אותי, אני לא רוצה לבחר באף אחד זה לא מענין אותי, הוא יושב בודד, הקמתי ואני רוצה עכשו יותר ויותר בואו נכנס לקשישים וקשישות, הנשים לקשישות והגברים לקשישים, פשוט מצוה לדבר כמה עשר חמש עשרה דקות, אתן יודעות איזה מצוה זה, פשוט אנחנו לא צריכים כסף מאף אחד, בואו נעשה חסד אחד עם השני בואו נעזר אחד להשני, ממש הוא אומר החיית אותי, אני יושב פה גלמוד, אשתו נפטרה לפני ארבע שנים, אני נותן לכם דגמא איך יכולים לעשות חסד, אז התורה הקדושה מעידה ומבקשת מאתנו לא תשנא את אחיך בלבבך, אסור לשנא יהודי אחר, יש פה אחד שמסית ומדיח העקר לעשות מריבות ופרודים, ולכן אני מאד מבקש אתכן בואו ונקים את המצוה שגם כן כתוב בפרשת השבוע ואהבת לרעך כמוך לאהב את כל אחד ואחד,

וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ שְׁלֵא יִמָּצֵא בִּינִינוּ אִשָּׁה אַחַת שְׁמֹרְכֶלֶת עַל הַשְּׁנִיָּה, אֲנִי יוֹדֵעַת שֶׁהִיא הִלְכָה עִם גְּבֵר, תַּגִּידִי אֶת רְאִיתִי, יֵשׁ נְשִׁים שֵׁישׁ לְהֵן חֲצָפָה אוֹמְרוֹת כֵּן רְאִיתִי, תִּדְחֲקִי אוֹתָהּ עַל הַפְּנֵה תַּגִּידִי אִיפֹה רְאִיתִי, לֹא בְּדִיוֹק רְאִיתִי אָבָל רְאִיתִי לְלֶכֶת, מָה זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת, אִיפֹה וְאִהְבָּתָ לְרַעַף כְּמוֹךְ אֵין לָךְ כְּבֵר מָה לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר רַק זֶה אֵין לָךְ מָה לְדַבֵּר רַק זֶה, לְכִי תַעֲשִׂי חֶסֶד יֵשׁ כָּל כֵּךְ הִרְבָּה גְּלֻמוֹדוֹת קְשִׁישִׁים וּקְשִׁישׁוֹת בּוֹאוּ תַעֲשׂוּ חֶסֶד בּוֹאוּ תַעֲבֹדוּ בַמִּטְבָּח פֹּה לְתַת אֲכָל, לְמִי נוֹתְנִים אֶת הָאֲכָל לְבַעֲלִיכֵן לְיִלְדִים שְׁלִיכֵן וְגַם אֶתֵּן נְהַנּוֹת מִזֶּה, לְמָה שְׁלֵא תַעֲזֹרוּ, לְמָה שְׁלֵא נִהְיֶה כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַד וְנַעֲזֹר אַחַד לְהַשְׁנִי, אֵיזָה יִפִּי שְׁאַחַד עוֹזֵר לְהַשְׁנִי, וְכֵךְ צְרִיךְ לְהִיּוֹת.

יְסוּד הַיְסוּדוֹת בִּיְהוּדוֹת זֶה נְקִיּוֹת אֲנִי לֹא צְרִיךְ עַכְשָׁו לְלַמֵּד אֶתְכֶם א' ב' אוֹ לְהִיּוֹת הַמּוֹרָה שֶׁל כְּתָה א' אוֹ לְהִיּוֹת הַגְּנֻנָת, אָבָל לְצַעֲרֵי הָרֵב אֲנִי צְרִיךְ לְהִיּוֹת גְּנֻנָת, אֵיךְ אָדָם אוֹ אִשָּׁה יוֹם אַחַד בְּלִי לְקַחַת מִקְלַחַת, אֵיךְ יְכוּל לְהִיּוֹת דְּבָר כְּזֶה, לֹא יְכוּלִים לַעֲמֹד עַל יָדֶךָ יֵשׁ רִיחַ רַע כְּזֶה הַשֵּׁם יִשְׁמַר, זֶה בְּגוֹף שֶׁל אָדָם, אָדָם יוֹדֵעַ הוּא קָם וְלוֹקַח מִקְלַחַת, אֵין לִי זְמַן, מָה זֶה אֵין לִי זְמַן, עַד שְׁמַגִּיעִים שְׁצַרִּיכִים לְסַתֵּם אֶת הָאֵף וְלִלְכַת מִמֶּנּוּ, אֲנִי צְרִיךְ לְהִיּוֹת הַגְּנֻנָת לְצַעֲרֵי הָרֵב, וְאִם כְּבֵר לוֹקַחִים מִקְלַחַת לְמָה שְׁלֵא לְתַת לְתִינוּק וְלְתִינוּקָת מִקְלַחַת אוֹ אִמְבֻטִיָּה, רוֹצִים לְתַת נְשִׁיקָה לְיִלְד אֵיזָה רִיחַ רַע יוֹצֵא, אִיפֹה לְמַדְתֵּן דְּבָר כְּזֶה אֲנִי שׁוֹאֵל אֶתְכֶן, מָה זֶה, אֵין לִי כַחַ, זֶה לֹא תְרוּץ אֵין לִי כַחַ, שְׂיִהְיֶה נְקִיּוֹת כִּי קָדָם בָּא הַגּוֹף, אַחַר כֵּךְ הַבֵּית, לְמָה הַבֵּית צְרִיךְ לְהִיּוֹת הַפּוֹךְ, לְבַעֲלִים אֲנִי תָמִיד אוֹמֵר הִרְבָּה מוֹסֵר, אָבָל יֵשׁ נְשִׁים שְׁלֵא אֲכַפֵּת לָהֶם, אֲנִי חוֹזֵר עַל זֶה שְׁפַעַם הִלְכָתִי לְבַקֵּר מִיִּשְׁהוּ פֹה עָרַב שְׁבַת, בְּעָרַב שְׁבַת אַחַר הַצְּהָרִים הַבֵּית הִיָּה זְוֹעָה וְהִיא עַכְשָׁו אוֹפָה חֲלָה, כָּל הַשְּׁלִחָן לֹא רוֹאִים שׁוּם מִפֶּה וְלֹא רוֹאִים נְרוֹת עַל הַשְּׁלִחָן הַכֵּל מְלֵא קִמַח, וְהִיא לִשָּׁה בְּצַק, אֲנִי מִסְתַּכֵּל אִם אוֹפִים אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה הִרְצָפָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת מְלֵא, אֲנִי לֹא אִשָּׁה אָבָל רְאִיתִי אֶת אִשְׁתִּי כְּשִׂאוּפָה שְׂאֵין שׁוּם דְּבָר עַל הִרְצָפָה, אוֹפִים וְאַחַר כֵּךְ מְנַקִּים וְגַמְרָנוּ, בֵּית יְהוּדִי אִמְרָתִי לָכֵן וְאֲנִי חוֹזֵר וְאוֹמֵר לָכֵן בֵּית יְהוּדִי צְרִיךְ

להיות בערב שבת בבקר הדבר הראשון צריך להיות נקי, הנה תראו בבית שלי ברוך השם כבר עכשו הפמוטים והמפה הכל מוכן, בואו אני יפתח לכן את הדלת ותסתכלו ועדין אשתי לא שמה, אבל ברוך השם אצלנו בבית ככה חנכו אותנו, ערב שבת בבקר כבר צריך להיות הבית, אמת יש ילדים שיהיו בריאים נותנים להם את האכל הכל בחוץ, בית צריך להיות נקי בערב שבת ושיהיה הפמוטים מוכנים עם גרות, ואם כבר מדברים מגרות אצלנו המנהג להתחיל עם שתי גרות של שמן זית שזה זכור ושמור, וארבע גרות זה שם הוי"ה ככה מתחילים, הקדוש ברוך הוא עוזר שבא בן או בת מדליקים עוד גר ועוד בן או עוד בת עוד גר לא יותר ולא צריכים פחות גם כן, אחרים מדליקים שלשים חמשים, לכבוד שבת לא מדליקים לכבוד צדיקים רק לכבוד הקדוש ברוך הוא שבקש, איזה זכות בית פשיש שמה מפה לבנה מוכנים כבר הכל הפמוטים והגרות ומרגישים כבר בבית את השבת ומכל שפן כשמכין את השבת, האבא הולך עם הבנים לבית הכנסת, לא שהילדים רצים, האמא הולכת עם הבנות לצערנו הרב אין לנו עזרת נשים פה, אבל אני מבקש את התפלות שלכן שנזכה לבנות פה למעלה בית הכנסת מה שעושים לי את המות כבר שתיים עשרה שנה לא נותנים לבנות בית הכנסת בשעה שבכל ארץ ישראל נותנים לבנות, אבל יש לנו פה מסית ומדיח ימח שמו וזכרו, ואף על פי כן נתגבר על זה סוף כל סוף, הקדוש ברוך הוא ירחם עלינו והוא מנסה אותנו, אז אני רוצה שיהיה בית הכנסת, והנשים שיראו ושיתפללו למה שלא יהיו, אז כל זה בכלל ואהבת לרעה כמוך לאהב אחד את השני, הקדוש ברוך הוא עוזר לי הקמתי קהלה כל כך יפה, אני מכרח להגיד לכן זה חממה של אמונה, ואני גאה עם הקהלה יש פה כמה חנטרישים, אנחנו לא גנבים וגזלנים היום אני הוצאתי מפה משפחה, וזה התחלה, ואני יגיד לכם אני מוציא עוד כמה משפחות, כי אני לא יתן יותר לא בקהלה שלנו שלא יהיה רכילות ושלא יהיה גנבות לא בשביל זה אני מוסר את נפשי אני אבדתי את החיים שלי פה אני אבדתי את הבריאות שלי פה, ברוך השם זה

לַתְּפֹאֲרֹת לַתְּפֹאֲרֹת מִהַ שְׂיֵשׁ בְּרוּךְ הַשֵּׁם בְּכֻלָּיוֹת, כָּרֵם אַתָּן יוֹדְעוֹת
 זֶה מֵאֵד יִפֶּה, צוֹמַח עֲנָבִים וּמֵהָעֲנָבִים עוֹשִׂים יַיִן בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִי לֹא
 יִתֵּן בְּשִׁבִיל שְׂתִים אוֹ שֶׁלֶשׁ מִשְׁפָּחוֹת שְׂיִהָרְסוּ לָנוּ אֶת כָּל הַקְּהֵלָה,
 כִּמְהָ שְׂאֲנִי לֹא מִכְּנִיס בְּכֵן יִרְאֵת שְׁמַיִם שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִפְחַד מֵהַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא חֲזַרְנוּ בְּתִשׁוּבָה רַק בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא בְּשִׁבִיל
 דְּבָרִים אַחֲרִים, רַק כְּדִי לָקִים אֶת הַמִּצְוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִם
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בִקֵּשׁ אוֹתָנוּ כְּבֵד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ, אֲזִי אֲנִי מִבְּקֵשׁ
 כָּל אַחַת מִכֵּן לְמֵה שְׁלֹא תִגְבִּיֵה טִלְפוֹן כָּל יוֹם פְּעַם בְּיוֹם לְשֶׁאֵל אִמָּא
 אִיךָ אֶת מְרִגִּישָׁה אָבָא אִיךָ אֶתָּה מְרִגִּישׁ, אִם יֵשׁ בֵּינֵיהֶם רִיב עוֹשִׂים
 כָּל מֵינֵי פְעֻלוֹת שְׂיִהִיָּה שְׁלוֹם, זֶה אֲנִי מְדַבֵּר אָבָא וְאִמָּא, וּמִכָּל שְׂכֵן
 כְּשֶׁמְקִימִים בֵּית צְרִיכִים לְרִאוֹת שְׂיִהִיָּה שְׁלוֹם, עֲכָשׁוּ יֵשׁ מִקְרִים אֲנִי
 לֹא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְעֻרָב בְּזֶה, כִּי אֲנִי בְּאֵתִי לְזֶה הַעוֹלָם לְבָנוֹת בְּתִים
 וְלֹא לְשִׁבְר בְּתִים, בָּא בְּגִירוּשִׁין אֲנִי יוֹצֵא מֵהַסְּפוּר, אֵל תִּכְנִיסוּ אוֹתִי,
 יֵשׁ בְּעֵלִים מֵאֵד קִשִּׁים לְהַפְךָ יֵשׁ נָשִׁים שֶׁהֵן גַּם כֵּן קִשׁוֹת, לְרִיב צְרִיכִים
 שְׂתִים עִם הַקִּיר לֹא יוֹכִלִים לְרִיב, תִּנְסוּ לְלַכֵּת אֶל הַקִּיר וְכָל הַקְּלָלוֹת
 וְכָל הַנְּבוּל פֶּה תִגִּידוּ לְקִיר, אָבָל לְצַעֲרֵנוּ הָרַב מֵאִיפֵה זֶה בָּא שְׂצָרִיכִים
 לְהַתְּגַרֵּשׁ, אִם הוֹלְכִים נֶגֶד הַתּוֹרָה אִם רַחֲמָנָא לִי צִלְזֵן רוֹאִים אֶת
 הַשְּׂעֵרוֹת תִּדְעוּ לְכֵן שְׁמָה יִהְיֶה גִט הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה מֵאֵד הַזֶּהִירְנוּ
 אֲשֶׁה נְשׂוּאָה אֶסוּר לָהּ לְלַכֵּת בְּרֵאשׁ מְגֵלָה, הַזֶּהִר מְקַלֵּל בֵּית אִיפֵה
 שְׂהָאֲשֶׁה מִסְתּוֹבְכַת בְּלִי כֶסוּי רֵאשׁ אֲנִי אוֹמֵר לְכֵן פְּתוּחַ אִין לִי בְּזֶה
 שׁוֹם כְּוֹנָה אֲנִי רַק רוֹצֵה אֶת הַטּוֹבָה שְׁלִכְן, הַזֶּהִר אוֹמֵר שְׂבִבִית
 שְׂהָאֲשֶׁה הוֹלְכַת בְּלִי כֶסוּי רֵאשׁ שְׁמָה יֵשׁ קְלָלָה, וְשְׁמָה לֹא יֵצֵא יְלָדִים
 מִצְּלָחִים שְׁמָה יִהְיֶה עֲנִיּוֹת, דְּבִרְתִי מְזֵה וְדְבִרְתִי מְזֵה וְדְבִרְתִי מְזֵה יֵשׁ
 שְׂשִׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְיֵשׁ שְׂצוֹחֲקוֹת, וְעוֹד פְּעַם לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים צְמוּדִים,
 מֵה אֶת רוֹצֵה לְהִרְאוֹת אֶת הַגּוֹף שְׁלִיךְ שְׂיִכּוֹלִים לְסַפֵּר בְּדִיוֹק כִּמְהָ
 עֲצָמוֹת יֵשׁ לָךְ מֵה זֶה אֲזִי ... אִם זֶה אֶת רוֹצֵה, זֶה גַעַל
 נִפְשׁ לְלַכֵּת עִם שְׁסַע מֵה אֶת רוֹצֵה לְהִרְאוֹת אֶת הַגּוֹף שְׁלִיךְ, אִיךָ בַת
 יִשְׂרָאֵל לֹא תִשְׁמֹר עַל צְנִיעוֹת לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים צְמוּדִים בְּשִׁבִיל זֶה בָּא
 לָךְ כָּל הַצְּרוּת, וְשְׁמָה יִהְיֶה אַחַר כֵּךְ גִּט, אוֹ רוֹאִים אֶת הַשְּׂעֵרוֹת בְּבִית,

בבית אף אחד לא רואה, לא הקדוש ברוך הוא רואה, ולכן אני מאד מבקש אתכן תמיד יכולים לחזור בתשובה אבל דבר אחד לא יכולים לחזור בתשובה, אבל דבר אחד לא יכולים לחזור בתשובה על גנבה, ולמה מי שהרגיל את עצמו לגנב לו פתוח כבר הכל ועושה את הכל, מוהרנ"ת ז"ל אמר אני יכול להחזיר בתשובה את כלם אבל לא גנב, כי הוא החזיר בתשובה את מישהו וההוא היה רגיל לבוא בבית שלו, פתאום מתחיל להחסיר לו דברים, לגנב זה מחלה השם ישמר, ומכל שכן כשגונבים כסף צדקה, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכן דברנו כמעט מרב הפרשיות השבוע מה שיהודים צריכים לחיות בקדשה ובטהרה ולא לחקות את הגויים לא לעשות כתבת קעקע או כתוב מפני שיבה תקום, רואים אשה וזה אני מלמד את הבנות ואת הבנים, רואים אדם זקן או אשה זקנה סוכבת סלים תגשו תכף ומיד תתפשו את זה ותעזרו לה, זה מצוה, התורה הקדושה מלמדת אותנו דרך ארץ, ספרתי לכן ספור אני יספר לכן עוד פעם, הרי אני נוסע הרבה ובשדה תעופה אני רואה אשה עם עגלה ואוחזת ילד ועוד חבילות והיא צריכה לעלות על המדרגות, הלו הלו תעשו לי טובה תעזרו לי תעזרו לי, וכלם עוברים, והאשה מספנה אף אחד לא שם לב, איך שנגשתי עזבתי את המזודה הקטנה שלי תפסתי את העגלה ורצתי למעלה, ואמרה לא אני מבקשת סליחה לא חשבת, וגמרנו, חסד זה הדבר הכי יפה לעשות טובה להשני, ולשמר לא לרכל, אוי ואבוי אני לא רוצה להגיד שמות כי אחר כך אני יבזה אותה, היה פעם יהודי שהכרתי אותו היה מסכן והיה לו מחלה והדרך שלו היה שהוא צריך לקלל את מישהו בתוך הבית הכנסת מבזה אותו ומקלל אותו אחר כך הוא בא אלי והוא מתרץ את עצמו למה עשה את זה, אמרתי לו אתה יודע מה עשית עכשו, בזית מישהו בבית הכנסת, קללת וזלזלת, אז מה התקון שלי, לך תבקש סליחה, אתם יודעים מה שהוא עשה עלי על הספסל והספסל על השלחן ואמר רבותי אני אמרתי על מר כהן שהוא גנב וגזלן וכל מה שקלל אותו ואמר אני מבקש סליחה, עכשו מה עשית, מקדם רק שמעו חמשים אנשים ועכשו כבר שמעו

מאתים אַנְשִׁים, מֵה עֵשִׂית, אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׁנֹזְכָה שְׁיִהְיֶה בֵּינֵינוּ אֶהְבֶּה וְכָבוֹד לְבָרִיּוֹת לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַבֵּד אֶת הַנְּשִׁים, וְאִם דְּבַרְנוּ כְּבָר מִנְּקִיּוֹת שְׁאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְנִקּוֹת אֶת הַגּוֹף שְׁלָנוּ וְכֵן צְרִיכִים לְרֵאוֹת שֶׁהַבֵּית יִהְיֶה נְקִי, אֶתְּן יוֹדְעוֹת שֶׁבְּחוּץ זֶה יוֹתֵר חֲלוּל ה' חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים אִם אָדָם נוֹתֵן יְרִיקָה עַל הָרִצְפָּה וְאָדָם אַחֵר רוֹאֶה אֶתָּה עוֹבֵר רַחֲמָנָא לִי צִלָּן עַל אֶסּוּר מֵאֵד מֵאֵד חֲמוּר, הֵהוּא נִגְעַל, מֵה הוּא עֹשֶׂה יֶרֶק עַל הָרִצְפָּה, אֲנַחְנוּ חֲנֻכָּנוּ עַל נְקִיּוֹת, לְמָה שֶׁסָּבִיב הַבֵּית לֹא יִהְיֶה נְקִי זֶה כָּל כֶּף קֶשֶׁה לְנִקּוֹת אֶת הַבֵּית, אִם אֵין פַּח זָבַל יֵשׁ לָנוּ רֵאשׁ מוֹעֲצָה תִּגְדֹּדוּ לִי יֵשׁ לָנוּ אַרְבַּע חֲבָרֵי מוֹעֲצָה הַיּוֹם בְּרוּךְ הַשֵּׁם, תִּבְקָשׁוּ אוֹתָם צְרִיכִים פַּח זָבַל נִבִּיא לְכֶם פַּח זָבַל עוֹד אֶחָד וְעוֹד אֶחָד, לְמָה הֵם כָּל כֶּף מִשְׁתַּגְּעִים כִּי יֵשׁ לָנוּ הַיּוֹם אַרְבַּע הֵם לֹא חֲלָמוּ עַל זֶה, הֵם חֲשָׁבוּ שְׁאַנְחָנוּ זָזִים וְעוֹד מַעֲט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, אִז הֵם יִרְדּוּ מִטָּה וְאַנְחָנוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם עָלֵינוּ לְמַעַלָּה לְאַרְבַּע, אִז מֵה הַבְּעִיָּה פַּח זָבַל אֲנַחְנוּ נִבִּיא פַּח זָבַל, לְמָה שְׁלֹא יִהְיֶה נְקִי סָבִיב הַבֵּית לְמָה לְמָה צְרִיכִים לְהַגִּיד עָלֵינוּ שְׁאַנְחָנוּ מְלַלְכִים וְזֶה כּוֹאֵב לִי שְׁאַנִּי יוֹדַע שְׁזֶה לֹא נָכוֹן, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן עַל אֶהְבֶּה וְאַהֲבַת לְרַעַף כְּמוֹךְ לְאַהֲבֵךְ אֶת הַשְּׁנִי, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְאַהֲבֵךְ אֶת הַשְּׁנִיָּה וְלֹא לְרַכֵּל עָלֶיָּה וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁבְּזִכּוֹת הָאֶהְבֶּה שְׁיִהְיֶה בֵּינֵינוּ נֹזְכָה לְתַקֵּן אֶת מֵה שֶׁקָּרָה עִם הַתְּלַמִּידִים שֶׁל רַבִּי עַקִּיבָא, הָרִי עֲכָשׁוּ זֶה יָמִי אֲבָל וְהִיָּה לוֹ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע אֲלֶף תְּלַמִּידִים וְתִרְאוּ מִי גֵרָם אֶת זֶה שְׁיִהְיֶה לוֹ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע אֲלֶף תְּלַמִּידִים רַחֵל אֲשֶׁתּוֹ, הִיא עֲזָרָה לוֹ הִיא רִצְתָה לְרֵאוֹת אֶת בַּעֲלָהּ וְכָל הַתְּלַמִּידִים דָּחֲפוּ אוֹתָהּ לֹא נִגְשִׁים, הֵם לֹא יָדְעוּ מִי הִיא, וְלִבְסוּף הוּא אָמַר שְׁלִי וְשְׁלָכֶם שְׁלָה, הַכֹּל זֶה בְּזִכּוֹתָהּ אֲבָל הַתְּלַמִּידִים בֵּינֵיהֶם לֹא כִּבְדּוּ אִז הִרְגוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אִז אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁחַס וְחֲלִילָה בֵּינֵיכֶם שְׁיִהְיֶה מְרִיבוֹת אֲנִי רוֹצֶה שְׁיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, זֶה הִיפִי, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא פֶּה, וְאַנִּי אוֹמֵר לְכֶם עוֹד פַּעַם בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל שֶׁל הַגְּבָרִים וְשֶׁל הַנְּשִׁים שְׁמָה הַשְּׁכִינָה מְקוֹם שְׁאוּמְרִים בְּרִכּוֹת תְּמִיד שְׁמָה הַשְּׁכִינָה וְשְׁמָה זֶה מְקוֹם מִסְּגָל, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן

אם אתן רוצות שיהיה לכן ילדים טובים תראו דגמא, אבא בא לבית הכנסת, אתה בבית הכנסת תפתח את הפה שלך תפתח את הסדור ותתפלל, לא הוא צריך לדבר עם זה ועם זה, זה כבר לא יקרה, הקדוש ברוך הוא יתן לי את החיים שאזכה כבר להיות פה, אבל בשבת הזו יצאתי אחר התפלה באתי פה לראות מה זה אברכים בחוץ ובפנים קוראים בתורה ומדברים, זה לא יהיה יותר, אני מבטיח לכן, אני יוציא מפה כמה משפחות שיש להן רחמנא ליצלן טבע רע גנבים ומסיתים אחד נגד השני אני יוציא אותם מפה, הוצאת היום משפחה אני יוציא עוד כמה, אני מאד מאד מזוהר אתכן אין לי פה שום פגנה, אני רוצה קהלה עם איכות שיהיה בינינו אהבה וחסד, ועוד פעם ועוד פעם אני חוזר על זה נקיות ומדות טובות, ממילא ידברו עלינו אבל ברוך השם אין לנו מה להתבייש מאף אחד בעולם, הקהלה שלנו זה חממה של אמונה אבל תתחילו בתוך הבית, והקדוש ברוך הוא יעזר לנו כמו שהבעל שם טוב הקדוש ז"ע זכה היה לו שתי ילדים בת אדל ובן צבי הוא היה צדיק נסתר והבת אדל היה לה שלש ילדים שתי בנים ובת הבת היתה פייגא והיא היתה האמא של רבנו ז"ל, שאלו את רבנו ז"ל מה הבעל שם טוב כל כך הפליג באדל שתמיד הוא דבר מהבת שלו אדל, אז הוא אמר שהסבתא אדל תמיד הלכה עם מחשבה איך אני יכולה לעשות את הרצון של הקדוש ברוך הוא איך אני יכולה לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא, תתארו לעצמכן מה זה אשה שהולכת עם מחשבה איך אני יכולה לעשות משהו מיחד להקדוש ברוך הוא שיהיה לו נחת רוח, זה נקראת צדקת.

הקדוש ברוך הוא יעזר שגם אנחנו נתחיל לחשב מחשבות איך אנחנו יכולות לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא שהקדוש ברוך הוא יראה מאתנו נחת ואנחנו נקרב את הגאולה, ושיהיה לכלן שבת שלום.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים

בְּעֵינַי שְׁלֵא מְנַקִּים אֶת הַגֵּן וְכוּ', אֲנִי אֲגִיד לְכֵן שֵׁשׁ עֲדִים אֲנִי לֹא רִאִיתִי, וּפְעַם שְׂרָאִיתִי סִפְסָלִים שְׁבוּרִים אֶמְרֵתִי אֶת זֶה לְרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה, אֲבָל יֵשׁ עַל זֶה עֲדִים אֵל תִּכְחִישׁוּ שְׁמַחְלִיפִים חֲתוּלִים וּבִמְקוֹם לְהֵשִׁים אֶת זֶה בַּפֶּחַ, זֶה עָף, זֶה גַעַל נֶפֶשׁ, אֲבָל לְצַעֲרֵנוּ הָרַב יֵשׁ נָשִׁים שְׂאֲנֵי לֹא יוֹדַע מֵאִיפֹה הֵן בָּאוֹת מֵהַגּוֹי וְנִגְלַל כִּכָּה מִתְנַהֲגִים שְׂאִין בְּכֻלָּל חֲתוּלִים, אֲזִי יֵשׁ נָשִׁים שְׂיוֹשְׁבוֹת פֹּה בְּלִי בּוֹשָׁה מִחֲתוּלִים אֶת הַיְלָדִים וּמְעִיפִים כִּכָּה בְּצַחוּק אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְהַגִּיד לְכֵן מֵהַ יֵשׁ בְּחֲתוּל וְכִכָּה זֶה עָף, זֶה דֶּרֶךְ שֶׁל יְהוּדִים כִּכָּה אֲנַחְנוּ חֲנֻכָּנוּ? אֲנַחְנוּ חֲנֻכָּנוּ עַל נְקִיוֹת, וְכַמָּה שְׂאֲנֵי מְכַנִּים בְּכַנִּים וּבְכַנּוֹת חֲנוּךְ הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן נְקִיוֹת, אֶת צוּדְקַת אֲבָל תִּדְעֵי לָךְ שֵׁשׁ הַמוֹן הַמוֹן, לֹא שְׂאֲנֵי יִגִּיד שְׁתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם הֵם מִמֶּשׁ נְקִיִּים נְקִיִּים, הֵם גַּם כֵּן טְלִית שְׁלֵא כְּלָה תִּכְלֵת אֲבָל אֲצַלְנוּ אִין לְהֵם אֲמוּנָה מְסַפְּנִים וְאִין לְהֵם תּוֹרָה אִין לְהֵם כְּלוּם, אֲבָל אֲנַחְנוּ בֵּן לְמַדְנּוּ לְמָה שְׂיִמְצֵא אֶפְלוּ אַחַד הָאֶחָד הַזֹּאת הִיא מְכַפֶּשֶׁה אֶת הַשֵּׁם שֶׁל הַקְּהֵלָה וְהַקְּהֵלָה זֶה אֲנִי.

אתתלט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר אַחֲרֵי קִדְשֵׁים ו' אִיִּר ה'תַּשְׁס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגְּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרִסְלָב" הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

דַּעוּ לְכֶם אֲשֶׁר אִין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ תְּפִלָּה בְּצַבוּר, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) אֵימְתִי עַת רְצוֹן בְּשַׁעֲהַ שְׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין, וְלִכֵּן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעְעוּלָם לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן דִּיקָא, כִּי הַדְּבָר הַזֶּה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וְכֶף אֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אִיכָה רַבָּה פְּרָשָׁה ג' סִימָן ח') כָּל הַמְּתַפַּלֵּל עִם הַצְּבוּר דּוֹמָה לְבְנֵי אָדָם שְׁעָשׂוּ עֲטָרָה לְמִלָּה, וְהַמְּלִיךְ מוּחַל עוֹנוֹנוֹתָיו, וְכֵן אֲמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ד') צָרִיךְ אָדָם לְהַתְּפַלֵּל בְּמְקוֹם שֶׁהוּא מִיַּחַד לְתְּפִלָּה, וְיִדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁבַעִיר נַעֲמָרוּב

"המנין שלכם בוקע רקיעים", ולכן אני מאד מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו שתעשו כל מיני מאמצים שבעולם לבוא להתפלל בכל יום במנין, ואין שום תרוץ לא להתפלל במנין, כי תהלה לאל יש לנו מנינים אחד אחר השני, שחרית - מזמן גץ החמה עד חצות, מנחה - מזמן מנחה גדולה עד השקיעה, ערבית - מצאת הכוכבים עד שתים עשרה בלילה, ולכן כל מי שפספס מנין שכבר יכנס בחדר אחר שפנוי ויארגן מנין חדש, כי אתם לא יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות של האדם שמתפלל במנין, שבזכות זה הקדוש ברוך הוא יתן לו דבר שבמנין, ולמען רוחת אנשי שלומנו תקנתי תקון חדש שיועיל לכלם על שבת קדש שגם כן יהיה כמה מנינים באפן מי שאחר איזה מנין שיוכל להכנס במנין אחר, כי זה חיוב לשמע קריאת התורה, ולכן אין להתחמק מתפלה בצבור בשבת קדש כאלו שפספס את המנין.

ואלו הם המנינים שתקנתי לשבת קדש

בית הכנסת הגדול - מנין ראשון ותיקין, מנין שני בשעה שמונה, מנין שלישי בשעה עשר וחצי, התאחדות האברכים - בשעה תשע ורבע.

עדת תימן - בשעה תשע, ישיבת דמשק אליעזר - בשעה תשע.

ואני רוצה שהזמנים האלו יהיו בדיוק ככה לא לשנות בשום פנים ואפן, וזכרו היטב אשר חכמינו הקדושים אמרו (ירושלמי ברכות פרק ג') כל מי שאינו נכנס בבית הכנסת בעולם הזה אינו נכנס בבית הכנסת בעולם הבא, ולכן אין שום תרוץ להתחמק לא להתפלל במנין, וצריכים להקפיד על דבר זה מאד מאד, ואמרו חכמינו הקדושים (לקוט בלק רמז תשע"א) מה נחלים הללו בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין וטובלין ועוליין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות ויוצאין מלאין מצוות, אשרי מי שיקפיד להתפלל כל יום במנין, ומכל שכן בשבת קדש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר אַחֲרֵי קְדוּשֵׁים ו' אִיר ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה נְרוֹ
יֵאִיר

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם,
וְתִרְאֶה לְהִיּוֹת תְּמִיד עָסוּק, אוֹ לְהִתְפַּלֵּל, אוֹ לְלַמֵּד, אוֹ לַעֲסֹק בַּהֲפָצָה
לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִמְצֹוּה זֶה, אוֹ שֶׁתַּעֲזֹר בְּבֵית אֲשֶׁר
רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד עַל זֶה מָאד מָאד וְאָמַר וְהִזְהִיר (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן רס"ד)
לְכַבֵּד וּלְיַקָּר אֶת אֲשֶׁתוֹ, כִּי הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלוֹת צַעַר וְיִסּוּרִים
גְּדוּלִים מָאד מָאד מִיְלִדְיָהֶם, צַעַר הָעֵבֹוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל וְכוּ', וְכוּ', עַל
כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקָּרֵם וּלְכַבְּדֵם, אוֹ לְאָכַל אוֹ לִישֵׁן וְכוּ', וְכוּ',
סֵתֵם לְהִסְתוּבֵב בְּלִי מַעַשׂ זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת נט:): הַבְּטִילָה מִבִּיָּאָה לְיַדֵּי זָמָה וְלְיַדֵּי שְׁעָמוּם (שְׁגָעוֹן),
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת דְּרַב נְתַן פָּרָק י"ד) אֵין אָדָם מֵת אֲלֹא מִתּוֹךְ
הַבְּטִילָה, וְרוֹאִים בְּנֵי אָדָם מְסִתּוּבָבִים בְּלִי מַעַשׂ וּמְמַשׁ מִשְׁתַּגְּעִים עַד
שֶׁמֵּתֵאבְדִים רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְהַרְמַב"ם ז"ל אוֹמֵר שֶׁאֵין הַיָּצֵר הָרַע
מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם אֲלֹא בְּלֵב הַפְּנוּי, וְלִכֵּן תִּשְׁמֹר מָאד מִבְּטָלָה, תְּמִיד
תִּהְיֶה עָסוּק, אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהִסְתוּבֵב בְּלִי מַעַשׂ, אוֹ סֵתֵם לְשׂוֹרֵף אֶת
הַזְּמַן עִם דְּבוּרֵי סֵרֵק וּדְבָרִים בְּטָלִים, שְׁלֹא מִבִּיָּאִים לְשׁוּם תּוֹעֵלַת
אֲלֹא לְמַרְיבוֹת וּמַחְלוֹקוֹת.

אתה יודע שאני רוצה לנקות את הקהלה שלי שמסרתי נפשי
עליה זה עשרים ושנים שנה, ודם אני יורק וכו', על כל פרט קטן
מהקהלה, ולכן אני לא רוצה שימצא בהקהלה הקדושה שלי שהיא
חממה של אמונה אף אברך שהולך להתרים אנשים עבור המוסדות
ש'לנו והוא מכניס את כל הכסף בכיס שלו, אין יותר הפקרות, ואני
מכריז ומודיע בפעם האחרונה לאלו שעושים את זה אם לא מפסיקים
הרגע אני יפרסם את שמותיהם לכל אנשי שלומנו, ואני יאמר בפה
מלא "הבדלו מתוך העדה הרע הזה", שמו שמם איך לא מפחדים

ממנו יתברך? ואיך גונבים וגוזלים ועושקים אנשים תמימים? והכל בשם הקהלה, באמת אם אתה תעזר לי להביא "הוראת קבע" או לחלק קפות צדקה "קרן הצדיק" אתה עוזר לי אישית מאד, כי ההוצאות הם מרבות מאד, ותהלה לאל הקהלה שלנו גודלת וגודלת וכו' וכו', והנה הקמתי את בית התבשיל - אהל אברהם לרוחת כל אנשי שלומנו, ועכשו הקמתי כולל הוראה "תפארת בנימין" לאברכים הצעירים שרק עכשו התחתנו ואני רוצה שישארו במסגרת למוד תורה, ושיגדלו מורי הוראה בישראל, וכן אני רוצה לחלק מלגה מכבדת כל חודש לכלל אברכי הכולל "אור המאיר", אבל כל זה בתנאי שתתחשב בי ותעזר לי, כי ההוצאות הם מרבות מאד, ומה גם שהפילו עלי קרוב לחצי מיליון ש"ח ארנונה ומסים על לא דבר רק מחמת רשעות הסמ"ך-מ"ם וכו', בא תעזר לי ותראה שהקהלה הקדושה שלנו רק תתפתח יותר ויותר, ובפרט שעכשו הקיץ נכנס ויהיו המון אורחים ויהנו מהבית התבשיל - אהל אברהם, ואיזה קדוש שם שמים ושם רבנו ז"ל זה יעשה אני לא צריך להגיד לה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעזר לי בכל מיני אפנים שבעולם הן שתצא להפצה הן שתחתים "הוראת קבע" והן שתפיץ קפות "קרן הצדיק", וזה מאד יעזר לי לפתח את הקהלה.

למען הסדר הנכון בבית התבשיל - אהל אברהם מניתי את היקר נרו יאיר, נא לשמע בקולו ולשתף פעלה כדי שיהיה הבית התבשיל - אהל אברהם לתפארת הן בנקיון והן בסדר מופתי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתמא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר אחרי קדשים ו' איר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מצטער מה שקרה, ואני יטפל בזה בכל החמרה, ותבואי אל השעור היום בלילה ותשמעי איד שאני ידבר מזה.

רק תתחזקי מאד ותביאי את כל חברותיך שיתרשמו מהקהלה הנפלאה שיש לנו.

ואם נמצא בהקהלה אחת או שתים יוצאי דפן לא צריכים להאשים את כל הקהלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתמב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר אחרי קדשים ו' איר ה'תשס"ט

שלום רב אל תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעזרי לי לבנות את הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה, ותהלה לאל אין לנו להתביש מהקהלה שלנו משום קהלה בעולם, ולכן ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ותעזרי לי לנקות את הקהלה מאינשי דלא מעלי (אנשים בלתי רצויים), אני לא יתן שבהקהלה הקדושה שבניתי ביזע ובדם זה עשרים ושתים שנה שימצא משפחה אחת או שתים שעושקים את הקהלה בכל מיני תרגילים וכו' וכו', ומוציאים מאנשים כספים על שם הקהלה, והם פשוט גונבים וגוזלים את הצבור, לאלו המשפחות אין להם מה לחפש פה, וכן אני לא צריך פה משפחות אלימות וכו', או מרכלות אחת על השניה וכו', דעי לך שהקדוש ברוך הוא נמצא

בהקלה הקדושה שלנו, אנחנו צריכים לעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו, ואוי ואבוי מי שגורם חלול שמו יתברך, שלא יאבה הקדוש ברוך הוא לסלח לו, ולכן אני מאד מבקש אותך אישית שתעזרי לי לנקות את ההקלה מאלו האנשים, אני לא ינוח ולא ישקט עד שאני יוציא אותם מפה.

נא ונא תראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז ואף שקשה לך וכו' ראי לחיות עם בעלך בשלום ואהבה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז) איש ואשה זכו שכינה בניהן, לא זכו אש אוכלתן, ותשתדלי מאד מאד להשלים תמיד עם בעלך כי כך אמרו חכמינו הקדושים (קהלת רבה פרשה ד) טובים השנים מן האחד זה לעצמו וזה לעצמו, אשרי הזוג שחיים ביחד באהבה גדולה מאד וגורמים נחת רוח להקדוש ברוך הוא, ומקדשות שמו יתברך.

היום בלילה בשעה תשע וחצי אני אתן שעור לנשות אנ"ש בכולל, ורצייתי מאד מאד שתבואי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתמג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר אחרי קדשים ז' איר ה'תשס"ט שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח

אני מאד מבקש אותך ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ועקר ההתחזקות זה שמחה, כי אין עוד דבר שמחזק את האדם כמו שמחה, ולכן הסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם להפיל את האדם בעצבות ובמרירות ובדכאון פנימי וכו' וכו', ומזכיר לו את כל עוונותיו שעשה וכו', ולכן אם אדם שש ושמח על ידי זה הוא שורף את כל הקלפות, כי אצלו יתברך נאמר "עז וחדוה במקמו", שם

אָצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרֵה רַק שְׂמֵחָה, וְלִכְנָן כְּכֹל שְׂאָדָם יוֹתֵר בְּשִׂמְחָה כֵּן הוּא מִבְּעַר אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים שְׂפָרָא מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, וְלִכְנָן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדַע שְׂזָה עֲבוּדָה הַכִּי קִשָּׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ וְכוּ', כִּי הִרַע מִתְגַּבֵּר עָלָיו מְאֹד, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְזַכֵּר מֶה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) "מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד", הֵינּוּ רַבְּנוּ ז"ל לֹא נוֹתֵן עֲצָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲלֵא הוּא אוֹמֵר וּמְדַגֵּישׁ פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ שְׂמִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְהַמִּצְוָה הַזֹּאת כְּלוּלָה מִכָּל הַמִּצְוֹת, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֵחָה סִימָן א') כְּשִׂאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה סִימָן שְׁלֹבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, כִּי אִם אָדָם מִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּזֶה הוּא מְרָאָה אֶת טֹהַר לִבּוֹ שֶׁהוּא בְּאֵמֶת אוֹהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִף מֶה יַעֲשֶׂה שֶׁהֵיִצֵּר הִרַע מִתְגַּבֵּר עָלָיו וְכוּ', וְלִכְנָן רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתָמִיד תִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְעִם אֲנַפִּין נְהוּרִין פְּנִים שׁוֹחֲקוֹת, שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ג) כְּשֵׁישׁ לְאָדָם אֲנַפִּין נְהוּרִין פְּנִים שְׂמֵחוֹת יְכוּלִים לְרַאוֹת אֶת פְּנֵי הַצַּדִּיק בְּפָנָיו, וְלִכְנָן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן אִף שְׂאֲנֵי יוֹדַע שְׂעוֹבֵר עָלָיְךָ כָּל מִינֵי מִשְׁפָּרִים וְגַלִּים תִּכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי שְׂאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאֲזַכֶּה לְהַרְגִּישׁ אוֹתְךָ תָּמִיד, שְׂאֲתָה נִמְצָא וְאִין בַּלְעֲדִיךָ נִמְצָא, וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדַע שְׂרַבּוּי עֲוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים עוֹשִׂים מַחִיצָה בֵּינִי לְבֵינְךָ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֵמוּנָה שְׁלָמָה שְׂאִין בַּלְעֲדִיךָ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֵׁם אֵלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְלִכְנָן זִכְנִי לְשִׂמְחָה עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בִּי, וּבִפְרָט שְׂזִכְיָתִי לְהוֹלֵד מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹי הָאֲרָצוֹת, וְזִכְנִי לְהַרְגִּישׁ אֶת הַשְׂמֵחָה הַזֹּאת עַל פְּנֵי תָּמִיד, וְאֲזַכֶּה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרִים, אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי רֵאשׁ כָּל הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר עַל יְדֵי הַשְׂמֵחָה זֹכִים לְעֲלוֹת מִנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא, וְלַהֲכַלֵּל בְּךָ לְמַעְלָה מִנְּפִשִׁין רוּחִין וּנְשָׂמַתִּין, וְלַהֲדַבֵּק בְּךָ בְּסוּד מְטִי וְלֹא מְטִי, אֲנָא חוּס וְרַחֵם עָלַי שְׂאֲזַכֶּה לְהַגִּיעַ לְכָל זֶה, וְתִקְבַּל אֶת תְּשׁוּבָתִי שְׂאֲנֵי שָׁב לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים

שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, אָנָּא מחל לי ותמשיך עלי רחמים וחסדים מעתה ועד עולם אָמֵן סְלֵה, וכך אתה צריך לבקש את הקדוש ברוך הוא בכל יום שתהיה בשמחה, כי אין עוד דבר יותר גדול משמחה, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי רבנו ז"ל אָמַר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י') שמה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא מפני שאין להם ישוב הדעת, ולמה אין להם ישוב הדעת מפני שאינם שמחים, ולמה אינם שמחים מפני שלא מוצאים בעצמם נקודות טובות, ולכן אל תהיה בטלן תמצא בעצמך נקודות טובות ותהלה לאל יש בך הרבה נקודות טובות ובזה תחיה את עצמך, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן אל תדחה את השמחה ליום מחרת, אלא כבר תתחיל להיות בשמחה, וכמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן רע"ב) על הפסוק (תהלים צ"ה) היום אם בקלו תשמעו, אם אתם רוצים לשמע בקולו יתברך דעו לכם שאין לכם רק את היום הזה, ולכן תתחיל להיות בשמחה היום הזה ואל תדחה את זה ליום המחרת.

דע לך שבענין הבית התבשיל - אהל אברהם, שהכל ילך כשורה כרצוני, ולכן מניתי את היקר לי גרו יאיר, שהוא יחלק והוא ישגיח על הכל, נא להשמע להוראותיו, והעקר שאני רוצה לשמע על המקום ברכות להקדוש ברוך הוא, שבזכות זה השכינה תשרה בינינו תמיד.

המאחל לך שבת שלום

אתתמד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמר י"ב איר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה לחזק את עצמך ביתר שאת
וביתר עז, ואני מאד מאד שמח לקראת הבשורה טובה שנכנסתם
במבנה חדש בשכונת בארא פארק, וגם יש לכם כבר קעמפ בקיץ,
ואני מאד מקנה מדי פעם לבוא לישיבה ולחזק את הבחורים אם זה
אפשרי.

העקר אתה תהיה בשמחה, כי אין אתה יכול לתאר ולשער את
גדל הזכות שיש לך שאתה מזכה לקרוב למאה בחורים ללמד בכל
יום ח"י פרקים משניות, אשר הזכות הזאת עולה על כל הזכיות, כי
כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו.

העקר תחזק אותם על מדת השמחה, כי כשיש אורה של שמחה
בישיבה אז הכל הולך בקלות, מה שאין כן כשיש אורה של מתח
ולחץ וכו' וכו' אז הכל הולך קשה, ועקר תקון הברית הוא להיות
בשמחה תמיד, ולכן הסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבפעולם
לשבר את האדם שלא יהיה שמח, ומכניס בו יאוש ודכאון ומזכיר
לו את העבר, ולכן לא בחנם שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ו) אצל
העולם השכחה חסרון גדול בעיניהם, אבל בעיני יש בשכחה מעלה
גדולה מאד, כי אם לא היתה שכחה לא היה אפשר לעשות שום דבר
בעבודת השם יתברך, כי תמיד היה נזכר את העבר שלו, ולכן צריכים
תמיד לעורר את הבחורים להיות בשמחה, ואף פעם לא להסתפל
אחורנית אלא להתקדם, מכאן ולהלאה וכו' וכו', ואם הולכים בדרך
זו תמיד מצליחים, ועל כן אל תהיה בטלן חזק ואמץ מאד, ותחזק
את כל הבחורים להיות בשמחה, והעקר שיהיו מתמידים גדולים
לסים את הש"ס, כי כך מקבל מרבנו ז"ל שמי שזוכה לסים את הש"ס
ממשיך עליו צלם אלקים.

וְכֵן תִּשְׁמַר וְתִקְפִּיד מְאֹד עַל זְמַנֵּי הַתְּפִלָּה, שִׁיתְּפַלְלוּ אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית תַּכְף וּמִיד כִּשְׁבָא הַזְּמַן, כִּי לְפִי גִדְל הַתְּפִלָּה צְרִיכִים לְהַקְדִּים וְלִהְתְּפַלֵּל מֶה שְׂיִוְתֵר מִקְדָּם, וּבִפְרֻט תְּפִלַּת הַמְּנַחֵה אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת ו:): לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּתְפִלַּת הַמְּנַחֵה שֶׁהָרִי אֵלָיו לֹא נֶעְנֶה אֶלֶּא בְּתְפִלַּת הַמְּנַחֵה, וְלִכֵּן לְהַתְּפַלֵּל מְנַחֵה בְּשִׁעָה שֶׁלֹּשׁ בְּצַהָרִים זֶה הֵכִי טוֹב, כִּי אִזּוּ מִתְחִיל מְנַחֵה קִטְנָה, הֵינּוּ מִתְּשַׁעֵה שְׁעוֹת וּמְחַצָּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אַתְתָּמָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אָמַר י' אִיר (נִצַּח שְׁבַנְצַח) ה'תשס"ט
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד נִרוּ יְאִיר

הַיּוֹם זֶה יוֹם מִיְחָד אֶצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי זֶה סְפִירַת נִצַּח שְׁבַנְצַח, הַסְּפִירָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר "נִצַּחְתִּי וְאַנְצַח" שֶׁמִּדְּתוּ נִצַּח, וּשְׁמוֹ הַקְּדוּשׁ גְּמַטְרִיא נִצַּח, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מֵהַיּוֹם דִּיקָא לְהִתְקַרֵּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַקֵּר הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו לְהִתְמִיד בְּסִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ "לְקוּטֵי מוֹהֲרָן", שֶׁבְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חַי מוֹהֲרָן סִימֵן שִׁמ"ו) שֶׁהִלְמוּד בְּסִפְרוֹ "לְקוּטֵי מוֹהֲרָן" זֶה אֶתְחַלְתָּא דְּגֵאָלָה, וְלִכֵּן אִם אֲנַחְנוּ נִתְמִיד בְּסִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ "לְקוּטֵי מוֹהֲרָן" אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶת הַגֵּאָלָה בְּכָל־לַיּוֹת, וְהַעֲקֵר בְּפִרְטִיּוֹת, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנוּ יִגָּאֵל אֶת עֲצָמוֹ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְעוֹרֵר מֵהַשָּׁנָה כְּמוֹבָא בְּדַבְּרוֹי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֶלֶק א' סִימֵן ס') שֶׁהַצְּדִיק מְעוֹרֵר מֵהַשָּׁנָה, וְרוֹאִים תַּכְף וּמִיד כִּשְׁבָאֵם לּוֹמֵד הַרְבֵּה "לְקוּטֵי מוֹהֲרָן" הוּא מִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִרְגַע שְׂאָדָם רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

הוא נגאל מכל צרותיו, כי כל זמן שאדם אין לו את הענין של תפלה והתבודדות שיחה בינו לבין קונו הוא מסתובב נע ונד ואינו מוצא את מקומו, אבל כיון שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אזי אין שׂיך אצלו מקום, ובכל מקום שׂיך בא הוא מוצא את הקדוש ברוך הוא, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ו) כְּשִׁישׁ לְאָדָם לֵב אֵין שׂיך אֶצְלוֹ מְקוֹם כָּלֵל, כִּי אֲדַרְבֵּה הוּא יִתְבַרֵךְ מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְאֵין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ, וְלֹא שׂיך לִיהוּדֵי לְהַגִּיד שְׂאֵין לוֹ מְקוֹם, כִּי אִיפֹה שׂיך הוֹלֵךְ שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲתוֹ עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, וְזֶה סִימָן שְׂאָדָם מְקָרֵב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל אִם הוּא רָגִיל לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן כִּף חֶבֶל שְׂאָדָם מְבַלֵּה אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלוֹ בְּהֶבֶל הַבָּלִים בְּדַבְרִים בְּטָלִים שְׁלֹא יֵצֵא מִזֶּה שׁוֹם דָּבָר, כִּי הַדְּבוּר בְּטָל סֵתֵם מְבַלְבֵּל אֶת הָאָדָם וְכוּ', וּמִלְחִיץ אוֹתוֹ מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט) שֶׁהַדְּבוּר צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּבַחֲיִנַת גִּיד לֶבֶן, כִּי אַחֲרֵת הַדְּמִים מִלְחִיצִים אֶת מַחוֹ, וְכֵן אָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ח) עַל הַפְּסוּק (תהלים קמ"ח) "רוּחַ סְעָרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ", הַדְּבוּר בְּטָל עוֹשֶׂה רוּחַ סְעָרָה בְּמַחוֹ שֶׁל אָדָם, וּמְבַלְבֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים קיג.) הַפּוּךְ בְּנִבְיִלְתָּא וְלֹא תִיפּוּךְ בְּמִילֵי, יוֹתֵר טוֹב לְהִתְעַסֵּק עִם נְבִלָה שְׁמוּצִיָּאָה רִיחַ רַע מִלְּפִטְפִט דְּבָרִים בְּטָלִים וּמְבַטְלִים שְׁלֹא מְבִיא לְשׁוֹם דְּבָר, וְאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פָּרָק א') וְכֵן הַמְרַבֵּה דְּבָרִים מְבִיא חֶטָּא, כִּי מְרַבּוּי הַדְּבָרִים לֹא יִמְלֹט שְׂיֵצֵא מִזֶּה דְּבוּרִים אֲסוּרִים לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִצְנֻנוֹת וּמַחְלָקַת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן רָאָה לְהִיּוֹת חֲזוֹק וְאָמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת תָּמִיד עָסוּק, אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהִסְתַּוֵּבֵב בְּטָל, אוֹ שְׂתֹאכַל אוֹ שְׂתִישֵׁן אוֹ שְׂתִלְךָ לְבֵית הַכְּנָסַת לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיֵן דִּיקָא אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית, אוֹ שְׂתִלְךָ לְבֵית הַמְדָרֵשׁ לְלַמֵּד כְּסִדְרָן מְקָרָא מְשֻׁנָּה גְמָרָא מְדָרֵשׁ הִלְכָה וְכוּ' וְכוּ', אוֹ לִצְאָת לְהַפְצָה וְכוּ', אוֹ לְעַבֵּד וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהִסְתַּוֵּבֵב בְּטָל שְׂזֶה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ, וּמְכַל שְׂכָן וְכֵן שְׂכָן לֹא לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ב) וְלֹא יֵרָאֶה כִּף עֲרוֹת

דבר, ערות דבור זה נבול הפה, כי המנבל את פיו מעמיקים לו גיהנם, ולכן מה אתה צריך להסתובב בלא מעש תהיה עסוק, ותרגיש טוב.

נא ונא ראה לעזור לי לפתח את הקהלה במה שאתה רק יכול, הן שאתה בעצמך תכניס בכל יום כמה פרוטות לצדקה בקפת הצדקה "קרן הצדיק", והן להביא "הוראת קבע", וכן תתרים בני אדם כדי שאזכה להרחיב את פעילות הקהלה שלנו, ואל תאמר מה יהיה אם אני כבר יביא כמה שקלים? אל תאמר כך כי פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול, וזכור גם תזכור שהקהלה שלנו זה קהלה קדושה, חממה של אמונה אין פה שום הפקרות, אני ינקה את הקהלה שלא יסתובבו פה סתם הולכי בטל, כי המקום שלנו זה רק תורה ותפלה, ועכשו אני מסדר שכל אלו שקשה להם ללמד כל היום שילמדו גם מקצוע, שיוכלו להתפרנס בכבוד, אבל אני צריך שתעזור לי, כי כל עזרה קטנה תעזור לי מאד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתמו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר אמר יי איר (נצח שבנצח) ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי בכל מיני אפנים שבעולם, העקר להיות בשמחה ולשמח את בעלך ואת כל המשפחה, כי אין עוד דבר יותר גדול משמחה, כי הרגע שיש שמחה זוכים לשלוח הנפש ולחיות חיים רגועים בלי שום מתח, ולכן לא בחנם שהסמ"ך-מ"ם הכניס את כל אחת בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', ומזכיר לה את כל העבר שלה וכו', כי הסמ"ך-מ"ם לא יכול לסבל שמחה, שזה שורף אותו לגמרי כי אצלו יתברך נאמר "עז וחדרה במקמו", ולכן בזה שתיי בשמחה את נדבכת בו יתברך, ובשביל זה תמיד תראי לשמח את חברותיך שזה מצוה הכי גדולה לשמחה את הזולת, כי

על כל אחת עובר צרות ויסורים ואשרי מי שזוכה לשמח את אחרות, שזה המצוה הכי גדולה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשתדלי לעזור לגב'..... תחיה פעם בחדש בבית התבשיל - אהל אברהם, ובזה את עוזרת לי להרחיב את פעילות בית התבשיל שיהיה לרווחת כלל אנשי שלומנו וכלל האורחים, וזה קדוש שם רבנו ז"ל באפן נפלא מאד, כי מתפרסם בכל ארץ ישראל שכל מי שנוסע אל קברי צדיקים בגליל יכול לסעד בחנם בקהלת חסידי ברסלב ביבנאל, ואת לא יכולה לתאר איזה שם טוב זה מביא להקהלה שלנו, ולכן אני צריך את העזרה שלך, שתהי בקשר עם גב'..... תחיה ולנדב יום אחד בחדש, היא כבר תגיד לך איזה יום, ובזה את עוזרת לי ואת עוזרת לכל נשות אנ"ש וכו' וכו'.

נא ונא ראי להכניס בכל יום כמה פרוטות בקפת הצדקה "קרן הצדיק", כי כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול, ובסוף החדש תביאי לי את הקפה בידי, והקדוש ברוך ימתיק מכם את כל הדינים, וישרה השלום והאהבה בביתכם, ויתרחב לכם בפרנסתכם, ותזכו לכל טוב אמתי ונצחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתמוז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמרי י"ב איר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתהיה חזק בדעתך לא לעזוב את הקדוש ברוך הוא, שהסמ"ך-מ"ם שובר את האדם בכל מיני תחבולות וכו', מחליש את דעתו וכו', מזכיר לו את העבר שלו וכו', מכניס לו דמיונות כאלו הקדוש ברוך הוא לא צריך אותו וכו', כל מיני שטיות מדביק הסמ"ך-מ"ם לכל אחד, העקר להתפרד חס ושלום מהקדוש

ברוך הוא, ולכן אתה צריך לעשות כל מיני מאמצים שבעולם להיות חזק ואמץ שאתה את הקדוש ברוך הוא לא עוזב, ובאמת אחר ישוב הדעת קצת תראה ותבין ותשכיל שאי אפשר בשום פנים ואפן להפריד מהקדוש ברוך הוא, כמו שאמר דוד המלך (תהלים קל"ט) "פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה, אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח וגו'", הינו שדוד המלך מתפלל מה שיך לברח מהקדוש ברוך הוא, "אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים, גם שם ידך תנחני ותאחזני מינה וגו'", "גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה וגו'", ולכן מי שמכניס בדעתו דברים אלו שהקדוש ברוך הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, אז לא שיך להתרחק מהקדוש ברוך הוא, כי הרי אין בלעדו יתברך כלל, אך עבודת הסמ"ך-מ"ם הוא להחליש את דעת האדם כאלו הוא לא שוה שום דבר, ושובר אותו ומכניס בו כל מיני דמיונות, ועל זה בא רבנו ז"ל ללחם לנו מלחמת עמלק שמכניס בנו קרירות בסוד (דברים כ"ה) "אשר קרך בדרך", כי עמלק מכניס ספקות באדם, כמו שכתוב (שמות י"ז) "היש הוי"ה בקרבנו אם אין", ולכן עלינו לשמח מאד שיש לנו רבי כזה המחזק ומעודד ומשמח אותנו העקר שנחזיק מעמד ולא נשבר משום בריה שבעולם, ולא יחלש דעתנו בשום פנים ואפן, ולכן אני מאד מבקש אותך תהיה חזק ואמץ, ותחזיק מעמד ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא ראה להשיח ולספר את כל אשר עם לבבך אליו יתברך, אשר כל תפלה וכל שיחה שאדם מתפלל להקדוש ברוך הוא, עושה רשם גדול בשמים, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לה, עם כל זאת אם היית יודע מה הדבורים שלך גורמים למעלה לא היית מפסיק לדבר עמו יתברך, ואמרו חכמינו הקדושים (ילקוט תהלים רמז תשס"ד) מי שיודע שחטא ומתפלל בכל יום על החטא, ונושא ונותן עם הקדוש ברוך הוא מיד הוא מוחל לו, ולכן אל תהיה בטלן לך במקום שאין שם בני אדם, ותשיח ותספר את כל אשר עם לבבך אליו יתברך, כי אין עוד דבר יותר טוב מזה שאדם יוצא בשדה או ביער לטייל ובין כך משיח ומספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך,

וְזֶה בְּרִיא בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי בְשָׁעָה שְׁלוּחֵץ לְאָדָם אֵיזָה דָּבָר
עַל הַלֵּב וְכוּ' וְאֵין לוֹ לְמִי לְסַפֵּר אֶת זֶה וְכוּ' הָרִי הוּא כְּמַעֲט מִשְׁתַּגַּע
מֵרֵב צֶעַר וְיִסּוּרִים, אָבֵל כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֵׁישׁ לוֹ כְּתֹכֵת לְמִי לְפָנוֹת זֶה
סוּד הַהֲצֻלָּחָה שְׁלוֹ, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיָּה חֲזֵק וְאֲמִץ
בְּעִבּוּדַת הַשִּׁיחָה בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֵךְ, וְאִם תְּהִיָּה רְגִיל בְּזֶה תִּרְאֶה הַרְבֵּה
יְשׁוּעוֹת, שְׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק) שֶׁכָּל הַצְּדִיקִים
הַגְּדוֹלִים הַמְּפֻלְגִים בְּמַעֲלָה יִתְּרָה מְאֹד לֹא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם אֲלֵא עַל
יְדֵי שִׁיחָה בֵּינָם לְבֵין קוֹנֵם שֶׁהִרְבוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְּבַרָּךְ.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּחֻמֵּשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְכֵן תִּגְרַס
כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת (אִם תִּזְכֶּה ח"י פְּרָקִים בְּכָל יוֹם אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה),
וְהַעֲקֹר תִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא שֶׁהוּא דָּבָר יָקָר מְאֹד אֲפֹלוּ
בְּגִרְסָא, וְעַל כֵּלֵּם רְאֵה לְלַמֵּד הַלֵּכָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל דְּבָר
זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁכָּל שְׂאֵלָה שֵׁישׁ לָךְ
בְּבִיתְךָ תִּפְנֶנָּה לְבֵית הַהוֹרָאָה שֶׁהַקְּמֵתִי, כִּי אֲסוּר לְסַמֵּךְ עַל דַּעַת עֲצָמוֹ
כִּי יָכוֹל לְבוֹא לְיַדֵּי אֲסוּר כְּרִיתוֹת הַחֲמוּרָה.

מֵאַחַר שֶׁיִּצָּא כְּמָה תְּקִלוֹת בְּשָׁבוּעוֹת הָאֲחֵרוֹנִים עִם הַיְלָדִים
בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, אֲזִי אֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוּם פָּנִים וְאֲפֵן
שֶׁיְבוֹאוּ יְלָדִים עַד גִּיל בַּר מִצְוָה, רַק אוֹ עִם הָאָבָא אוֹ עִם הָאֵמָא, כִּי
לְבַד הֵם בְּשׁוּם פָּנִים לֹא יִקְבְּלוּ אֲכָל, כִּי אֲנִי לֹא יָכוֹל שֶׁיְלָדִים קִטְנִים
יִהְרָסוּ לִי אֶת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם שֶׁהַקְּמֵתִי וְאֲנִי מַחֲזִיק אֶת
זֶה בְּדָם, וְלִכְּנֵן מִכָּאֵן וְהִלָּאָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאֲפֵן לֹא לְשַׁלַּח יְלָדִים לְבָה,
כִּי הֵם לֹא יִקְבְּלוּ אֲכָל, אֲנִי מִקְוֶה שֶׁתְּבִין אוֹתִי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֻּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתמח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמר י"ב איר ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך,

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאת עובדת במשרד, וקבלתי כבר הרבה מחמאות מאנשים מבחוץ שהתרמת אותם, וכלם מדברים בשבחך, וגם אלו שאחראים במשרד מאד מאד מעריכים אותך, ולכן למה לך להפגס בחלישות ולשבר את עצמך וכו' וכו', בשעה שאת עושה את עבודת הקדש, שאין לשער ולתאר את גדל הזכות הזאת, ואני בטוח שרק בזכות זה תזכי לבית גדול פה ביבנאל, ויהיה ביניכם שלום בית, ותרווי רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה, ולכן אל תחשבי שום מחשבות של לעזוב, כי את חסרה מאד מאד.

אני מאד מקנה שתעשי רצוני, ובזה את עושה לי נחת רוח גדול.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתמט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמר י"ב איר ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי

מאד צמוד בפנימיות לכבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר

פה תקבל מכתב למסר את זה תכף ומיד להאברך . . . גרו יאיר

בלי שום תרוץ כלל, כי הוא צריך המון התחזקות.

ואתה צריך לזכר שכל הישיבה עומדת רק עליך, כי לולא שהיית

מוסר את נפשך עבור הישיבה לא היה לנו לגמרי ישיבה נפלאה כזו,

ובפרט שהבן שלך לומד שמה, ואני אומר לך שמהבחורים האלו

יֵצְאוּ חֲדוּשִׁים גְּדוּלִים אִם יִהְיוּ מִסְדְּרִים בְּסֵדֶר נִפְלָא וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁלֵא תִהְיֶה בְּעֵצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבִדְכָאוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְאִךְ שֶׁהֵיִצֵר הָרַע בּוֹעֵר בְּךָ וְכוּ' וְכוּ' בְּמִי לֹא בּוֹעֵר הֵיִצֵר הָרַע? כִּי הִרִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קִדּוּשֵׁין ל) יֵצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְּגַבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם וּמִבְּקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ וְאֵלְמֵלֵא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לוֹ לֹא יוּכַל לוֹ, וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל אָמַר שֶׁעָקַר הַעֲזוֹר שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לְאָדָם לְהַתְּגַבֵּר עַל יֵצְרוֹ זֶה עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, וְלִכְּנֵן אֵתָּה צְרִיךְ מֵאֵד מֵאֵד לְשַׂמַּח שֶׁהַקֶּמֶת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוּלָה יִשְׂיֵבָה נִפְלְאָה כְּזוֹ, וְאֲנִי מִקְּוָה שֶׁעוֹד יִהְיוּ שָׁם כְּמָה מֵאוֹת בַּחוּרִים, וְכֻלָּם יִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צְעִיר כִּי יֵצֵא לָהֶם שֵׁם טוֹב, וְכֵן זֶה רַק בְּזִכּוֹתָךְ, וְלִכְּנֵן אֲסוּר לָךְ לִהְיוֹת בְּעֵצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבִדְכָאוֹן כָּלֵל, כִּי זֶה עֲצַת הֵיִצֵר הָרַע לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ וּלְהַכְנִיֵס בְּךָ יֹאשׁ כְּאֵלוֹ אֲבָד מְנוּס מִמֶּךָ.

הַעֲקָר רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁי עִם הַתְּרַגּוּם, וְשַׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת כְּסִדְרָן, וְשַׁעוֹר בְּגִמְרָא כְּסִדְרָן, וְשַׁעוֹר בְּשִׁלְחָן עָרוּךְ כְּסִדְרָן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ט) אִם בָּא יֵצְרָךְ לְהַשְׁחִיקְךָ דַּחְהוּ בְּדַבְּרֵי תוֹרָה, וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן אֵל תִּמְשֵׁךְ אֵת עֲצָמְךָ לְעֵצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵתָּה עִמָּךְ וְאַצְלָה, וּבּוֹדָאֵי תְּרַאֶה עוֹד יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתנ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר אָמַר י"ב אִיר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּרַאֵי לְהַתְּחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְאִךְ שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁמֵּאֵד קֶשֶׁה לָךְ, עִם כָּל זֹאת אֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁגָדֵלֵת בֵּת יִשְׂרָאֵל נִמְדָּדֵת כְּפִי מִדַּת הַהַתְּחַזְּקוֹת שִׁישׁ בָּהּ, שְׁזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הָאֲמוּנָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם מֵאֲמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא

נמצא ואין בלעדו נמצא, והכל ממנו יתברר, ודבר קטן ודבר גדול לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון אזי יש לו התחזקות עצומה, ולכן ראי להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר, ואדרבה תדברי עם חברותיך דבורי אמונה והשגחה פרטית ותחזקו אחת את השניה, במקום לרכל עדיף לחזק אחת את השניה.

העקר תחזיקי במדת הצניעות שזה יסוד גדול ביהדות, ואם רוצים לדעת אם אשה חזרה בתשובה באמת, צריכים לראות את הצניעות שלה, אבל אם היא אינה מתנהגת בצניעות וכו', בזה מגלה דעתה שהיא סתם עובדת על בני אדם ואומרת שהיא חזרה בתשובה וכו', כי עקר חזרה בתשובה זה רק לחזר אליו יתברר, והוא יתברר אינו יכול לסבל הפקרות וכו' ונבול פה של נאוף וכו' שזה מאד מאד מגנה מי שמנבל את הפה ומדבר דברים משקצים וכו' וכו', ולכן תשמרי מאד מאד לא להתחבר עם נשים קלות דעת, הרי סוף כל סוף חזרת בתשובה רק בשביל הקדוש ברוך הוא ולמה לך לפל?

מחר בערב בשעה תשע וחצי אני אמסר שעור ברבים ורציתי מאד שתהי שמה, כי זה פסח שני, וגם ההלולא של רבי מאיר בעל הנס, ויש לי דברים מענינים לספר, ואני מאד מקוה שתבואי.

מאחר שיצא כמה תקלות בשבועות האחרונים עם הילדים בבית התבשיל - אהל אברהם, אזי אני לא רוצה בשום פנים ואפן שיבואו ילדים עד גיל בר מצוה, רק או עם האבא או עם האמא, כי לבד הם בשום פנים לא יקבלו אכל, כי אני לא יכול שילדים קטנים יחרסו לי את הבית התבשיל - אהל אברהם שהקמתי ואני מחזיק את זה בדם, ולכן מכאן והלאה בשום פנים ואפן לא לשלח ילדים לבד, כי הם לא יקבלו אכל, אני מקוה שתביני אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אֶתְנָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אֲמֹר אוֹר לְיוֹם י"ד אִיר (פֶּסַח שְׁנִי) ה'תשס"ט.
שְׁעוֹר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר"

הַשְׁעוֹר הַזֶּה שִׁיְהִי לְזִכּוֹת הַנִּין שְׁלִי

אִם תֵּלְכוּ אֲצֵל רַבִּי מַאִיר בְּעַל הַנֶּס שְׁצַרְיָךְ רְפוּאָה שְׁלָמָה, הַלִּילָה יְהִי פֶסַח שְׁנִי, פֶּסַח אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים עַל שׁוֹם מָה, לְמָה נִקְרָא פֶּסַח שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פֶּסַח וְדִלֵּג מִבְּתֵי יִשְׂרָאֵל וּבְכֹל בֵּית שֶׁל מִצְרַי אִיפֹה שְׁהִיָּה בְּכוֹר הַתַּפְגָּר הַבְּכוֹר כִּי בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם הֵם הָיוּ קְלֹפוֹת עֲצוּמוֹת וְהֵם הִצִּיקוּ לְעַם יִשְׂרָאֵל וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה, אֲנַחְנוּ מְאֹד מְאֹד צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר, אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן, מָה זֶה מִכֶּם מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה, הַבְּכוֹרֵי מִצְרַיִם הֵם הָיוּ מְאֹד מִתְעַלְלִים בְּעַם יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִכֶּלֶם וְלָכֵן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָהֶם אֶת הַמַּכָּה הָאַחֲרוֹנָה שְׁמִזָּה הָיָה אַחֵר כִּךָ יִצִּיאַת מִצְרַיִם שִׁיִּצְאֵנוּ מִמִּצְרַיִם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דִּלֵּג, פֹּה גַר יְהוּדִי פֹה גַר מִצְרַיִ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק אִיפֹה הַבֵּית שֶׁל מִצְרַיִ הוּא לֹא צְרִיךְ שְׁאַחַד יִנְחָה אוֹתוֹ, כְּבִיכּוֹל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ אֶת הַכֹּל עַד כְּדֵי כִךָ שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים הַבְּכוֹרִים שֶׁל מִצְרַיִם הָרִי זֶה הָיָה בְּכוֹר מְאֹב וּבְכוֹר מְאֹב יְכוּלִים לְעֵבֵר עֲשֶׂר נְשִׁים מִצְרִיּוֹת שְׁהִיוּ רַחֲמָנָא לִיעֲלֹן שְׁקוּעִים בְּזָנוּת וְנִלְדוּ עֲשֶׂר וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ מִי הַבְּכוֹר עַד כְּדֵי כִךָ שְׁחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְאֹד מְאֹד מִקְפִּידִים בְּכִמָּה וּכְמָה מְצוּוֹת כְּתוּב יִצִּיאַת מִצְרַיִם לְמָה אוּ מִשְׁקוּלוֹת כְּשֶׁאָדָם מְטַעֵה אֶת הַבְּרִיּוֹת עִם הַמִּשְׁקוּלוֹת מְרַמִּים בְּנֵי אָדָם אוּ אֲנִי מוֹכֵר תְּכֵלֶת וְזֶה לֹא הָיָה תְּכֵלֶת זֶה הָיָה קְלֵי עֵין סֵתֵם צְבֻעֵ, וְכֵן בְּמִשְׁקוּלוֹת כְּתוּב אֶת יִצִּיאַת מִצְרַיִם לְמָה, אוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מִי שְׁהַבְחִין בֵּין טַפָּה שֶׁל בְּכוֹר לְטַפָּה שְׁאִינָה שֶׁל בְּכוֹר הוּא יִנְקֵם כִּךָ, זֹאת אוּמְרַת אָדָם בָּא לְקִנּוּת קִילוֹ תַפְּחוּי אֲדָמָה שְׁמִים אֶת זֶה עַל הַמִּשְׁקָל הַהוּא לֹא רוּאָה הוֹרִיד לוֹ תַפְּחוּי אֲדָמָה, נוּ מָה כְּבֹר יְהִיָּה, אוּ קִילוֹ עֲגֻבְנִיּוֹת מוֹרִיד לוֹ עֲגֻבְנִיָּה אַחַד, מָה אֶתָּה מְרוּיַח בְּזָה בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם יֵשׁ לוֹ מְאָה קוֹנִים שְׁפַכָּה מְסִדֵּר אוּ מְסִדֵּר אֶת

המשקל והנה יש לו כל יום שהרויח שק של תפוחי אדמה שאף אחד לא ראה או גזר, אבל תדע כתיב ויראת מאלקיך כי גם ביציאת מצרים כתיב ויראת מאלקיך תדע שהקדוש ברוך הוא רואה, אנשים חושבים שיכולים לגנוב ולגזול ולעשות עול שום דבר לא יקרה לי, תדע לך שהקדוש ברוך הוא רואה את הכל, אז זה היה יציאת מצרים שאחר מכת בכורות יכלנו לצאת, הרבי רבי אלימלך ז"ע היה בין עצמו כלא כלום הוא החזיק את עצמו ממש הכי גרוע שרק יש בעולם, תמיד בכה אלימלך אלימלך מה עשית, מי שמסתכל ומעין ולומד בספר נעם אלימלך רואה שכל הספר בנוי על שתי דברים גדלת הצדיק מעלת הצדיק שדבוק בהקדוש ברוך הוא ושפלות עצמו שהוא כל כך בעיני עצמו כלום כלום, כל הספר סובב על שתי הנקודות האלו, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן טז) כשאדם זוכה ומתקרב אל הצדיק הצדיק פותח לו את העינים, אנחנו אומרים בכל יום פוקח עורים, אני רואה מה אתה רואה אתה רואה השם ישמר שקוץ תעוב זהוים ונאוף מה אתה רואה, העינים שהצדיק פותח לנו אומר רבנו ז"ל לראות בגדלתו יתברך לראות את הקדוש ברוך הוא להרגיש את הקדוש ברוך הוא זה נקרא עינים, רבנו ז"ל מתחיל את הספר שלו לקוטי מוהר"ן שרבנו ז"ל אמר על הספר הזה זה אתחלתא דגאולה ורציתי שילמדו הרבה הרבה בספר הזה, ומי שלומד לקוטי מוהר"ן הוא מקרב את הגאולה ואת הגאולה של עצמו, התורה הראשונה בלקוטי מוהר"ן מתחיל איש הישראלי צריך להסתכל בשכל שיש בכל דבר זאת אומרת בחיות אלקות שיש בכל דבר, זה העינים, נתנו לנו עינים לראות מה לראות, את הקדוש ברוך הוא, מכל הבריאה מדומם צומח חי מדבר לראות את הקדוש ברוך הוא, את האלקות, אבל פגמנו בעינים אז לא רואים כלום, חשך לנו, אני רואה שמש ירח וכוכבים אבל אתה לא מסתכל מי ברא אלה, כמו שהנביא אומר שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה, כתוב בזהר, אני נכנס מדבר אל דבר ואחר כך נחבר את זה ביחד, דוד המלך היה יוצא בכל לילה ומסתכל לשמים ואומר כי אראה שמיך מעשה אצבעתיך

יָרַח וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנָתָהּ, הִנֵּה רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי מִסְתַּכֵּל עָלֶיךָ
אֲנִי מִסְתַּכֵּל עַל הַיָּרַח עַל הַכּוֹכָבִים שְׂאֵתָהּ בְּרֵאתָ וְכָכָה שֶׁר שִׁירוֹת
וְתִשְׁבַּחֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵיזָה נֵעֵם, יֵשׁ לָנוּ עֵינַיִם רוֹאִים שְׁמֵשׁ
רוֹאִים לְבָנָה רוֹאִים כּוֹכָבִים רוֹאִים דּוֹמֵם הָרִים וּגְבָהוֹת יָמִים וּנְחָלִים
אֶת הַכְּנֶרֶת, נוֹף יָפֵה וְכֹל מִיַּי חַיּוֹת, רוֹאִים כָּל מִיַּי צְמַחִים וּבְגֵי אָדָם
אֲבָל הָעֵקֶר מָה שְׁצָרִיכִים לְרֵאוֹת צְרִיכִים לְרֵאוֹת אֶת הַרוּחַנִיּוֹת, מִי
בְּרָא אֱלֹה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אֱלֹה, אֲזִי אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל שְׁמָה (לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן טו) הַצְדִּיק פּוֹתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם וְהָעֵקֶר לְהִסְתַּכֵּל עַל
עֲצָמוֹ מִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמֵי אֵיךְ אֲנִי אוֹחוֹז בְּד' יְסוּדוֹת שֵׁשׁ בֵּי, כָּל אָדָם
כָּלוּל מִד' יְסוּדוֹת רַב שֶׁל הָאָדָם זֶה עֶפֶר וְאַחַר כֵּךְ יֵשׁ בּוֹ מִים זֶה
נוֹזְלִים בְּשִׁבִיל זֶה צְרִיף אָדָם הִרְבֵּה לְשִׁתּוֹת וּבִפְרָט בְּקִיץ צְרִיכִים
לְשִׁתּוֹת, אַחַר כֵּךְ רוּחַ שְׂזֵה הַרוּחַ חַיִּים שֶׁלֶף, וְאַחַר כֵּךְ כַּח הָאֵשׁ
הַחֲמִימוֹת שֶׁלֶף, אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') שְׁמֵשׁ בָּא
כָּל הַתְּאוֹוֹת שֶׁל הָאָדָם, מִדּוֹמֵם בָּא עֲצָבוֹת, וְהַיּוֹת שֶׁלְהָאָדָם הִרַב שֶׁלוֹ
זֶה דּוֹמֵם אֲזִי זֶה סוֹחֵב אוֹתוֹ תְּמִיד לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּמְמַרְמֵר, מָה קָרָה
לָךְ, לֹא יוֹדֵעַ פְּתָאוֹם, קָם בְּמִצַּב רוּחַ טוֹב וּפְתָאוֹם הוּא עוֹד פְּעַם
בְּעֲצָבוֹת, מָה קָרָה לָךְ? לֹא יוֹדֵעַ תַּעֲזֹב אוֹתִי אֲנִי עֲכָשׁוּ בְּמִצַּב רוּחַ לֹא
טוֹב, זֶה הַדּוֹמֵם אֲצִלוֹ שֶׁהָעֲצָבוֹת בָּא מִדּוֹמֵם, תְּאוֹוֹת בָּא מִמֵּי
הַלְּחִלוּחִיּוֹת שָׁבוּ, יֵשׁ תְּאוֹת נֶאֱוָף יֵשׁ תְּאוֹת אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה יֵשׁ תְּאוֹת
מְמוֹן יֵשׁ תְּאוֹת כְּבוֹד כָּל אֶחָד עִם הַתְּאוֹוֹת שֶׁלוֹ, אַחַר כֵּךְ רוּחַ מִשֶּׁם
בָּא הַדְּבָרִים בְּטָלִים אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, אָדָם צְרִיף לְפִטְפֹט, אֲנִי רוֹאֶה
אֲבָרְכִים מִסְתּוֹכְבִים וּמְדַבְּרִים וּמְדַבְּרִים, מִסְפִּיק כְּבֹר, אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלוֹ תְּדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִם אֵתָהּ כְּבֹר פּוֹתַח אֶת הַפֶּה תְּדַבֵּר
מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, תְּחֻזַק יְהוּדִים, לֹא סֵתֵם לְדַבֵּר, תִּגְדֵּי לִי אֵיפֵה
קִנִּית אֶת הַרְכָּב, אֵיזָה מוֹדֵל זֶה, וְעוֹד פְּעַם וּבָא הַשְּׁלִישִׁי, עַד שֶׁיִּבּוֹא
הַשְּׁלִישִׁי וְיִכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם, מְדַבְּרִים שְׁטִיּוֹת, מִיֵּלָא אִם יֵשׁ בְּדַבֵּר שֶׁכֵּל
וּמְדַבְּרִים אֵיזָה דְבָרֵי חֲכָמָה, אֵתֵם יְכוּלִים לְשַׁמְעַע אֵיךְ שְׂאֲבָרְכִים
מִסְכָּנִים מִסְתּוֹכְבִים אִם אֵתָהּ כְּבֹר מְדַבֵּר תְּחֻזַק יְהוּדִים, אֵתָהּ רוֹאֶה
אוֹתוֹ שְׁבוֹר תְּחֻזַק אוֹתוֹ, אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפד)

יש אור וְיֵשֶׁר וְאוֹר חוֹזֵר, לְמַשָּׁל אֲנִי מְלֵא דְבוּרִים אֲבָל זֶה יוֹשֵׁן אֶצְלִי, אֲנִי מוֹצִיא אֶת זֶה לְאַחֲרִים אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל אֶפְלוּ שֶׁהוּא לֹא יִקְבַּל מִמֶּךָ אֲבָל זֶה קוֹפֵץ חֲזָרָה אֵלַיךָ, אִז תְּדַבֵּר עִם אַחֲרִים, אַתָּה רוֹצֵה חֲזוּק לְךָ תִּתְּפֹס אָדָם וְתִחְזַק אוֹתוֹ תִּדַע לְךָ הֶעָקֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, מָה אַתָּה בְּעֵצְבוֹת, תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, תִּעֲזֹב אוֹתִי אֲנִי שָׂבוּר, לֹא, צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, מָה יְהִיָּה הַתּוֹעֵלֶת בּוֹה, שְׂאֵתָה תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אַתָּה מִחְזֵק אוֹתוֹ וְאַתָּה מִחְזֵק אֶת עֵצְמָךְ, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל הִנֵּה יֵשׁ אוֹר יֵשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ אֵלַיךָ אֲבָל זֶה אוֹר חוֹזֵר שְׁקוֹפֵץ חֲזָרָה, אִם זֶה יְהִיָּה גַם אֶצְלֶךָ אֲשַׁרְיֶךָ אַתָּה מִחְזֵק עוֹד יְהוּדֵי שְׂזֵה דְבַר הַכִּי גְדוֹל הַמְצוּהָ שֶׁל צְדָקָה, כִּי מָה זֶה צְדָקָה מִסְכֵּן אָדָם אֵין לוֹ לֵאכֹל אֲנִי נוֹתֵן לוֹ לֵאכֹל, שְׂזֵה הַצְדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה לְתַת לְאָדָם לֵאכֹל, וְכֵן כְּתוּב בְּהַלְכוֹת צְדָקָה שֵׁישׁ כָּל מֵינֵי צְדָקוֹת אֲבָל צְדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה זֶה לְתַת לְאָדָם לֵאכֹל, לְמָה, בְּבִגְדִים הִנֵּה אָדָם אוֹמֵר לִי חֲלִיפָה הוּא יְכוּל לְעַבֵּד עֲלֶיךָ, שְׁקָרָן, אוֹ הַשֵּׁם יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ גִּנְבִים וְאֲנִי רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה אֶצְלָנוּ פַּה דְבָרִים כְּאֵלוֹ, הוֹלְכִים פְּשוּט, זֶה הוֹלֵךְ הַשֵּׁם יִשְׁמַר שְׂאֵשְׁתוֹ יֵשׁ לָהּ סִרְטָן תִּגִּיד אַתָּה לֹא מִפְּחָד, וְזֶה הוֹלֵךְ בְּצוּרָה כּוֹז וְזֶה בְּצוּרָה הַזוֹ, כְּתוּב בַּמִּשְׁנָה בַּפֶּאֶה שְׂרַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן עוֹשֶׂה אֶת עֵצְמוֹ חֲגֵר עוֹשֶׂה אֶת עֵצְמוֹ עוֹר הוּא לֹא יֵצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם עַד שִׁיְהִיָּה כֶּף, לְמָה צְרִיכִים, אֲנָשִׁים לּוֹקְחִים בְּקִלּוֹת, אֲנִי יוֹצִיא אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלוֹ מִקְהֵלָה, וְאֲנִי מִזְהִיר שְׁלֹא יִמְצֵא וְלֹא יֵרָאֶה כְּמוֹ חֲמֵץ אֲבָרָךְ אַחַד שֶׁהוֹלֵךְ עִם שְׁקָה, לֹא אֶצְלָנוּ, הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ זֶה קְהֵלָה מְאֹד מְאֹד קְדוּשָׁה, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ זֶה לֹא נִקְרָא הַלְשֵׁנָה אֲדַרְבֵּה זֶה נִקְרָא טְהוֹר, כְּמוֹ שֵׁישׁ לְךָ שֶׁק שֶׁל תְּפוּחִים יְפִים וּפְתָאוּם יֵשׁ שְׂמָה תּוֹלַעַת וּבֹא אַחַד וְאוֹמֵר אַתָּה יוֹדֵעַ שֵׁישׁ שְׂמָה תּוֹלַעַת, הֵהוּא מוֹסֵר? הוּא לֹא מוֹסֵר לְמָה כִּי הַצְלַתִּי לְךָ שֶׁק מְלֵא תְּפוּחִים, אִז צְרִיכִים לְדַעַת שְׁעַל זֶה אֶסוּר לְרַחֵם כִּי בְרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לָנוּ קְהֵלָה מְאֹד יְפָה, אִז אָדָם צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשְׁמֹר מִדְּבָרִים כְּאֵלוֹ לֹא לְעַבֵּד עַל בְּנֵי אָדָם כִּי בְּסוּף תְּשֻׁלָּם עַל זֶה מְחִיר, אֲבָל אֲנַחְנוּ לֹא הַכְּלִי לְהַחְזִיק אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ, וְלָכֵן הִנֵּה אֲנִי הוֹצֵאתִי אֶת מִישֵׁהוּ מִהַקְהֵלָה וְעַכְשָׁו אֲנִי מוֹצִיא עוֹד אַחַד, וְאַתָּם אַל תִּמְלִיצוּ לִי

בְּזֶה, כִּי אֲנִי יֵשׁ לִי יוֹתֵר רַחֲמָנוֹת מִמֶּךָ עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הַשֵּׁם,
אָבֶל רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ז') שְׁצָרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ
לְרַחֵם, רַחֲמָנוֹת זֶה דְּבַר גָּדוֹל אֲדַרְבֵּה מִי שְׂרַחֲמָן יְכוּל לְהִיּוֹת מִנְהִיג,
כִּי מִרַחֲמָיו יִנְהַג, מִי שְׂרַחֲמָן יְכוּל לְהִיּוֹת מִנְהִיג, אוֹמֵר שְׁמָה רַבְּנוּ ז"ל
אָבֶל צְרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הַרַחֲמָנוֹת שְׁלֵא לְתַת תִּינוּק
שְׁבָגִיל אַרְבַּע יָמִים אֶתְהָ רוּאָה שֶׁהוּא מְקַבֵּל בְּקִבּוּק אֶתְהָ מוֹצִיא אֶת
הַבְּקִבּוּק, מָה אֶתְהָ בְּקִבּוּק צְרִיכִים הִנֵּה חֲתִיכַת בְּשׂוֹר וּמְכַנִּיס לֹא וְחִנְקָתָהּ
אוֹתוֹ, אָבֶל הִיָּה לָךְ כְּוָנָה טוֹבָה, מָה הַכְּוָנָה, לְמָה בְּקִבּוּק עַד שִׁישְׁתָּהּ
אֶת זֶה וְעַד שִׁיגְמָה, עֲכָשׁוּ תַתָּן לְמַבְגֵּר שְׂאוּמֵר שְׂרַעֵב בְּקִבּוּק חֶלֶב,
בְּלִגְמָה אַחַת הוּא גָמָה, אָבֶל מָה עֲכָשׁוּ, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל גַּם בְּרַחֲמָנוֹת
צְרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְרַחֵם, עַל רְשָׁעִים וְגַנְבִים וְגִזְלָנִים אֲסוּר לְרַחֵם
אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, כִּכָּהֵן חֲנֻכְנוּ לְגַנֵּב וְלִגְזֵל, צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר, הִיָּה
לִי בֶן דוֹד הוּא הִיָּה בְּשׂוּאָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִצִּיל אוֹתוֹ מִמָּשׁ
בְּדַרְךָ נִס וְסִפֵּר שֶׁהִיָּה בְּבֵית חוֹלִים וְעָשָׂה אֶת עֲצָמוֹ חוֹלָה בְּדַרְךָ כָּלֵל
זֶה לֹא הִצְלִיחַ כִּי מִסְכָּנִים הַחוֹלִים שְׂרָפוּ אוֹתָם יַחַד עִם הַבִּנְיָן אָבֶל
הוּא הִצְלִיחַ, אָבֶל הִיָּה שְׁמָה גוֹי וְגַם כֵּן שָׁכַב, וְהִיָּה לֹא נְתוּחַ פְּנִדְצִין
שְׁמָה לֹא הִיָּה חֲדָר הַתְּאוֹשְׁשׁוֹת וְשָׂמוּ אוֹתוֹ עִם כָּלָם, וְהַגּוֹי הִיָּה מְאֹד
צָמָא וּבְכָה תָן לִי מִים תָן לִי מִים תְּרַחֵם עָלַי תְּרַחֵם עָלַי, יְהוּדֵי זֶה
יְהוּדֵי, אַחַד צוֹעֵק תָן לִי מִים לְמָה לֹא הִלָּךְ לְבָרוּ וְהִבִּיא לֹא כּוּס מִים
וְשִׁתָּהּ, וְהִיָּה אַחַר הַתְּפִירָה וְכִמְהָ שְׁעוֹת אֲסוּר שׁוּם דְּבַר לְתַת, מָה הוּא
יָדַע הוּא הַתְּחַבָּא שְׁמָה כְּדִי לְהַנְצִיל, וּבִינָן כֶּף הִלָּךְ מִשָּׁם, פְּתָאוּס רֶץ
רוּפָא וְאַחוֹת מִי הִיָּה פִה מִי נְתָן מִים, הִרַג אוֹתוֹ, הִיָּה הַכֵּל פְּתוּחַ
וְאַסוּר לְשִׁתּוֹת לְכָאוּרָה הוּא לֹא יָדַע, יְהוּדֵי בְּדַרְךָ כָּלֵל רַחֲמָן, אִם אַחַד
בוֹכָה רוּצָה מִים תָן לֹא מִים, אָבֶל אֶתְהָ הִרְגָת אוֹתוֹ מִלֵּאת אֶת הַבְּטָן
שְׁלוֹ מִלֵּא מִים וְהַכֵּל הַתְּפִירָה, וְכִכָּהֵן הוּא נִמְלֵט, לְגַבִּי מָה אֲנִי מִסְפֵּר אֶת
זֶה, הַתְּחַלְנוּ בְּרוּחַ שְׂאֲנָשִׁים מְדַבְּרִים וּמְדַבְּרִים וּמְפִטְפִטִים, לָךְ כְּבָר
דְּבוּר תַחֲזוּק יְהוּדִים, אָבֶל לֹא לְחִזּוּק גַּנְבִים בְּשָׁבִיל זֶה חֲזַרְנוּ בְּתִשׁוּבָה
לְגַנֵּב וְלִגְזֵל וְלַעֲשׂוֹת עוֹל אַחַד לְהַשְׁנִי, יוֹתֵר טוֹב שִׁיְהִיָּה כִּיָּה שְׁחוֹשְׁבִים
שְׁזָה כִּיָּה, אַחַר כֶּף בָּא אֵשׁ שְׁשִׁמָה הַכַּעַס, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן

חלק ב' סימן טז) שהצדיק פותח לך את העינים שלראות בגדלת הקדוש ברוך הוא והעקר להסתפל על עצמו איך אני אחז בד' יסודות, למה אני עצוב אדם שנמשך לטבע עצבות, תעבד על הנקדה הזו לך תחזק יהודים תהיה בשמחה תדבר רק משמחה תשמח יהודים, אם לא תפעל אצלו זה יפעל אצלך אתה תתביש הנה אני תמיד מדבר משמחה משמח בני אדם ואני עצוב, אז אני משמח אותו ברוך השם יבנס גם בי שמחה, או תעבד למים תתאווה להקדוש ברוך הוא תתאווה לתורה, אני רוצה ללמד תורה אני רוצה להגיע גם כן, התנא רבי עקיבא השאיר לנו תלמידים כאלה כמו רבי שמעון בר יוחאי ורבי מאיר בעל הנס, גם אנחנו יכולים, חכמינו הקדושים אומרים שאדם צריכים להגיד מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי, זה צריך להיות התאווה שלנו, ובתפלה של הרבי רבי אלימלך זי"ע אומר שזכני להיות כמו אברהם יצחק ויעקב, לא פחות ולא יותר, הוא רוצה להיות גם כן כמו אברהם אבינו יצחק אבינו ויעקב אבינו, זה תאווה, להיות כמו תנא כמו אמורא כמו הבעל שם טוב כמו האר"י הקדוש כמו רבנו ז"ל שרוצה גם כן להיות צדיק, אם יש לך כבר תאווה זה תאווה, ואחר כך רוח במקום ללכת לפטפט תחזק יהודים, וכן אש צריכים מאד לשמר לא להיות כעסן, הפעם רחמנא ליצלן מעביר על הדעת, חכמינו הקדושים אומרים בא לידי כעס בא לידי טעות, ובפרט שבא הפעם בתוך הבית על האשה תגיד לי בשביל זה התחנת להיות בכעס, הסתובבת בחור רוק והלכת למקומות הקדושים שדוף אני צריך להתחתן, והנה הקדוש ברוך הוא עזר לך ויש לך אשה, עכשו אתה מתעלל בה בכעס וברציחה עד שאתה מגביה ידים ונותן לה מכות, רחמנא ליצלן אתה רוצח מה זה צריך להיות מאיפה למדו את זה, צריכים לאשפז אותך בבית חולים, אם אתה מסגל לתת לאשתך מכות, נותנים מכות לילדים מה זה צריך להיות, בפרט מלמד או מורה או מטפלת, מה זה צריך להיות לסחב את הידים והידי יצא מהמקום, מה זה צריך להיות, אתה יכול לתת מרב כעס מכה בעין ונשאר רחמנא ליצלן בעל מום כל החיים שלו,

אין לך מה לעשות, אז רואים איך אנחנו צריכים לזכך את הד' מדות שלנו אש רוח מים עפר, עצבות תאוות דברים בטלים וכעס, אומר רבנו ז"ל זה מה שאנחנו מקבלים מהצדיק, שהוא פותח לנו את העינים להסתכל על הקדוש ברוך הוא תמיד לראות את הקדוש ברוך הוא והעקר להסתכל על עצמו, תמיד לעשות לעצמו חשבון הנפש אני עצוב אני ממרמר, אני בעל תאוה, אני כעסן, זה מקבלים מהצדיק, הרבי רבי אלימלך זי"ע תמיד בכה ובכה איפה אני אוהז ותמיד בכה, ידוע שהרבי רבי אלימלך זי"ע היה נקי מהכל אבל זה היה הדרך שלו להסתכל על עצמו, ורק הסתכלו עליו היה הרהור תשובה, אבל לא היה לו הרבה אנשים, היום חושבים הרבי רבי אלימלך זי"ע נוסעים אל הציון שלו שהסוכני נסיעות עושים כסף, אבל בחיים חיותו ברחו, כי מה שאדם עשה הוא התחיל לבכות, ראה אצל מישהו חלול שבת, מילך מילך איך חללת שבת, מילך איך אתה לא מרחם על עצמך, ההוא כבר קבל את המסר, זה אכל טרפות מילך מילך איך אכלת טרפות, זה רחמנא ליצלן עשה עברות גסות עם נשים, מילך מילך איך אתה נואף, זה שהיה צריך לשמע את זה שמע כבר, היה לו תלמיד שהתקרב אליו זה היה רבי משה לייב מסאסוב זי"ע המצוה שלו היה פדיון שבויים זכיתי פעם להיות אצל הציון שלו, היות שאני לומד בכל הספרים כשאני על הדרך למה לא ללכת אל כל קברי הצדיקים, כי רבנו ז"ל אומר בפרוש (ספר המדות אות צדיק) אם הולכים על קברי צדיקים אפלו אתה לא זכאי לזכיות, אבל בזכות שאתה הולך אל קברי צדיקים ומתפלל בזכות הצדיקים הקדוש ברוך הוא יעזר לך, רבי משה לייב מסאסוב תמיד עסק רק בפדיון שבויים, מה זה פדיון שבויים, השם ישמר פעם היו הפריצים שהכניסו בבית סהר אדם שלא שלם להם את הדמי חכירה, לא עשו כל כך הרבה כסף הגויים לא שלמו להם, ככה היו בעלי חובות, והכניסו בבית סהר והוא הלך והלוה כסף וכל המצוה של פדיון שבויים, רבנו ז"ל מביא בסוף ספורי מעשיות תסתכלו שם יש עוד כמה ספורים שזה לא כלול בשלש עשרה ספורים, יש ספור שהיה שתי פלטין פלטין של מלך

וּפְלִטִין שֶׁל עֶבֶד, זֹאת אוֹמֶרֶת אַרְמוֹן שֶׁל מֶלֶךְ וְאַרְמוֹן שֶׁל עֶבֶד, וְהִיא
 בְּדִיוק אוֹתוֹ יָפִי, וְאַף אַחַד לֹא יוֹדֵעַ אִיפֹה הַמֶּלֶךְ גֵּר וְאִיפֹה הָעֶבֶד גֵּר
 כִּי שְׁתֵּי הָאַרְמוֹנוֹת הֵיוּ דוֹמִים בְּדִיוק אוֹתוֹ דְּבַר עִם אוֹתוֹ חִילִים עִם
 אוֹתוֹ שׁוֹמְרִים עִם אוֹתוֹ צָבֵעַ, הַכֹּל הַכֹּל, כִּכָּה אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, אִיךָ
 יְכוּלִים לְדַעַת אִיפֹה הַמֶּלֶךְ וְאִיפֹה הָעֶבֶד, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל יֵשׁ מִצּוּהָ
 אַחַד מִצּוֹת פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים וְעַל יְדֵי פְדִיּוֹן שְׁבוּיִים תִּדְעַ לְהַפְרִישׁ מִי זֶה
 הַמֶּלֶךְ וּמִי זֶה הָעֶבֶד, הַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט כִּכָּה כְּתַבְתִּי בְּנֵהר אֶפְרָסִמוֹן
 וְאוֹמַרְתִּי אֵת זֶה שְׁמֵאִיפֹה יְכוּלִים לְדַעַת שְׁאֵתָה בֶּן מֶלֶךְ אוֹ בֶּן עֶבֶד,
 אֶלֹא מֶלֶךְ רוּצָה לַעֲשׂוֹת טוֹב, עֶבֶד גָּנֹב שְׁגוֹנֵב כִּי סֵתֵם עֶבֶד זֶה גָּנֹב,
 הַתְּנֵא אוֹמֵר אֵל תְּרַבֵּה בַעֲבָדִים שֵׁישׁ לָהֶם יָדִים עִם דְּבָק, וְהַכֹּל לִי,
 מֶלֶךְ נוֹתֵן יֵשׁ לִי בְרוּךְ הַשֵּׁם, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל עַל יְדֵי פְדִיּוֹן שְׁבוּיִים
 תִּדְעַ אִיפֹה שֶׁהַמֶּלֶךְ וְאִיפֹה הָעֶבֶד, מִי זֶה שְׁבוּי, כְּלָנוּ שְׁבוּיִים בִּיצֵר
 הָרַע שֶׁהוּא תָּפַס אוֹתָנוּ טוֹב טוֹב, בּוֹאוּ לֹא נִטְעָה אֵת עֲצַמְנוּ, הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא פֹה אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים לְפָנֵי סִפְרֵי תוֹרָה, כְּלָנוּ פְּגוּמִים כְּלָנוּ
 צְרִיכִים לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה כְּלָנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ, כְּלָנוּ טְמֵאִים רַחֲמָנָא
 לִיצְלָן, בּוֹאוּ לֹא נִטְעָה אֵת עֲצַמְנוּ, בּוֹאוּ נַעֲשֶׂה חֲשָׁבוֹן, קַמְנוּ, מְתִי
 קַמְנוּ, הֵיינוּ בַמְּקוֹה הַתְּפִלָּנוּ בְּמַנִּין, זֶה כְּבָר רַבֵּעַ לְשֵׁלֶשׁ, הֵאֵם לְמַדְנוּ
 קֶצֶת חֲמֵשׁ קֶצֶת מִשְׁנֵה קֶצֶת גְּמֵרָא הַיּוֹם, הִנֵּה עוֹד מְעַט צְרִיכִים
 לְהַתְּפַלֵּל מִנְחָה, תִּשְׁעָה שְׁעוֹת וּמַחֲצָה בְּשֵׁלֶשׁ וַחֲצִי מִתְּחִילִים כְּבָר
 מִנְחָה קִטְנָה, מָה עֶבֶר עָלִינוּ, הִנַּחְנוּ הַיּוֹם תְּפִלִּין, אֵת הָאֵמֶת, אֲנִי תוֹפֵס
 אַבְרָךְ אֲנִי אוֹמֵר לוֹ תִּגִּיד לִי הַתְּפִלָּתָ הַיּוֹם, אוֹמֵר לֹא, תְּפִלִּין הִנַּחְתָּ,
 רַק תְּפִלִּין הִנַּחְתִּי, אִיךָ יְכוּל לְהִיּוֹת דְּבַר כֵּזֶה בְּשִׁבִיל מָה חֲזוֹרְנוּ
 בַּתְּשׁוּבָה, מָה אֲנַחְנוּ גּוֹיִים, נִתְּנוּ לָנוּ מִצְוֹת כְּאֵלוּ, אִם יִגִּידוּ לְאָדָם
 הַזֶּה אֵתָה יוֹדֵעַ בְּנֵהרֵיהָ רְחוֹב חֲבֻצֹת 31 יֵשׁ שְׁמָה עֲשִׂיר תֵּלָךְ שְׁמָה
 חֲמִשָּׁת אֲלָפִים ש"ח הוּא נוֹתֵן לָךְ כְּבָר מִזְמָן הָאָדָם הַזֶּה הִיָּה טֵס וְרָץ,
 אֲנִי חוֹשֵׁב אֶפְלוּ לְמֵאָה שְׁקַל הִיָּה רֵץ שְׁמָה, תֵּן לִי אֵת הַכְּתָבֶת, תִּתְּאָר
 לַעֲצֻמְךָ אֵתָה יוֹדֵעַ מָה זֶה לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
 חֶלֶק ב' סִימָן עב) אָדָם צְרִיךְ לְהַתְּבַיֵּשׁ לְקַחַת אֵת הַתְּפִלִּין עַל הָרֵאשׁ, אֵתָה
 לוֹקַח אֵת הַכְּתָר שֶׁל הַמֶּלֶךְ עַל הָרֵאשׁ שְׁלָךְ, אֵת הַבְּגָד שֶׁל הַמֶּלֶךְ

עֲטִיפָה עִם צִיצִית, נוֹתְנִים לָךְ רְשׁוֹת, לְהַבְדִּיל אֶלְפֵי הַבְּדֻלוֹת בְּאֵין עֶרֶךְ כָּלֵל, נְשִׂיא אַרְצוֹת הַבְּרִית, אָנִי לֹא מְדַבֵּר מִי שֶׁהַיּוֹם אֲבָל אָנִי מְדַבֵּר שֶׁל קֹדֶם, פְּשׁוּט לְהַכְנִס בַּלְשָׁכָה שְׁלוֹ הָיִיתְ שְׂמַח, וּמְכַל שְׂכָן נוֹתֵן לִי לְשִׁבְתָּ עַל הַכֶּסֶף שְׁלוֹ, פֶּה נוֹתְנִים לָךְ רְשׁוֹת כָּל יוֹם לְהַלְבִּישׁ אֶת הַכֶּתֶר שֶׁל הַמֶּלֶךְ, אַתֶּם יוֹדְעִים מֶה זֶה תַּפְלִין מֶה זֶה צִיצִית, עֲכָשׁוּ מֵת הָעוֹלָם אָנִי צָרִיךְ לְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִית וּבַתְּפִלִּין, וְלְהַתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלָּה, אַתֶּם יוֹדְעִים אֵיזָה שְׁמוֹת וַיְחַוְּדִים יוֹצֵא מִסֶּתֶם שְׁאָדָם אוֹמֵר אֶת הַבְּרִכוֹת וְאֶת הַמְּזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁל הַתְּפִלוֹת וְכָל הַסֶּדֶר שְׁבוּנָה עוֹלְמוֹת מְזָה, וְאִתָּהּ כָּל כֶּף מְזוֹלָזֵל בְּזָה, אִז אָדָם צָרִיךְ לְהַחְזִיק עִם חֶשְׁבוֹן, אִז כָּלְנוּ צְרִיכִים לְחַזֵּר בַּתְּשׁוּבָה, אִז אֲנַחְנוּ שְׁבוּיִים בִּיצֵר הָרַע, בֹּא לֹא נַעֲבֹד עַל עֲצָמֵנוּ אֲנַחְנוּ שְׁבוּיִים טוֹב טוֹב אֲנַחְנוּ בְּשָׂבִי גְדוֹל, אִם אַחַד בְּשָׂבִי יֵשׁ מְצוּה פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים, שְׁאָדָם בְּשָׂבִי צְרִיכִים לְהוֹצִיא אוֹתוֹ, שִׁישֵׁב, אֵין דְּבַר כְּזֶה קֹדֶם תּוֹצִיא אוֹתוֹ, כְּשִׁישׁ שְׂרָפָה אִז שׁוֹאֲלִים תִּרְאֶה לְמָה הוּא נִשְׂרָף לְמָה הוּא שָׁחַק אוֹ לְמָה הִילָדִים שָׁחֲקוּ עִם גִּפְרוּרִים, לְמָה הִנְחַתְתֶּם אֶת הַגּוֹ, לֹא שׁוֹאֲלִים לְמָה בּוֹעֵר תְּבִיא מִים תְּצִיל מִי שְׁאִתָּה יָכוֹל, עֲכָשׁוּ אֵין חֶשְׁבוֹן מֶה קָרָה וְלְמָה קָרָה קֹדֶם תּוֹצִיא אוֹתוֹ, זֶה הַתְּכִלִּית, מִסְכֵּן אָדָם בְּבֵית סֵהַר קֹדֶם תּוֹצִיא אוֹתוֹ וּבַפְּרָט כְּשִׁאִתָּה הָיִיתְ בְּבֵית סֵהַר וְאִתָּה יוֹדַע מֶה זֶה בֵּית סֵהַר, פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים אֲנַחְנוּ כָּלְנוּ שְׁבוּיִים בִּיצֵר הָרַע שְׁלָנוּ עִם הַתְּאֻוֹת שְׁלָנוּ, בּוֹעֵר בְּנוּ אִשׁ הַכֶּעַס אִשׁ הִיצֵר הָרַע מְאוּרֵי אִשׁ שְׂרַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר וּמְאוּרֵי אוֹר אֲנַחְנוּ לֹא רוֹאִים שׁוֹם דְּבַר, אִז זֶה פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים שְׁאָנִי הוֹלֵךְ לְהוֹצִיא שְׁבוּיִים עוֹזֵר לְיִהוּדִים שְׁמִסְכְּנִים שְׁבוּיִים בִּיצֵר הָרַע שְׁלָהֶם וְלֹא יוֹדְעִים עֲצָה אֵיךְ לְצַאֵת, כִּי בּוֹעֵר אִשׁ, אָנִי נוֹתֵן לָךְ דְּבָרֵי רַבְנוּ ז"ל מְחֻזָּק אוֹתָךְ וּמְעוֹדֵד אוֹתָךְ, וְזֶה נִקְרָא שְׁאִתָּה בֵּין מֶלֶךְ לְמָה אָנִי רוֹצֶה לְעֹזֵר לְהַשְׁנִי, אִם תִּרְאוּ יְהוּדֵי שְׂרוּצָה לְעֹזֵר לְהַשְׁנִי תִדַּע לָךְ שְׁזֶה מֶלֶךְ וְזֶה מֶלֶךְ בְּעֲצָמוֹ, אֲבָל אִם אָדָם רַק אָנִי וְרַק אָנִי וְרַק לִי וְרַק לִי, אִתָּה רוֹאֶה שְׁאִתָּה בְּסוֹף הַכֵּל עֲבָד, זֶה מֶה שְׂרַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר לְדַעַת אִיפֹה הַמֶּלֶךְ וְאִיפֹה הָעֲבָד רַק עַל יְדֵי פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ פֶּה רַבִּים כְּכֹלָם עוֹסְקִים בְּפְדִיּוֹן שְׁבוּיִים אֲנַחְנוּ הֵינּוּ שְׁבוּיִים

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֶזֶר לָנוּ שְׁנֵתְקַרְבְּנוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְהוּא הוֹצִיא אוֹתָנוּ, אֲזַי לָמָּה שָׁאַנְחָנוּ לֹא גַלְךָ עֲכָשׁוּ וְנִפְיֵץ לְעוֹד יְהוּדִים וְלֹא צְרִיכִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה לְהַשְׁקִיעַ, הַיּוֹם יֵשׁ קְנֻטְרִסִים עַל מֵה שְׁאַתָּה רַק רוּצָה, אַחַד עֲצָבְנִי תַעֲזֹב אוֹתִי, הִנֵּה אֵל תַּתְּעַצְבֵּן, תַּעֲזֹב אוֹתִי הַחַיִּים שְׁלִי לֹא שׁוּה, תַּהֲיֶיה שְׁמַח, עַל כָּל פֶּרֶט מֵה שְׁאַתָּה רֵץ רוּצָה הִנֵּה אַתָּה יְכוּל לְהִרְאוֹת לוֹ כָּל קְנֻטְרִס, פֶּעַם סִפְרוּ לִי מֵאַחַד מֵהַמְּפִיצִים עֶבֶר בַּחֲדָרָה בַּחלוּן רְאוּה מֵה הוּא שָׁם, רַק אֵת הַעֲטִיפוֹת שֶׁל הַקְנֻטְרִסִים תַּהֲיֶיה שְׁמַח אֵל תַּתְּעַצְבֵּן לָמָּה לְהִתְלוּנָן, וְזֶה כִּכֵּר דְּבַר בְּעֲצָמוֹ, לֹא צְרִיכִים רַק הַשְׁמוֹת בְּעֲצָמָם מִי שְׁעֶבֶר עֶמֶד וְהַסְתַּכַּל, אֲזַי לְחֹזֵק יְהוּדִים לְהוֹצִיא יְהוּדִים וְלַעֲזוֹר זֶה הַמְּצוּה הַכִּי גְדוּלָּה, תַּתְּאָרוּ לְעֲצָמְכֶם אָדָם שְׁנִמְצָא בְּבֵית סֹהַר, אֲנִי לֹא יוֹדַע מִי מִכֶּם הִיָּה בְּבֵית סֹהַר, אֲבָל אֲנִי יוֹדַע מֵה זֶה בֵּית סֹהַר, יֵצֵא לִי לֹא פֶּעַם אַחַד לְדַבֵּר עִם אֲסִירִים, רְאִיתִי מֵה זֶה הַשֵּׁם יִשְׁמֹר, עֲכָשׁוּ בַּפֶּרֶט מִי שְׁחַף מִפֶּשַׁע וְהַכְּנִיסוּ אוֹתוֹ, וּבַפֶּרֶט שְׁהַכְּנִיסוּ אוֹתוֹ בְּתָא בְּפָנָי עֲצָמוֹ, אִם זוֹכֵה לְהִיּוֹת מִקְרֵב לְרַבְּנוּ ז"ל אֲזַי הִנֵּה עוֹשֶׂה גַם שְׁמָה גַן עֵדֶן מִתְּבוּדָד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא צְרִיף כָּלוּם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא גַם שְׁמָה, גַם כִּי אֵלֶךְ בְּגִיא צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אַתָּה עֶמְדִי, יוֹסֵף הַצְּדִיק גַם כֵּן הִיָּה לוֹ בֵּית סֹהַר אֲבָל הִיָּה לוֹ אֵת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִיָּה שְׁמַח וְשְׁמַח אֵת כָּלָם, אִין לָךְ דְּאֶגוֹת, הוּא רוּאָה שְׁנֵי מְצָרִים וְהִנֵּה זוֹעֲפִים, הוּא שׁוֹאֵל אוֹתָם מֵה קָרָה לָכֶם, אַחֲרִים הִיוּ אוֹמְרִים מֵה גּוֹיִים זוֹעֲפִים, יוֹסֵף הַצְּדִיק הִיָּה כָּל כֶּף בַּקְדָּשָׁה לֹא יְכוּל לְסַבֵּל אֶפְלוֹ שְׁתֵּי גּוֹיִים שְׁמָה שׁוֹר הַמְּשָׁקִים וְשׁוֹר הָאוּפִים, הוּא לֹא יוֹדַע מִי הֵם, שְׁאֵל אוֹתָם מֵה קָרָה לָכֶם כִּי לֹא יְכוּל לְסַבֵּל עֲצָבוֹת, אֲזַי אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים שְׁהַכַּח שֶׁל יוֹסֵף מֵה חֲזוֹק אוֹתוֹ בְּבֵית סֹהַר שְׁהִיָּה רַק שְׁמַח, וְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִדּוּעַ פְּנִיכֶם רָעִים הַיּוֹם, מִי שְׁקָדוּשׁ לֹא יְכוּל לְסַבֵּל לָמָּה הֵהוּא שְׁבוּר, מִי שְׁבָבִית סֹהַר הַשֵּׁם יִשְׁמֹר וּבַפֶּרֶט שְׁהַכְּנִיסוּ אוֹתוֹ בְּצִינּוֹק וּמִתְעַלְלִים בּוֹ לְצַעֲרָנוּ הַרְבַּ אַתֶּם יוֹדְעִים מִי בְּדֶרֶךְ כָּלָל הַסּוּהָרִים לּוֹקְחִים אֲנָשִׁים שְׁבַעֲצָמָם פּוֹשְׁעִים וְזֶה הַעֲבוּדָה שְׁלָךְ שְׁתַּתְּאֲכֹז לְאֲסִירִים, מֵה חוֹשֵׁב הָאֲסִיר, אֲנִי לֹא יוֹדַע אִם מִישָׁהוּ מִכֶּם יֵשֵׁב בְּבֵית סֹהַר, אֲבָל מֵה

הַמַּחֲשֶׁבֶה שְׁלוֹ כְּשֶׁאֶחָד מִתְעַלְלִים בּוֹ וְהוּא בְּבֵית סֵהַר, כָּל הַמַּחֲשֶׁבֶה שְׁלוֹ זֶה אֵיךְ יְכוּלִים לְבָרַח מִסְתַּכֵּל וְאוֹמֵר הֲלוֹאִי הֵייתִי צְפוּר וְדַרְךְ הַחֹר הַזֶּה הֵייתִי עָף, כָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת, אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לְפָרֵץ אֶת הַגֶּדֶר וּלְבָרַח, וְאִם יֵשׁ אֲסִיר שֶׁמִּתְעַלְלִים בּוֹ וְנוֹתְנִים לוֹ מְכוּת, יוֹשֵׁב כִּכָּה בְּכַעַס כּוֹאֵב לוֹ מֵה כָּל פְּרִיחַ שְׁמֵה מִתְעַלֵּל בִּי, הוּא חוֹשֵׁב יוֹם אֶחָד יָבוֹא וְאֲנִי יִפְרֹץ אֶת הַבַּיִת סֵהַר, וְלֹא רַק אֲנִי יֵצֵא מִפֶּה אֶלָּא אֲנִי יוֹצֵא אֶת כָּלָם, אֲנִי יִפְרֹץ אֶת הַדֶּלֶת שְׁכָלָם יֵצְאוּ מִפֶּה וְאֲנִי יִרְאֶה לָהֶם, זֶה אָדָם עִם לֵב זָהָב לֹא רַק אֶת עֲצָמוֹ הוּא רוֹצֵה לְבָרַח אֶלָּא אֶת כָּלָם, אֲנַחְנוּ בְּאוֹתוֹ מֵצֵב אֲנַחְנוּ אֲסוּרִים בְּיַד הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְאֲנַחְנוּ בְּשִׁבְי הוּא תַּפְס אוֹתָנוּ טוֹב טוֹב, זֶה בְּגִנְבוֹת שֶׁמִּסְכֵּן הוּא לֹא יְכוּל לְשַׁלֵּט עַל עֲצָמוֹ הוּא צָרִיךְ לְלַכֵּת וּלְהַגִּיד שְׁקָר וּלְהוֹצִיא מִבְּנֵי אָדָם כֶּסֶף, אִיִּי יוֹם אֶחָד תִּשְׁלַם עַל זֶה מַחִיר, אֵינן יוֹם תַּעֲזֹב אֶכּוֹל הַיּוֹם כִּי מִחֹר נְמוֹת מֵה לְדָאָג, כִּכָּה אָדָם תִּגְנֹב תִּגְזֹל תַּעֲשֶׂה זָבֵל הַכֵּל הַכֵּל, לֹא עוֹשֶׂה שׁוּם חֲשָׁבוֹן, אֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים אֶת הַדֶּרֶךְ אֵיךְ לְצִאת, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') שֶׁאָדָם לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְצִאת עַד שֶׁבָּא הַצַּדִּיק שֶׁהוּא אַבּוּקָה וְרוֹאֶה אוֹר גָּדוֹל אֲזֵי הוּא מוֹצֵא אוֹתִי, עֲכָשׁוּ אִם נִפְלֵיתִי וְנִתְלַכְלַכְתִּי בְּעוֹנוֹת כְּאֵלוֹ חֲמוּרִים וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם טֵמֵא אוֹתִי בְּכָל מִינֵי טֵמְאוֹת, זֹאת אוֹמֶרֶת הוּא הַתְעַלֵּל בִּי בְּבֵית סֵהַר שְׁלִי הַכְּנִיס אוֹתִי לְשָׁם, הֲרִי יֵשׁ הַתְּפִלָּה מֵה שְׁאוּמְרִים מִלְּפָנַי תְּקִיעַת שׁוֹפָר הַסְּפָרָדִים כָּלָם אוֹמְרִים אֶת זֶה שֶׁתִּקֵּן הַרְשֵׁ"ש, הוּא מִצִּטָּט קִטְעַת שֶׁל הַתְּקוּנִים תִּקּוּן ר' שֶׁאֲנַחְנוּ הַגּוֹף שְׁלָנוּ זֶה בֵּית סֵהַר, וְצָרִיכִים לְתַבְּרָא אֶת הַבַּיִת הָאֲסוּרִים דִּילֵיה, צָרִיכִים לְשַׁבֵּר אֶת הַבַּיִת הַסֵּהַר וּלְצִאת זֹאת אוֹמֶרֶת אֶת הַנְּשִׁמָּה לְהוֹצִיא אוֹתָהּ מִהַגּוֹף, אֲזֵי אִם כָּךְ נִפְלֵיתִי וְנִשְׁלַכְתִּי בְּמִקּוּמוֹת מִתְעַבִּים כְּאֵלוֹ, וְעָכָשׁוּ אֲנִי חוֹשֵׁב מַחֲשָׁבוֹת אֵיךְ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, הַמַּחֲשֶׁבֶה שְׁלִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֲנִי יִנְקָם בְּךָ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לֹא רַק אֲנִי יֵצֵא מִהַבַּיִת סֵהַר, כְּמֵה עוֹד אֲנָשִׁים שֶׁנִּמְצְאִים בְּבֵית סֵהַר אֲנִי יוֹצֵא כְּמֵה שְׁיֹתֵר, אֲזֵי זֶה סִימָן שֵׁישׁ לְךָ אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַעֲבוּדָה שְׁלָנוּ לְקָרֵב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מֵה מְבַקְשִׁים אוֹתָךְ, תֵּן לְכָלָם קְנֻטְרִסִים וּסְפָרִים אִתָּם יוֹדְעִים מֵה זֶה

להציל נשמה, תסתכלו על עצמכם מאז שזכיתם לחזור בתשובה ברוך השם לא חסרתי תפלין ציצית פאות זקן ברוך השם מזוזה שבת טהרת המשפחה מצות ד' מינים סכה, ברוך השם אנחנו מלאים מצוות כרמון מאז שזכינו לחזור בתשובה, לפני זה מה היה הטעם של החיים, עוד פעם סמים עוד פעם שכרות עוד פעם רחמנא ליצלן זבל, ועוד פעם ועוד פעם כבר יוצא מהאף, ומה התכלית ואחר כך מוליכים אותך כמו שמוליכים נבלה, אבל ככה ברוך השם לא סוחבים פה נבלה סוחבים פה ספר תורה, האדם הזה למד כל יום מקרא משנה גמרא מדרש הלכה ואגדה ברוך השם מלא, אתה סוחב פה ארון קודש, עכשו אנחנו צריכים לעזור ליהודים, אני מבקש את אנ"ש יש לנו סך הכל עשרים אני רציתי שלשים ושש מי שיכול להיות מתנדב אשרי לו ואשרי חלקו, כדי שנעזור ליהודים, אבל גם אלו שהולכים להפיץ זה מתנדבי מד"א, אז דבר גדול מאד לעזור לעוד יהודים זה המצוה הכי גדולה, ואומר רבנו ז"ל בזה שאתה תקרב יהודים הקדוש ברוך הוא ימחל גם לך, וזה אנחנו צריכים מאד מאד לבקש את הקדוש ברוך הוא שנוזקו וכל שכן כשקבלתי כל כך הרבה מכות, אז אני עושה את החשבון, מה אתה הסוהר נתתי לי כל כך הרבה מכות עכשו אני יפרץ את הבית סהר ואני יוציא את כלם, אם חטאתי כל כך הרבה ונכשלתי במה שנכשלתי אני ינקם עכשו בך הסמ"ך-מ"ם אני ילך ויחזיר מה שיותר יהודים בתשובה, זה נקרא יהודי שיש לו רגש של יהודי שני, ובזכות זה הקדוש ברוך הוא יעלה אותו מעלה מעלה, וזה הענין של הפצה, ולא כסף כמה עשית וכמה עשית, כל היום כסף וכסף, אנחנו מאנשי הבעל תפלה אצלנו לא מדברים מכסף אני אומר לכם פתוח, אצלנו פה בקהלה לא ידברו מכסף, איך אמר הבעל תפלה מכסף אל תדברו אלי, אין דבר כזה, את הטמאה הזו אני רוצה להוציא מפה שזה נקרא טמאה, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כג) שעל כל כסף כתוב שמה תמונה של עבודה זרה אצל הגויים ובפרט באירופה יש צלב על כל שטר ועל כל מטבע יש הצלב שלהם, זה עבודה זרה, צריכים את הכסף אבל

אֵל תַּעֲשֶׂה מִזֶּה עֵקֶר, אָדָם צָרִיךְ לְצִאת לְשֵׁרוּתִים אֵל תַּעֲשֶׂה עֵקֶר
מֵהַצּוּאָה, אֲדוּרְבָה אִם אָדָם יֵשׁ לוֹ עֲצִירוּת, אָבֵל אֵל תַּעֲשֶׂה עֵקֶר
מֵהַצּוּאָה, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר שֶׁזֶּה צוּאָה, זֶה בְּרִיא לְאָדָם הוֹצֵאתִי אֶת זֶה
אָבֵל אֵל תַּעֲשֶׂה כָּל הַיּוֹם כֶּסֶף וְכֶסֶף, זֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן אֲנִי מְאֹד
מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנִי"שׁ מִשְׁפָּחָה אַחַת הוֹצֵאתִי.

הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע אָמַר לְרַבִּי מִסְּאֹסוֹב זי"ע שֶׁיִּגִּיד תּוֹרָה,
הוּא הִיָּה לוֹ אֵימַת רַבּוֹ, רַבִּי אֲנִי לֹא יְכוּל לְהַגִּיד תּוֹרָה אַתֶּם פֹּה, אֲנִי
מִצְוָה אוֹתָךְ שֶׁתִּגִּיד תּוֹרָה, אָבֵל אֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ הַרְבֵּי פֹה אֲנִי לֹא יְגִיד,
הִיָּה בְּדִיוֹק פְּרִשְׁת בֹּא, וְאֲנִי אוֹמֵר לָךְ מִשֶּׁה לֵיִיב תִּגִּיד, אֲזֵה הוּא קָם
וְאָמַר לְמָה זֶה נִקְרָא פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ פְּרִשְׁת בֹּא לְמָה זֶה נִקְרָא פֶּסַח, עַל
שֵׁם שְׁפֶסֶח וְדִלֵּג שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פֶּסַח מִבֵּית לְבֵית הֵנָּה פֹה יֵשׁ
יְהוּדִי, עֲכָשׁוּ הוּא יִגִּיעַ לְבֵית מִצְרַיִם שָׁמָּה יֵשׁ בְּכוֹר שֶׁהִתְעַלֵּל בִּיהוּדִי,
עֲכָשׁוּ תִקְבֵּל אֶת הַמִּכָּה שְׁלֹךְ, וְאַחַר כֵּךְ קִפְצֵן אֶל יְהוּדִי אַחֵר, וְאַחַר כֵּךְ
דִּלֵּג, מָה זֶה פֶּסַח אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פֶּסַח וְדִלֵּג וְרָקַד פֹּה גֵר יְהוּדִי
פֹה גֵר יְהוּדִי, וְהוּא כָּל כֵּךְ הִתְלַהֵב שְׂכַח אֵיפֹה הוּא נִמְצָא עָלָה עַל
הַשְּׁלַחֵן וְהִרְאָה לְרַבִּי פֹה גֵר יְהוּדִי פֹה גֵר יְהוּדִי, אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים לְפָנָי
שֶׁאֲנַחְנוּ מִתְחִילִים אֶת הַסֵּדֶר, יֵשׁ קִטְעַן שֶׁל הַזֵּהָר פִּקּוּדָא בְּתוֹרָה דָּא לְסַפֵּר
בִּיצֵיאת מִצְרַיִם מִצְוָה לְסַפֵּר בִּיצֵיאת מִצְרַיִם וְכָל הַקִּטְעַן מְעוֹרֵר
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בֹּא עֲכָשׁוּ עִם הַפְּמִלְיָה שֶׁל מַעֲלָה שְׁלוֹ מִבֵּית
לְבֵית אֵיפֹה שְׁכַל בֵּית יֵשׁ סֵדֶר וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּכֵל וּמִרְאָה לְכָל
הַמְּלָאכִים תִּרְאָה עִם יִשְׂרָאֵל אֲלֵפִים שָׁנָה אֲנַחְנוּ בְּגִלוּת לֹא רוֹאִים וְלֹא
שׁוֹמְעִים כְּלוּם, וְאִף עַל פִּי כֵן אִף יְהוּדִי אֵין אֲצִלוֹ חֲמֵץ, יוֹשְׁבִים בְּסֵדֶר
הַסֵּבָא וּמִי שֶׁעוֹד זֹכֵה הַסֵּבָא רַבָּא, הָאֲבָא הַנְּכָדִים נִינִים וְכִלְמֵי בְּשִׁלְחֵן
אָחָה, הַכֵּל מִנְּחַ בְּאֲגוּדוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְפָּאֵר לֹא רוֹאִים כְּלוּם,
חֲרַבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְתִרְאָה מָה הַבְּנִים שְׁלִי אֵיזָה נַחַת רוּחַ גּוֹרְמִים לִי,
אֲזֵה זֶה הַשְּׁמִחָה הַכִּי גְדוּלָה, וְזֶה מָה שְׂרַבִּי מִשֶּׁה לֵיִיב הַכְּנִיס שְׁפֹה גֵר
יְהוּדִי, אַתֶּם יוֹדְעִים מָה זֶה יְהוּדִי, אַתֶּם כְּלַכֶּם שְׁבוּרִים וְרִצּוּצִים, מָה
אֲנִי שׁוֹה, מָה אַתָּה שׁוֹה אַתָּה זְכִית בְּרוּךְ הַשֵּׁם קִמַּתְּ הִלְכַתְּ לְמַקּוּה
טְבִלְתָּ בְּמַקּוּה, כְּשׁוֹף כְּבָר לֹא יַעֲלֶה עֲלֶיךָ כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּמִים לֹא

הולך עליו כשופ, מקנה מסגל להוריד ממך כשופ, עשו לך כשופ לך למקנה, למה כי רוח עם מים לא מתערבים, עבדה תקחו כוס תשימו את זה על המים ותדחקו את זה, זה לא יתמלא, רק אם אתה מטה קצת מתמלא לך המים, למה כי זה מלא רוח, והרגע שאדם נכנס בתוך המקנה אז הרוח עלה זה לא הולך אתה, בשביל זה אומר רבנו ז"ל (ספר המדות אות המתקת הדינים) שהאדם כשטובל מתחת המים עד שלא יכול לנשם נמתק ממנו כל הדינים, למה כל עלי אין כבר רוח רעה, מה זה רוח רעה רש"י אומר זה שגעון שד נכנס בי, אתם יודעים מה זה ללכת למקנה כל יום, קדם כל בשביל הגוף שיהיה נקי, חכמינו הקדושים אומרים על היל שאמר אני הולך עכשו לקים מצוה לשטף את הגוף, בפרט עכשו בקיץ, פעם היו צריכים לקחת את הבגד וללכת אל הים ושמה לעמד ולשטף את הבגד ולרחץ את זה, ואם בא רוח לקח לך את הבגד נשארתי בלי כלום, היום יש מכוונת כביסה ומכוונת יבוש, וכמה זה עולה בתשלומים, למה אדם תראה תרגיש בעצמך יוצא ממך ריח רע, שלא יכולים לעמד על ידך, תקח מקלחת רבנו של עולם זה מצוה לשטף את הגוף, איך אתה הולך נופל מהמטה ונכנס בבית הכנסת להניח תפלין ונודף ממך ריח, תהיה עם גוף נקי, לך תקח מקלחת, כל כך קשה הבגדים יש היום מכוונת כביסה ומכוונת יבוש, לך עם בגדים נקיים, רבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד, אם אנתנו נקראים על שם רבנו ז"ל זה לא אוי אוי מה אתה קוקוריקו צועק, קדם בא נראה אם הבגד שלך נקי אם הבגד שלך לא קרוע, רבנו ז"ל הקפיד על זה, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ככו) שהבגדים תובעים את האדם, אתה מרגיש שיוצא ריח רע מהבגדים תשטף את זה, או נקוי יבש, למה שירגישו ממך ריח רע, אדם זכה והלך למקנה, אדם זוכה קם ותיקין ומתפלל, אדם מתפלל במנין שהעקר להתפלל במנין אומר קדשה וברכו, אתם יודעים מה זה אמן יהא שמייה רבא אפלו נגזר רחמנא ליצלן על מישוהו שבעים שנה גיהנם רבנו של עולם מה הוא עשה שקבל שבעים שנה, על ידי אמן יהא שמייה רבא אחד קורע גזר דין, כל יהודי מלא מצוות, אתם לא

יוֹדְעִים כַּמָּה מְצוּוֹת יֵשׁ לְכֻלְכֶם, אֲבָל הוּא הוֹלֵךְ בְּעֶצְבוֹת, וְזֶה צְרִיכִים
 לְהַכְנִיס בְּכַלְנוּ, וְזֶה הִיָּה בְּפֶסֶח שְׁפֶסֶח וְדִלֵּג הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתִי
 יִשְׂרָאֵל, אָמַר רַבִּי מֹשֶׁה לִיב מִסְּאֻב שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָקַד עַל כָּל
 בֵּית, וְאִיזָה נֶעַם לְרֵאוֹת יְהוּדֵי שׁוֹמֵר שְׁבֵת, יְהוּדֵי לֹא יִנַּע בְּכֶסֶף שֶׁל
 שְׁנֵי בָשׂוּם פָּנִים וְאִפְּן, אֲתֵם יוֹדְעִים מָה זֶה וְאֲנִי עוֹד פְּעַם חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ
 אִם יִמְצֵא וְאִם יִרְאֶה אַחַד שְׁנוּגֵעַ בְּכֶסֶף שֶׁל שְׁנֵי אֵינן לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת
 פֹּה, הַגְּעֵת לְכַתְּבֵת לֹא הִנְכוּנָה, אֲנִי בְּרִסְלָב, בְּסֻדֵּר כָּל הַכְּבוֹד בְּשִׁבְלֵךְ
 אֲנִי לֹא חוֹלֵק עֲלֶיךָ, אֲבָל מָה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר אֲנִי יַעֲשֶׂה מִכֶּם כְּתוּת
 כְּתוּת, אֲז תִּלְךְ בְּכֶתֶה שֵׁישׁ שְׁמָה גְּנָבִים וְיֵשׁ שְׁמָה פּוֹשְׁעִים לְךָ שְׁמָה,
 אֲנִי לֹא אוֹמֵר שְׂאֵתָה לֹא בְּרִסְלָב, הַכְּתָה שְׁלָנוּ אֵינן דְּבַר כְּזָה, פֹּה
 בְּכֶתֶה שְׁלָנוּ אֵינן גְּנָבוֹת וְאִם יֵשׁ אֲנִי אוֹמֵר לְכֶם אֲנִי יוֹצִיא אוֹתוֹ, עַכְשָׁו
 אֲנִי מוֹצִיא אֶת הַשְּׁנֵי, לְאֵט לְאֵט אֲנִי יוֹצִיא עוֹד, אֲנִי רוֹצֵה שְׁבָרוּךְ הַשֵּׁם
 יִהְיֶה הַמָּקוֹם מְקוֹם תּוֹרָה, אֲז הַגְּעֵנוּ לְמָה זֶה פֶּסֶח, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא פֶּסֶח וְדִלֵּג מִבֵּית לְבֵית וְאָמַר הִנֵּה פֹה יְהוּדֵי פֹה הַשְּׂמִחָה הַכִּי
 גְּדוֹלָה, הִנֵּה יְהוּדֵי זוֹכֶה שׁוֹמֵר שְׁבֵת אוֹכֵל כֶּשֶׁר שׁוֹמֵר טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה,
 אִיזָה יְפִי שֶׁל בֵּית יְהוּדֵי, יֵשׁ לָנוּ הַיּוֹם בְּלִילָה פֶּסֶח שְׁנֵי, מָה הִיָּה פֶּסֶח
 שְׁנֵי וְיֵהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנַפְשׁ אָדָם, בָּאוּ אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ
 טְמֵאִים לְנַפְשׁ אָדָם וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַפֶּסֶח בְּיוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ
 לְפָנֵי מֹשֶׁה וְלְפָנֵי אֶהֱרֹן, מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים יִשְׁבוּ
 בְּיַחַד וְלִמְדוּ חִבְרוּתָא שְׁתֵּי הָאֲחִים, וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלּוּ אֵלֵינוּ אֲנַחְנוּ
 טְמֵאִים לְנַפְשׁ אָדָם לְמָה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקְּרִיב אֶת קַרְבֵּן הַשֵּׁם בְּמַעַדוֹ
 בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים שְׁלֹשׁ דְּעוֹת מִי הֵם הֵיוּ,
 אֲנָשִׁים בָּאִים אֶל מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן בְּיַחַד אֲנַחְנוּ לֹא יָכְלָנוּ לְקַיֵּם פֶּסֶח רֵאשׁוֹן
 הֵיינו טְמֵאִים לְמַת, יֵשׁ דְּעָה אַחַד שֶׁהִיָּה מִישָׂאֵל וְאֵלִיצָפָן שֶׁהֵם
 הוֹצִיאוּ אֶת נָדָב וְאָבִיהוּ וְהָיוּ טְמֵאִים, דְּעָה שְׁנֵיָה אֵלּוּ שְׁסַחְבוּ אֶת
 אָרוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף, וְיֵשׁ אוֹמְרִים טְמֵאֵי מַתִּים, כְּכָה קָרָה שֶׁהִיָּה לְוִיָּה שְׁזֶה
 מְצוּוָה, וּמָה הִיָּה הַשְּׂאֵלָה שְׁלָהֶם, לְמָה נִגְרַע, אוֹמֵר עַל זֶה מוֹהֲרֵינִת
 ז"ל שִׁיחָה אֲרַכָּה אֲנָשִׁים רְצוּ לְקַיֵּם אֶת מְצוּת פֶּסֶח אֲבָל לֹא יָכְלָנוּ כִּי
 הֵיינו אֲנִס טְמֵאִים לְנַפְשׁ אָדָם, אֲבָל אִם הֵיינו טְמֵאִים בְּשִׁבִיל זֶה לְמָה

נגרע, אומר מוהרנ"ת ז"ל שזה למוד עמק מאד אפלו אדם שנפל כבר בשאול תחתית ומתחתיו, ורחמנא ליצלן עשה את העברות הכי גדולות, ותזכרו עוד פעם אני חוזר עד שיצא לכם לא מהאזנים מהעינים מהאזנים מהחטם ומהפה, אני יחזר על זה, הכל יכולים לחזר בתשובה תזכרו, השם ישמר אדם התגבר עליו יצרו מסכן על הכל יכולים לחזר, רק לא כשנגעת בכסף של השני, עד שאתה לא תחזיר את הכסף של השני תדע לך שזה מר מאד, אין דבר כזה, אני יגנב ממך כסף אתה הולך לטבל במקנה והוצאתי לך את הארנק, אתם מפחדים שאני ילמד אתכם איך לגנב, או שגנבתי לך את הכרטיס אשראי וקניתי מה שרציתי ואחר כך בום אין כסף, ואחר כך הרבוננו של עולם כפרה סליחה בקשה אני מבקש סליחה אין דבר כזה, אתה תחזיר את הגזלה והשיב את הגזלה, זה כל כך חמור גנבה וגזלה להטעות את הבריות הולכים על דברים שלא היו ולא נברא, איפה למדו את זה, אתה לא מפחד מיום הדין הולך להגיד שאשאתו קבלה סרטן אנשים שומעים את זה, חכמינו הקדושים אומרים ישראל נתבעים ונותנים, על הכל יכולים לחזר בתשובה אבל לא גנבה וגזלה, שעל זה והשיב את הגזלה תחזיר את הגזלה, תשמרו מאד מאד, רואים מזה מה זה טמאים לנפש אדם אנשים מבקשים רבוננו של עולם אנחנו היינו טמאים למה נגרע אנחנו רוצים גם כן לקיים את המצוה של פסח, נתן לנו הקדוש ברוך הוא פסח שני אל תתיאש, הנה לא קימת פסח ראשון יש לך פסח שני, רואים מזה מה המעלה של הלילה ומחר פסח שני, אומרים חכמינו הקדושים מה המעלה של פסח שני שחמץ ומצה בתוך הבית והמנהג שאוכלים מצה אחר ערבית מי שנוטל ידים ועושה סעודה וגם בבקר אוכלים בסעודה חתיכת מצה, רואים מזה אם אדם רק בא אל הקדוש ברוך הוא אומר מוהרנ"ת ז"ל ואומר למה נגרע אני גם כן יהודי אני גם כן רוצה לזכות לחזר בתשובה, הקדוש ברוך הוא יקבל אותך, מלבד אם נגעת בשמי אוי ואבוי תדעו לכם אין יום הכפורים מכפר אלא בעברות שבין אדם למקום, עברות שבין אדם לחברו עד שתרצה את

חֲבָרוּ, וּבִפְרֹט לְהוֹצִיא עַל מִיִּשְׁהוּ שֵׁם רַע זֶה מֵאֵד חֲמוֹר כְּתוּב בְּסִימָן תר"ו עִם שֵׁם רַע אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְסַלַּח לוֹ, כִּכָּה שְׁלֹא יִהְיֶה אַכְזָרִי, אֲבָל אַל תּוֹצִיא עָלַי שֵׁם רַע מֵה אֶתָּה מוֹצִיא עָלַי שֵׁם רַע, וּבִפְרֹט שְׁאֲנִי לֹא עֲשִׂיתִי וְלֹא הָיָה דְבָר כְּזֶה, רוֹאִים מִזֶּה מֵה זֶה בֵּין אָדָם לְחֲבָרוֹ, אַל תַּחֲשָׁבוּ שְׂזֶה כָּל כֶּף קַל, הִנֵּה מוֹהֲרָא"ש עֵכָשׁוּ פֹה נַעֲשֶׂה נִקְיוֹן מוֹהֲרָא"ש יִלֵּךְ לֹא נַעֲשֶׂה, הַלּוֹאִי שְׁמוֹהֲרָא"ש לֹא יֵלֵךְ, אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַיּוֹם בַּחֲדָר שְׁלִי אֲנִי רוֹאֶה בְּדִיוק מֵה שְׁקוֹרָה, בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית אֲנִי רוֹאֶה אֲנִי צָרִיךְ רַק רְמַקוּל שְׁאֲנִי יוֹכֵל לְהַגִּיד אִי מֵה אֶתָּה מִפְרִיעַ תִּצַּא מִפֹּה, זֶה אֲנִי צָרִיךְ עוֹד, אֲנִי רוֹאֶה אֶת הַכוֹלָל פֹּה וְאֶת הַכוֹלָל שְׁמָה, רוֹאֶה אֶת הַבַּיִת הַכְּנֻסֶת, אֲבָל צָרִיכִים רַק לְתַקֵּן רְמַקוּל, שְׁאֲנִי יוֹכֵל לְהַגִּיד אֶתָּה מִפְרִיעַ, וּבִישִׁיבָה אֲנִי רוֹאֶה וּבִמְטַבַּח אֲנִי רוֹאֶה וְאֶת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל אֲנִי רוֹאֶה, וְאִם אֲנִי רוֹאֶה עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה מֵה בְּאֵין עֲרֹךְ טַפֵּה סְרוּחָה, אִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹדְאִי רוֹאֶה מֵה זֶה, אִם בֵּן אָדָם יְכוֹל לְרֹאוֹת מֵה זֶה צָרִיכִים לְדַעַת שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְכֵל, אֲנִי אוֹמֵר תְּמִיד בִּישִׁיבוֹת לְמֵה צָרִיכִים מְשַׁגִּיחַ, אֶתָּם יוֹדְעִים מֵה כְּתוּב מְשַׁגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מְצִיץ מִן הַחֲרָפִים, יֵשׁ לָנוּ מְשַׁגִּיחַ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, גַּם אֲנִי הֵייתִי בַּחּוֹר שׁוֹכֵב וְגַם כֵּן אֲנִי לְמַדְתִּי בִישִׁיבָה וּפְטַפְטַנּוּ אַחַד עִם הַשְּׁנִי, וּמְדַבְּרִים שְׁתֵּי בַּחּוֹרִים וְהִנֵּה הַמְשַׁגִּיחַ בָּא, אִזְ הַגְּמָרָא אוֹמְרַת... וְהוּא עֵבֶר מְמַשִּׁיכִים שִׁיחָה אֲבָל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְכֵל מֵה צָרִיכִים אֶת הַמְשַׁגִּיחַ, עַל מְשַׁגִּיחַ יְכוֹלִים לְעַבֵּד אֲבָל מְשַׁגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מְצִיץ מִן הַחֲרָפִים מִמֶּנּוּ אֶתָּה לֹא יְכוֹל לְהִתְחַבְּאוֹת, זֶה פֶּסַח שְׁנֵי חֶמֶץ וּמִצֵּה בַּתּוֹךְ הַבַּיִת אֶף עַל פִּי כֵּן אֲנַחְנוּ זוֹכִים שְׁעַל יְדֵינוּ נִכְתָּב פְּרֻשָׁה חֲדָשָׁה, כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה וְחוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה יְכוֹלִים לְהַגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שְׁבָעוּלָם אִם רַק רוֹצִים, אִם אֶתָּה לֹא רוֹצֶה, אִם אָדָם רוֹצֶה לְקוֹם וְתִיקֵן יֵשׁ עֲצָה אַחָה, אוֹמֵר אֲנִי לֹא יְכוֹל, בּוֹדְאִי אֶתָּה לֹא יְכוֹל, אֶתָּה עַר אֲנִי יִגִּיד לָכֶם, אֲנִי יְכוֹל לְהִתְפַּלֵּל וְתִיקֵן אֲבָל מֵה לְעֲשׂוֹת אֲנִי עַר עַד כָּל הַזְּמַן שְׁאֲנִי מְסַתְּוֹבֵב כָּאֵן, הוֹלְכִים לִישֵׁן מֵאַחַר אֶתָּה לֹא יְכוֹל לְקוֹם, לֵךְ לִישֵׁן מִקֵּדָם תּוֹכֵל לְקוֹם, אִזְ זֶה פֶּסַח שְׁנֵי לְמֵה נִגְרַע, אָדָם בָּא וְאוֹמֵר לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גַּם אֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת צָדִיק וְיְכוֹלִים

אם רוצים יכולים אָמַר הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, מְקַבֵּל מֵאֵד שֶׁהַהֲלוּלָא שֶׁל רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּס זֶה בְּפֶסַח שְׁנֵי, יֵשׁ עַל זֶה חוֹלְקִים אֲבָל דָּבָר שְׁעַם יִשְׂרָאֵל לִקְחוּ אֶת זֶה מָה אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הֵנַח לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל אֵף עַל פִּי שְׁלֹא נִבְיָאִים הֵם בְּנֵי נִבְיָאִים הֵם, הִיָּה פֶה הַפְּרִתִי אוֹתוֹ וְהִיָּה גַר בְּטַבְרִיָּה וְהִישִׁיבָה אֶצֶל רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּס, הַרְבֵּי מְרֻדְכֵי מְסוֹלָנִים אָדָם גְּדוֹל מֵאֵד מִמֶּשׁ, יִדַּע אֶת הַרְמַב"ם בַּעַל פֶּה, הַטְעֵנָה שְׁלֵהֶם הִיָּה שְׁהָרִי בָאוּ מִירוּשָׁלַיִם וְאָז הִלְכוּ עִם חֲמוּרִים, תִּתְאָרוּ לַעֲצֻמְכֶם אַחַר פֶּסַח יֵצְאוּ מִירוּשָׁלַיִם חֲמוּרִים עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְשִׁכְם שָׁמָּה נָחוּ וְעַד שֶׁהִגִּיעוּ לְפֶה לְטַבְרִיָּה בְּפֶסַח שְׁנֵי בִי"ד שֶׁפָּכָה זֶה הַדְרָךְ, הִתְיָשְׁבוּ פֶה אֶצֶל רַבִּי מֵאִיר וְנָחוּ פֶה יוֹם וְאַחַר כֵּךְ הִמְשִׁיכוּ לְכוּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבִל"ג בְּעֵמֶר הֵם הִגִּיעוּ, זֶה הַסְּבָרָה שְׁלֵהֶם, אֲבָל אִם אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶלְפֵי אֶלְפִים אֲנָשִׁים הוֹלְכִים בְּפֶסַח שְׁנֵי אֶצֶל רַבִּי מֵאִיר שְׁזֶה הַהֲלוּלָא עַל זֶה כְּדָאִי לְהַגִּיד הֵנַח לְיִשְׂרָאֵל אֵף עַל פִּי שְׁהֵם לֹא נִבְיָאִים בְּנֵי נִבְיָאִים הֵם, מָה הִיָּה רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּס, אַתֶּם יוֹדְעִים מִי הִיָּה רַבִּי מֵאִיר תְּלִמִיד שֶׁל רַבִּי עֶקִיבָא, לְמָה בְּדִיוֹק רַבִּי מֵאִיר הַכֹּל רַבִּי מֵאִיר, אֵלָּא חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים רַבִּי מֵאִיר חֵיִישׁ לְמִיעוּטֵי יֵשׁ מִחֶלְקַת בֵּין רַבִּי מֵאִיר לְרַבִּי יְהוּדָה, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר כָּל גּוֹסֵס לְמִיתָה וְרַבִּי מֵאִיר חֵיִישׁ לְמִיעוּטֵי אֶחָד גּוֹסֵס נוֹ תִקְרָא הַצֵּלָה וְיִגִּידוּ לָךְ בְּדִיוֹק הַמִּתְנַדְּבִים הֵנָּה זֶה מֵת, אֵל תִּגִּיד אֶת זֶה כָּל זְמַן שֵׁישׁ לוֹ רוּחַ חַיִּים תִּתֵּן לוֹ חֲמֻצָן, אֲנִי לֹא צָרִיךְ לְלַמֵּד אֶתְכֶם, לְמַדְתֶּם אֶת הַקּוּרֵס בְּמַד"א אֵל תִּתְיָאֵשׁ מֵהָאָדָם, בְּקָשִׁי הוּא נוֹשֵׁם, זֶה אוֹמֵר רַבִּי מֵאִיר, רַבִּי מֵאִיר חֵיִישׁ לְמִיעוּטֵי, מַעוּט גּוֹסְסִים יְכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְצַאת מִזֶּה, אִז תִּצִּיל, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפב) שְׁצָרִיכִים לְהִסְתַּפֵּל עַל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בְּכָל יְהוּדִי, אֲסוּר לְיָאֵשׁ שׁוֹם יְהוּדִי, אֲבָל אֵין לוֹ כְּלוּם, אֵין לוֹ שׁוֹם מְצוּוֹת, רַבִּי מֵאִיר חֵיִישׁ לְמִיעוּטֵי וְלִכֵּן רַבִּי מֵאִיר הוּא אוֹמֵר הָאָר"י הַקְּדוֹשׁ עוֹמֵד עִם הַמְּקַל בְּעִמְדָה, וְהוּא יְהִיָּה הָרֵאשׁוֹן שִׁיקְבֵל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, לְמָה כָּל כֵּךְ נִתְפַּס בְּעוֹלָם צְדָקָה לְזֻכוֹת רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּס, כִּי כָּל הַעֲנָנִין שֶׁל רַבִּי מֵאִיר הִיָּה רַק לְעֹזר לְאַחֲרִים, אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים הַרְבֵּה סְפוּרִים מְרַבֵּי מֵאִיר, קָדָם כָּל

למה הוא בעל הנס, הגמרא מספרת שתפסו את בת אחותו והשם ישמר פחד שלא יכשילו אותה אז הוא שלח ושחד את השומר ואמר לו לך תוציא לי את האחינית שלי גוי בשביל כסף הולך, אבל מה יהיה אם יתפסו אותי, תגיד אלקא דמאיר ענני אלקא דמאיר ענני ושום דבר לא יקרה, וככה קרה קדם הוציא אותה ותפסו אותו, באו אל רבי מאיר, והולכו בדיוק את האכל של המלך הכניס את האצבע ולקק את האצבע השני, מיד אמרו שזה לא רבי מאיר כי יהודי ילקק את החזיר, אף אחד לא שם לב, ויצא ועזבו אותו, אצל רבי מאיר ראו מאד נסים, ויבנאל זה השדות של טבריה חכמינו הקדושים אומרים שעשו מסעות נסעו הסנהדרין התחנה האחרונה היה פה בטבריה ויבנאל זה מהשדות של טבריה, כי כך כתוב בירושלמי לענין קריאת מגלה כי הרי איפה שיש חומה אז סמוך ונראה גם כן קוראים את זה בט"ו בירושלים שמה היה מחלקת התחילו להרחיב את ירושלים אבל באו כל הרבנים להסכמה היות שזה סמוך ונראה שרואים את החומה אפלו שאתה בצופים, אז גם כן קוראים בט"ו פה בטבריה היה מוקף חומה מימות יהושע משלוש צדדים והפנתר זה צד רביעי, ויבנאל זה כפר ימה שזה לא רחוק מפה וזה השדות של טבריה, רבי מאיר כל הענין שלו היה איך למסר את נפשו בשביל עם ישראל, בשביל זה הגאלה תתחיל מפה כי כתוב ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה, כל הצדיקים היה להם בבית קפה של צדקה של רבי מאיר בעל הנס, זכות רבי מאיר בעל הנס, היה איזה צרה מכניסים כמה פרוטות אלקא דמאיר ענני אלקא דמאיר ענני, תעשה לי רבונו של עולם חסד בזכות רבי מאיר בעל הנס, ורואים נסים אני מכרח להגיד לכם אני ראיתי אצל רבי מאיר בעל הנס הרבה נסים אישית ראיתי נסים ונפלאות אני לא רוצה להאריך כבר אז זה אצל רבי מאיר, ואצל כל הצדיקים היה קפת צדקה של רבי מאיר בעל הנס זורקים כמה פרוטות של צדקה, וכמוכך מה עושים אחר כך מהצדקה, ברוך השם מקנה אנחנו צריכים לשלם בעצמנו את המים אפלו שאתם משלמים למקנה, היה שבוור נכנסו בלי לשלם, איי אף אחד לא רואה המשגיח

לא נמצא, הקרוסלה שבורה או שתיים נכנסים עם הקרוסלה, תגיד לי אתה לוקח עכבר מת ואתה טובל במקוה, מה זה, על מי אתה עובד, אבל לצערנו הרב אנחנו לא מקבלים על מים ועל חשמל המקוה של הנשים שבכלל נשארים לשלם מה אנחנו עושים עם הכסף, אתם יודעים שבוער החשמל כואב לי כל כך, בחור אחד יכול ללמד וכל הבית המדרש צריך להיות דלוק, סוף החדש מקבלים חשבונות של חמש עשרה אלף ש"ח על חשמל, כמה משפנתא הייתם יכולים לשלם עם זה, וכן מים ונקיון ברוך השם ואחר כך כולל, אני רוצה לעזור לכל אנשי הכולל שלומדים, אני רוצה לעזור להם, ועכשו ברוך השם בית התבשיל, זה הכל צדקה לרבי מאיר בעל הנס, אז מה כבר יועיל השקית הקטנה של פרוטות, אל תגידו חכמינו הקדושים אומרים פרוטה לפרוטה מצטרפת, ולא רק זה הפרוטות האלו יש בזה ברכה, למה שאדם הרי צריכים לתת צדקה לפני התפלה, כתוב בהלכה בשלחן ערוך אפלו העני שבישראל צריך לתת צדקה, תזרק כמה אגורות, רבי אליעזר לפני התפלה היה זורק כמה פרוטות והולך להתפלל, ואתה מושל בכל תזרק כמה פרוטות זה סגלה לפרנסה, פשוט הצדיק הקדוש רבי מנחם מענדיל מרימנוב היה מחלק בואתה מושל אבל ראיתי שהיום הביא אחד שקית מוהרא"ש אני רואה שאין לכם כסף אז הבאתי שקית שתחלקו עוד פעם, אז אני יגיד לכם ברוך השם אני עשיר הכי גדול אני לא צריך את השקית שלך של אגורות ושתחלק, כי פשוט ראיתי שנעשה בלבול כל התפלה, אמרתי אתם יודעים מה שכל אחד יזרק את השלש פרוטות שלו לא בשביל שאין לי כסף ברוך השם אני עשיר הכי גדול בעולם, אני אומר לכם פתוח, הבן שלי צועק אבא בשבילך אין לי פרנסה אתה אומר לכלם שאתה עשיר איפה שאני מחפש עבודה לך אל האבא האבא שלך מיליונה, גרמת שלא יהיה לי פרנסה, וגם הבנות, תתאר לעצמך אתה צועק לכלם יש לך מיליונים למה אתה לא מחזיק אותם, אבל למעשה תדעו לכם ואתה מושל בכל זה ענין גדול מאד זה סגלה לפרנסה תזרק שמה שתי אגורות, מה מבקשים ממך, לפני תקון הכללי, מה

אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל מָה הוּא רוּצָה תֵּאֱמִינוּ לִי אִם רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר תִּתְּנוּ לִי ח"י שְׁקָלִים וְתִגִּידוּ עֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים תִּגִּידוּ לִי אֶחָד אִם לֹא הִיא נוֹתֵן ח"י שְׁקָלִים, תִּקּוֹן כְּזֶה אַתָּה אוֹמֵר עֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים שֶׁרַבְּנּוּ ז"ל שֶׁתִּגִּיד אֶת הָעֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵים הָאֵלּוּ לְתִקּוּן הַבְּרִית וּלְפָרְנֶסָה, אֲנִי רוּצָה רַק פְּרוּטָה לְצַדָּקָה, אִם רַבְּנּוּ ז"ל הִיא אוֹמֵר ח"י שְׁקָלִים כָּלֶם הֵיינוּ נוֹתְנִים ח"י שְׁקָלִים הֵיינוּ מְבִיאִים מִתַּחַת לְאֲדָמָה מְבִיאִים, רַבְּנּוּ ז"ל לֹא מִבְּקֶשׁ רַק פְּרוּטָה אֶחָד, הַפְּרוּטוֹת הָאֵלּוּ עוֹזְרוֹת, כֵּן, לְמָה כִּי זֶה מֵרָאָה רְצוֹן, וּבִפְרָט כְּשֶׁאוֹכְלִים כְּתוֹב בְּזֵהָר לְתַת לְעֵנִי, אֵין לָנוּ עֵנִי נוֹתְנִים בְּקֶפֶה שֶׁל צַדָּקָה, בְּכָל עַת מְצֵא יֶלֶד אוֹ יֶלְדָה חוֹלָה, רַבְּנּוּ שֶׁל עוֹלָם בְּזִכּוֹת רַבִּי מֵאִיר אֶלְקָא דְּמֵאִיר עֲנִי וְתִרְאוּ יְשׁוּעוֹת, הִיא בְּבִלְגִיָּה צַדִּיק גְּדוֹל רַבִּי אֵיצִיקֵל מִפְּשׁוּעֶסוֹר הַיּוֹם הַנֶּכֶד שֶׁלוֹ שְׁמָה, הוּא מַחְלֵק שׁוּם בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת, אֲבָל הַמְצוּה שֶׁלוֹ הִיא קֶפֶה שֶׁל צַדָּקָה, אֶחָד הִיא מִקְשָׁה לֵילֵד, אָמַר אוֹי רַבִּי מֵאִיר זֶה כְּבָר יַעֲלֶה לִי כֶסֶף, אוֹי רַבִּי מֵאִיר וְנִתֵּן סָכוּם לְעֻלּוֹי נִשְׁמַת רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּס, רְאוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת בְּזִכּוֹת רַבִּי מֵאִיר רְאוּ נִסִּים, חִלְקֵתִי לָכֶם קִפּוֹת שֶׁל צַדָּקָה, מִחֲזִיקִים אֶת זֶה כְּכֹה כְּכֹה, לֹא כָּל פַּעַם אֲנִי יְכוּל לְקַחַת מֵאַנְ"שׁ תִּרְאוּ יֵשׁ עָלַי עֵמֶס כָּל כֶּף הַרְבֵּה מִמֶּשׁ בְּקִשֵׁי יֵשׁ לִי זְמַן לְנֶשֶׁם, אֲנִי אוֹמֵר בְּאַמְת, אֲמַרְתִּי תִמְסְרוּ אֶת זֶה בְּיַד שְׁלִי, מִכְּרַח לְהִיּוֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת עִם הָאִשָּׁה וְעִם הַיְלָדִים שֶׁיַּעֲשׂוּ בְּלִגְן שְׁלָם לְהַפְּךְ אֶת הַבַּיִת, בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי מְדַבֵּר אַנְ"שׁ וּמְדַבֵּר עִם הַנְּשִׁים וּמְדַבֵּר עִם הַבַּחֲוָרִים וּמְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים, לֹא מִכְּרַח לְבוֹא עִם הָעֵגְלָה וְעִם הַיְלָדִים וְלַעֲמֹד שְׁמָה שְׁעוֹת, הִנֵּה אֲנִי פֹה, נוֹתְנִים אֶת הַשְּׁקִית שֶׁל צַדָּקָה אִתְּם רוּצִים בְּיַד שְׁלִי תִתְּנוּ אֶת זֶה בְּיַד שְׁלִי, אֲבָל אֵיפֹה זֶה הוֹלֵךְ עוֹשִׂים מִזֶּה, הִנֵּה עֲכָשׁוּ פְּתַחְתִּי כּוֹלֵל חֲדָשׁ לְאַבְרָכִים הַצְּעִירִים שֶׁעֲכָשׁוּ הַתַּחַתְּנוּ לְמָה שֶׁהֵם לֹא יִהְיוּ בְּעָלֵי הוֹרָאָה, כּוֹאֵב לִי, מֵאֲז שֶׁשְׁתִּים שְׁלֹשׁ יֵצְאוּ לִי לְתַרְבוֹת רְעָה, אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם יֵשׁ לִי חָרִים בְּלֵב, שְׁלֹשׁ שְׁלֵמָדוֹ אֶצְלִי וְהִלְכוּ לְכָל הַרוֹחוֹת, זֶה כּוֹאֵב לִי עָשׂוּ לִי חוֹר בְּלֵב, בְּשִׁבִיל זֶה יִגְעֵתִי וְטָרַחְתִּי אִתְּכֶם כְּמָה שְׁנִים שֶׁתִּצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה, פְּתַחְתִּי כּוֹלֵל בְּרוּךְ הַשֵּׁם, זֶה הַנֶּכְדִים שְׁלֵךְ .. וְ... יִתְחַתֵּן עוֹד מְעַט, אֲנִי רוּצָה שֶׁיִּשְׁכּוּ שְׁמָה וְאֲנִי יִתֵּן לָהֶם

מלגה, ואני רוצה לעזור לכולל פה שיהיה להם גם כן, שיהיה מקום תורה, העקר זה הלכה רבנו ז"ל הקפיד מאד על הלכה, בשבוע הבא הקדוש ברוך הוא יתן לי את החיים ביום חמישי בלילה אני יעשה את היום ה' ה' ה' לאדם לעשות לעצמו תכניות, כי אנחנו בידי הקדוש ברוך הוא תמיד צריכים להגיד אם יתן הקדוש ברוך הוא את החיים, אז היות שהיה פה הרב ... הבן של הרב ... אז אני נותן לכל אחד מאנשי שבוע הבא לכלם לכל אחד מכם שתעלו למעלה בשבוע הבא בדרך כלל לא עושים יום ה' ה' אצל עם ישראל לא עושים יום ה' ה' אין דבר כזה כי איפה כתוב יום ה' ה', יום ה' ה' פרה, רק כשנפטר הצדיק אז אומרים יום ההלולא זה חתנה רבי שמעון בר יוחאי רבי מאיר בעל הנס, יום ההלולא זה יום חתנה, נשאלה השאלה למה, כשאתה נולד לא עושים לך יום ה' ה' כשאתה נפטר עושים לך יום ההלולא חתנה, אומרים חכמינו הקדושים על הפסוק (קהלת) טוב יום המות מיום הולדו, מה זה יום המות יותר מיום הולדו, אומרים חכמינו הקדושים אניה יוצאת מלאת את זה עם סחורה ועכשו אניה צריכה לנסע מחיפה להביא סחורה לארצות הברית או לאנגליה, אבל בדרך יש פיראטים הנה עכשו כל העולם סובלים מהם, בסמליה באפריקה לא יכולים עצה אתם, כל המעצמות הכי גדולות האמריקאים הרוסים והסינים, יש להם כבר גזמאות של אניות שהם תפסו, אומר המדרש כשיוצא האניה אין מה לשמח, מה אתה יודע אם זה באמצע הדרך לא יתפסו אותו שודדי ים, כשמגיע ליעודה אז רואים ברוך השם יוצאים עם חצוצרות ודגלים הנה האניה הגיע מלא סחורה, ככה אומרים חכמינו הקדושים כשילד נולד אתה לא יודע מה הוא יהיה השם ישמר מה אתה יודע מה יכול לצאת מהילד הזה, הילד הזה יכול להפך את כל העולם, ילד אחד, והיה טוב שלא היה נולד, כיון שאדם נפטר אז רואים רגע האדם הזה ברוך השם מקטנותו למד בתלמוד תורה בישיבה והתחתן בכולל, והתנהג כמו יהודי, איזה שם טוב יש, אז עושים יום ההלולא, כי רואים, בשביל זה אצל עם ישראל לא עושים יום ה' ה', החפץ חיים

כַּבֵּד אֶת כָּל יְהוּדֵי וְשֹׁמֵר לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע, הִיָּה גִבְאֵי צְדָקָה שְׁתַּמִּיר כַּבֵּד אוֹתוֹ הוּא עֶזֶר יוֹם אֶחָד הוּא לֹא רָצָה לְהִסְתַּכַּל בְּפָרְצוֹף שְׁלוֹ אֵיךְ שֶׁהוּא בָּא הִסְתַּוֵּבֵב, הוּא לֹא אָמַר כָּלּוּם, הוּא הִתְחִיל לְבִכּוֹת, לְמָה הָרַבִּי עוֹשֶׂה לִּי אֶת זֶה, דְּבַר שְׂנֵדִיר, אַתֶּם יוֹדְעִים מִי עוֹד שְׁמַר עַל הַדְּבוּר כְּמוֹ הַחֶפֶץ חַיִּים, רַבִּי יִשְׂרָאֵל סְלַנְטֵר שֶׁהִסְפָּרִים שְׁלוֹ שִׁיף לְרֵאשׁוֹן מֵהֶלְכוֹת לְשׁוֹן הָרַע, אָמַר לוֹ אַתָּה רָשָׁע מְרָשָׁע, רַבִּי לְמָה אַתֶּם אוֹמְרִים עָלַי כִּכָּה, וְלֹא רָצָה לְהִסְתַּכַּל אָמַר לְבֵן שְׁלוֹ לְהוֹצִיא אוֹתוֹ, הַבֵּן שָׂאֵל לְמָה, מָה עִם לִיבְלָ'ה הוּא אוֹמֵר בְּאִיִּדִישׁ קוֹרְאִים לְאַרְיָה לֵיב, הִיָּה יֶלֶד יְתוֹם תִּשְׁמְעוּ טוֹב וּכְדֹאֵי לְכֶם לְזַכֵּר אֶת זֶה עוֹד מְעַט תֵּרְאוּ שֶׁתִּזְכְּרוּ מִי זֶה, לֵיב יֶלֶד יְתוֹם הִכְנִיסוּ אוֹתוֹ בַּחֹדֶר עַד גִּיל שְׁתַּיִם עֲשֶׂרֶה הָאֵמָּה אֲלֻמְנָה הִיָּה לָהּ עוֹד יְלָדִים לֹא יְכַלֶּה לְשִׁלְּם שְׂכָר דִּירָה, אִזּוֹ הַגִּבְאֵי צְדָקָה הִזָּה שִׁלְּם וּבִשְׂבִיל זֶה כַּבֵּד אוֹתוֹ, שְׂכָר לְמוֹד צְרִיכִים לְשִׁלְּם אֵין תְּרוּץ אֵין לִי כֶסֶף לְכָל דְּבַר יֵשׁ לָךְ כֶּסֶף פְּתָאוּם אַתָּה יְכוֹל לְקַנּוֹת גְּרוּטָאָה אוֹ מְכוֹנִית, אָבֵל לְתַלְמוּד תּוֹרָה לֹא, יֵשׁ לָהֶם מִסְפִּיק כֶּסֶף, אַתֶּם יוֹדְעִים בְּאִיזָה גִרְעוֹן אֲנַחְנוּ אַתֶּם יוֹדְעִים בְּאִיזָה צָרוֹת אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, הִנֵּה נְסִים וְנִפְלְאוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁבוּנִים עֲכָשׁוּ, אֵיךְ אֲנַחְנוּ בּוֹנִים אֶת זֶה, שְׁנִים עַל גִּבֵּי שְׁנִים קִבְּלָנוּ קְרוֹנִים סְרוּחִים שְׁזָה כַּבֵּר הִיָּה וְכו', עֲבַרְנוּ אֶת הַשּׁוֹאָה שְׁמָה, אַתֶּם יוֹדְעִים שְׁשֵׁמָה שָׂרְפוּ אֶת הַזֶּבֶל וְהַעֲשֵׂן הִלָּךְ עַל הַיְלָדִים כְּמוֹ בְּאוֹשׁוּיץ עָלָה לִי שִׁלְשׁ בְּגִצִּי"ם עַד שֶׁסְּתַמְתִּי אֶת זֶה אָבֵל נִשְׂאָרְנוּ עַל יַד בֵּית עֲלָמִין יְלָדִים קִטְנִים צְרִיכִים לְרֵאוֹת אֵיךְ שְׂקוּכְרִים קָבַר וּמְכַנְיָסִים, מָה זֶה לֹא לְשִׁלְּם שְׂכָר לְמוֹד יֵשׁ לָהֶם כֶּסֶף, בְּסֹדֵר אִם אַתֶּם תִּתְּנוּ אֶת הַקֶּפֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר נוֹכַל לְהִרְחִיב עוֹד יוֹתֵר וְעוֹד יוֹתֵר, בְּגִיל שְׁתַּיִם עֲשֶׂרֶה אָמַר הַגִּבְאֵי לְאֵמָּה גִבְרַת שְׁלִיבְלִי יִלָּךְ לְעֵבֶד, יֶלֶד הוֹלָךְ לְעֵבֶד בְּשְׂבִיל זֶה הִזְהַרְתִּי אֶת ... וְאֲנִי מְזַהֵר אֶת כָּלְכֶם אִם בַּחֹר אֶחָד עוֹבֵד פֶּה אַתֶּם לֹא נִכְנָסִים שְׁמָה לְקַנּוֹת, אֵין יוֹתֵר דְּבַר כְּזֶה בַּחֹר שְׁלָנוּ שִׁיעֵבֵד שְׁמָה, תִּגִּידוּ בְּשָׂמִי וְאֲנִי אֲמַרְתִּי לוֹ וְאֲנִי מְזַהֵר, אָבֵל אִם תֵּרְאוּ בַּחֹר אֶחָד מֵאַתְּנוּ, אֲנִי לֹא מְדַבֵּר אֲבָרָךְ שְׁעוֹבֵד בְּרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לוֹ אֲשֶׁה, אֵין לְבַחֹר לְעֵבֵד שְׁמָה, וּבְאִיזָה מְקוֹם שְׁבַחֹרִים

מִשְׁלָנוּ עוֹבֵד שְׁמָה שְׁמָה לֹא נִכְנָסִים לְקִנּוּת, נִקְדָּה, הַנֶּעֱרַר שְׁלִי אֲנִי לֹא יִתֵּן לְקַלְקֵל, זֶה הַיְלָדִים שְׁלִי, כְּמוֹ שְׁאֲנִי לֹא יִתֵּן לְיְלָדִים שְׁלִי לְהִתְקַלְקֵל, לִיִּבְלֵי הַזֶּה אַתֶּם יוֹדְעִים מִי הוּא הַשֵּׁם שְׁלוֹ הִיָּה לִיִּבְלֵי גוֹלְדֵיבְרַג הַתְּגַדֵּל וְהִיָּה לוֹ רֹאשׁ גְּאוֹנִי וְנַעֲשֶׂה הַשֵּׁם שְׁלוֹ לִיאֹוֹן טְרוֹצְקִי, אַתֶּם שְׁמַעְתֶּם מִי זֶה לִיאֹוֹן טְרוֹצְקִי זֶה הִיָּה אָבִי אַבּוֹת הַטְּמֵאָה שֶׁל הַקוֹמוּנִיזְם וְהוּא עָקַר אֶת הַיְהוּדוּת, מִיְלִיוֹנִים יְהוּדִים שְׂאָף פֶּעַם לֹא נִדְעָ כִּמָּה יְהוּדִים הִגְרָמְנִים יִמַּח שְׁמֵם וְזָכְרָם יוֹדְעִים גַּם כֵּן לֹא בְדִיוֹק יֵשׁ הַרְבֵּה יוֹתֵר מִשֵּׁשׁ מִיְלִיוֹן אָבֵל אֲצֵל רוֹסְיָה לֹא יוֹדְעִים אֲפִלּוּ שׁוּם חֶשְׁבוֹן, סֵגַר אֶת כָּל הַתְּלִמוּדֵי תוֹרָה כָּל הַבְּתֵי כְּנִסְיוֹת וְהַחֲפִיץ חַיִּים אָף פֶּעַם לֹא קָלֵל עַל לִיִּבְלֵי הוּא אָמַר שְׂיִמּוֹת בְּמִיתָה מְשֻׁנָּה כָּל הַיְשִׁיבוֹת וְכָל הַתְּלִמוּדֵי תוֹרָה, אֲזִי עֲכָשׁוּ אֶתָּה מִכֵּין אָמַר לְכֵן שְׁלוֹ לָמָּה אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִסְתַּכֵּל בְּפָרְצוּף שְׁלוֹ כִּי אִם הִיָּה מִשְׁאִיר אוֹתוֹ בַּתְּלִמוּד תוֹרָה הִיָּה רֹאשׁ גְּאוֹנִי, תִּרְאוּ אָדָם אֶחָד לִיאֹוֹן טְרוֹצְקִי יְכוּל לְהַפִּיךְ אֶת כָּל רוֹסְיָה לְקוֹמוּנִיזְם וְלִסְגֵר אֶת כָּל הַבְּתֵי כְּנִסְיוֹת וְכָל הַיְשִׁיבוֹת וְאוֹי וְאָבוֹי אִם הִיוּ פּוֹתְחִים יְשִׁיבָה וְתְלִמוּד תוֹרָה, יִלְד אֶחָד תִּרְאוּ אֵיךְ שְׁגַדֵּל, וְקָלֵל אוֹתוֹ שְׂיִמּוֹת מִיתָה מְשֻׁנָּה, וְסְטָאֵלִין עֲלָה עַל הַכֶּסֶף וְאַתֶּם יוֹדְעִים אֲצֵל הַרְשָׁעִים אֵינן אַחַדוֹת וְחַפְשׁ אוֹתוֹ הוּא בָּרַח עַל מְקִסִּיקוֹ אָבֵל הַקוֹמוּנִיִּסְטִים הִיָּה לָהֶם אֶת הַשְּׁלִיחִים אֵלָיו, אִם אַתֶּם יוֹדְעִים אֶת הַהִיסְטוֹרְיָה עִם גְּרֹוֹן וְעִם פֶּטִישׁ פֶּתְאוּם בָּאוּ וְהוּא הוֹלֵךְ בְּתַמּוֹ וְנִתֵּן לְעֲצָמוֹ שֵׁם אַחֵר וְהִתְחַפֵּשׂ, הַקַּ'ג'ב' פֶּתְאוּם בְּאֲמִצַּע הַרְחוֹב אֶחָד עִם גְּרֹוֹן וְאֶחָד עִם פֶּטִישׁ עַל הָרֹאשׁ וְחִתְכוּ אוֹתוֹ כִּכָּה חֲתִיכוֹת, אֲזִי רוֹאִים מִזֶּה יִלְד אֶחָד שְׂיִוְצָא לְתַרְבוֹת רְעָה, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם תִּרְאוּ מָה שֶׁהִפֵּךְ, מִזֶּה אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְרֹאוֹת מָה זֶה יְלָדִים שְׁלוֹמְדִים תוֹרָה מָה זֶה כְּשִׁמְחָנְכִים עַל תוֹרָה, אֲזִי אֲנִי צָרִיךְ אַבְרָכִים שְׂיִתְפָּסוּ בְּתוֹךְ הַחֲלוֹן לְהִרְאוֹת לְיְלָדִים, לֹא לֹא אֲנִי צָרִיךְ פֶּה גְּנָבִים אוֹ פּוֹשְׁעִים בְּשׁוּם פְּנִים זֶה קֵהֵלָה קְדוּשָׁה, הַכְּתָה שֶׁל רְבִנּוֹ ז"ל פֶּה, אוֹמְרִים שִׁישׁ עוֹד כְּתוּת, תִּהְיוּ בְּרִיאִים כְּלַכֶּם, אָף אֶחָד לֹא אוֹמֵר שְׂאֵתֶם לֹא רְבִנּוֹ ז"ל אָבֵל לֹא בְּכַתָּה הַזֶּה, בְּכַתָּה הַזֶּה בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַכֹּל צָרִיךְ לְלַכֵּת עַל פִּי הַלְכָה, עֲכָשׁוּ נִחְזֹר לֹא עוֹשִׂים יוֹם הַלְדָּת, מוֹהֲרַנִּי"ת ז"ל הִיָּה עוֹשֶׂה

כָּל ט"ו בַּשָּׁבֵט הָיָה עוֹשֶׂה יוֹם הַלְדָּת, יֵשׁ עוֹד צַדִּיקִים, הַרְבֵּי מַחְבֵּ"ד
 הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם הַלְדָּת סְעוּדָה, לָמָּה אֶז מְבִיאִים בְּסִפְרִים כָּתוּב כִּכָּה
 הֵן הָכִי נִמְי כְּשֶׁאָדָם נוֹלָד עַד שֶׁהִסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם לֹא יוֹדְעִים מֶה
 הַתּוֹצְאוֹת מֶה יִהְיֶה, הוּא יְכוּל לַחֲזוֹ, אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים יוֹחֲנָן כִּהֵן גְּדוֹל
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה הָיָה כִּהֵן גְּדוֹל וְאַחַר כֵּךְ נַעֲשֶׂה צְדוּקִי, אֶז אָדָם לֹא בְּטוּחַ
 בְּעַצְמוֹ אֶל תְּאֻמִּין בְּעַצְמָךְ עַד יוֹם מוֹתֶךָ, אָבָל אִם רוֹאִים הָאָדָם הַזֶּה
 הַנְּשֻׁמָּה הַזֶּה הַחֲזִירָה כָּל כֵּךְ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים בַּתְּשׁוּבָה, אֶז הוּא יְכוּל
 לַעֲשׂוֹת כִּכָּר יוֹם הַלְדָּת, לָמָּה כִּי בְרוּךְ הַשֵּׁם תִּרְאֶה כָּל כֵּךְ הַרְבֵּה
 אֲנָשִׁים זְכוֹ לַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה, הַשָּׁנָה לְצַעְרֵי הָרַב לֹא נוֹכַל לַעֲשׂוֹת אֶת
 זֶה שְׂמָה, וְלֹא נוֹכַל לַעֲשׂוֹת סְעוּדָה זֶה יִהְיֶה בַּמִּתְנַ"ס, אֶז הָיִית שָׂרְבֵנוּ
 ז"ל רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד הַלְכָה אֶז אֲנִי נוֹתֵן לְכָל אֶחָד מֵאֲנִ"שׁ מִתְנָה,
 הַדְּפִיסוּ אֶת זֶה עוֹד פַּעַם יִלְקוּט יוֹסֵף הוּא חָשַׁב שִׁישׁ לוֹ אֶת זֶה, זֶה
 קָצוֹר שְׁלַחַן עֲרוּךְ שְׁמַמֵּשׁ מִבִּיא הַלְכוֹת כְּמִנְהַג אֲשֶׁכְּנִזִּים כְּמִנְהַג
 סִפְרָדִים, לָמָּה שְׁלֹא יִלְמְדוּ כָּל יוֹם כְּמָה סְעִיפִים, אֶז אֲנִי נוֹתֵן לְכָל אֶחָד
 מֵאֲנִ"שׁ מִתְנָה אָבָל רַק שֶׁתְּלַמְדוּ בְּזֶה לֹא לְהַכְנִיס אֶת זֶה בְּסִפְרֵיָה
 כְּתַבְתִּי פֶה מִתְנָה שְׁבוּעַ הַבָּא זֶה לְגַבְרִים, אֲנִי לֹא יְכוּל לַעֲמֹד שְׂמָה
 וּלְחַלֵּק, תְּאֻמִּינוּ לִי אֲנִי צָרִיךְ רַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וְלִנְשִׁים אֲנִי נוֹתֵן
 גַּם כֵּן "אוֹצֵר דִּינִים לְאִשָּׁה וְלַבֵּת" שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנִ"שׁ שְׁבוּעַ הַבָּא
 יְכוּלִים לְקַחַת אֶת זֶה בְּמִשְׁרָד, כִּי פֶשׁוּט אֲנִי יִתְחִיל שְׂמָה לְחַלֵּק יִהְיֶה
 שְׁעוֹת, בְּאֻמַּת אֵין לִי כַח, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם תְּבַקְּשׁוּ עָלֵי רַחֲמִים
 אֲנִי צָרִיךְ רַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים אֲנִי לֹא מְגֻזִים, אֶתֶם יוֹדְעִים אָדָם נִכְנָס
 כִּכָּר בְּגִיל שְׁבַעִים צָרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן אֶת הַחַיִּים, וְשִׁנּוּזָה לְשִׂמְחַ בִּיחָד, וְהַשְׂמִיחָה
 הָאֻמַּתִּית תְּאֻמִּינוּ לִי שְׁלֵמָה הַמְּלִךְ אוֹמֵר טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב, לָמָּה,
 שְׁמֵן טוֹב תִּקְחוּ עִכְשָׁו בְּשֵׁם חֲרִיף תִּשְׁפְּכוּ אֶת זֶה פֶה כָּל הַחֲדָר יִהְיֶה
 רִיחַ טוֹב, אִם זֶה חֲזָק אֶז גַּם בְּחֶצֶר, וְגַמְרָנוּ, עוֹד כְּמָה בְּתִים, רִיחַ טוֹב
 הוֹלֵךְ רַק בְּמָקוֹם אֶחָד, לֹא יוֹתֵר, בְּכַבִּישׁ הַשָּׁנִי כִּכָּר לֹא מְרַגִּישִׁים
 בְּעִירָה הַשָּׁנִיָּה בְּנוֹדָאֵי לֹא מְרַגִּישִׁים, שֵׁם טוֹב הוֹלֵךְ מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד
 סוּפוֹ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ יֵשׁ לָהּ שֵׁם טוֹב מְאֹד מְאֹד, אֲנִי מְכַרַח

להגיד לכם, אפלו בברסלב יודעים את האמת, ברוך השם אנחנו לא בפאות מפזרות, לא צועקים ולא צורחים, אני לא יתן בשביל כמה חנטרישים אני אומר לכם פתוח שיחריבו לי, ותדונו אותי לכף זכות, אין לי פה שום פונה, אני רק רוצה להוציא את התולעים אני לא רוצה שיהיה כאלו, אל תהיה יותר רחמן ממני אני יודע מה שאני עושה, אני לא צריך, מחר הבן שלך ילמדו אותו איך לאכל סמים, מה אני צריך את זה, הילדים האלו זה הילדים שלי אני מאד מאד שומר עליהם, ולכן אני מאד מבקש את אנ"ש אם יש חס וחלילה אחד, אני בערך יודע אני לא מבקש מלשינים רק תגידו שיש כף וכך ואני יטפל בזה, אני רוצה שהכל ילך פה על פי הלכה, יש לנו שלחן ערוך רבנו ז"ל רצה שהכל ילך על פי שלחן ערוך וש אחד לא יקפץ על השני, וכל שכן לא לגנב ולא לגזל שיהיה קדוש שם שמים שיהיה פה שם טוב ויש ברוך השם אברכים מאד טובים ברוך השם בלי עין הרע, אני רוצה רק לראות שמחות שהבת של זה לוקחת את הבן של זה, והבן של זה את הבת של זה, שנהיה כלנו משפחה, זה היה התכנית שלי בהתחלה, עכשו אני עובר הרבה הרבה יסורים הרבה עלבונות הרבה בזיונות חרופים וגדופים שאתם לא יודעים, אני יושב פה ואני עומד ואני נמצא פה ומה שאני עובר ומה שעובר עלי ואיזה גזרות חדשות כל יום ויום, אבל אני רואה שהקדוש ברוך הוא רוצה משהו ממני, ראיתי בספר תפארת שלמה מהרדומסקער שאחד פעם לאחד, יבוא יום שיהיה לך מר מאד, אבל כשיהיה לך מר אל תשפח מהקדוש ברוך הוא תזכר שגם אז הקדוש ברוך הוא עומד על ימינה, אדם לא ידע מה, בא יום נזכר שיהיה לך יום שיהיה לך קשה מאד ואל תכשל אל תגביה ידים ורגלים תמשיך, הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתצא, אני מרגיש שעכשו המצב כזה, אני אומר לכם פתוח אבל אני מאמין באמונה שלמה שהקדוש ברוך הוא לא יעזב אותי, אבל אני צריך גם את העזרה שלכם, הנה ילדים סחבו מרק חם, אוי ואבוי אם זה היה נשפך עליהם, היה לילה אחד שלא היה מה לאכל הילדים שפכו, אני עשיתי תקנה אני נותן אכל בשפע בחנם לא מבקש מכם שום דבר

רק תכניסו פרוטה באמצע האכל גם זה עת רצון, מה שאני מבקש
 מכם רק דבר אחד ברכות, שהזכות הזה יעזר לי שאזכה לבנות את
 הבית הכנסת, אנחנו צריכים רחמי שמים מרבים תדעו לכם, לא רק
 את הבית הכנסת גם את האולם רוצים להוריד אני אומר לכם פתוח,
 בזכות הברכות, אבל מה אתם רוצים שהילדים יאכלו מרח לבוא
 האבא שיבוא הילדים, או שהאמא תביא אותם, עשינו את זה כבר
 שאדם מבגר ישגיח עליהם, ילדים זה ילדים, אם היית רואה איך
 ששפכו ואוי ואבוי אם היה נשפך ואין לי בטוח את מי היו תובעים
 לא את ... רק את מוהרא"ש, נכון או לא, או עשו שמה שרפה והיה
 עולה במדורה ילדים זה ילדים, אחד מצא מצית והביא נירות לא היו
 תובעים אותה, אתה צודק יש לך באמת צדק, ותאמין לי נסיתי נתתי
 לכלם, אבל רואים שזה בא לידי פקוח נפש, ויום רביעי שעבר הלך
 לנו חמשים קילו ארז בליזה אחד, איך הילדים מחלקים צלחת מלאה
 ארז לכל אחד יש עינים גדולות ובטן קטנה, ארבע צלחות סלט זה
 וסלט זה, תגיד לי בינינו אתה תאכל את זה, קדם תקח, ומסכן אחר
 כן, זה בל תשחית בשעה שיש פה קשישים שאין להם לאכל אני כבר
 לא מדבר מאנ"ש שיש משפחות שאין להם אכל, אני יתן לך שאחד
 יחלק, אז גם כן אומרים מוהרא"ש שמת שמה איזה מצרי שנותן,
 אמרתי לו אתה לא מתביש להגיד ככה מצרי, וככה ברוך השם לא
 רק שנשארו כלם היו שבעים, אם נתחיל עם טענות, אם נרצה לישר
 את כל הראשים של כלם, כלם צודקים, איך כתוב טענו את בעירכם,
 מה זה בעירכם צאן ובקר, היה לי מלמד תמיד היה אומר לנו הילדים
 באו עם טענות זה כבר כתוב בתורה, טענו את בעירכם הצאן ובקר
 יש להם טענות, נתקן את זה יהיה חר פה, ברוך השם בכבוד נותן
 לכלם גמרת, קצת ארז קצת זה וקצת סלט, אתה רוצה עוד כל הכבוד
 אני יתן לך עוד צלחת, אבל ביום אחד יום רביעי חמשים קילו, תגיד
 לי אנחנו יכולים חמשים קילו לשבוע, ואני עושה את זה בחפץ לב,
 ואני שמח עם זה, ... הוא היה אתי, איך זה נולד כל זה, הרי ... היה
 מבשל סיר קטן והיה מחלק לאנ"ש, אני הייתי באנגליה לחתנה של

הנכד שלי, ספרתי לכם כבר ראיתי קנאתי אמרתי שזה צדקה, וברוך השם שפתחתי את זה, לכלם יש אכל אין דאגות, אבל צריך להיות עם סדר, הקדוש ברוך הוא יעזור לנו.

טענו את בעירכם נביא פה חמורים גמלים סוסים ועוד צאן ובקר נתחיל עם טענות אתה תגיד ככה והוא אומר ככה, אין לי כבר כח אני מדבר ממש במסירות נפש, אין לי פה שום כוונה, זה עבר העדן הזו של גנבות שהצרכתי לעשות אצלכם מגביות חיבו אותי עם חצי מיליון ש"ח שמה מאתים אלף, מה זה צריך להיות, זה בשבילי? מי שעזר אשרי לו ואשרי חלקו, אבל מה שאני מבקש אתכם אנחנו קהלה יפה קהלה טובה, רבנו ז"ל הקפיד מאד הקמתי בית הוראה הרב .. והרב ... והרב ... ברוך השם קבלו סמיכה והם עדין הולכים כל חדש לשמוש וברוך השם אכשר דרא שואלים שאלות, אנחנו יהודים על פי הלכה כל דבר, אם יש סכסוך בין שתים תלכו לבית דין, וגם הנשים אני יגיד להן אותו הדבר.

והקצור שלחן ערוך הדפיס את זה עוד פעם בשבילי במהדורה חדשה, זה אני מבקש את כלכם אם תוכלו לבוא שביום חמישי הבא הקדוש ברוך הוא יתן את החיים והעקר שלא היה סתם דבורים של ריק ושל הבל שיצא לי מהלב, הלואי שיכנס בלב, הקדוש ברוך הוא יעזור שנתחזק ביחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

אתתנב.

בעזרת השם יתברך יום חמישי אור לי"ד איר ה'תשס"ט.

דרשה לנשות אנ"ש.

הלילה זה ההלולא של רבי מאיר בעל הנס זי"ע, וגם פסח שני, רבי שמעון בר יוחאי היה חבר של רבי מאיר בעל הנס, שניהם היו

תלמידים אצל רבי עקיבא, רבי עקיבא העמיד עשרים וארבע אָלף תלמידים ולא כבדו אחד את השני, אז על ידי זה כלם נפטר, רבי עקיבא לא התיאש אלא הוא פתח עוד פעם ישיבה והקים חמש תלמידים שמהחמש תלמידים האלו נתמלא כל העולם בתורה, מילא החמש התלמידים האלו היו רבי שמעון בר יוחאי ורבי מאיר בעל הנס, רבי שמעון בר יוחאי הבטיח שהתורה לא תשתכח על ידו מעם ישראל, חכמינו הקדושים אומרים שהתאספו כל התנאים וחיטבו מה יכולים לעשות עכשו? כנס גלות כל כך גדול מה יהיה, אז החליטו פה אחד שהתורה תשתכח מעם ישראל, קם רבי שמעון בר יוחאי ואמר חס ושלום שלא תשתכח תורה מישראל לא יהיה דבר כזה, שנאמר כי לא תשכח מפי זרעו ואמר רבנו ז"ל שהסופי תבות כי לא תשכח מפי זרעו זה יוחאי זאת אומרת רבי שמעון בר יוחאי ישאיר את הספרים שלו הזהר והתקונים ועל ידו לא תשתכח התורה, אחר כך בא האר"י הקדוש ואחר כך בא הבעל שם טוב הקדוש זי"ע ואחר כך בא רבנו ז"ל שהם ההמשך של רבי שמעון בר יוחאי, רבי שמעון בר יוחאי הוא תחלת התקון ורבנו ז"ל הוא הסוף התקונים, האר"י הקדוש אומר שרבי מאיר קבור בעמידה הוא רצה שיקברו אותו בעמידה עם המקל בידו שהוא יהיה הראשון לקבל את פני משיח, חכמינו הקדושים אומרים שהגאולה תתחיל מטבריה, כי מחרבן בית המקדש הסנהדרין גלו עשר גליות, עד התחנה האחרונה היתה בטבריה, בירושלמי כתוב שיבנאל זה השדות של טבריה, מיבנאל יכולים לראות את טבריה, טבריה ויבנאל סמוכים מאד מאד, למה קוראים אותו רבי מאיר בעל הנס כי אצלו היה מאד מאד ראו נסים נגלים ממש, ועד היום הזה אין בית שלא יהיה שמה קפת צדקה לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הנס, שזה סגלה מאד מאד להכניס צדקה לרבי מאיר, כתוב ציון במשפט תפודה ושביה בצדקה, איך יהיה הגאולה רק על ידי צדקה, ולכן היות שכלל ישראל במשך אלפים שנה תמיד הכניסו צדקה בקפה לנשמת רבי מאיר בעל הנס, וראו בזה נסים ונפלאות כל הצדיקים בלי יוצא מן הכלל היה על השלחן

שְׁלֵהֶם קִפּה שֶׁל צְדָקָה שֶׁל רַבִּי מֵאִיר, אֲנִי בְּעֶצְמִי שָׁמַעְתִּי מֵהֶרְבֵּה אֲנָשִׁים שֶׁהִכְנִיסוּ צְדָקָה לְרַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס וְרָאוּ נִסִּים גַּם לִי הִיָּה כַּמָּה וְכַמָּה נִסִּים אֲצֵל רַבִּי מֵאִיר, הִיָּה בְּבִלְגִיָּה צְדִיק בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק לְאֵלּוּ הִיָּה הֶעָקֵר מֵה שֶׁפָּעַל יְשׁוּעוֹת רַק עַל יְדֵי שֶׁהִכְנִיס צְדָקָה לְעַלְוֵי נִשְׁמַת רַבִּי מֵאִיר, בָּאוּ תְּמִיד אֲשֶׁה צְרִיכָה לְלָדֵת וּמִקְשָׁה לְלָדֵת תַּכְף וּמִיד אָמַר רַבִּי מֵאִיר הוּא הָרוּפֵא הַכִּי גְדוֹל הַכְּנִיס כֶּסֶף בְּקַפַּת רַבִּי מֵאִיר, אָמְרוּ עַדִּין אֵין יְשׁוּעָה, לֹא רַבִּי מֵאִיר הוּא יַפְעַל וְהַכְּנִיס עוֹד, וְכֵן בְּכָל פַּעַם וְכֵן הִרְבֵּה צְדִיקִים רָאוּ אֲצִלְיָהֶם נִסִּים וְנִפְלְאוֹת רַק בְּזִכּוֹת שֶׁהִכְנִיסוּ כֶּסֶף לְקַפַּת רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס וְאָמְרוּ אֵלְקָא דְמֵאִיר עֲנִי שְׁבַע פְּעָמִים, וְרָאוּ נִסִּים, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, הִיָּה יְהוּדֵי שְׁבָא אֶל צְדִיק וְאָמַר שֶׁהֵבֵן שְׁלוֹ לְמַרְחָקִים לְמַזְרַח הָרְחוֹק וְלֹא שָׁמַע מִמֶּנּוּ כְּבַר הִרְבֵּה זְמַן לֹא יוֹדַע אִיפֹה הוּא וְזֶה צַעַר גְּדוֹל אֲבָא מִחִפְשׁ אֶת הֵבֵן שְׁלוֹ לֹא שׁוֹמֵעַ מִמֶּנּוּ, הִצְדִּיק אֹמֵר תַּכְנִיס שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה דוּלָר בְּקַפָּה שֶׁל רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס עַל הַשְּׁלַחַן וְתִרְאֶה נִסִּים, הוּא לֹא הִיָּה כֹּל כֵּף מֵאֲמִין מֵה זֶה אֲנִי יְכַנִּיס בְּקַפָּה, אָמַר לוֹ תַעֲשֶׂה מֵה שְׁאֲנִי אֹמֵר לָךְ, אֵיךְ שֶׁהוּא הַכְּנִיס הוּא יוֹצֵא בַחוּץ כְּבַר קִבֵּל טַלְפוֹן שֶׁהֵבֵן אֹמֵר אֲבָא אֲנִי נִמְצָא פֹה וּפֹה, וְזֶה סֵפֶר לִי הַגְּבָאִי שֶׁהוּא רָאָה אֶת זֶה וְעוֹד נִסִּים וְנִפְלְאוֹת מֵה שֶׁרָאוּ אֲצֵל רַבִּי מֵאִיר, וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְלַכַּת הִרְבֵּה פְּעָמִים אֶל רַבִּי מֵאִיר וּלְהַתְּפַלֵּל וּבִפְרָט בְּיוֹם הַהַלּוּלָא שְׁלוֹ זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, הַלִּילָה וּמִחָר יוֹצֵא גַם כֵּן פֶּסַח שְׁנֵי מֵה זֶה פֶּסַח שְׁנֵי, בְּפֶסַח זָכִינוּ לְהַגְּאֵל מֵה הִיָּה הַגְּאֵלָה בְּפֶסַח לְמָה זֶה נִקְרָא פֶּסַח, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פֶּסַח וְדִלֵּג מִבֵּית לְבֵית מִיְהוּדֵי לִיְהוּדֵי וּבְאֲמֻצָּע הִיָּה מִצְרֵי וְשָׁמָּה הִיָּה בְּכוֹר וְכָל הַבְּכוֹרִים הִצִּיקוּ מְאֹד מְאֹד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל וְקִבְּלוּ אֶת הָעֶנֶשׁ שְׁלָהֶם וְהִלּוּאֵי שְׁכָבֵר נִרְאָה וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִנְקֵם אֶת דָּם עֲבָדָיו שֶׁנִּשְׁפָּךְ עַל יְדֵי הָעַמְּלָקִים שֶׁיְהִיָּה לָהֶם כְּבַר סוּף בְּזִכּוֹת רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס, אֲזַל לְמָה זֶה נִקְרָא פֶּסַח עַל שֵׁם שֶׁפֶּסַח וְדִלֵּג מִבֵּית לְבֵית, הִרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע הִיָּה לוֹ תִלְמִיד בְּשֵׁם רַבִּי מֹשֶׁה לֵיב מְסַאסוֹב זי"ע שֶׁהוּא עֶסֶק הִרְבֵּה הִרְבֵּה בְּפִדְיוֹן שְׁבוּיִים כָּל הָעֶסֶק שְׁלוֹ הִיָּה פְדִיוֹן שְׁבוּיִים, פַּעַם

הַכְּנִיסוּ יְהוּדִים בְּבֵית סֵהַר שְׁלֹא יָכְלוּ לְשַׁלֵּם אֶת הַשְּׂכִירוֹת שֶׁל הַבַּיִת מְרוֹז, וְהַגּוֹיִים הִתְעַלְלוּ בָהֶם, וְהַרְבֵּי מִשָּׁה לִיב מִסָּאסוּב זִי"ע כָּל הַעֲנִיָּן שְׁלוֹ הָיָה רַק דְּבַר אֶחָד פְּדִיוֹן שְׁבוּיִים אִיךָ יִכּוֹלִים לְהוֹצִיא אֶת הַיְהוּדִים מִבַּיִת סֵהַר, אֲנִי זְכִיתִי לְהִיּוֹת פֶּעַם אֶצֶל הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ, אֲזִי הוּא בָּא פֶּעַם אֶל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ זִי"ע וְזֶה הָיָה בְּדִיוֹק בְּפִרְשֵׁת בֵּא שְׁשֻׁמָּה מְדַבֵּר מִיְצִיאַת מִצְרַיִם אֲזִי הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ זִי"ע בְּקֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׁיִגִיד תּוֹרָה, אֲזִי הוּא לֹא רָצָה, הַרְבֵּי יָשַׁב וְהִתְלַמֵּד יְדַבֵּר נֶגֶד הַרְבֵּי הוּא הַתְּבִישׁ, הוּא מְצוּה אֹתוֹ אֹמֵר לוֹ מִשָּׁה לִיב אֲנִי רוֹצֶה שְׁתִּגִּיד תּוֹרָה אֲזִי הוּא הִכְרַח לְהִגִּיד תּוֹרָה, אֲזִי הוּא אָמַר מָה זֶה פֶּסַח, פֶּסַח עַל שֵׁם שְׁפֶסֶח וְדִלֵּג הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דִּלֵּג עַל בְּתִי יִשְׂרָאֵל וְאִיפֹה שְׁהָיָה בְּכוֹר שֶׁל הַמִּצְרַיִם מֵת, מָה הַקְּפִיצָה שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קִפֵּץ עַל בְּתִי יִשְׂרָאֵל אֲלֵא אֲנַחְנוּ אֹמְרִים בְּזֹהַר לְפָנַי שְׁיוֹשְׁבִים בְּסֹדֵר אֹמְרִים שְׁמָה, רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי שְׁבַכָּל לַיִל סֹדֵר בָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבִיכּוֹל עִם כָּל הַפְּמֻלְיָה שֶׁל מַעֲלָה וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרָאָה לָהֶם תְּרֵאוּ אִיךָ שְׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵם בְּגָלוֹת וְהֵם לֹא רוֹאִים שׁוֹם דְּבַר לֹא רוֹאִים סוּף וְקֵץ לְצָרוֹת אִיךָ עַל פִּי כֵן בְּלִיל הַסֹּדֵר כָּלֵם הַסָּבָא רַבָּא הַסָּבָא וְהַבְּנִים וְהַבְּנוֹת וְהַנְּכָדִים וְהַנְּיָנִים כָּלֵם יוֹשְׁבִים בְּסֹדֵר וְאוֹכְלִים מִצָּה וְשָׂרִים וְלְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵשׁ לוֹ מְזֵה נַחַת רוּחַ מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, שְׁהִנֵּה פֹה גְרָם יְהוּדִים בְּגָלוֹת, יְהוּדִים גְרָם בֵּין גּוֹיִים, הִנֵּה בַיִת זֶה גּוֹי בַיִת זֶה לְהַבְּדִיל יְהוּדִי, עוֹד פֶּעַם גּוֹי לְהַבְּדִיל עוֹד יְהוּדִי, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קִפֵּץ וְדִלֵּג מִבַּיִת לְבַיִת וְאָמַר שְׁפֹה גֵר יְהוּדִי וְהִרְאָה לְמַלְאָכִים רַבֵּי מִשָּׁה לִיב מִסָּאסוּב כָּל כֵּךְ הִתְלַהֵב עַד שְׁעָלָה עַל הַשְּׁלֶחֶן וְרָקַד פֹּה גֵר יְהוּדִי פֹה גֵר יְהוּדִי, עַל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ, זֹאת אוֹמְרַת יְהוּדִי צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח שְׁהוּא יְהוּדִי, אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ חֲזַרְנוּ בְּתִשׁוּבָה בְּשִׁבְלֵי מָה בְּשִׁבְלֵי מִי רַק בְּשִׁבְלֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָרִיכִים לְדַעַת שְׁחֻזְרִים בְּתִשׁוּבָה זֶה רַק בְּשִׁבְלֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא בְּשִׁבְלֵי בֵּן אָדָם, אִם עוֹשִׂים אֶת זֶה סְטִיל כְּזֶה שְׁחֻזְרִים בְּתִשׁוּבָה, אֲזִי זֶה שׁוֹם דְּבַר, חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה זֶה רַק בְּשִׁבְלֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּלָנוּ חֻזְרִים בְּתִשׁוּבָה כְּלָנוּ יוֹדְעִים אֶת הָעֵבֶר שְׁלָנוּ שְׁזָה לֹא הָיָה כָּל כֵּךְ מְזֹהִיר, חֲזָרָה

בתשובה צריך להיות עם כל הלב, לא סתם אני חוזרת בתשובה ועדין אני עושה מה שאני רוצה לעשות, זה לא נקרא חזרה בתשובה, חזרה בתשובה צריך לדעת רק בשביל הקדוש ברוך הוא, אני אומר תמיד לבחורים בישיבות יש משגיח שישגיח על הבחורים איך שילמדו איך שמתנהגים, אבל ידוע שבחורים הם שוכבים המשגיח שמה אז כלם לומדים וכלם יושבים בשקט ומתנהגים בדרך ארץ איך שהמשגיח הולך כבר קופצים וכבר צוהלים ומדברים אחד עם השני, שוכחים ששלמה המלך אומר מציץ מן החרקים ומשגיח מן החלונות, הקדוש ברוך הוא הוא המשגיח הוא מסתכל מהחלונות ומסתכל מהחרקים, מכל אדם יכולים להתחבאות מכל אשה יכולים להתחבאות אבל לא מהקדוש ברוך הוא, ולכן חוזרים בתשובה צריכים לדעת שחוזרים בשביל הקדוש ברוך הוא לא בשביל בני אדם, והקדוש ברוך הוא רואה הכל את הקדוש ברוך הוא לא יכולים להטעות, כמה שלא דברתי וכמה שלא עוררתי הדברים שבאמת לא מתאים לבת ישראל אבל כמו שאני מדבר עכשו אל המנורה, אני מדבר עכשו אל הקיר, ולכן אני אומר לכלכן שאני מכון עכשו לכלכן לכלכן שיושבות פה, לא שאלו חושבות אני מדבר עכשו לאלו ואלו חושבות אני מדבר אל אלו, אני מדבר אל כלכן, בלשכת הגיוס בארצות הברית יש תמונה שקוראים אותו אנקל סם, דוד שם, זה אמריקאי עם אצבע, וכתוב שם באנגלית אני מכון אליך, אז גם אני אומר אני מכון לכלכן לא שתחשבו שאני חושב לאלו ולאלו אני מכון אל כלכן, תדעו לכן קדם כל זה געל נפש יש פה נשים אני באמת מטהר עכשו את הקהלה שלי, אני אומר לכן פתוח, משפחה אחד אני מוציא ועכשו הוצאתי משפחה אחרת, היא עדין לא רוצה לצאת, אני יוציא אותה בכח לפני שאני יתלה בעזרת נשים את התמונה שלה, פה אצלי בקהלה אין יותר הפקר, תדעו לכן יש לי מעגל סגור בחדר שלי אני רואה בדיוק מה שקורה בכל הבית הכנסת בכל מקום בבית התבשיל, אני רואה את זה גם בארצות הברית, בבית שלכן הקדוש ברוך הוא מסתכל, אבל געל נפש יש נשים

שְׁהוֹלְכוֹת כָּל כֶּף צְמוּד הַבְּגָדִים שְׁזָה גַעַל נֶפֶשׁ, אֲנִי לֹא יוֹדַע כַּמָּה פְּעָמִים אֲנִי צָרִיף לְהַגִּיד וּלְדַבֵּר שְׁזָה לֹא מִתְאַיִם לְבַת יִשְׂרָאֵל לְלַכַּת כֶּכָּה עִם בְּגָדִים צְמוּדִים שְׁצָרִיכִים לְסַפֵּר כָּל אֲבָר שֵׁישׁ לָהּ, מָה אֶת רוֹצֶה לְהֵרְאוֹת אֶת הַגּוֹף שְׁלִיךְ ... אִם זֹאת אֶת רוֹצֶה, מָה זֶה צָרִיף לְהֵיּוֹת, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִזְהִיר הַפֶּעַם הָאַחֲרוֹנָה, אִם יִהְיֶה דְבָר כֵּזֶה אֲנִי מוֹצִיא אוֹתָם מִהֶקְהֵלָה, אֲנִי מִכְרַח לְלַכַּת חֲרִיף כִּי בִקְשָׁתִי וּבִקְשָׁתִי וְאֲנִי מְדַבֵּר אֶל הַמְּנוֹרָה, אִז עֲכָשׁוּ אֲנִי לֹא יִתֵּן אֶת זֶה, גַּעַל נֶפֶשׁ שְׁיִמְצָא אֶצְלוֹ אִשָּׁה נְשׂוּאָה שְׁהוֹלְכַת עִם חֶלְצַת בֶּטֶן ...

... , מְטִילַת עַל הַרְחוּב, מָה זֶה צָרִיף לְהֵיּוֹת, מָה הִיא עוֹשֶׂה בְּקֵהֵלָה שְׁלֵנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מוֹחָה עַל זֶה וְאֲנִי לֹא יִתֵּן אֶת זֶה לְעֵבֶר, הִיא רוֹצֶה תְּלַכִּי מְאִיפָה שְׁבָאֵת עִם בַּעֲלֶיךָ בִּיחֵד, אֲנִי יַעֲמֹד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד חֲזָק, אֲנִי רוֹאֶה שְׁאֲנִי לֹא פוֹעֵל עִם לְבָבְךָ, אִז אֲנִי מִכְרַח לְלַכַּת בַּחֲזֵק יָד, מָה זֶה עִם שֵׁסַע כָּל הַצְּדָדִים פְּתוּחִים מָה זֶה צָרִיף לְהֵיּוֹת, ... , זֶה גַּעַל נֶפֶשׁ לְלַכַּת כֶּכָּה וְאַחַר כֶּף

לֹא מִתְבַּיֶּשֶׁת לְהַגִּיד לֹא מוֹהֲרָא"שׁ אוֹמְרִים לָךְ לְשׁוֹן הָרַע עַל כָּל דְּבָר יְכוּלִים לְהַגִּיד לְשׁוֹן הָרַע אֲבָל לֹא עַל דְּבָר כֵּזֶה שְׁכֻלָּם רוֹאוֹת, מָה זֶה אוֹמְרִים לִי לְשׁוֹן הָרַע, מִיֵּלָא אֶחָד עוֹשֶׂה מְשֵׁהוּ בְּצַנְעָא מְעַשְׁנַת בְּצַנְעָא גַם כֵּן גַּעַל נֶפֶשׁ, אֲבָל לֹא בְּרַבִּים שְׁחֵלוּנִיּוֹת יְבוֹאוּ וַיִּגִּידוּ לִי אֲנַחְנוּ עוֹבְדוֹת עַל הַבְּנוֹת שְׁלֵנוּ וְהַבְּנִים שְׁלֵנוּ שְׁלֹא יַעֲשֻׁנוּ, וְאַתֶּם חֲרָדִים עִם מְטַפַּחַת מְעַשְׁנַת סִיגְרִיּוֹת, אֲנִי אוֹמֵר לָכֵן פְּתוּחַ אִם יִמְצָא עוֹד פֶּעַם דְּבָר כֵּזֶה הֵן לֹא שְׁיִכּוֹת לְהֶקְהֵלָה שְׁלֵנוּ, בְּרוּף הַשֵּׁם יֵשׁ לָנוּ קֵהֵלָה הַנִּפְלְאוּהַ הַכִּי גְדוּלָה בְּעוֹלָם, אֲנִי לֹא מִתְבַּיֶּשׁ לְהַגִּיד אֶת זֶה, בְּרוּף הַשֵּׁם אֲנִי מִפִּיר הַרְבֵּה קֵהֵלוֹת אֲבָל אֵין קֵהֵלָה כְּמוֹ הַקֵּהֵלָה שְׁלֵנוּ חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה חֲמֻמָּה שֶׁל חֶסֶד שְׁאֵין דְּבָר כֵּזֶה בְּעוֹלָם, אֲבָל אֶל תִּשְׁכַּחוּ שְׁאֲנַחְנוּ בְּמִדְבַר שְׁמֵם מְדַבֵּר שְׁמָלָא נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים, וּמָה שְׁעוֹשֶׂה לָנוּ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא יַעֲזֹר שְׁבִזְכוֹת רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֵּס שְׁיִהְיֶה כְּבֹר הַכַּפָּרָה שֶׁל כְּלָנוּ, וּמָה שְׁאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים אֵף עַל פִּי כֵן בְּרוּף הַשֵּׁם הַקָּמְנוּ דוֹר יְפָה יְלָדִים עִם פְּאוֹת בְּנוֹת עִם צְנִיעוּת, פֶּה וְשִׁמָּה מִתְחַלְקִים בְּנִים שְׁזָה עוֹשֶׂה לִי חוֹר בְּלֵב, שְׁלֵשׁ בַּחוּרִים

פשוט התדרדרו שתי אברכים התדרדרו וכמה בנות רחמנא ליצ'לן מסתובבות בלי גרבים, זה עושה לי חר בלב, אני אומר לכן פתוח, וכמה בקשתי אותן וכמה התחננתי מסתובבות עם חלונים ועם בחורים זה מאד מאד כואב לי, ואני לא רוצה אפלו לראות את הפרצוף שלהן, מוהרא"ש רק הפעם, אין דבר כזה רק הפעם, כי כל כך בקשתי מהן וכל כך התחננתי אליהן זה לא מתאים לבנות שלנו והולכות ככה בלי גרבים בריש גלי עם ... מה זה צריך להיות, המקום שלנו זה מקום של שכינה שאנחנו מוסרים את נפשנו, ברוך השם יש לנו פה בית התבשיל לנשים בית התבשיל לגברים, התחלתי נתתי לכל הילדים אכל, איפה ההורים לא אכפת להם, הילדים כמעט שרפו אחד את השני שבוע שעבר, השבוע כמעט ששפכו על עצמם אכל חם, ואם זה היה קורה חס וחלילה שילד היה נכוה לא היו שואלים את ... מה עשית, אני הייתי הקרבן, אני לא יתן את זה, אני יודע שאת מבקשת אבל הילדים אין להם מה לאכל, הילדים יש להם הורים איפה האמהות הן טרודות יש להן ילדים בבית, אני לא יתן יותר לזרק את האשמה עלי, לא מחפשים את כלכן מחפשים אותי, אני לא יתן את זה סליחה, אני לא יכול לעזר, עשיתי תקנה בנות מבת מצוה יכולה לבוא לכד אבל עד בת מצוה שתבוא עם האמא, היא לא יכולה גב' אני לא יכול לעזר לה, אני נסיתי ומה שרק עשיתי שיהיה לכלכן אכל נסיתי שיהיה לילדים אכל, אבל אם הם באים וזורקים ועושים בלגן אני לא גננת ולא מורה ומה עוד לא מטפלת, זה לא יכול להיות ככה, אבל מוהרא"ש אין להם אכל, בסדר ואם יקרה מקרה חס ושלום, אז הנה מוהרא"ש הקרבן, אני לא מוכן להיות הקרבן הייתי כבר את הקרבן כי אוכל לי את הלב, אני אומר לכן פתוח, אחר כל הדבורים האלו שאשה שלנו מפה תלך על הרחוב ... רואים אותה בחוץ, מה זה צריך להיות, היא לא שיכת להקהלה שלנו, ואני מאד מבקש אתכן שאל תגידו לי שמות, אבל אם קורה משהו כזה שתכף ומיד תכתבו לי, אני לא רוצה שתלשינו אל תגידו שם אני יברר את השם, אבל צריכים מאד מאד לשמר

מְדַבְּרִים כְּאֵלוֹ, פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ זֶה פְּרִשְׁת אָמַר שְׁמַדְבַּר מִכָּל הַיָּמִים
 טוֹבִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, מִשְׁבֶּת מְרֹאשׁ חֲדָשׁ מִפְּסַח מִשְׁבוּעוֹת מִסְכּוֹת
 מְרֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם כְּפוּרָה, וּבִסוּף כְּתוּב שִׁיבָא בֶן אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית וְקָלַל
 כְּכִיכּוֹל אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִה הָיָה הַשֵּׁם שֶׁל הָאִמָּא שְׁלֵמִית בַּת
 דְּבָרִי, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים זֶה לֹא קָרָה אִף פַּעַם אֶצֶל עַם יִשְׂרָאֵל
 דְּבַר כְּזֶה שְׂאָחַד יְקַלֵּל כְּכִיכּוֹל אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִיֵּלָא רוֹאִים בְּנֵי
 אָדָם עֲצָבָנִים אַחַד מְקַלֵּל אֶת הַשָּׁנִי, אָבֵל לְלַכַּת נִגְד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 זֶה עוֹד לֹא הָיָה דְבַר כְּזֶה, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִי הָיָה זֶה שֶׁקָּלַל
 הָאִמָּא הַיְתָה הַשֵּׁם שְׁלֵה שְׁלֵמִית בַּת דְּבָרִי, מִה פְּתָאוּם זֶה הָיָה הַשֵּׁם,
 הַשֵּׁם שֶׁל הָאָדָם מְרַמֵּז עַל מִשְׁהוֹ, רַבְּנוּ ז"ל מֵאֵד מֵאֵד הַקְּפִיד עַל
 הַשְּׁמוֹת, לְצַעֲרָנוּ הָרַב פֶּה בְּאַרְץ מְזוֹלְזָלִים בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְכֵאלוֹ
 סָתָם בְּאֵת פֶּה בְּלִי תַכְלִית לֹא מְדַבְּרִים מִהַעוֹלָם הַבֵּא לֹא מְדַבְּרִים
 מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָרִי מִה זֶה בֶּן אָדָם מִה זֶה אִשָּׁה, נִשְׁמָה יוֹרֶדֶת
 מִהַשָּׁמַיִם מִתְּלַבֶּשֶׁת בְּגוּף וְנוֹתְנִים לָהּ שֵׁם לְהַנְשֵׁמָה, וְהִיא עוֹבְרַת אֶת
 הַשְּׁבָעִים שָׁנָה שְׁלֵה, וְאַחַר כֵּךְ חוֹזֶרֶת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר שְׁמוֹנִים שָׁנָה תְּשָׁעִים שָׁנָה, יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים
 שָׁנָה וְאֵם בְּגִבּוּרַת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, אָבֵל רַבְּנוּ ז"ל אוֹמַר כָּל אַחַד יֵשׁ לוֹ
 אֶת הַשֵּׁם שְׁלוֹ וְהַשֵּׁם זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, פֶּה עֲקָרוֹ אֶת הָאִמּוֹנָה מֵעַם
 יִשְׂרָאֵל רַחֲמָנָא לִיצְלָן, מִמִּילָא אֵין לְאָדָם שׁוּם עֲרָה, אֲזִי קָרָאוּ אוֹתוֹ טַל,
 אוֹ זֶה מִתְקַשֵּׁר אֶל הַשֵּׁם שְׁלוֹ, שַׁחַר, קָם בְּבִקְרָא מֵאִיר אוֹתוֹ הַשַּׁחַר, מִה
 זֶה מִתְקַשֵּׁר אֶל הַשֵּׁם שְׁלוֹ, אוֹ נִמְרֹד זֶה שֵׁם שֶׁל רְשָׁעִים, אָבֵל פְּרַח,
 אוֹ כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל צְמָחִים שְׂאִין בְּזֶה שׁוּם עֲרָה רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם,
 לְהִרְאוֹת שְׂאָדָם הוּא כְּלוּם הוּא צְמַח הוּא אָבֵן, מִה זֶה שֵׁם אַחַר אָגָם,
 אוֹ כְּנֶרֶת אֵיזָה שֵׁם זֶה כְּנֶרֶת, לְהִרְאוֹת שְׂאִין בְּזֶה עֲרָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
 לְתַת שְׁמוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים בְּפְרִשְׁת
 הַשְּׁבוּעַ הַזֹּאת פְּרִשְׁת אָמַר, הַיְתָה אִשָּׁה בְּשֵׁם שְׁלֵמִית בַּת דְּבָרִי, וְהִבֵּן
 שִׁיבָא מִמֶּנָּה וְרַחֲמָנָא לִיצְלָן דְּבּוֹר וְקָלַל אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ, אֲתָן יוֹדְעוֹת לְמַה קָרָאוּ אוֹתָהּ שְׁלֵמִית, שְׁכָל
 בֶּן אָדָם שֶׁעָבַר עַל הָרַחוּב אֲמָרָה שְׁלוֹם שְׁלוֹם, אִיךְ אִשָּׁה מִתָּר לָהּ

לְדַבֵּר עִם גְּבֵר זֶה, וְכָל שָׂכָן לְהַכְנִיס גְּבֵר זֶה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה יַחֲוֹד וַיַּחֲוֹד
זֶה דְּאוֹרֵיתָא, זֶה לֹא סֵתָם אֵיזָה חֲמָרָה, אֵיךְ אִשָּׁה נְשׂוּאָה יְכוּלָה לְהִיּוֹת
בַּיַּחֲוֹד עִם גְּבֵר זֶה, אִזּוּ לְכֻלָּם הִיא אֲמָרָה לְכָל גְּבֵר שֶׁעֲבַר שְׁלוֹם, וּדְבָרָה
עִם כָּל גְּבֵר, זֶה נִקְרָא שְׁלָמִית שְׁאֲמָרָה שְׁלוֹם לְכֻלָּם בֵּת דְּבָרֵי שְׁעַם כְּלָם
דְּבָרָה, וְעַם אִשָּׁה כְּזוֹ שֶׁהִיא מִפְקָרַת שְׁמִדְבָרַת עִם כָּל גְּבֵר זֶה שְׁנִמְצָא
עַל הָרְחוּב וּמְקַדֵּימָה שְׁלוֹם לְכָל גְּבֵר, מִמְּנָה יוֹצֵא בֵּן רַחֲמָנָא לִיִּצְחָן
שְׁמַקְלָל אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁמוֹ שָׁמַיִם, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֶשׁ
אַתְּכֵן, צְרִיכִים מֵאֵד לְשַׁמֵּר עַל זֶה שְׂאִין לָכֵן לְדַבֵּר עִם גְּבֵר זֶה, מֵהָ יֵשׁ
לָכֵן אֲתוּ, רַחֲמָנָא לִיִּצְחָן, כְּמוֹ שְׂאֲתָן לֹא רוּצוֹת שֶׁהַבְּעַל שְׁלָכֵן יִסְתוּבֵב
עִם נָשִׁים וַיְדַבֵּר אֲתָן וּלְשַׁחֵק אֲתָן, שְׁבַעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים אֲנִי מִכְּרַח
לְהַגִּיד לָכֵן יֵשׁ פֶּה אֲנָשִׁים אֲנִי יַעֲקֹר אוֹתָם וְאֲנִי יוֹצִיא אוֹתָם מִהַקְּהֵלָה
שְׁלֵנוּ, שְׁמַפְקָרִים, תִּשְׁמְרוּ טוֹב טוֹב עַל בְּעִלְיָכֵן, אֵיפֹה הַבְּעַל הוֹלֵךְ
רַחֲמָנָא לִיִּצְחָן, אִם הוֹצֵאתִי מִיִּשְׁהוּ אֲנִי יוֹדֵעַ מֵהָ שְׂאֵנִי עוֹשֶׂה, הַיּוֹם
אַחַד קוֹפֵץ וְאוֹמֵר מוֹהֲרָא"ש אֲבָל רַחֲמָנוֹת צְרִיכִים רַחֲמָנוֹת, אִזּוּ רַבְּנוּ
ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ז') שֶׁהַצְּדִיק הוּא רַחֲמָן אֵין עוֹד
רַחֲמָן כְּמוֹ הַצְּדִיק, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב כִּי מִרַחֲמֵם יִנְהַגֵּם מִי יְכוּל לְהִיּוֹת
מְנַהֵג מִי שְׂרַחֲמָן, אֲבָל אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל שְׁצְרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג
עִם הָרַחֲמָנוֹת, תִּינּוֹק בֵּן אַרְבַּע יָמִים מֵהָ נוֹתָנִים לוֹ בְּקַבּוּק חֶלֶב, אָדָם
כְּבֵר יוֹתֵר מִבְּגֵר מֵהָ הוּא אוֹכֵל בְּשׂוֹר, עַכְשָׁו אָדָם יַחֲשֵׁב מֵהָ תִּינּוֹק כְּזֶה
רַבְּנוּ ז"ל תּוֹפֵס בְּגִיל אַרְבַּע יָמִים וְנוֹתָנִים לוֹ לְשׁוֹתוֹת בְּקַבּוּק וַיִּגִּיד מֵהָ
זֶה לֹא אֲכָל יוֹצִיא לוֹ אֶת הַבְּקַבּוּק וַיִּתֵּן לוֹ חֲתִיכַת בְּשׂוֹר שִׁיגְדֵל מֵהָ
שְׁיִוְתֵר מֵהָ, מֵהָ יִקְרָה, הוּא יַחֲנֵק, לְמַבְּגֵר מֵהָ אֲתָה צְרִיף לְאַכֵּל בְּשׂוֹר
אֲנִי יִתֵּן לָךְ בְּקַבּוּק קֶטָן עִם חֶלֶב, זֶה תֹּאכֵל, תוֹף לְגִימָה אַחַד הוּא גָּמַר
אֶת זֶה, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל תִּרְאוּ אֵיךְ שְׁצְרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְרַחֵם, תִּינּוֹק
צְרִיף בְּקַבּוּק מִבְּגֵר יְכוּל לְאַכֵּל בְּשׂוֹר, אֲבָל אִם מִהַפְּכִים אֶת הָרַחֲמָנוֹת
אִזּוּ הַשֵּׁם יִשְׁמֵר חוֹנְקִים אֶת הַתִּינּוֹק וְהַגְּדוֹל נִשְׂאָר רַחֲמָנָא לִיִּצְחָן רַעֲב,
צְרִיכִים לְדַעַת עַל מִי לְרַחֵם, וְאִם אֲנִי מוֹצִיא אֶת מִיִּשְׁהוּ וְאֲנִי יוֹצִיא
אֲנִי אוֹמֵר לָכֵם פְּתוּחַ בְּלֵי רַחֲמָנוֹת, זֶה לֹא נַעִים אֲבָל אֲנִי יוֹצִיא, אֲנִי
לֹא רוּצָה שְׁבַקְהֵלָה שְׁלֵנוּ יִמְצָא גְּמָרְנוּ נָשִׁים שְׁמִסְתוּכְבוֹת וּמְדַבְּרוֹת

עם גְּבָרִים זָרִים, וְאֲנִי מֵאֵד מִקְפִּיד עַל זֶה לֹא אֲנִי הַשְּׁלַחַן עָרוֹךְ מִקְפִּיד עַל זֶה, וְאֲנַחְנוּ לֹא זִזִים מִהַשְּׁלַחַן עָרוֹךְ, הַכְּנֵתִי לְכַלְכֵן בְּיוֹם חֲמִישִׁי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים, אֲזִי יִהְיֶה יוֹם הַלְּדַת אֲנִי רוֹצֶה שְׂפַלְכֵן תְּבוֹאוּ זֶה יִהְיֶה לְמַטָּה בְּכַיִשׁ הָרְאשִׁי בְּאוֹלָם הַסְּפוּרְט וּפֹה לֹא יְכוּלִים לְהִתְקַבֵּץ לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת סְעוּדָה אֲבָל נִהְיֶה שָׁמָּה וְשִׁטְעֵמוּ קֶצֶת אֶת הַטַּעַם שִׁירָאוּ שְׂפַלְל אֲנִי"ש נִמְצָאִים שָׁמָּה אִם הֵם רוֹצִים אֶת זֶה כָּל שַׁבַּת שְׂאֲנַחְנוּ נִהְיֶה שָׁמָּה, אֲנִי חוֹשֵׁב שִׁפְתַּחוּ לָנוּ אֶת הָאוֹלָם מָה שִׁיּוֹתֵר מֵהֵר, הֵם יִרְאוּ כַּמָּה כַּמּוֹת אֲנַחְנוּ שָׁמָּה, אֲנִי רוֹצֶה שְׂפַלְכֵן תְּבוֹאוּ עִם הַיְלָדִים שָׁמָּה יְכוּלִים לְבוֹא עִם הַיְלָדִים בּוֹדָאִי רַק עִם הַהוֹרִים כִּי שְׂלֵא יַעֲשׂוּ שָׁמָּה בְּלִגְן שְׂלֵא יַחְרִיבוּ אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַכְּנֵתִי לָכֶם מִתְּנֶה לְכַלְכֵן וְאֲנִי רוֹצֶה שְׂבִשְׁבוּעַ הֵבֵא כִּי אֵין לִי כַח לְחַלֵּק שָׁמָּה גַם לְגְבָרִים וּלְנָשִׁים שְׁלַחַן עָרוֹךְ לְאִשָּׁה וּלְבַת לְכָל אַחַת מִכֵּן, מִל"ג בְּעֵמֶר הַנָּשִׁים יִתְּנוּ לָכֵן הַטְּלַפְּנִיּוֹת, וְזֶה שִׁי צָנוּעַ מִמֶּנִּי, כִּי אֲנִי לֹא יְכוֹל לַעֲמֹד וּלְחַלֵּק שָׁמָּה אֶלְף סְטִים, וְאֲנִי רוֹצֶה שְׂתִלְמְדוּ אֶת זֶה הָאִשָּׁה וְהַבַּת, אֵיךְ יְהוּדֵי מִתְּנַהֵג אֵיךְ יְהוּדֵי מִתְּנַהֵגַת, אֲנַחְנוּ יְהוּדִים חֲזֹרְנוּ בְּתִשׁוּבָה, מָה זֶה חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה אֵיזָה צְחוּק, אֲנַחְנוּ קִבְּלָנוּ עַל עֲצֻמְנוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֲתָכֶן תִּשְׁמְרוּ עַל זֶה, שְׁלִמִית בַּת דְּבָרֵי הִיא דְּבָרָה עִם כָּל גְּבָר זֶה, מִמִּילָא יֵצֵא מֵהֵם בֵּן כְּזֶה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׂנֻזְכָּה לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ בְּקִדְשָׁה וְטַהֲרָה, תִּדְעוּ לָכֵן אִפְלוּ הוֹרִים שְׂמִתְנַהֲגִים בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה שׁוֹמְרִים עַל טַהֲרַת הַמִּשְׁפָּחָה וְשׁוֹמְרִים עַל הַכֹּל צְרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם שִׁיֵּצֵא מֵאֲתָנוּ יְלָדִים טוֹבִים, וּבְפָרְט עֲכָשׁוּ בְּעֵדֵן הַטְּכְנוֹלוֹגְיָה הַמְּחֻדָּשֶׁת, אֲתֵן רוֹאוֹת יֵשׁ מְכָשִׁיר כְּזֶה קֶטֶן הַיּוֹם לֹא צְרִיכִים אֵינְטֶרְנֵט לֹא צְרִיכִים שׁוּם דְּבָר, יְכוּלִים לְרְאוֹת כְּזֶה כָּל מִינֵי לְכַלּוֹךְ שְׂבִעוּלָם, בְּשִׁבִיל זֶה אֲנִי מֵאֵד מִקְפִּיד שְׂלֵא יִהְיֶה בְּבֵית טְלוֹיזְיָה בּוֹדָאִי לֹא, אִפְלוּ מִחֻשָּׁב שְׂלֵא יִהְיֶה בְּבֵית, אֲבָל מוֹהֲרָא"ש אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַעֲסִיק אֶת הַיְלָדִים, אֲזִי כְּמוֹ שְׁלוֹקְחִים סִם וְהַיְלָדִים שִׁישְׁחִקוּ עִם הַסִּם, הֵייתֶם שָׁמַיִם אֶת זֶה בְּרִצְפָּה שְׂהַיְלָדִים יִגְעוּ בְּזֶה הָרִי עַל כָּל סִם כְּתוּב לְהִרְחִיק אֶת זֶה מִיְלָדִים, מִחֻשָּׁב זֶה סִם מְכַנְיָסִים שָׁמָּה כָּל

מיני סרטים מלכלכים והשם ישמר אני יודע מפה כמה שיצאו לתרבות רעה, אז אני שואל אתכם בשביל זה חזרתם בתשובה, אנחנו מוסרים את נפשנו המטפלות בתינוקיה בפעוטון במעון בבית ספר, בודאי יש הרבה הרבה לתקן, וברוך השם אני מביא לאט לאט מורות מבחוץ והשנה הבאה עלינו לטובה אני רוצה להביא אשה חזקה מבחוץ אני רוצה להמשיך פתה ט' וכתה י' פה פי השנה לא הצלחנו, אני מכרח להגיד לכן אני לא מתבייש להגיד, היה לנו כשלוש, שנה לפני זה ברוך השם אני חושב חצי מהכתה התארסו והתחתנו וברוך השם הצליחו מאד מאד, אבל השנה היה לנו הרבה הרבה בעיות, והבנות זה כמו הבנות שלי ואני רוצה לשמר עליהן, ואפלו שבאים מבתים טובים צריכים רחמי שמים שהילדים לא יתקלקלו מכל שכן וכל שכן שהסבא והסבתא עדין לא שומרים שבת הדודים הגיסים והגיסות עדין רחוקים לגמרי מיהדות, איך אתן יכולות לתאר לעצמכן שהילדים יגדלו יראי שמים, הילדים שלכן לא יקחו סמים הילדים שלכן לא יעשו כל מיני שטיות, צריכים כל כך הרבה דמעות לשפך בעת הדלקת הנרות אז העת רצון הכי גדול בשמים, אמא צריכה לבכות הרבה הרבה דמעות בעת הדלקת הנרות שהילדים שלה יצאו מצלחים, הבנות יהיו מצלחות שמורות, והבנים יהיו מצלחים גדולי תורה, וזה מנהג ישראל שבכל בית יש קפה של צדקה של רבי מאיר בעל הנס, ולפני הדלקת נרות מכניסים צדקה בקפה של רבי מאיר בעל הנס ולבקש אלקא דמאיר ענני אלקא דמאיר ענני, שבזכות רבי מאיר בעל הנס שיהיה לנו ילדים טובים, וכל כך צריכים לבכות הרבה דמעות וכלי האי ואולי שנוזפה לילדים טובים, חכמינו הקדושים אומרים כאמא בן בתה, אמא צריכה לשפך הרבה דמעות שיהיה ילדים טובים שהבת או הבן ישאלו אמא למה את בוכה, אני בוכה שיהיה לי ילדים טובים, אם האמא הולכת כמו פרוצה אז מה את רוצה שהבת שלך תהיה.

היה יהודי פה בין אנ"ש והייתי בחתנה שלו, זה ספור ארץ איך שהייתי בחתנה שלו וזה קשור לחתנה של הבת שלי שהייתי אצל

רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס וּפְעֻלָּתוֹ לְבַת שְׁלֵי שְׁדוּךְ אֲנִי לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְהַגִּיד
 בְּזָכוֹת רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, וְאֵת הַשְּׁדוּךְ דְּחִפְתִּי בְּשִׁתֵּי יָמִים, כִּי אֵיךְ
 שְׁגַמְרְתִּי לְהַתְּפַלֵּל וְיִצְאֵתִי הִנֵּה כָּבֵר בְּאֵי שְׁדוּךְ וְזֶה מִסְרַט בְּסִרְט, אֲנִי
 לֹא מִפִּיר אֶת הָאָדָם הַזֶּה, זֶה הִיָּה נִרְאָה לִי מוֹזֵר מְאֹד, הִנֵּה עֲכָשׁוּ אֲנִי
 עוֹמֵד שְׁעָה שְׁעָתִים וּבּוֹכָה בְּזָכוֹת רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס יֵשׁ לִי בְּרוּךְ
 הַשֵּׁם שְׁלֹשׁ בְּנוֹת שְׁיָהוּ בְּרִיאוֹת הֵן יְבוֹאוּ שְׁבוּעַת הַבָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא יַעֲזֹר לְכֻלָּן, פְּעֻלָּתִי לָהּ שְׁדוּךְ וְאֵיךְ שְׁגַמְרְתִּי אֶת הַתְּפִלָּה כָּבֵר
 בַּחוּץ עוֹמֵד שְׁדוּךְ יֵשׁ לִי שְׁדוּךְ, הֵייתִי הַמוּס, כָּל כֶּךָ מֵהֵרָאִיתִי
 יְשׁוּעָה, חֲשַׁבְתִּי בֹא נִרְאָה אִם זֶה אֲמַתִּי, דְּחִיתִי אוֹתוֹ לְעוֹד יוֹמִים
 עוֹד יוֹמִים יִהְיֶה לִי חֲתָנָה בְּצִפַּת, אָמַר אֲנִי לֹא יִכּוֹל אֲנִי צָרִיךְ לְחַזֵּר
 לְאַרְצוֹת הַבְּרִית, אֲתָה לֹא יִכּוֹל אֲנִי לֹא יִכּוֹל לְעוֹר לָהּ, אֲנִי צָרִיךְ לְנִסֵּעַ
 לִירוּשָׁלַיִם אֲנִי לֹא יִכּוֹל לְעוֹר לָהּ, בְּעוֹד יוֹמִים אֲנִי יִהְיֶה בְּצִפַּת תְּבוּא
 עוֹד פְּעַם, רְצִיתִי לְנִסוֹת אִם זֶה בְּאַמְתִּי, לֹא הֵאֱמַנְתִּי שְׁכָל כֶּךָ מֵהֵרָא
 רוֹאִים נִסִּים כְּשֶׁהוֹלְכִים אֶצֶל רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, הוּא חִפָּה יוֹמִים
 הִיָּה לִי חֲתָנָה בְּחֲתָנָה הַזֶּה הֵייתִי כְּמָה שְׁמַחְתִּי עִם הַזּוּג וְכְמָה בְּקִשְׁתִּי
 בָּאִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת צְרִיכִים לְשַׁבֵּת בִּירְאֵת שָׁמַיִם לֹא עִם גְּרַעֲיָנִים יֵשׁ
 נָשִׁים שְׁאֵנִי עֲכָשׁוּ מְדַבֵּר פֹּה וְאוֹכְלוֹת גְּרַעֲיָנִים, זֶה חֲצִפָּה גְּדוּלָּה,
 קָדַם כֹּל זֶה בֵּית הַמְּדַרְשׁ זֶה לֹא אוֹלָם, בְּאוֹלָם זֶה גַּם כֵּן לֹא יָפָה
 כְּשֶׁאֲנִי מְדַבֵּר מִפְּצָחוֹת גְּרַעֲיָנִים אוֹ לוֹעֲסוֹת מִסְטִיק, כְּמוֹ מַעֲלָה גְּרָה
 כְּמוֹ בְּהֵמָה שְׁלוּעֵסֶת, אָבֵל בֵּית הַכְּנֶסֶת מִתְּפַלְּלִים הָאָבָא כֹּל דְּבַר הוּא
 עוֹשֶׂה אָבֵל לֹא מִתְּפַלֵּל, מָה אֲתָה חוֹשֵׁב מִהֲנִהְגָּה כְּזוֹ אֲתָה רוֹצֶה
 שְׁיִהְיֶה לָךְ יְלָדִים טוֹבִים, הַיְלָדִים מַחְקִים אֶת הַהוֹרִים בְּדִיוֹק, בֵּן
 מַחְקָה אֶת הָאָבָא בֵּת מַחְקָה אֶת הָאֵמָא, וְאַחַר כֶּךָ בּוֹכִים לְמָה יִצָּא לִי
 יְלָדִים כְּאֵלוֹ, חֲנוּךְ צָרִיךְ לְהֵיוֹת בְּבֵית, וְתֵאֱמִינוּ לִי שְׁאִפְלוּ בְּבָתִּים הַכִּי
 טוֹבִים שֶׁהַהוֹרִים מִתְּנַהֲגִים כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ גַּם כֵּן מִשֵּׁם יוֹצֵאִים יְלָדִים
 הַשֵּׁם יִשְׁמַר שְׁצָרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים שֶׁהַתְּדַרְדְּרוֹ, מִכָּל שֶׁכֵּן בֵּית שְׁזָה
 הַפְּקָר לֹא מִקְפִּידִים עַל כְּשָׁרוֹת מְכַנְיָסִים בְּבֵית מוֹצְרִים בְּלִי הַכְּשָׁר
 וּבְפִרְט בְּקִיץ שְׁעַכְשָׁו מִתְּחִיל הַקִּיץ כֹּל דְּבַר קָמַח אוֹ אֶטְרִיּוֹת כֹּל
 דְּבַר מְאִפֶּה צְרִיכִים לְהַחְזִיק אֶת זֶה בְּמִקְרָר אִם לֹא יִהְיֶה בְּזֶה תּוֹלְעִים

חֲרָקִים נְמָלִים וְעוֹבְרִים עַל חֲמֹשׁ לְאוּיִם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר
 לְהַקְפִּיד עַל זֶה, כָּל מוֹצֵר צְרִיךְ הַכָּשֵׁר טוֹב, לֹא זֶה כְּשֶׁר מִרְבֵּנוֹת,
 תִּרְאוּ אֵיזֶה רְבֵנוֹת יֵשׁ לָנוּ פֶה שְׁאֵפְלוּ לֹא מִסְתַּכֵּל וְהִסְמֵךְ-מ"מ פֶּטֶר
 אֵת ... וְלָמָּה שָׁנָקוּ אֵת הַקִּמַּח בְּבוֹרְקֵס וְעִשְׂתָּה חֲלָה, אִזְּ הַעִיפוּ אוֹתָהּ,
 וְזֶה הַהֲכָשֵׁר שֶׁל הַסְּמֵךְ-מ"מ יִמַּח שָׁמוּ אִזְּ תִרְאוּ אִיךְ שְׁצִרִיכִים מְאֹד
 לְשֹׁמֵר יְכוּלִים לְאָכַל חֲלָה אוֹ לֶחֶם לְכַבּוֹד שְׁבֵת שֵׁישׁ שְׁמָה רַחֲמָנָא
 לִיִּצְלַךְ מְלֵא תוֹלְעִים צְרִיכִים רַק עִם הַכָּשֵׁר וְלֹא חֲקוּי.

בַּת יִשְׂרָאֵל שֶׁהוֹלֶכֶת עַל הַרְחוֹב בְּלִי גִרְבִּים מִסְתַּכְּבוֹת הַשֵּׁם
 יִשְׁמַר יוֹתֵר חֲשׂוּפָה מִלְּבוּשָׁה, אֵת רוּצָה שָׁגַם הַבַּת שֶׁלָּךְ גַּם כֵּן תִּהְיֶה
 כְּכֹה הַכֹּלָה שֶׁלָּךְ תִּהְיֶה כְּכֹה? וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן תִּשְׁמְרוּ
 מְאֹד מְאֹד עַל הַצְּנִיעוֹת וְעַל הַדְּרָךְ אֲרָץ וְאֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה
 שְׁבַקְהֶלָה שֶׁלָּנוּ לֹא יִמְצָא דְבַר כְּזֶה וְאִם יִמְצָא אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֵת הָאִשָּׁה
 שְׁלֹא מְצִיֵּת אוֹתִי פֶה אֲמַרְתִּי אֵת זֶה בְּצִהָרִים לְגִבְרִים וְאֲנִי אוֹמֵר אֵת
 זֶה עֲכָשׁוּ לָכֵן, מִי שְׁלֹא יְכוּל לַעֲמֹד בְּזֶה שִׁילָךְ לַחִיִּים וְלְשִׁלוֹם אֲנִי לֹא
 פּוֹסֵל אֵת אֶף אַחֵר, רְבֵנוּ ז"ל אָמַר אֲנִי יַעֲשֶׂה מִכֶּם כְּתוֹת כְּתוֹת, בְּכַתָּה
 שֶׁלָּנוּ אֵין דְּבַר כְּזֶה מִי שְׁרוּצָה שֶׁתִּלָּךְ בְּכַתָּה אַחֲרַת, אֲנַחְנוּ לֹא נִלְךְ
 בְּכַתָּה כְּזוֹ שֵׁישׁ שְׁמָה פְרִיצוֹת שֵׁישׁ שְׁמָה הַפְּקָרוֹת, אֲנַחְנוּ מְשִׁקִּיעִים
 כָּל כֶּף בְּפִעוּטוֹן בְּגָנִים אֲצֵל הַמּוֹרוֹת אֲצֵל הַמְּלַמְּדִים, בְּוֹדָאֵי יֵשׁ לִי
 הַרְבֵּה צַעַר, יְכוּל לִהְיוֹת מַחֲנֻכֶת שְׁסוּחֶכֶת יָד שֶׁל תִּינַקֶת וַיִּצֵּא הֵיךְ,
 הַהוֹרִים הִבִּיאוּ אוֹתָהּ אֵלַי אֲנִי רְאִיתִי אֵת זֶה וּבִקְשִׁיתִי מִהֵר תְּרוּצוּ אֵלַי
 רוּפֵא, מָה אֲתָךְ, אֲתָךְ יוֹדְעוֹת מָה זֶה, תְּמִיד אֲנִי אוֹמֵר מְלַמֵּד אוֹ מוֹרָה
 אוֹ אֲפֹלוּ גִנְנַת אוֹ מְטַפֶּלֶת שְׁלֹא יְכוּל לְשַׁלֵּט עַל עֲצָמָה, אֲנִי חוֹשֵׁב ...
 שְׁעוֹבֵד בְּזָבֵל הוּא מַחְפֵּשׁ פּוֹעֲלִים אוֹ פּוֹעֲלוֹת מִי שְׁרוּצָה לְהַתְנַדֵּב
 שִׁילָךְ שְׁמָה, שְׁמָה יְכוּל לְקַחַת יֵשׁ לָךְ עֲצָבִים הוּא בָּא עִם הַמְּשָׁאִית
 לְפָנוֹת בְּקָר כְּשֶׁכֶּלֶם יוֹשְׁנִים עֲדִין, הוּא לוֹקַח אֵת הַפַּח נוֹתֵן זְרִיקָה בְּכַח
 וּמַעִיף אֵת זֶה, עוֹד בֵּית לוֹקַח אֵת הַפַּח וּמַעִיף אֵת זֶה וְזוֹרֵק אֵת זֶה,
 אִזְּ אֲנִי חוֹשֵׁב אִם אִשָּׁה לֹא יְכוּלָה לְשַׁלֵּט עַל הַיָּדִים שְׁלָהּ, אוֹ מוֹרָה אוֹ
 מְלַמֵּד הַכִּי טוֹב שִׁילָךְ אֲצֵל ... וּיְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ עֲבוּדָה, לוֹקַחִים פַּח זָבֵל
 וְלַהֲכַנִּים אֵת כָּל הַמֶּרְץ שֶׁלָּךְ בַּתוֹךְ הַפַּח, אֲבָל לֹא לִילְדִים, לִילְדִים לֹא

נותנים מכות לא בבית ספר ולא בתלמוד תורה, אין דבר כזה, ואני מאד מאד מקפיד על זה וגם על זה אני יעשה סדר, אין יותר הפקה, אין דבר כזה לתת מכות לילדים, אבל היא עצבנה אותי, בסדר ... צריך פועלים ופועלות ותעזרו לו ותטאטו את הרחובות עם כל הפח תכניסו את כל העצבים במטאטא, גם שמה תראו איך ש... יתחיל לצעק עליכן מה אתן שברתן לי מטאטא זה חדש, אבל עדיף לשבר מטאטא מהשם ישמר לתת מכות לילדים, אין דבר כזה זה לא חנוף, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכן הקהלה שלנו זה השקעתי בו את הים ואני רוצה מאד מאד לשמר על זה.

היה גבאי צדקה שהוא נתן הרבה צדקה החפץ חיים מאד מאד העריך אותו יום אחד הוא בא לחפץ חיים הוא לא רצה להסתפל על הפרצוף שלו והסתובב ובקש את הבן שלו תוציא אותו והוא התחיל לבכות רבי למה אתם עושים את זה, והחפץ חיים אומר לבן שלו תוציא אותו, הבן עשה מה שהאבא בקש, הבן שאל את האבא, החפץ חיים ידוע ששמר מאד על הלשון שלו אף פעם לא שמעו ממנו קללה אף פעם לא שמעו ממנו את הפה שלו, אז הוא ספר הערכת את הגבאי צדקה הזה, פעם לא היה כמו היום שיש בית ספר יש תלמוד תורה, שכרו מלמד, אז שלמו למלמד, לא כמו היום בא לבית ספר אין כסף לשלם שכר למוד, אתן יודעות כמה משלמים פה, צחוק, בארצות הברית כל ילד כל ילדה מאה וחמשים מאה ושבעים דולר כל חדש, אם לא משלמים מוציאים, אבל זה גם כן זול כי בשקלים זה חמש מאות שקלים, ופה משלמים ששים שקל, ועל זה גם כן פותחים את הפה כאלו המנהל, הרי אנחנו היחידים שבכל חדש משלמים משכרת, מאיפה הקדוש ברוך הוא יודע, יש הורים שלא מתבישים חצי שנה לא משלמים, געל נפש ואם מבקשים פותחים את הפה, ששים שקל גם את זה לא יכולים לשלם, יכולים לקנות רכבים וכל מיני שטיות, כמה עולה קפסת סיגריות, עשורים שקל, כמה סיגריות יש בקפסא עשורים סיגריות, זאת אומרת שקל זה סיגריות, מה עושים עם סיגריות עולה בעשן, בעשורים שקל

יכולים לקנות לחם וחלב על עשרים ושקל ולחם מספיק אני חושב
 לארבע חמש או שש במשפחה, ויכולים לקנות עוד לכן על חבילת
 סיגריות אחת, וזה הולך ברוח, ומי אומר שמעשנים שתי חבילות
 זה ארבעים שקל, ואם אחד כמו כבשן זה ששים שקל שיכולים
 לקנות מזה שבת שלמה, זה הולך ברוח, על זה יש כסף אני כבר לא
 מדבר מאלו שלוקחים השם ישמר סמים לא פה, ועל הכל יש כסף
 לרכבים ולהכל אבל לא לתלמוד תורה, על זה אין כסף, זה לא געל
 נפש? אז היה גבאי צדקה והוא שלם על כל ילד, והחפץ חיים מאד
 העריך את זה, היה אלמנה והיה לה בן בשם ליבל'ה, אריה באידיש
 קוראים לייב, קראו אותו בחבה ליבל'ה, היה ילד צעיר והגבאי שלם
 את השכר למורה, הילד בא בגיל שתים עשרה הוא הפסיק לתת אז
 הוציאו את הילד מהתלמוד תורה, בן שתים עשרה הוא יכול ללכת
 לעבודה, השם שלו היה ליבל'ה גולדברג, אף אחד לא יודע מי זה,
 הילד יצא לתרבות רעה הוא גדל היה בגיל שמונה עשרה והליבל'ה
 גולדברג הזה החליף את השם הוא נכנס בצבא של רוסייה והחליף
 את השם לליאון טרוצקי, שמעתן את השם הזה, הוא היה אבי של
 הקומוניזם, הוא הלך וסגר את כל הבתי כנסיות וכל הבתי מדרשות
 וכל הכוללים וכל התלמודי תורה בכל רוסייה, הליאון טרוצקי הזה,
 הוא היה רשע כזה שהשם ישמר כל הישיבות סבלו, אוי ואבוי אם
 היה ישיבה היו השם ישמר שהלכו לסיביר, החפץ חיים קלל אותו
 שיהיה לו מיתה משנה כי רחמנא ליצלן סגרו את כל התלמודי תורה
 וכל הבתי ספר ומה שרק קשור ליהדות, והוא החזיק את רוסייה
 עם יד חזקה, החפץ חיים אמר אם היו ממשיכים את הילד הזה
 שישאר בישיבה היה לו ראש גאוני היה מהגאונים הכי גדולים מפני
 שהוציאו אותו מהבית ספר מהישיבה מהתלמוד תורה תראו מה
 שקרה נעשה ליאון טרוצקי, החפץ חיים קלל אותו שיהיה לו מיתה
 משנה עבר שנים אבל הוא עשה שמות בעם ישראל, ברוסייה אתן
 בלכן יודעות שעקרו את היהדות משמה, לא היה כלום לא מקנה
 לא בית הכנסת שום דבר מה שהיה קשור ליהדות, והכל עקרו

וְאוֹי וְאֹבֹי אִם מְצָאוּ שְׁלַחוּ לְסִיבִיר, אַחַר כֵּן עָלָה סְטֵלִין אִם אַתָּן
 יוֹדְעוֹת הִיסְטוֹרְיָה בֵּין הַקוֹמוּנִיזְם בֵּין הַרְשָׁעִים יֵשׁ תְּמִיד מִחִלּוֹקוֹת אֲזוֹ
 רְצָה לְתַפֵּס אוֹתוֹ, וְהוֹרִיד אוֹתוֹ וּבֵין כֵּן הוּא בָּרַח עַד מְקַסִּיקוֹ הַלִּיאוֹן
 טְרוֹצְקִי הַזֶּה הַלִּיבֵלְיָה הַזֶּה, הַקְּצִיב' הַשְּׂרוֹת הַחֲשָׁאִי שֶׁל רוֹסְיָה הֵיְתָה
 הֵם יָדְעוּ אִיפֹה הוּא מֵתַחַבֵּא הֵם הִגִּיעוּ עַד מְקַסִּיקוֹ וְהֵם רוֹאִים אוֹתוֹ
 הוּא כִּבֵּר שָׁנָה אֶת הַלְּבוּשׁ שֶׁלּוֹ שְׁלֵא יִפְרִו אוֹתוֹ אָבָל הֵם הֵיָה לָהֶם
 אֶת הַתְּמוּנָה הַכֹּל אֵיךְ הוּא נִרְאָה, נִעְצָר רִכָּב יוֹצְאִים שְׁתֵּי רוֹסִים אֶחָד
 עִם גְּרוֹן וְאֶחָד עִם פֶּטִישׁ וְתוֹךְ שְׁנֵי חֲתָכוּ לוֹ כְּכֹה כָּל הַגּוֹפֵה רַחֲמָנָא
 לִי צֵלָן לְחֵתִיכוֹת וְנֶאֱלָמוּ וְאֲזוֹ הַתְּקִים הַקְּלָלָה שֶׁל הַחֶפֶץ חַיִּים שִׁימוֹת
 מִיְתָה מְשָׁנָה, עֲכָשׁוּ אֶתְּהָ מִבֵּין אוֹמֵר הַחֶפֶץ חַיִּים לְבֵן שֶׁלּוֹ אֶתְּהָ מִבֵּין
 לְמָה אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִסְתַּכֵּל בְּפִרְצוֹן שֶׁל הַגְּבָאִי, כִּי הִרְגַע שִׁילֵד בַּחוּר
 יוֹצֵא מִהִשְׁבִּיבָה תָּרָאוּ אֶל מָה הוּא מְגִיעַ, יְהִיָה לוֹ נֶשֶׁק, מָה יְהִיָה
 אַחַר כֵּן רַחֲמָנָא לִי צֵלָן יְהִיָה מְלַסְטֵם אֶת הַבְּרִיּוֹת, וְלִכֵּן אַתָּן צְרִיכוֹת
 מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלִכֵן, וְאִם חֵס וְחִלְלִיָה אִם קוֹרָה דְּבָר כְּזֶה
 שְׁמֻטְפֵּלֶת אוֹ גִּנְנֶת אוֹ מוֹרָה מִתְּנַהֲגַת בְּאֵלִימוֹת אֲנִי יוֹצֵא אוֹתָהּ, אֵין
 דְּבָר כְּזֶה, זֶה לֹא חֲנוּךְ לֹא מַחְנִכִים בְּבֵית סֵפֶר עִם מְכוֹת, אָמַת יֵשׁ
 יְלָדִים שְׁקָשִׁים, אֲנִי יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים לְהַבְיֵא פֹה חֲנוּךְ מִיְחָד,
 הַיּוֹם יְכוֹלִים לְהַצִּיל יְלָדִים, אֵל תַּחֲשָׁבוּ שְׁזֶה בּוֹשָׁה שְׁאֲנִי יִכְנִס אֶת
 הַבֵּן אוֹ אֶת הַבַּת שְׁלִי בְּחֲנוּךְ מִיְחָד, וְרַק כְּמָה שְׁנִים יְכוֹלִים לְתַקֵּן אֶת
 זֶה וְאַחַר כֵּן יְהִיָה לָכֶם בְּנִים וּבָנוֹת לְתַפְאֶרֶת, יֵשׁ בְּנִים שְׁהֵם אִיפֹר
 שְׁצִרִיכִים לְקַחַת תְּרוּפָה זֶה לֹא בּוֹשָׁה, וְהַיּוֹם הֵיָה אֲצִלִּי ... וְהִיא
 אַחֲרָאִית עַל חֲנוּךְ מִיְחָד, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ זֶה לֹא בּוֹשָׁה יְלָד אוֹ יְלִידָה
 שְׁצִרִיךְ אֲדַרְבָּה אַתָּן תְּצִילוּ אֶת הַיְלָדִים שְׁלִכֵן בְּזִמְזוֹ, עַל כָּל פְּנִים מְכָל
 זֶה אֲנִי רַק אוֹמֵר לִכֵּן מָה שְׁאֲנִי דוֹאֵג שִׁיְהִיָה לִכֵּן רַק טוֹב, אָבָל לְכָל
 הַפְּחוֹת תַּעֲבֹדוּ אֶתִּי בְּיָחַד, לֹא שְׁאֲנִי מְדַבֵּר וּמְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן שִׁיְהִיָה
 שְׁיִלְכוּ בְּצַנִיעוּת שְׁתַּתְּנֶהְגוּ כְּמוֹ שְׁבַת יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה לְהַתְּנַהֵג, אַתָּן
 חוֹרְתֵן בְּתִשׁוּבָה, לְמָה יִמְצָא אִשָּׁה צְעִירָה שְׁכָל הַבְּטָן שְׁלָה בַחוּץ, מָה
 הִיא הַשְּׁתַּגְעָה, אוֹתָהּ אֲנִי יוֹצֵא מִהַקְּהֵלָה וְלֹא יְהִיָה לָהּ שׁוֹם שִׁיכוֹת
 אֲלֵינוּ, אֲנִי אוֹמֵר לִכֵּן פְּתוּחַ, תְּגִידוּ לְאִשָּׁה מִהַמְשַׁפְּחָה הַשְּׁנִיָה שְׁאֲנִי

מעיף שלא תעז לעבר פה, אני לא רוצה עכשו להגיד את השם אני מקנה שכלכן יודעות, אחר כך אני יתלה את התמונה שיצאו, אין יותר הפקר פה בקהלה, אני רוצה קהלה שהקדוש ברוך הוא יהיה לו נחת מאתנו, אנחנו פה סמוכים את התנא רבי מאיר בעל הנס, רבי מאיר מסר את נפשו בשביל הצניעות ובזכות זה אנחנו נגאל, חכמינו הקדושים אומרים בשכר הנשים הצנועות יצאנו ממצרים ובשכר הנשים הצנועות נקבל את פני משיח צדקנו.

הקמתי בית התבשיל שיהיה לכלם אכל לא יהיה דבר כזה בלי אכל, יש טוענים שהבעלים בהפצה והילדים נשארים רעבים, האשה לא יכולה ללכת שמה עם ילד בגיל שמונה תשע עשר, יש מספיק גברים שהם פה, לא יהיה שום דבר אם בעלה יבקש, תעשה טובה אתה נשאר פה קח את הבן שלי לאכל, ככה אני יודע בטוח שיש מי ששומר על הילד, אבל רק אם אדם מבגר שהוא ישים עליו עין, הפקר אין יותר, אני מוסר את נפשי והנה אתן יודעות ביום רביעי שעבר חמשים קילו ארז הלב ביום אחד, ברוך השם הכנסתי את ... ועושה עבודה נפלאה, עד אז מלאו צלחות, איך אומרים עין גדולה ובטן קטנה, הוא מביא שש שבע צלחות, סלט מזה וסלט מזה, תגיד לי אתה תאכל את זה, צלחת מלאה עם ארז צלחת עם סלט, אפלו בחתנה אין דבר כזה, אתה תאכל את זה, הוא טועם מכל דבר ואחר כך הולך לפח, אין יותר הפקר אני מוסר את נפשי, עכשו יש לנו עוד מצוה שעשיתי את זה וברוך השם אני מבקש את הקדוש ברוך הוא שהזכות הזו יעזר לי שזה הבית התבשיל ואני מאד מאד מקפיד שיהיה נקי ומסדר ועוד פעם אני מאד מבקש עד גיל שתים עשרה רק עם האמא אם לא אני לא יכול לעזר, אצל הגברים יש פה ביבנאל הרבה קשישים גלמודים לא רואים רק את הארבע קירות, ופשוט הם צריכים לדבר עם מישהו להחליף חיות זה המצוה הכי גדולה, אז התנדב אברך ... והוא לוקח את הבחורים ושולח אותם עם סדר מסדר אל הקשישים עשינו את זה השבוע זה היה הצלחה מאד מפלגת, הילדים צלצלו אלינו למשרד, אתם לא יכולים לתאר איזה

שְׁמִיחָה גִּרְמַתֶּם לְאָבָא, הִנֵּה שׁוֹטְרַת בְּתֵל אָבִיב הַתְּקַשְׁרָה, הַצִּלְתֶּם אֶת הָאָבָא שְׁלִי הוּא כָּל כֶּף בְּכַדִּידוֹת לְבַד, אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְתַת לְהֶם לְאָכֵל גַּם כֵּן מִתְבַּיְשִׁים, שְׁתֵּי מִשְׁפָּחוֹת כֵּן לְקַחוּ אֲכָל, אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּחִפְזָא לֵב, אֲנִי לֹא צָרִיךְ תְּקַצִּיבִים וְתְקַצִּיבִים, אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כְּלִכּוֹן, הַגִּב' ... הִיא תִּהְיֶה אַחֲרָאִית לְקִשִּׁישׁוֹת, אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד שִׁיְהִיָּה צְנִיעוּת, אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁפִתָּאוּם כְּמוֹ חֲגָבִים קְבוּצָה שֶׁל עֲשָׂרִים נָשִׁים לְאִשָּׁה אַחַת, עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ לֹא בְּחִירוֹת אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים אֶת זֶה בְּבְחִירוֹת, בְּבְחִירוֹת זֹאת יִצְאָה וְזֹאת בָּאָה וְזֶה יִצָּא וְזֶה בָּא, מִסְפִּיק כְּבָר הֵייתֶן כְּבָר עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם, אָבֵל עֲכָשׁוּ אֲנִי לֹא עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּשִׁבְלֵי הַבְּחִירוֹת פְּשוּט יֵשׁ קִשִּׁישׁוֹת, אָבֵל מָה זֶה צָרִיךְ לְהִיֹּת בְּתֵאוּם לֹא שִׁיְהִיוּ עֲשָׂרִים נָשִׁים לְקִשִּׁישָׁה אַחַת, וְאַתֶּן לֹא יְכוּלוֹת לְתַאֵר אֶת הַמְצָוָה הַזֶּה שֶׁהוֹלְכִים לְקִשִּׁישָׁה וּמִתְעַנְיָנִים מָה שְׁלוּמָךְ מָה אֶת צְרִיכָה גַּעַל נִפְשׁ יְכוּלִים לְגוֹר בְּבִנְיָן אֶחָד עִם זוּג מְבַגְרִים שְׂאִין לְהֶם יְלָדִים אוֹ הַיְלָדִים לֹא גָרִים עַל יְדֵיהֶם רַק רְחוּק, וְאַף פְּעַם לֹא לְדַפֵּק עַל הַדְּלֵת אוֹלֵי הֶם צְרִיכִים חֶלֶב אוֹלֵי הֶם צְרִיכִים לְחֵם, יְכוּלִים לְקַחַת מְצוּהָ כְּזוֹ שֶׁלֹּא עוֹלָה כֶּסֶף רַק צְרִיכָה לְבָרַר מָה אֲנִי יְכוּלָה לְעֹזֵר לָךְ, וְזֶה נִקְרָא מְצוּהָ לְעֹזֵר לְהַשְׁנִי וְעַל זֶה בְּנוֵי הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן תִּהְיוּ בְּקִשְׁרָא עִם ... וְהִיא תִּרְכַּז אִיפֹה יֵשׁ לָנוּ אֶת הַרְשִׁימָה, וְזֶה הִיפֵי הַכִּי גְדוֹל שְׁעוֹשִׂים חֶסֶד אַחַת עִם הַשְּׁנִיָּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְעֹזֵר לָנוּ שְׁבֻזְכוֹת הַחֶסֶד נִזְכָּה לְהַגְאֵל וּבְזֻכוֹת רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַיֵּס וּבְזֻכוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי שְׁנִזְכָּה כְּבָר לְגַאֲלָה וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כְּלִכּוֹן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים וְשְׁבִיּוֹם חֲמִישִׁי הַבָּא שְׁכִלְכֵן תְּבוֹאוּ וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְעֹזֵר שְׁנִשְׁמַע רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת וְשִׁיְהִיָּה לְכִלְכֵן שְׁבַת שְׁלוֹם.

הַמְּאַחַל לְכֵן בְּרִכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

אתתנג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר אמר י"ד איר (פסח שני) ה'תשס"ט

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד נרו

יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק ביתר שאת וביתר עז, בפרט היום שהוא יום ההלולא של רבי מאיר בעל הנס, ותשתדל מאד להכניס בכל יום כמה פרוטות לצדקה בקפת הצדקה "קרן הצדיק" לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הנס, ותראה ממש נסים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, כי אין עוד דבר יותר חשוב כמו צדקה, כי תהלה לאל אתה רואה מה נעשה עם הצדקה הזו? תהלה הקדושה מתרחבת תהלה לאל והכל בזכות הפרוטות האלו שאתה מכניס בכל יום בקפת הצדקה, וחכמינו הקדושים אמרו (פבא בתרא י) מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול, ולכן אל תגיד מה כבר יועיל שאני מכניס בכל יום לפני התפלה ובאמצע התפלה ולפני אמירת תקון הכללי כמה פרוטות לצדקה, וכן בבית התבשיל וכו' וכו', אלא דע לך שאלו הפרוטות מצטרפים לחשבון גדול, וחכמינו הקדושים אמרו (מדרש שוחר טוב משלי י"ד) בא וראה כמה גדול כחה של צדקה שהיא נתונה בימינו של הקדוש ברוך הוא, ולכן ראה לעזור לי מאד הן עם קפות הצדקה "קרן הצדיק" לחלק את זה בין קרובי משפחתך, ואחר כך לאסוף את זה מהם ולהביא את זה אלי, והן תראה לעשות "הוראת קבע", כי תהלה לאל פתחתי כולל חדש לאברכים הצעירים שעכשו התחתנו ואני רוצה שישארו במסגרת למודים, כדי שיהיו בעלי הוראה וחס ושלום לא יסתובבו על הרחובות, וכן כל תרומה שאתה תורם להקהלה זה הולך לטובתך לטובת משפחתך וכו'.

היות שהיום יום ההלולא של רבי מאיר בעל הנס, ולכן רציתי מאד שתביא אלי את הקפה של צדקה "קרן הצדיק", או למסר את

זו ישירות למשך דוהם יתנו לך קבלה, ואני מאד מברך אותך על זה שהקדוש ברוך הוא יעזר לך בגשמינות וברוחניות, ותהיה חזק מאד, ותתרחק מחברים רעים ומאינשי דלא מעלי, שאני רוצה להוציא אותם מהקהלה שהם פקוצים ודרדרים וכו' וכו' בין השושנים.

המאחל לך שבת שלום

אתתנוד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר אמר י"ד איר (פסח שני) ה'תשס"ט

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתהי זהירה במצות צדקה, להכניס לקפת הצדקה שנתתי לך לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הנס, בערב שבת לפני הדלקת נרות, שאז הוא עת רצון גדול בשמים, שהאשה לפני שהולכת להדליק נרות שבת שתתן כמה פרוטות לצדקה לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הנס, ואת לא יכולה לתאר את גדל הזכות שיהיה לך, וכך נוהגות כל הנשים התרדיות בכל העולם, שלפני הדלקת הנרות הן מכניסות בקפת הצדקה כמה פרוטות לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הנס, ובכלל טוב מאד שתהי זהירה בכל יום להכניס כמה פרוטות ולבקש את הקדוש ברוך הוא שזכותו של רבי מאיר בעל הנס שהיום ההלולא שלו שגן עליך ועל כל המשפחה, וחקמינו הקדושים אמרו (סכה מט): כל העושה צדקה ומשפט מלא כל העולם בלו חסד, ולכן בזכות הצדקה שאת תתני בכל יום את עוזרת שיהיה חסד בעולם.

אני מאד מבקש אותך שתשמרי על בעלך שלא יסתובב עם חברים בלתי רצויים בהקהלה, כי אני עומד להוציא אותם מפאן וכו', הקהלה הקדושה שלי בניתי ביזע ובדם, ואני לא אתן שכמה חברים רעים יקלקלו את בעלך, ולכן אם את יודעת מי אלו החברים,

תִּכְּף וּמִיד תּוֹדִיעֵי לִי, וְאֵל תִּפְחָדִי, כִּי תִהְיֶה לְאֵל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ זֶה קְהֵלָה קְדוֹשָׁה מְאֹד, חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְאֲנִי צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשְׁמֹר עַל הַכֶּרֶם שֶׁנִּטְעַעְתִּי, שְׁלֹא יִכְנָסוּ בָּהֶם תּוֹלְעִים וְכוּ' וְכוּ', אוֹדָה לָךְ מְאֹד אִם תּוֹדִיעֵי לִי עִם מִי בְעֶלְךָ מִתְחַבֵּר וְכוּ'.

הַיּוֹת שֶׁהַיּוֹם יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבֵּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶס, לְכֵן תִּשְׁלַחִי אֶת קַפַּת הַצְּדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק" אֵלַי, עוֹד בַּיּוֹם הַזֶּה, וְאִם לֹא תִפְגְּשִׁי אוֹתִי, תִּשְׁאִירִי אֶת זֶה בְּמִשְׁרָד וְיִתְּנוּ לָךְ קְבֻלָּה, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה מְאֹד מְסֻגָּל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

אֶתְנָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר בְּהַר בְּחֻקֵּי ט"ז אִיר ה'תשס"ט שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה אִישׁ חַי רַב פְּעֻלִים הַשֵּׁר וְהַטְּפָסֵר ר' ... נְרוּ יֵאִיר

בְּאִתִּי לְבָרַךְ אוֹתְךָ עַל שֶׁנִּכְנַסְתָּ לְתִפְקִיד ... וּבְיָדַי זֶה מְאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁתּוֹכַל לְעֹזֵר לְאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי לֹא בְּחֻנָּם סָבַב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּגִּיעַ לְהַתְּפַקֵּד הָרֶם הַזֶּה, רַק שֶׁתְּעֹזֵר שִׁיתְעַלָּה עַל יָדְךָ קֶרֶן הַתּוֹרָה.

וְרִצִּיתִי מְאֹד לְהִזְמִין אוֹתְךָ לְקִרְאָת יוֹם חֲמִישִׁי הַקְּרוּב בְּעָרֵב לִיבְנָאֵל, שְׂאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים כְּנֶס גְּדוֹל שִׁישִׁתְתַּפּוּ לְמַעְלָה מֵאֲלֵף אָנָּשִׁים חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, לְקִרְאָת יוֹם הַהִלְדָּת שְׁלִי לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

וְאֲגַב רִצִּיתִי שֶׁתּוֹבֵא לְבַקֵּר אֶת הַקְּהֵלָה הַנִּפְלְאָה שְׁלָנוּ, שְׂאֲנַחְנוּ כְּבָר לְמַעְלָה מִשְׁלֹשׁ מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְכֵּן זֶה מְעֹז שֶׁל מְפֻלְגָּת

ש"ס, וַיֵּשׁ לָנוּ כָּבֶד אַרְבָּעָה חֳבָרֵי מוֹעֵצָה מִטַּעַם ש"ס, וְכֵן סָגַן רֵאשׁ
הַמוֹעֵצָה, וְרִצִּיתִי מְאֹד שֶׁתִּרְאֶה אֶת זֶה בְּמוֹ עֵינַיָּה.

וְאִם כָּבֶד אָנִי כּוֹתֵב לָךְ הֲוֵה יָדוּעַ שְׁאַנְחֶנּוּ כָּבֶד כָּאֵן לְמַעַלָּה
מְעֻשָּׂרִים שָׁנָה, וְעַדִּין אֵין לָנוּ בֵּית הַכִּנְסֹת, הַכֹּל כָּבֶד מוֹכֵן יֵשׁ כָּבֶד
יְסוּדוֹת וְכוּ', רַק הַהֲתַנְּגוּת מִטַּעַם הַמְּמַנֶּה עַל הַמַּחֲזוּז מַעֲכָב.

וְאִנִּי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁכִּמָּה דִּירוֹת שָׂרָק יִבְנוּ כָּאֵן כְּמוֹ כֵּן יִכְנָסוּ
פֶּה מְשֻׁפָּחוֹת, כִּי יֵשׁ כָּאֵן כַּח הַמוֹשֵׁף חֲזָק מְאֹד, וְכֹלֵם מְעוֹז שֶׁל ש"ס,
וְלָכֵן רִצִּיתִי מְאֹד שֶׁתִּתְיַחַס אֶל דְּבָרֵי אֱלוֹהִים.

וְאִם לֹא מִתְאַפְּשֶׁר לָךְ לְבוֹא בַּיּוֹם חֲמִישִׁי בַּעֲרֵב, עַל כָּל פְּנִים
כְּשֵׁאתָהּ נוֹסַע לְמִירוֹן לְהַלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי זִי"ע
אֲזַ תְּקַפֵּץ לְבַקֵּר וְאַשְׁמַח מְאֹד מְאֹד.

הַמְּצַפֶּה לְרֵאוֹתָךְ

אֶתְתַּנּוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר בְּהַר בְּחֻקְתֵי ט"ז אִיר ה'תשס"ט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁיִשׁ לָךְ שְׁאַתָּה מִפִּיֶן
סְדוּרִים "עַת רְצוֹן", אֵין עוֹד זְכוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ, כִּי אַתָּה צְרִיף
לְדַעַת אֲשֶׁר מִי שְׁמִפִּיֶן סְדוּרִים, וְכֹל מִי שְׁמִקְבֵּל סְדוּר הוּא יְבוֹא
לְבִסוּף בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, וְלָכֵן חֲזָק וְאַמֵּץ בְּזֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי
מִתְּפִלֵּל עֲבוּרָךְ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתנו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהר בחקתי ט"ז איר ה'תשס"ט
שלום וברכה לכל המפיצים היקרים הוי"ה עליהם ישרה
שכינתו תמיד

מאד מאד אני מבקש אתכם שאל תקחו עמכם בחורים להפצה,
כי יוצא מזה קלקול גדול, הן בטול תורה, והן הפקרות, ובפרטיות
אלו שהוצאתי מהישיבה, בודאי שלא לקחת אותם עמכם, ואני אוסר
עליכם באסור חמור לקחת אותם עמכם, שלא יהיה חוטא נשקר.

אלו שמות הבחורים:,, דעו לכם, בקהלה
הקדושה שלנו כבר לא יהיה יותר הפקה, מי שימרה פי אני מוציא
אותו מהקהלה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתתנח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר בחקתי י"ז איר ה'תשס"ט
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה נרו
יאיר

חסדי השם יתברך שאנחנו אוהבים כבר להכנס ביום החג
הנפלא ל"ג בעמר, שהוא חג של אמונת חכמים, שרואים איך שכלל
נשמות ישראל נמשכים אל התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע,
שרבנו ז"ל גלה נוראות נפלאות שכבר משה רבנו נבא עליו (דברים
ל"א) כי לא תשכח מפיו ורעו' סופי תבות יו'ח'אי' הינו בעת
שתמצאנה רעות רבות וצרות על עם ישראל רחמנא ליצלן זכותו
של רבי שמעון בר יוחאי זי"ע תגן עלינו שנשאר באמונה הקדושה
ולא תשכח מפנינו ומפיו ורענו, ולכן עלינו לשמח מאד ביום הזה כי
זה חג של אמונת חכמים, וידוע כשרבנו ז"ל היה במירון היה כל

הליכה אצל הצינן של רבי שמעון בר יוחאי, והיה מאד מאד שמח, ואחר כך אמר למשמשו ר' יצחק שלזה אותו, אשריך שזכית להיות עמי פה, וידוע שרבי שמעון בר יוחאי היה תחלת התקון להאיר את אורו יתברך על ידי ספריו הקדושים הזהר והתקונים, ורבנו ז"ל הוא סוף התקונים על ידי ספריו הקדושים הלקוטי מוהר"ן ספורי מעשיות ספר המדות ושיחותיו הקדושות, ולכן אשרי מי שמתמיד בכל יום בהתמדה רבה, הן בהזהר והתקונים, והן בלקוטי מוהר"ן ספורי מעשיות וספר המדות, אשר הלמוד בספרים אלו הם קרוב הגאולה, ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום בספרי הזהר והתקונים ובספרי רבנו ז"ל לקוטי מוהר"ן ספורי מעשיות וספר המדות, יהיה לו התחזקות עצומה, ולכן אל תהיה בטלן תלמד בכל יום שעור בספרים אלו, אפלו רק קצת, ואז תרגיש ערבות נעימות וזיו חיות אלקותו יתברך.

אם עדין לא הבאת את הקפה של הצדקה "קרן הצדיק" אלי אני מאד מבקש אותך שתמסר את זה עוד היום או הכי מאחר מחר בל"ג בעמר בהמשרה, כי כדאי רבי שמעון בן יוחאי לסמך עליו בשעת הדחק, ופרשו הצדיקים כשיש לאדם איזה דחק וצער וכו' וכו' כדאי לסמך על זכותו של רבי שמעון בר יוחאי, ושמעתי פרוש חדש מחכם אחד שפרש כדאי רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק, אפלו שיש שמה דחק גדול מרבו האנשים שדוחקים זה את זה, כדאי לבוא שמה, כי ידוע שהתנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי מחלק מתנות ביום ההלולא שלו, ואשרי מי שילך לקבל את המתנות שלו.

נא ונא ראה לשמר להתפלל במנין, כי תהלה לאל יש לנו מנין אחר מנין, הן שחרית הן מנחה והן ערבית, ולכן אין תרוץ לא להתפלל במנין, שזה מאד מאד חשוב אצלו יתברך.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתתנט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר בחקתי י"ז איר ה'תשס"ט

שלום רב אל תחיה

חסדי השם יתברך שאנחנו הגענו ליום הקדוש והנורא ל"ג בעמר, שהוא חג של אמונת חכמים שכלל נשמות ישראל מתחזקים ובאים אל ציונו הקדוש, וראוי לנו לשמח מאד שגם לנו יש חלק גדול בזה, ואשרי האשה שרגילה ללכת אל קברי צדיקים ולשפך את הלב אליו יתברך, שבזכות הצדיק הקדוש הגנוז וטמון פה תהיה לה ישועה גדולה, והקדוש ברוך הוא שומע את תפלות ישראל במקום קברות הצדיקים, כי שם מאיר אורם וכו'.

נא ונא ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז רק להיות בשמחה, כי השמחה תרחיב לך בגשמיות וברוחניות, ויעזר לך בשלום בית ובכל דבר, כי עקר הצרות והבעיות שיש לכל אשה רק מחמת המתח שנקנס בה שנובע מחמת עצבות ומרירות ודכאון פנימי, ולכן תעשי כל מה שביכולתך להיות רק שמחה ועליזה, והעקר תשמחי את בעלך ואת כל המשפחה.

אם עדין לא מסרת לי את הקפת צדקה של "קרן הצדיק" נא למסר את זה עכשו בל"ג בעמר להמשרד, וכדאי רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק, הינו בשעה שיש לאדם צער ודחק ראוי לתן צדקה לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הנס ורבי שמעון בר יוחאי וכל הצדיקים, וזה קפת "קרן הצדיק", אשרי האשה שמכניסה בכל יום כמה אגורות בקפת הצדקה, ומתפללת אליו יתברך שבזכות הצדקה הזו תהיה לה ישועה לבני חיי ומזוני.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתתס.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהר בחקתי ט"ז איר ה'תשס"ט
שלוש וברכה לכל המפיצים היקרים הוי"ה עליהם ישרה
שכינתו תמיד

מאד מאד אני מבקש אתכם שאל תקחו עמכם שום בחורים
להפצה בלי יוצא מן הכלל, כי יוצא מזה קלקול גדול וכו', הן בטול
תורה, והן הפקרות וכו', ובפרטיות אלו שהוצאתי מהישיבה אותם
בודאי שלא לקחת אותם עמכם בשום מקום, ואני אוסר עליכם
באסור חמור לקחת אותם עמכם בשום מקום, שלא יהיה חוטא נשכר.

אלו שמות הבחורים שהוצאתי מהישיבה שלא תקחו אותם
בשום מקום: , , דעו לכם, בקהלה הקדושה שלנו כבר
לא יהיה יותר הפקר, מי שימרה את פי אני מוציא אותו מהקהלה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתתסא.

בעזרת השם יתברך ל"ג בעמר ה'תשס"ט.

דרשה לבנות

הימים האלו הם ימי ספירת העמר, מתחילים לספר מיום שיצאו
ממצרים עד קבלת התורה, כשעם ישראל היו במצרים היה מאד מאד
מר, מה זאת אומרת היה מר, השם ישמר עדין מסתובבים אלפים
אנשים שיש להם מספר על היר שימח שמם הגרמנים שמו להם בלי
רחמנות עם אש חזקה שמו להם מספר, הם היו בשואה היום הם
כבר קשישים והם יודעים מה זה שואה השם ישמר שראו כל הצרות
והיסורים זה עברו עם ישראל במצרים אותו דבר, כל אחד היה צריך
להביא כל יום כף וכף מספר של לבנים בלוקים ולבנות עד היום יש
במצרים יכולים לראות את זה בתמונה יש באנציקלופדיה, רואים את

הפירמידות במצרים זה בנו עם ישראל לפני שלשת אלפים וחמש מאות שנה, במדה אם השם ישמר אדם לא הצליח להביא כמה

שהיה צריך להביא, לקחו לו את הבן או הבת והכניסו אותם בתוך הקיר עם מלט והיה יכול לצעק ולצרח וככה רחמנא ליצלן הכניסו אותו בקיר במקום לבנים, לא הבאת לבנים הנה יקחו לך בן או בת ושמו על זה בטון וכמובן שהם נחנקו, לא יאמן כי יספר מה שעם ישראל סבלו במצרים, בשואה עכשו היה אותו דבר, הקדוש ברוך הוא חמל עלינו שלח את משה רבנו והוציא אותנו ממצרים, מה היה התכלית להוציא ממצרים קדם כל להנצל מהמצרים, ואחר כך כדי לקבל את התורה, הקדוש ברוך הוא צוה אותנו מצוה אחד שיום אחר פסח זאת אומרת הלילה זה היה פסח ממחר בלילה נתחיל לספר את הימים, ארבעים ותשע ימים וביום החמשים אז נקבל את התורה, מה התכלית לספר את הימים, אדם צריך תמיד לדעת שכל יום זה יום, ביום יכולים לעשות הרבה דברים, יכולים לעשות מצוות, או חס וחלילה יכולים לעשות שטיות, כשעושים שטיות מקבלים שכר עוד בזה העולם בוראים מלאכים שמלמדים זכות על האדם, וחס וחלילה אם עושים שטיות יכולים לקבל עוד בזה העולם ענש השם ישמר כמו שרואים, חושבים שלא יקרה שום דבר, אני יעשה מה שאני רוצה, אבל הקדוש ברוך הוא מחכה ומחכה ואחר כך נותן את המכה והשם ישמר אחר כך מה שעובר, סופרים את הימים כדי לדעת כדי לקבל את התורה צריכים לספר כל יום ויום, שחבל על כל יום לפספס את זה, כל יום יכולים לעשות חסד וצדקה לעזר להשני.

מה המצוה הראשונה כבוד אב ואם זה המצוה הכי גדולה, כי אבא ואמא צריכים לכבד, ואחר כך את הרב אפלו יותר מאבא ואמא, למה אומרים חכמינו הקדושים כי אבא ואמא מביאים אתכן לעולם הזה והרב מביא אתכן לעולם הזה ולעולם הבא, וככה יש ברוך השם המון מצוות, מצוה גדולה לעשות חסד אחת עם השנייה, וכך הכינו עם ישראל את עצמן לקבל את התורה, והקדוש ברוך הוא עזר

וקבלנו את התורה, אז סופרים כל יום ויום ואומרים ברכה ומחכים על קבלת התורה, מה היה היחוד של קבלת התורה שאנחנו עם לא כמו כל הגוים יש לנו תורה והקדוש ברוך הוא צוה אותנו מצוות לקיים, אנחנו לא כמו התאלנדים שאוכלים כל מה שרוחש וברוך השם אנחנו יהודים שאסור לנו לאכול מה שאסור לאכל, ברוך השם, דיקא בימים האלו כשצריכים להכין את עצמנו לקבל את התורה להראות שיצאנו ממצרים ואנחנו רוצים להיות טובים היה רבי עקיבא שכלכן הייתן בציון שלו, הוא הקים ישיבה של עשרים וארבע אלף תלמידים, אתן עשרים וארבע אלף תלמידים אתן יודעות מה זה אני לא יודע איך הוא יכל להחזיק את זה, אבל הוא למד עם כלם מה המצוה הכי גדולה ואהבת לרעהו כמוך, אף אחד לא רוצה שיעשו לו רע, אין דבר כזה, כל אחד ואחד רוצה שיעשו לו טוב, ולכן מה שאתה לא רוצה שיהיה לך אל תעשה לאחרים כך אמר הלל, מה שאתה שונא שלא לבזות אותך לא להשפיל אותך אל תעשה את זה לאחרים, אבל התלמידים שלו לא צייתו אותו אתן שומעות רבי עקיבא היה כל כך גדול, מה קרה רחמנא ליצלן אחד הרג את השני, לא נהגו כבוד באחרים וכלם מתו, רבי עקיבא לא התיאש והוא התחיל עוד פעם והקים חמש תלמידים חדשים, ביניהם היה רבי שמעון בר יוחאי ורבי מאיר בעל הנס, הם שניהם למדו רק להסתכל את הטוב אצל אחרים, רבי מאיר רק תמיד הסתכל על הטוב של השני ורבי שמעון בר יוחאי, והם האירו את כל העולם עם התורה, ועד היום אנחנו זוכים לעמד כבר אלפים שנה רק בזכות שתייהם, זכות רבי שמעון בר יוחאי ובזכות רבי מאיר, זה בימי הספירה, אחד מהאברים שלנו רמ"ח אברים ושס"ה גידים, האבר הכי קדוש זה הפה, זה העקר של האדם, מה ההפרש בין חיה לבן אדם, גם חיה הולכת, היא הולכת על ארבע אבל יש חיות כמו דב שיכול ללכת על שתיים ויש עוד חיות שהולכים על שתיים, ההפרש בין אדם לחיה זה הדבור, הקדוש ברוך הוא נתן לנו דבור מה שחיה אין לה, הדבור יש

בְּזֶה שְׁתֵּי מַדְרָגוֹת, צַד אֶחָד עִם הַדְּבֹר יְכוּלִים לְעֹלֹת עַד לְשָׁמַיִם, מִהַ
יַעֲקֹב אָבִינוּ חָלַם שְׁמַלְאָכִים עוֹלָיִם וְיוֹרְדִים בְּסוּל"ם, שְׁזֶה בִּיחַד מֵאָה
שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ, וְקו"ל זֶה מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ, בְּדִיוק כְּמוֹ סֵלֶם, הַקּוֹל
שֶׁל הָאָדָם אוֹמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זֶה הַסֵּלֶם שְׁעוֹלִים אֶל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, עִם הַקּוֹל אִם מְדַבְּרִים לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִם מְדַבְּרִים
יָפָה לְהַשְׁנִי אִם עוֹזְרִים לְהַשְׁנִי, הַקּוֹל עוֹלָה עַד לְשָׁמַיִם, אָבֵל הַסֵּלֶם
זֶה מֵהָאָרֶץ עַד לְשָׁמַיִם אָבֵל יְכוּלִים גַּם לְהַשִּׁיב סֵלֶם לְמַטָּה עַד הַתְּהוֹם,
לְהַפֵּךְ רַחֲמָנָא לִיצְלָן אִם מְנַבְּלִים אֶת הַפָּה אִם לֹא מְדַבְּרִים כְּמוֹ
שְׁצָרִיכִים אִזּוֹ רַחֲמָנָא לִיצְלָן יְכוּלִים לְרַדֵּת עַד הַתְּהוֹם הַשֵּׁם יִשְׁמָר,
הַדְּבָר הַכִּי חָמוּר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים זֶה כְּשֶׁמְנַבְּלִים אֶת הַפָּה
זֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ הַשֵּׁם יִשְׁמָר אֶפְלוּ שְׁעוֹשִׁים אֶת הָעוֹוֹן הַכִּי גְדוֹל, לְמָה
כִּי עִם הַדְּבֹר יְכוּלִים לְהִרְגַּ בֶּן אָדָם, אֵינן עוֹד דְּבָר מִהַ שְׁיֹוֹתֵר חַד כְּמוֹ
הַלְּשׁוֹן, אֵיךְ, הַלְּבַנְתָּ פָּנִים שְׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי חָמוּר, תִּרְאוּ בַּפֶּתַח אִם
כְּמָה בְּנוֹת מֵתְלַבְּשׁוֹת עַל בַּת אַחַת וּמִשְׁפִּילוֹת אוֹתָהּ וְקוֹרְאִים לָהּ
שְׁמוֹת אֵיךְ הַבַּת הַזֹּאת מְרַגִּיֶּשֶׁה מִשְׁפַּלְתָּ שְׁבוּרָה שְׁבוּרָה, וְזֶה הָעוֹן הַכִּי
גְדוֹל, לְמָה לְלַכֵּת לְהַתְּלַבֵּשׁ עַל בַּת אַחַת, וּלְהַשְׁפִּיל אוֹתָהּ וּלְקַרְא לָהּ
שְׁמוֹת, בְּשִׁבִיל זֶה אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַמְּכַנְּה שֵׁם לְחַבְרוּ אֵינן
לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, אִם קוֹרְאִים לְמִישֵׁהוּ שֵׁם, כֹּל כֵּךְ חָמוּר זֶה, וְזֶה
דְּבָר שְׁזֶה צָרִיךְ לְכַאוֹרָה לְהִיּוֹת טַבְּעִי כִּי אִף אַחַת מִכֵּן לֹא רוּצָה
שֶׁתְּחַבְּרָה שְׁלֶךְ תִּשְׁפִּיל אוֹתָךְ אוֹ תִּמְצִיא עֲלֶיךָ דְּבָרִים אוֹ סְפוּרִים שְׁזֶה
לֹא נִכּוֹן אָבֵל לְשׁוֹן הָרַע מְאֹד מִתְקַבֵּל, יְגִידוּ הִנֵּה רְאִיתִי אוֹתָהּ לַעֲשׂוֹת
זֶה וְזֶה, וְכֵלֶן מְרַכְלוֹת כִּבְר וְהִיא אֶפְלוּ לֹא יוֹדַעַת מִהַ קְרָה מִהַ עֲשִׂיתִי
לָהּ, אָבֵל קֹדֶם כָּל מֵאֲמִינִים, כִּכָּה זֶה לְשַׁקֵּר כָּלֶם מֵאֲמִינִים, זֶה הָעוֹן
הַכִּי חָמוּר לְמָה אֲמַרְתָּ שֶׁקֶר וּלְמָה הִשְׁפַּלְתָּ, וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְשַׁמֵּר עַל הַלְּשׁוֹן זֶה הִסּוּד וְזֶה לֹא עֲשׂוּ תִלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא, בְּשִׁבִיל
זֶה יֵשׁ לָנוּ יוֹם אָבֵל שְׁלֹא יְכוּלִים לְהַתְּחַתֵּן עַד ל"ג בְּעֶמֶר שְׁאִזְ הִיָּה
הַהֲלוּלָא שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן אִזּוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן הַכְּנִיס בְּתִלְמִידִים אֶהְבָּה
שְׂיֵאֲהִבּוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֲמַר אֶצְלָנוּ רַק אֶהְבָּה, אַתָּן לוֹמְדוֹת בְּבֵית
סֵפֶר וּבְבֵית סֵפֶר הַזֶּה הַקְּמַתִּי בְּדָם לְפָנַי שְׁנוּלְדָתֶן, אַתָּן בְּגִיל אַרְבַּע

עֲשֶׂרָה, הִיָּה לָנוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה צְרוֹת הַבְּנוֹת הֵיוּ זְרוּקוֹת מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, יוֹם אֶחָד עוֹד נִכְתוֹב סֵפֶר בְּדִיוֹק אִיפֹה הֵיינו חֲבַל שְׁאִין לָנוּ אֶת הַתְּמוֹנוֹת אִם הֵיוּ רוֹאִים אֶת הַתְּמוֹנוֹת אִיפֹה הֵיינו הֵייִתֵן צוֹחֲקוֹת וּבּוֹכוֹת בְּיַחַד, הִיָּה לָנוּ אַרְבַּע חֲדָרִים וְשִׁמוֹנֶה כְּתוּת לֹא הִיָּה לָנוּ אֶפְלוּ וּיְלוֹן רַק שְׁמֵנוּ סְדִין בַּחֲדָר הַזֶּה אִם יִשְׁימוּ בַּחֲדָר הַזֶּה סְדִין פֹּה כְּתֵה וְשָׁמָּה כְּתֵה אֵלּוּ לּוֹמְדוֹת וְאֵלּוּ שׁוֹמְעוֹת, אֵלּוּ לּוֹמְדִים וְאֵלּוּ שׁוֹמְעוֹת, וְהֵיוּ מִפְּרִיעִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְהִיָּה שְׁרוּתִים אֶחָד לְשִׁמוֹנִים בְּנוֹת, מֵה שָׁרַק סְבַלְנוּ לֹא יֵאֱמֵן כִּי יִסְפֵּר וְעַכְשׁוֹ אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵם הַבְּטִיחוּ לִי שֶׁעַד תַּחֲלַת הַשָּׁנָה זֹאת אוֹמְרַת בַּחֲשׁוֹן שְׁיִהְיֶה גְמוּרָה, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֶר, דְּחַקְתִּי מְאֹד מְאֹד שֶׁתַּחֲלַת הַלְמוּדִים שֶׁהֵבִית סֵפֶר יִהְיֶה, אֲזִי הַקְמַתִּי אֶת זֶה מִמֶּשׁ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ כִּי אֲנִי רוֹצֶה שְׁיִהְיֶה לְכֵן הֵכִי טוֹב בַּחַיִּים, אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד שְׁיִהְיֶה לְכֵן טוֹב, אָבֵל מַצְדִּיק אֶתֵּן גַּם כֵּן צְרִיכוֹת לְעוֹר לִי, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹר לְכֵן יֵשׁ לְכֵן מוֹרוֹת טוֹבוֹת, הִנֵּה כְּתֵה ז' עוֹלוֹת לְכְתֵה ח' וְכְתֵה ח' יַעֲלוּ לְכְתֵה ט' וְכְתֵה ט' יִצְטָרֵף לִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתַּצְלִיחוּ אָבֵל כְּדִי לְהַצְלִיחַ הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן יֵשׁ לְכֵן עֲדִין אֶת הַסֵּפֶר הַמְדוּת, רַבְּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ אֶת סֵפֶר הַמְדוּת רַבְּנוּ ז"ל כְּתַב אֶת זֶה כִּשְׁהוּא הִיָּה בְּגִיל שְׁתִּים עֲשֶׂרָה, רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁאֲנַחְנוּ נִלְמַד תְּמִיד אֶת הַסֵּפֶר הַמְדוּת לְקִנּוּת לְעֲצִמְנוּ מְדוּת טוֹבוֹת, אֵין עוֹד יִפִּי כְּמוֹ מְדוּת טוֹבוֹת, אֲזִי כֵּלֵן אוֹמְרוֹת אֵיזָה יִפִּי שֶׁל בַּת אֵיזָה קְדוֹשׁ הַשֵּׁם שְׁאֵתֵן מְקַדְשׁוֹת, אֲזִי הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן זֶה הִפָּה, אֶתֵּן צְרִיכוֹת מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְנִבֵּל אֶת הַפֶּה לֹא לְקַלֵּל וְלֹא לְזַלְזֵל אַחַת בַּשְּׁנִיָּה, וְלֹא לְהַשְׁפִּיל אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה, זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת אֲצִלְכֵן הַיְסוּד הַיְסוּדוֹת, עַכְשׁוֹ בָּא אָבֵא וְאֵמָא צְרִיכִים מְאֹד לְכַבֵּד אָבֵא וְאֵמָא וְצְרִיכִים לְכַבֵּד אֶת הַמּוֹרָה, וְהַמּוֹרָה לֹא בָּאָה לְהַשְׁתַּלֵּט עֲלֵיכֵן כְּמוֹ אָבֵא וְאֵמָא לֹא רוֹצִים לְהַשְׁתַּלֵּט רוֹצִים שֶׁתַּגְדִּלוּ, וְלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שְׂגַם אֶתֵּן תְּהִיּוּ אִמְהוֹת וְלָכֵן גַּם כֵּן הִיָּה יְלָדִים, אֲזִי תִזְכְּרוּ מֵה שְׁעוֹשִׁים לְאָבֵא וְלֵאמָא מְקַבְּלִים חֲזָרָה, עַכְשׁוֹ זֶה צְחוּק אֶתֵּן בְּגִיל שֶׁלֵּשׁ עֲשֶׂרָה אַרְבַּע עֲשֶׂרָה חֲמֵשׁ עֲשֶׂרָה, אָבֵל מֵה שְׁעוֹשִׁים לְאָבֵא וְלֵאמָא מְקַבְּלִים אֶת זֶה חֲזָרָה מֵהִילָדִים, זֶה לֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר,

ולכן צריכים מאד מאד לשמר, אחר כך המורה רוצה רק ללמד אתכן תורה ואמונה וגם בפתה הגבוהה אני רוצה שכלן יהיה להן שיוכלו אם אחת רוצה לעבד במשרד אם אחת רוצה להיות מורה אם אחת רוצה להיות מנהלת חשבונות, ללמדו אתכן שתדעו, ואני רוצה שילמדו אתכן שתדעו הכל, שהראש שלכן יהיה פתוח לא סגור, אז צריכים לכבד מורה שהיא רוצה רק את הטוב שלכן, היא לא רוצה להחזיק אתכן, בית ספר זה לא בית סהר, יש ספר שנקרא שבט מוסר, שעשה את זה חכם גדול מאד, אז הוא כותב בית המדרש ובית ספר זה בית סהר לרשעים וגן עדן לצדיקים, מי שאוהבת ללמד אמונה וחכמה אז רצה לבית ספר כי אני רוצה ללמד אני לא רוצה להיות ראש של כרוב או תיש או תפוחי אדמה או דלעת, הראש צריך להיות פתוח לחשב מהקדוש ברוך הוא לחשב איך יכולים לעשות טוב לאחרים, זה היפי שיוכלו לעזר, כשאני הייתי ילד קטן מאז שאני בגיל שש שבע תמיד אני הייתי כמו בן יחיד והיה לי רק אח אחד והוא היה יותר מבגר ממני, ותמיד האמא נתנה לי הרבה סקריות, והכנסתי את זה בכיס, כשהייתי ילד קטן בן שש ושבע מתי שראיתי ילד שהרביצו לו ונתנו לו מכות והוא בכה, תמיד נתתי לו לטיפה והוצאתי סקרית ונתתי לו שלא יבכה, אף אחד לא אמר לי את זה אלא החזקתי את זה בשבילי נתתי את זה בשביל ילדים מאז עד עכשו זה כבר המון שנים עברו, לפני ששים ושלוש שנה זה קרה, צריכים תמיד לעזר להשני לא להשפיל ולא לבזות רק לעזר, זה היפי של החיים וכך מצליחים בחיים כשעוזרים, ולכן המורה רוצה רק לעזר לכן, לא בית סהר, ולכן הכתה צריכה להיות נקיה, גם אני הייתי בכתות וראיתי היו ילדים מזנחים, אבל היו ילדים מאד מצלחים והיו ילדים ששמרו על הנקיון כלם אהבו אותם וילדים שהיו מזנחים לא, אז אתן צריכות לראות לקחת את עצמכן בידיים, מהיום הבטחתי למנהלת שאני כל שבוע ידבר אתכן אבל לא יצא לי אני כבר פה עכשו בשבת הזאת יהיה השבת הרביעית ולא יצא לי פשוט כי אני הייתי מאד מאד עסוק, אבל המורות ישלחו לי את הדיו"ח שלכן איך

אֶתֶּן מִתְּנֵהְגוֹת, הִנֵּה מִחֵר בְּבִקֵּר צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת שְׁלֹשׁ הַבְּנוֹת שְׁלִי הֵן מְגִיעוֹת וְנִכְדָּה אַחַת, יֵשׁ לִי בְרוּךְ הַשֵּׁם לְמַעַלְהָ מְאַרְבָּעִים נִכְדִים וְנִכְדוֹת, וַיֵּשׁ לִי כִבֵּר שֵׁשׁ נֵינִים, אִזְ תֵּרְאוּ אֶת הַבְּנוֹת שְׁלִי אִיזָה דְרָךְ אַרְץ בְּרוּךְ הַשֵּׁם לְכֻלָּם יֵשׁ מְלֵא יְלָדִים אַרְבַּע עֲשָׂרָה שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה אוֹ שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה, וְחַתְנֵנוּ כִּבֵּר יְלָדִים, הִבַּת הַצְּעִירָה שְׁלִי מִחֵר בְּבִקֵּר הִיא תְּגִיעַ עֲכָשׁוּ הוֹלִידָה בֵּין וְגַם נוֹלַד לָהּ נֶכֶד בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁלֹשׁ שָׁבוּעוֹת, וּבִשְׁכִיל זֶה לֹא יִכְלָמֵי לְבוֹא פֹה, וְשְׁלֹשׁ שָׁבוּעוֹת אַחֵר כִּךָּ הִיא חֲתָנָה בַּת עוֹד נִכְדָּה שְׁלִי, אִזְ בָּאָה עֲכָשׁוּ קִצְתָּ אֲצִל רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִזְ תֵּרְאוּ מֶה זֶה אִם מְקַבְּלִים שֵׁם טוֹב, שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר טוֹב שֵׁם מְשֻׁמֵּן טוֹב, מִי יִכּוֹל לְהַסְבִּיר לִי מֶה זֶה שֵׁם טוֹב יוֹתֵר מְשֻׁמֵּן טוֹב, אִם אֲנִי לוֹקַח יֵשׁ לִי כּוֹס שֶׁל בֶּשֶׂם אֲנִי שׁוֹפֵךְ אֶת זֶה וְזֶה בֶּשֶׂם חֲרִיף כָּל הַחֲדָר מְרַגִּישִׁים אֶת זֶה, אִם זֶה בֶּשֶׂם חֲזָק יִכּוֹל הַרִיחַ לְהִתְפַּשֵּׁט עוֹד כְּמֵה חֲדָרִים אֲבָל בַּחוּץ כִּבֵּר לֹא אֲבָל אִם יִהְיֶה עוֹד יוֹתֵר חֲזָק רַק סְבִיב הַמְּבִנָּה, זֶה הַכֹּל, אֲבָל שֵׁם טוֹב הוֹלֵךְ מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, כְּלָם יוֹדְעִים שְׁמָהּ וְשָׁמָּה יֵשׁ, אִזְ זֶה נִקְרָא שֵׁם טוֹב הַבְּנוֹת הַטּוֹבוֹת מְקַבְּלוֹת שֵׁם טוֹב, הִנֵּה בְרוּךְ הַשֵּׁם עוֹד מְעַט עוֹד אַרְבַּע חֲמֵשׁ שָׁעוֹת יִהְיֶה פֹה שְׁתֵּי אַרְוִסִין שֶׁל בְּנוֹת, שֶׁל ... וְשֶׁל ... לְמֶה קִבְּלוּ שֵׁם טוֹב, הִרְגַע שְׁמַקְבְּלִים שֵׁם טוֹב אִזְ אֲנִי רוֹצֶה שְׁגַם לְכֵן יִהְיֶה שֵׁם טוֹב, וְתִתְנֶהְגוּ בְּדֶרֶךְ אַרְץ וְאֲנִי יִתֵּן לְכֵן לְכֻלָּם מִתְּנָה עֲכָשׁוּ סֵפֶר הַמִּדּוֹת וְאֲנִי מְאֹד מְקוֹה שְׁתִּלְמְדוּ הַרְבֵּה בְּזֶה, זֶה נִתְּתִי עוֹד לְבְנוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁהִתְחַתְּנוּ שֵׁיִשׁ לָהֵן כִּבֵּר כְּמֵה יְלָדִים, תַּשְׁנִיחַ וְתַשְׁנִיט, וְרִצִּיתִי מְאֹד מְאֹד שְׁתִּלְמְדוּ בְּזֶה וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְכֵן שְׁתַּעֲשׂוּ לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, תִּדְעוּ לְכֵן אִם אֶתֶן תִּתְנֶהְגוּ כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים הָאָבָא וְאֵמָא יִשְׁמַחוּ הַמּוֹרָה תִּשְׁמַח הַמְּנַהֵל תִּשְׁמַח וְכָל נְשׁוֹת אֲנִי שֵׁשׁ יִשְׁמַחוּ, אֲבָל אִם חֵס וְחִלְיָה אֲנִי לֹא עֲכָשׁוּ יְגִיד שְׁמוֹת, סֵתָם מְסִתּוֹכְבוֹת בַּחוּץ וְאֶתֶן יוֹדְעוֹת אֶל מִי אֲנִי מִתְּכּוֹן, כְּלוּם כְּלוּם לֹא בֵּית סֵפֶר וְלֹא כְּלוּם, הִרְאֵשׁ זֶה דְּלַעַת עַל הַכֶּתֶף וְיָדִים וְרַגְלִים רֹאשׁ שֶׁל תְּפּוּחֵי אֲדָמָה, אִזְ אִם תִּתְנֶהְגוּ בְּדֶרֶךְ אַרְץ וּבְמִדּוֹת טוֹבוֹת תַּעֲשׂוּ לִי נַחַת תַּעֲשׂוּ לְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נַחַת תַּעֲשׂוּ לְמוֹרִים נַחַת לְמְנַהֲלָת וְכָל נְשׁוֹת אֲנִי שֵׁשׁ מְאֹד מְאֹד יִאֲהָבוּ אֶתְכֶן, אֲנִי

מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שעכשו שאנחנו מכינים את עצמנו להיות אצל רבי שמעון בר יוחאי מחר בלילה ותקבלו על עצמכם בלכן הולכות להיות צדיקים וצדקניות, פה אני לא יודע אם הייתן כבר, פה יש את הקבר של בלהה וזלפה אתן צריכות ללכת לשם, הן היו נשות יעקב, ועל ידיהן קבורה יוכבד היא הייתה אמא של משה ואהרן ומרים, וגם אביגיל שאשתו של דוד המלך, ועכשו פה יש קבר של רחל שאומרים שזה של אשתו של רבי עקיבא אבל זה לא נכון זה סתם ספור.

היה האר"י הקדוש הוא גלה איפה כל הקברים ואת הקבר הזה הוא לא גלה אז סתם זה רק סך הכל אני חושב חמש עשרה שנה אומרים שערכיה שמה, ועשו כל כך פרסמת אז כלם נוסעים, אבל אלו הארבע אמהות בלהה זלפה יוכבד ואביגיל בן יודעים איפה זה כי האר"י הקדוש גלה איפה זה, ולכן אני רוצה מאד מאד שתהיו צדקניות כמו הן והקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לי הרבה נחת מהן. הנה תקחו ספר המדות ותלמדו בזה הרבה הרבה ולקיים מה שכתוב בו.

תם ונשלם, השבח לאל בורא עולם!

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הַרְבֵּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגֵּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶפֶה לְהַנּוֹת מֵאוֹרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעֶיהָ
רֵאטענברג מִקּוֹסוֹן זצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרַת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדָמו״ר
רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַיְתִשְׁעִיה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הִבְרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יִסְדּוּ, תִּקְנּוּ, גָּלוּ וְצָוָה לְפָרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנּוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי כל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני כל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹא עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלֹו עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֹלֵט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשִׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֹו תִלֶּךְ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתְג וְרִסֵן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַת בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְד שְׁמוֹ : ז וְאַם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹו יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שׁוֹנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאַשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֵמָה לָהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַתְּ בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁפְּחוּ עָמִי הַנִּיַּעְמוּ בְּחִילָךְ
וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בַחֲמָה כֹּלָה וְאִינָמו
וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
לָעָרֹב יִהְמוּ כִפְלָב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאַכְלָל, אִם
לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
הִיִּתְ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א לְמִנְצַחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
דִרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאֲנָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
אֲחֻזֵּת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכָּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסְיֵף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
הַשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכָּרָה מִקֶּדֶם
פְּלֹאֵךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלֵת בְּזִרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושבילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו הגה: י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבצענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צְוָה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֵק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בַּהִיוֹתָם מִתִּי מִסֹּפֶר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים : טו אֵל תִּגְעֹוּ בְּמִשְׁיַחֲי,
וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעֹוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אָמְרַת יִי
צָרְפָתָהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאִסֵּר שָׂרִיו בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲפֵם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לִבְּךָ לְשׂוֹא
עַמּוֹ, לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָּם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדְדַּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהִבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֱנַתָּם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלַּק וַאִין מִסֹּפֶר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהֵאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וּלְחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבָר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: